

Giới thiệu Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ

Tên hán việt:Nữ phối tâm nguyên thủ trát

Thể loại: Nguyên sang, ngôn tình, cổ đại, hiện đại, He, tình cảm, khoa học viễn tưởng, ngọt, sủng, hệ thống, xuyên nhanh, nữ phụ

Editor:Tê Tuyết Đồng

Beta: Minh Nguyệt

Design: Tracytrantran_5420

Số chương:894 chương

Nhân vật chính: Quý Lạc,Lục Cẩn Niên (1vs1,He)

Quý Lạc đang ở đỉnh cao của sự nghiệp, hào quang sáng chói được mọi người xem như nữ thần quốc thần, vậy mà lại đột nhiên qua đời cô càng không hiểu nguyên nhân gì mà cô lại bị chết.Khi cô đã chấp nhận sự thật chuẩn bị nhắm mắt thì bỗng xuất hiện nào đó mạnh mẽ trời định.

Cái gì, muốn cô giúp nó làm nhiệm vụ? Quý Lạc sẽ không làm đâu.

Hệ thống: Làm nhiệm vụ có thể đổi điểm tích phân, hơn nữa quan trọng nhất chính là, tích phân có thể đổi đồ vật, thọ mệnh cũng có thể đổi a, thật sự không làm sao?

Cái gì, còn có loại chuyện tốt này?

Quý Lạc: Làm, khẳng định làm

Thế là, từ đó Quý Lạc liền bước trên con đường trợ giúp pháo hôi hoàn thành tâm nguyên nhân tiện thu hoạch nam thần.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Mở đầu

Ánh đèn chiếu sáng rực rỡ, che lấp bóng đêm rã rời

Tầng cao nhất của cao ốc, có một cô gái đang đứng bên cửa sổ sát đất, bàn tay tinh tế trắng nõn cầm một ly rượu vang đỏ, ánh sáng nhợt nhạt của rượu chiếu vào tay cô, có vẻ càng thêm mỹ lệ.

Cô lắc lắc ly rượu trong tay, một lúc sau, mới mở miệng nhấp một ngụm, rượu làm môi cô trơn bóng, có vẻ càng thêm dụ hoặc, làm người khác nhìn không được muốn tiến tới hôn lên đôi môi ấy.

Cô gái xoay người lại, ngũ quan trên mặt không chỗ nào không làm người khác kinh ngạc cảm thán, mày liễu cong cong, đôi mắt thanh triệt thấy đáy, đuôi mắt hơi hơi câu ra một tia mỉa hoặc, cái mũi tinh xảo, đôi môi kiều diễm ướt át, gương mặt trắng nõn mang theo một lớp phấn nhàn nhạt, một thân váy dài tới gối màu rượu đỏ phác hoạ ra dáng người xinh đẹp.

Người này, chính là Quý Lạc.

Nói tới Quý Lạc, chỉ sợ cả đứ tra trẻ cũng biết, cô có thể nói là nữ vương của giới giải trí.

Mười bảy tuổi xuất đạo, mười chín tuổi được chọn diễn vai nữ chính, kế tiếp, gương mặt cô liên tục xuất hiện trên các loại báo chí tạp chí, hai mươi hai tuổi đạt được danh hiệu Oscar ảnh hậu, hiện giờ cô vừa mới tròn hai mươi ba tuổi, lại giống như một con hắc mã của giới giải trí, mọi người đều thân thiết mà gọi cô là nữ thần quốc dân.

Quý Lạc buông chén rượu trong tay, đem thân mình ngã vào ghế sofa mềm mại bên cạnh, với tay cầm lấy cái pd, xoát tin tức giải trí, mà tin tức đầu đề đơn giản hôm nay lại là nữ thần quốc dân Quý Lạc được giải thưởng gì đó.

Phía dưới bình luận không thể nghi ngờ là chúc mừng và hâm mộ, đương nhiên cũng không thiếu có người đỏ mắt ghen tỵ, nói gì mà Quý Lạc bất quá chỉ là một cái bình hoa, ý vào chính mình có vài phần tư sắc, liền thông đồng với đạo diễn, kỹ thuật diễn gì đó đều không có.

Quý Lạc cười lạnh một tiếng, bỏ pd trong tay xuống, mu bàn tay dừng lại ở đôi mắt. Những người này thì biết cái gì, tuy rằng thời gian chỉ có mấy năm,

nhưng nhưng những gì cô phải trả giá thì lại gấp mười lần người khác.

Vì muốn nâng cao kỹ thuật diễn, buổi tối mỗi ngày cô đều sẽ đứng trước gương để luyện tập, làm thế nào để cười đến diêm dẽ, làm thế nào để thoát nhìn trông nhu nhược, có một đoạn thời gian cô thiếu chút nữa liền mất đơ.

Cho nên khi cô bước lên cái vị trí ảnh hậu này, phóng viên phỏng vấn đã hỏi cô, đối với chuyện này có cảm tưởng gì, lúc đó cô đã trả lời gì nhỉ? Đây là vị trí tôi nên được.

Không sai, đây là vị trí cô nên được, mặc kệ người khác thấy cô thế nào, nói cô cuồng vọng cũng được, nói cô cao ngạo cũng được, tóm lại, cô có thể bò lên đến vị trí này, tuyệt đối là dựa vào nỗ lực của chính mình. Hơn nữa, cô còn muốn tiếp tục đi về phía trước.

Quý Lạc từ trên sô pha đứng lên, sửa sang lại quần áo của chính mình cho thật tốt, loáng thoáng có vài sợi tóc rũ xuống dưới, trên mặt hiện lên tươi cười, bên môi gợi lên độ cung gầy đúng chỗ ngứa, vừa không thất lễ, cũng không khó coi.

Chờ lát nữa, cô còn có một cái hộp báo công khai, cho nên cô cần phải lấy hình tượng hoàn mỹ nhất xuất hiện ở trước mặt mọi người, hơn nữa người xem cũng sẽ không cho phép mình tình có một chút sai lầm nào.

Cô đi tới cửa, lúc đang chuẩn bị mở cửa, đột nhiên cảm giác trước mắt toàn bộ đều biến thành màu đen, sức lực toàn thân như là bị rút hết, vô lực chống đỡ thân thể vào bên cạnh, bỗng đầu cô đụng vào một góc của cái bàn, một trận đau nhức truyền tới, sau đó bóng tối liền đoạt đi ý thức của cô.

【Tích..... Hệ thống trời định thành công】một đạo thanh âm lạnh băng máy móc từ trong đầu Quý Lạc truyền đến, ngay sau đó lại vang lên một giọng nói【Ký chủ: Quý Lạc, độ phù hợp của linh hồn: 100%, giám định hoàn tất】

Cái gì? Hệ thống là cái thứ gì?

Quý Lạc đầu hôn trầm trầm, loáng thoáng nghe được có người vội vội vàng vàng hướng cô chạy tới, lớn tiếng kêu cái gì đó, cô muốn đáp lại, nhưng thân thể lại không nghe theo sự khống chế của cô, vì thế một lần nữa cô lại lâm vào trong bóng đêm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Hệ thống Nhị Linh

【Ký chủ, người đã tỉnh?】Một thanh âm ngọt ngào nhu nhu truyền đến, Quý Lạc chậm rãi mở to mắt, trước mắt là một mảnh mơ hồ, vài giây sau, mới thấy rõ được sự vật trước mắt.

Đây là một bầu trời đêm đầy sao, có vài ngôi sao chợt lóe rồi hơi hơi nhảy lên, rồi lại không có bầu trời đêm như vậy nữa, ngược lại mang theo một vòng ánh sáng lấp lánh.

Hiện tại cô đang nằm, thế nên, cô là đang ở bên ngoài, hơn nữa bầu trời còn đen?

Từ từ, Quý Lạc theo thói quen mà đưa tay sờ sờ cái trán, lại phát hiện nơi đó trơn bóng như lúc ban đầu, không có một vết thương nào cả, hơn nữa, giống như cũng không đau. Cô không phải đụng đầu vào góc bàn sao? Thật là kỳ quái.

【Ký chủ ~】

Đang ở lúc Quý Lạc thất thần, một đồ vật màu hồng phấn bỗng bay đến trước mắt cô, lập tức đem hồn phách đang đi vào cõi thần tiên của cô làm cho kinh ngạc mà trở về, cô hoảng sợ, vung tay lên, liền đem đồ vật kia ném bay.

"Bang" "A" hai âm thanh đồng thời vang lên, âm thanh trước là có thứ đánh vào trên tường, còn âm thanh sau thì là tiếng hô đau.

【Người dám đối xử như vậy với nhân gia?】

Đồ vật kia cơ hồ bị đập đến nhìn không thấy tay, hai má phồng lên như là đang tức giận, chờ đến lúc nhìn thấy Quý Lạc đang ngồi ở trên giường, đôi mắt nháy cũng không nháy mà nhìn chăm chăm nó, từ tức giận liền thay bằng tươi cười nịnh nọt, một đôi cánh trong suốt xì xì bay đến bên người Quý Lạc.

"Người là ai?"

Đại khái là đã bị dọa qua, hoặc là đồ vật trước mắt này cùng Pokemon lớn lên không khác nhau là mấy, Quý Lạc phản ứng cũng không có quá mức kinh hách, ngược lại bắt đầu đánh giá mà hỏi nó.

Vật nhỏ nghe được Quý Lạc hỏi chuyện, có vẻ phi thường vui sướng, tần suất vỗ cánh cũng cao hơn, Quý Lạc liền cảm giác được một trận gió nhỏ nhu hòa nghênh diện đánh tới.

Nó xoay quanh Quý Lạc vài vòng, sau đó khẽ nâng đầu, tuy rằng không có cổ, cao ngạo mà nói 【 Ta đến từ văn phòng mau xuyên, thế nào, lợi hại chứ? 】

Sau đó liền đến gần Quý Lạc một chút, đôi mắt thủy linh to tràn ngập câu "Nhân loại ngu xuẩn còn không mau cúng bái ta".

"Văn phòng mau xuyên? Đó là cái gì?"

Vật nhỏ bị câu hỏi của Quý Lạc làm cho sợ ngây người, thẳng tắp từ giữa không trung liền rớt xuống dưới, lại vài cái liền bay trở về.

【 Văn phòng mau xuyên là hệ thống chuyên môn tới tiến hành trói định kẻ ước cùng người sắp chết, dùng để trợ giúp các vị diện pháo hôi đạt được tâm nguyện. 】

"Ý của ngươi là ta sắp chết rồi?" Quý Lạc không quan tâm lời nói phía sau của nó, mà chỉ chú ý đến lời nói phía trước, cô còn trẻ tuổi như vậy, còn chưa có hưởng thụ qua giang sơn mà mình đánh hạ, liền cứ như vậy đã chết?

"Hon nữa, ta đã chết rồi còn phải giúp các ngươi làm việc?"

【 Cái này.....】 hệ thống không nghĩ tới phản ứng của Quý Lạc lại quá khích như vậy, liền nhanh chóng tiến hành giải thích, 【 Kỳ thật cái này, ngươi có thể.....】

"Ta cự tuyệt." Quý Lạc nghe cũng chưa nghe xong liền trực tiếp từ chối, mặc kệ thế nào, cô đều phải chết, đã như vậy ai còn muốn giúp người khác làm việc a.

Hệ thống vừa nghe Quý Lạc nói không làm, tức khắc liền nóng nảy, đã rất nhiều lần nó đều không có một cái công trạng gì, lúc này nếu lại thất bại, phỏng chừng nó sẽ bị đưa đến trạm thu phế phẩm đi.

Kết quả là, hệ thống hai mắt nước mắt lưng tròng, ý đồ dùng chiêu bán manh để đả động Quý Lạc, nhưng Quý Lạc lại quay đầu qua chỗ khác, không có trúng kế của nó, mà đi tham quan hoàn cảnh bốn phía nơi này. Đây hẳn là một cái không gian độc lập đi, đại khái là có bốn mươi mét vuông, nhưng mặt trên lại là lộ thiên, như vậy cũng quá kỳ quái.

Hệ thống thấy kẻ thất bại, đành phải ra chiêu tàn nhẫn.

【 Làm nhiệm vụ có thể đổi tích phân, được tích phân có thể đổi thứ tốt, quan trọng nhất chính là, thọ mệnh cũng có thể đổi, thật sự không làm sao? 】

Cái gì? Thọ mệnh cũng có thể đổi? Vậy chẳng phải là cô không cần phải chết?

"Làm, ta khẳng định làm."

Hệ thống nghe được câu trả lời khẳng định, rốt cuộc nhẹ nhàng thở ra một hơi, thật tốt quá, không phải bị đưa đến trạm thu hồi rồi.

"Chính là thân thể ta hiện tại còn sống hay đã chết?"

【 Ký chủ đừng lo lắng, hiện tại ngươi ở trong mắt nhân loại chẳng qua là lâm vào hôn mê lâu mà thôi, chỉ cần ngươi hoàn thành nhiệm vụ đổi thọ mệnh, liền có thể tỉnh lại. 】

"Bất quá nếu là như thế, vậy không phải người sắp chết nào cũng đều có thể mượn chuyện này để đạt được tân sinh?"

Nói như vậy, quả thực cũng không quá tốt đẹp.

【 Sao có thể! 】 hệ thống đối với Quý Lạc tỏ vẻ khinh bỉ 【 Ngươi cho rằng mỗi người đều có thể được hệ thống trói định sao? Chi linh hồn có độ phù hợp tuyệt đối mới có thể. 】

"Nga~, chúng ta hiện tại đang ở đâu?"

Không phải là ngoài không gian chứ?

【 Đây chính là không gian độc lập mà mỗi cái hệ thống đều có, hon nữa có thể tùy ý biến ảo ngày đêm, tựa như hiện tại chính là bầu trời đêm, cũng là do biến ảo mà ra. Hệ thống cũng có thể tiến hành thăng cấp, mỗi một lần thăng cấp không gian sẽ lớn hơn nữa, mà công năng của hệ thống cũng sẽ càng nhiều. 】

Hệ thống vẻ mặt tự hào, phảng phất bộ dáng chính mình có bao nhiêu lợi hại, kết quả lại bị câu nói tiếp theo của Quý Lạc đả kích.

"Nhìn cái không gian không quá lớn này của ngươi, xem ra cấp bậc của ngươi nhất định rất thấp."

【.....】

.....

Chương 3: Vườn trường Mary Sue (1)

Hệ thống một bộ dáng sống không còn gì luyến tiếc nữa, liền bay đến góc tường xoay người lại.

Quý Lạc không khỏi cười khúc khích, đã lâu rồi cô không có vui vẻ như vậy.

"Được rồi, không đùa ngươi nữa, ngươi tên là gì?"

Hệ thống không có xoay người lại, ngữ khí mang theo chút u oán.

【 Ta là hệ thống phong hào thứ hai mươi, kêu ta là hai mươi. 】

Hai mươi? Không dễ nghe lắm.

"Hay ta gọi ngươi là Nhị Linh đi?"

Ngốc manh ngốc manh, đích xác thực ngốc.

Không ngờ hệ thống lại không chê, nó sống nhiều năm như vậy rồi đều không có một cái tên, giờ phút này có được cái tên thuộc về mình, nó thực vui vẻ.

Vì thế niềm vui sướng liền hóa thành hành động, nó trực tiếp nhào về phía Quý Lạc, tuy rằng bị Quý Lạc nhanh chóng cản lại, nhưng vẫn tự mình ở một bên ngây ngô cười.

"Nhiệm vụ thứ nhất của chúng ta là gì?"

Quý Lạc đã gấp không chờ nổi mà muốn nhanh chóng kiểm lấy tích phân, sớm một chút đổi thọ mệnh để tỉnh lại.

Nhắc tới nhiệm vụ, Nhị Linh lập tức bình thường trở lại, vẻ mặt nghiêm túc nói 【 Ta trước đề Lạc Lạc kiểm tra đo lường các hạng chỉ tiêu đã. 】

Có thể là do Quý Lạc đặt tên cho Nhị Linh, Nhị Linh đối với Quý Lạc cũng thân thiết hơn, không hề gọi cô là ký chủ.

Bỗng một đạo ánh sáng bao phủ lấy Quý Lạc, sau một lúc, trước mắt cô liền xuất hiện một khối giao diện trong suốt.

Tên họ: Quý Lạc

Dung mạo: 65/100

Dáng người:<80/100

Trí lực: 55/ 100

Thể năng: 25/100

Mị lực:<80/ 100

Đạo cụ: Tạm không có

Tích phân: 0

Cấp bậc hệ thống: 1

Tổng hợp: Trừ bỏ thể năng thì hết thảy mọi hạng còn lại đều thuộc về trung bình.

Mãn phân là một trăm? Kìa vì cái gì các hạng của cô đều không có vượt qua tám mươi? Hơn nữa.....

"Thể năng hai mươi lăm là cái gì? Tổ chất thân thể ta thấp như vậy sao?"

【 Lạc Lạc ngươi như vậy đã rất tuyệt rồi, rất ít người vượt qua được năm mươi, bởi vì các vị diện ưu tú của ngươi thật sự là quá nhiều. 】

Thân thể Nhị Linh bỗng sáng lên, giao diện từ giữa không trung hư lóe một chút, đã không thấy tăm hơi.

【 Về phần thể năng sao..... Người xác thật kém một chút. 】 Nhị Linh vỗ vỗ bụng chính mình, về mặt tự tin 【 Bất quá chờ người kiểm lấy tích phân là có thể đổi giá trị thể năng rồi. 】

Vẫn còn kém không có nhiều lắm, tuy rằng thọ mệnh rất quan trọng, nhưng làm nhiệm vụ mà có giá trị thể năng cao một chút, thật ra sẽ có điểm tiện lợi.

"Ta muốn đi thể giới thứ nhất, đó là nơi nào?"

Hệ thống lại mở ra giao diện, ấn vài cái vào hư không, giao diện liền bắt đầu động lên, cùng rút thăm trúng thưởng khá giống nhau, cuối cùng ngừng lại ở một cái vườn trường Mary Sue.

【 Lạc Lạc là lần đầu tiên làm nhiệm vụ, cho nên ngẫu nhiên chọn cho người một cái đơn giản, ta trước đem cốt truyện truyền cho người nhé. 】

Nói xong, Quý Lạc liền cảm giác trong đầu nhiều thêm một phần ký ức không thuộc về mình, ký ức đó như thủy triều vọt tới, trong đó còn mang theo cảm xúc không cam lòng.

Cùng cái cô ở giao diện nhìn thấy rất giống nhau, đây xác thật là một cái vườn trường văn Mary Sue, mà nguyên chủ còn là một pháo hôi thảm đến không thể thảm hơn nữa.

Nguyên chủ cùng nam nữ chủ đều là cùng học một trường, mà nữ chủ cùng nguyên chủ có chút quen biết, gọi nhau là bằng hữu.

Nam chủ Trương Phi là giáo thảo* của trường học, đừng nói học tập, chỉ cần khuôn mặt kia của hắn thôi cũng đủ thu hút được rất nhiều ánh mắt, trong đó tự nhiên bao gồm nguyên chủ cùng nữ chủ.

*Giáo thảo: người vừa soái, vừa giỏi, vừa có gia thế tốt.

Vốn dĩ chỉ là yêu thầm mà thôi, nhưng vào một lần nguyên chủ đang giải sầu ở một rừng cây nhỏ thì phát hiện Trương Phi, lúc này Trương Phi không hề là giáo thảo ôn nhu soái khí, mà là bị người đánh đến heo cũng giống nhau, đang nằm trên mặt đất hơi thở thoi thóp, nguyên chủ đau lòng rất nhiều liền gọi cho bác sĩ trong phòng y tế của trường học.

Vốn dĩ nguyên chủ chuẩn bị chờ bác sĩ tới, nhưng lúc này mẹ của nguyên chủ lại gọi điện tới, thì ra là vừa rồi, bệnh cũ của cha cô tái phát, đang được đưa đến bệnh viện.

Thấy bác sĩ còn chưa có tới, nguyên chủ không yên tâm đem nam chủ một người ném ở chỗ này, liền gọi điện thoại cho bạn tốt của cô, chính là nữ chủ.

Kết quả có thể nghĩ được, lúc Trương Phi tỉnh lại nhìn thấy chính là nữ chủ ôn nhu như nước, liền cho rằng là nữ chủ cứu hắn, mà nữ chủ cũng không có phủ nhận, hai người liền tự nhiên cứ như vậy mà ở bên nhau.

Lúc sau nguyên chủ biết được tự nhiên không cam lòng, muốn tìm nữ chủ đối chất, nhưng nữ chủ thì lại sợ cô nói ra chân tướng, liền trực tiếp bày kế, nói nguyên chủ đẩy cô xuống nước, làm Trương Phi hoàn toàn chán ghét nguyên chủ.

Cuối cùng nguyên chủ liền hắc hóa, bắt cóc nữ chủ, Trương Phi tới anh hùng cứu mỹ nhân, thuận tiện bắt nguyên chủ đi cục cảnh sát, sau nguyên chủ liền bị Trương Phi phái người ở trong cục cảnh sát lãng nhục tới chết, mà nam nữ chủ thì sống hạnh phúc bên nhau.

Quý Lạc tiêu hóa hoàn chỉnh cái cốt truyện xong, chỉ cảm thấy một chậu cầu huyết, chỉ số thông minh của nguyên chủ thật sự bị người khác ăn cắp rồi a.

Hơn nữa cái loại nam nhân mắt bị mù này cũng đáng để hai nữ nhân thích? Dựa vào cái gì? Chỉ bằng một khuôn mặt?

【 Lạc Lạc chuẩn bị đi, ta sẽ đưa người đi vị diện kia. 】

Quý Lạc gật gật đầu, ngay sau đó, liền mất đi ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Vườn trường Mary Sue (2)

Thời điểm Quý Lạc tỉnh lại, nhìn đến trên đầu chính là màn lụa công chúa màu tím, cô ngồi dậy, sửa sửa lại cốt truyện, mới biết được là cô bị đưa đến thời điểm nam nữ chủ mới có hảo cảm.

Lúc này nguyên chủ bởi vì yêu thầm người cùng bạn tốt ở bên nhau, hơn nữa bạn tốt vậy mà lại phản bội mình, thế nên cô rất rầu rĩ không vui, vì thế mới xin nghỉ phép vài ngày, không có đến trường học.

Điều kiện gia đình nguyên chủ vẫn là tương đối tốt, hơn nữa nguyên chủ lại là con gái một, tự nhiên tất cả chi phí ăn mặc so với người khác tốt hơn vài phần, ở đây người khác đương nhiên cũng bao gồm nữ chủ.

Nữ chủ không có mệnh tốt như nguyên chủ, từ nhỏ cha mẹ cô ly dị, cô một mình đi theo bà mình sinh hoạt, không lâu trước đây người bà yêu thương cô cũng đã chết, cô chỉ có thể vừa đi học vừa đi làm, vì thành tích ưu tú lại đối xử với mọi người ôn hòa, cho nên tuy rằng gia cảnh cô bần hàn, nhưng vẫn được không ít bạn tốt.

Tuy nhiên tất cả mọi người đều không biết, sở dĩ nữ chủ như vậy, chính là vì muốn tiếp cận được nhân mạch của mọi người, rốt cuộc gia cảnh bần cùng chính là sự thật mà cô không thể nào thay đổi được, thế nên cô nhìn trộm gia cảnh của Tường Phi, bởi vậy lúc này mới tiếp cận Tường Phi.

Quý Lạc đi đến trước gương trang điểm, phát hiện trên bàn có rất nhiều đồ trang điểm cô quen thuộc, không có xem nhiều, cô cầm lấy cái lược, chậm rãi chải tóc.

Ngẩng đầu lên nhìn xem người trong gương, Quý Lạc kinh ngạc phát hiện người bên trong gương cùng cô thế nhưng lớn lên có chín phần tương tự, nhưng ngũ quan thì tinh xảo hơn cô nhiều, so với cô còn muốn xinh đẹp hơn vài phần.

"Nhị Linh, đây là có chuyện gì?"

Nhị Linh không có trả lời, Quý Lạc nhíu nhíu mày, có chút không kiên nhẫn, đột nhiên phát hiện trước mắt lại nhiều ra một cái đồ vật, đồ vật kia đúng là Nhị Linh. Quý Lạc há miệng thờ đốc, đang muốn nói cái gì.

Nhị Linh phảng phất biết Quý Lạc muốn nói gì, đắc ý đảo dạt mà ở trên không quay cuồng 360 độ 【 Lạc Lạc yên tâm, trừ bỏ ngươi, không ai có thể nhìn thấy ta. 】

"Vì cái gì nguyên chủ cùng ta lớn lên tương tự như vậy?"

【 Đây là lễ vật nhỏ ta tặng cho ngươi, hơn nữa mỗi thế giới không chỉ có nguyên chủ cùng ngươi lớn lên không sai biệt, tên cũng kêu là Quý Lạc. 】

Không sai, trong cốt truyện nguyên chủ chính xác kêu là Quý Lạc, cứ như vậy, làm cô bớt đi được ít phiền toái, rốt cuộc vẫn là tên của chính mình dùng thoải mái hơn.

【 Tuyên bố nhiệm vụ 】

Nhiệm vụ một: Làm Tường Phi yêu Quý Lạc cũng như vĩnh viễn sống trong áy náy.

Nhiệm vụ hai: Làm Bạch Liễm thân bại danh liệt.

Thời hạn: Một tháng

Tích phân khen thưởng nhiệm vụ: Hai ngàn

Quý Lạc xem xong hai nhiệm vụ này, chỉ cảm thấy rất khó, phi thường khó, dù sao đây vẫn là nhiệm vụ đầu tiên mà cô làm, hơn nữa thời gian chỉ có một tháng, đây là bức tử từ người khác sao?

"Nhị Linh, nếu trong thời gian quy định mà không hoàn thành nhiệm vụ thì sao?"

【 Khẩu trừ tích phân, khi tích phân bị trừ hết, linh hồn ngươi cũng sẽ bị xé rách, như vậy trên thế gian này sẽ không còn ngươi. 】

Đờ mờ, thật hung tàn, vậy vô luận như thế nào, nhiệm vụ này cô nhất định phải nỗ lực mà hoàn thành.

Quý Lạc nghĩ nghĩ, quyết định hôm nay liền đến trường học, vẫn là sớm một chút hoàn thành nhiệm vụ mới tốt.

Cô mở tủ quần áo ra, nhìn quần áo bên trong, phần lớn đều tương đối tố nhân sắc. Tuy rằng trong nhà nguyên chủ có tiền, nhưng lại không kiêu ngạo ương ngạnh, còn nguyện ý chơi với nữ chủ, có thể thấy được cô là một người lương thiện, đáng tiếc.....

Quý Lạc không làm cảm tưởng nữa, hiện tại điều duy nhất cô có thể làm, chính là giúp nguyên chủ lấy lại công đạo. Cô lấy ra một cái váy dài màu trắng đến gối mặc vào, sau đó đem đầu tóc cột thành một cái đuôi ngựa, nhẹ nhàng cong môi, cả người liền biến thành bộ dáng học sinh cao trung ngây thơ hồn nhiên.

Quý Lạc chuẩn bị tốt tất cả xong liền đi xuống lầu, hiện tại trong nhà chỉ có một người bảo mẫu, mẹ của cô còn đang ở bệnh viện bồi cha, hơn nữa bệnh tình của cha cô cũng đã ổn định lại rồi.

Bảo mẫu thấy cô xuống lầu, đang muốn nấu cơm cho cô ăn, lại bị Quý Lạc cự tuyệt, cô không có ngồi xe tư gia, mà lấy từ trong túi ra hai đồng tiền xu, sau đó liền đi đến trạm xe buýt.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Vườn trường Mary Sue (3)

Bởi vì là giữa trưa, xe buýt cũng không có nhiều cho lắm, nhưng vẫn có vài người liên tục đem ánh mắt dừng ở trên người Quý Lạc, rõ rệt lúc trước Quý Lạc cũng là nữ thần quốc dân, mà nguyên chủ so với cô còn hơn ba phần, lực sát thương của dung mạo này tự nhiên không thể bỏ qua.

Loại chuyện này Quý Lạc đã thấy nhiều, nhưng mà hiện giờ cô thật ra lại có một loại cảm giác hương thụ, trước kia vì là minh tinh, nên mặc kệ cô đi đến nơi nào đều bị bao vây kín mít, hiện tại có thể quang minh chính đại muốn làm cái gì liền làm cái đó.

Xe buýt lung lay làm Quý Lạc có một tia buồn ngủ, nhẹ nhàng dựa vào sau ghế cô liền ngủ luôn.

Không biết đã qua bao lâu, Quý Lạc cảm giác chỗ ngồi bên cạnh có chút lờ mờ, đại khái là có người ngồi xuống bên cạnh mình, cô vốn dĩ không nghĩ quản, nhưng mà một đạo ánh mắt nóng rực lại dừng ở trên người cô thật lâu, làm cô không thể không mở to mắt.

Thời điểm cô nhìn đến nam nhân bên cạnh, không khỏi sửng sốt một chút.

Bởi vì người kia thật là quá đẹp, quá thực đẹp đến không giống nam tử.

Khuôn mặt trắng nõn tinh xảo, đường cong trên mặt không chỉ kiên nghị mà còn mang theo một chút cảm giác nhu hòa, đôi mắt ngăm đen thâm thúy, cái mũi cao thẳng, phía dưới là môi đẹp đơn bạc, một đầu tóc đen nhánh với tóc mái vụn vặt thoắt che khuất đôi mắt, che đi không ít ánh sáng.

Quý Lạc đột nhiên nhớ tới lúc trước Nhị Linh có nói, đây mới chỉ là thể giới thứ nhất mà thôi, vậy mà đã đụng phải một yêu tinh như vậy, trách không được phân giá trị nhan sắc của cô chỉ có 65, nếu như đổi thành người nam nhân này, hẳn là 80 đi.

Bất quá xem mặt mày hấn vẫn còn mang nét non nớt, phỏng chừng cùng nguyên chủ bằng tuổi nhau đi.

Thường thức xong, Quý Lạc mới nhớ tới tầm mắt vừa rồi kia, phát hiện xác thật là đến từ hấn, cô không khỏi hỏi: "Vừa rồi là cậu nhìn tôi?"

Giọng nói của cô thực lễ phép, cũng không có ý tức giận, nhưng đôi phương lại rất không khách khí.

"Chẳng lẽ cô không có nhìn tôi? Lại còn dùng biểu tình đối khát như vậy."

Nói xong hấn liền quay đầu qua chỗ khác, không hề nhìn Quý Lạc nữa, phảng phất như Quý Lạc chính là một thứ rác rưởi, không nghĩ lại nhìn nhiều hơn một cái.

Quý Lạc cũng không có giận, vươn tay, nhẹ nhàng nắm cầm của nam tử, chạm đến chính là một mảnh bóng loáng, cô không ngừng ở trong lòng tấm tắc tán thưởng.

Hơi hơi dùng sức, đầu nam tử liền bị Quý Lạc thành công xoay lại, mà trong mắt nam tử sai lằng lằng chốc cười Quý Lạc, cô cố nín ý cười, mặt chậm rãi tới gần hấn, thanh âm trầm thấp mà nguy hiểm nói.

"Tôi chính là rất đối khát, cậu muốn thế nào hả?"

Quý Lạc thành công làm mặt của nam tử nhiễm lên một tầng ửng đỏ, môi đẹp cũng không tự giác mà nhấp nháp.

"Cô..."

Quý Lạc lúc này mới phản ứng lại, chính mình đã hơn hai mươi rồi, đối phương bắt quá vẫn chỉ là một đứa trẻ, cô đây là đang làm cái gì vậy, vừa lúc nhìn thấy mình đã đến nơi rồi, cô liền nhanh chóng đứng dậy.

Nam tử cho rằng cô lại muốn làm cái gì khác, hai tròng mắt liền trừng lớn, ngữ khí hơi mang tí khấn trương.

"Cô..... Cô lại muốn làm cái gì?"

Lại không nghĩ rằng Quý Lạc chỉ là vòng qua hấn, đi đến phía cửa xe, trước khi xuống xe đưa lưng về phía hấn nhẹ nhàng phát phát tay.

Đôi mắt Lục Thất Niên nhìn bóng dáng cô càng lúc càng xa, sau đó thấy được cách đó không xa một cái thẻ tên, cúi đầu, nhẹ giọng lầm bầm nói: "Cao trung Du Lâm sao?"

.....

Chuyện này đối với Quý Lạc mà nói chỉ là một khúc nhạc đệm nhỏ, thời điểm cô đi đến cửa phòng học, phát hiện mọi người trong lớp đều ngừng tay lại sau đó nhìn chằm chằm cô, trong ánh mắt đó có khinh thường, có châm chọc, còn có cười nhạo.

Theo lý mà nói, nguyên chủ tuy rằng có tiền nhưng cũng không bị nuông chiều, hơn nữa nhân duyên ở trường học cũng rất tốt, bạn học hẳn sẽ không đối với cô có ý kiến gì, trừ phi.....

Tầm mắt cô lướt qua những người khác, trực tiếp rơi xuống trên mặt một cô gái có diện mạo thanh tú, cô gái kia không dám nhìn thẳng vào mắt cô, cúi đầu, bả vai run bần bật, giống như Quý Lạc đang khi dễ cô.

Mà cô gái bên cạnh thì trừng mắt liếc cô một cái, sau đó lại nhẹ giọng an ủi cô gái kia.

Cô gái kia, chính là nữ chủ - Bạch Liễm, thật đúng là một đóa bạch liên hoa a.

Cốt truyện này ở trong trí nhớ của nguyên chủ thì không có, có thể là bởi vì nguyên chủ không có sớm như vậy liền đến trường học, sau đó lại bị nữ chủ hãm hại, mọi người chán ghét cô, thì ra là đã từ lúc này, nữ chủ cũng đã động sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Vườn trường Mary Sue (4)

Xem ra, nếu nhất định phải làm nhiệm vụ này, thì cô cần phải so với nữ chủ càng bạch liên hoa hơn. Quý Lạc cô chính là diễn viên mà, cho dù cô có diễn thì thế nào rồi cuộc vẫn là giả.

Quý Lạc làm bộ không phát hiện những ánh mắt của người khác, không coi ai ra gì mà đi đến chỗ ngồi của chính mình, buông cặp sách rồi ngồi xuống.

Thấy cô không hé răng nói gì, nhiều âm thanh bắt đầu to lên, có một ít bay tới lỗ tai Quý Lạc, đại khái ý tứ chính là nói cô ý vào chính mình có tiền, làm bộ cùng Bạch Liễm làm bạn tốt, sau đó lại tìm mọi cách nhục nhã cô*.

*Cô ở đây là chỉ Bạch Liễm nhé.

A, mắt nguyên chủ đúng là bị mù, lại đi cùng loại người này làm bạn tốt!

Rốt cuộc cũng có người thiếu kiên nhẫn, đứng lên, đối với Quý Lạc không khách khí mà nói: "Quý Lạc, cậu vẫn còn có mặt để tới trường sao? Bạch Liễm trừ bỏ không có tiền, chỗ nào cũng so với cậu ưu tú hơn, cậu có thể làm bạn tốt của cậu ấy đó là cậu may mắn, vậy mà cậu lại đối với cậu ấy như vậy, loại người như cậu thật không xứng làm bạn tốt của Bạch Liễm mà!"

Cô gái mặt đang mang phần nộ thấy Quý Lạc không trả lời, lại nói tiếp: "Trách không được mấy ngày nay cậu không có tới trường học, khẳng định là cảm thấy có lỗi với Bạch Liễm chứ gì."

Hào quang của nữ chủ Mary Sue thật đúng là lớn nha, chỉ số thông minh của những người này quả thực là offline, bằng không làm sao sẽ tin vào đám ba câu của Bạch Liễm? Chẳng lẽ là tại cô ta lớn lên nhìn trông nhu nhược?

"Bạn học, cậu đang nói cái gì vậy, tớ không đi học, là bởi vì..... là bởi vì....."

Đang nói, vành mắt Quý Lạc liền ửng đỏ, phảng phất như đã chạm đến chuyện thương tâm gì.

Cô gái kia rốt cuộc cũng chỉ là học sinh cao trung, mà vốn dĩ Quý Lạc lớn lên trông rất đẹp, giờ phút này bộ dáng hai mắt mờ mịt phi thường chọc người triu mến, lại thấy vẻ mặt Quý Lạc vô tội, trong lòng liền mềm đi, nhẹ giọng hỏi: "Cậu làm sao vậy?"

Quý Lạc chớp chớp mắt, chớp đi hơi nước trong mắt, lúc này mới nói: "Ba tớ không lâu trước đây sinh bệnh nằm viện, tớ rất lo lắng, nên mới xin nghỉ vài ngày không có đi học."

Thì ra là vậy, bạn học khác trong lớp học gật gật đầu.

Sắc mặt Bạch Liễm cứng đờ, chuyện ba Quý Lạc sinh bệnh là sự thật, cô cũng là cảm kích, cô cho rằng lấy tính cách quật cường của Quý Lạc nhất định sẽ không nói ra, không nghĩ tới.....

Trong mắt Bạch Liễm hiện lên một tia ngoan độc, sợ Quý Lạc sẽ đem sự tình lúc trước cũng nói ra, bất quá cho dù có nói ra, Trương Phi cũng sẽ không tin, bởi vì lúc hân tình lại người đầu tiên nhìn thấy chính là cô.

"Hơn nữa lúc nãy cậu nói tớ với Tiểu Liễm, tớ thật sự nghe không hiểu, tớ làm gì Tiểu Liễm sao? Chẳng lẽ là chuyện lúc trước tớ giúp Tiểu Liễm nộp học phí bị.....?"

Quý Lạc nói đến đây, lập tức liền che miệng lại, sợ mình lại nói ra thêm chuyện gì nữa.

Nhưng ý tứ trong một nửa lời nói phía trước đã thực rõ ràng.

Những người khác đều không thể tin được, cao trung Du Lâm cũng được coi là trường học trọng điểm, hơn nữa học phí cũng không thấp, cũng phải mấy vạn khối, vậy mà Quý Lạc cứ như thế nộp tiền giúp người khác?

Nói như vậy, Bạch Liễm cùng Quý Lạc trở thành bạn tốt, vẫn là Bạch Liễm may mắn, Quý Lạc giúp Bạch Liễm nộp học phí, lại không có nơi nơi khoe khoang chuyện này, trái lại Bạch Liễm lại nói Quý Lạc đối với mình không tốt.

Nhân tính chính là như vậy, nếu bạn cảm thấy ai bị hại, liền cảm thấy người kia tuyệt đối không sai.

Vì thế những người lúc này không hề nói Quý Lạc, ngược lại bắt đầu hướng Bạch Liễm chỉ chỉ trỏ trỏ.

Bạch Liễm nhất thời thực xấu hổ, cô không nghĩ tới Quý Lạc thế nhưng trước mặt nhiều người như vậy nói ra chuyện này, cho dù là cô ta giúp đỡ cô thì thế nào? Quý Lạc có tiền nhiều như vậy, còn để ý chút tiền đó sao? Cô ta chính là muốn cho cô xấu mặt đây mà.

Bạch Liễm nghĩ vậy, trong lòng lập tức vụn vỡ, tức khắc liền cảm thấy Quý Lạc nhìn rất đáng ghét, trong lòng hận không thể làm cho Quý Lạc chết ngay bây giờ.

Bất quá cô còn có Trương Phi, Trương Phi thậm chí so với nhà Quý Lạc có nhiều tiền hơn.

Nghĩ thế cô liền thay biểu tình thành một bộ nhu nhu nhược nhược, như là một đóa tiểu bạch hoa bị tàn phá, lung lay sắp đổ.

"Thực xin lỗi, các cậu có thể là hiểu lầm Quý Lạc, thật ra là cậu ấy giúp mình nộp học phí, cậu ấy đối với mình..... rất tốt."

Bạch Liễm cố ý tạm dừng ở chữ rất tốt, tưởng muốn lừa những người khác.

Nhưng mà những người khác đâu có dễ dàng bị lừa như vậy, liền tưởng đến lúc trước Bạch Liễm nói Quý Lạc khi dễ cô, lại vừa thấy bộ dáng Quý Lạc đầy mặt chính khí, lập tức liền biết ai đúng ai sai.

Nhưng mà, bọn họ cũng sẽ không nói ra, vì thế chuyện này cứ như vậy qua đi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Vườn trường Mary Sue (5)

Tuy rằng được thể nghiệm lại một phen thời học sinh rất tốt, nhưng mà giáo trình đơn giản buồn tẻ của người thời nay vẫn là làm cô phi thường đau đầu.

Không nghĩ tới đã trải qua loại thống khổ này một lần rồi giờ cô lại phải trải qua lần nữa, liền hướng cái này, Quý Lạc cũng muốn nắm chặt thời gian để hoàn thành nhiệm vụ mới được.

Đầu tiên, đương nhiên là phải tìm được Trương Phi, bất quá muốn làm hấn vĩnh viễn sống trong áy náy, vẫn là có chút khó làm, nhưng mà quan trọng nhất bây giờ vẫn là có được hảo cảm cái đã.

Hơn nữa từ trong cốt truyện, có thể thấy Trương Phi hẳn là thích cô gái ôn nhu thiện lương thì phải.

Rốt cuộc cũng tan học, Quý Lạc liền nhanh chóng thu thập cặp sách tốt, thấy Bạch Liễm đã đi khỏi phòng học, cô liền vội vàng đi theo sau.

Trương Phi cùng Bạch Liễm xác thật có hảo cảm với nhau không sai, bất quá hiện giờ thiếu nguyên chủ làm chất xúc tác tình cảm cho bọn họ, cô không tin Trương Phi sớm như vậy liền yêu Bạch Liễm.

Hơn nữa theo cô biết, Trương Phi và Bạch Liễm hẳn là sẽ cùng nhau về, hẳn là đại thiếu gia có siêu xe không ngồi ngược lại lại đi bộ, có thể thấy được hấn đối với Bạch Liễm cũng có vài phần dụng tâm.

Vì để có được một cơ hội chạm mặt tốt, Quý Lạc đành phải nhanh chân tới cổng trường trước một bước, một chiếc xe màu đen sáng ngời đã sớm dừng lại ở cửa, bên cạnh cửa xe chính là một người đàn ông trung niên ăn mặc thỏa đáng đang đứng thẳng tắp, người nọ nhìn thấy Quý Lạc, lập tức liền tiến lại.

"Tiểu thư, mời lên xe."

Loại đãi ngộ này Quý Lạc đã thấy qua rất nhiều, nhưng mà hiện giờ người cô đợi còn chưa có ra, chỉ có thể hướng tài xế mà nói: "Ông đi về trước đi, lát nữa tự tôi sẽ trở về."

Không thể không nói, quy củ của Quý gia rất khắt, tài xế nghe xong phân phó của Quý Lạc, cũng không có hỏi thêm cái gì, lập tức liền dựa theo lời cô nói mà làm.

Ước chừng sau năm phút đồng hồ, ánh mắt Quý Lạc liền sáng lên, rốt cuộc cũng thấy được hai người cô đang đợi.

Bên trái cô gái có diện mạo thanh lệ chính là Bạch Liễm, cô vừa cười xinh đẹp vừa nói cái gì đó với chàng trai bên cạnh, mà bên phải chàng trai cũng dùng vẻ mặt ôn nhu mà nhìn cô, cũng thường thường đáp lại vài câu, đây đúng là nam chủ Tường Phi.

Khỏe miệng Quý Lạc gọi lên một nụ cười, ánh mắt tận lực làm cho trông có vẻ chân thành, nên bước hơi gấp về phía bọn họ.

Tường Phi đang cùng Bạch Liễm nói chuyện, đột nhiên phát hiện trước mặt có một cô gái đang đứng, cô gái kia có dung mạo trông rất loá mắt, khỏe mỗi mang ý cười, một đôi mắt biết nói phảng phất lóe nhỏ vụn quang, giống như ngôi sao trên bầu trời, lập tức liền vọt vào lòng hắn.

Hắn biết người này, gia cảnh không tồi, hơn nữa bộ dạng càng là thượng thừa, ở trong trường học cũng khá nổi danh, bất quá cô tới tìm hắn làm gì?

Tường Phi mới nghĩ như vậy, giây tiếp theo liền nghe thấy Quý Lạc nói, thanh âm tuy rằng không có ôn nhu như Bạch Liễm, lại thanh thúy như linh, thập phần dễ nghe.

"Tiểu Liễm, hôm nay chúng ta cùng nhau về nhà đi?"

Tường Phi nghe được lời nói của Quý Lạc, trong lòng hơi hơi buông lỏng, hắn thế nhưng không nghĩ Bạch Liễm sẽ hiểu lầm hắn cùng cô gái khác có gì, bất quá mắt mắt nho nhỏ trong lòng là từ đâu tới?

Trước kia Bạch Liễm thường cùng Quý Lạc cùng nhau về, nhưng mà đều là ngồi xe, kỳ thật vẫn là tương đương với Quý Lạc đưa cô về nhà, bất quá đã xảy ra chuyện của Tường Phi, quan hệ của hai người cũng giống một lớp băng, chỉ là không ai đi chọc thủng.

Không nghĩ tới hiện tại Quý Lạc vẫn như cũ muốn cùng cô cùng nhau về, không phải là muốn ở trước mặt Tường Phi có ý nguy trang chứ? Hiện tại Bạch Liễm một lòng nhận định rằng Quý Lạc sẽ không đối xử với cô như trước giống nhau, hơn nữa hiện tại cô có Tường Phi, cô có thể cùng hắn cùng nhau về nhà a.

"Không cần, tớ hôm nay đi bộ về."

Quý Lạc nghe cũng không có từ bỏ, ngược lại khuôn mặt càng thêm tươi cười: "Không sao a, tớ bồi cậu cùng nhau về, coi như là rèn luyện thân thể."

"Không được!" Bạch Liễm lập tức liền lớn tiếng phản đối, Quý Lạc khẳng định là muốn phá hư cô cùng Tường Phi.

Tường Phi bị ngữ khí của Bạch Liễm làm cho hoảng sợ, hắn vẫn luôn cho rằng Bạch Liễm là một cô gái ôn nhu như nước, không nghĩ tới cô cũng có một mặt như vậy, đột nhiên hắn cảm thấy giống như không quen biết người này.

Bạch Liễm cũng ý thức được phản ứng của chính mình có điểm kích động, liền nhỏ giọng mà nói: "Vậy cũng được, bất quá A Phi cũng muốn cùng chúng ta về."

Quý Lạc phảng phất như hiện tại mới chú ý đến Tường Phi, quay đầu sang, nắm mang theo một tia kinh hãi: "Di, thương thế của anh hình như đã tốt hơn nha, ngày đó tôi nhìn thấy anh còn nghiêm trọng hơn giờ."

Tường Phi vừa nghe, sắc mặt liền đại biến, cô làm sao mà nhìn thấy được? Không phải Bạch Liễm cứu hắn sao?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Vườn trường Mary Sue (6)

Bạch Liễm nghe vậy liền cả kinh, cô không nghĩ tới Quý Lạc không phải nói thẳng rằng "Tôi chính là người cứu anh", mà lại lấy một loại phương thức uyển chuyển khác để chứng minh.

Không được, không thể để cho Quý Lạc phá hư hết thấy.

"Quý Lạc, ngày đó thật sự cảm ơn cậu, nếu không phải cậu gọi điện thoại tới an ủi tớ, ta cũng không biết nên làm sao bây giờ, may mắn lúc sau cậu cũng tới."

Một câu, liền giải thích nguyên do.

Tàng đá trong lòng Tường Phi rớt cuộc cũng rớt xuống, thì ra lúc sau Quý Lạc có tới, cũng không phải cô cứu hấn.

Quý Lạc trong mắt mang theo tia trào phúng chột lút qua, cô cũng không có vội vã phản bác, mà dùng một loại biểu tình phức tạp nhìn chằm chằm Tường Phi, tiếp theo khẽ nhắm hai tròng mắt lại, như đang hạ quyết định gì đó.

Lúc mở mắt ra, trong hai mắt cô chỉ còn lại thanh minh, thấp giọng nói: "Không cần cảm ơn."

Trên mặt Bạch Liễm hiện lên một tia đắc ý, cô biết, Quý Lạc nhất định sẽ không ở trước mặt mọi người đi vạch trần cô.

Tia đắc ý đó đều bị Quý Lạc thu hết vào đáy mắt, tuy rằng ngoài mặt cô vẫn là bộ dáng bình tĩnh, nhưng nội tâm đã sớm lên kế hoạch cho tốt.

Bạch Liễm a Bạch Liễm, cô xác thật rất hiểu biết Quý Lạc, cho dù lúc trước đã biết chân tướng, cũng chỉ là một mình tìm cô đối chất, chính là vì nhìn cho mặt mũi của cô, mà cô, không chỉ không cảm thấy có lỗi, còn lập kế hãm hại cô ấy.

Đừng nóng vội, lập tức liền sẽ cho cô nếm thử cái loại tư vị bất lực này.

Vốn dĩ Bạch Liễm cùng Tường Phi có hảo cảm với nhau, cũng có vài đề tài để nói, chính là lúc này trung gian lại thêm Quý Lạc, hơn nữa không khí vừa mới này có chút không thoải mái, vì thế một đường ba người đều không có nói gì, thẳng đến khi nhà Bạch Liễm xuất hiện ở trước mắt.

Bất đồng với biệt thự cao cấp của Quý Lạc cùng Tường Phi, nhà Bạch Liễm chỉ là một nhà lầu kiểu cũ, có thể là bởi vì đã có vài thập niên, tường ngoài hơi có chút đen, mặt tường thậm chí còn có rất nhiều vết rách, nhìn qua thực không an toàn.

Lúc trước tuy rằng Tường Phi cũng có cùng Bạch Liễm cùng nhau về, nhưng lại chưa bao giờ đưa cô về đến nhà, mỗi lần hấn đều ở địa phương cách đây không xa lắm trở về. Lần này bởi vì có Quý Lạc, cho nên mới có thể đến nhà cô.

Hấn biết gia cảnh Bạch Liễm không tốt, lại không nghĩ rằng cô thế nhưng lại ở tại cái địa phương cũ nát như vậy.

Lúc này Quý Lạc mở miệng nói: "Tiểu Liễm, tớ đã sớm nói qua là cậu nên dọn tới chỗ khác, một cô gái một mình ở nơi này thật sự không an toàn, nếu cậu không có tiền, tớ có thể cho cậu mượn."

Lời này vừa nói ra, nháy mắt Bạch Liễm cảm thấy rất khó kham, vốn dĩ không nghĩ sẽ để cho Tường Phi nhìn thấy nhà cô, bất đắc dĩ Quý Lạc đã sớm lại đây, nếu không cho hấn tới thật không biết nói thế nào.

Nghĩ lại lời Quý Lạc nói, còn không phải muốn biểu lộ ra chính mình cao quý thế nào sao, nếu có tiền như vậy, vì cái gì không trực tiếp mua cho cô một bộ phòng ở, còn ở đây nói cho mượn?

Tường Phi cùng tâm tình của Bạch Liễm lại bất đồng, hấn thật không ngờ Quý Lạc không chỉ có lớn lên xinh đẹp, mà tâm địa cũng rất tốt, không có bởi vì chính mình có tiền mà đi khinh thường Bạch Liễm, hơn nữa vì không muốn cho Bạch Liễm cảm thấy mất mặt, chỉ nói là cho mượn tiền.

Hấn nhìn sườn mặt của Quý Lạc, đột nhiên phát hiện trên mặt cô hình như có một cái má lúm đồng tiền nhợt nhạt, cảm giác thực ấm áp, hảo cảm trong lòng đối với Quý Lạc tăng thêm vài phần.

【 Lạc Lạc, hảo cảm của Tường Phi thêm 15, hiện tại độ hảo cảm là 30. 】

Nhị Linh thực hưng phấn, lấy tốc độ của Quý Lạc mà nói, làm Tường Phi yêu cô bất quá chỉ là vấn đề thời gian.

30? Nói như vậy ban đầu Tường Phi cũng đã đối với cô có 15 phần hảo cảm, xem ra khuôn mặt này vẫn dùng rất tốt a, rốt cuộc mỹ nhân đều là cảnh đẹp ý vui mà.

"Tiểu Liễm, cậu trước cứ đi lên đi, tớ về nhà đây."

Bạch Liễm liền đáp ứng, cũng không có nghĩ nhiều, liền đi lên lầu.

Quý Lạc chỉ là hơi hơi đối với Tường Phi gật gù đầu, sau đó cũng xoay người liền đi.

Mặt sau có tiếng bước chân rất nhỏ, Quý Lạc tự nhiên biết đó là ai, nhà Tường Phi cũng thuộc phương hướng này, nếu Bạch Liễm biết, còn sẽ yên tâm mà lên lầu sao?

Cô ở trong lòng đếm đến ba, sau đó liền quay đầu lại, nhìn thấy ở phía sau chính là Tường Phi, ra vẻ kinh ngạc hỏi.

"Dì, nhà anh cũng là ở phương hướng này?"

Hiển nhiên sắc mặt Tường Phi có chút mất tự nhiên, khẽ ừ một tiếng đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Vườn trường Mary Sue (7)

Quý Lạc nhìn về mặt của hắn, liền cười khúc khích, tiếng cười vui sướng kia đã hấp dẫn lực chú ý của Tường Phi, hắn khó hiểu hỏi: "Làm sao vậy?"

Cô không có trả lời hắn, ngược lại hỏi lại một câu: "Anh cùng Tiểu Liễm, là đang yêu nhau sao?"

Nếu như là người khác hỏi, Tường Phi khẳng định sẽ không cần nghĩ ngợi gì liền gạt đầu, nhưng hiện tại lại là Quý Lạc, tuy rằng chỉ vừa mới tiếp xúc không lâu, nhưng sự ưu tú cùng thiện lương của cô xác thật làm hắn động tâm, đây là một loại cảm giác mà ngay cả Bạch Liễm cũng không cho hắn được.

Nhưng mà cô cùng Bạch Liễm chính là bạn tốt, hắn không nghĩ sẽ lừa cô.

"Không sai, chúng ta đúng là đang kết giao, nhưng mà....." Nhưng mà cũng chỉ là đang tìm hiểu.

Hắn còn chưa nói xong, đã bị Quý Lạc đánh gãy, giọng nói của cô tuy vẫn nhẹ nhàng như cũ, nhưng trong đó lại để lộ ra một tia tiếc nuối.

"Tiểu Liễm là người rất tốt, không chỉ ôn nhu, mà còn thiện lương, có thể cùng cậu ấy làm bạn quả thực là may mắn lớn nhất đời này của tôi, anh nhất định phải đối đãi thật tốt với cậu ấy, bằng không tôi sẽ không tha cho anh."

Câu cuối cùng, nhìn như hung ác, nhưng dừng ở trong tai Tường Phi, lại làm hắn cảm thấy có chút hờn dỗi, lại nhìn biểu tình cô, trong nghiêm túc mang theo chút giáo hoạt, nhưng có thể khẳng định là cô tuyệt đối nói được thì làm được.

"Được."

Tường Phi ngoài miệng thì đáp ứng, nhưng trong lòng lại có một khối địa phương đang lặng lẽ luân hãm, một người gọi là "Quý Lạc" đã lặng yên mà bao bọc lấy hắn, đang chờ một ngày hắn không kim chế được mà lâm vào trong đó.

【 Độ hào cảm của Tường Phi thêm 20, trước mắt độ hào cảm là 50. 】

Đối với việc độ hào cảm của Tường Phi tăng thêm, Quý Lạc một chút cũng không thấy ngoài ý muốn, nhìn biểu tình của hắn thì sẽ biết, quả nhiên là một tra nam, mặt ngoài thì cùng Bạch Liễm yêu đương, trong lòng thì lại nhớ đến cô.

Nhà của Quý Lạc xa hơn một chút, tuy rằng Tường Phi nói muốn để tài xế đưa cô về, nhưng lại bị cô cự tuyệt, Tường Phi trong lòng nghĩ Quý Lạc có thể là cảm thấy cùng với hắn không thân, cho nên cũng không có cưỡng cầu nữa.

Giờ phút này mặt trời chiều đã ngã về phía tây, ánh sáng của thái dương đang dần dần lui tán, đèn trên đường cũng sáng lên, đột nhiên Quý Lạc có chút tưởng niệm thế giới kia, đó là thế giới cô quen thuộc, thế giới này, tuy cũng có Quý Lạc, nhưng lại không có nữ thần quốc dân Quý Lạc, cô chung quy cũng không phải là cô.

Hiện tại không phải là thời điểm thương cảm, Quý Lạc liền thu liễm lại cảm xúc, thời điểm đang chuẩn bị tiếp tục đi, thì phía sau đột nhiên truyền đến một đạo âm thanh âm dương quái khí, nghe thấy có chút quen thuộc.

"Như thế nào, luyện tiếc chàng trai vừa rồi?"

Quý Lạc xoay người, nhìn thấy chính là một khuôn mặt tinh xảo, giờ phút này sắc mặt lại có chút khó coi, cô đột nhiên nhớ lại người trước mặt là ai, còn không phải là soái ca trên xe buýt giữa trưa sao?

"Luyện tiếc thì sao, không luyện tiếc thì sao, cậu đi theo tôi chẳng lẽ là vì luyện tiếc tôi?"

Trên mặt Quý Lạc mang theo nụ cười xấu xa, cô cũng không phải là tiểu nữ sinh đơn thuần, sẽ không tin tưởng trên thế giới có nhiều sự trùng hợp như vậy.

Lục Thất Niên vốn dĩ chỉ là nhất thời tức giận, lại không nghĩ rằng sẽ bị Quý Lạc hỏi ngược lại, trong lòng liền hoảng loạn, lập tức nói: "Đúng vậy, tôi chính là luyện tiếc em, thì sao hả?"

Không sai, hắn xác thật đối với Quý Lạc động tâm, hắn thân là Lục tiểu thiếu gia hoành hành đã nhiều năm, không chỉ có gia tộc khổng lồ, hơn nữa đánh nhau còn rất lợi hại, tuy rằng hắn có một gương mặt vô hại, nhưng từ trước đến nay không có ai dám đối với hắn vô lễ như vậy, cô thật ra lại là người thứ nhất.

Nhiều năm như vậy, lần đầu hắn đối với một cô gái động tâm, mà cô gái kia, thế nhưng lại thích người khác, hơn nữa người kia.....

Nghĩ đến đây, Lục Thất Niên liền có chút tức giận, liền chạy bộ đến gần Quý Lạc, bởi vì hắn so với Quý Lạc cao hơn một cái đầu, cho nên cô không thể không nâng đầu lên nhìn hắn, trong lòng Lục Thất Niên rất đắc ý, hắn so với chàng trai kia cao hơn.

"Vậy người em thích là chàng trai kia?"

Hắn thấy rất rõ ràng, Quý Lạc rõ ràng là thích chàng trai đó, nhưng vì có bạn ở đó nên không dám tới gần.

Không thể không nói Lục Thất Niên xác thật rất thông minh, nhưng mà cho dù hắn thông minh tới đâu, cũng sẽ không biết Quý Lạc là đang giả bộ.

Giờ phút này Quý Lạc còn đang đắm chìm ở trong dư âm của câu nói vừa nãy của Lục Thất Niên "Luyến tiếc em", lại nghe được Lục Thất Niên hỏi cái vấn đề thứ hai, không khỏi buồn bực trong lòng, cô đã làm gì mà hắn lại đối với cô sinh hảo cảm chứ?

"Tôi không thích hắn, kỳ thật người tôi thích..... Là cậu."

Rốt cuộc Lục Thất Niên vẫn chưa bao giờ nói chuyện yêu đương, cho nên liên tin lời Quý Lạc nói, hơn nữa Quý Lạc giờ phút này với Quý Lạc ôn nhu vừa rồi hoàn toàn bất đồng, hắn thích cô tùy tâm sở dục lúc này hơn.

Chờ đến khi Quý Lạc đã đi đến cửa nhà, phía sau Lục Thất Niên mới đi tới, nhẹ nhàng cúi người đến bên tai cô, mang theo hơi thở ướt át pha chút ấm áp phun trên cổ cô, nói.

"Hào, tôi biết em tên là Quý Lạc, nhớ kỹ, tên của tôi là Lục Thất Niên."

Nói xong, Lục Thất Niên chăm chú nhìn cô một cái, rồi liền xoay người biến mất ở chỗ ngoặt.

Giờ phút này Quý Lạc còn chưa biết, cô đã phạm phải một sai lầm lớn.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Vườn trường Mary Sue (8)

Ngày hôm sau đi đến trường, Quý Lạc mặc một cái quần yếm, vẫn như cũ buộc tóc đuôi ngựa, nhưng so với ngày hôm qua thì nhiều thêm vài phần nghịch ngợm, hơn nữa càng thêm dễ hoạt động.

Bất đồng với không khí của ngày hôm qua, hôm nay sau khi Quý Lạc đến trường mọi người trong lớp đều nhìn chăm chăm cô, sau đó một đám liền vây đến bên cô, Quý Lạc đang buồn bực làm sao mà chỉ trong có một buổi tối đã trở nên nhiệt tình như vậy, thì một người đã đến gần cô, ngữ khí hơi mang theo vị chua, nhưng vẻ mặt vẫn đầy ý cười, hỏi.

"Quý Lạc, cậu cùng giáo thảo Trương Phi có quan hệ gì vậy? Tại sao anh lại đưa bữa sáng cho cậu?"

Àn? Bữa sáng? Quý Lạc đẩy ra một vài người đang buồn chuyện, đi đến chỗ ngồi của chính mình, quả nhiên nhìn thấy trên bàn có một bao đồ ăn, trong đó có bánh bao thủy tinh cùng sữa bò.

Bất quá đây thật sự là do Trương Phi đưa? Thật đúng là ngoài ý muốn của cô a, không nghĩ tới ngày hôm qua hắn còn nói đang cùng Bạch Liễm kết giao, hôm nay cứ như vậy mà đưa đồ ăn sáng cho cô, không biết nếu Bạch Liễm mà biết được thì sẽ có cảm tưởng gì, nhất định rất xuất sắc, cô bỗng có chút gấp không chờ nổi mà muốn xem.

"Nhưng mà Trương Phi cũng đưa bữa sáng cho Bạch Liễm, tình huống này rốt cuộc là sao vậy?"

Một nữ sinh đột nhiên tò mò mà nói, nghe vậy Quý Lạc liền quay đầu nhìn bàn học phía sau, quả nhiên trên bàn Bạch Liễm cũng có một phần bữa sáng giống với cô.

Trương Phi, anh đây là chơi với lửa a!

Một nữ sinh khác khinh thường mà nói: "Kia còn phải hỏi, khẳng định là Trương Phi thích Quý Lạc, mà Bạch Liễm là bạn tốt của Quý Lạc, tự nhiên liền dính quang lạc, hơn nữa Quý Lạc xinh đẹp như vậy, là tớ cũng sẽ chọn Quý Lạc."

"Các cậu vừa nói cái gì?"

Lúc này, Bạch Liễm mới đi vào phòng học, liền nghe thấy mọi người nói Trương Phi thích Quý Lạc, lại nghe được người khác nói cô không bằng Quý Lạc, chỉ cảm thấy như là bị người ta quăng một cái tát lên mặt, rốt cuộc cũng không bình tĩnh được mà lên tiếng.

"Trương Phi rõ ràng là bạn trai tớ, các cậu không được nói hươu nói vượn, Quý Lạc thì tính là cộng hành gì, còn không phải chỉ là một bình hoa thôi sao?"

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều sợ ngây người, một lúc lâu cũng không nói gì, có người nghĩ Bạch Liễm nói Trương Phi là bạn trai cô chính là nói thật, mà có người thì lại nghĩ Bạch Liễm cũng quá vong ân phụ nghĩa, Quý Lạc đối với cô tốt như vậy, thế mà cô lại dùng ngôn ngữ để công kích Quý

Lạc.

Mặc kệ người khác nghĩ gì Quý Lạc vẫn là một bộ dáng đang xem kịch vui, sau vài phút, Quý Lạc biết cô cũng nên lên sân khấu rồi, rốt cuộc cô cũng là nhân vật chính trong chuyện này không phải sao?

"Không sai, Tiểu Liễm xác thật là bạn gái của Tường Phi, các cậu đừng nói bậy, hơn nữa Tiểu Liễm nói không sai, tớ trừ bỏ lớn lên nhìn không tồi, còn lại chỗ nào cũng không thể so được với cậu ấy."

Lời nói tuy rằng rất bình thường, nhưng bên giả chỉ cảm thấy lời nói muốn ủy khuất liền có ủy khuất, vốn dĩ những người khác còn bởi vì Bạch Liễm mặc dù gia cảnh bần hàn nhưng vẫn nỗ lực tiến tới mà có hảo cảm, hiện tại vừa nghe cô ta nói, hảo cảm liền không còn, cẩn thận nghĩ lại, trường học không ngừng xem cô ta là học bá, bọn họ lúc trước vì cái gì lại đi thích Bạch Liễm vậy? Thật đúng là mắt bị mù.

Một đám người đều lắc đầu tránh đi, không hề muốn nhìn Bạch Liễm thêm một chút nào nữa, Quý Lạc biết, đây là mọi người không còn cho rằng Bạch Liễm chính là người ôn nhu thiện lương, cứ như vậy, kế hoạch của cô mới có thể tiến hành tiếp.

Quý Lạc thấy Bạch Liễm tức đến đỏ mặt, liền đi đến bên cạnh cô, đối với cô nhẹ giọng nói: "Ngày hôm qua, tớ và Tường Phi đã cùng nhau về nhà đó, tớ còn nói với anh ấy rất nhiều chuyện của cậu."

Nói xong, cô ở góc độ mà người khác nhìn không thấy cười tà tà với Bạch Liễm, nụ cười mang theo vài phần đắc ý, thành công làm thân mình Bạch Liễm phát run, cô cầm lấy bữa sáng trên bàn, rồi đưa cho Bạch Liễm.

"Bữa sáng có thể là Tường Phi đưa nhầm đi, rốt cuộc, cậu vẫn là bạn gái của anh ấy."

Bạch Liễm nghe vậy liền khó thở, trực tiếp đem bữa sáng vứt xuống mặt đất, những người khác nhìn thấy chỉ nghĩ Bạch Liễm không những keo kiệt lại còn quá phận, quả thực là không thể nói lý.

Sau chuyện ngày hôm nay, hình tượng của Bạch Liễm có thể nói là mất hết, cũng không biết kỹ thuật của cô ta vụng về như vậy lúc trước rốt cuộc là làm như thế nào mà có thể thành công hãm hại được nguyên chủ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Vườn trường Mary Sue (9)

Lời Quý Lạc nói quả thật có tác dụng rất lớn, Bạch Liễm chỉ cần tưởng tượng đến khả năng Quý Lạc nói bậy về cô với Tường Phi, cô liền lập tức muốn đi tìm hấn, đương nhiên, cô cũng tin tưởng Quý Lạc sẽ không có nói ra sự kiện kia, bằng không Tường Phi nhất định đã tìm đến cô rồi.

Nhưng mà hôm nay cô đã biết được, thì ra Quý Lạc không phải là một người hoàn toàn vô hại, mà là người phi thường狡 hoạt, cô ta muốn trộm mà cướp đi Tường Phi, cô Bạch Liễm nhất định sẽ không để cô ta thực hiện được.

Thời điểm giờ Ngọ* ăn cơm, Bạch Liễm liền đi lớp học của Tường Phi để tìm hấn, nhìn thấy biểu tình có chút không kiên nhẫn của hấn, trong lòng cô lộ bộ một chút, lập tức muốn hỏi rõ ràng.

*Từ 11 giờ đến 13 giờ trưa

Nhưng mà Tường Phi so với cô thì càng nhanh hơn.

"Có phải em đã nói chuyện chúng ta với những người khác?"

Bạch Liễm vừa nghe, lập tức liền tức giận, ngữ khí cũng không tốt: "Chúng ta vốn dĩ chính là người yêu, vì sao không thể nói?"

Đương nhiên là không thể nói, hấn còn chưa có quyết định tốt muốn cùng ai ở bên nhau đâu. Bất quá Tường Phi vẫn là nhẫn nại mà giải thích: "Chúng ta hiện tại vẫn là học sinh, em học tốt như vậy, anh không muốn chuyện này làm ảnh hưởng đến kết quả học tập của em, chẳng lẽ chúng ta cứ yêu trộm như vậy không tốt sao?"

Trộm? Dựa vào cái gì mà Bạch Liễm cô đi nói chuyện yêu đương còn phải trộm, chẳng lẽ cô thực nhận không ra người sao?

"Vậy anh đưa bữa sáng cho Quý Lạc, không sợ người khác nói gì sao?"

"Cô ấy không phải bạn tốt của em sao? Đương nhiên là phải giúp cô ấy mua."

Nhắc tới Quý Lạc, thần sắc Tường Phi ôn nhu đi không ít, phảng phất như lại thấy được khuôn mặt tươi cười đầm đìa kia của Quý Lạc.

Biến hóa của hắn đương nhiên không thoát được đôi mắt của Bạch Liễm, hiện tại Bạch Liễm chỉ nghĩ tới muốn đem Quý Lạc đi bầm thây vạn đoạn.

"Cô ta mà được coi là bạn tốt sao, bạn tốt mà lại ở trước mặt anh nói bậy về em, cô ta chính là một tiện nhân, không xứng làm bạn tốt của em."

Bạch Liễm ôn nhu giờ đã không còn nữa, hiện tại cô đã bị ghen ghét làm cho mất lý trí, nói chuyện cũng mất đi chừng mực. Lúc trước vì Quý Lạc không để cô ném được tư vị ghen ghét, cho nên cô lý trí, nhưng hiện giờ cô đã ném phân nhỏ trí tuệ kia đi rồi.

"Em nói cái gì?"

Tường Phi vẻ mặt thất vọng, hắn không nghĩ tới Bạch Liễm lại là cái dạng người này, dùng ngôn ngữ ác độc để chửi bới người khác.

Bạch Liễm nhìn thấy biểu tình của Tường Phi, cũng ngây ngẩn cả người, chẳng lẽ Quý Lạc nói bậy đã thành công?

Thấy Bạch Liễm không cảm thấy có lỗi đối với lời nói khi nãy, Tường Phi lắc lắc đầu, ngữ khí cũng bắt đầu lạnh dần.

"Quý Lạc vốn chưa từng nói bậy nửa điểm về em, cô ấy chỉ nói với anh, phải hảo hảo mà quý trọng em, nhưng còn em, bụng dạ hẹp hòi, không những không biết quý trọng đoạn hữu nghị này, ngược lại lại đi nói xấu cô ấy."

Cái gì? Bạch Liễm đột nhiên phục hồi lại tinh thần, mới nhớ ra Quý Lạc căn bản chưa từng nói rằng cô ta nói bậy về cô trước mặt Tường Phi, nhưng mà cô lại ngoan ngoãn đi vào bẫy rập do Quý Lạc thiết kế, cô đúng là ngu ngốc mà.

Nhưng việc quan trọng trước mắt chính là làm thế nào để Tường Phi không so đo với lời cô nói vừa rồi.

Nghĩ vậy, sắc mặt Bạch Liễm liền nhu hòa đi không ít, tay ôm lấy cánh tay của hắn, làm nũng mà đong đưa hai cái, thanh âm nũng nịu nói: "Thực xin lỗi A Phi, em không nên như thế, bị ghen ghét làm che mờ đi đầu óc, em bảo đảm, lần sau sẽ không như vậy nữa."

Khuôn mặt nghiêm lệ thanh tú, ánh mắt ôn nhu như nước làm Tường Phi có một chút hoảng hốt, hắn dần mềm lòng, nhưng bỗng có một gương mặt kiêu mị khác cũng xâm nhập vào đầu hắn, hắn nghiêm mặt lại, rồi rút tay ra khỏi Bạch Liễm, xoay người đưa lưng về phía cô.

"Anh cảm thấy vẫn là nên ngấm lại mối quan hệ chúng ta đi."

Nói xong, Tường Phi cũng không quay đầu lại liền đi.

Toàn bộ biểu tình của Bạch Liễm liền trở nên vạn vẹo, ánh mắt tràn ngập oán hận, cô ngắt lấy một đóa hoa từ bụi hoa bên cạnh, lòng bàn tay nắm lại dần dần buộc chặt, cho đến khi cánh hoa bị chà đạp đến không còn hình dạng mới đem tàn hoa vứt xuống mặt đất, liền rời khỏi.

Sau khi cô đi, cách đó không xa có một người đi ra, người này chính là Quý Lạc.

Cô đi đến chỗ bụi hoa vừa bị Bạch Liễm tàn phá trước mặt, cúi người xuống, ngửi ngửi mùi hương của hoa, tiếp theo nhẹ nhàng vuốt ve cánh hoa, như là đang vuốt ve một bảo bối trân quý.

【 Lạc Lạc, cô ta sẽ không làm gì ngươi chứ? 】

Nhị Linh thấy lúc Bạch Liễm đi thì ánh mắt ngoan độc, liền cảm thấy Bạch Liễm tuyệt đối là muốn làm cái gì đó.

"Không sợ, còn không biết là ai chinh ai đâu."

Quý Lạc cười lạnh, Bạch Liễm, mặc kệ cô có kế hoạch gì, kế hoạch kia cũng chỉ sẽ khiến cô thân bại danh liệt nhanh hơn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Vườn trường Mary Sue (10)

Liên tục mấy ngày, Tường Phi đều không có tới tìm Bạch Liễm, phảng phất như thật sự đã đem người này quên mất, tuy rằng hắn cũng không có cùng Quý Lạc có liên hệ, nhưng rất nhiều lần cô đều có thể thấy được ánh mắt của Tường Phi dừng lại ở trên người Quý Lạc, nếu cứ tiếp tục như vậy, cô thật sự sẽ xong mất.

Không được, không thể cứ tiếp tục như vậy được, nhưng cô lại không thể ngăn cản Tường Phi, kia.....

Bạch Liễm trong lòng vừa động, đột nhiên liền nghĩ ra một cái biện pháp.

Bên này Quý Lạc cũng là có chút phiền toái, tuy rằng hảo cảm của Tường Phi đã thêm tới 70 rồi, nhưng sau đó thì đã dừng lại, mặc kệ như thế nào đều

sẽ không có tăng lên.

Cô biết, đây là bởi vì không có tiếp xúc gần gũi với Tường Phi, nhưng mà hiện tại cô đang sắm vai khuê mật ôn nhu sẵn sàng, mà Tường Phi, cố tình lại là bạn trai của bạn tốt, hơn nữa hai người còn lại đang chiến tranh lạnh, cô tổng không có khả năng lại trực tiếp chạy tới nói chuyện với hắn đi.

Ai, đến bây giờ cô đi vào nơi này đã được nửa tháng, hai nhiệm vụ thế nhưng một cái cũng chưa hoàn thành, thời gian kế tiếp cũng không còn nhiều lắm, chẳng lẽ cô thật sự cam tâm cứ như vậy mà từ bỏ?

Quý Lạc thờ dài, hiện tại trời đã khuya, vẫn nên sớm một chút về nhà rồi lại tính.

Cô xuyên qua ngõ nhỏ, lúc đến đầu hẻm thì bỗng bị vài người chặn lại, đại khái là có ba bốn nam nhân, tuổi đều hơn ba mươi tuổi, nhuộm một đầu màu sắc chẳng ra sao cả, trong miệng còn ngậm cái tăm xỉa răng.

"Thảo, ở chỗ này đợi mấy ngày, rốt cuộc cũng chờ được rồi, A Mao, mày mau đi thông báo cho cô gái kia đi."

Trong đó có một người dáng vẻ lưu manh nói, bắt quá ý tứ trong lời nói Quý Lạc cũng hiểu được, xem ra, những người này chính là bị người khác xui khiến, người xui khiến là ai, không cần nói cũng biết.

Khi bọn hắn nhìn đến khuôn mặt của Quý Lạc, có vẻ càng thêm hưng phấn, mỗi người xoa tay hằm hằm hè hè, dùng ánh mắt coi hàng hóa mà nhìn chăm chăm Quý Lạc.

"Cô gái này so với trong ảnh còn muốn đẹp hơn vài phần a, nhìn cái khuôn mặt nhỏ động lòng người này đi, chờ mấy ngày quả thật là đáng giá, ha ha."

Một người nam nhân cầm đầu mở miệng nói, những người khác ở phía sau cũng phụ họa theo, xem ra người nói này chính là tên cầm đầu.

【 Lạc Lạc, làm sao bây giờ? 】

Nhị Linh chỉ là một cái hư thể, tuy rằng này giờ nó vẫn luôn huy quyền đuổi chân với mấy người kia, nhưng cũng chỉ phí công, nó chỉ có thể bắt lực mà nhìn Quý Lạc.

Quý Lạc hít một hơi thật sâu, làm cho chính mình bình tĩnh lại, cô biết, càng như vậy cô càng không thể hoảng, kinh hoảng sợ hãi chỉ khiến cho những người này thêm biến thái dục mà thôi.

Vì thế cô làm bộ không chút nào để ý, trầm giọng nói: "Tôi biết các người là do ai phái tới, tôi chỉ muốn nói với các người, tôi không thiếu tiền, cô ta cho các người bao nhiêu, tôi sẽ cho gấp mười lần."

Gấp mười lần? Có vài người nghe xong liền lộ vẻ mặt do dự, Quý Lạc thấy vậy bèn nhanh chóng rền sắt khi còn nóng, "Chỉ cần các người ra giá, tôi bảo đảm sẽ cho các người, sẽ không có chuyện người cùng tiền không qua được đi?"

Lúc này, có một người bỗng mở miệng: "Lão đại, anh xem cô ta, ăn mặc tốt như vậy, khẳng định là kẻ có tiền, không bằng chúng ta....."

Nam nhân bị gọi là lão đại liền tát một cái lên mặt người nói: "Mày có tin lão tử đánh chết mày không, ngu xuẩn."

Tên lưu manh đến gần Quý Lạc, hướng cô nhếch môi một cái, lộ ra hàm răng vàng khiến cho người khác hết muốn ăn, hắn cười gian nói: "Mỹ nhân, chúng ta tiền cũng muốn, người cũng muốn, không bằng chờ chúng ta chơi cô xong, lại gọi cho người nhà cô đưa tiền để đổi người, thế nào?"

"Trước đó mày vẫn nên nghĩ làm thế nào để cứu lấy mình đi đã."

Lúc này, một đạo thanh âm vang lên sau lưng tên lưu manh, ngay sau đó chính là tiếng các đốt ngón tay đang vụn, tên lưu manh cầm đầu cảm giác như chính mình đang bị khiêu khích, quay đầu lại, cũng không nhìn người tới là ai, há mồm liền mắng: "Đứa nào không có mắt vậy, có tin lão tử giải quyết mày không?"

"Thật không?"

Tên lưu manh cầm đầu còn chưa có nhìn thấy rõ mặt người tới, một trận gió liền gào thét mà đến, trên mặt lập tức truyền đến một trận đau nhức, theo sau đó chính là thân thể phanh một tiếng ngã xuống đất.

Mặt khác mấy tên lưu manh còn lại nháy mắt kinh ngạc đến ngây người, đến lão đại của mình bị đánh cũng chưa kịp phản ứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Vườn trường Mary Sue (11)

"Mày, mày, mày....." Tên lưu manh cầm đầu nằm trên mặt đất, che lại cái mũi, đầu nâng lên, giờ bàn tay run rẩy mà chỉ vào nam nhân trước mặt, nhưng khi thấy rõ bộ dáng của hắn, liền ngậy người. Khi Quý Lạc nhìn thấy mặt người nam nhân, cũng ngậy người.

Lục Thất Niên?

Mặt khác mấy tên lưu manh còn lại tuy rằng bị Lục Thất Niên làm cho kinh sợ, nhưng khi vừa thấy Lục Thất Niên chỉ là trẻ vị thành niên, hơn nữa bọn họ lại nhiều người, nháy mắt khí thế liền lên đây, ưỡn ưỡn ngực, từ trong lòng móc ra một con dao nhỏ, ánh sáng lạnh băng của lưỡi dao liền hiện lên.

"Mau dừng tay." Tên lưu manh cầm đầu sốt ruột kêu lên, mấy thằng nhãi ranh này không muốn sống nữa sao.

Nhưng mà đã muộn, đã có người ra tay, Quý Lạc ở phía sau nhìn, chỉ cảm thấy đồ mờ mờ thay cho Lục Thất Niên, đối phương là người trưởng thành, hơn nữa còn có vũ khí, thực lực này quả thật là không thể khinh thường.

Nhưng hiển nhiên Quý Lạc lo lắng là dư thừa, chỉ thấy Lục Thất Niên hừ lạnh một tiếng, sau đó một xoay chuyển đã một cái xinh đẹp, con dao nhỏ trong tay tên lưu manh liền rơi xuống đất, mà tên lưu manh thì ôm lấy tay, sắc mặt xanh tím, nhìn qua bộ dáng thập phần thống khổ.

【 Thật là quá soái! 】

Quý Lạc còn chưa kịp cảm thán, Nhị Linh đã nói trước, bất quá nó nói cũng không sai, vừa rồi Lục Thất Niên quả thật rất khốc.

"Em không sao chứ?"

Lục Thất Niên không nhìn mấy tên kia nữa, đối với hắn mà nói những tên kia quả thực là lên không được mặt bàn, lúc Lục Thất Niên quay đầu lại nhìn về phía Quý Lạc, không có nhìn thấy bộ dáng kinh hoàng thất thổ như trong tưởng tượng, ngược lại về mặt cô vẫn là văn đạm phong khinh.

Hắn hơi cau mày, đây mới là người hắn thích, chính là bất đồng với những cô gái bình thường mạnh mẽ.

"Không có việc gì, cảm ơn cậu."

Quý Lạc lắc đầu, đối với Lục Thất Niên lộ ra nụ cười hữu hảo, sau chuyện này, cô không có khả năng lại đối xử với Lục Thất Niên như một người xa lạ.

Tên lưu manh cầm đầu giờ phút này từ trên mặt đất bò dậy, lấy lòng mà chạy đến trước mặt Lục Thất Niên, về mặt nịnh nọt mà nói: "Là tiểu nhân có mắt mà không thấy Thái Sơn, không biết vị mỹ nữ này lại là người của Lục thiếu, còn cầu Lục thiếu nâng cao đánh khẽ không cần cùng tiểu nhân so đo."

"Lão đại....." Những tên khác còn chưa rõ lắm về thân phận của Lục Thất Niên, vì thế mắt đều choáng váng, cho rằng lão đại bị đá đến choáng váng rồi.

"Đều cảm niệm hết cho tao!" Tên lưu manh cầm đầu thật muốn bóp chết những tên ngu xuẩn này.

"Được, tôi không biết đã xảy ra chuyện gì, tóm lại các người đã thấy rõ, người này, là người tôi thích, cho nên, nếu là có người "sai" các người tới, vậy các người nên biết làm như thế nào rồi chứ?"

Trên khuôn mặt tinh xảo của Lục Thất Niên lộ ra một chút tàn nhẫn, cả người đều tản mát ra một loại hơi thở thị huyết, mắt sáng như đuốc đảo qua mặt của tên lưu manh cầm đầu.

Tên lưu manh cầm đầu bị nhìn đến ứa ra mồ hôi lạnh, trong lòng không khỏi thầm mắng cái cô gái đã sai hắn tới -- Bạch Liễm, nếu không phải tại cô, hắn cũng sẽ không chọc đến vị gia này.

Trong mắt lộ ra sát ý, hắn cung cung kính kính mà nói: "Tiểu nhân biết nên làm thế nào."

Tiếp theo, liền ở lúc Lục Thất Niên cho phép rồi chạy đi.

Quý Lạc nghe bọn hắn nói liền biết Bạch Liễm sẽ bị xui xẻo, nhưng mà chuyện này cũng không liên quan đến cô, nếu không có Lục Thất Niên, cô cũng sẽ gây ông đập lưng ông, làm Bạch Liễm ném hậu quả xấu.

"Cậu rất lợi hại sao, Lục thiếu?"

Đối mặt với Quý Lạc, Lục Thất Niên không còn là bộ dáng lãnh khốc như vừa rồi nữa, đây là lần đầu tiên Quý Lạc thấy hắn biệt như vậy, Lục Thất Niên nghe ra được Quý Lạc đang trêu chọc hắn, liền có hơi chút ngượng ngùng.

"Chẳng qua là xưng hô người khác gọi trên đường mà thôi."

"Tôi thấy hình như không phải đi? Nhà cậu phỏng chừng có rất nhiều tiền?"

Một thân hàng hiệu, phỏng chừng gia cảnh cũng không kém.

"Cũng giống em thôi."

Lục Thất Niên nói rất khiêm tốn, Quý Lạc lại như suy tư gì đó, phỏng chừng hắn giống nhau, chính là thực không bình thường.

Chương 14: Vườn trường Mary Sue (12)

"Nhưng mà....." Quý Lạc vừa nói chuyện khác, vừa nhìn Lục Thất Niên từ trên xuống dưới vài lần, "Cậu sao lại xuất hiện đúng lúc đến vậy?"

Theo lý mà nói, mặc dù đây là kịch bản tiểu thuyết, nhưng cũng không thể đã trễ thế này hán vẫn còn ở đây, nên biết rằng nơi này cách nhà của cô thật ra không xa.

Lục Thất Niên vốn đã bị ánh mắt của Quý Lạc nhìn đến da đầu tê dại, nay lại bị Quý Lạc hỏi, tức khắc không khỏi chột dạ, nếu bị người khác nhìn thấy bộ dạng này của hán, khẳng định sẽ rớt trông mắt, đây vẫn là Lục thiếu một tay che trời sao? Khẳng định là bị người khác nhập vào đi?

"Kỳ thật, cái này....."

Quả thật mấy ngày nay Lục Thất Niên đều di chuyển ở phụ cận nhà Quý Lạc, chính là muốn thử thời vận, không nghĩ tới buổi tối hôm nay thế nhưng lại đụng phải loại sự tình này, hán cảm thấy thực may mắn vì lúc trước đầu nóng lên đi làm ra chuyện ngu xuẩn này nên giờ mới cứu được Quý Lạc, nếu hôm nay không có hán, hậu quả kia quả thực không dám nghĩ tới.

"Kỳ thật cậu đã sớm ở gần đây? Nói cách khác cậu lại theo dõi tôi?"

Tốt xấu gì Lục Thất Niên cũng là người có danh tiếng, thế nhưng lại năm lần bảy lượt vì cô mà làm ra loại sự tình này, thật đúng là, nói không nên lời a.

Bất quá Quý Lạc cũng không có tức giận, cô không phải là người không nói đạo lý, chỉ cần không làm nguy hiểm đến bản thân cô, không chạm đến điểm mấu chốt của cô, cô sẽ không tức giận, rốt cuộc cũng nhờ như vậy, đêm nay Quý Lạc mới có thể may mắn thoát nạn.

Thấy Quý Lạc không có tức giận, tảng đá trong lòng Lục Thất Niên liền buông xuống, nhưng vẫn giải thích qua: "Tôi không có theo dõi em, chỉ là mỗi ngày buổi tối đều sẽ ở phụ cận nhà em đi dạo mà thôi."

Như vậy thì khác nhau cái gì, thay đổi loại phương thức theo dõi?

Quý Lạc nhin ý cười, tuy rằng Lục Thất Niên rất lợi hại, nhưng trong lợi hại vẫn mang theo một chút tính tình trẻ con thiếu niên a, như vậy thật đáng yêu, đúng là đáng yêu chết cô mà.

"Hào, tôi nên về nhà rồi, cậu cũng sớm một chút trở về đi."

Vừa nghe nói cô phải về nhà, Lục Thất Niên liền có chút không nỡ, thời gian hán cùng cô ở chung thật là quá ít, hán thật muốn tìm hiểu cô, muốn tìm hiểu cái người hán đang đề ở trong lòng.

Nhưng mà thật không có biện pháp, hán cũng không có khả năng không cho cô về nhà đi, vì thế chỉ có thể nghiêm túc dặn dò cô: "Về sau đừng về muộn như vậy, cha mẹ em thật sự yên tâm để một cô gái như em ở bên ngoài?"

"Không quan trọng, bọn họ đều không có ở nhà."

Cho nên cô mới dám về muộn như vậy a.

Lục Thất Niên nghe vậy ánh mắt liền sáng lên, bỗng nhiên bắt lấy tay Quý Lạc đang chuẩn bị đi.

Tay thiếu nữ thực non mềm, nhéo tựa như khối đậu hủ, Lục Thất Niên bị xúc cảm này làm cho ngứa ngáy trong lòng, giống như có một sợi lông chim cào qua.

Đồng thời Quý Lạc cũng ngơ ngẩn, tiểu tử này đột nhiên sao lại to gan như vậy? Cô bèn khẽ giãy giụa, mà Lục Thất Niên cảm giác được cô giãy giụa, liền đem tay cô càng cầm thật chặt.

Trong ngõ nhỏ có chút ánh trăng chiếu vào, dừng lại trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Quý Lạc, đôi mắt cô bỗng sáng lên, hết thấy đều tốt đẹp như vậy.

Lục Thất Niên không khỏi cúi người xuống, khuôn mặt tuấn tú liền chậm rãi tới gần Quý Lạc, hô hấp ấm áp nhẹ nhàng phát qua mặt cô, mắt thấy khoảng cách của hai người càng lúc càng gần, Quý Lạc trong lòng cả kinh, bèn quay đầu chạy nhanh đi.

Từ thế này, cô là đang dạy hư đoá hoa của tổ quốc a.

【 Người cũng đã bị dạy hư rồi, trốn còn kịp sao? 】

Nhị Linh ở bên cạnh xem đến hay, nếu lúc này mà có hạt dưa liền tốt.

Quý Lạc phớt quá mức liền đem lỗi tai của chính mình hiện ra ở trước mắt Lục Thất Niên, lỗi tai bạch ngọc tinh xảo lộ ra một cổ hấp dẫn nhẹ nhàng, nhưng mà Lục Thất Niên chỉ hướng lỗi tai của cô mà nói một câu: "Tôi tốt xấu gì cũng đã cứu em, chẳng lẽ không thể vào nhà em ngồi một lát?"

"....."

Thì ra hẳn chỉ là muốn cùng cô nói chuyện mà thôi, lại khiến cho cô vô hình gia tăng tội ác, còn nghĩ rằng đã dạy hư con nhà người ta.

Quý Lạc nghĩ muốn cự tuyệt, nhưng khi nhìn đến vẻ mặt khát vọng của Lục Thất Niên, hơn nữa đôi mắt xinh đẹp của hắn lại ướt đầm dề, giống như một tiểu thú đang nhìn chăm chăm cô, mà xui quý khiến thế nào cô liền gật đầu.

Hai người một trước một sau đi trên đường đến nhà của Quý Lạc, Lục Thất Niên ở phía sau Quý Lạc lộ ra một tia mỉm cười thắng lợi.

Sau khi hai người đi rồi, một cô gái tóc dài buông xoã từ chỗ rẽ của ngõ nhỏ đi ra, trong tay cầm một cái di động, di động hiện lên rõ ràng ảnh chụp vừa rồi Lục Thất Niên cúi người, từ góc độ này thì sẽ nhìn không thấy mặt của Lục Thất Niên, nhưng mặt của Quý Lạc vẫn có thể thấy rất rõ, hơn nữa bộ dáng hai người nhìn qua giống như là đang hôn môi.

Trên mặt Bạch Liễm lộ ra đắc ý, cô chỉ là muốn đến xem thăm tượng của Quý Lạc thăm trạng, tuy rằng không biết vì nguyên nhân gì mà nhìn qua Quý Lạc không có tổn hao lông tóc gì, nhưng mà chỉ cần có bức ảnh này, đủ để làm Quý Lạc không xoay người được.

Mỹ nữ nhà giàu đêm khuya cùng nam tử dây dưa không rõ, nghĩ lại thì đây chính là một cái tin tức lớn a, người buôn chuyện ở trường học cũng không ít, Quý Lạc, cậu liền chờ xem.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Vườn trường Mary Sue (13)

Thấy Quý Lạc về đến nhà, bảo mẫu cười hiền hậu mà đi tới, trong giọng nói mang theo nồng đậm quan tâm: "Tiểu thư đã về?"

"Ân, Di Trương, đi làm một đĩa điểm tâm rồi đưa đến phòng cho con nhé."

"Được được được, đi đây liền đi làm."

Lúc Di Trương đang chuẩn bị xoay người, đột nhiên phát hiện phía sau tiểu thư nhà mình còn có một người, một người nam nhân, nhìn qua cùng tiểu thư tuổi không sai biệt lắm, phỏng chừng là bạn học của cô đi, bà không có nghĩ nhiều, trực tiếp đi vào phòng bếp.

Lục Thất Niên ở phía sau nhú nhú mày, cô vậy mà một chút phòng bị cũng không có, rốt cuộc hẳn cũng là một nam nhân, cô lại trực tiếp để hắn vào phòng? Tuy rằng hẳn sẽ không làm chuyện gì, nhưng nếu đối lại là người khác, cô cũng sẽ như vậy?

Quý Lạc quay đầu lại, nhìn thấy chính là bộ dáng Lục Thất Niên muốn nói lại thôi, phảng phất như cô đã làm sai chuyện gì, hồi tưởng lại lời mình vừa nói, nhảy mắt cô liền hiểu, trực tiếp hướng hắn làm rõ: "Yên tâm, tôi chưa từng để người khác phả vào phòng."

Thật sao? Nói như vậy thì hẳn chính là người đầu tiên?

Lục Thất Niên trong lòng mừng thầm, nhưng cũng không dám biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể nắm tay lại đặt ở bên môi khụ lấy hai tiếng để che dấu xấu hổ.

"Chúng ta đi lên thôi." Nói xong, Quý Lạc liền đưa hắn lên lầu hai.

Phòng của nguyên chủ tương đối thiên về phong cách mộng ảo, tuy rằng Quý Lạc không quá thích, nhưng cũng không có sửa lại, đối với thế giới này mà nói, cô mới là người từ ngoài đến, hơn nữa cô cũng không thường trú, hoàn cảnh đối với cô mà nói cũng không quan trọng.

Nhưng mà khi Lục Thất Niên nhìn đến căn phòng này, rõ ràng liền sửng sốt, cảm giác hình như có điểm không thích hợp, phong cách này không giống với phong cách của Quý Lạc a.

"Cậu bao nhiêu tuổi rồi?" Quý Lạc hỏi.

"Mười bảy."

So với nguyên chủ lớn hơn một tuổi, nhưng mà.....

"Anh không có đi học?"

Trong ánh mắt Lục Thất Niên hiện lên một tia tự giễu, sau đó liền che dấu, hần hơi cúi đầu, tóc mái che đi đôi mắt của hắn, nhất thời thấy không rõ được cảm xúc của hắn rốt cuộc là như thế nào, nhưng ngữ khí vẫn thực bình thường.

"Đương nhiên là có, bắt quá từ ngày khai giảng đến bây giờ một ngày tôi cũng không có đi mà thôi."

Như vậy không phải sẽ bị khai trừ sao? Hơn nữa hắn vẫn là học sinh, sao lại có thể trốn học?

"Anh học trường nào?"

"Học trường nào sao?" Lục Thất Niên ngẩng đầu, đôi mắt không chớp mà nhìn chăm chăm cô, sau một lúc lâu, đột nhiên cười lên, hơn nữa thanh âm càng lúc càng lớn, có loại xu thế không thể ngừng được.

"A..... Tôi cùng em học chung một trường a."

"....." Quý Lạc nhất thời không nói gì, trong trí nhớ của nguyên chủ không có đoạn này, mà cốt truyện cũng không có cái người tên Lục Thất Niên này a.

Hay là ở nguyên cốt truyện Lục Thất Niên thật sự từ đầu đến cuối đều không có đi học một ngày nào, cho nên mới không có sự xuất hiện về hắn trong cốt truyện?

"Tôi cảm thấy anh hắn là nên đi học."

Lục Thất Niên nghe vậy, phản ứng đầu tiên chính là cự tuyệt, nhưng không biết lại nghĩ đến cái gì, vẫn là chưa có cự tuyệt, ngược lại hỏi Quý Lạc: "Em hy vọng tôi đi?"

Mặc kệ từ góc độ nào mà nói, Quý Lạc đã đem Lục Thất Niên coi như bằng hữu, cô đương nhiên hy vọng hắn đi, vì thế cô gật đầu.

"Ân."

"Em hy vọng tôi đi, vậy tôi liền đi."

Lục Thất Niên thật sâu mà nhìn Quý Lạc, như vậy cũng tốt, tuy rằng hắn không thích, bắt quá ở trong trường học, có cô.

Thế nên cho dù chán ghét, hắn cũng sẽ nỗ lực chịu đựng.

Quý Lạc nghe Lục Thất Niên nói, bỗng cảm thấy có chỗ nào không đúng cho lắm, vì thế cô liền hỏi: "Lục Thất Niên, anh không phải thật sự thích tôi chứ?"

Vốn dĩ cô cho rằng Lục Thất Niên chỉ là đối với cô có điểm hảo cảm, giống như hảo cảm của bạn bè vậy, nhưng mà hiện tại xem ra, hình như không đúng lắm a.

Lục Thất Niên không nghe ra ý khác của Quý Lạc, mặt đỏ lên, biết nữ mà nói: "Tôi không phải đã sớm cùng em nói qua sao? Hơn nữa em cũng từng nói người em thích chính là tôi!"

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn liền đầy vị ngọt, thật tốt, bọn họ là lưỡng tình tương duyệt.

Nhưng mà Quý Lạc nghe xong giống như là bị sấm đánh, nháy mắt liền hỗn loạn, trong đầu vọng lại đều là lời Lục Thất Niên vừa nói.

Em cũng từng nói người em thích chính là tôi!

Cô đúng là từng nói vậy, cô xác thật có nói vậy, nhưng mà, hắn như thế nào mà lại tin đó là thật!

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Vườn trường Mary Sue (14)

Hiện tại, muốn làm sáng tỏ sao?

Nhìn bộ dáng vui vẻ của Lục Thất Niên, Quý Lạc đột nhiên có chút không đành lòng, mặc kệ nói như thế nào cô đều không nên trêu chọc hắn, ngày đó ở trên xe buýt, hay là lúc ở trên đường, như thế nào đột nhiên cô cảm thấy.....

【 Hào tra! 】

Nhị Linh đột nhiên bồi thêm một câu, tiếp theo liền cảm thấy vui sướng khi người gặp họa, 【 Gặp rắc rối sao? Ai kêu ngươi cứ tùy tâm sở dục*, hiện tại xem ngươi làm sao bây giờ. 】

*Không theo ý ai hết, chỉ làm theo ý mình

Nhìn khuôn mặt kia của Nhị Linh, tuy rằng vẫn thực mạnh, nhưng làm sao mà càng nhìn lại càng thấy thiếu đánh vậy?

Quý Lạc quyết định, mặc dù là cô sai, nhưng nên nói vẫn là phải nói, bằng không cô sẽ thật sự trở thành tội nhân thiên cổ, hiện tại cũng may Lục Thất Niên còn chưa có hãm quá sâu.

"Tôi muốn nói với anh một chuyện."

Lục Thất Niên còn đang đắm chìm trong sự vui vẻ, ngữ khí cũng đặc biệt ôn nhu, quả thực có thể chìm chết người.

"Àn, em nói đi."

Nói xong, còn đưa hai tay chống cằm, làm một bộ chăm chú lắng nghe.

Giá trị tội ác trong lòng Quý Lạc tiếp tục tăng lên, cô nhắm mắt lại, một tiếng trống làm tinh thần càng thêm hăng hái mà nói ra.

"Kỳ thật tôi không có thích anh, tôi chỉ là.....chỉ đùa một chút mà thôi."

Không khí đột nhiên trở nên quỷ dị lên, an tĩnh đến mức chỉ có thể nghe được tiếng hít thở của hai người, mà tiếng hít thở của Lục Thất Niên hiển nhiên trầm trọng hơn rất nhiều, phỏng chừng như muốn bùng nổ.

Cô mở to mắt, quả nhiên nhìn thấy chính là sắc mặt biến thành màu đen của Lục Thất Niên, mặt đầy tức giận, hần nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Em vừa nói cái gì, lặp lại lần nữa."

Rõ ràng vừa rồi hần còn đang vui vẻ, vì cái gì cô lại muốn nói chuyện cho hần, nếu cô đã lừa hần, vì cái gì lại không tiếp tục lừa?

"Nói lại lần nữa cũng như vậy thôi, tôi xác thật không có thích anh, làm anh hiểu lầm là tôi không đúng, tôi xin lỗi."

Trong lòng Quý Lạc cũng không chịu nổi, cô quá tùy tính, thậm chí đã quên đối phương chỉ là một hài tử, có lẽ còn chưa tiếp xúc với tình cảm, lại bị cô bỏ một đao.

"A....." Lục Thất Niên rũ mắt xuống, lông mi thật dài giống hai cây quạt, bóng dáng đánh vào trên mặt, nhìn qua phá lệ rất yếu ớt, giống như một con búp bê sứ tinh xảo, bề ngoài tuy rằng mỹ lệ, nhưng nội tâm đã sớm vỡ nát, phảng phất như chỉ cần chạm vào liền sẽ vỡ.

Lúc này Di Trương đã làm xong điểm tâm, bà gõ gõ cửa, sau đó liền tiến vào, trên tay là đĩa bánh kem đầy đủ kiểu dáng, hương thơm ngọt thanh bay vào trong phòng, nhưng hiện tại không ai có tâm tình muốn ăn.

Di Trương rốt cuộc cũng là người từng trải, liếc mắt một cái liền nhìn ra không khí có phần không đúng, bà đi tới để đĩa xuống, muốn giảm bớt không khí, nhưng mà Lục Thất Niên lại đứng lên, ở dưới ánh mắt kinh ngạc của Quý Lạc rồi đi tới cửa, sau đó dừng lại, không có quay đầu lại mà chỉ đưa lưng về phía cô.

"Tôi đã biết."

Quý Lạc không biết Lục Thất Niên dùng tâm tình như thế nào để nói ra những lời này, nhưng Quý Lạc lại cảm giác được, thời điểm Lục Thất Niên nói những lời này, tâm cô không thể hiểu được mà đau một chút.

Chờ cô phục hồi lại tinh thần, người đã không còn nữa, chắc là đi rồi.

Di Trương há miệng thờ dốc như muốn nói cái gì đó, nhưng bà không biết đã có chuyện gì xảy ra, muốn nói cũng không nói lên lời, đành phải ngậm miệng lại.

Quý Lạc có chút mệt, liền hướng di Trương nói: "Di Trương, đi đi ngủ trước đi."

Di Trương đứng một lúc lâu, rốt cuộc vẫn là đem cửa đóng lại rồi đi, chuyện của người trẻ tuổi phải để chính họ nghĩ kỹ mới tốt.

Chờ di Trương đi rồi, Quý Lạc nằm ở trên giường, nhìn Nhị Linh trong hư không, hỏi nó: "Nhị Linh, ta đã làm sai sao?"

Chẳng lẽ là do cô quá mức trực tiếp, cho nên cũng không có bận tâm nếu cô nói như vậy sẽ tạo cho Lục Thất Niên cái thương tổn gì?

Nhị Linh cũng không biết phải trả lời như thế nào, chỉ nói 【 Lạc Lạc làm không sai, ngươi cũng không phải là người trong thời không này, sớm hay muộn cũng phải đi, làm như vậy mặc kệ là đối với ngươi hay là đối với Lục Thất Niên, đều là không thể tốt hơn. 】

Không sai, như vậy không thể tốt hơn, Lục Thất Niên cũng sẽ nghĩ kỹ đi? Chỉ hy vọng như thế.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Vườn trường Mary Sue (15)

Giữa trưa ngày hôm sau, Quý Lạc ở nhà ăn trường học cùng vài nữ sinh chung lớp cùng nhau ăn cơm, kỳ thật cô là tưởng một người, nhưng mà những người này thật sự là quá nhiệt tình, cho nên cô đành phải ngồi ở chỗ kia, nghe các cô nói một ít bát quái của mình tình, chờ thời điểm không khí tăng vọt thì sẽ phối hợp mà cười một cái.

Một nữ sinh đang vừa chơi di động vừa nói chuyện phiếm đột nhiên ngừng thanh âm, những người khác khó hiểu mà nhìn cô, mà cô lại nhìn mặt Quý Lạc, sau đó lại nhìn vào màn hình di động, cứ như thế vài lần, Quý Lạc rất mau liền ý thức được có cái gì không đúng rồi.

"Chuyện gì vậy?"

Một nữ sinh khác cảm thấy rất kỳ quái, thò đầu lại gần, đôi mắt nhìn về phía màn hình di động của nữ sinh kia, nhìn trong chốc lát đột nhiên hai mắt liền tròn to, cũng giống nữ sinh kia dùng ánh mắt không thể tin tưởng mà nhìn Quý Lạc.

"Quý Lạc, cậu như thế nào....."

Lời nói còn chưa dứt, ánh mắt đã chứa đầy thâm ý, như là Quý Lạc đã làm ra chuyện đồi phong bại tục gì, Quý Lạc thiếu chút nữa bị thái độ muốn nói lại thôi của cô ta làm cho tức chết.

Thời khắc mấu chốt Nhị Linh vẫn là dùng được, nó bay tới đối diện, mắt nhìn vào di động, sau đó nói 【 Lạc Lạc, trên diễn đàn của trường học các người, có một tấm ảnh chụp về người, là vào đêm qua. 】

Quý Lạc nghe vậy cũng lấy di động mở diễn đàn ra, phát hiện tin tức đang đứng đầu quả nhiên là nói về cô, vừa nhìn vào liền biết đây là một cái tài khoản giả, nhưng không ai quan tâm đến chuyện này, người khác chỉ chú trọng nội dung ảnh chụp.

Trong ảnh chụp, tuy rằng có chút tối, nhưng chỉ cần liếc mắt qua một cái liền có thể nhìn ra đó là Quý Lạc.

Đây không phải là ảnh chụp đêm qua cô cùng Lục Thất Niên sao? Là ai đã chụp được? Lại còn dùng chủ đề ác tục như vậy, cái gì gọi là cảm lòng không đau?

【 Có cần ta tra người này giúp người không? 】

"Người còn có cái công năng này?"

Quý Lạc cùng Nhị Linh nói chuyện với nhau đều là thông qua tâm linh cảm ứng, cho nên hiện tại người bình thường sẽ nghe không được, chỉ là Quý Lạc không nghĩ tới Nhị Linh còn có loại bản lĩnh này.

【 Đương nhiên. 】 Nhị Linh đương nhiên đem lời này trở thành khích lệ, trong lòng không khỏi lằng lằng, 【 Ta thuộc về loại trí não, đối với phương diện kỹ thuật Internet cũng khá lợi hại, ngoài ra ta còn có thể theo dõi linh tinh ở cự ly xa. 】

Từ từ, theo dõi ở cự ly xa? Quý Lạc cười, "Không cần, hiện tại không cần đào ra, đến lúc đó lại nói."

【 Được. 】

Nhị Linh đoán được Quý Lạc phỏng chừng là đã có chủ ý, vì thế cũng không có nhắc lại.

Bởi vì là ở nhà ăn, cho nên lượng người rất lớn, luôn có người sẽ nhìn đến cái tin này, lúc này đã có rất nhiều người mang theo ánh mắt sắc bén nhìn Quý Lạc, nếu đổi lại là nữ sinh cao trung bình thường khác, phỏng chừng lúc này sớm đã xấu hổ và giận dữ muốn chết.

Nhưng mà Quý Lạc là diễn viên thời điểm lúc trước tai tiếng có nhiều đi chăng nữa, mặc dù không có cái nào là sự thật, nhưng không phải cái nào cũng đều có hình có chân tướng sao, Quý Lạc lại trước nay đều không có bởi vì loại sự tình này mà đi làm sáng tỏ, bởi vì lời đồn sẽ luôn tự sụp đổ.

Lần này, Quý Lạc cũng không tính toán phải đi giải thích cái gì, những người này là người có quan hệ gì với cô, vì cái gì cô phải để ý ánh mắt của bọn họ?

Đến nỗi cái người phía sau màn kia, cùng cô có thù oán chỉ có một, thật sự là tìm không ra được người thứ hai.

"Thật không nghĩ tới cô ta lại là loại người này."

"Đúng vậy, tri nhân tri diện bất tri tâm*."

*nhìn người chỉ thấy được mặt nhưng không thấy được tâm địa.

"Kẻ có tiền đều là như vậy."

Các loại nghị luận giống như hóa thành vũ khí, đều muốn công kích Quý Lạc, nhưng mà mặc kệ những người đó nói khó nghe như thế nào, Quý Lạc vẫn làm như không có việc gì, tiếp tục ăn cơm của chính mình, chỉ có ăn no mới lại có sức lực làm việc a.

Mặt khác mấy nữ sinh ngồi cùng bàn mới đầu cũng có chút hoài nghi Quý Lạc, nhưng lúc tiếp xúc các cô đối với tính cách Quý Lạc vẫn là có chút hiểu biết, lúc này lại thấy bộ dáng Quý Lạc một chút đều không có hoảng loạn, liền biết chuyện này khẳng định không phải như trên tin nói.

"Quý Lạc cậu yên tâm, tớ tin tưởng cậu."

Một người nữ sinh mở miệng, ngữ khí mang theo tia kiên định, cái nữ sinh này chính là người ngay từ đầu đã giúp Bạch Liễm nói chuyện, giờ phút này lại lựa chọn giúp Quý Lạc nói chuyện, từ ánh mắt của cô có thể thấy được lời nói là phát ra từ nội tâm.

"Chúng ta cũng tin tưởng cậu."

Nhìn vài khuôn mặt trẻ tuổi khác, tâm Quý Lạc đột nhiên có tí ấm áp, tuy rằng chỉ là một chuyện rất nhỏ, nhưng cô lại có thể cảm nhận được khoảng cách giữa người với người.

Đây là cảm giác mà khi cô làm mình tinh chưa từng có.

"Cảm ơn các cậu."

Không có lời gì để nói, chỉ có thể nói câu cảm ơn, mặc dù bé nhỏ không đáng kể!

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Vườn trường Mary Sue (16)

Ăn xong cơm trưa, Quý Lạc liền làm ra một cái quyết định, vốn đang muốn để Bạch Liễm tiêu dao thêm mấy ngày, nhưng bắt đầu dĩ người này quá thích tìm đường chết, nếu đã như vậy, cô liền thành toàn cho cô ta.

Lúc cô cùng vài người trở lại phòng học, thì phát hiện trong phòng học rất ồn ào, hơn nữa tất cả mọi người hình như là đang lấy người nào đó làm trung tâm mà hình thành một vòng vây, trong đó nữ sinh là chiếm đa số.

"Bọn họ đang làm gì?"

Một nữ sinh bên người Quý Lạc có chút buồn bực, tuy rằng trước kia trong phòng học cũng không thiếu thời điểm náo nhiệt như vậy, nhưng náo nhiệt đến mức này thì cô là lần đầu tiên được thấy.

Nữ sinh kia vốn định muốn tiến lên nhìn xem, nhưng người trong vòng vây thật sự là quá nhiều, thậm chí còn có người của lớp khác, cô xoay hạ trông mắt nhanh như chớp, bỗng nghĩ ra một cách.

Chỉ thấy cô đưa đôi tay lên đặt ở hai bên miệng để khuếch đại âm thanh, rồi lớn tiếng kêu: "Lão sư tới rồi."

Chiều này thật đúng là thử lần nào cũng灵, những người đó vừa nghe một câu này, lập tức chuẩn bị giải tán, nên đi thì đi, nhưng chớ bọn họ phát hiện đây chỉ là một cái âm mưu, thì vòng vây đã có một chỗ trống, không biết bên cạnh cô có ai nói câu "Hảo soái", Quý Lạc cảm thấy nghi hoặc, bèn theo bên kia nhìn qua.

Không nhìn thì thôi, nhưng vừa nhìn thật đúng là dọa cho nhảy dựng, nơi đó xác thật có một nam sinh rất tuấn tú đang ngồi, tuy rằng mặt mang vẻ khó chịu, như cũ vẫn khó chắn phong hoa, nhưng đây không phải điều quan trọng nhất.

Trong lòng Quý Lạc lúc này chỉ cảm thấy có một vạn con ngựa lao nhanh chạy qua, Lục Thất Niên làm sao mà lại xuất hiện tại đây? Đừng nói là Lục Thất Niên thật sự nghe lọt tai lời cô nói, hơn nữa còn thực trùng hợp mà cùng cô học chung lớp.

Theo lý mà nói hẳn so với cô lớn hơn một tuổi, không nên học chung lớp mới đúng.

Lục Thất Niên cũng thực buồn bực, ngày hôm qua hắn dưới sự tức giận bỏ về, lúc về đến nhà thì lại cảm thấy không cam lòng, hắn nghĩ nếu Quý Lạc không thích hắn, hắn sẽ nỗ lực làm cô thích hắn. Vì thế hắn liền mang một thân nhiệt huyết đi vào trường học, ai ngờ lại bị một đám ngu ngốc vây quanh.

Nếu không phải đã cùng lão nhân hiệu trưởng kia ước định qua, hắn thật sự muốn cho mỗi người một quyền được.

Lúc hắn sắp bị ồn ào làm cho bùng nổ, thì những người kia đột nhiên tản ra, Lục Thất Niên nhẹ nhàng thở ra đồng thời đôi mắt tùy ý đảo qua lại, thời điểm nhìn thấy bóng hình xinh đẹp ở cửa kia ánh mắt liền sáng lên.

Người ở cửa kia, còn không phải là người hắn tâm tâm niệm niệm sao?

Quý Lạc thấy Lục Thất Niên đã phát hiện ra cô, hơi có chút xấu hổ, rốt cuộc ngày hôm qua hai người còn tan rã trong không vui, vốn dĩ cô còn cho rằng Lục Thất Niên sẽ làm bộ không quen biết cô, kết quả lại nằm ngoài dự kiến.

Chỉ thấy vẻ mặt Lục Thất Niên kinh hi mà nhìn cô, sau đó đứng lên, ở trong ánh mắt của mọi người hướng Quý Lạc đi đến.

"Em quả nhiên là ở chỗ này."

Cũng không uống công hắn trực tiếp để hiệu trưởng an bài, bất quá lấy tính cách buồn chuyện của lão nhân kia, phỏng chừng không lâu sau chuyện này sẽ bị vị trong nhà kia biết.

Quý Lạc cũng không biết phải trả lời như thế nào, chỉ có thể gật gật đầu.

Những người khác không thể bình tĩnh nổi, thật vất vả mới có một nam thần, nam thần đối với các cô xa cách, nhưng lại dính lấy Quý Lạc.

Nếu như chưa phát sinh chuyện kia cũng liền thôi, các cô còn có thể cho rằng Quý Lạc xinh đẹp cho nên mới được nam thần ưu ái, nhưng hiện giờ Quý Lạc làm gì còn xứng đôi với nam thần?

Trong lòng các nữ sinh đồng thời làm ra một cái quyết định, chính là vạch trần bộ mặt của Quý Lạc.

Một nữ sinh có khuôn mặt loli đi tới, trong tay còn đang cầm di động, ngữ khí ngọt ngào mà hướng Lục Thất Niên nói: "Nam thần, anh đừng để cô ta lừa, anh xem, buổi tối Quý Lạc thường xuyên cùng người hẹn hò đó."

Lục Thất Niên một chút cũng không tin cái chuyện ma quỷ mà nữ sinh kia nói, nhưng ảnh chụp được phóng đại trong di động lại xâm nhập vào trong mắt hắn.

Trong nháy mắt Lục Thất Niên liền ngây người, sau đó khóe miệng bỗng giờ lên, đôi mắt giống như đang cười, qua đôi mắt người khác đều có thể nhìn ra được giờ phút này tâm tình hắn đang nhất định rất vui sướng.

Nụ cười của hắn, như là ánh dương ấm áp trong mùa đông, làm người khác không tự giác được mà ngừng thở, cái nữ sinh loli kia cũng theo đó mà nổi lên hoa si, đôi mắt mạo tâm

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Vườn trường Mary Sue (17)

Sau khi cười xong, Lục Thất Niên đột nhiên hướng nữ sinh loli kia nói một câu: "Lấy ánh mắt của cô mà nhìn, cô cảm thấy tôi thế nào?"

Vốn dĩ nữ sinh kia còn chưa phục hồi tinh thần lại, hiện giờ Lục Thất Niên còn cố tình nói chậm lại, trong giọng nói muốn bao nhiêu ôn nhu thì có bấy nhiêu, nữ sinh loli lập tức bị mê hoặc đến đầu óc choáng váng, trong ánh mắt toàn bộ chỉ thấy được một người là Lục Thất Niên.

Cô nhìn khuôn mặt tuần tú của Lục Thất Niên, mặt liền đỏ rực mang theo ngượng ngùng, ngữ khí cũng có chút nói lắp: "Anh.....Anh đương nhiên rất tuần tú a."

Nói xong, còn dùng tay che lại khuôn mặt đang nóng lên, có chút hối hận chính mình lại tùy tiện như vậy.

"Thật không?" Lục Thất Niên vừa nghe, liền cười đến càng thêm ôn nhu, nữ sinh loli kia cho rằng chính mình đã được Lục Thất Niên coi trọng, trong lòng còn chưa kịp vui mừng, đã bị câu nói tiếp theo của Lục Thất Niên dội cho một chậu nước lạnh.

"Tôi quả thật rất tuần tú, bất quá ánh mắt của cô cũng thật không tốt."

Lục Thất Niên tầm tắc hai tiếng, rồi lắc lắc đầu, ánh mắt nhìn nữ sinh loli kia cùng với nhìn phế vật giống nhau, lạnh băng mà tàn nhẫn.

"Anh có ý tứ gì?" Nữ sinh Loli tuy rằng không biết Lục Thất Niên đang nói cái gì, nhưng mà cô ta có thể nghe ra được Lục Thất Niên đang châm chọc cô ta.

Quý Lạc vừa nghe lời này liền biết Lục Thất Niên có ý tứ gì, hơn nữa cô còn biết Lục Thất Niên đang định nói gì, cô nhăn nhăn mày, muốn ngăn cản, nhưng mà Lục Thất Niên so với cô càng mau, lời nói đã từ trong miệng hắn mà ra.

"Cô chẳng lẽ không có phát hiện, khuôn mặt của nam sinh trong bức ảnh chính là tôi sao? Xem ra ánh mắt của cô thật sự không tốt."

Cái gì?

Những người khác liền cả kinh, như thế nào cũng không nghĩ tới Lục Thất Niên sẽ nói như vậy, hơn nữa bọn họ một chút cũng không tin, chỉ cho rằng Lục Thất Niên là đang che chở Quý Lạc, nhưng mà lúc mở di động ra, đem bóng dáng nam sinh trên ảnh chụp xem cẩn thận rồi lại nhìn Lục Thất Niên, đột nhiên sắc mặt tất cả mọi người đều trắng bệch.

Bởi vì bọn họ phát hiện Lục Thất Niên không giống như là đang nói dối, từ bóng dáng nhìn qua quả thật là giống nhau như đúc.

Quý Lạc ở một bên chỉ xoa xoa mày, vẻ mặt bất đắc dĩ, cô thật không ngờ tới hết rớt hồ này rồi lại tới một cái hồ khác, chỗ tốt duy nhất chính là vai chính trong một cái hồ khác thân phận rất rõ ràng, hơn nữa lại còn rất tuần tú.

Mọi người có chút không thể tin tưởng được, vốn dĩ cho rằng các cô cũng sẽ có cơ hội, kết quả lại như vậy, còn không phải là nói rõ giữa nam thân cùng Quý Lạc có cái gì đó sao?

Hoặc là nói rõ hơn một chút, lúc trước nam thân vẫn luôn không có tới trường, nhưng tại lúc lời đồn về Quý Lạc vừa ra hắn liền tới, nói không chừng bọn họ đã là người yêu.

Tức khắc rất nhiều nữ sinh đều cảm thấy cùng thất tình, ánh mắt mang theo thâm lương mà nhìn Lục Thất Niên, rất giống như Lục Thất Niên đã phụ bạc các cô, mà Quý Lạc, cũng thành công trở thành tình địch của tất cả nữ sinh.

Có lẽ là bởi vì lời đồn về một người khác cũng đồng dạng loá mắt, dần dần mọi người cũng không còn chú ý đến đề tài dư bản đó nữa, mà chuyển biến thành hâm mộ với ghen tị Quý Lạc.

Trong lúc nhất thời, Quý Lạc lại một lần nữa được chú ý.

Bên này Bạch Liễm vốn đang chuẩn bị ngồi chờ thành quả, kết quả thấy được bài viết mà mình đăng lên đã bị một cái bài khác đè xuống, cô click mở ra, phát hiện bên trong nhân vật chính cũng là Quý Lạc, nhưng cùng với bài viết của cô bất đồng, trong bài này nơi nơi đều nói cực kỳ hâm mộ vận khí tốt của Quý Lạc.

Trong bài là ảnh chụp Lục Thất Niên cao thanh, Bạch Liễm vừa nhìn đến khuôn mặt kia liền ngây ngốc, chờ lúc cô thấy rõ nội dung, liền cắn cắn môi, chỉ cảm thấy trời cao đối với Quý Lạc thật sự là quá tốt, cái gì tốt đều cho cô ta.

Tuy rằng cô cùng Tưởng Phi đã hòa hảo, nhưng mà nhìn hình ảnh của nam nhân kia so với Tưởng Phi còn muốn lóa mắt hơn, lần đầu tiên Bạch Liễm cảm giác được một sự không công bằng, trong đầu coi đột nhiên hiện ra một ý niệm.

Làm người nam nhân này trở thành của cô!

Cái ý niệm này vừa ra, tựa như dây đăng giống nhau, mọc rễ nảy mầm, càng dài càng lớn, nếu như cô đem người nam nhân này đoạt lấy, Quý Lạc còn có thể thắng được cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Vườn trường Mary Sue (18)

Bên này Quý Lạc đồng dạng cũng là một đồng phần toái, không nói đến những nữ sinh cả ngày ở sau lưng nói xấu về cô, liền quang cô phía sau kia một cái liền đủ cô phiền.

Cũng không biết Lục Thất Niên ăn nhằm cái gì, ngày hôm qua làm hắn tức giận bỏ về cô còn cho rằng lấy tính tình của Lục Thất Niên mà nói hẳn là sẽ không lại tới tìm cô, ai biết hôm nay hắn không chỉ có đi học, lại còn nói muốn bắt đầu theo đuổi cô.

Đối với chuyện này Quý Lạc chỉ cảm thấy mệt tâm, hiện tại thời gian chỉ còn có mười bốn ngày, chưa nói đến hai nhiệm vụ cô chưa hoàn thành được một cái nào, không lâu lúc trước hệ thống còn biểu hiện hảo cảm của Tưởng Phi chỉ còn ba mươi, có thể là do lời đồn đi.

Cứ như vậy, cô sẽ càng khó làm cho Tường Phi thấy áy náy, vào thời điểm cô sắp phiền chết, người đi ở phía sau còn chưa chịu bỏ qua.

Lục Thất Niên yên lặng đi theo sau Quý Lạc, trên đường thỉnh thoảng có vài nữ sinh mặt đỏ tai hồng nhìn hắn, hắn ngay cả ánh mắt cũng không có cho nửa phần, ngược lại cũng giống như người phía trước, cũng là nửa cái ánh mắt cũng đều không có cho hắn.

Chẳng lẽ thật sự hắn không thể làm cho cô thích hắn?

Tường tượng đến cái này, Lục Thất Niên đột nhiên nhớ tới nam nhân ngày đó, nam nhân đó hình như kêu là Tường Phi, tuy rằng Quý Lạc từng nói không có thích hắn ta, nhưng mà ánh mắt của Quý Lạc khi nhìn hắn ta rất ôn nhu.

Thậm chí cái loại ôn nhu này trước nay cô đều chưa bao giờ cho hắn. Giờ phút này, Lục Thất Niên đột nhiên cảm thấy nội tâm toan toan trướng trướng, có một thứ cảm xúc ở trong lòng chậm rãi lên men, hiện tại hắn còn chưa biết, thứ cảm xúc này gọi là đồ kỵ.

"Tường Phi?"

Quý Lạc đang nghĩ ngợi nên làm như thế nào để lại lần nữa tiếp cận được Tường Phi đồng thời cũng thu hoạch được độ hảo cảm của hắn, đột nhiên nghe được có người kêu tên Tường Phi, trong lòng vui vẻ, cô liền quay đầu lại nhưng nhìn đến chính là khuôn mặt đang xụ của Lục Thất Niên, lúc này Quý Lạc mới phát hiện người kêu tên Tường Phi là hắn.

"Anh....." Hai chữ còn chưa nói ra khỏi miệng, Quý Lạc đã bị Lục Thất Niên che miệng lại, khớp xương tay rõ ràng mang theo một tia lạnh lẽo, thời điểm tiếp xúc đến trên mặt Quý Lạc không khỏi làm cô rùng mình.

"Em trước đừng nói chuyện."

Cũng không đợi Quý Lạc đáp lại, Lục Thất Niên liền gục đầu xuống, rồi trầm mặc.

Lúc này phụ cận cũng không có người đi lại, trong lúc nhất thời không khí trở nên vi diệu hẳn lên.

Thời điểm Lục Thất Niên ngẩng đầu lên, trong ánh mắt hắn mang theo tia nghiêm túc, Quý Lạc đã từng thấy qua bộ dáng ngạo kiều của hắn, cũng từng thấy qua bộ dáng thẹn thùng của hắn, thậm chí đến biểu tình bi thương của hắn cũng đã thấy qua, chính là cô chưa từng thấy qua hắn như vậy..... Nghiêm túc.

Quý Lạc đột nhiên nhớ tới một câu, nam nhân mà nghiêm túc thì đáng sợ nhất, bởi vì nếu nam nhân nghiêm túc chính là đã trả giá thiệt tình.

Lục Thất Niên cũng không có làm cái gì, chỉ hỏi một câu, một câu hắn đã từng hỏi qua, lần trước hắn chỉ là hoài nghi, còn lần này trong giọng nói lại có một tia ý vị nhận thua trong đó.

"Em..... Thích Tường Phi?"

Quý Lạc đang muốn lắc đầu phủ định, thì lúc này Nhị Linh đột nhiên nói 【Lạc Lạc, Tường Phi đang ở phụ cận.】

Một câu, liền ngăn trở đáp án Quý Lạc đang sắp buột miệng thốt ra, cô nhìn đôi mắt của Lục Thất Niên, đôi mắt vẫn đẹp như vậy, nhưng bên trong đã nổi lên một tầng sương mù, giống như chỉ cần Quý Lạc nói ra cái đáp án hắn không mong chờ kia thì hắn sẽ khóc.

Chính là.....cô phải làm như vậy.

"Ừm, tôi thích Tường Phi."

Quý Lạc trả lời, ngữ khí mang theo tia kiên định, thanh âm cũng đề cao không ít, chính là vì muốn gián tiếp nói cho Tường Phi.

Vốn dĩ Tường Phi đang muốn đi tản bộ, không ngờ lại nhìn thấy Quý Lạc cùng nam nhân trên diễn đàn kia ở bên nhau, tức khắc hòa khí trong lòng liền dâng lên, vốn dĩ chuẩn bị đối phương hướng khác, nhưng mà ma xui quỷ khiến hắn bỗng dưng đi đến.

Cứ nghĩ rằng sẽ nhìn thấy hình ảnh tình chàng ý thiếp, không nghĩ tới thứ hắn thấy chính là Quý Lạc vì hắn mà đi cự tuyệt một nam nhân so với hắn càng ưu tú hơn.

Quả thật, hắn không thể không thừa nhận, nam nhân kia so với hắn ưu tú hơn, hơn nữa hắn cũng nhận ra rằng, người kia chính là thiếu gia của tập đoàn Lục thị, là người có một thân tập trung sùng ái cùng may mắn.

Mặc kệ Quý Lạc có biết thân phận của hắn hay không, nhưng là giờ phút này, Quý Lạc thổ lộ cùng cự tuyệt vẫn là làm cho Tường Phi thực vui vẻ.

【Leng keng! Hào cảm của Tường Phi tăng thêm 20, trước mắt độ hảo cảm là 70.】

Quý Lạc thở dài một hơi nhẹ nhõm, cuối cùng cũng không uổng công cô chịu đựng ghê tởm mà đi thổ lộ trái lương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Vườn trường Mary Sue (19)

【 Hấn đi rồi. 】

Nhị Linh nhắc nhở nói, cứ như vậy Quý Lạc liền không cần phải giả vờ.

Quý Lạc thờ dài một hơi nhẹ nhõm đồng thời trong lòng cũng căng thẳng, trước mắt đang có một việc không dễ giải quyết a.

Cô còn chưa có kịp nghĩ nên nói như thế nào với Lục Thất Niên, thì trước mắt bỗng tối sầm, ngay sau đó là một thứ ảm áp dùng ở khóe môi cô.

Quý Lạc nhìn khuôn mặt đang phóng đại trước mắt, cặp mắt kia đã nhắm chặt, lông mi giống cánh bướm nhỏ yếu, có thể là bởi vì thẹn thùng nên kịch liệt run rẩy.

Quý Lạc ngây người, đôi trước tuy rằng cô cũng từng diễn vài cảnh hôn linh tinh, nhưng đều là dùng tá vạ*, hôn thật giống như vậy thì chính là lần đầu tiên, tuy rằng chỉ là hôn ở khóe môi, nhưng không phải cũng là hôn sao?

*Tá vạ: là kiểu quay khuất, không quay chính diện, hai người không hôn thật.

Nhưng Quý Lạc cũng không có đẩy hấn ra, dù sao lúc này nhìn qua hình như hấn muốn khóc.

Nụ hôn gắt gao này duy trì được hơn mười giây, thời điểm Lục Thất Niên rời môi khỏi Quý Lạc thần sắc sớm đã trở lại bình thường.

Thấy Quý Lạc cũng không có bộ dáng mặt đỏ tim đập, Lục Thất Niên có chút thất vọng, bất quá nghĩ đến xúc cảm tốt đẹp mới vừa rồi, hấn liền vươn đầu lưỡi, liếm liếm bên môi, phảng phất như đang liếm dư vị vừa nãy.

Rõ ràng đây là một cái động tác thực sắc, Lục Thất Niên làm lại thiếu đi độ thành thực, lại nhiều hơn sự đơn thuần cùng dụ hoặc, đặc biệt là cánh môi no đủ của hấn giờ phút này ánh lên chút ánh sáng.

Quý Lạc cũng không biết mình bị làm sao, đột nhiên liền cảm thấy hai má nóng lên, người chưa từng đỏ mặt là cô giờ phút này lại đột nhiên đỏ mặt.

Liền Nhị Linh cũng nhìn cô bằng ánh mắt như nhìn một đại lục mới, còn đặc biệt bay đến gần một chút, muốn nhìn xem Quý Lạc có thật sự đỏ mặt hay không.

Lục Thất Niên đương nhiên cũng thấy, giờ phút này trong mắt trong lòng hấn đều tràn đầy bộ dáng Quý Lạc thẹn thùng.

Àn, tôi thích!

Hấn nghĩ thầm, đột nhiên tới gần Quý Lạc, nói một câu không giống như là hấn sẽ nói: "Tư vị không tồi."

Nói xong, lại liếm liếm dư vị bên môi, hai mắt mang ý cười mà nhìn Quý Lạc.

Quả thực chính là một yêu nghiệt.

Quý Lạc không phải vì Lục Thất Niên hôn cô mà đỏ mặt, cô biết rất rõ ràng, cô là bởi vì Lục Thất Niên làm động tác liếm môi mà đỏ mặt.

Bởi vì thời điểm Lục Thất Niên làm cái động tác kia, thật sự rất dụ hoặc người, giống như là tinh linh đang sa đọa ở thế gian, đơn thuần, lại bằng hình thái nguyên thủy nhất đi dụ hoặc người.

"Nói cho em biết, em, là người tôi đã định rồi."

Lục Thất Niên nói xong, hướng Quý Lạc lộ ra một nụ cười có lực sát thương cực lớn, thật sâu liếc mắt nhìn Quý Lạc một cái, sau đó mới xoay người rời đi, lưu lại Quý Lạc đang hỗn độn trong gió.

"Nhị Linh người nói xem, thật sự có một người không ngừng kiên trì như vậy sao?"

Rõ ràng liên tiếp vấp phải trắc trở, nhưng vẫn không chịu từ bỏ, đây là..... Yêu?

【 Ta nghĩ hấn chính là người như vậy. 】

Nhị Linh trả lời một cách khẳng định, 【 Tuy rằng hấn không thuộc về nhân vật trong vòng nhiệm vụ, nhưng mà hảo cảm của hấn đối với người chỉ sợ đã đạt tới 100. 】

100? Ta thiên, vì cái gì đối tượng nhiệm vụ không phải Lục Thất Niên, bằng không không phải cô đã sớm có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi sao?

Nhưng mà cô đã có chủ ý, một cái chủ ý có thể có được hảo cảm của Tường Phi, và còn có thể làm cho Bạch Liễm thống khổ.

Cô lấy di động ra, tìm đến một dãy số điện thoại, ánh mắt tạm dừng ở chuỗi số đó thật lâu, cuối cùng vẫn là bấm xuống.

"Uy, người hảo....."

.....

Lục Thất Niên đi ở trên đường, tay che lại trái tim đang nhảy bang bang trong lồng ngực, từ giây phút bắt đầu hôn Quý Lạc kia, trái tim của hắn liền bắt đầu xao động, mặc dù thời gian đã trôi qua lâu như vậy, nhưng chỉ cần nhớ tới một màn vừa rồi kia, trái tim vẫn sẽ gia tốc nhảy lên.

Quý Lạc không biết, thật ra ở thời khắc vừa rồi, Lục Thất Niên thật sự nghĩ muốn từ bỏ, vốn dĩ hắn chỉ nghĩ muốn lưu lại một nụ hôn để làm từ biệt, nhưng mà vào lúc hắn rời môi đi, trái tim lại đột nhiên kéo lại, tâm hắn nói cho hắn biết, hắn muốn có được người này.

Cái này, làm hắn trở nên không giống với hắn của lúc trước, cái này..... Hắn yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Vườn trường Mary Sue (20)

Tuy rằng Bạch Liễm cùng Tường Phi đã hòa hảo, nhưng mỗi lần thời điểm cùng nhau ăn cơm luôn là ăn mà không biết mùi vị gì, vốn dĩ cô còn cảm thấy có cảm giác thành tựu khi mà có được Tường Phi, nhưng hiện tại có người còn ưu tú hơn hắn, cho nên loại cảm giác thành tựu này cứ như đang ghen ở cổ họng.

Tường Phi cũng như thế, vốn dĩ cùng Bạch Liễm hòa hảo cũng vì nghĩ lại tình cảm lúc trước cô cứu hắn, nhưng hiện tại biết được Quý Lạc cũng thích hắn, hắn bỗng nảy sinh ra một loại dục vọng muốn đem Bạch Liễm ném đi.

Mặt ngoài hai người vẫn là người yêu, nhưng trên thực tế đã sớm bằng mặt mà không bằng lòng, mỗi người đều có ý nghĩ riêng.

Bạch Liễm còn đang một lòng đắm chìm ở việc nên làm thế nào để đem Lục Thất Niên từ bên người Quý Lạc đoạt lấy, hồn nhiên không biết đại họa đã tới đầu bản thân.

Quý Lạc cúp điện thoại, hướng Nhị Linh nói: "Người hảo là có công cụ biến thành đi?"

【 Đương nhiên. 】

"Vậy thanh âm lúc này trong điện thoại người có nghe thấy đi? Có thể bắt chước được không?"

Nhị Linh vẫn là rất cơ linh, vừa nghe liền biết Quý Lạc muốn làm cái gì, trên mặt mang theo nụ cười tươi rói, 【 Ta còn có thể giúp người bắt thông đến điện thoại của Tường Phi. 】

Nhị Linh không chỉ có dụng cụ biến thành để bắt chước thanh âm vừa rồi trong điện thoại, mà còn hiểu ý đem dãy số của Quý Lạc đổi thành một dãy số khác.

Chỉ chớp lát sau điện thoại liền được nói, bên kia truyền đến thanh âm củ Tường Phi.

Quý Lạc nghe được thanh âm này liền cảm thấy vui sướng vì sắp thắng lợi, cô hướng điện thoại mà nói: "Là bạn học Tường Phi sao? Tôi yêu cầu cậu đến phòng y tế một chuyến để kiểm tra thân thể."

Sau khi điện thoại kết thúc, về mặt Tường Phi không thể hiểu được, vì sao hắn cần phải kiểm tra thân thể, thân thể hắn không phải vẫn bình thường sao, có điều Tường Phi vẫn nhịn xuống bức bối rồi đi đến phòng y tế.

【 Lạc Lạc người làm sao biết được Tường Phi sẽ đi? 】

"Không đi, thì làm sao duy trì được hình tượng tốt của hắn chứ? Đối xử với mọi người đều ôn hòa? Ha ha."

Quý Lạc cũng không nhân rồi, vội chạy nhanh về phía phòng y tế, cũng may chỗ cô cách phòng y tế không xa, không cần đặc biệt gấp.

Bác sĩ trong phòng y tế chỉ mới hơn ba mươi tuổi, vị bác sĩ nam này luôn làm cho người khác có cảm giác rất hiền hòa, nhìn thấy Quý Lạc đến, hắn liền bày ra một nụ cười.

"Vị bạn học này, con có chuyện gì sao? Hay là có nơi nào không thoải mái?"

"Con..... Là như vậy, lúc trước con từng có gọi điện thoại cho chú, chú còn nhớ không?"

Thanh âm của Quý Lạc rất đặc biệt, hơn nữa thời điểm lúc trước nguyên chủ gọi điện đến thì khóc nức nở, vừa nghe liền biết bộ dáng đang rất sốt ruột, làm cho người khác ấn tượng rất sâu.

Mà vị bác sĩ này vốn dĩ đang tương đối cẩn thận, nhưng thanh âm giống nhau vẫn làm hắn tương đối miễn cảm.

"Nga, thì ra là con, có chuyện gì sao?"

Quý Lạc giả bộ tâm trạng buồn rầu, do do dự dự mà không nói gì, bác sĩ chỉ cho rằng cô đang thẹn thùng, vẫn mỉm cười chờ đợi.

Kỳ thật Quý Lạc chỉ là đang muốn kéo dài thời gian, một lúc sau, Nhị Linh ở giữa không trung đột nhiên động, Quý Lạc liền biết người đã tới, lúc này mới mở miệng nói chuyện.

"Là thế này, con muốn hỏi một chút về tình huống của Tường Phi, lúc trước vẫn luôn chưa có thời gian hỏi."

"Khôi phục không tồi, nếu như lo lắng cho thằng bé, vì sao lúc trước chú lại không thấy con, ngược lại lại thấy một nữ sinh khác?"

"Chuyện này....." Quý Lạc lại tiếp tục do dự, ánh mắt lập lòe không chừng, một lát sau mới nói: "Là như vậy, bạn tốt của con rất thích anh ấy, cho nên con mới không có theo tới, hiện tại bọn họ đang ở bên nhau, con cũng rất vui vẻ, mặc kệ có phải là do con gọi điện hay không, đều không có quan hệ."

Quý Lạc rộng rãi như vậy làm bác sĩ có chút chán kinh, hắn nhìn ra được cô bé lớn lên xinh đẹp trước mắt này cũng rất thích Tường Phi, nhưng vì bạn tốt của mình nên lựa chọn rời khỏi, tâm địa thật thiện lương.

Nếu Quý Lạc biết ý nghĩ trong lòng của bác sĩ, nhất định sẽ khịt mũi coi thường, nếu loại tình huống này thật sự phát sinh ở trên người Quý Lạc, loại nào tàn này cô mới không làm đâu.

Ngoài cửa, thời điểm Tường Phi nghe thấy thanh âm của Quý Lạc còn đang do dự nghĩ có nên tiến vào hay không, đúng lúc này chân tướng lại thỉnh thoảng lộ rõ làm hắn sợ ngây người, trách không được thời điểm lúc trước nhắc tới chuyện này về mặt của Quý Lạc rất phức tạp, thì ra thật sự là do cô cứu hắn.

Chân tướng bỗng dưng lộ ra, hắn không chỉ có đối với Quý Lạc đau lòng, đồng thời cũng đối với Bạch Liễm phẫn nộ, cứ tưởng rằng Bạch Liễm rất thiện lương, hiện tại kết hợp tất cả mọi chuyện lại, đột nhiên phát hiện thì ra hết thảy đều là biểu hiện giả dối, nữ nhân này rốt cuộc là có bao nhiêu ác độc.

【 Leng keng! Hào cảm của Tường Phi thêm 15, trước mắt độ hào cảm là 85. 】

Nghe được tiếng bước chân ngoài cửa càng ngày càng xa, cho đến khi không còn nghe nữa Quý Lạc mới ở trong lòng cười lạnh.

Tường Phi, tư vị khi biết chân tướng thật không dễ chịu đi? Đây mới là hiệu quả mà cô muốn, nếu như ngay từ đầu liền vạch trần, sẽ chỉ làm Tường Phi chán ghét Bạch Liễm mà thôi, đối với cô cũng không có lợi gì.

Mà hiện tại, Tường Phi đã có hảo cảm với cô, giờ lại biết được chân tướng, như vậy thì lại càng thêm thống khổ, mà đối với khuôn mặt trái của Bạch Liễm, cũng càng thêm thống hận đi.

Cho nên Bạch Liễm, cô phải hưởng thụ món ăn khai vị này thật tốt a.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Vườn trường Mary Sue (21)

Tường Phi khi biết được chân tướng liền muốn đến tìm Bạch Liễm, để hỏi cô vì cái gì lại làm vậy, nhưng mà tìm vài lần cũng không thấy cô đâu.

Bên này Bạch Liễm cũng không được thoải mái, giờ phút này cô đang bị vây quanh ở ngõ nhỏ, mà cái ngõ nhỏ này, lại là cái ngõ lúc trước Quý Lạc bị bao vây, vài người đang đứng trước mặt cô chính là mấy tên lưu manh lúc trước.

Lần trước Quý Lạc may mắn chạy thoát được, Bạch Liễm liền không cam lòng, không nghĩ tới mấy tên lưu manh lúc trước thế nhưng lại chủ động gọi điện thoại tới tìm cô, nói sẽ giúp cô miễn phí, cô cũng không có nghĩ nhiều, liền đi tới địa điểm ước định.

Ai ngờ vừa mới đến liền phát hiện có điểm không thích hợp, bộ dáng mấy tên lưu manh này rõ ràng là không có hảo ý, tên lưu manh cầm đầu nhỏ một ngụm nước miếng xuống đất, mặt đầy tức giận mà trừng mắt nhìn Bạch Liễm.

"Đều là tại tiện nhân nhà mày, làm hại chúng ta thiếu chút nữa đã lâm vào đại họa, hôm nay liền khiến cho mày hảo hảo cho chúng ta ca mấy cái áp áp kinh."

Nói, rồi chà xát tay, lúc chuẩn bị tới gần Bạch Liễm, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, dừng bước chân lại.

"Bọn mày lên trước đi."

Nếu như gặp được loại sự tình này, đám lưu manh đều hình thành một quy luật, đó chính là đồ tốt thì phải để lão đại hưởng dụng trước, không nghĩ tới hôm nay lão đại lại cho bọn họ lên trước.

Kỳ thật đám lưu manh đó không biết rằng trong lòng tên lưu manh cầm đầu đang bắn khoăn, hấn cho rằng nữ nhân này không phải là thứ tốt gì, vạn nhất xúc cái gì rủi ro đã có thể không hảo.

Vài người khác nhìn chằm chằm Bạch Liễm, vốn dĩ Bạch Liễm lớn lên trông cũng tương đối thanh tú, giờ phút này bởi vì sợ hãi, khuôn mặt liền tràn đầy hoảng sợ, như chim sợ cành cong giống nhau, càng thêm khơi dậy dục vọng của bọn họ.

Bạch Liễm không biết đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì mọi chuyện lại đột nhiên biến thành như vậy? Mắt thấy có vài người đã dần dần tới gần mình, ánh mắt hiện lên một tia mạo hiểm, Bạch Liễm trong lòng biết không tốt, nhưng vẫn muốn kéo dài thời gian.

"Từ từ, cho dù chết tôi cũng muốn phải chết mình bạch."

Thường thường mỗi người xấu đều có một loại cảm giác thành tựu, đặc biệt là lúc người bị hại biết được sự thật rồi sẽ thống khổ cùng không cam lòng là cảnh bọn họ thích nhất, lần này tên lưu manh cầm đầu cũng không ngoại lệ.

Bất quá hấn không phải đuổi kịp mặt tình huống, hấn chỉ nghĩ muốn cho nữ nhân này cũng nếm thử tư vị ngày đó của hấn.

"Nếu mày muốn biết, tao liền nói cho mày biết." Ánh mắt tên lưu manh cầm đầu mang theo tia thương hại, nhìn Bạch Liễm giống như đang nhìn một con kiến, "Mày biết cô gái mà mày sai tội tao làm hại có bối cảnh ra sao không?"

Người hấn nói chính là Quý Lạc? Trong nhà của Quý Lạc quả thật rất có tiền, nhưng có thể có bối cảnh gì chứ, thế nhưng làm đám lưu manh chỉ nhận tiền không nhận mệnh này đều né xa ba thước?

Nhìn bộ dáng mờ mịt của Bạch Liễm, trong lòng tên lưu manh cầm đầu nhĩ tức khắc hiểu rõ, cũng không tính toán nhiều lời: "Mày chọc vào người không nên chọc, chỉ có thể tự cầu phúc thôi."

Nói xong vẫy vẫy tay, ý bảo những người khác có thể lên được rồi.

Những người đó vẫn đang chờ tên lưu manh cầm đầu hạ mệnh lệnh, lúc này một đám cũng mặc kệ ai trước ai sau, quả thật cùng sói giống y như nhau, đều hướng Bạch Liễm mà đi đến.

Bạch Liễm lớn tiếng hét chói tai, hy vọng có thể có người nghe được, nhưng mà vô dụng, không ai có thể tới cứu cô.

Một tên lưu manh bị tiếng hét chói tai của Bạch Liễm làm cho không kiên nhẫn, liền hướng mặt Bạch Liễm đánh một cái tát qua.

Những người này vốn dĩ chính là thảo hấn tử*, thương hương tiếc ngọc là cái gì bọn họ căn bản không biết, trên khuôn mặt tái nhợt của Bạch Liễm hiện lên một vết đỏ, ngược lại khiến cho dục vọng của bọn họ càng tăng thêm.

*người đàn ông thô thiển

Một tên lưu manh chỉ cảm thấy dưới thân dần nóng lên, rốt cuộc chờ không kịp, cũng mặc kệ Bạch Liễm đang giãy giụa, trực tiếp xé quần áo của cô xong liền áp lên, những người khác cũng theo sau mà lưu lại dấu răng trên người cô, không một chút ôn nhu.

Toàn bộ hẻm nhỏ chỉ có tiếng hô đau của Bạch Liễm cùng **** thanh của đám lưu manh, trường hợp cực kỳ hỗn loạn.

Một chỗ khác, Quý Lạc thông qua Nhị Linh nhìn được một màn này, lúc nhìn thấy ánh mắt ngoan độc của Bạch Liễm liền biết Bạch Liễm chuẩn bị tính tới trên đầu cô rồi, bất quá Quý Lạc cũng không sợ cô ta trả thù, bởi vì kế tiếp, chính là ngày tận thế của Bạch Liễm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Vườn trường Mary Sue (22)

Ngày hôm sau, trên diễn đàn của trường, lúc này đây so với tin tức lúc trước của Quý Lạc còn muốn chấn động hơn, hình ảnh dâm loạn thối nát trong bài

làm người khác cảm thấy ghê tởm.

Nhưng mà lúc này đây nữ chính trong bài đã thay đổi, chính là một người mà tất cả mọi người đều biết —— Bạch Liễm.

Rất nhiều người đều không tin, có lẽ là do hình tượng mà Bạch Liễm ngày nay ở trường học quá tốt đẹp, có người liền bắt đầu kêu la nói đây là video giả.

Lời này vừa nói ra liền lập tức bị vả mặt, bởi vì có người có kỹ thuật đứng ra nói thẳng cái video này cũng không có dấu vết cắt ghép, nói cách khác, đây là sự thật.

Vốn dĩ đã đủ loạn rồi, nhưng bỗng lại có một bài viết được chú ý, thì ra là có người phát hiện được cái bài viết của lâu chủ áo choàng lúc trước đăng tin về Quý Lạc, ip địa chỉ này thế nhưng cùng Bạch Liễm giống nhau như đúc.

Vậy là hai bài viết vừa được đăng lên đã tạo nên một làn sóng không nhỏ, trong đó một cái bởi vì nội dung video không khỏe mạnh, vài phút sau lập tức bị cấm, nhưng mà người có tâm sớm đã lưu lại, còn cái còn lại chính là bài mắng Bạch Liễm.

Rốt cuộc Bạch Liễm cùng Quý Lạc là bạn tốt mà tất cả mọi người đều biết đến, nhưng mà Bạch Liễm lại ở sau lưng hỏ Quý Lạc, loại cách làm này thật khiến người khác khinh thường.

Lúc trước hình tượng của Bạch Liễm có bao nhiêu thanh thuần, thì hiện tại liền có bấy nhiêu dối trá, có người nghĩ đến lúc trước chính mình còn yêu thầm Bạch Liễm, liền hận không thể đi Hoàng Hà phun một hồi nước miếng.

Sau khi đã trải qua chuyện kia, Bạch Liễm liền nghĩ muốn trả thù, nhưng mà cô chỉ có một người, nếu muốn trả thù những tên lưu manh đó quả thực như trúng đem đi chơi với đá, cho nên cô liền đem tâm mất chuyển dời đến trên người Quý Lạc, nếu không phải tại Quý Lạc, cô sao có thể sẽ bị luân gian cường bức, còn chưa có nghĩ nên trả thù Quý Lạc như thế nào, thì điện thoại bỗng vang lên, Bạch Liễm nhìn màn hình, phát hiện là Tường Phi gọi đến, trong lòng liền vui vẻ, vội vàng bấm nhận cuộc gọi.

"A Phi....."

Lời còn chưa có nói xong, đối diện liền truyền đến âm thanh lạnh nhạt của Tường Phi: "Chúng ta chia tay đi."

Chia tay? Bạch Liễm trong lòng hoảng hốt, nghĩ đến chuyện cô không còn trong sạch đã bị Tường Phi biết, nhưng bỗng nghĩ lại, Tường Phi vô luận như thế nào cũng không có khả năng biết, vì thế cô liền yên lòng, thanh âm nhu hòa thật cẩn thận mà hỏi.

"A Phi, em đã làm sai cái gì? Anh nói cho em biết, em nhất định sẽ sửa."

Hiện tại Tường Phi cùng Bạch Liễm nói chuyện liền cảm thấy buồn nôn, lại nhớ đến bài viết trên diễn đàn, cả người đều cảm thấy không tốt.

Hắn cố nén ghê tởm, nói: "Rõ ràng người cứu tôi là Quý Lạc, cô lại nói dối nói là cô, hơn nữa cô chỉ sợ còn chưa có nhìn thấy bài viết trên diễn đàn đi, cứ như vậy, chính cô tự giải quyết cho tốt đi."

Nói xong cũng không đợi Bạch Liễm phản ứng, không lưu tình chút nào mà cúp điện thoại, Bạch Liễm còn chưa có kịp phản ứng lại, cảm di động ngay ngốc tại chỗ.

Vì cái gì Tường Phi lại biết, là Quý Lạc, nhất định là Quý Lạc!

Còn có diễn đàn, diễn đàn gì?

Bạch Liễm ngăn chặn khủng hoảng trong lòng, mở diễn đàn ra, chờ cô thật cẩn thận xem bài viết, mới phát hiện ip mà cô dùng đăng bài về Quý Lạc đã bị tra ra, nhẹ nhàng thở một hơi, nếu là chuyện này, cũng không có gì ghê gớm.

Nhưng mà một hồi còn chưa kịp thở xong, cô liền nhìn thấy trên trang chủ có một bài viết, click mở ra, không biết là ai đã chia sẻ video này với cô, tùy tay click mở, liền nhìn đến một màn ác mộng.

Cái video này chính là video mà cô bị vài người luân gian cường bức, hơn nữa cũng không có chụp lại hình ảnh lúc trước cô kháng cự, ngược lại lại đem hình ảnh lúc sau cô ở dưới thân người khác than nhẹ uyển chuyển.

Vừa thấy, giống như là chuyện người tình ta nguyện, chưa xong, phía dưới còn có một hàng chữ: Tiện nhân đi tìm chết đi!!!

Bạch Liễm nhìn chằm chằm màn hình di động, hai mắt vô thần, tay run lên, di động liền rơi xuống mặt đất, màn hình bị quăng ngã hiện lên vài vết rách.

Cô không có tâm tư đi lo cho di động, trong đầu chỉ còn hai chữ: Xong rồi.

Hình tượng của cô, mộng tưởng của cô, còn có Tường Phi, đều xong cả rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Vườn trường Mary Sue (23)

So sánh với sự thống khổ hiện giờ của Bạch Liễm, bên này Quý Lạc đang rất vui vẻ bởi vì không lâu trước đây Nhị Linh đã nói cho cô biết, nhiệm vụ làm Bạch Liễm thân bại danh liệt đã hoàn thành, như vậy có nghĩa là ngày cô rời khỏi đây sẽ không còn xa nữa.

Đối với thân trạng của Bạch Liễm Quý Lạc một chút đều không cảm thấy đáng thương, đây cũng coi như là trừng phạt đúng tội.

Không nói đến nhiệm vụ của cô, liền từ Bạch Liễm người này mà nói, trong lòng của cô ta cũng coi như là âm u, đối với nguyên chủ đã như thế, thì đối với cô lại càng sâu, người như vậy chỉ có chân chính ăn đau khổ mới có thể quay đầu lại.

Tất cả mọi người trong trường đều đang mắng Bạch Liễm, tuy rằng trường học có phát ra thanh minh để chèn ép, nhưng vẫn là không ngăn được miệng của mọi người, mấy ngày nay Bạch Liễm cũng tránh ở trong nhà không có đi học.

Tường Phi cũng có tới tìm Quý Lạc vài lần, lại không có nói về chuyện ai đã cứu hắn, ngược lại mặt mờ mà tiết lộ ra chuyện hắn đã cùng Bạch Liễm chia tay.

Quý Lạc cũng không biết nên cười hắn hoa tâm hay là vô tình, nếu hiện tại người đứng ở đây là nguyên chủ mà nói, phỏng chừng hai người bọn họ sớm đã song túc song phi.

Cuối tuần, Quý Lạc ra khỏi nhà, bởi vì ngày hôm qua Tường Phi đã hẹn cô cùng nhau đi công viên trò chơi, Quý Lạc không thích những nơi như công viên trò chơi, nhưng nghĩ đến nhiệm vụ, bèn nhận.

Chờ thời điểm Quý Lạc tới nơi, Tường Phi đã đợi hơn nửa giờ, nhưng mà hắn cũng không có cảm giác mất kiên nhẫn, ngược lại lại có loại cảm giác hạnh phúc, chờ đến lúc nhìn thấy Quý Lạc xuất hiện ở trong tầm mắt, loại cảm giác này càng lấp đầy tâm hắn.

【 Leng keng! Hào cảm của Tường Phi thêm 5, trước mắt độ hào cảm là 90. 】

Nhị Linh hiển nhiên cảm thấy thực hưng phấn, hai mắt tỏa ra ánh sáng, 【 Lạc Lạc cố lên, độ hào cảm của Tường Phi sắp lấp đầy rồi, như vậy có nghĩa là nhiệm vụ về Tường Phi cũng đã hoàn thành được một nửa. 】

Quý Lạc gật gật đầu, chạy chậm đến trước mặt Tường Phi, trên mặt lộ ra một chút xin lỗi, có chút ngượng ngùng mà hướng Tường Phi nói: "Chờ lâu rồi đi?"

Tường Phi nào dám ăn ngay nói thật, bèn nói dối: "Không có sao, anh cũng vừa mới đến thôi."

Không cần nhìn liền biết Tường Phi đang nói dối, bất quá Quý Lạc cũng sẽ không ngạc nhiên đến mức mà đi vạch trần hắn, chỉ ngượng ngùng cười, liền nói: "Chúng ta nhanh vào đi thôi."

Nói xong, còn cho phép phản trạng, phảng phất như đã gấp không chờ nổi.

Tường Phi cười, đây mới là mẫu hình con gái mà hắn thích, còn Bạch Liễm..... Nghĩ đến Bạch Liễm, Tường Phi liền thu hồi lại nụ cười, lắc lắc đầu đem Bạch Liễm vứt ra sau đầu, hiện giờ chỉ cần nghĩ đến Bạch Liễm dạ dày hắn liền quay cuồng.

"Được, chúng ta đi thôi."

Hắn duỗi tay, muốn cầm lấy tay Quý Lạc, đột nhiên phía sau có một người lao tới, vừa lúc đánh vào trên người hắn, sức lực rất lớn, thân hình Tường Phi lung lay hai cái mới đứng vững được.

Người kia đầu mang chiếc mũ lưỡi trai màu đen, vành mũ ép rất thấp, thế nên không thấy rõ được bộ dạng, bất quá từ dáng người mà nhìn, hẳn là đàn ông.

Tường Phi nhú nhú mày, chờ tên nam tử kia xin lỗi hắn, nhưng mà ánh mắt người kia còn chưa nhìn hắn một cái đã trực tiếp bỏ đi, nện bước rất vội vàng, giống như là sợ người khác nhận ra.

"Anh....." Tường Phi từ nhỏ đã được tiếp thu một nền giáo dục tốt đẹp, hơn nữa trong nhà còn có tiền, vì thế chưa bao giờ có người đối với hắn như vậy, người này không chỉ đụng phải hắn, hơn nữa đến cầu xin lỗi cũng không có nói, trong lòng hắn liền có chút bất mãn.

Quý Lạc nhìn bóng dáng người kia, cảm giác có chút quen thuộc, người kia hình như cảm nhận được tầm mắt của Quý Lạc, bước chân liền nhanh hơn, chỉ chốc lát sau liền biến mất.

Chờ lúc quay đầu lại, liền nhìn thấy vẻ mặt khó chịu của Tường Phi, cô ôn nhu khuyên nhủ: "Có lẽ người kia đang có việc gấp gì đó cũng không chừng."

Mỹ nhân đã lên tiếng, Tường Phi mà bất mãn thêm nữa liền trông có vẻ keo kiệt, nhìn Quý Lạc kia trương lệnh người cảnh đẹp ý vui mặt, Tường Phi

cũng hết giận hơn phân nửa.

"Được rồi, chúng ta vào đi thôi."

Bị một màn này làm gián đoạn, Tường Phi cũng đã quên lúc trước đang muốn cầm tay Quý Lạc, liền bước thẳng vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Vườn trường Mary Sue (24)

Quý Lạc vốn dĩ cho rằng Tường Phi hẳn là sẽ đưa cô đi chơi thuyền hay đi tàu lượn siêu tốc linh tinh, kết quả trò thứ nhất mà bọn họ chơi chính là..... Ngựa gỗ xoay tròn.

Có lẽ vì có rất nhiều cô gái thích trò này, rốt cuộc trò này cũng ưu nhã mà lãng mạn, bắt quá đặt ở trên người, Quý Lạc chỉ cảm thấy thực nhàm chán, lặp lại rồi xoay quanh làm cô thật muốn ngủ, nhưng mà vì không để Tường Phi mất hứng, cô còn phải giả bộ một bộ dáng đặc biệt vui sướng.

Hơn mười phút sau, Quý Lạc rốt cuộc cũng được giải phóng, nhưng mà chưa đợi cô kịp thở phào nhẹ nhõm, Tường Phi lại coi trọng trò chèo thuyền, hơn nữa vẫn là cái loại chân đầm này nọ, Quý Lạc rốt cuộc cũng không biết là Tường Phi thích cô hay là thích chính cô đây.

Tường Phi trực tiếp đem thuyền bao hai giờ, người cho thuê thuyền tiếp nhận tiền của Tường Phi, cười hi hi rồi cời bỏ dây thừng, còn đưa cho hắn hai kiện áo cứu sinh.

Có thể là sợ Quý Lạc cảm thấy nhàm chán hay là như thế nào đó, Tường Phi liền để Quý Lạc ở trên thuyền chờ một lát, sau đó liền đi mua ăn.

Đồ ăn ở ông viên trò chơi không ít, nhưng mà chỗ dễ dàng lấy được lại không nhiều lắm, Tường Phi chỉ mua đại 2 bịch bắp rang cùng hai ly trà sữa.

Chờ thời điểm hắn đang chuẩn bị phản hồi, một người lại đứng phải, lần này không có may mắn như lúc trước, người kia hình như là cố ý nhìn phương hướng mà đứng, trà sữa trên tay Tường Phi liền tràn ra một nửa, hơn nữa chỗ bị đổ lại là vị trí xấu hổ giữa hai chân.

Lần này Tường Phi không giận liền không phải người, hắn ngẩng đầu đi thẳng đến chỗ người kia mà mắng: "Anh không có mắt sao?"

Một câu, nháy mắt liền hấp dẫn ánh mắt của người đi đường, những người khác khó hiểu, không biết đã xảy ra chuyện gì, chờ nhìn đến chỗ quần bị ướt của Tường Phi tức khắc liền hiểu rõ.

Bọn họ theo tầm mắt của Tường Phi mà nhìn lại, thời điểm nhìn thấy một soái ca có khuôn mặt tinh xảo liền ngây người, có vài cô gái thậm chí còn lấy di động ra chụp ảnh.

Tường Phi cũng ngây ngẩn cả người, người này, còn không phải là người ở bên Quý Lạc trên diễn đàn lúc trước sao?

Nghĩ đến đây, Tường Phi liền có chút khó chịu, lại nhìn Lục Thất Niên trên tay cầm một chiếc mũ lưỡi trai quen thuộc, liền tưởng đến chuyện xảy ra hồi này, Tường Phi liền biết Lục Thất Niên khẳng định là cố ý, tức khắc liền giận dữ.

"Anh có bệnh đi? Vì cái gì lại đụng tôi, cố ý phải không?"

Lúc này người vây xem cũng nhiều hơn, những người khác cũng đoán được tình tiết câu chuyện, phỏng chừng chính là vị soái ca này đụng phải người kia, lại không nói lời xin lỗi?

Nhưng mà đợi đến khi bọn họ nhìn đến vẻ mặt vô tội đơn thuần của Lục Thất Niên, nháy mắt bị mạnh tới rồi, vì thế bọn họ đương nhiên mà cho rằng Lục Thất Niên là vô tội, lúc này nổi bật liền chuyển tới trên người Tường Phi.

"Tôi nhìn vị soái ca này không giống như là người làm ra chuyện này a."

"Đúng vậy đúng vậy."

Còn có người bắt đầu vì Lục Thất Niên mà bênh vực kẻ yếu: "Anh không phải là vì ghen ghét người ta lớn lên soái, cố ý vu khống chứ?"

Những lời này đã thành công chọc giận Tường Phi, hắn cho tới nay đều là giáo thảo, mặc kệ đi đến nơi nào, đều là trung tâm, nhưng mà Lục Thất Niên gần nhất, ngược lại là đem hắn sấn đến bình đàm không có gì lạ.

"Rõ ràng chính là anh ta."

Lục Thất Niên trừng một đôi mắt trong trẻo, giống như một chú nai con, giáo hoạt mà chớp chớp mắt, dường như không chút nào để ý đến việc Tường

Phi vu hãm, ngược lại hảo tâm mà nhắc nhở hã: "Anh vẫn là nên đi rửa sạch trước đi."

Hã duỗi tay chỉ, những người khác nhìn theo qua, chỉ cảm thấy xấu hổ cực kỳ, Tường Phi lúc trước bị lửa giận làm mù mị đầu óc, quên mất chuyện này, lúc này bị chỉ, đột nhiên cảm giác hai chân lạnh lạnh, cúi đầu vừa nhìn, tức khắc liền cảm thấy không có chỗ dung thân.

Lúc này hã nào còn có thời gian truy cứu chuyện Lục Thất Niên đung mình, trừng mắt liếc Lục Thất Niên một cái, chuẩn bị xoay người đi, lúc này Lục Thất Niên cũng lộ ra một mặt mỉm cười, nụ cười kia mang theo ý vị khiêu khích, phảng phất như là đang nói tôi chính là cố ý.

Tường Phi nhìn xuống lửa giận, vội vàng rời đi.

Những người khác thấy không còn chuyện gì để xem, cũng bắt đầu rời đi, chỉ còn lại một vài cô gái còn lưu luyến mà nhìn Lục Thất Niên.

Lục Thất Niên lại không có dừng lại, bỗng hướng một phương hướng mà bước nhanh đến.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Vườn trường Mary Sue (25)

Quý Lạc đợi một lúc lâu cũng chưa nhìn thấy bóng người của Tường Phi, chờ đến lúc cô bắt đầu mất kiên nhẫn, nơi xa bỗng có một người đi tới, nhìn thấu trang điểm, Quý Lạc liền nhận ra.

Lục Thất Niên nhìn Quý Lạc, trên mặt lại không có nụ cười, mà hiện lên ý châm chọc, ngữ khí mang vị chua: "Đang đợi Tường Phi sao?"

Tuy rằng đã biết rõ, nhưng hã vẫn không tự chủ được mà hỏi ra, chờ đến lúc nhìn thấy Quý Lạc gật đầu, hã liền nổi giận, do dự một chút, vẫn đi nhanh bước lên thuyền, ngồi xuống rồi hã liền bắt đầu dẫm chân, thuyền liền chuyển động.

Quý Lạc trầm mặc nhìn Lục Thất Niên, chờ thời điểm thuyền đã đi xa được hơn mười mét, mới hỏi: "Anh đang làm gì vậy?"

Lục Thất Niên trực tiếp đem những lời này lý giải thành Quý Lạc không muốn hã lên thuyền, tức khắc hai mắt liền tròn tròn, nhìn qua có vài phần buồn cười.

"Em nói xem tôi đang làm gì?"

Ngữ khí nổi giận đùng đùng, Quý Lạc một chút cũng không nghi ngờ nếu cô mà nói nữa thì giây tiếp theo Lục Thất Niên sẽ tức giận, vì thế cô liền không trả lời.

Nhưng mà Lục Thất Niên lại không chịu bỏ qua: "Rất cuộc em thích Tường Phi ở điểm nào? Lớn lên đẹp trai sao?"

Nói xong, hã lại phủ định: "Nhưng mà tôi so với hã thì càng đẹp hơn a."

Lục Thất Niên vẫn luôn không thích khuôn mặt của chính mình, bởi vì khuôn mặt của hã lớn lên như vậy làm thời điểm ban đầu có rất nhiều người đều không phục hã, thậm chí còn có một ít thân thích của gia tộc đều đối với vị trí lão nhân gia của hã như hổ rình mồi, bọn họ nhìn qua đều cho rằng hã là người bất kham trọng trách.

Nhưng mà lúc này, hã lại cảm thấy vô cùng may mắn, bởi vì có rất nhiều nữ sinh đều thích khuôn mặt này của hã, tuy rằng hã không hiếm lạ chuyện được các cô thích, nhưng mà hã lại muốn Quý Lạc cũng thích, cho dù là thích mặt cũng tốt.

Quý Lạc thừa nhận, Lục Thất Niên xác thật lớn lên rất xuất sắc, thậm chí thực đẹp mắt, nhưng mà nếu như cô thích một người là vì khuôn mặt của người đó, thì đừng nói tới người khác khinh thường, chính cô cũng sẽ khinh thường bản thân.

Hơn nữa cô cũng không có thích Tường Phi, tuy rằng điều này chỉ có mình cô biết.

Thấy Quý Lạc trầm mặc, Lục Thất Niên lại hỏi tiếp: "Chẳng lẽ là bởi vì nhà Tường Phi có tiền?"

Hã đã tra qua tư liệu của Tường Phi, gia cảnh xác thật rất giàu có, nhưng cũng không bằng hã.

Lục Thất Niên vô tâm nói một câu, vào tai Quý Lạc lại nghe thấy huyệt huyệt, cô nhìn qua là người hám giàu sao? Hơn nữa Lục Thất Niên có tư cách gì mà đi hỏi cô như vậy?

"Cút!"

Lục Thất Niên còn chưa có ý thức được Quý Lạc đã tức giận, chỉ cho rằng Quý Lạc đang giúp Tường Phi nói chuyện, cũng nổi giận, liền trực tiếp đứng

lên, thân thuyền cũng theo đũa kịch liệt lắc lư hai cái, Lục Thất Niên không đứng vững liền rớt xuống nước.

Quý Lạc vốn dĩ nghĩ Lục Thất Niên chính mình tự làm tự chịu, hấn xứng đáng bị xui xẻo, nhưng mà đợi đến thời điểm cô nhìn thấy Lục Thất Niên đang ở trong nước vùng vẫy, một cái ý nghĩa đáng sợ đột nhiên hiện ra.

Người này, sẽ không phải là không biết bơi chứ?

Nhìn thân thể Lục Thất Niên bắt đầu có khuynh hướng trầm xuống, Quý Lạc không kịp nghĩ nhiều, liền vội đem áo khoác cởi ra, rồi nhảy xuống.

Lục Thất Niên không sợ trời không sợ đất nhưng lại sợ nước, bởi vì khi còn nhỏ hắn đã từng bị người khác đẩy xuống nước. Cái loại cảm giác ngập đầu cùng với hít thở không thông, làm hắn đối với nước sinh ra sợ hãi, nếu không phải là do Quý Lạc đang ở trên thuyền, hắn cũng sẽ không lên thuyền.

Giây phút bị rơi vào trong nước kia, ký ức khi còn nhỏ liền hiện đến, trong lòng hắn bắt đầu sinh ra sợ hãi, nhưng mà thời điểm nhìn thấy Quý Lạc đang ra sức bơi tới chỗ hắn, hắn đột nhiên lại không còn sợ, ngược lại từ bỏ vùng vẫy, mở đôi tay ra.

Hành động này của hắn ở trong mắt Quý Lạc chính là đang tìm chết, may mắn khoảng cách cũng không còn xa, Quý Lạc thực mau liền bơi tới bên người hắn, đôi tay Lục Thất Niên cứ như thể mà ôm chặt cổ cô.

Quý Lạc còn chưa kịp tức giận, đã bị ngữ khí của Lục Thất Niên làm cho ngơ ngẩn.

Lục Thất Niên tới gần Quý Lạc, đôi tay ôm lấy cổ cô, trong giọng nói mang theo một tia nức nở: "Xin em đừng rời khỏi tôi, bởi nếu như vậy, tôi sẽ không sống nổi."

Em biết không? Em chính là ánh sáng của tôi, sống ở trên đời chính là để đi theo đuổi ánh sáng của mình mà, nếu không còn ánh sáng, tôi còn đi theo đuổi cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Vườn trường Mary Sue (26)

Sau khi xảy ra chuyện này, hai người nào còn có tâm tư chèo thuyền hay nói chuyện tâm sự.

Quý Lạc chủ yếu là cảm thấy xấu hổ, Lục Thất Niên thổ lộ nhiều lần như vậy, hơn nữa một lần so với một lần lại càng làm cho cô thêm khiếp sợ, nếu nói không mềm lòng thì đó là giả, dù sao Lục Thất Niên cũng rất ưu tú.

Mà Lục Thất Niên lại càng xấu hổ hơn, nghĩ đến mới vừa rồi bản thân ở trong nước nhất thời động tâm không khống chế được, hiện tại hồi tưởng lại hắn chỉ cảm thấy đặt biệt mất mặt.

Chờ hai người mỗi người nhận chiếc áo khoác mà người cho thuê thuyền mua đến, Lục Thất Niên liền biệt nữ mà nói: "Trở về tắm nước nóng đi, tôi đi đây."

Lúc Quý Lạc hốt hoảng mà về đến nhà, liền cảm thấy chính mình đã quên mất chuyện gì, nhưng lại nghĩ không ra, vì thế liền đi tắm rửa trước, chờ đến thời điểm ngồi ở trên giường sấy tóc, mới nhớ được là mình đã quên mất cái gì.

Tường Phi!!!

Cô vậy mà lại đi quên Tường Phi? Nghĩ vậy liền vội vàng lấy điện thoại.

Quý Lạc cầm điện thoại, mới vừa mở điện thoại ra, một cuộc gọi bỗng điện tới, cái tên trên màn hình di động làm cô có chút ngoài ý muốn.

Chờ nghe đến lúc nghe được lời nói của người nọ, Quý Lạc liền ngây người, cho đến khi bên kia đã tắt cô cũng chưa kịp phản ứng lại.

Vốn dĩ Tường Phi đã sửa sang lại quần áo tốt, đang chuẩn bị đi tìm Quý Lạc, bỗng lại nhận được một cuộc điện thoại của Bạch Liễm, nội dung của cuộc gọi cũng không có nói về chuyện cầu xin hắn hay cái gì khác, chỉ nói là hy vọng được thấy hắn, cuối cùng sẽ chấm dứt.

Nguyên bản Tường Phi nghĩ muốn cự tuyệt, nhưng lại nhớ tình cảm lúc trước, hơn nữa lại sợ Bạch Liễm sẽ cùng Quý Lạc nói linh tinh cái gì, cảm thấy vẫn là nên cùng Bạch Liễm nói cho rõ ràng cũng tốt, vì thế liền đồng ý.

Địa điểm mà Bạch Liễm hẹn có chút giống với chỗ để kho hàng, Tường Phi làm thế nào cũng không nghĩ tới, sau khi hắn tới, liền bị người khác đánh làm hôn mê, chờ đến lúc tỉnh lại, liền phát hiện tay chân của chính mình đều đũa bị trói chặt, còn miệng thì bị dán băng dính, mà Bạch Liễm thì lại đưa lưng về phía hắn gọi điện thoại.

Tường Phi nhìn chung quanh, phát hiện nơi này rất phong bế, ngay cả cái cửa sổ cũng không có, chỉ có một cái khẩu ở trên đỉnh đầu, ánh sáng từ trên chiếu vào mới làm bên trong sáng sủa được một ít.

Mà cánh cửa duy nhất để ra vào đây, giờ phút này đã bị phong tỏa gắt gao.

Đang ở thời điểm hần nghĩ nên làm thế nào để chạy thoát, Bạch Liễm lại đột nhiên quay đầu lại, nhìn thấy ánh mắt hoảng sợ của Tường Phi, đột nhiên cười lên, cô ta nở nụ cười giống như là ma quỷ đang hé miệng, làm trong lòng Tường Phi không khỏi phát lạnh.

Bạch Liễm rất vừa lòng với cái biểu tình này của hần, thần sắc quái dị, như lâm vào ma chướng, hướng đầu bên kia điện thoại nói: "Không tin? Vậy để cho cô nghe một chút thanh âm của hần đi."

Nói xong, rồi bỗng đến gần Tường Phi, duỗi tay xé mở bản dính ngoài miệng của hần.

Tường Phi há mồm đang muốn nói chuyện, lại bị Bạch Liễm tát cho một cái, liền buột miệng thốt ra một câu: "Cô TM làm cái gì?"

Bạch Liễm bị mắng lại không chút nào để ý, giống như người mà Tường Phi mắng không phải là cô.

Tường Phi chỉ nghe được cô nói với đầu bên kia điện thoại: "Muốn cứu hần, vậy cô liền một mình đến đây đi, địa điểm tôi sẽ gửi cho cô, nhớ kỹ, là một mình cô, rốt cuộc tôi cũng chỉ còn hai bàn tay trắng, nếu không muốn tôi lôi Tường Phi làm đệm lưng thì hãy mau tới đây, Quý Lạc!"

Thời điểm nghe được nửa câu đầu của Bạch Liễm, Tường Phi chỉ cảm thấy nữ nhân này thật là đáng sợ, thế nhưng còn nghĩ muốn giết hần, hần chẳng qua là cùng cô chia tay thôi mà, chờ đến khi nghe được tên của Quý Lạc, hần liền không bình tĩnh được.

"Cô thật độc ác, ngay cả Quý Lạc cũng không buông tha."

Tuy rằng Tường Phi xác thật không phải là người tốt gì, nhưng thân là một người nam nhân, hần biết cho dù nguy hiểm cũng không thể liên lụy đến nữ nhân, hơn nữa nữ nhân này lại là người hần thích.

"Quý Lạc em ngàn vạn đừng tới!"

Tường Phi hướng về phía phương hướng điện thoại của Bạch Liễm lớn tiếng kêu to, hy vọng Quý Lạc có thể nghe thấy, nhưng mà Bạch Liễm đã cúp điện thoại.

Nghe thấy sự vội vàng trong giọng nói của Tường Phi, tức khắc Bạch Liễm liền cười âm hiểm, khuôn mặt có chút vặn vẹo: "Lo lắng cho cô ta như vậy sao, yên tâm, tôi sẽ đối xử với cô ta thật tốt, ha ha ha."

Trong không gian toàn bộ đều là tiếng cười điên cuồng của Bạch Liễm, Tường Phi nhìn nữ nhân trước mắt đã sớm biến thành ma quỷ, không thể tin mà kinh hô: "Cô điên rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Vườn trường Mary Sue (27)

Không biết Bạch Liễm có nghe được lời Tường Phi nói hay không, chỉ thấy cô không cười nữa, một đôi mắt đại ra bỗng chuyển động hai cái, lộ ra chút quỷ quyết.

"Tôi đúng là điên rồi, dựa vào cái gì các người một hai đều thích Quý Lạc? Mà tôi cố gắng nỗ lực như vậy, thật vất vả mới có được anh, lại bởi vì tiện nhân Quý Lạc kia mà thất bại trong gang tấc."

Tường Phi không nghĩ tới từ trước tới nay tư tưởng của Bạch Liễm lại là thế này, rõ ràng nhân khí* của Bạch Liễm ở trường học cũng không tồi, nhưng mà chính cô lại đi hủy hoại chính mình, còn đem tất cả sai lầm đổ lên trên người Quý Lạc.

*Nhân khí 人气: nổi tiếng, độ phổ biến, độ nổi tiếng.

"Làm ra cục diện hôm nay không phải đều là do một mình cô tạo thành sao?"

"Không phải tôi, không phải là tôi, nếu không phải do Quý Lạc..... Đúng vậy, nếu Quý Lạc không tồn tại, vậy các người nhất định đều thích tôi, đúng không?"

Bạch Liễm xuy xuy cười, trong miệng lẩm bẩm nói nhỏ: "Không có Quý Lạc..... Không có Quý Lạc....."

Tường Phi nhìn Bạch Liễm điên cuồng như vậy, biết cho dù có khuyên thì cô ta cũng sẽ không nghe, hần vừa lo lắng cho an nguy của chính mình lại vừa

lo lắng cho Quý Lạc, nếu Quý Lạc tới đây, hẳn có lẽ có thể được cứu, nhưng nếu Quý Lạc không tới, hẳn cũng không nhất định sẽ có chuyện, Quý Lạc cũng sẽ không có việc gì.

Lúc này Quý Lạc đang ở trên đường, sau khi Bạch Liễm cúp điện thoại, cô liền không có nghỉ ngơi, mà trực tiếp lái xe tới địa chỉ theo lời Bạch Liễm nói, vì đề phòng có chuyện xấu xảy ra, cô liền tắt máy.

Nhưng mà cô vẫn để lại một cái tâm nhãn, ảnh chụp phụ cận truyền tới trên diễn đàn của trường, nếu có người phát hiện lời nói không đúng, cũng nên là chuyện của mấy giờ sau.

Hơn nữa cô chắc chắn lúc này Bạch Liễm sẽ không lên diễn đàn.

Làm xong hết thấy, cô mới đi tới cái kho hàng kia, đập đập cửa, Bạch Liễm ở bên trong rất cảnh giác, cũng không có mở ra ngay, mà dò hỏi cô trước.

Sau khi xác định là Quý Lạc, lúc này mới mở cửa ra.

Quý Lạc mới vừa tiến vào, Bạch Liễm liền khóa cửa lại, ban đầu Quý Lạc còn nghĩ Bạch Liễm làm sao lại dám chỉ có một người mà trực tiếp mở cửa, nhưng thời điểm nhìn thấy đồ vật Bạch Liễm cầm để chia vào Tường Phi, cô liền biết.

Đó là một khẩu súng, cây súng này là do bà của Bạch Liễm lưu lại để phòng chuyện xấu.

Quý Lạc nhìn Bạch Liễm liền biết cô ta đã không còn bình thường, cho nên lúc nhìn thấy Bạch Liễm cầm súng, cô một chút cũng không kinh ngạc.

Nhưng người bị cây súng đó chia vào kia, Tường Phi muốn từ trên ghế đứng dậy, nhưng chân hần lại bị trói lại, bất đắc dĩ chỉ có thể mở miệng nói: "Quý Lạc, vì sao em lại tới đây?"

Vì sao, đương nhiên là vì bản thân tôi a.

Trong lòng Quý Lạc nghĩ như vậy, trên mặt lại hiện ra một loại cảm tình phức tạp khác, vào trong mắt Tường Phi liền biến thành ba phần u sầu cùng bảy phần cam tâm tình nguyện.

Tức khắc Tường Phi liền cảm thấy phi thường cảm động, nhìn Quý Lạc đang ở đối diện một cách đầy thâm tình.

【Leng keng! Háo cảm của Tường Phi thêm 5, trước mắt độ háo cảm là 95.】

Độ háo cảm còn thiếu 5 nữa thôi, cô đã xả thân tới cứu hần, thế mà vẫn chưa có làm cho Tường Phi yêu cô.

Giờ phút này thần kinh của Bạch Liễm vốn dĩ đã hỏng mất, lúc này lại thấy ánh mắt như keo sơn của hai người liền bị kích thích, lập tức lớn tiếng hét chói tai: "Một người tôi đều sẽ không bỏ qua."

Tường Phi nghe thấy lời này trong lòng liền lộp bộp một cái, lúc này hần vô cùng hối hận chính mình lúc nãy bỗng mềm lòng mà đáp ứng tới gặp nữ nhân điên này, không những hại bản thân, còn hại Quý Lạc.

Bạch Liễm thấy nếu trực tiếp giết chết thì đã quá tiện nghi cho hai người, vì thế lại nói: "Yên tâm, tôi sẽ không cho các người chết nhẹ nhàng như vậy, tôi sẽ tra tấn các người thật tốt."

Nói xong, từ trong lòng ngực móc ra một con dao, mặt dao lóe ra ánh sáng lạnh, ánh mắt Bạch Liễm nhìn mặt Quý Lạc như là nhìn tới độc giống nhau.

Giây phút kia, Quý Lạc liền biết Bạch Liễm đang muốn làm cái gì.

Thì ra là muốn hủy dung của cô, Quý Lạc gọi môi lên, loại kỹ xảo này, cho rằng sẽ dọa được cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Vườn trường Mary Sue (28)

Bạch Liễm đi qua, đầu tiên là đem tay của Quý Lạc trói lại, sau đó rồi đem cô đẩy ngã lên một cái ghế, cùng Tường Phi ngồi song song.

Thấy Quý Lạc không hề sợ hãi, cô ta liền đem dao dán lên mặt của Quý Lạc, nhẹ nhàng ở trên mặt cô vuốt ve hai cái, đột nhiên tay cô ta run lên, trên mặt Quý Lạc liền nhiều thêm một vết thương nhỏ.

Dòng máu đỏ tươi máu theo miệng vết thương mà chảy ra, Bạch Liễm không khỏi đắc ý nói: "A, xin lỗi, tay tôi không cẩn thận bỗng run lên một chút."

Tường Phi nóng vội nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể khen Bạch Liễm, hy vọng cô ta có thể thanh tỉnh một chút.

"Cô đừng làm như vậy, kỳ thật cô lớn lên cũng rất xinh đẹp."

Quý Lạc vừa nghe lời này liền biết xong rồi, Tường Phi không nói lời nào còn tốt, vừa nói chính là kích thích Bạch Liễm, quả nhiên là đầu óc không sử dụng được.

Quả nhiên Bạch Liễm cũng không có cao hứng, ngược lại hỏi Tường Phi: "Vậy vì sao anh lại chia tay với tôi?"

Tường Phi bỗng cứng họng, Bạch Liễm nhìn mặt của Quý Lạc, tuy rằng trên mặt thêm một vết thương nhỏ, nhưng cũng không có phá hư vẻ xinh đẹp của cô, ngược lại trong lúc vô tình lại làm cho cô thêm vài phần quyến rũ dụ hoặc, cô ta không khỏi cảm thấy đổ kỵ.

"Nếu không còn khuôn mặt này, để xem cô làm thế nào để câu dẫn người khác."

【 Lạc Lạc! 】

Quý Lạc không lo lắng nhưng Nhị Linh thật ra cảm thấy rất nóng nảy, nhìn tiểu gia hỏa kia ở trong không trung một bộ dáng nôn nóng mà xoay quanh, Quý Lạc ở trong lòng cùng nó nói.

"Đừng nóng vội, vết thương này ta vẫn chịu được, dù sao cũng là vì làm nhiệm vụ, không phải sao?"

Hai chữ nhiệm vụ này nhưng thật ra lại trấn an được Nhị Linh, nó ngừng nghĩ lại, đây chỉ là nhiệm vụ mà thôi, bản thân Quý Lạc sẽ không có nguy hiểm gì.

Bạch Liễm ước chừng ở trên mặt Quý Lạc rồi cắt bốn nhát, mỗi một nhát da thịt ở miệng vết thương đều lộ ra, có thể thấy được người xuống tay dùng sức cực lớn.

Mà Quý Lạc giống như không cảm giác được đau đớn, ánh mắt mang theo thương hại, không biết là đang thương hại ai.

"Bạch Liễm, cô quả thực chính là một kẻ đáng thương, mặc kệ là vì chuyện gì cô đều thích không từ thủ đoạn để có được, bao gồm cả tôi cũng vậy, mặc kệ thế nào, tôi đều sẽ không thích cô, cô chỉ làm cho tôi ghê tởm mà thôi."

Tường Phi lúc này không còn lo lắng mà đi lấy lòng Bạch Liễm nữa, hắn muốn bắt chấp tất cả, hiện tại trong lòng hắn chỉ có một ý niệm, chính là vô luận Bạch Liễm làm cái gì, đều hướng hắn tới hảo.

"Anh cầm miệng, anh mau cầm miệng."

Bạch Liễm then quá thành giận, che lại lỗ tai không muốn nghe tiếp, nhưng mà Tường Phi vẫn tiếp tục nói, Quý Lạc ngồi rót cuộc cũng không chịu được nữa.

"Tường Phi anh đừng nói nữa."

Chẳng lẽ hắn không phát hiện Bạch Liễm ở bên cạnh đã gần hồng mắt rồi sao? Nếu nói thêm nữa, cô thật sự không chắc Bạch Liễm có làm ra thêm chuyện khác người nào nữa không.

Bạch Liễm trực tiếp móc ra súng, nhắm ngay Tường Phi vẫn luôn đang nói, điên cuồng mà bóp cò súng.

"Phanh!"

Thanh âm viên đạn bay vào thân thể, máu liền vẩy ra.

.....

Trên diễn đàn của trường học, rất nhiều người đều khó hiểu ý tứ trong hình ảnh mà Quý Lạc đăng lên, thời điểm Lục Thất Niên nhìn thấy hình ảnh kia, trong lòng đột nhiên có chút bất an, hắn luôn cảm thấy sẽ có chuyện gì đó xảy ra.

Hắn muốn gặp Quý Lạc, ngay bây giờ!

Vì thế Lục Thất Niên liền một đường lái xe, không biết đã vượt qua bao nhiêu cái đèn đỏ, rốt cuộc cũng đến được nhà Quý Lạc, hỏi tìm Quý Lạc thì di Trương nói nửa giờ trước cô đã đi ra ngoài.

Trong lòng Lục Thất Niên trầm xuống, hắn biết chính mình không thể hoảng, hỏi di Trương có biết Quý Lạc đi nơi nào không, di Trương lắc lắc đầu nói không biết.

Có lẽ là bộ dáng của Lục Thất Niên đã dọa tới di Trương, di Trương nghĩ nghĩ, nói với hắn trong xe của Quý Lạc có GPS định vị, mà di động tài xế của Quý gia có thể tra ra được.

Hắn vội vàng gọi điện thoại cho tài xế, sau khi biết được địa chỉ, Lục Thất Niên lại càng thêm bất an, hắn biết nơi đó, rất hẻo lánh, Quý Lạc đến đó làm gì?

Mặc kệ cô muốn làm gì, trước cứ tìm được cô rồi nói.

Lục Thất Niên gọi cho mấy người bảo tiêu, đem địa điểm đưa cho bọn họ, chính mình thì đi trước.

Nhưng mà thời điểm hần đến, lại nghe thấy bên trong vang lên một tiếng súng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Vườn trường Mary Sue (29)

Tiếng súng kia phảng phất như là đoạt mệnh, tức khắc Lục Thất Niên liền cảm thấy nóng nảy, chờ thời điểm hần phát hiện cửa đã bị khóa, bỗng đỏ mắt.

Tay, chân, thân thể, tóm lại là cái gì có thể sử dụng hần đều dùng tới, một quyền rồi một quyền đánh lên trên cửa, để lại vài vết máu, nhưng hần cũng không có dừng lại, chờ đến thời điểm hần dùng hết sức lực để đập vào, cánh cửa rốt cuộc cũng mở ra, nhưng mà sau cánh cửa là một màn làm tim hần thiếu chút nữa liền ngừng đập.

Quý Lạc ghé vào trên người Tường Phi, phía sau lưng có một miệng vết thương, máu tươi giống như nước ào ào chảy ra, mà ở bên cạnh, là Bạch Liễm ngây ngốc đang đứng nơi đó, cây súng trong tay rơi xuống đất cũng không biết.

Tròng mắt Tường Phi phóng đại, tầm mắt chậm rãi hạ xuống, rơi vào trên người Quý Lạc, đầu óc bỗng trống rỗng, phảng phất giống như không biết đã xảy ra chuyện gì, thẳng đến khi Quý Lạc ở trong lòng bị một người khác ôm đi, hần mới phản ứng lại.

Vừa rồi, là Quý Lạc giúp hần chặn một phát súng? Chờ đến thời điểm nhìn thấy Lục Thất Niên, hần mới xác định đây là sự thật. Mà Quý Lạc đang nửa nằm ở trong lòng ngực của Lục Thất Niên, biểu tình mang theo thống khổ.

Lục Thất Niên ôm Quý Lạc, con ngươi tràn ngập sương mù, dần dần bỗng có nước mắt từ trong mắt hần chảy ra, từng giọt từng giọt rơi xuống trên mặt của Quý Lạc, Quý Lạc không nghĩ tới Lục Thất Niên nhanh như vậy đã tìm thấy cô.

Nhìn đến bộ dáng vô thố của hần, lần đầu tiên Quý Lạc bỗng cảm thấy trong lòng ê ẩm, miệng vết thương trên người bỗng không cảm thấy đau nữa.

"Lạc Lạc, em sẽ không có việc gì, đúng không?"

Lục Thất Niên dán mặt vào mặt của Quý Lạc, thân thể run rẩy, hần có thể cảm giác được hô hấp của Quý Lạc đang dần dần nhẹ đi.

Quý Lạc biết chính mình phỏng chừng là sẽ chết, nhưng cô lại trái lương tâm mà lắc đầu, làm cái khẩu hình "Ừm".

Lục Thất Niên phảng phất như được an ủi, một khuôn mặt vừa khóc vừa cười.

Thời điểm bảo tiêu tới đã bị cái cảnh tượng này dọa đi, thiếu gia của bọn họ, đang ôm một nữ nhân, khóc không thành tiếng.

Nhìn thấy bảo tiêu, Lục Thất Niên rống lớn nói: "Còn không mau gọi xe cứu thương!"

Bọn họ vừa thấy miệng vết thương của Quý Lạc, liền biết thân tiên cũng khó cứu được, một đám liền không nói chuyện.

Quý Lạc phun ra một ngụm máu, muốn hướng Lục Thất Niên nói cái gì đó, lại cảm giác chính mình không được rồi, liền vội vàng nhìn về phía Tường Phi, trong mắt mang theo chờ đợi.

Tường Phi đã lệ rơi đầy mặt từ lâu, lúc hần nhìn thấy ánh mắt của Quý Lạc, một đại nam nhân lần đầu bỗng gào khóc to.

【Leng keng! Hào cảm của Tường Phi đã đạt 100, nhiệm vụ làm Tường Phi yêu Quý Lạc và áy náy cả đời đã hoàn thành.】

Quý Lạc nghe được hệ thống nhắc nhở liền an tâm, cũng không uổng công cô hy sinh chính mình để đạt được áy náy của Tường Phi, nếu hệ thống đã phán Tường Phi sẽ áy náy cả đời, vậy thuyết minh lúc này Tường Phi nhất định sống không bằng chết.

Lúc cô đang muốn quay đầu lại nhìn Lục Thất Niên, thân hình bỗng cứng đờ, con ngươi dần dần mất đi ánh sáng, cho đến khi không còn hô hấp.

Thời điểm Quý Lạc rời khỏi thân thể của nguyên chủ, chỉ thấy chính là Lục Thất Niên mặt xám như tro tàn, trong miệng còn nhắc mãi: "Em gạt tôi, em gạt tôi."

Cô còn muốn dừng lại trong chốc lát, nhưng lại bị một cỗ lực lượng lôi đi, lúc phục hồi tinh thần lại thì đã về tới không gian.

Nhị Linh thật cao hứng, mở ra giao diện, mặt trên biểu hiện Quý Lạc đã có hai ngàn tích phân, vốn dĩ cho rằng Quý Lạc cũng sẽ thật cao hứng, nhưng nhìn đến chính là bộ dáng mất hồn mất vía của Quý Lạc.

Nó đột nhiên ý thức được cái gì, liền không có lên tiếng.

Một hồi lâu, nó mới nói 【 Kỳ thật người không cần thiết phải khổ sở như vậy, sớm hay muộn gì thì người đều phải chết, trong mỗi một cái vị diện, nữ xứng chân chính đều đã chết, mà sau khi người hoàn thành tâm nguyện của các nàng, cũng sẽ chết. 】

Quý Lạc hiểu ý tứ của Nhị Linh, cô thờ dài, nghĩ tới biểu tình của Lục Thất Niên vào thời điểm lúc cô rời đi, bất giác đối với Lục Thất Niên sinh ra áy náy cùng đau lòng, ở thế giới kia, chỉ có Lục Thất Niên là chân chân chính chính thích Quý Lạc, có tình cảm thuần túy với Quý Lạc, nhưng cuối cùng vẫn là bị Quý Lạc làm thương tổn.

Cho nên cho dù nhiệm vụ đã hoàn thành, cô cũng không có cảm thấy vui sướng.

Chung quy, cô vẫn là thiếu Lục Thất Niên, tình cảm nhiệt liệt như vậy, cô căn bản còn không dậy nổi, chỉ có thể hy vọng cuối cùng Lục Thất Niên có thể tìm được hạnh phúc cho chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32: Phiên ngoại: Gặp được em, cả đời thế là đủ rồi

Lục Thất Niên sinh ra ở trong một gia tộc phi thường khổng lồ, từ giây phút hắn sinh ra kia, hắn không phải là một đứa bé, mà là một người thừa kế.

Ở trong mắt cha hắn, chỉ có đủ tư cách cùng không hợp cách, chứ không có tình thân gì cả.

Từ nhỏ đến lớn, hắn chưa bao giờ cảm nhận được tình thân ấm áp, lại còn phải đề phòng những độc thủ đến từ "Thân thích" của hắn.

Năm bảy tuổi ấy, bác hắn bỗng đẩy hắn xuống nước, đến bây giờ hắn vẫn còn có thể cảm nhận được nước mùa đông lạnh lẽo đến thấu xương, cảm giác khó chịu khi hít thở không thông, hắn vùng vẫy, nhưng mà không có ai vớt tay tới cứu hắn.

Làm cho trái tim hắn băng giá, chính là đến từ chuyện người thân phản bội, hắn chưa từng nghĩ, hại hắn thế nhưng lại là người bác ngày thường đối với hắn tốt nhất.

Lúc này, tất cả ủy khuất toàn bộ ập đến trước mặt, cái thân tình chó má này, trước nay hắn đều chưa có được, hắn khát vọng có thể có một người vì hắn mà dừng lại ánh mắt một chút, nhưng mà không có.

Lục Thất Niên từ bỏ giấy giụa, hắn nghĩ, cứ như vậy đi, như vậy cũng tốt.

Nhưng mà hắn vẫn chưa chết, đúng vậy, hắn được cứu, tuy rằng sốt cao một đêm, nhiều lúc lâm vào nguy hiểm, nhưng vẫn được cha hắn mời bác sĩ đến kéo hắn từ kề cận cái chết trở về.

Sau khi hắn tỉnh lại, rõ ràng cảm giác được cha hắn rất thất vọng, hắn còn nhớ rõ trước khi cha hắn đi còn nói với hắn: "Lục gia, không cần kẻ yếu."

Kể từ ngày đó, Lục Thất Niên liền bắt đầu học tập người khác cách đấu, cho đến thời điểm mười lăm tuổi, hắn thậm chí tới cả trường học cũng không đi, chỉ toàn tâm toàn ý phát triển thể lực của chính mình, tên của hắn cũng càng ngày càng được nhiều người biết đến.

Người cha luôn luôn lãnh đạm cũng đối với hắn lộ ra tươi cười, sau đó Lục Thất Niên sớm đã khinh thường, theo danh khí hắn càng lúc càng lớn, người trên đường cũng không dám đắc tội với hắn, càng không có người dám tiếp cận hắn, cho đến ngày đó.

Mới đầu hắn chỉ là bị khuôn mặt của Quý Lạc hấp dẫn, nhưng mà ánh mắt lạnh lùng của cô lại làm hắn cảm thấy cô cùng với các cô gái cũng không có gì khác biệt, không phải đều là thích mặt của hắn sao?

Nhưng Quý Lạc lại làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn, cô lớn mật làm cho hắn cảm thấy không thể tưởng tượng, mà độ ấm trên tay cô cũng làm hắn lưu niệm, thật ấm áp a.

Thời điểm Quý Lạc ở trong nước hương hần bơi tới, hắn đột nhiên lại cảm thấy không sợ hãi, lại hồi tưởng tới một ngày kia, Lục Thất Niên vẫn còn nhớ rõ độ ấm khi mà Quý Lạc ôm hắn.

Lục Thất Niên lớn như vậy rồi còn chưa có chạm qua ấm áp, tâm hắn phảng phất như cũng bị lôi kéo, hắn muốn tới bên Quý Lạc gần một chút, gần một chút.

Nhưng mà hắn lại bại bởi một người nam nhân, một nam nhân tên là Trương Phi, nam nhân kia cái gì cũng đều kém hơn hắn, nhưng lại có một điểm thắng

hắn, chính là được Quý Lạc thích.

Chỉ cần điểm này, đã đủ để cho Lục Thất Niên quân lính tan rã.

Lục Thất Niên cũng không có từ bỏ, hắn cho rằng chỉ cần chính mình kiên trì, thì vẫn có thể làm cho Quý Lạc yêu hắn, nhưng mà Quý Lạc ngay cả một cơ hội đều không có cho hắn.

Thẳng đến lúc cô chết, Quý Lạc vẫn chỉ nghĩ tới Tường Phi, cô nguyện ý vì Tường Phi mà chết, vậy còn hắn?

Nữ nhân hại chết Quý Lạc kia, đã bị hắn phân phó cho người tiêm thuốc phiện vào thân thể, sau đó ném tới một cái tảng hảm ngầm, nhốt lại cùng với một đám công đầu ăn được, hắn phân phó những người đó, để cho bọn họ bảo đảm có thể để Bạch Liễm hưởng thụ hết thảy.

Mà Tường Phi, hắn chung quy vẫn là buông tha cho hắn ta, rốt cuộc đó là cũng là người mà Quý Lạc thích a, nghe nói Tường Phi hiện tại điên rồi, mỗi đêm đều phải ôm ảnh của Quý Lạc mới có thể đi vào giấc ngủ.

Lục Thất Niên đứng ở sân thượng, đột nhiên cảm thấy ánh trăng quá chói mắt, bởi vì nước mắt hắn đều không chịu khống chế mà chảy ra, hắn phảng phất thấy được Quý Lạc đang ở phía trước, hắn không chịu khống chế mà đi về phía trước, thẳng đến khi bước chân bị lan can ngăn trở, mới hồi phục tinh thần lại.

Nước mắt chảy vào trong miệng, là khổ.

Hắn lật qua lan can, đối với Quý Lạc đang ở trước mặt nhếch miệng, rút cuộc cười: "Em có còn nhớ rõ tôi từng nói gì không? Nếu rời khỏi em, tôi sẽ sống không nổi, Lạc Lạc."

Nói xong, hắn tựa hồ cảm giác được Quý Lạc ở trước mặt đang cười, hắn cũng cười, trong lòng thoải mái, mở hai tay ra, thời điểm gió từ bên tai thổi tới, hắn nghĩ, rốt cuộc hắn cũng đến được với Lạc Lạc.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Họa quốc yêu cơ (1)

【 Lạc Lạc, muốn nghỉ ngơi trong chốc lát hay là đi cái vị diện tiếp theo? 】

Trong lòng Quý Lạc có chút trầm trọng, nhưng vẫn là lắc lắc đầu, "Vẫn là tiếp tục đi."

Nhị Linh trầm mặc một lát, không biết suy nghĩ cái gì, một lát sau liền mở ra Quang Bản, Quang Bản bây giờ không còn giống với cái trước kia chỉ có tên, lúc này đây, đã biến thành người.

Quý Lạc nhìn Quang Bản bây giờ là một nữ tử cổ trang có cùng bộ dáng với cô, sững sờ một lúc mới nhớ tới hỏi Nhị Linh.

"Đây là tình huống gì?"

Nhị Linh bay qua rồi ấn hạ cái nút màu đỏ ở bên cạnh, nữ tử trong hình kia đột nhiên tươi sống lên, bắt đầu động.

【 Bởi vì ngươi đã thông qua thí nghiệm, nhiệm vụ kế tiếp, từ ngươi trực tiếp tới đón nhiệm vụ, hơn nữa ta cũng không thể bởi ngươi, ngươi chỉ có thể thông qua Quang Bản để giao lưu với ta. 】

Nói xong, bàn tay ngắn nhỏ của nó vung lên, một đạo ánh sáng màu lam nhạt liền tiến vào thân thể của Quý Lạc, Quý Lạc cảm giác trong đầu cô bỗng nhiên thêm một thứ, đánh giá hình như chính là Quang Bản.

Không còn Nhị Linh, Quý Lạc hơi có chút tiếc nuối, nhưng là nếu quy định đã quyết định nuôi thả cô, cô cũng không có biện pháp. Sau khi nghĩ vậy, Quý Lạc lại lần nữa đem ánh mắt chuyển về phía Quang Bản.

Trên khuôn mặt của nữ tử rõ ràng rất nghiêng lệ, nhưng trên người lại mặc một thân đồ y màu trắng, thể nằm trang dung liền rất là nhạt nhẽo, mặt mày đều là ai sắc.

"Ngươi có tâm nguyện gì sao?"

Nữ tử nghe được Quý Lạc hỏi, rũ mắt suy nghĩ trong chốc lát, ngay sau đó trên mặt liền đầy lệ khí, phảng phất như đã gặp phải một chuyện cực đại bất hạnh.

Nàng* khẽ mở môi, thanh âm thanh thúy giống như chim hoàng oanh, nhưng lời nói được nói ra lại thập phần ngoan độc.

*Vì đây là nữ tử cổ đại nên trầm sẽ dễ là nàng nhé~Như vậy cx sẽ dễ cho các nàng phân biệt hơn~

"Ta muốn nữ nhân Mai Âm Âm kia không được chết tử tế!"

Quý Lạc vừa nghe cái nhiệm vụ này, liền biết vì sao cái thế giới thứ nhất chỉ là cái tay mới thế giới, cô gật gật đầu, lại hỏi: "Còn có gì?"

Nàng đại tròng mắt ra rồi xoay hai cái, tự nhủ nói: "Còn có..... Còn có gì..... Lãnh ca ca.....! Ta muốn để Mộ Lãnh cùng cực cả đời cũng không lên được cái vị trí kia, ta muốn cho hắn cũng ném thử tư vị cầu mà không được."

"Được, ta sẽ giúp ngươi hoàn thành."

Nữ tử được Quý Lạc đáp ứng, rốt cuộc cũng thoải mái, lệ khí trên mặt liền tan đi, đối với Quý Lạc ôn nhu cười cười, ngữ khí chân thành mà nói: "Cảm ơn ngươi."

Sau đó Quang Bản bỗng chợt lóe, người liền biến mất.

"Nhị Linh, truyền cốt truyện."

【 Được. 】

Đây là một cái vị diện cổ đại, nguyên chủ vốn dĩ chỉ là ca kỹ thanh lâu, vào thanh lâu đã được ba năm, tài nghệ múa khuyển thành, trong ba năm tuy chỉ bán nghệ, nhưng thanh danh cũng được lan truyền bên ngoài, nguyên chủ vốn dĩ muốn ở mấy tháng này chuẩn bị vì chính mình chuộc thân, ai ngờ lúc này lại gặp được một người.

Người này là đương kim Tam hoàng tử Mộ Lãnh, Mộ Lãnh này phong lưu phóng khoáng, hoa ngôn xảo ngữ càng là hạ bút thành văn, nguyên chủ tuy thân ở nơi pháo hoa, nhưng vẫn là bị Mộ Lãnh nói đắm ba câu làm động tâm.

Ai ngờ vừa động lòng, liền lâm vào vạn kiếp bất phục, Mộ Lãnh sở dĩ coi trọng nàng, đều là bởi vì dung mạo của nàng, đã tâm Mộ Lãnh rất lớn, hắn muốn lên ngôi vị hoàng đế, nhưng mà lại bất hạnh, lực lượng sau lưng không lớn, giờ đây hắn coi trọng nguyên chủ, muốn lợi dụng nàng để mượn sức nhân tâm.

Vì để nguyên chủ hoàn toàn nghe lệnh hắn, hắn liền đứng ở bên Tả tướng nói sẽ thu nàng làm nghĩa nữ, cũng hứa hẹn sẽ cho nàng làm chính phi của hắn.

Kế tiếp, nguyên chủ vì hắn, tự nhiên cái gì cũng đều nguyện ý làm, nàng dùng thân thể của mình đổi lấy một ít nhục cảm của quyền thần, có từng đó nhục cảm, những cái đại thần đó tự nhiên đều đứng ở bên Mộ Lãnh, thế nên Mộ Lãnh thuận lợi đăng cơ đế.

Vốn dĩ hết thấy thực viên mãn, nhưng ai biết trắc phi của Mộ Lãnh--- Mai Âm Âm đã sớm ghen ghét mỹ mạo của nguyên chủ, thế là liền thiết kế để Mộ Lãnh thấy được nàng cùng một nam tử khác trần truồng lỏa thể nằm ở bên nhau, Mộ Lãnh vốn đã cảm thấy nguyên chủ không còn sạch sẽ, không xứng với chính mình, lần này lại càng chán ghét, trực tiếp đem nguyên chủ biếm lãnh cung.

Mai Âm Âm chung quy cũng không có để nguyên chủ tồn tại, nguyên chủ ở lãnh cung bị tra tấn 5 năm, rốt cuộc tắt thở.

Nguyên chủ sau khi chết, lại bị gọi là họa quốc yêu cơ, vốn dĩ sở hữu công lao lại bị phi nhò, từ nay về sau mấy chục năm đều chịu vạn người thóa mạ.

Cũng khó trách oán khí của nguyên chủ lớn như vậy, bị người trong lòng phản bội, lại bị nữ nhân của người trong lòng tra tấn, một mảnh thiết tình bị vứt bỏ như thế, lại bị giam đập, cuối cùng hàm oan mà chết, có thể nói thật là bị thảm đến cực điểm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Họa quốc yêu cơ (2)

Tiếp thu xong cốt truyện, Quý Lạc lúc này mới nhớ tới cô còn có hai ngàn tích phân.

Hai ngàn tích phân thì cũng không nhiều lắm, Quý Lạc nghĩ nhìn thử xem có thể đổi được ít thọ mệnh không. Nhị Linh bỗng dung bắt đầu chột dạ, Quý Lạc vừa thấy cái bộ dạng này của Nhị Linh liền biết không thể đổi được.

【 Kỳ thật tích phân không thể trực tiếp đổi thọ mệnh, nhưng mà có thể tiến hành rút thăm trúng thưởng a. 】

Nhị Linh cắt đến một cái giao diện, mặt trên quả nhiên là một cái đĩa quay, có mấy cái trị số một ngày, nửa năm, một năm, mười năm cùng với mười lăm năm.

Quý Lạc nhìn mấy cái trị số đó, đột nhiên có loại dự cảm không tốt, cô hỏi Nhị Linh: "Một lần thì cần bao nhiêu tích phân?"

Nhị Linh áp úng 【 Một vạn.....】

"Ngươi sao không đi chết đi?"

Không nói đến một vạn tích phân rất xa xôi, liền nói nếu rút thăm trúng thưởng, quay đến một ngày hay nửa năm linh tinh, vậy cô phải hoàn thành thêm bao nhiêu cái nhiệm vụ mới có thể đổi được thọ mệnh cả đời?

Nhị Linh giải thích 【 Kỳ thật quay nhiều lần, sẽ tích lũy vận khí, có lẽ khi quay đến mười lăm năm có thể được giải thưởng lớn, hơn nữa tích phân của nhiệm vụ lúc sau rất nhiều a. 】

"Tinh." Quý Lạc phun ra một hơi, nếu trước mắt không thể rút thăm trúng thưởng, vậy sau này rồi nói sau, "Ta muốn đổi trị số của thân thể."

【 Được thôi. 】 Nhị Linh vốn tưởng rằng Quý Lạc sẽ trở mặt, ai ngờ lại không có, lúc này đương nhiên nó sẽ tận lực chân chó, vội vàng điều ra trị số của giao diện.

Ánh mắt Quý Lạc tỏa định ở phần mỹ mạo, không phải họa quốc yêu cơ sao, nếu đã có cái danh này, vậy cô phải làm danh xứng với thực cho tốt.

"Ta muốn đem toàn bộ tích phân đổi ở giá trị mỹ mạo."

【 A? Ngươi xác định? Hai ngàn tích phân chỉ có thể đổi được hai điểm. 】

Hai điểm? Nếu thêm nữa thì tổng cộng chính là 67 điểm, cũng không tệ lắm, Quý Lạc gật gật đầu,

"Đương nhiên."

【 Được, tiếp theo chính là tổng kết nhiệm vụ. 】

Nhiệm vụ một: Làm Mai Âm Âm không được chết tử tế.

Nhiệm vụ hai: Làm Mộ Lãnh không được đăng hoàng vị.

Tích phân khen thưởng nhiệm vụ: Sáu ngàn

Giá trị mỹ mạo của cá nhân +2

Cấp bậc hệ thống: 1

Thì ra Nhị Linh nói thật không sai, tích phân ở lúc sau xác thật rất nhiều, "Lần này vì sao lại hiện lên cấp bậc hệ thống?"

【 Bởi vì nếu được sáu ngàn tích phân thì hệ thống sẽ thăng lên cấp hai, nhiệm vụ này của ngươi có tích phân đạt tới sáu ngàn, cho nên nhiệm vụ này sẽ tự động hiện lên cấp bậc hệ thống. 】

"Nhưng mà ta không có nghĩ tới sẽ lãng phí tích phân để thăng cấp."

Nhị Linh vừa nghe tức khắc liền nóng nảy, 【 Thăng cấp cho ta có rất nhiều chỗ tốt, ví dụ như có thể mở ra cửa hàng, đồ vật ở nơi đó vừa có lợi ích thực tế vừa dùng tốt, thật đó. 】

Nếu là như thế, thăng cấp cũng không sao, có điều Quý Lạc muốn trêu chọc Nhị Linh một chút, bấm cái cái nút, nói: "Phải xem biểu hiện của ngươi trước đã, nhiệm vụ bắt đầu."

Hệ thống phán định khẩu lệnh, tự động đưa Quý Lạc đến cái vị diện kia, trong nháy mắt, Quý Lạc cảm thấy tâm chính mình đột nhiên nhẹ nhàng rất nhiều, không biết là vì sao.

Mà Nhị Linh ở trong không gian, thì lại trở nên trầm mặc, cùng nó lúc trước sinh động hoàn toàn tương phản.

Sau khi Quý Lạc thích ứng thân thể, nhìn lại cốt truyện, rồi kết hợp với hoàn cảnh chung quanh, thế mới biết đại khái hình như bản thân đã bị truyền tống tới thời điểm nguyên chủ được Tả tướng thu làm nghĩa nữ, lúc này, Mộ Lãnh còn chưa có đề năng tới mượn sức các đại thần khác.

Đây thật đúng là cái thời kỳ tốt, ít nhất kế hoạch của Mộ Lãnh còn chưa có thực hiện được. Nhưng có một điều cô vẫn luôn nghĩ không rõ lắm, vì sao Mộ Lãnh nhất định phải để nguyên chủ tới làm chuyện này?

Có lẽ lúc trước Mộ Lãnh đối với nguyên chủ cũng là có một chút động tâm? Cho nên mới tương Trung Nguyên chủ?

Lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến tiếng bước chân, ngay sau đó chính là tiếng đập cửa, "Tiểu thư, nô tỳ vào nhé."

Cửa bị đẩy ra, đi vào là một thị nữ có khuôn mặt bánh bao, má hồng mất hạnh, rất là thảo hi.

Cái thị nữ này tên gọi là Bích Tuyết, ở thời điểm lúc nguyên chủ còn ở thanh lâu vẫn luôn đi theo nàng, có thể nói là trung thành và tận tâm, giờ đây nguyên chủ mặc kệ là đi chỗ nào đều sẽ mang theo nàng, đáng tiếc cuối cùng vẫn là bị người hại chết.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Họa quốc yêu cơ (3)

Quý Lạc nhìn trên tay nàng ấy đang bung một chậu đồng để khăn lụa, hình như là dùng để rửa mặt, vì thế liền phối hợp, chờ lúc rửa mặt xong, Bích Tuyết liền lấy tới một kiện váy màu lam nhạt, phối cùng sắc sa mỏng, chuẩn bị giúp Quý Lạc mặc quần áo.

Quý Lạc nhìn nhan sắc kia, trong lòng thầm cười nhạo, nguyên chủ tuy là xuất thân từ thanh lâu, lại luôn an phận thủ thường, đến ăn mặc đều tận lực để không bị người ta lên án, ai ngờ sau khi chết lại bị gọi là yêu cơ.

Bích Tuyết cũng là một người thông minh, liếc mắt một cái liền nhìn ra Quý Lạc không thích hợp, vì thế khinh thanh té ngữ hỏi: "Tiểu thư không thích bộ quần áo này?"

Quý Lạc lắc đầu: "Không thể nói là không thích, chỉ là ghét này màu sắc đơn điệu, từ hôm nay trở đi, tất cả quần áo đều đổi thành màu sắc tươi đẹp đi."

Bích Tuyết nghe xong chẳng những không cảm thấy phiền phức, ngược lại rất vui mừng, sau đó liền chạy đến sương phòng, lúc trở ra, trên tay còn có một kiện váy dài màu hồng đào đính hoa, chỗ lằn váy còn có sợi tơ tú thướt hoa đào, so với kiện váy vừa rồi kia, thì hoa lệ hơn nhiều.

"Cái này đi."

"Nô tỳ đã sớm nói qua, chỉ cần tiểu thư ăn mặc tươi sáng, nhất định sẽ không kém hơn so với những tiểu thư khuê các khác." Bích Tuyết nói chuyện tương đối thẳng thắn, nhưng tính cách lại rất tốt, nàng đã sớm nghĩ nên để cho tiểu thư nhà mình trang điểm ăn mặc xinh đẹp, nhưng mà tiểu thư vẫn luôn thích ăn mặc bình thường, hiện giờ không biết vì sao lại thay đổi tính tình, nhưng cũng may là nàng vẫn luôn có chuẩn bị quần áo.

Vì phối hợp thêm phục sức, Bích Tuyết vì Quý Lạc mặc mũm mĩu hạ lưu hành đào hoa trang, sau khi xong, Bích Tuyết không khỏi ngẩn ngơ, chỉ cảm thấy hôm nay tiểu thư nhà mình phá lệ đẹp hơn nhiều.

Quý Lạc nhìn người trong gương đồng, chỉ cảm thấy vô cùng vừa lòng, tuy rằng bỏ thêm hai điểm vào phần giá trị mỹ mạo, nhưng lại rất hữu dụng, làn da trắng như sứ ngọc, vô cùng mịn màng, đến đôi mắt đều biến đại một chút.

Nhưng mà cô vẫn cảm thấy còn thiếu một điểm gì đó, ngó trái ngó phải, cô mới cảm lấy bút, ở giữa trán điểm một nét, nháy mắt giữa trán liền nhiều thêm một nốt chu sa.

Quý Lạc khoe mắt cong cong, một đôi mắt loá mắt rực rỡ, trần trọc lưu luyến đều là nói không ra phong tình, cô quay đầu lại nhìn Bích Tuyết đang nhìn cô mà ngơ ngác, hỏi: "Đẹp không?"

Bích Tuyết cứ ngơ ngác rồi gật đầu, đôi mắt đều nhìn thẳng.

Nhìn phản ứng này của nàng, Quý Lạc không khỏi cười khê, sau đó đứng dậy, vỗ nhẹ bả vai Bích Tuyết, "Đi, chúng ta đi ra ngoài dạo một chút, cũng không thể cô phụ phần mỹ mạo này."

"Được." Bích Tuyết cảm thấy tiểu thư đẹp như vậy, nhất định phải để cho người khác hảo hảo mà nhìn.

Quý Lạc mở cửa, ánh mặt trời ngoài cửa tiến vào, cô nhìn ánh mặt trời rồi nở một nụ cười như hoa, họa quốc yêu cơ sao?

Không thể không nói, tuy rằng chỉ là nghĩa nữ, nhưng cũng có lẽ là vì giữ mặt mũi cho Mộ Lãnh, gác má cùng chi phí ăn mặc trong phủ đích nữ cũng không tệ, cây tử đằng phồn hoa trong sân đều có, cảnh đẹp như vậy ở hiện đại chắc chắn không có, cho dù có giống vậy, cũng là phỏng làm.

Ra sân, Quý Lạc liền vào trong đình cách đó không xa ngồi nghỉ ngơi, thấy trong ao cảm lý du đến vui sướng, Quý Lạc đột nhiên nhất thời hứng khởi, liền kêu Bích Tuyết lấy thức ăn cho cá tới, nắm một ít rồi đem thả xuống, nhìn những con cá phía trước phía sau tụ lại, cảnh tượng thật phần thú vị.

Lúc cô đang đắm chìm ở trong cảnh này, phía sau đột nhiên truyền đến thanh âm của nam tử, ngữ khí hơi mang tia ngả ngớn, làm cô hơi có chút không vui.

"Tả tướng, không biết vị mỹ nhân phía trước kia là vị tiểu thư nào trong phủ?"

Quý Lạc lười không muốn quay đầu lại, như cũ dựa vào cây cột ở bên cạnh, tiếp tục uly cá.

Người nọ có lẽ là chưa bao giờ chịu qua đải ngộ như thế, sách một tiếng. Tả tướng bên cạnh liền nói: "Tam hoàng tử, nhìn thân hình này, tựa hồ hình như không phải nữ quyền trong nhà."

Tam hoàng tử? Mộ Lãnh!

Quý Lạc ở trong lòng hừ lạnh một tiếng, nhưng vẫn là quay đầu lại, lộ ra một gương mặt tươi cười nhìn hấn.

Mộ Lãnh vốn dĩ đang muốn chuẩn bị tiến lên xem đến tột cùng là ai, không ngờ vừa lúc nàng lại quay đầu lại, liền làm hấn khản trương đến dừng lại bước chân.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Họa quốc yêu cơ (4)

"Lạc..... Lạc Nhì?"

Mộ Lãnh nhìn gương mặt kia của Quý Lạc, chỉ cảm thấy chính mình hơi có chút hít thở không thông, hấn vẫn luôn biết Quý Lạc là một mỹ nhân, khi mới gặp nàng thì cũng có chút động tâm, bất quá lại càng thêm kiên định nàng chính là người hấn muốn tìm, hiện giờ lại thấy khuôn mặt kiều diễm động lòng người này, trong lòng hấn đột nhiên sinh ra một tia không muốn buông.

Mỹ nhân như vậy, thật sự là phí phạm của trời sao?

Đang nghĩ ngợi, liền thấy Quý Lạc đã chậm rãi hướng phía hấn đi tới, làn váy giống như một đóa hoa nở rộ, phập phồng phồng phồng, chờ đến lúc đã đến bên hấn, liền ngửi được một mùi hương hoa lài, hấn còn đang đắm chìm ở mùi hương kia, liền nghe được người bên cạnh mở miệng.

"Dân nữ gặp qua Tam hoàng tử."

Mộ Lãnh lúc này mới phản ứng lại, vội muốn dùng tay nâng Quý Lạc đang hành lễ, ai ngờ Quý Lạc lại không dấu vết mà buông tay xuống, thân mình cũng đứng thẳng lên, hấn vươn tay ra có vẻ có chút xấu hổ.

Vì thế Mộ Lãnh liền nắm tay lại thành quyền, để ở bên môi ho nhẹ hai tiếng, rồi mới mở miệng: "Nàng hiện tại đã là nghĩa nữ của Thừa tướng, không cần tự xưng là dân nữ, nên tự xưng là thần nữ mới đúng."

"Nói như vậy, thần nữ còn phải cảm tạ Tam điện hạ, nếu như không nhờ ngài, thần nữ làm sao sẽ được một bước lên trời?"

"Lạc Nhì, nàng đối với ta hà tất phải khách khí....."

Hai chữ khách khí lại bị thanh âm của Quý Lạc che mất, "Điện hạ, hôm nay thật không khéo, thần nữ vừa lúc có việc, cho nên không thể phụng bồi rồi."

Không đợi Mộ Lãnh kịp phản ứng, Quý Lạc đã gọi Bích Tuyết, hai người liền hướng phía trước rồi đi đến, chỉ để lại cho Mộ Lãnh một bóng dáng mờ mông.

Mộ Lãnh nhìn bóng dáng của Quý Lạc, trong lòng cảm thấy hình như nàng đã thay đổi, vô luận là ăn mặc hay là ngôn ngữ hành động, nhưng mà biến hóa như vậy, vì sao lại khiến cho tâm hấn thật ngứa?

Bích Tuyết cũng rất buồn bực, cảm thấy Quý Lạc xác thật đã thay đổi.

"Tiểu thư, ngày xưa không phải người luôn ngóng trông cho Tam hoàng tử tới sao?"

"Ngóng trông? Hiện tại vẫn vậy mà."

Có điều, hiện tại người ngóng trông phải là hấn, vẫn là nên có phong thủy thay nhau phiên chuyển.

"Ngà." Bích Tuyết không biết trong lòng Quý Lạc rốt cuộc nghĩ như thế nào, nhưng mặc kệ Quý Lạc quyết định gì, nàng đều sẽ nghe theo.

Quốc gia ở vị diện này tên là Thượng Lâm quốc, ở đây tương đối còi mõi, nữ tử xuất đầu lộ diện cũng không cần bịt kín khăn che mặt, đây cũng là nguyên nhân mà Quý Lạc dám công khai đi chơi.

Thời điểm lúc trước Quý Lạc làm diễn viên cũng từng có diễn qua phim cổ trang, nhưng mà cái đó gọi là hình ảnh, do nhiều bộ phận làm hậu kỳ hợp thành, bây giờ rõ ràng lại không có, tuy rằng vẫn cực bình thường, nhưng vẫn làm cho cô thực hưng phấn.

Chờ thời điểm cô đi ngang qua một quán trang sức quán, liền bị hấp dẫn bởi một cây trâm có mặt trên đính hoa tai tinh xảo, cũng bởi vì như vậy, thế nên

mới không chú ý được phía sau đang có một móng heo chậm rãi sờ tới.

"Ai ư!"

Phía sau đột nhiên truyền đến tiếng kêu thảm thiết như giết heo, Quý Lạc hồi thần, quay đầu lại, liền thấy một nam tử trung niên tai to mặt lớn đang mang về mặt thống khổ, bên cạnh còn có một người.

Người nọ có dáng người tuyệt mỹ, giống như ngọc thụ lan chi, nhưng về mặt lại chính khí, lúc này hắn đang nhẹ nhàng nắm cái tay chuẩn bị giờ trò của nam tử trung niên, từ biểu tình của nam tử kia mà nhìn, lực độ đó tuyệt đối không nhẹ như mặt ngoài.

Quý Lạc lập tức ngây ngẩn cả người, không phải bởi vì dung mạo của hắn, mà là người này, chính là viện trưởng của Thái Y Viện, Nguyệt Tri.

Nguyệt Tri này tuy rằng tuổi còn trẻ, nhưng y thuật lại cực kỳ cao siêu, chính yếu sự, ở trong nguyên tác, bởi vì hắn nghiên cứu độc dược làm lão hoàng đế thăng thiên, đến cả cái thái y khác đều nhìn không ra nguyên nhân, cho nên mới để gian kế của Mộ Lãnh thực hiện được.

Có điều thân phận của Nguyệt Tri lại không đơn giản như vậy, có thể trở thành viện trưởng của Thái Y Viện, trong đó không thể thiếu sự hỗ trợ của lão hoàng đế, đáng tiếc cho đến cuối cùng, Nguyệt Tri cũng không biết bản thân mình là con trai của lão hoàng đế, mà lão hoàng đế lại càng không biết, nhĩ tử mà mình âm thầm sủng ái chính là người đưa mình lên Tây Thiên.

Bất quá theo lý mà nói, Nguyệt Tri hắn là không biết Mộ Lãnh muốn độc dược này là để làm gì, lúc này, phỏng chừng hắn đã bắt đầu nghiên cứu.

Cùng với kế hoạch muốn thiết kế phá hư Mộ Lãnh của chính mình, chi bằng.....

"Người, người, người, buông tay."

"Thân là nam tử, sao có thể vô lễ như thế, ở bên đường có hành vi gây rối với nữ tử?"

"Nàng ta chỉ là một kỹ nữ, cũng không phải là hoàng hoa đại cô nương* gì."

*Chỉ những cô nương còn trong trắng~

Nguyệt Tri vừa nghe, tay liền nắm chặt hơn, nam tử kia đau đến mức liên tục kêu mẹ, vội vàng xin lỗi, thái độ thành khẩn giống như thấy hoàng đế, Nguyệt Tri thấy vậy, lúc này mới buông hắn ra.

Nam tử trung niên như được đại xá, liền muốn hòa vào dòng người xung quanh để biến mất, có điều Quý Lạc sao có thể dễ dàng thả hắn đi như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Họa quốc yêu cơ (5)

"Từ từ đã."

Nam tử trung niên không biết vì sao Quý Lạc lại gọi hắn, nhưng mà hắn vẫn quay đầu, thấy Quý Lạc mặt mang tươi cười, ba hồn liền bay đi mất hai hồn.

"Lời ông nói, nhưng thật ra lại không đúng, thứ nhất, hiện tại ta đã là nghĩa nữ của Thừa tướng, theo lý mà nói, cũng coi như là danh môn quý nữ, thứ hai, ta cũng không phải là kỹ nữ, toàn bộ kinh thành này, ai mà không biết Quý Lạc ta từ trước đến nay chỉ bán nghệ chứ không bán thân, vậy không được gọi là kỹ nữ, phải gọi là con hát."

Nam tử trung niên vốn đang muốn cãi lại, nhưng nghĩ đến Quý Lạc xác thật đã là nghĩa nữ của Thừa tướng, lại sợ lúc sau Quý Lạc sẽ sát thần động thủ, vì thế liền khẩn trương ngậm miệng rồi chạy.

"Hừ, lần này là người chạy nhanh, lần sau còn để Bích Tuyết ta nhìn thấy người, nhất định sẽ đánh đến cha mẹ người đều nhận không ra."

Bích Tuyết cũng khó thở, đôi mắt trừng đến tròn trịa, trong miệng nhìn phương hướng người kia chạy mà mắng, chờ đến thời điểm thấy tầm mắt của Quý Lạc rơi xuống trên người nàng, lập tức liền cảm miệng, làm trạng thái của một con chim cú nhỏ.

Quý Lạc quay đầu lại, tận lực làm biểu tình sao cho thực hoàn mỹ để đối mặt với Nguyệt Tri, lúc hắn nhìn thấy bộ dáng của cô, cảm xúc cũng không có dao động gì nhiều, ngược lại nhủ nhủ mày, "Cô nương nếu như không muốn lần sau lại phát sinh loại chuyện này, thì vẫn là nên mang theo một hai tên tùy tùng cho thỏa đáng."

Cũng không biết Nguyệt Tri có phải thật sự không hiểu phong tình hay không, trong lời nói của hắn lộ ra một loại cảm giác cho rằng Quý Lạc là xứng đáng, Quý Lạc cũng không giận, ngược lại ngắt đầu đem vài sợi tóc nghịch ngợm bỏ ra phía sau, giờ tay nhắc chân toàn bộ đều lộ ra phong tình.

Một lát sau, cô mới tỉnh tỉnh tốt mà nói: "Đa tạ công tử, lời nói của công tử Quý Lạc nhất định sẽ ghi nhớ trong lòng, có điều công tử chính là ân nhân của ta, không biết có thể mời công tử ăn một bữa cơm không?"

Nhưng mà đối với Nguyệt Tri mà nói, loại chuyện này chỉ là chuyện nhỏ, cho nên hấn liền từ chối: "Không cần, ta còn có chuyện phải làm."

"Nếu công tử có việc, vậy Quý Lạc liền không quấy rầy."

Nói xong, liền nhấp môi cười với Nguyệt Tri, thời điểm xoay người, "Loi đãng" mà từ trong tay áo rút xuống một cây trâm hoa mai, Quý Lạc giống như là không phát hiện, bước nhanh rồi biến mất ở trong tầm nhìn của Nguyệt Tri.

Nguyệt Tri cũng chuẩn bị đi, đột nhiên bỗng nhìn thấy một cây trâm hoa mai ở trên mặt đất, hấn sùng sốt trong chốc lát, trong lòng nghĩ chẳng lẽ là của vị cô nương kia? Do dự một lúc, hấn vẫn là đem cái trâm kia nhặt lên.

Chờ thời điểm trở lại trong phủ, nha đầu Bích Tuyết đột nhiên gào to lên, "Nha, cây trâm hoa mai ở trên đầu người đầu rồi?"

Đầu rồi? Đương nhiên là đã bị cô rút ra ném vào trong tay áo, sau đó.....

"Có lẽ là rút rồi, giờ chắc đã bị con mèo nào nhặt được rồi."

Con mèo sao có thể nhặt đồ vật, Bích Tuyết vừa nghe liền biết là Quý Lạc đang trêu ghẹo nàng, vội dỗi nói, "Tiểu thư lại chọc ghẹo nô tỳ rồi."

Quý Lạc đi ở đằng trước bỗng quay đầu lại, ánh mặt trời chiếu vào nửa bên mặt cô, tựa như tiên như yêu, làm cô đẹp đến nỗi không giống người, cô cười khê: "Ta không có trêu ngươi, là thật đó."

Đó là một con mèo cũng không giao hoạt, nhưng lại bị một lão từ giao hoạt là cô nhìn trúng.

Làm Quý Lạc cảm thấy kinh ngạc chính là, mãi cho đến thời khắc cơm chiều, Mộ Lãnh đều không có ý tứ muốn đi, ngược lại bị Tả tướng mời vào bàn, ăn ngon uống tốt mà chờ.

Thời điểm ăn cơm, Quý Lạc chỉ toàn tâm toàn ý mà ăn, mặc kệ mọi chuyện, liền ánh mắt của Mộ Lãnh liên tiếp dừng ở trên người, cô đều làm như không thấy.

Ngồi ở bên cạnh cô chính là tiểu nữ nhi của Tả tướng, Lâm Cẩm Tịch.

Tả tướng tuy rằng có rất nhiều thị thiếp, nhưng chỉ có phu nhân chính phòng vì hấn mà sinh hạ một đôi nam nữ, đại công tử tướng phủ Lâm Phong hiện tại đang đi du lịch, mà Lâm Cẩm Tịch lại là người ngây thơ hồn nhiên, trong nguyên tác nhưng thật ra giúp nguyên chủ không ít chuyện, cũng không có bởi vì nguyên chủ là người ngoại lai mà nơi nơi làm khó xử.

Đang lúc xuất thần, Quý Lạc cảm giác được Lâm Cẩm Tịch bên cạnh đang dùng cánh tay mà đụng nhẹ cô một cái.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Họa quốc yêu cơ (6)

Quý Lạc nghi hoặc quay đầu lại, thì thấy Lâm Cẩm Tịch mang một đôi mắt to hướng cô chớp chớp, thật là hoạt bát, Quý Lạc cũng bị bộ dáng này của nàng chọc cho cười, dùng ánh mắt dò hỏi có chuyện gì.

Nàng vẫy tay, ý bảo Quý Lạc xích đầu lại gần chút, Quý Lạc làm theo, liền nghe thấy nàng ở bên tai cô nhỏ giọng hỏi: "Lạc tỷ tỷ, tỷ có phát hiện Tam hoàng tử này giờ vẫn luôn nhìn chăm chăm tỷ không?"

Quý Lạc hơi chau mày lại, Mộ Lãnh kia quả nhiên không phải là thứ tốt, đến cả người tri độn như Lâm Cẩm Tịch đều đã nhìn ra, một chút cũng không biết thu liễm.

Cô ngẩng đầu, hướng phương hướng của Mộ Lãnh mà nhìn lại.

Mộ Lãnh cơ hồ nhìn chăm chăm Quý Lạc khoảng mười lăm phút, nhưng mà Quý Lạc ngay cả một ánh mắt cũng không có cho hấn, lúc này thấy Quý Lạc nhìn lại, trong lòng hấn rất vui vẻ, nhưng mà còn chưa có chờ hấn lộ ra tươi cười, đã phát hiện ánh mắt của Quý Lạc rất không thích hợp, đó là một loại biểu tình chán ghét.

Vì cái gì cô lại chán ghét hấn? Hấn muốn hỏi, nhưng mà Quý Lạc đã xoay đầu lại, vì thế Mộ Lãnh có khí rải không ra, chỉ có thể ghen ở trong lòng.

Quý Lạc cúi đầu, nói với Lâm Cẩm Tịch: "Muội nhìn lầm rồi, Tam hoàng tử đâu có nhìn tỳ, không lẽ là vì muội thích Tam hoàng tử nên nói vậy?"

Vốn cô chỉ nghĩ muốn giấu cợt Lâm Cẩm Tịch một chút, ai ngờ sau khi Lâm Cẩm Tịch nghe được lời cô nói, hai má liền đỏ ửng, cùng cái tình khiêu sơ khai cô nương dường như.

Cái này thì không dễ làm, nàng ấy thích ai không tốt, như thế nào có tình lại đi thích Mộ Lân? Có điều hẳn là nàng ấy chỉ có hảo cảm mà thôi, hiện tại vẫn là nên làm độ hảo cảm của nàng ấy mất đi hết.

"Nghe nói Tam hoàng tử có một trắc phi, người này rất hay ghen tuông, nếu như thật sự Tam hoàng tử mà coi trọng tỳ, tỳ cũng không dám gả a."

Cô làm bộ như vô tình mà nói, lại giả vờ không phát hiện ra Lâm Cẩm Tịch bỗng khác thường, sau khi Lâm Cẩm Tịch nghe xong lời này của cô, sắc mặt quả nhiên thay đổi, không còn nói chuyện nữa.

Quý Lạc cũng không biết trong lòng nàng ấy đang nghĩ gì, trong cốt truyện cũng không có chuyện này, hy vọng không cần phát sinh chuyện gì thì mới tốt.

Cơm nước xong, Quý Lạc liền cho Bích Tuyết đi trước, còn cô thì đi tản bộ, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì lát nữa Mộ Lân tuyệt đối cũng sẽ tới.

Chờ lúc Quý Lạc đi ngang qua bên một cái hồ, mới nghe được phía sau có thanh âm giày ma xát nhẹ, không cần quay đầu lại, cô cũng đoán được chính là Mộ Lân.

Quý Lạc trầm ổn, cũng không có lên tiếng, nhưng người ở phía sau thì lại thiếu kiên nhẫn, "Lạc Nhi, sao hôm nay nàng lại lãnh đạm với ta thế?"

Quý Lạc quay đầu lại, nhìn đến bộ dáng vội vàng của Mộ Lân, một lúc lâu mới khẽ cười nói: "Tam hoàng tử....."

Lời còn chưa nói xong, đã bị Mộ Lân vội vàng cắt ngang: "Không được kêu ta là Tam hoàng tử, kêu ta là Lân."

Lân, quả thực rất lạnh, Quý Lạc không tự chủ được mà rung mình một cái, thật vất vả mới áp xuống được phản cảm trong lòng, rồi mở miệng: "Tam hoàng tử, xác thật ta rất cảm kích huynh vì ta mà làm nhiều chuyện như vậy."

"Thật sao?" Mộ Lân một bộ dáng kinh hi, tiến lên hai bước, một phen cầm lấy tay của Quý Lạc, nhưng lại bị Quý Lạc nhẹ nhàng tránh ra, cô nói thêm một câu: "Có điều Tam hoàng tử chẳng lẽ là tự mình đa tình? Cảm kích là một chuyện, nhưng mà Quý Lạc cũng không có thích Tam hoàng tử, còn thỉnh Tam hoàng tử không cần hiểu lầm."

Lời này vừa nói ra, nháy mắt liền dập tắt ngọn lửa nhiệt tình trong lòng Mộ Lân, giờ phút này hắn chỉ cảm thấy phi thường xấu hổ, lại nghĩ tới hành động lúc trước của mình, cảm thấy thân là một hoàng tử nhưng tôn nghiêm đều ném, kiêu ngạo cũng ném.

Quý Lạc còn chưa cảm thấy đã ghiền, trong miệng lại nói thêm một câu vô tình nữa: "Cho nên, Tam hoàng tử thân là hoàng tử cao quý, vẫn là nên chú ý ngôn hành cử chỉ của mình sao cho thỏa đáng."

"Cô....." Làm tốt lắm.

"Ta? Ta tản bộ đến không sai biệt lắm, Tam hoàng tử nếu thích cảnh đẹp này, Quý Lạc liền không quấy rầy nữa."

"Đáng chết!"

Mộ Lân trong lòng hỏa khí bạo trưởng, hấn lớn như vậy, còn chưa có bị nữ tử nào cự tuyệt, Quý Lạc, cô thực không tồi.

Mộ Lân tức giận Quý Lạc nhìn hắn bằng ánh mắt khinh thường, càng tức giận chính mình rõ ràng biết tất cả, nhưng vẫn là không tự chủ được mà nhớ tới từng động tác của cô, ngay cả chỉ là một ánh mắt, cũng có thể làm hắn nhớ đi nhớ lại không ngừng.

Xem ra, hắn cần đổi kế hoạch của bản thân, bắt quá Quý Lạc, hắn nhất định phải có được!

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 39: Họa quốc yêu cơ (7)

Mấy ngày nay Quý Lạc mỗi ngày đều ở trên phố bồi hồi, đặc biệt cô thường xuyên đi đi lại lại trước cửa y quán của Nguyệt Trì, Nguyệt Trì tuy rằng là viện trưởng Thái Y Viện, nhưng lại mở một cái y quán ở trên đường, rất hiếm có người biết hẳn là ông chủ phía sau quán, làm Quý Lạc thất vọng chính là, một lần cô cũng đều chưa có gặp qua Nguyệt Trì.

Đến mặt cũng không gặp được, càng nói gì tới tiếp cận?

Đang ở thời điểm Quý Lạc mặt ủ mảy chau, thì đột nhiên cô bỗng nhớ tới trong cốt truyện, Nguyệt Trì vì Mộ Lãnh mà chế tạo một loại dược liệu, tên là tuyết u thảo, loại thảo dược này trời sinh tính hàn, Nguyệt Trì hình như sẽ đi tìm loại thảo dược này, mà thời gian, chính là hai ngày sau.

Vì để được ngẫu nhiên gặp mặt, hai ngày sau, sau khi Quý Lạc công đạo hảo hết thầy, liền một mình đi đến tuyết sơn lộ.

Đương nhiên, cô sẽ không ngu xuẩn mà đi mù quán tìm kiếm, cho nên cô thông qua nói chuyện cùng Nhị Linh, liền có được vị trí cụ thể của Nguyệt Trì.

Phòng chường Nguyệt Trì cũng gần đến rồi, vì vậy Quý Lạc liền nằm trên mặt đất, giả bộ bất tỉnh.

Đội ước chừng khoảng mười phút, Nguyệt Trì lại chậm chạp không có xuất hiện, ở thời điểm Quý Lạc nghĩ cô có thể bị đông lạnh thành thịt khô hay không, thì đột nhiên nghe thấy thanh âm có người đạp lên tuyết kéo kệt kệt.

Chỉ chốc lát sau, liền nghe thấy giọng nói ôn nhu của Nguyệt Trì vang lên: "Di, nơi này sao lại có người?"

Sau đó Quý Lạc liền được nâng lên nhẹ nhàng, lúc người nọ thấy rõ ràng mặt cô, ngữ khí tựa hồ phi thường giật mình.

"Quý..... Quý cô nương?"

Nguyệt Trì trầm mặc trong chốc lát, mới để tay lên tay Quý Lạc, dừng lại ở mạch đập của cô, tay hẩn thực ảm áp, khi tiếp xúc đến da thịt rét lạnh của Quý Lạc, suýt nữa làm Quý Lạc lộ ra sơ hở.

May mà cô nằm đã được hơn mười phút, cho nên thật sự có một loại cảm giác hàn khí xâm nhập vào cơ thể.

Nguyệt Trì lay cô hai cái, thấy cô vẫn không tỉnh, liền thở dài, theo sau cô đã bị người nhấc lên, phía sau lưng rộng lớn ảm áp giống như cảm giác mà Nguyệt Trì cho người khác, như đang được tắm mình trong gió xuân.

Quý Lạc ở trong lòng yên lặng nói câu thực xin lỗi, nếu không phải bởi vì hẩn cũng ở bên trong cốt truyện, thế nào cô cũng không nghĩ sẽ thương tổn một người thiện lương chân thành như vậy.

Bởi vì lúc trước Quý Lạc có xem qua địa hình chung quanh, cho nên liền biết cách đó không xa có một cái sơn động, chờ đến khi không còn nghe được tiếng bước chân dẫm tuyết, Quý Lạc mới biết là Nguyệt Trì đã tìm được cái sơn động kia rồi.

Quý Lạc lẳng lặng mà đợi, nhưng mà Nguyệt Trì vẫn chậm chạp không có buông cô ra, thời điểm cô bắt đầu thấy buồn bực, thân mình bỗng thấy trời đất quay cuồng, một hồi lâu, Quý Lạc mới ý thức được Nguyệt Trì đang sửa lại cách ôm cô.

Giờ thì có thể giải thích vì sao vừa rồi hẩn lại chậm chạp không chịu hành động, phỏng chừng là đang ở trong lòng đột phá chương ngại đi.

Có điều đây chính là một cơ hội tốt, Quý Lạc đương nhiên không có khả năng buông tha, cô làm bộ theo bản năng mà tìm kiếm chút ảm áp, nâng đôi tay lên, một phen ôm lấy cổ của Nguyệt Trì, vốn dĩ Nguyệt Trì còn đang đi ở trên đường, lần này liền bị dọa cho ngốc, đứng ở tại chỗ đến động cũng không dám động.

Quý Lạc ở trong lòng cảm thấy rất buồn cười nhưng vẫn còn không quên châm thêm lửa, liền đem đầu dựa vào cổ của hẩn, trong lúc vô tình môi cô nhẹ nhàng cọ qua da thịt lỗ lỗ bên ngoài của hẩn, chỉ có một động tác như vậy, đã làm cho thân mình của Nguyệt Trì càng cương cứng.

Đổi lại là những người khác, nếu như không vui mừng, thì khẳng định cũng sẽ trực tiếp đem Quý Lạc vứt xuống mặt đất, nhưng Nguyệt Trì thật không hổ là một chính nhân quân tử, đã làm đến tình trạng này, thế nhưng hẩn còn có thể vững vàng mà ôm lấy Quý Lạc, tùy ý để môi cô dán ở trên cổ hẩn.

Quý Lạc cảm giác được thân mình Nguyệt Trì bỗng lùn xuống, nguyên bản là đôi tay đang ôm cô, hiện tại đã biến thành còn có một tay ôm, mặt khác nửa thân thể còn lại của cô bỗng được đặt ở trên đầu gối hẩn, sau đó liền truyền đến tiếng cời quần áo rào rạt.

Một lát sau, cô liền được đặt nhẹ nhàng vào bên trong một mảnh mao nhung, trong hô hấp tất cả đều là mùi hương trên người Nguyệt Trì, đó là một loại mùi hương thảo dược nhàn nhạt, nhưng không khó ngửi.

Cho nên nói, thứ mà dưới thân cô đang lót, là quần áo của hẩn?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Họa quốc yêu cơ (8)

Có lẽ là do quá mức ảm áp, Quý Lạc thế nhưng lại mơ mơ màng màng rồi ngủ, chờ thời điểm cô có lại ý thức, trong tầm mắt bỗng loáng thoáng có chút ánh lửa, cô mở to mắt, thì thấy Nguyệt Trì chính trực đối với cô ngồi, vừa thấy chính là một bộ dáng xuất thần.

Quý Lạc nhớ tới chính mình là đang hôn mê, vì thế liền lập tức ưm hai tiếng, Nguyệt Trì nghe thấy thanh âm vọng lại, nhìn lên thì vừa lúc đối diện với đôi mắt của cô.

Vốn dĩ Quý Lạc có một đôi mắt đào hoa rất câu nhân, giờ phút này đôi mắt ấy lại giống như ánh sáng lộng lẫy, mà ánh ngược ánh lửa nơi đáy mắt cô càng làm cho cô yêu điểm thêm rất nhiều.

Trong lúc nhất thời, không khí hơi hơi động lại, cho đến khi Nguyệt Trì phản ứng lại hành vi của chính mình có chút không ổn, lúc này mới dời đi tầm mắt, cường trang trấn định mà hỏi: "Cô tỉnh rồi?"

Tuy rằng ngữ khí nghe ghi thấy không có gì, nhưng nhìn vào sườn mặt của hắn, rõ ràng là có điểm xấu hổ, Quý Lạc cười nói: "Ừm, sao Nguyệt công tử lại ở chỗ này?"

Những lời này của cô, nhưng thật ra cố ý lộ ra một sơ hở, quả nhiên, Nguyệt Trì cũng không có vội vã trả lời vấn đề của cô, ngược lại hỏi: "Cô làm sao biết ta họ Nguyệt?"

Đối với thân phận này, hắn luôn luôn che dấu rất khá, chính là vì để hành sự cho thuận tiện, hiện giờ một nữ tử hèn nhát, thế nhưng lại biết hắn?

Sau khi Quý Lạc nghe xong, liền nhẹ giọng cười cười, thanh âm phảng phất như tiếng chuông bạc, thanh thúy sạch sẽ: "Ta sớm đã biết Nguyệt Trì công tử." Cuối cùng, cô còn nghịch ngợm mà chớp chớp mắt, "Hon nữa, ta vẫn luôn sùng bái Nguyệt Trì công tử."

"Sùng bái ta?"

"Đúng vậy, nếu nói sùng bái, còn không bằng nói là ái mộ thì mới đúng."

Nguyệt Trì sống lâu như vậy, người ái mộ hắn xác thật có không ít, có người luôn mượn cớ đưa khăn lụa cho hắn, cũng có người là đưa túi thơm, sau khi bị hắn cự tuyệt, những người đó liền không hề dây dưa nữa, mà vị trước mắt này, nói chuyện thật sự quá mức trực tiếp.

"Cô....."

Nguyệt Trì nhất thời bỗng cứng họng, không biết nên nói cái gì, chỉ có thể nói, "Cô nghỉ ngơi trong chốc lát đi."

Quý Lạc nghe xong, ngữ khí thật sâu kín mà nói: "Ta vừa mới tỉnh."

"....."

Nguyệt Trì đang cố ý để tránh mở lời, nhưng Quý Lạc lại không cho hắn như nguyện.

"Nguyệt công tử thích ta sao?"

Quý Lạc nói, rồi an vị lại, hai đầu gối khép vào nhau, tay ôm lấy đầu gối, đầu đặt ở phía trên, hơi hơi nghiêng đầu qua, hai mắt vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chăm Nguyệt Trì.

Nguyệt Trì quay đầu lại, nhìn mắt của Quý Lạc, xong rồi lại quay đầu đi, tay cầm vài nhánh cây trên mặt đất, không hề có kết cấu mà ném vào đồng lửa, đồng lửa liền phát ra một tiếng "Bang".

"Ta..... Ta cả đời này sẽ không cưới vợ, cô hãy hết hy vọng đi."

Có lẽ là sợ Quý Lạc không chịu từ bỏ ý định, Nguyệt Trì liền dùng ngữ khí nghiêm túc nói ra một câu mà hắn tự nhận là rất tàn nhẫn.

Đương nhiên, chỉ có mình hắn tự nhận là tàn nhẫn, còn Quý Lạc thì không cho là vậy, ngược lại cảm thấy Nguyệt Trì như thế thật đáng yêu.

"Nga."

Chỉ nga một tiếng? Chẳng lẽ nhanh như vậy mà cô đã hết hy vọng?

"Ta đương nhiên sẽ không chết tâm."

Nguyệt Trì sùng sốt, chẳng lẽ cô biết thuật đọc tâm?

"Làm ơn, trong đầu huynh nghĩ cái gì đều viết rõ ra trên mặt, hon nữa, huynh không cưới vợ cùng ta thích huynh đâu có liên quan gì? Huynh có thể không cưới vợ, nhưng không thể ngăn cản ta thích huynh."

Nguyệt Trì không nghĩ tới trên đời lại có một người vô lại như vậy, sau một lúc lâu mới rầu rĩ ghen ra một câu: "Không thể."

Sau đó mới nhìn thẳng vào Quý Lạc nói: "Sao cô lại ở chỗ này?"

Quý Lạc vói vè mặt vô tội: "Không phải nói là ái mộ huynh sao, vì thế ta đã theo dõi huynh đến đây, đáng tiếc nửa đường lại té xỉu."

Sau khi Nguyệt Tri nghe xong, vẻ mặt liền phức tạp, lúc này hẳn thật sự tin tưởng Quý Lạc là vì thích hẳn, cho nên mới chấp nhất như vậy, hẳn nhìn trong chốc lát, rồi cuộc cũng nhìn không được, mới hỏi: "Nữ tử thanh lâu các cô đều tùy tiện như vậy sao?"

Lời này vừa nói ra, hẳn liền thấy hối hận, rõ ràng là hẳn muốn nói trước giờ cô vẫn luôn to gan như vậy sao? Nhưng mà không biết vì cái gì, lời nói ra lại biến thành như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Họa quốc yêu cơ (9)

Nhưng mà nhìn bộ dáng của Quý Lạc, cũng không có thấy không thích hợp, Nguyệt Tri ở trong lòng thoáng thở ra một hơi.

"Đúng vậy, nữ tử thanh lâu luôn luôn như vậy."

Những lời này nghe thì thấy không có gì, nhưng mà tâm Nguyệt Tri vừa mới buông xuống lập tức lại kéo lên, trên mặt hẳn hơi có chút khẩn trương, ngữ khí cũng có chút nói lắp: "Ta..... Đối..... Thực xin lỗi."

Quý Lạc cười như không cười, tuy rằng mặt cô mang ý cười, nhưng lại chưa đạt tới đáy mắt.

"Xin lỗi về cái gì? Nếu thật sự cảm thấy có lỗi, không bằng thời điểm xuống núi huynh lại công ta?"

Đột nhiên Nguyệt Tri giống như là bị đâm phải đuôi, "Làm sao cô lại biết?"

"Ta lớn đến vậy rồi, huynh làm thế nào để đem ta đưa tới cái sơn động này, không phải công thì chính là ôm, không phải huynh muốn ôm ta xuống núi đó chứ? Ta đương nhiên là không ngại."

Nguyệt Tri muốn nói hai cái hẳn đều không nghĩ sẽ làm, nhưng lại như bị ma quỷ ám mà nói ra: "Công, ta công cô."

"Huynh nói rồi đó."

Trên mặt Nguyệt Tri có một tia đỏ ửng khả nghi, hẳn quay đầu ho nhẹ hai tiếng, thanh âm giống như tiếng muỗi kêu, làm tiểu nhân Quý Lạc cơ hồ nghe không thấy: "Ừm, ta nói."

Thật đúng là không nghĩ tới, Nguyệt Tri lại là một người ngây thơ đến vậy, nghĩ đến đây, đột nhiên cô bỗng nghĩ tới Lục Thất Niên, sắc mặt liền biến đổi.

Nguyệt Tri ở bên kia tuy rằng không có nhìn Quý Lạc, nhưng vẫn lặng lẽ đánh giá, thấy sắc mặt cô đột nhiên thay đổi, liền vội chạy tới, vội vã hỏi: "Cô làm sao vậy? Chẳng lẽ là nhiễm phong hàn?"

Quý Lạc thấy bộ dáng nôn nóng của hẳn, mày liền nhăn lại, phảng phất một bộ như đang rất khó chịu, nói: "Không biết, có lẽ là vậy."

Nguyệt Tri ở trong lòng mắng chính mình thật không cẩn thận, biết rõ cô nằm ở trên nền tuyết lâu như vậy nhưng lại không có giúp cô đuổi hẳn, hơn nữa quần áo chống lạnh cũng chỉ có một cái, hẳn trầm mặt nhấp môi rồi đi qua.

Duỗi tay đang định bắt mạch cho cô, ai ngờ Quý Lạc lại thuận thế mà giữ chặt lấy tay hẳn, ở thời điểm hẳn không kịp phòng ngừa mà dùng một chút lực, thân mình hẳn liền nhào về phía cô.

Nguyệt Tri e sợ sẽ áp lên cô, nên bỗng dùng sức, lập tức liền biến thành tư thế hẳn ở dưới còn Quý Lạc ở trên.

Quý Lạc cảm thấy như vậy thật không thể tốt hơn, một chút cũng không ngại mà trực tiếp nằm lên trên người hẳn, còn Nguyệt Tri thì rõ ràng bị dọa sợ tới mức không nhẹ.

Hai người cách nhau rất gần, thậm chí có thể nói là hơi thở đều đang giao hòa lẫn nhau, Quý Lạc để mặt sát vào Nguyệt Tri, phi thường đứng đắn mà nói: "Huynh ôm ta một cái, xem ta có phải bị nhiễm phong hàn hay không?"

Nguyệt Tri chưa từng cùng người khác phải tiếp xúc qua như vậy, lúc trước ôm Quý Lạc đó là bất đắc dĩ, hơn nữa Quý Lạc cũng không có ý thức, nhưng lúc này trước mặt lại là một nữ tử đang tồn tại một cách chân thật, hơn nữa vừa vặn còn đang cười xinh đẹp mà nhìn hẳn, ở thời điểm đại não hẳn còn chưa có kịp làm ra phản ứng, thân thể nhưng thật ra lại có phản ứng trước.

Thì ra eo của nữ tử lại nhỏ như vậy, hơn nữa, thật ấm áp. Nguyệt Tri theo bản năng mà ôm chặt Quý Lạc hơn chút nữa.

Quý Lạc đột nhiên đem đầu dựa vào ngực của hẳn, Nguyệt Tri mới cảm nhận được sự mềm mại chỉ thuộc về nữ tử, liền nghe thấy Quý Lạc rầu rĩ mà nói: "Huynh muốn bóp chết ta sao?"

Nguyệt Trì liền lập tức thả lỏng sức lực ra, còn ngu ngốc hỏi một câu: "Cái lực đạo này thì thế nào?"

Vừa nói xong, liền phát hiện Quý Lạc đang hài hước mà nhìn hắn.

"Cái lực đạo này thực không tồi, có điều..... Huynh có phải nên buông ta ra rồi không?"

Ngay sau đó, chính là vài giây im lặng lại.

Quý Lạc tận mắt nhìn thấy mặt của Nguyệt Trì càng ngày càng hồng, giống y như một trái táo đỏ, làm người khác nhìn không được mà muốn cắn một ngụm, về mặt của hắn thì lại giống như đang câu dẫn, lại cường ngạnh phải làm ra một bộ dáng cảm dục.

Cũng không biết Nguyệt Trì bỗng nghĩ tới cái gì, vốn dĩ khuôn mặt vẫn còn đang hồng liền đột nhiên chuyển sang trắng, hắn đẩy Quý Lạc ra, rồi nói: "Quý cô nương vẫn là không cần trêu chọc ta."

"Thế nào là trêu chọc, nếu ta thích huynh, thì những gì ta đối với huynh đều xuất phát từ thiện tình."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Họa quốc yêu cơ (10)

"Được rồi, sắc trời cũng không còn sớm, chúng ta vẫn là nên nhanh chóng xuống núi đi, bằng không chúng ta cũng có thể qua đêm ở chỗ này, ta không ngại trai đơn gái chiếc ở chung một phòng đâu."

Quý Lạc vừa nói, một bên vừa sửa sang lại quần áo, đem các nếp nhăn trên áo vuốt thẳng lại, trong lòng cô nghĩ không sai biệt lắm thì giờ cần phải đi.

Nguyệt Trì ở bên kia vừa nghe, cũng không biết nghĩ tới cái gì, khuôn mặt giống như là muốn xuất huyết, ngữ khí của hắn có chút tức giận: "Chúng ta còn không mau đi?"

Nói xong, hắn thế nhưng lại thật sự đem lời nói giỡn mà Quý Lạc nói để ở trong lòng, thân mình ngồi xổm xuống, muốn công Quý Lạc.

Quý Lạc hơi có chút giật mình, làm sao bây giờ, người trước mặt này, tựa như một tờ giấy trắng, mà cô, thật sự muốn nhiễm bẩn hắn sao?

Trong nháy mắt kia, trong lòng Quý Lạc bỗng có chút dao động, nhưng mà mới vừa dao động, tâm lại giống như bị xiềng xích trói lại, đến một tia gọn sóng đều không cảm nhận được.

Cô không xứng để mềm lòng, cô cũng không thể.

Cô đi qua, ghé vào trên lưng của Nguyệt Trì, Nguyệt Trì công cô lên, rồi nện bước ôn trọng, hô hấp hiển nhiên cũng không gấp gáp, thuyết minh hắn cũng không cố hết sức.

Hắn mới vừa đi vài bước, khoe mắt liền quét đến một góc, lúc này mới phát hiện áo choàng của hắn còn ở trên mặt đất, nghĩ nghĩ, hắn vẫn là đi qua, cúi người xuống, rồi nhặt nó lên, sau đó nói khẽ với Quý Lạc: "Ôm chặt ta."

Quý Lạc vội vàng khoanh tay ôm chặt lấy cổ hắn, Nguyệt Trì ngăn chặn cảm giác thỏa mãn đang dần dần dâng lên ở trong lòng, một tay hướng phía sau lưng, áo choàng liền không nghiêng không lệch mà rơi xuống trên lưng của Quý Lạc, không sai biệt chút nào.

Dọc theo đường đi, Quý Lạc cùng Nguyệt Trì đều không có nói chuyện.

Quý Lạc tuy rằng không nói gì, nhưng lại thường hay "Vô tình" mà dùng ngón tay cọ qua mặt của Nguyệt Trì, mặt của cô cũng thường thân mật cọ cọ vào mặt của Nguyệt Trì.

Nguyệt Trì không nói gì là bởi vì hắn đang dùng sức lực toàn thân thể nên mới bỏ qua một phần run rẩy mà Quý Lạc mang đến, mỗi một phần, đều giống như cái móng vuốt nhỏ, ở trong lòng hắn cào tới cào lui.

Cứ như vậy, Nguyệt Trì một đường trực tiếp công Quý Lạc đi đến nơi không xa Tướng phủ lắm.

"Có thể xuống dưới chưa?"

Quý Lạc từ xa nhìn lại, hai mắt liền phát hiện ra xe ngựa của Mộ Lãnh.

Mộ Lãnh người này, có dã tâm rất lớn, cho nên những thứ hắn dùng đều luôn là những thứ tốt nhất, ngay cả cái xe ngựa này, mái xe cũng gắn nhiều viên

minh châu lóa mắt.

Cũng không biết Nguyệt Tri có nhìn thấy hay không.

"A Tri, không bằng huynh công ta đi vào luôn đi?"

A Tri? Nguyệt Tri cả kinh, còn chưa có hết kinh ngạc, lại nghe được ý tứ trong lời nói của Quý Lạc, càng thêm sùng sốt.

"Sao có thể, nếu vậy chỉ sợ đối với danh dự của cô sẽ không tốt, cô....."

"Một đường này giờ đều là huynh công ta, lúc này nói gì thì đã có chút muộn, huống hồ, chân của ta có chút tê rần, nếu huynh mà bỏ ta xuống dưới, ta liền dứt khoát ngồi trên đất."

Nguyệt Tri nghe được nửa câu đầu, liền nghĩ có thể giống nhau sao? Tuy rằng vừa rồi xác thật có người nhìn thấy hấn công người, nhưng mà khi đó cô đã úp vào trên lưng hấn, người khác cũng nhìn không thấy được khuôn mặt cô, lúc nghe được nửa câu sau, hấn liền có chút dờ khóc dờ cười.

Hấn nhận mệnh mà đi về trước, Quý Lạc thấy thế liền hỏi: "Đi đâu vậy?"

"Cổng cô hồi phủ."

Ở sau lưng Nguyệt Tri, Quý Lạc thâm cười trộm một cái.

Có điều nụ cười này cũng không duy trì được bao lâu, bởi vì hai người bỗng dưng phải một người.

Người nọ mặc một bộ hoa phục, vắn tóc bằng kim quan, một gương mặt tuấn mỹ âm u mà nhìn chằmchằm hai người.

Người kia, Quý Lạc vốn không nghĩ nhìn đến, rồi lại là cô thiết này một kỹ, không thể không nhìn đến.

Mộ Lãnh!

Mộ Lãnh vốn dĩ mang theo tâm tình tốt mà tới tìm Quý Lạc, ai ngờ Tả tướng lại nói là cô đã ra ngoài, vốn dĩ Quý Lạc cũng chỉ là nghĩa nữ, Tả tướng không muốn quản nàng, hơn nữa Quý Lạc lại là người mà Mộ Lãnh tự mình đem tới làm ông thu nhận, ông càng không dám quản cô, cho nên Quý Lạc có đi đâu, ông cũng không biết.

Nghe xong lời Tả tướng nói, một khang nhiệt huyết của Mộ Lãnh lập tức không còn, hấn liền phát tay áo bỏ đi, ai ngờ ở cửa, vừa lúc đụng phải người hấn tâm tâm niệm niệm, mà người nọ, lại đang ghé vào trên lưng của một người khác, bộ dáng xinh đẹp cười cười nói nói.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Họa quốc yêu cơ (11)

Nguyệt Tri hiển nhiên cũng đã phát hiện ra Mộ Lãnh, thoáng do dự trong chốc lát, mới buông Quý Lạc ra, Quý Lạc vừa mới xuống đất, Mộ Lãnh bên kia liền trực tiếp xông tới, muốn bắt lấy tay của Quý Lạc.

Vốn dĩ Nguyệt Tri chỉ là vì lễ phép, mới buông Quý Lạc ra, ai biết Mộ Lãnh thế nhưng lại trực tiếp xông tới, nhìn qua giống như muốn làm gì Quý Lạc, Nguyệt Tri thấy thế thì cũng mặc kệ cái gọi là dĩ hạ phạm thượng, liền hất rớt tay của Mộ Lãnh.

Gương mặt của Mộ Lãnh hiện lên vẻ không thể tin được, trong mắt hấn, tuy rằng Nguyệt Tri chưa từng lộ ra vẻ tất cung tất kính, nhưng ít ra về mặt giả bộ khi gặp hấn cũng không tồi, hiện tại, là muốn vứt bỏ lớp mặt nạ mà khiêu chiến với hấn?

"Quý Lạc nàng đừng có quên, là ai để cho nàng có hết thảy những thứ này, nàng nếu không nghĩ muốn, vậy đừng có trách ta."

Mộ Lãnh đã mất hết kiên nhẫn, đành phải nói ra lời tàn nhẫn, nghĩ rằng Quý Lạc chắc cũng sẽ không muốn vứt bỏ ngày lành có được dễ như trở bàn tay này đi.

Quý Lạc cười lạnh: "Thân phận của ta, xác thật là do điện hạ cho, nhưng mà, nếu như điện hạ cảm thấy mệt, hoặc là điện hạ cảm thấy ta nên cảm kích và hồi báo người, tỷ như lấy thân báo đáp, vậy thì ta đây thà rằng không cần."

Nguyệt Tri cũng biết việc Quý Lạc được Tả tướng thu làm nghĩa nữ, nhưng mà hấn không có nghĩ tới, hết thảy mọi chuyện thế nhưng lại là Mộ Lãnh làm, hấn càng không nghĩ tới, Mộ Lãnh thế nhưng lại động tâm tư đối với Quý Lạc.

Không biết vì sao, nghe được câu lấy thân báo đáp, hấn liền vô cùng không thích, hơn nữa hấn đã từng cứu Quý Lạc, nói như vậy, chẳng phải là hấn

càng có tư cách để nói cô lấy thân báo đáp sao?

Mộ Lãnh không nghĩ tới Quý Lạc lại là cái xương cứng khó gặm như vậy, khuôn mặt tuấn tú của hắn tức giận đến xanh mét, cao giọng nói: "Cô không cần? Ha ha, được, thật không biết tốt xấu, vậy cũng đừng trách ta."

Hắn bỗng quay đầu, nói với gã sai vặt ở bên cạnh: "Người đi nói với Tả tướng, bắt đầu từ hôm nay, sẽ không còn có cái gì nghĩa nữ vừa nói nữa."

Sau đó, hắn lại nói với Quý Lạc: "Còn cô, cút trở về rồi tiếp tục làm kỹ nữ đi."

Nguyệt Tri muốn mở miệng, nhưng Quý Lạc ở bên cạnh lại giữ chặt lấy hắn, ý bảo hắn không cần nói, Nguyệt Tri nghĩ phỏng chừng Quý Lạc là sợ hắn đắc tội với Mộ Lãnh đi, tuy rằng hắn cũng không sợ Mộ Lãnh, nhưng mà hành động này của Quý Lạc, vẫn là làm trong lòng hắn ảm áp.

Quý Lạc nếu đã xé rách mặt cùng với Mộ Lãnh, thì cũng không cần phải kiêng kị hắn nữa: "Cho dù không có người, thì ta cũng sẽ vì chính mình mà chuộc thân, trước khi ta đi đã đem tất cả tiền bạc kiếm được đều để lại cho thanh lâu mụ mụ, nếu Tam hoàng tử cho rằng quyền lực của chính mình lớn liền có thể làm như vậy, thì Quý Lạc ta nói cho người biết, ta không sợ."

Một phen lời này nói ra, Mộ Lãnh sao có thể lại tiếp tục làm khó dễ Quý Lạc? Nếu bị truyền tới tai của hoàng đế, cũng không biết có thể xảy ra biến cố gì hay không.

Mộ Lãnh cúi đầu, dùng thanh âm chỉ có hai người nghe rõ nói với Quý Lạc: "Hy vọng cô sẽ không hối hận, chờ đó."

Quý Lạc không nói gì, sau khi chờ Mộ Lãnh đi rồi, mới dùng khẩu hình không tiếng động mà nói một câu "Ta sẽ chờ".

Cũng không biết có phải do Mộ Lãnh cản Nguyệt Tri hay không*, mà từ đầu đến cuối đều không có nói tới Nguyệt Tri, ngay cả khi Nguyệt Tri hát tay hắn ra, hắn cũng đều không có để ý.

*Cần ở đây chắc là cần Nguyệt ca ca chế thuốc cho ML đó~

"A Tri."

"Hả?"

Nguyệt Tri đang nghĩ về quan hệ của Quý Lạc cùng Mộ Lãnh, vì thế khi nghe được Quý Lạc gọi hắn, theo bản năng hắn liền đáp lại, sau đó mới phát hiện chính mình thế nhưng lại không thấy phản cảm chút nào với xưng hô thân mật của Quý Lạc.

Hắn ngẩng đầu nhìn Quý Lạc, nữ tử vừa rồi ở trước mặt hắn còn kiên cường như vậy, hiện giờ lại có chút giống một con thú nhỏ vô tội, vẻ mặt ủy khuất, trong mắt giống như có ngân lệ lấp loè, Nguyệt Tri thấy thế liền mềm lòng, thanh âm ôn hòa, dịu dàng mà hỏi.

"Làm sao vậy?"

"Ta không còn chỗ ở, huynh có nguyện ý thu ta không?"

"....."

Nhìn ánh mắt của Quý Lạc, Nguyệt Tri rốt cuộc cũng thỏa hiệp, trong lòng thầm cảm thán, hắn đã tạo nghiệt gì thế này, có lẽ là vì do đời trước thiếu nợ cô.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Họa quốc yêu cơ (12)

Vì thế, Quý Lạc cái gì cũng không mang, đã đi gọi Bích Tuyết, hai người đang định một thân thoải mái thanh tân mà đi, đột nhiên phía sau truyền đến thanh âm của Lâm Căn Tịch.

"Lạc tỷ tỷ, đợi muội chút."

Quý Lạc quay đầu lại, nhìn thấy chính là Lâm Căn Tịch đang thở hổn hển, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, rất là đáng yêu, nàng đầu tiên là có chút không tha mà hỏi: "Lạc tỷ tỷ, tỷ có thể đừng đi không?"

Không đợi Quý Lạc trả lời, trên mặt nàng không tha lập tức tan thành mây khói, nàng liếc mắt nhìn Nguyệt Tri bên người Quý Lạc, vẻ mặt buồn chuyện mà hỏi: "Đó là bạn trai của tỷ?"

Sắc mặt Quý Lạc liền biến đổi, Lâm Cận Tịch cho rằng Quý Lạc nghe không hiểu từ bạn trai là có ý tứ gì, vì vậy bèn giải thích: "Huynh ấy là người trong lòng của Lạc tỷ tỷ?"

Quý Lạc không trả lời mà hỏi lại nàng: "Thiên vương cái địa hồ*."

Lâm Cận Tịch: "Bảo tháp trần hà yêu*."

*Thiên vương cái địa hồ (天王盖地虎): Ám hiệu giữa đầu lĩnh thổ phi Tọa Sơn Điều và Dương Tử Vinh trong Lâm Hải Tuyết Nguyên. Thổ phi hỏi "Thiên vương cái địa hồ", Dương Tử Vinh sẽ đáp "Bảo tháp trần hà yêu". Thiên vương cái địa hồ có nghĩa là: Nhà ngươi thật to gan, dám chọc đến ông đây.

"Người là người mẹ nó sinh."

"Yêu là yêu mẹ nó sinh."

Quý Lạc đỡ trán, về mặt bất đắc dĩ hỏi: "Cho nên cô làm sao mà lại tới đây?"

Lâm Cận Tịch còn đang đắm chìm ở niềm vui khi tìm được đồng loại, nghe được Quý Lạc dò hỏi, liền không thèm để ý mà nói: "Ta từ sông Trường Giang nhảy xuống, tỉnh lại liền ở chỗ này."

Trong lòng Quý Lạc liền buông lỏng, xem ra cô ấy cũng không phải là đến để làm nhiệm vụ, nếu là vậy, thì thật không dễ làm, vạn nhất nhiệm vụ của cô cùng Lâm Cận Tịch có xung đột, thì phỏng chừng sẽ không dễ dàng hoàn thành, cho nên, Lâm Cận Tịch là người xuyên qua.

Hiện tại Quý Lạc đã không cảm thấy xuyên qua thì có gì hiếm lạ, có điều cô cũng không có hỏi vì sao Lâm Cận Tịch lại từ sông Trường Giang nhảy xuống, mà là nói với cô ấy: "Tôi cũng vậy."

Cô có ý dấu diếm sự thật, Lâm Cận Tịch nghe thế liền bắt lấy tay cô, "Thật tốt quá, rốt cuộc cũng có người có thể nói chuyện với tôi."

Tỷ nữ ở một bên trong lòng liền buồn bực, chẳng lẽ ở trong mắt tiểu thư nàng vẫn luôn không phải là người?

"Nếu cô muốn, thì có thể tới tìm tôi."

"Được được." Lâm Cận Tịch đáp ứng nói.

Quý Lạc kéo Nguyệt Tri bên cạnh đang mang về mặt mê mang không hiểu, cùng với Bích Tuyết ở phía sau cũng mang theo biểu tình đồng dạng, hướng phía cửa rồi đi đến.

Lâm Cận Tịch ở phía sau bỗng nhớ tới vấn đề lúc trước, vì thế liền lớn tiếng ồn ào hỏi: "Rốt cuộc thì hắn có phải là bạn trai của Lạc tỷ tỷ không?"

Vừa vặn Quý Lạc đã ra tới cửa, nghe được câu nói đó, bước chân liền loạn choạng, rồi bị vấp vào ngạch cửa, cũng may Nguyệt Tri phản ứng kịp, liền giữ cô lại.

Trên mặt Nguyệt Tri mang theo khó hiểu, hỏi: "Cô ấy nói gì mà làm cô có phản ứng lớn như vậy?"

Quý Lạc cười, nói: "Muội ấy hỏi là huynh có phải là phu quân của ta không, ta không biết phải trả lời như thế nào, thế nên mới như vậy."

Fu quân? Trong lòng Nguyệt Tri đột nhiên tưởng tượng ra tình cảnh bản thân cùng Quý Lạc thành thân, suy nghĩ chốc lát mới phát hiện chính mình đã suy nghĩ nhiều, liền vội vàng đánh bay điều không thực tế đó đi, rồi nói: "Cô ấy khẳng định là đang hồ ngôn loạn ngữ."

Quý Lạc lại nói: "Kỳ thật muội ấy hỏi ta rằng huynh có phải là người trong lòng ta không, lời này cũng không sai, cho nên không tính là hồ ngôn loạn ngữ."

Nguyệt Tri: "....."

Bích Tuyết đứng ở một bên, trong lòng chỉ cảm thấy kì quái, nếu là ở hiện đại, nàng liền biết, vừa mới rồi nàng đã bị cho ăn một phen cầu lương.

Trong tình huống bình thường Nguyệt Tri đều ở tại hậu viện của y quán, bởi vì hắn thích an tĩnh, cho nên hậu viện nhìn rất thanh nhã yên tĩnh, trông cũng không tồi.

Vốn dĩ Nguyệt Tri muốn vì Quý Lạc mà chọn một gian phòng tốt hơn, kết quả Quý Lạc lại một hai phải ở tại cách vách phòng hắn, hắn liền bất đắc dĩ, đành phải tự mình thu thập phòng bên cạnh, chỉ là đồ dùng mà cô nương khuê phòng nên có thì ở đây lại không có.

Hắn nghĩ, không bằng ngày mai đi ra ngoài mua một ít? Nhìn nhìn chung quanh, trên danh sách mua sắm lại bỏ thêm một thứ, không bằng lại mua thêm mấy bốn hoa nữa đi.

Cứ như vậy, đêm đầu tiên, Quý Lạc thì ngủ thật ngon, mà Nguyệt Tri ở cách vách sau khi hồi tưởng lại tình cảnh lúc trước, liền mất ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 45: Họa quốc yêu cơ (13)

Edit: Tuyết Như

Beta: Tề Tuyết Đồng

"Tiểu thư, người cùng Nguyệt Trì công tử là biết nhau từ khi nào vậy?"

Ngày hôm sau, Bích Tuyết rút cuộc nhìn không được mà hỏi cô.

"Không nên hỏi thì đừng hỏi."

Quý Lạc không nghĩ sẽ đem Bích Tuyết liên lụy vào, mặt lạnh quát lớn nàng.

Bích Tuyết hơi có chút ủy khuất, nhưng vẫn là ngậm miệng lại, tiếp tục vì Quý Lạc trang điểm chải chuốt.

Bởi vì rảnh rỗi không có việc gì làm, thế nên Quý Lạc liền nghĩ đến phía trước nhìn xem, vừa lúc nhìn thấy một nữ tử mặc váy vàng nhạt đang đi ra ngoài, bởi vì nàng ta mang mũ sa, ánh mắt Quý Lạc liền dừng lại ở trên người nàng ta nhiều hơn trong chốc lát, thời điểm cô chuẩn bị thu hồi lại ánh mắt, lại thấy được cái bớt mặt trắng ở trên tay nàng ta.

Trong đầu cô đột nhiên nhớ tới một người, Mai Âm Âm.

Không sai, chính là nàng, thời điểm lúc trước nàng hại chết nguyên chủ, chỗ cổ tay đích xác có một cái bớt như vậy.

Quý Lạc hỏi tiểu nhị bốc thuốc: "Cô nương vừa mới đi kia là tới làm gì?"

Nếu là người bình thường hỏi như vậy, tiểu nhị bốc thuốc khẳng định sẽ không trả lời, nhưng mấu chốt là hắn biết vị cô nương này là do công tử nhà mình tự mang về, hơn nữa vị cô nương này lại đẹp như thiên tiên, không chừng chính là người trong lòng của công tử.

Tiểu nhị ở trong lòng cân nhắc qua một phen, cô nương này khẳng định là không thể đắc tội, cho nên hắn vẫn nói đúng sự thật: "Cơ thể của vị cô nương kia hình như là thuộc tính hàn, cho nên mới tìm đến công tử của chúng ta để khai phương thuốc, nói tới nói lui chính là không để mang thai."

Một câu này, liền dậy lên ngọn sóng lớn trong lòng Quý Lạc, khó trách trong nguyên tác Mai Âm Âm chán ghét nguyên chủ như vậy. Thì ra là bởi vì chính mình không thể sinh con, lại sợ nguyên chủ sinh hạ hài tử.

"Vậy nàng ấy có còn cơ hội mang thai không?"

Tiểu nhị lắc đầu, trên mặt là một bộ dáng đồng tình: "Nào có dễ như vậy, tuy nói y thuật của công tử tinh vi, nhưng cũng chỉ có thể chậm rãi điều trị, nhưng lấy điều kiện thân thể của cô nương này sợ là cả đời đều không thể."

"Tên của cô nương đó là gì?"

"Không biết, nhưng mà công tử của chúng ta đều sẽ ghi lại, tên cùng với bệnh tình, cô có thể đi hỏi người."

Quý Lạc gật gật đầu, cảm kích nói: "Cảm ơn."

Thời điểm ăn cơm buổi tối, Quý Lạc đột nhiên nhắc tới cái đề tài này với Nguyệt Trì: "A Trì, mỗi lần huynh tiếp đãi người bệnh đều sẽ ghi lại tên và bệnh của họ sao?"

"Đúng vậy, làm sao thế?"

Nguyệt Trì khó hiểu, hỏi lại cô.

"Ta chính là tò mò, vậy huynh đều nhớ bọn họ trông như thế nào sao?"

"Đương nhiên, ở nơi này ta xem bệnh, cần phải nhớ kỹ gương mặt của người bệnh."

Quý Lạc cổ quái mà nhìn Nguyệt Trì, Mai Âm Âm tốt xấu gì thì cũng là hoàng tử trác phi, Nguyệt Trì khẳng định là đã gặp qua nàng ta, cho nên nói, kỳ thật Nguyệt Trì biết chuyện Mai Âm Âm không thể mang thai, nhưng không có nói ra.

"Ta muốn xem quyển sổ mà huynh dùng để ghi lại."

Nguyệt Trì cau mày, hần buông chiếc đĩa, hỏi: "Cô xem cái này làm gì? Thứ này rất quan trọng, không thể cho cô xem."

Ánh mắt Quý Lạc liền âm trầm, nhìn qua vô cùng ủy khuất.

Nguyệt Trì thở dài, nói: "Được rồi, cơm nước xong thì sẽ cho cô xem."

Quý Lạc lập tức liền phi thường cao hứng, trực tiếp buông đĩa ra, rồi nhào lên người Nguyệt Trì, bẹp một chút liền ở trên mặt hần hôn một cái.

Hôn xong cô liền về lại chỗ ngồi rồi tiếp tục ăn cơm, mà Nguyệt Trì thì vỗ mặt, về mặt ngốc lảng, trong lòng nghĩ, cô quả thực rất đặc biệt.

Cơm nước xong, Quý Lạc liền đi theo Nguyệt Trì, có lẽ là bởi vì tín nhiệm Quý Lạc, hần một chút cũng đều không có kiêng dè, trực tiếp từ trong trái tay lấy ra cuốn sổ ghi chép kia, sau đó đưa cho Quý Lạc.

Quý Lạc làm bộ vô tình mà ngạc nhiên, trong lòng nghĩ quá mấy ngày lại đem thứ này lạng lẽ trộm ra.

Chính như vậy nghĩ, Nguyệt Trì đột nhiên ngừng lại động tác tiếp theo của cô.

"Hôm nay trễ rồi, về sau lại xem tiếp."

Quý Lạc biết Nguyệt Trì là không muốn để cô nhìn thấy phần về Mai Âm Âm, cô cũng không có rối rắm, mà trực tiếp trở về phòng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Họa quốc yêu cơ (14)

Beta:Minh Nguyệt

Edit:Tề Tuyết Đồng

Mấy ngày nay ở nơi này của Nguyệt Trì, Quý Lạc cảm thấy vô cùng thoải mái, thường thường trêu chọc Nguyệt Trì, nhìn bộ dáng đỏ mặt của hần, làm cho cô vô cùng vui vẻ, có điều thế giới cổ đại xác thật có chút gian nan.

Không có bất kì đồ vật nào dùng để giải trí, trừ bỏ mấy ngày đầu tiên cảm thấy mới mẻ, thời điểm khác có thể nói là nhàm chán đến cực điểm, làm cho trạng thái của Quý Lạc đều có chút uể oải.

Vì thế Nguyệt Trì cảm giác được cảm xúc của Quý Lạc, sau khi nghe được Quý Lạc thở dài, lắc đầu, nói: "Ồ bên ta rất nhàm chán sao?"

Nhàm chán? Đương nhiên, liên tính đối phương là thần, một ngày 24h trừ gương mặt nhìn đã mắt, phần lớn thời điểm khác đều là nhàm chán.

Nhưng Quý Lạc vẫn trái lương tâm mà lắc đầu, hiện tại giả thuyết cô chính là đang thích Nguyệt Trì, sao có thể ở bên hần mà cảm thấy nhàm chán?

Nguyệt Trì thấy phản ứng như thế của Quý Lạc, về mặt bắt đầu đi mà nhú mày, ngữ khí hơi có chút tiếc nuối: "Kia như vậy liên tính, vốn dĩ đang muốn chuẩn bị đưa cô đi chơi điều, ngày mai là tiết hoa đào một năm chỉ có một lần, nếu cô không muốn đi, vậy liền không đi."

Quý Lạc vốn đang suy sút tinh thần mà nằm bò ra, nhưng khi nghe được lời này liền lập tức ngồi dậy, cảm thấy đây chính là cái hố mà Nguyệt Trì cố ý đào để chờ cô nhảy xuống đi, từ khi nào mà hần lại trở nên phúc hắc như vậy?

Cô cong cong khóe môi, nhẹ giọng đi một tiếng, mới nói: "Nguyệt Trì, huynh biến hư nga."

Nguyệt Trì nghe lời này cũng không có biểu hiện ra bộ dáng co quắp, ngược lại cầm lấy chén trà trên bàn, nhẹ nhàng thổi một ngụm, mới vân đạm phong khinh* mà nói: "Thật sao? Khó trách người xưa nói gần đèn thì sáng gần mực thì đen, vậy ra là cái lý này."

*chỉ tính cách không màng đến những điều gì khác, đạm (nhàn nhạt) như mây trời, nhẹ nhàng như gió thổi

Lúc này Quý Lạc đột nhiên cảm thấy có phải do lúc trước cô trêu chọc Nguyệt Trì quá lợi hại, thế nên mới làm cho hần vật cực tất phản, trở thành như vậy.

Quý Lạc đứng lên, đôi tay ôm lấy mặt của Nguyệt Trì, buộc mắt hần phải nhìn thẳng vào cô, nhìn nhau hồi lâu, cô mới nói: "Vậy rốt cuộc huynh có đưa ta đi không?"

Một lúc lâu Nguyệt Trì cũng không có trả lời, Quý Lạc liền dứt khoát lấy trán chạm trán, lấy mắt đối mắt, lại hỏi một lần nữa: "Mang hay không mang?"

Vẫn không thấy hắn trả lời, trong lòng Quý Lạc liền cảm thấy một trận mát mát, vừa định kéo khoảng cách ra, lại bị đối phương hôn lấy.

Vừa mới bắt đầu Nguyệt Trì chỉ là dùng môi cọ xát cô, dần dà, ý vị liền thay đổi, hắn bắt đầu tòi thành rút trại, giống như một ngọn lửa, làm Quý Lạc có chút hít thở không thông, tuy rằng đây là lần đầu tiên Nguyệt Trì hôn môi người khác, nhưng mà thân là ngự y*, hắn biết rõ làm thế nào để hôn môi.

*Thầy thuốc

Hôn hôn, Nguyệt Trì liền ôm lấy eo của Quý Lạc, rồi kéo vào trong ngực của hắn, làm Quý Lạc không thể không một bên nỗ lực để hô hấp, một bên bị một cổ lực ép ngồi lên trên đùi của hắn.

Chờ tới thời điểm Quý Lạc không thở nổi nữa, hình như Nguyệt Trì mới có cảm giác, liền buông cô ra, chỉ là bên môi hai người đều có một sợi chỉ bạc như có như không.

Nguyệt Trì nâng tay lên, nhẹ nhàng lau đi sợi chỉ bên miệng của Quý Lạc, ngữ khí vừa ôn nhu vừa nguy hiểm nói: "Ta cũng không phải là người tốt gì, nếu như nàng đã trêu chọc ta trước, vậy thì phải phụ trách đến cùng."

Trong nháy mắt kia, Quý Lạc bỗng có cảm giác như đang bị sói nhìn thẳng, đồng tử cô liền co rút, nhưng lúc nhìn đến Nguyệt Trì vẫn là một bộ dáng ôn nhu như mọi khi, mới yên tâm lại, cô ôm lấy Nguyệt Trì, ôn nhu nói: "Được, ta sẽ phụ trách."

Sau lần đầu tiên đó, Quý Lạc chủ động đổi lấy hồi báo, Nguyệt Trì cũng ôm chặt cô, tim Quý Lạc liền đập hơi nhanh, lại đột nhiên cảm thấy một trận đau đốn, trận đau đốn đó làm cô phục hồi tinh thần lại, cô cảm giác rung động vừa nãy liền lập tức không còn.

Nguyệt Trì đặt tay ở trên mái tóc dài của Quý Lạc, rồi nhẹ nhàng vuốt ve, vốn dĩ hắn đã từng cho rằng cả đời này hắn sẽ không cưới vợ, ai ngờ lại để hắn gặp được cô, nếu đã là ý trời, thì hắn liền thuận theo ý trời, cũng thuận theo tâm của chính mình.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Họa quốc yêu cơ (15)

Ngày hôm sau, Nguyệt Trì quả nhiên tuân thủ hứa hẹn, sáng sớm đã gọi cô dậy.

Vì để thu hút ánh mắt của người khác, Quý Lạc vẫn như cũ lựa chọn một bộ váy áo tiên sắc, có điều cô chỉ trang điểm nhẹ, rốt cuộc bối cảnh cũng là rừng đào, nếu như mà trang điểm đậm thì không khỏi có vẻ quá diễm tục.

Trên tóc cô cũng chỉ cài một cây trâm bạch ngọc, cả người chỉ cần nhìn qua đã làm người khác chú ý mà lại không có vẻ nhạt nhẽo.

Chờ khi cô trang điểm xong rồi ra mở cửa, Nguyệt Trì nhìn qua mà có chút thất thần, cô thấy vậy liền biết mình trang điểm đã thành công.

Quý Lạc cười khe khẽ mà đi qua, cầm lấy tay của Nguyệt Trì, rồi nói: "Đi thôi."

Ngày hội hoa đào thực không phải nói chơi, hoa đào ở nơi này rõ ràng so với nơi khác thì nhiều hơn rất nhiều, từng đóa từng đóa sinh trưởng, liếc mắt một cái nhìn lại, làm người ta không khỏi cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Đi dạo ở trong rừng hoa đào, cánh hoa rơi như mưa, cảnh này giống trong tranh vẽ ra, cũng khó trách người ta nghĩ ra ngày hội như vậy ở nơi này.

Hôm nay những người tới nơi này du ngoạn phần lớn đều có đôi có cặp, rất nhiều nam nữ chưa lập gia đình đều đến ngày hội này để tìm người có duyên.

Đi tới đây, Quý Lạc liền phát hiện có rất nhiều ánh mắt liên tiếp nhìn về phía hai người bọn họ, trong đó có nam cũng có nữ, Quý Lạc nhìn Nguyệt Trì ở bên cạnh.

Hôm nay hắn ăn mặc cũng không có gì đặc biệt, một đầu tóc đen dùng dây cột tóc màu trắng buộc lên, một thân tơ lụa tuyết trắng, nhưng mà khí chất phiêu dật xuất trần của hắn lại có loại nói không nên lời, chỉ cần lăng lẹ đứng ở nơi đó, cũng khiến cho người ta cảm giác được một loại cao quý Thanh Hoa.

Vốn dĩ nhìn qua thì thấy rất đẹp mắt, nhưng bộ dáng không dính khói lửa phàm tục như vậy lại bị hai cái điều trên tay hắn phá hủy, Quý Lạc không khỏi cười khúc khích, Nguyệt Trì nghe tiếng lập tức quay đầu lại, về mặt khó hiểu.

Quý Lạc vẫy vẫy tay, nói: "Không có gì, chỉ là đột nhiên cảm thấy có chút cao hứng."

Nguyệt Trì không hiểu rốt cuộc Quý Lạc là đang cười cái gì, nhưng mà nghe được Quý Lạc nói cô thấy cao hứng, ở dưới ánh mắt của mọi người, hẳn liền cười nhạt, không biết đã làm bao nhiêu người ở đây hít thở không thông.

Quý Lạc rõ ràng đang đứng ở bên cạnh hắn, nhưng có lẽ là do Nguyệt Trì quá mức hấp dẫn người khác, thế nên có rất nhiều nữ tử chưa lập gia đình có loại cảm giác nóng lòng muốn thử, Quý Lạc không nghĩ sẽ đi trêu chọc mấy nữ tử đó, vì thế liền lập tức kéo Nguyệt Trì đi.

Ở phía sau cô, Nguyệt Trì vốn dĩ nhìn có vẻ vô tội, lại đang đắc ý cười cười.

Hai người thả điều trong chốc lát, Quý Lạc liền cảm thấy có chút mệt, đang định ngồi xuống nghỉ ngơi một lúc, đột nhiên bỗng nhìn thấy cách đó không xa cũng có hai người đang chơi đùa, bất đồng chính là, nữ tử thì rất nhập tâm chơi, còn nam tử đứng ở bên cạnh tựa hồ hình như không muốn tham dự.

Quý Lạc định thu hồi lại ánh mắt, nhưng nam tử kia như là có cảm giác, liền quay đầu lại vừa lúc đối mặt với Quý Lạc.

Sau một lúc lâu, cũng cười cười, nhưng cùng với nụ cười của Nguyệt Trì thì rất khác nhau, cái loại tươi cười này, mang theo thập phần lạnh lẽo, mà người đang cười đó, đúng là Mộ Lãnh.

Nói như vậy, vị ở bên cạnh hắn, hẳn là Mai Âm Âm?

Thật đúng là cô không chủ động tìm nàng ta, thì chính nàng ta lại chủ động tìm tới a.

Mộ Lãnh vốn nghĩ rằng sẽ thấy đối phương mặt lạnh mà nhìn mình, ai ngờ được Quý Lạc lại tươi cười ngọt ngào với hắn, hai má ửng hồng, nụ cười kia đẹp đến giống như yêu tinh.

Sau khi Quý Lạc cười xong, liền làm biểu tình muốn nói lại thôi, trong mắt phảng phất như có vô số tình ý, nhẹ nhàng liếc nhìn Mộ Lãnh một cái, rồi liền không nhìn hắn thêm nữa, lại quay đầu cùng Nguyệt Trì nói chuyện.

Giây phút trước Mộ Lãnh giống như còn đang ở thiên đường, nhưng giờ phút này lại về tới mặt đất, làm sao mà hắn cam tâm được? Hai mắt hắn phát hỏa mà nhìn chằm chằm bóng dáng của Nguyệt Trì, trong lòng là một mảnh ghen tuông.

Bởi vì bị Quý Lạc làm nhiễu loạn cảm xúc, thế nên lời nói kế tiếp của Mai Âm Âm, hắn cũng không có nghe thấy, chỉ tùy tiện đáp ứng vài tiếng, Mai Âm Âm là người cẩn thận cỡ nào, lập tức liền nhận thấy được hắn không thích hợp.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Họa quốc yêu cơ (16)

Mai Âm Âm không chỉ có cảm giác không ổn, hơn nữa nàng còn cảm giác được người làm cho cảm xúc của Mộ Lãnh không đúng đang ở xung quanh.

Nàng vội vàng nhìn khắp nơi, thế nhưng cũng không có phát hiện cái gì bất thường.

Nàng quá triện làm cho Quý Lạc có chút thất vọng, cô vốn nghĩ rằng Mai Âm Âm hẳn là vô cùng miễn cảm, nhưng lúc này có vẻ không khác người thường cho lắm, xem ra cô phải ra tay rồi.

Quý Lạc nghĩ như vậy, đột nhiên nhảy lên người của Nguyệt Trì, Nguyệt Trì liền hoảng sợ, nhưng không thể không ôm lấy cô, để tránh cho cô ngã xuống.

Chờ đến lúc đối diện với đôi mắt long lanh của Quý Lạc, hắn một tay vuốt ve lưng cô như là trấn an, sau đó mới hỏi: "Làm sao vậy?"

Quý Lạc thè lưỡi, đến bên tai hắn rồi nói: "Không có gì, chỉ là muốn làm nũng một lát, huynh không muốn sao?"

Thời điểm nói nửa câu sau, ngữ khí của Quý Lạc liền mang theo một tia ý vị hờn dỗi, Nguyệt Trì chưa từng thấy qua Quý Lạc toàn tâm toàn ý ý lại hắn như vậy, biểu tình tự nhiên lại càng thêm nhu hòa, hắn cười cười, nói: "Vui đến cực điểm."

Động tĩnh ở bên này cũng không nhỏ, thế nên liền thành công hấp dẫn được ánh mắt của Mộ Lãnh, Mộ Lãnh nhìn đôi nam nữ đang ôm nhau ở bên kia, bàn tay nắm chặt lại, thân mình thì kịch liệt run rẩy.

Mai Âm Âm đi tới, ngữ khí lo lắng hỏi: "Điện hạ, người làm sao vậy? Người không thoải mái chỗ nào sao?"

Đáng tiếc tâm tư hiện giờ của Mộ Lãnh hoàn toàn không đặt ở trên người nàng, một phen lời này của nàng giống như là đang nói với không khí.

Mai Âm Âm tuy triện, nhưng cũng ý thức được ánh mắt của Mộ Lãnh vẫn luôn nhìn theo một hướng khác, nàng theo ánh mắt của hắn mà nhìn lại, vừa lúc nhìn thấy được mặt của Quý Lạc.

Mặt Quý Lạc rất dễ làm cho người ta nhớ đến, vừa nhìn Mai Âm Âm liền lập tức nhớ ra cô, nữ nhân này, đúng là nữ tử thanh lâu mà điện hạ đã mang về cách đây không lâu.

Vốn dĩ nàng còn đang nghĩ cách để diệt trừ cô ta, nhưng mà mấy hôm trước điện hạ lại đuổi cô ta ra khỏi phủ Thừa tướng, nàng còn nghĩ rằng điện hạ đã buông tay, nhưng hành động hôm nay của điện hạ giống như cũng không phải không thích cô ta.

Xem ra cái con hồ ly tinh này vẫn còn có chút thủ đoạn, hiện giờ chỉ sợ là lưu không được.

Mai Âm Âm cắn cắn môi, trong lòng bắt đầu tính toán nên làm thế nào để diệt trừ cô.

Quý Lạc thấy mục đích đã đạt được, cũng không tiếp tục dính lấy Nguyệt Tri nữa, từ trên người hần nhảy xuống, rồi tiếp tục cầm lấy điều mà chơi.

Cô ở đằng kia chơi đến vô cùng vui vẻ, mà ánh mắt của hai nam nhân ưu tú đều dừng ở trên người cô.

Quý Lạc bỗng nhìn qua Mai Âm Âm, quả nhiên thấy sắc mặt của nàng ta xanh mét, trong lòng cô liền một trận khoái ý, loại tư vị ghen ghét này, trước đây cho người nếm thử đó.

Lúc ăn trưa, rất nhiều người đều tụ tập ở bên dòng suối.

Dòng suối nhỏ thanh tịnh thấy đáy, thế nên có thể thấy rất nhiều con cá đang bơi qua bơi lại, những người đó nghĩ muốn tìm chút niềm vui, thế nên liền vây quanh ở bên suối để nấu com dã ngoại, Quý Lạc nhất thời cũng thấy hứng khởi, cũng muốn cùng Nguyệt Tri ở chỗ này nấu com dã ngoại.

Nguyệt Tri đối với cô không có biện pháp, đành phải tự mình cởi tất giày ra, xắn ống quần lên, rồi đi bắt cá.

Công phu bắt cá của Nguyệt Tri thật không tồi, chỉ trong chốc lát, hần đã ném vài con lên bờ, Quý Lạc thấy con nào con nấy đều béo tốt, không khỏi khích lệ Nguyệt Tri hai câu: "A Tri, huynh thật là lợi hại."

Mới vừa khen xong, Mộ Lãnh liền xuất hiện ở bên cạnh Nguyệt Tri.

Mai Âm Âm đứng ở cạnh bờ, nhìn đến sùng sốt, vốn dĩ nàng đang nói Mộ Lãnh để hạ nhân mang đồ ăn tới, ai ngờ Mộ Lãnh lại không có nghe nàng, mà lập tức đi theo Quý Lạc đến nơi này, thế nhưng lúc này còn muốn tự mình xuống suối để bắt cá?

Mộ Lãnh thấy Nguyệt Tri đã bắt được vài con, thì cũng không chịu cam lòng yếu thế, vài lần công phu cũng tóm được mấy con, cũng không kém hơn Nguyệt Tri bao nhiêu.

Lúc này Nguyệt Tri mới nhìn thấy Mộ Lãnh, nhưng thật ra nhú nhú mảy, lúc trước cùng Mộ Lãnh không có giao tình gì, nhưng cũng không có chán ghét hần, lúc này bởi vì Quý Lạc, hần mới nhớ tới hình như Mộ Lãnh cũng thích Quý Lạc, nếu lại cho Mộ Lãnh sắc mặt tốt, vậy hần liền không phải là người.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Họa quốc yêu cơ (17)

Nguyệt Tri ở trong lòng hừ lạnh một tiếng, chỉ cảm thấy Mộ Lãnh thật phần ấu trĩ, thấy đã bắt đủ cá rồi, thì cũng không cùng Mộ Lãnh phân cao thấp nữa, liền đi lên bờ.

Mà Mộ Lãnh vốn dĩ chính là muốn phân cao thấp với Nguyệt Tri, nhưng hiện tại Nguyệt Tri đã đi lên bờ, Mộ Lãnh cũng không cần phải tiếp tục ngồi ở dưới nước nữa, liền đi lên bờ theo.

Nguyệt Tri đi mượn củi cùng mồi lửa của người khác, rồi bắt đầu nhóm lửa, chỉ trong chốc lát lửa liền nổi lên, Mộ Lãnh thấy thế thì cũng bắt chước học theo, nhưng thật ra cũng giống mô giống dạng làm cho không sai biệt lắm.

Nguyệt Tri vốn không nghĩ sẽ đi so đo với hần liền khịt mũi coi thường, từ trong ngực lấy ra một cây chủy thủ*, rồi cạo vẩy cá, lấy nội tạng, công phu nhìn qua rất là thành thạo, trong một lát mấy con cá đã được hần xử lý sạch sẽ, thủ pháp mau lẹ làm cho người khác cảm thấy thần phục.

*Chủy thủ (kiếm ngắn hoặc dao găm) là loại binh khí ngắn lấy đâm là chính, có thể kiếm cả chặt chém. Hình thù của chủy thủ như kiếm nhưng không dài bằng kiếm

Vì Nguyệt Tri học y, thế nên đối với những loại đồ vật này rất là quen thuộc, nhưng mà Mộ Lãnh thì lại khác, từ khi còn nhỏ hần đã được ngâm muống vàng, vừa sinh ra đã là hoàng tử, nói hần đốt lửa thì hần còn có thể đốt, nhưng bảo hần đi xử lý cá, vậy chính là đang làm khó hần rồi.

Chờ đến lúc Nguyệt Tri đã dùng nhánh cây cắm vào cá rồi bắt đầu nướng, thì bên này Mộ Lãnh còn chưa có bắt đầu xử lý cá.

Nguyệt Tri một bên nhàn nhả mà nướng cá, một bên thì cười với Mộ Lãnh, nụ cười kia vào trong mắt Mộ Lãnh chính là đang khoe khoang, Mộ Lãnh lập tức sinh khí, ném cá trong tay xuống, quay đầu nói với Mai Âm Âm: "Nàng mau đi gọi bọn người hầu tới đây, để cho bọn họ làm cái này."

Đãi ngộ này, lập tức liền phân chia ra, Quý Lạc ở bên kia thì có người giúp nướng cá, cô ta chỉ cần chờ ăn là tốt rồi, mà nàng, lại biến thành chân chạy vật?

Mặc dù trong lòng không muốn, nhưng Mai Âm Âm cũng không dám cãi lại lời của Mộ Lãnh, nàng dậm chân một cái, rất không tình nguyện mà rời đi.

Thời điểm cá nướng gần chín, có dầu trơn từ trên mặt cá chảy ra, thịt cá được nướng chín vàng và giòn, nhìn qua làm cho người ta nhìn không được mà chảy nước miếng, Nguyệt Tri thấy cá đã gần chín rồi, liền ở trong mắt của Quý Lạc, thông thả ung dung mà đem bàn tay tiến vào trong ngực, như là đang lấy thứ gì đó.

Theo sau, từ trong ngực hần liền móc ra mấy cái chai lọ vại bình, sau đó không nhanh không chậm mà đem mấy thứ kia theo thứ tự đổ lên thịt cá, cuối cùng lật mặt khác lại, rồi tiếp tục nướng.

Quý Lạc sừng sốt nhìn một loạt động tác này của hần, qua một lúc lâu, Quý Lạc mới hỏi: "Thì ra huynh sớm đã biết chúng ta sẽ nướng cá?"

Trên tay Nguyệt Tri đang cầm một xiên cá đã được nướng chín, hần đưa cho Quý Lạc, rồi bắt đầu đáp: "Cái này cũng được xem như là dược liệu, bên trong có chút hương vị của dược liệu cùng với gia vị độc nhất vô nhị, cũng may là ta thường mang theo bên người."

Ở trong ấn tượng của Quý Lạc, tất cả các loại dược đều có điểm chung là rất đắng, cho nên tuy rằng trên tay đang cầm một xiên cá nhìn qua vô cùng ngon miệng, cô vẫn là có chút ăn không nổi.

Mà Nguyệt Tri lại cho rằng cô sợ thứ nhiều, thế là liền đem cá còn đang nướng ở trong tay đặt lên trên giá, ngay sau đó cầm lấy xiên cá trong tay Quý Lạc, nhẹ nhàng gỡ một miếng thịt cá, rồi cẩn thận kiểm tra xem ở trong có xương hay không, phát hiện cũng không có gì không ổn, lúc này mới đưa tay đem thịt cá đưa tới bên miệng Quý Lạc.

Bộ dáng của Nguyệt Tri lúc này rõ ràng là muốn dứt cho cô, Quý Lạc cũng không có ngưng ngừng cự tuyệt, mà là căng da đầu rồi há miệng đem thịt cá nuốt xuống.

Thịt cá tinh tế, vào miệng là tan, mà đồ vật Nguyệt Tri dùng để rắc lên thế nhưng cũng vô cùng hấp dẫn người, hai thứ kết hợp lại càng tăng thêm sức mạnh, Quý Lạc ăn xong một miếng, không tự chủ được mà lại hé miệng, chờ hần dứt tiếp.

Nguyệt Tri thấy vẻ mặt thỏa mãn của Quý Lạc, liền cười khê, rồi tiếp tục dứt cô, thời điểm Quý Lạc ăn xong thịt cá, bỗng ngậm lấy ngón tay thon dài của Nguyệt Tri.

Một cổ cảm giác tê tê đại đại theo ngón tay trực tiếp truyền tới đáy lòng hần, vốn dĩ trái tim đang đập một cách có quy luật thì sau khi ở dưới ánh mắt phong tình của Quý Lạc, cũng bắt đầu đập gia tốc hơn.

Nhưng hần lại sợ bị Quý Lạc chê cười, vì thế cố nén lại cảm giác khác thường, ở trong ánh mắt của Quý Lạc, dùng ngón tay có dính nước miếng của Quý Lạc, xé thêm một miếng thịt cá, rồi nhét vào miệng mình, ở dưới ánh mắt sai lằng của Quý Lạc, còn liếm liếm ngón tay, một bộ dáng chưa đã thêm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Họa quốc yêu cơ (18)

Không khí ở bên này hài hòa bao nhiêu, thì bên kia lại không tốt bấy nhiêu, chờ Quý Lạc ăn no rồi, thì bên kia Mộ Lãnh vẫn là hồngбет, Mộ Lãnh cảm thấy rất là mất mặt, thế nên cũng không hề nhiều lời thêm nữa, liền phát tay áo hồi phủ, đáng thương cho Mai Âm Âm, vốn dĩ muốn đi du ngoạn, cuối cùng lại ôn một bụng tức mà trở về.

Dù sao Nguyệt Tri cũng là một người không biết sợ, Mộ Lãnh sau có cô ý khó xử hần, đều bị một câu nhẹ nhàng của hần đẩy trở về: "Chẳng lẽ, điện hạ không cần Nguyệt mở giúp luyện được?"

Một bên Mộ Lãnh nghĩ muốn khó xử hần, một bên lại làm khó xử chính mình, Quý Lạc chỉ cảm thấy lấy chỉ số thông minh của Mộ Lãnh, lúc trước làm thế nào mà lên được ngôi hoàng đế vậy?

Lúc trước do Nguyệt Tri không có đẻ bụng, thế nên đối với chuyện lão hoàng đế chết cũng không có sinh ra nghi ngờ, hiện giờ có Quý Lạc ở một bên chọc phá, Nguyệt Tri đối với Mộ Lãnh rất là bất mãn, nếu Mộ Lãnh còn tiếp tục sử dụng cái phương pháp kia, cô chỉ có thể nói ngu xuẩn.

Ngày năm tháng ba, chính là tiệc mừng thọ của hoàng đế, vì thế nên trong cung liền mở tiệc chiêu đãi các đại thần trong triều, trong đó tự nhiên cũng bao gồm Nguyệt Tri, bởi vì tiệc mừng thọ cho phép mang theo người nhà, thế nên Quý Lạc liền lấy thân phận người nhà của Nguyệt Tri để đi theo.

Trước đó, cô đã lấy trộm được cuốn sổ ghi chép bệnh án của Nguyệt Trì.

Mở ra xem, quả nhiên phát hiện bên trong có ghi lại phần về Mai Âm Âm, thế là cô liền xé tờ giấy đó đi, rồi như không có gì mà kẹp lại vào quyển sổ.

Thượng Lâm quốc đất rộng của nhiều, độ giàu có này khiến cho các quốc gia đều theo không kịp, nước láng giềng mấy cái tiểu quốc toàn phải tới sứ giả tỏ vẻ chúc mừng, thậm chí có một quốc gia phải cả công chúa tới.

Chờ thời điểm Quý Lạc cùng Nguyệt Trì tiến vào, giữa sân sớm đã là ca vũ thăng bình, các đại thần vừa nói vừa cười, còn nữ quyền trong nhà thì ngồi ở phía bên kia, vừa trò chuyện vừa dùng các loại điểm tâm.

Thời điểm lúc này đang là tháng ba, bữa tiệc lại được tổ chức ở gần Ngự Hoa Viên, có rất nhiều mùi hoa trộn lẫn vào nhau, làm cho người ta say mê.

Quý Lạc vốn dĩ đang êm đẹp mà ngồi ở chỗ kia, lại tình mắt phát hiện ra Mai Âm Âm ở đối diện không biết từ khi nào mà đã cùng với công chúa nước láng giềng nói chuyện rất thân, nếu là như thế thì cũng thôi đi, nhưng có tình Mai Âm Âm lại là người không biết an phận, hơn nữa ánh mắt của vị công chúa kia cũng thường dùng lại ở trên người Nguyệt Trì, Quý Lạc liền biết Mai Âm Âm đây là đang giờ trò châm ngòi ly gián.

Quả nhiên, cái ý niệm này vừa mới xuất hiện, An Trà Nhục công chúa ở bên kia liền đứng dậy, hơi khom người chào hoàng đế, sau đó dừng cảm mà nói: "Sớm đã nghe nói Thượng Lâm quốc có rất nhiều mỹ nhân, hiện giờ vừa thấy, quả nhiên là danh bất hư truyền."

Thân là vua của một nước, được người của quốc gia khác khích lệ, đương nhiên là thoải mái, vì thế hoàng đế mặt rồng đại duyệt, kêu người ban rượu cho An Trà Nhục.

An Trà Nhục lập tức tỏ vẻ cảm kích, Quý Lạc nhìn một màn này, liền biết chuyện sẽ không đơn giản như vậy, sau khi An Trà Nhục công chúa cầm chén rượu trong tay một hơi uống cạn sạch, liền nói: "Nghe nói đệ nhất ca kỹ của kinh thành hôm nay cũng ở đây, không biết An Trà Nhục có vinh hạnh được thưởng thức điệu múa của nàng không?"

Hoàng đế đương nhiên không biết vị ca kỹ đệ nhất đó trông như thế nào, chỉ nói: "A? Còn có loại chuyện này? Không biết đó là vị nào ở đây?"

Sắc mặt Nguyệt Trì liền trắng nhợt, hẳn đương nhiên biết đó là Quý Lạc, nhìn tình hình hiện giờ, liền biết rõ ràng là đang nhắm vào Quý Lạc.

Hắn hơi có chút lo lắng mà nói với Quý Lạc: "Có ta ở đây, cho dù nàng làm gì, đều có ta chịu trách nhiệm."

Quý Lạc bung chén trà trước mặt lên, không nói gì cả.

Mai Âm Âm đứng dậy, nói: "Đệ nhất ca kỹ chính là vị mỹ nhân đang ngồi ở bên cạnh Nguyệt công tử."

Nàng vừa nói xong, những người khác liền hướng bên này nhìn qua, một ít thế gia công tử chưa từng thấy qua Quý Lạc, tự nhiên liền kinh diễm với dung mạo của cô.

Mộ Lãnh một bên lo lắng cho Quý Lạc, một bên lại muốn để Quý Lạc ném chút khổ sở, thế là cũng không có ngăn Mai Âm Âm lại, tùy ý để nàng nói ra.

.....

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Họa quốc yêu cơ (19)

Quý Lạc đem chén trà vừa mới uống xong bỏ xuống, rồi mới đứng lên, nói với Hoàng đế: "Đúng là dân nữ, có điều dân nữ sớm đã chuộc thân, hiện tại cái xưng hô này, chỉ sợ là không thích hợp với ta."

Khi Hoàng đế còn trẻ cũng là một người phong lưu, ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Quý Lạc, liền nghĩ nên làm thế nào để đem người này đưa vào hậu cung, giờ phút này nhìn lại Quý Lạc, trong thanh nhã mang theo một tia vũ mị, làm cho Hoàng đế càng thêm muốn chiếm hữu cô.

"Nói như thế, vậy không biết hôm nay người lấy thân phận gì để vào cung?"

Quý Lạc rũ tay đang bị Nguyệt Trì néo xuống, sau đó không đợi cô trả lời, Nguyệt Trì đã đứng dậy, hướng hoàng đế nói: "Hồi bệ hạ, nàng ấy là vị hôn thê của thần."

Lời nói ra liền làm người khác cả kinh, cơ hồ tất cả người đang ngồi ở đây đều biết thân phận của Nguyệt Trì, đối với vị hôn thê tự xưng thành linh nhảy ra này, liền dọa cho bọn họ nhảy dựng.

An Trà Nhược ngồi ở đối diện lại càng thêm buồn bực, ánh mắt đầu tiên khi nàng ngồi vào bàn liền nhìn trúng người nam nhân này, ở quốc gia các nàng, loại nam tử chỉ có khuôn mặt nhưng không có đáng người cường tráng thì sẽ không được hoan nghênh, nhưng cái khí chất xuất trần của Nguyệt Tri lại làm An Trà Nhược thật sâu mà thích người nam nhân này.

Nhưng mà vừa rồi Mai Âm Âm lại nói cho nàng, Nguyệt Tri đã có người yêu, chính là người đang ngồi ở bên cạnh hắn.

Sau khi An Trà Nhược nhìn thấy bộ dáng của Quý Lạc, liền lập tức khịt mũi coi thường, loại nữ nhân chỉ cần một trận gió liền ngã này, làm sao so được với nàng? Lúc biết được thân phận của Quý Lạc, nàng lại càng thêm chắc chắn Nguyệt Tri đã là vật ở trong bàn tay mình, một công chúa cao quý, với một cái pháo hoa nữ tử*, cái nào nặng cái nào nhẹ, người bình thường nhất định sẽ biết lựa chọn như thế nào.

*Một nữ tử nhỏ bé không đáng kể

Nhưng mà biểu hiện của Nguyệt Tri lại làm nàng thất vọng rồi, nam tử kia, thế nhưng lại hào phóng nói ra quan hệ của bọn họ như vậy?

An Trà Nhược rất không cam lòng, mỗi cái giờ tay nhắc chân của Nguyệt Tri đều làm nàng si mê, cho nên không có khả năng nàng sẽ từ bỏ.

Vì thế nàng lại nói với Hoàng đế: "Tuy là đã chuộc thân, nhưng hôm nay là sinh nhật của hoàng đế, không bằng để vị cô nương này lấy vũ trụ hứng?"

Hoàng đế vốn dĩ cũng muốn nhìn thử xem, lúc này An Trà Nhược lại nói như vậy, đương nhiên ông sẽ cảm thấy không thể tốt hơn, không đợi Nguyệt Tri nói chuyện, ông liền trực tiếp quyết định: "Được, trẫm cũng cảm thấy vô cùng hứng thú, người đâu, mau đưa vị cô nương này đi thay quần áo, trẫm chờ nàng biểu diễn a."

Lúc này Hoàng đế cũng bất chấp Nguyệt Tri, cho dù yêu thương thì thế nào, chỉ là một nữ nhân mà thôi, tương lai ông sẽ ban cho hắn nhiều nữ nhân hơn.

Vốn dĩ Quý Lạc không nghĩ sẽ để Nguyệt Tri hỗ trợ, cô hướng Nguyệt Tri nói câu yên tâm, sau đó mới đi theo tỷ nữ để thay quần áo.

Không biết có phải do Mai Âm Âm sai sử hay không, bộ váy kia vô cùng lộ liễu, Quý Lạc thấy bộ váy kia xấp xỉ với nhan sắc của mình, liền đem làn váy chỗ sa mỏng thả xuống dưới, rồi quần lại nơi tay.

Chờ thời điểm Quý Lạc lên sân khấu, mọi người liền sôi nổi nhìn lại, có người đang cầm chén rượu trên tay, rượu đổ hết xuống mà cũng không biết.

Lúc này, hô hấp của mọi người đều bất giác mà trở nên nhẹ hơn, chỉ sợ tiếng hít thở sẽ quá nhiều đến nữ tử đang đứng ở giữa sân, nữ tử kia quyền rũ tựa như yêu tinh, có một đôi mắt câu nhân hồn phách.

Quý Lạc đến cả âm nhạc cũng không cần, liền dựa theo ký ức của nguyên chủ, nhẹ điểm mũi chân, rồi xoay tròn, lục lạc ở trên chân cũng theo đó mà vang lên, tựa như nhịp trống, thanh âm quanh quẩn ở bên tai mỗi người.

Theo động tác càng lúc càng nhanh, vũ đạo cũng tới hồi kết thúc, thanh âm đinh linh đinh linh của lục lạc cũng bắt đầu chậm dần, thẳng đến khi vũ đạo đã kết thúc, rất nhiều người còn chưa phục hồi tinh thần lại.

Quý Lạc rất vừa lòng với cái hiệu quả này, vì thế cô liền đánh vỡ sự yên lặng: "Dân nữ đã biểu diễn xong, xin phép cáo lui."

Hoàng đế tùy tiện đáp ứng vài tiếng, ánh mắt giống như đang dính vào người Quý Lạc, cho đến khi Quý Lạc đã ngồi xuống, còn chưa có phục hồi tinh thần lại.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Họa quốc yêu cơ (20)

Hiển nhiên Nguyệt Tri rất không thích ánh mắt nhìn Quý Lạc của những người khác, hắn không hề nhẫn nại, liền trực tiếp cầm lấy tay Quý Lạc, rồi nói: "Thần cáo lui."

Sau đó ở dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, cũng không có quay đầu lại mà rời đi.

Những người khác nhìn một màn này, liền ở trong lòng thầm cảm thán, Hoàng Thượng quả nhiên là nhìn trúng Nguyệt Tri, liền hắn vô lễ như thế cũng không có trách tội chút nào.

An Trà Nhược nhìn bóng dáng đã biến mất của Nguyệt Tri, lần đầu tiên cảm thấy bản thân rất vô dụng, tuy rằng là công chúa cao quý, nhưng ở trước mặt người mình thích thì cái gì cũng không phải.

Bên này Quý Lạc cùng Nguyệt Tri vừa lúc ra cửa cung, tuy rằng đã là đầu xuân, nhưng ban đêm vẫn có chút lạnh, lúc này Quý Lạc lại chỉ mặc một bộ vũ y, da thịt đều lộ ra bên ngoài, một trận gió thổi qua khiến cô không khỏi rùng mình.

"Lạnh?"

Lúc này Nguyệt Trì rất giận, thế nên cũng không có chú ý tới cái này, lúc này mới nhớ tới Quý Lạc một thân quần áo đơn bạc, hần liền cởi áo khoác của mình, rồi khoác lên người Quý Lạc.

Quý Lạc nắm chặt áo khoác của hần, ngoan ngoãn lắc đầu, nói: "Có áo khoác của huynh, thế nên không lạnh."

Có lẽ là do cô ngoan ngoãn làm Nguyệt Trì không thể nào tức giận được nữa, ánh mắt Nguyệt Trì biến đổi, bên trong là tình cảm bị đè nén, hần bỗng nhiên xoay người, đè Quý Lạc vào tường, ở thời điểm Quý Lạc còn chưa có phản ứng lại, liền trực tiếp hôn xuống.

Cùng lần hôn lúc trước rất là bất đồng, lần này cô có thể cảm nhận được Nguyệt Trì đang vội vàng, bất an, loại tâm tình này thông qua nụ hôn của hần truyền tới cho Quý Lạc.

Dần dần, Quý Lạc cũng bắt đầu hôn lại hần, lấy nụ hôn để trấn an, môi lưỡi hai người đan xen vào nhau, Nguyệt Trì thấy Quý Lạc đáp lại, liền sùng sốt trong chốc lát, tiếp theo hôn càng thêm có lực để đáp lại cô.

Một hồi hôn, Nguyệt Trì cũng không có vội vã rời đi, mà là dựa trán mình vào trán Quý Lạc, ngữ khí bất an nói: "Không muốn cùng nàng tách ra."

Loại ngữ khí trẻ con này, làm Quý Lạc có chút dở khóc dở cười, hần hiện tại cùng trong nhận thức của cô có chút khác biệt, chẳng lẽ tình yêu có thể làm thay đổi một người?

"Ừm, sẽ không bao giờ xa nhau."

Nguyệt Trì nhận được câu trả lời, tâm rối cuộc cũng buông xuống, cái loại tính tình trẻ con vừa này cũng không còn, hần ngồi xổm xuống, nói với Quý Lạc: "Ta công nàng."

Trong lòng Quý Lạc liền ấm áp, theo lời hần mà leo lên, dưới ánh trăng, hai người có vẻ vô cùng hạnh phúc.

Trong yến hội, vừa rồi tất cả mọi người còn đang đắm chìm vào màn vũ đạo của Quý Lạc, lúc này mới phục hồi tinh thần lại, có vài người tinh mắt phát hiện ra trên mặt đất có nhiều thêm một quyển sách cùng loại với những quyển sách xung quanh, Hoàng đế cũng phát hiện, liền sai người nhặt lên.

Nô tỳ kia cung cung kính kính mà đem quyển sách đó đưa cho hoàng đế, Hoàng đế vừa thấy, liền nhận ra đó là đồ của Nguyệt Trì, đang chuẩn bị sai người đưa đến y quán của hần, thì một tờ giấy ở trong bỗng bay ra.

Hoàng đế nhìn đến nội dung trên đó, sắc mặt liền biến đổi.

Đám hạ nhân không biết hoàng đế đã nhìn thấy gì, đều im lặng.

Một lát sau, Hoàng đế mới đặt câu hỏi, nhưng là hỏi Mai Âm Âm.

"Bụng của Mai trắc phi mấy năm nay đều chưa thấy động tĩnh, đã gọi thái y đến xem chưa?"

Vốn dĩ Mai Âm Âm đối với chuyện này vẫn luôn có khúc mắc, hiện tại lại nghe được Hoàng đế nói như vậy, liền sợ Hoàng đế sẽ ban chính phi cho Mộ Lãnh, vội đáp: "Thần thiếp cũng không biết, có điều mấy ngày nay vẫn luôn cảm thấy thân mình không tì, có lẽ là không lâu sau có thể sinh một tiểu tử cho Tam điện hạ."

Nói tới đây, Mai Âm Âm còn thích hợp mà đỏ mặt, mọi người nhìn vào thì chính là đang thẹn thùng, các thân tử đều phối hợp cười theo.

Mộ Lãnh ngồi ở bên cạnh Mai Âm Âm lại sinh ra một loại cảm giác phiền chán, mấy ngày nay, nàng vẫn luôn hỏi hần là có phải đã lựa chọn được chính phi rồi đúng không, phản ứng đầu tiên của hần chính là Quý Lạc, nhưng mà hần thân là hoàng tử, ghét nhất là có người tả hữu hần, mà Mai Âm Âm này lại hỏi đi hỏi lại hần nhiều lần như vậy chính là không đem hần để vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Họa quốc yêu cơ (21)

"Hừ!"

Hoàng đế bỗng nhiên đem đồ vật trên tay quăng xuống, những người khác thấy hoàng đế phát giận, một đám đều cúi đầu, không dám ngẩng lên nhìn.

Mai Âm Âm cũng bị dọa, liền cúi đầu, nàng không biết lời nói của nàng đã phạm vào cái gì, mà lại làm Hoàng đế tức giận như vậy.

"Toàn Đức, người đem tờ giấy này nhặt lên, rồi đưa cho Mai trắc phi tự mình nhìn thử."

Thái giám Toàn Đức ở bên người hoàng đế liền lĩnh mệnh, lập tức nhanh tay nhanh chân nhặt tờ giấy kia lên, rồi đưa cho Mai Âm Âm.

Vốn dĩ Mai Âm Âm vẫn còn không hiểu chuyện gì, nhưng khi nàng thấy được nội dung trên tờ giấy, nháy mắt khuôn mặt liền trở nên trắng bệch, thân mình không khỏi run rẩy.

Nàng không biết, thứ này làm thế nào mà lại ở chỗ này, nhân phẩm của Nguyệt Tri cơ hồ tất cả quan viên của Thượng Lâm quốc đều biết, thế nên khẳng định không phải là hẩn tiết lộ, vậy thì chỉ còn một người, Quý Lạc, nữ nhân kia, tâm thật đúng là ngoan độc a.

Việc này nhất định phải giải thích.

"Này....."

Mai Âm Âm còn chưa nói xong, Hoàng đế đã cười lạnh một tiếng: "Đừng nói với trẫm là y thuật của Nguyệt Tri không tinh, loại chuyện này, không có gì phải giải thích. Toàn Đức, tội khi quân thì nên xử lý thế nào?"

"Hồi bệ hạ, tội khi quân, hẩn là phải lập tức xử trảm, nhưng gia tộc của Mai trắc phi vì Thượng Lâm quốc mà lập không ít công lao, cho nên....."

Lúc này Hoàng đế mới nhớ tới phụ thân của Mai Âm Âm quả thật vì Thượng Lâm quốc mà trả giá không ít, nhưng chuyện Mai Âm Âm lừa gạt ông thì nhất quyết không thể tha.

"Từ hôm nay trở đi, Mai thị không còn là trắc phi nữa, ban một tờ hưu thư, biếm thành thứ dân."

Quân vô hí ngôn, lời này nếu đã nói ra, thì chính là nước đổ ra ngoài, cả người Mai Âm Âm liền nằm xoài ra nơi đó, một hồi lâu, nàng mới nhớ tới Mộ Lãnh, liền lập tức túm lấy quần áo hẩn, nước mắt nhanh chóng chảy ra.

"Điện hạ, người cần phải cầu tình vì thiếp a, thiếp vì người, mà đi mượn sức những quan viên đó, thậm chí phụ thân thiếp còn giúp người....."

Mộ Lãnh vốn dĩ đã phiền chán Mai Âm Âm, giờ phút này nàng khóc đến rồi tỉnh rồi mù, vốn dĩ khuôn mặt được trang điểm tinh xảo nay thật đáng sợ, muốn bao nhiêu đáng sợ liền có bấy nhiêu đáng sợ, cố tình nàng ta còn không tự biết, chờ nghe được nội dung nàng ta nói, ánh mắt Mộ Lãnh liền lạnh lùng, trực tiếp dùng một chân đá bay Mai Âm Âm ra.

Nữ tử nhu nhược như Mai Âm Âm làm sao mà chịu được cú đá của một người nam tử trưởng thành, đương nhiên bị đá ngã trên mặt đất, một búng máu liền trực tiếp phun ra.

Trong mắt nàng tất cả đều là không thể tin, nàng không tin, Mộ Lãnh thế nhưng sẽ đối xử với nàng như vậy.

Mộ Lãnh cúi đầu, dùng thanh âm chỉ có hai người nghe thấy rồi nói: "Người nếu lại khua môi múa mép, tiểu tâm tư* của người ngày nào đó sẽ làm người phơi thây đầu đường, tính cách của bản điện hạ, người hẩn là đã biết."

*Theo trẫm nghĩ thì chính là mưu tính nhỏ trong lòng

Mai Âm Âm đã gả cho Mộ Lãnh mấy năm, đối với Mộ Lãnh rất quen thuộc, lúc này, rõ ràng chính là nổi lên sát ý.

"Ha ha ha ha ha, thì ra là Mai Âm Âm ta mất bị mù, ha ha ha."

Giờ phút này Mai Âm Âm lại đột nhiên nở nụ cười, làm cho mọi người đều có chút bất an, một ít đại thần thậm chí bắt đầu nói: "Này, chẳng lẽ Mai Âm Âm điên rồi?"

Hoàng đế cũng nhìn thêm không được, trực tiếp sai người đem Mai Âm Âm kéo xuống.

Mai Âm Âm nhìn Hoàng đế, trong mắt tràn đầy căm hận, nếu hôm nay phụ thân có ở đây, thì Hoàng đế sao dám làm như vậy, còn có Quý Lạc, nếu hôm nay Mai Âm Âm nàng còn sống thì nhất định sẽ khiến Quý Lạc sống không bằng chết.

Một lát sau, Hoàng đế mới nhớ tới Mộ Lãnh, hỏi: "Phụ hoàng tự tiện quyết định, hoàng nhi không có ý kiến chứ?"

Mộ Lãnh thu liễm lại ánh mắt lạnh lẽo, cung kính đáp: "Nhi thần không có ý kiến."

Rõ ràng đại hoàng huynh cùng nhị hoàng huynh đều không còn nữa, nhưng phụ hoàng lại chậm chạp không chịu đem ngôi vị Thái tử truyền cho hẩn, chờ hẩn lên làm hoàng đế, liền có được quyền lợi, khi đó, hẩn sẽ đem những người chặn đường hẩn mỗi một người đều trừ bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Họa quốc yêu cơ (22)

Yến hội kết thúc, mọi người đều chậm rãi rời đi, Mộ Lãnh bởi vì việc Quý Lạc cùng Mai Âm Âm nên trong lòng không vui, vì thế uống không ít rượu.

Hắn cũng không có vội vã hồi phủ, mà là một bên tản bộ một bên chờ mùi rượu phai đi, chờ mùi rượu phai đi không sai biệt lắm, hắn mới xoay người định đi, lúc này lại nghe thấy thanh âm của Toàn Đức bên người phụ hoàng.

Trực giác nói cho hắn khẳng định có chuyện rất quan trọng, hắn lập tức trốn đến bên cạnh núi già, mới vừa trốn liền nghe được Toàn Đức nói: "Bệ hạ là coi trọng cô nương hôm nay Nguyệt công tử đem đến?"

Cô nương mà Nguyệt Trì mang đến, không phải là Quý Lạc sao? Thế nhưng phụ hoàng lại coi trọng cô?

"Người nhìn hậu cung này đi, cũng không phải là thiếu đi người đẹp như vậy sao?"

Hoàng đế vừa nói, vừa hồi tưởng lại Quý Lạc như hoa như ngọc, trên mặt phẳng phát như thấy được bộ dáng Quý Lạc ở dưới thân ông uyển chuyển cầu hoàn.

Toàn Đức lại nghĩ nhiều hơn so với Hoàng đế, hắn trầm mặc trong chốc lát rồi mới nói: "Vậy Nguyệt công tử bên kia, chỉ sợ sẽ không chịu a."

Lúc này Hoàng đế mới nhớ tới Quý Lạc là người của Nguyệt Trì, có điều nó là nhi tử của mình, chẳng lẽ lão tử coi trọng nữ nhân của hắn hắn còn không cho?

"Về sau ngôi vị hoàng đế đều là của nó, nó còn buồn vì không có mỹ nhân? Người phụ thân là trăm đã đền bù cho hắn rất nhiều trong mấy năm qua."

"Vâng, bệ hạ anh minh."

Hai người một đường vừa cười vừa đi, để lại Mộ Lãnh sững sờ đứng tại chỗ.

Giờ phút này Mộ Lãnh giống như là bị sét đánh, phụ hoàng vừa nói cái gì? Nguyệt Trì..... Là nhi tử của phụ hoàng?

Đây là tình huống gì vậy? Khó trách nhiều năm như vậy, phụ hoàng chưa bao giờ nghĩ tới chuyện lập Thái tử, thì ra trong lòng ông sớm đã có quyết định. Mộ Lãnh cảm thấy sức lực trên người như bị rút cạn, hắn dựa vào núi già, dùng mu bàn tay che lại mắt.

Trên đời này luôn có một loại người, chuyện gì cũng chưa làm, nhưng lại có được tất cả, cô, cùng với quyền lợi, đặt ở trên người hắn, lại như cá so với tay gấu không thể bao hết*, thật là buồn cười.

*Câu này ta cũng không hiểu lắm đâu~

Nguyệt Trì, tất cả đều là tại ngươi, ta nhất định sẽ lấy đi tất cả của ngươi, nhất định.

Sáng sớm hôm sau, Toàn Đức đem cuốn sổ trả lại cho Nguyệt Trì, rồi nói: "Đồ vật như vậy Nguyệt công tử cần phải bảo quản thích đáng, có đôi khi đồ vật nhìn như không quan trọng, nhưng trong chớp mắt có thể khiến người khác mất mạng."

Tuy Nguyệt Trì không biết lúc hắn đi đã xảy ra chuyện gì, nhưng có một việc hắn có thể khẳng định, thứ này, là do Quý Lạc lấy ra.

Một khác kia, tâm hắn không khác gì đặt ở trên lò lửa, đột nhiên có loại cảm giác bị phản bội.

Chờ thời điểm hắn đến phòng Quý Lạc, hiển nhiên Quý Lạc là vừa mới tỉnh, một đầu tóc đen trút xuống hiện lên cổ hương vị lười biếng, hơn nữa đối với việc hắn đến giống như một chút cũng không có ngoài ý muốn, chỉ quay đầu lại, nhàn nhạt nói: "Huỳnh đã đến rồi."

Tuy rằng Nguyệt Trì không quan tâm đến mọi việc, nhưng cũng không đại biểu hắn ngốc, cái dạng này của Quý Lạc rõ ràng là đang thừa nhận tất cả.

Chờ khi cô nhìn đến đồ vật trên tay hắn, lúc sau, đột nhiên cười.

"Thứ này nếu đã tới tay huỳnh, chứng tỏ Mai Âm Âm cũng không quá tốt."

Nghe cô nói về hạnh phúc của một người nhẹ nhàng băng quơ như vậy, Nguyệt Trì liền tưởng đến những khác thường lúc trước của cô, cái gì mà nhàm chán muốn nhìn đều là giả, lợi dụng mới là thật.

"Cho nên, từ đầu tới cuối đều là nàng lợi dụng ta?"

Nguyệt Trì tức giận, hắn đã từng yêu Quý Lạc bao nhiêu, tín nhiệm Quý Lạc bao nhiêu, hiện tại liền có bao nhiêu hận, hận chính hắn, cũng hận cô.

Quý Lạc không có nhanh chóng trả lời hắn, ngược lại từ trong hộp trang sức lấy ra một cái trâm cài mã màu đỏ, đối diện với gương đồng, không nhanh không chậm mà cài vào tóc mai, cuối cùng nghiêng nghiêng để đem cây trâm cắm lên, chưa xong, cô còn dùng son điểm điểm môi, thời điểm quay

đầu lại cả người vô cùng mỹ lệ, đó là hình ảnh khi Nguyệt Trì mới gặp cô, là một băng son mỹ nhân

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Họa quốc yêu cơ (23)

Biểu tình trên mặt cô rất đậm đặc, cơ hồ nhìn không ra một tia nhân khí, tuy rằng khóe môi mang theo ý cười, nhưng trong mắt lại là một mảnh lạnh băng.

Quý Lạc ngắt xuống một đóa mẫu đơn từ bình hoa bên cạnh, chậm rãi vuốt ve, nhìn hồi lâu, đột nhiên cô bỗng vứt đóa mẫu đơn xuống đất, rồi trực tiếp dùng chân nghiền lên.

"Đúng vậy, là do ta làm, ta đã lợi dụng huynh."

Cô rút cuộc cũng thừa nhận hành động của mình, nhưng mà Nguyệt Trì một chút cũng không thấy cao hứng, hắn còn nghĩ rằng ít nhất Quý Lạc sẽ lừa hắn, liên tính chuyện này là do cô làm thì hắn cũng không có so đo, nhưng cô lại cố tình, cố tình nói thẳng ra là cô đã lợi dụng hắn.

Trong nháy mắt, Nguyệt Trì chỉ cảm thấy bản thân quá buồn cười, hắn cho rằng mình là phu quân, kỳ thật chỉ là tự hắn diễn một tuồng kịch.

"Đi ra ngoài!"

Nguyệt Trì nhắm mắt lại, không hề nhìn cô nữa, cũng làm chính mình không hề nghĩ đến cô.

Quý Lạc dùng một ánh mắt phức tạp mà nhìn hắn, trước khi ra cửa, cô đột nhiên nói: "Huynh biết không, hoa càng đẹp, thì người lại càng tham lam."

Nói xong, cô cũng không đợi Nguyệt Trì nghĩ lại, đã nói: "Ta cầu huynh, giúp ta chiếu cố Bích Tuyết."

Nguyệt Trì bỗng mở mắt ra, trực tiếp vọt tới trước mặt Quý Lạc, "Nàng lấy cái lập trường gì để cầu ta? Dựa vào cái gì? Ta....."

Còn chưa nói xong, thế nhưng Quý Lạc đã trực tiếp quỳ xuống, biểu tình của Nguyệt Trì liền lập tức cương lại.

"Ha ha, nàng làm rất tốt, là ta quá ngu ngốc. Được, ta đáp ứng nàng, nhưng mà ta mong nàng không cần xuất hiện ở trước mặt ta nữa."

"Được."

Lúc ra cửa, vừa vặn đụng phải Bích Tuyết, Bích Tuyết cho rằng Quý Lạc muốn ra ngoài, liền nghĩ muốn bồi cô, Quý Lạc thấy vậy liền nói: "Đợi ở chỗ này, nghe lời."

Từ trước đến nay Bích Tuyết luôn nghe lời cô nói, nghe thế cũng không nghĩ nhiều, dạ một tiếng, liền không đi theo nữa.

Một lát sau, nàng bỗng thấy Nguyệt Trì đi ra từ trong phòng của Quý Lạc, đang định tiến tới để nói chuyện, thì thấy thần sắc của hắn có điểm không thích hợp cho lắm, vì thế nàng liền lập tức im lặng.

Chờ sau khi Nguyệt Trì đã biến mất, Bích Tuyết mới lẩm bẩm tự nói: "Khóe mắt Nguyệt công tử hình như có chút hồng hồng, chẳng lẽ là khóc?"

Quý Lạc mới ra cửa, liền cảm giác được phía sau có người đi theo cô, cong khóe môi lên, cô giả bộ cái gì cũng không biết, quả nhiên người nọ dần dần tới gần cô, ngay sau đó liền dùng một cái khăn tay mang theo mùi được che lại mũi cô, chẳng được bao lâu, cô liền mất đi ý thức.

Chờ thời điểm cô có ý thức lại lần nữa, thì thấy có một người quen thuộc đang ngồi cách đó không xa ngồi, Mộ Lãnh thấy Quý Lạc đã tỉnh lại, liền đi tới.

Quý Lạc một chút cũng không có hoảng loạn, ngược lại quơ quơ đôi tay đang bị cột chặt, rồi hỏi: "Tam hoàng tử đây là có ý gì?"

Mộ Lãnh buồn cười mà nhìn chăm chăm cô, nữ nhân này, xác thật có biến hóa quá lớn, hiện giờ đã xảy ra chuyện này, vậy mà cô một chút cũng không có sợ.

"Quý Lạc, ta hỏi nàng lần cuối, nàng có nguyện ý* cùng ta?"

*Chỗ này chắc là nguyện ý sống cùng~

Ánh mắt Quý Lạc liền trở nên trào phúng, nhìn Mộ Lãnh giống như là đang nhìn một thứ rác rưởi.

"Thế nào, Tam hoàng tử chẳng lẽ là nghe không hiểu tiếng người? Quý Lạc cho rằng bản thân đã nói rất rõ ràng."

Lời nói của cô liền chọc giận Mộ Lãnh, hẳn là thật sự bất kham* so với Nguyệt Trì sao?

*không dễ dàng chịu để cho điều khiển

Hắn không tin, đầu của Mộ Lãnh bỗng nóng lên, muốn hướng Quý Lạc hôn tới, Quý Lạc cũng không có hoảng hốt, cứ như vậy mà nhìn hắn, ở thời điểm khi hắn chỉ cách Quý Lạc một lòng tay, thì Quý Lạc đột nhiên nói: "Người như vậy, không sợ Hoàng Thượng sẽ trách tội sao?"

Chỉ một câu như thế, Mộ Lãnh liền dừng lại động tác.

"Đây là chỗ người kém hơn Nguyệt Trì."

Thì ra cái gì cô cũng biết, bao gồm chuyện hắn sắp làm.

Mộ Lãnh ở trong lòng hạ quyết tâm, nếu cô đã không thích hắn, vậy hà tất gì hắn phải tự đi tìm khổ?

Nghĩ như vậy, hắn liền giương giọng nói: "Người đâu, mau đưa Quý cô nương vào cung, các người hẳn là biết phải làm gì rồi chứ?"

Lập tức liền có vài người từ bên ngoài tiến vào, trực tiếp đem Quý Lạc đang bị trói đến không nhúc nhích được nâng lên, sau đó đưa vào trong kiệu.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Họa quốc yêu cơ (24)

Trong cung, Hoàng đế không nghĩ tới Mộ Lãnh thế nhưng lại tự mình đem nữ nhân mà ông tâm tâm niệm niệm đưa tới, hơn nữa nhìn thấy Quý Lạc trang điểm xinh đẹp, liền càng nhìn càng thuận mắt, trực tiếp phát tay bảo những người khác lui xuống, còn chính mình thì hai mắt tỏa sáng mà hướng mếp giường đi đến.

Giờ phút này Quý Lạc không thể động đậy, lúc thấy Hoàng đế đi tới, cô liền cười cười với Hoàng đế, băng son mỹ nhân tươi cười so với những người khác tươi cười lại càng có lực hấp dẫn, Hoàng đế bị tươi cười của cô làm hoa mắt.

Nhưng chẳng được bao lâu, trông mắt Quý Lạc liền rung rung, một bộ dáng hoa lê đài vũ*, Hoàng đế không thể nhìn mỹ nhân khóc, trong lòng lập tức mềm nhũn, liền hỏi: "Mỹ nhân khóc cái gì?"

*Giống như hoa lê dính hạt mưa. Vốn dùng để miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương quý phi. Sau này được dùng để miêu tả sự kiêu diễm của người con gái

"Bệ hạ, tay dân nữ đau."

Nói, cô liền duỗi tay ra cho ông xem, tay Quý Lạc vốn trắng nõn trơn mềm, hiện tại lại bị dây thừng cột lấy, ở trên tay liền hiện ra một vòng vết đỏ, giống như sứ Thanh Hoa tốt nhất bị mẻ một miếng, nhìn qua phá lệ chói mắt.

Hoàng đế không có nghi ngờ, lập tức đi qua mở trói cho Quý Lạc, trong lòng thì nghĩ Mộ Lãnh làm việc thật không tốt, mỹ nhân đang tốt đẹp tại sao phải trói lại đây? Không thấy mỹ nhân cũng không có kháng cự ông sao?

Tay không còn trói buộc, Quý Lạc lập tức cười ngọt ngào, trong mắt còn có nước mắt, giống như là giọt sương trên lá sen, cô nũng nịu nói: "Cảm ơn bệ hạ."

Thanh âm cô tê tê đại đại, như là hồ ly, cào đến Hoàng đế muốn ngừng mà không ngừng được, hận bây giờ không thể cùng cô mây mưa.

Mới thò lại gần, Quý Lạc đã ngăn cản động tác của ông, Hoàng đế đang muốn phát hỏa, Quý Lạc liền nói: "Kỳ thật dân nữ đã ngưỡng mộ bệ hạ từ lâu, hôm qua ở trong yến hội nhìn thấy dáng vẻ khí phách của bệ hạ, càng cảm thấy bệ hạ anh dũng vô cùng, chỉ là dân nữ cảm thấy buổi tối lại càng có tình thú, bệ hạ ngài nói xem có đúng không?"

Cuối cùng một cái kết thúc hơi có chút ý triền miên, vốn dĩ Hoàng đế đã lâu chưa từng gặp qua tiểu nhân nhi nào hợp ý ông như vậy, được Quý Lạc tặng bốc một phen, tâm hư vinh liền lập tức dâng cao, vì thế liền nghe theo Quý lạc.

"Được, liền nghe theo lời của mỹ nhân, đêm nay, trầm chờ, mỹ nhân cũng đừng để cho trầm thất vọng."

Trước khi Hoàng đế ra cửa, Quý Lạc còn vút một cái mị nhãn cho ông, Hoàng đế liền cảm thấy mỹ mãn rồi rời đi.

Sau khi Hoàng đế đi, Quý Lạc liền ngồi xếp bằng ở trên giường rồi đánh giá cung điện này, bàn trang điểm gỗ đỏ tím khắc hoa, giường gỗ đàn, lại nhìn

bài trí trong phòng, đều là bạch ngọc phi thủy tốt nhất, quả nhiên cung điện trong cung thì xa hoa hơn những chỗ khác nhiều.

Chờ khi cô nhìn đến cái lư hương ở bên cạnh, liền đứng dậy đi tới, cầm lấy lư hương, nhẹ nhàng ngửi mùi vị trong đó, mùi hương nồng đậm, không tồi.

Ban đêm luôn phá lệ mà đến thật nhanh, trăng vừa lên, Hoàng đế liền kim lòng không được, vội vàng chạy đến tẩm cung của Quý Lạc, mới vừa tiến vào, liền nhìn thấy màn lụa trùng trùng điệp điệp, bởi vì ông mở cửa, gió liền từ ngoài thổi vào, gặp được màn lụa nhẹ như lông chim, liền khiến cho nó nhẹ nhàng bay lên, thoát nhìn như là mỹ nhân đang khiêu vũ.

Hoàng đế cho rằng đây là trò đùa của Quý Lạc, hiểu rõ mà cười cười, trở tay đóng cửa lại, rồi đi vào bên trong.

Ông vén những cái màn lụa đó lên, lại không thấy được bóng dáng của Quý Lạc, đang ở thời điểm ông chuẩn bị đổi hướng khác để tìm, thì lại phát hiện Quý Lạc mặc một thân váy mỏng đang nằm ở trên giường lớn, đùi ngọc trắng nõn thon dài được một cái sa mỏng bao trùm, nhưng bởi vì sa quá mỏng, nên loáng thoáng lộ ra da thịt, có loại cảm giác dục tưng còn ghênh.

Hoàng đế nhìn cảnh tượng như vậy liền không nhịn nổi, dưới thân ông đã nóng lên, bỗng trực tiếp bỏ nhào lên trên người Quý Lạc, sau khi sờ được da thịt bóng loáng của cô, liền thỏa mãn mà thở dài.

Mỹ nhân cũng vô cùng lớn mật, trực tiếp hôn lên, cái lưỡi trơn trượt làm Hoàng đế nhiều năm không có tình cảm mãnh liệt liền nổi lửa, ông chính là đang hưởng thụ, tay mỹ nhân lại dần dần trượt xuống, vừa lúc cảm phải chỗ kia, thân mình Hoàng đế liền run rẩy một cái, liền nằm lên trên người cô.

Âm thanh dâm dục cùng tiếng thở dốc không ngừng vang lên, trong phòng là một mảnh cảnh xuân kiều diễm.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Họa quốc yêu cơ (25)

Chờ trong phòng an tĩnh lại, hoàng đế liền thỏa mãn mà nặng nề thiếp đi, Quý Lạc đẩy cửa vào, trực tiếp tưới tắt huân hương, sau đó mới đem đồ vật bên trong đồ ra, rồi thay mới.

Sau khi làm thỏa đáng tất cả, cô mới vào căn phòng phía trong, trên giường là một mảnh thối nát bất kham, tất cả màn lụa đều quấn quanh người Hoàng đế, trên tay ông còn cầm một vật thể màu trắng khả nghi.

Quý Lạc từ trong lòng móc ra một cái bình sứ, trong lòng nghĩ hiệu quả của thứ này cũng không tệ lắm.

Vào thời điểm mà cô lấy trộm cuốn sổ của Nguyệt Tri thì liền tiện tay lấy luôn thứ này, bởi vì thấy nó tên là Trí huyền phần, cô nghĩ có lẽ nó sẽ hữu dụng, hiện tại xem ra, y thuật của Nguyệt Tri quả nhiên cao siêu, thứ này đúng là dùng rất tốt.

Cô vốn nghĩ rằng nhiều lắm là làm cho Hoàng đế hôn mê mà thôi, hiện tại xem ra, Hoàng đế giống như là đã chìm trong một hồi mộng đẹp nha.

Quý Lạc đem cái chai thu thập lại cho tốt, rồi đem áo ngoài cởi ra, dùng chăn che lại thân thể của Hoàng đế, sau đó đẩy ông qua bên cạnh, còn bản thân thì nằm ở bên kia giường lớn.

Thời điểm canh năm, Toàn Đức ở ngoài cửa nhẹ giọng gọi Hoàng đế vào triều, hoàng đế không kiên nhẫn mà nhú nhú mày, chờ thấy Quý Lạc đang yên ổn ngủ ở bên cạnh, liền nghĩ đến cảnh tượng mất hồn đêm qua, nhiều năm như vậy, đối với chuyện phòng the, ông vẫn luôn không có hứng thú nhiều, cho đến đêm qua, hình như là ông đã cao trào bốn lần, đây là điều trước kia chưa từng có.

Nghĩ đến đây, hoàng đế liền muốn đánh thức Quý Lạc để làm thêm một lần nữa, nhưng Toàn Đức ở ngoài cửa vẫn còn đang dò hỏi, Hoàng đế mắng một tiếng, sau đó gọi người tiến vào thay quần áo cho ông.

Có lẽ là cảm thấy Quý Lạc hầu hạ không tồi, Hoàng đế bỗng phá lệ ra lệnh cho các cung nữ tận lực làm nhẹ, để không ồn ào đến Quý Lạc, cung nữ một bên mặc quần áo cho Hoàng đế, một bên thì lại nghĩ vị phi tử nào mà có phúc khí như vậy.

Kế tiếp, Hoàng đế vẫn luôn ở lại cung điện của Quý Lạc, không lâu sau đó, tinh thần của Hoàng đế càng ngày càng hoảng hốt, thậm chí thời điểm lâm triều cũng bắt đầu ngủ gà ngủ gật.

Một đêm này, thời điểm Hoàng đế lại tới lần nữa, Quý Lạc chỉ dùng một chút thủ pháp mà đã khiến cho Hoàng đế bắt đầu sinh ra ảo giác.

Quý Lạc lấy sách lụa ra, nhẹ giọng lừa gạt Hoàng đế, khiến cho Hoàng đế ngoan ngoãn tự viết rồi đóng dấu, chờ thời điểm cô vừa lòng thu hồi lại sách lụa, Hoàng đế cũng đã ngủ ở trong ảo cảnh.

Tại y quán, tiểu nhị mày càng nhăn càng sâu, từ khi Quý cô nương đi rồi, công tử giống như là bị mất hồn, tuy rằng vẫn xem bệnh như cũ, hành sự kín đáo, nhất cử nhất động không có khác gì bình thường, nhưng mà vào thời điểm ăn cơm, hẳn sẽ đột nhiên dừng chiếc đũa lại, rồi nhìn chằm chằm vào đĩa

cá trên bàn, thời điểm đi đường, sẽ đột nhiên đụng vào chỗ nào đó, sau đó lại giống như là không có việc gì, vẫn tiếp tục đi về phía trước.

Việc không bình thường này vẫn luôn liên tục diễn ra cho đến khi Mộ Lãnh đến.

Thời điểm Mộ Lãnh đến, Nguyệt Tri đang xem sách, Mộ Lãnh nhìn thấy hấn, lại nghĩ đến lời phụ hoàng nói, thì càng thấy hận Nguyệt Tri.

Trong lòng hấn không quá tốt, cũng muốn khiến cho Nguyệt Tri thống khổ.

Vì thế hấn giả vờ lo lắng hỏi tới Quý Lạc, quả nhiên, vốn dĩ người đang không để ý tới hấn, Nguyệt Tri bỗng nhiên dừng lại động tác xem sách. Mộ Lãnh thấy quả nhiên Quý Lạc ảnh hưởng đến hấn, thì càng thêm cười nhạo nói: "Như thế nào, bị vút bỏ?"

Nguyệt Tri có chút bức bối, hấn khép sách lại, ánh mắt nhìn thẳng vào Mộ Lãnh, ngữ khí lạnh lẽo nói: "Bộ Tam hoàng tử không có việc gì làm sao? Nếu cảm thấy rất nhàn rỗi, thì người có thể ra cửa rồi rẽ phải, ở đó có một quán trà, nếu không ưng, thì đối diện còn có một túc lâu."

Ngữ khí của Nguyệt Tri vô cùng không khách khí, đầu mắt liền làm cho Mộ Lãnh tức giận, đầu hấn đột nhiên bốc hỏa, bỗng trực tiếp nói với Nguyệt Tri: "Người cho rằng Quý Lạc thật sự thích người? Đừng ảo tưởng nữa, hiện tại chỉ sợ nàng ta đã bỏ lên giường của Hoàng đế."

Nguyệt Tri nghe vậy sắc mặt liền trắng nhợt, kinh hô: "Người nói cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Họa quốc yêu cơ (26)

Mộ Lãnh hừ lạnh một tiếng: "Không nghĩ tới đúng không, người bắt quả cũng chỉ có thể."

Nguyệt Tri đã nghe không nổi nữa, hiện tại trong đầu hấn tất cả đều là lời nói vào thời điểm trước khi đi của Quý Lạc, hấn không tin Quý Lạc sẽ làm như vậy, nếu nói Quý Lạc không thích hấn, có lẽ hấn sẽ tin, nhưng hấn lại càng tin tưởng Quý Lạc sẽ không làm cái việc này.

Cứ như vậy, sự bất thường của Quý Lạc liền có giải thích, vì Hoàng đế coi trọng cô, mà cô lại không muốn liên lụy đến hấn, thế nên mới chủ động vào cung?

Vì cái gì, rõ ràng là không thích hấn, vì cái gì lại muốn làm vậy?

Giờ phút này Nguyệt Tri tựa như một đứa bé vô tội, mê mang, vô thố, thậm chí hấn cũng không biết nên làm thế nào bây giờ, nhưng hiện tại trong lòng hấn chỉ có một ý niệm, đó chính là tiến cung, hơn nữa cho dù đại khai tất cả, cũng phải mang Quý Lạc đi.

Mộ Lãnh cho rằng lời hấn nói đã đã kích tới Nguyệt Tri, lại không nghĩ rằng vẫn không như mong muốn, Nguyệt Tri nhìn qua là đang muốn vào cung?

Không được, thời điểm này tính tình của phụ hoàng hấn là không sai biệt lắm, nếu Nguyệt Tri vào cung lúc này, chẳng phải là thất bại trong gang tấc?

Hấn vội vàng đuổi theo, nhưng chỉ thấy được Nguyệt Tri đang cười ngửa rồi nhanh chóng biến mất trong tầm mắt.

Nguyệt Tri chưa từng cười ngửa, nhưng hấn biết ngựa chạy rất nhanh, hấn liền lên ngựa, thông minh như hấn lập tức vừa học liền biết, nhưng mà lại rất khó khống chế con ngựa, chờ tới cửa cung, hấn không lưu ý một chút, thế nhưng liền bị ngựa quăng xuống đất.

Sau khi lăn vài vòng, Nguyệt Tri chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn, có điểm bị quăng ngã đến ngốc, nhưng mà hấn hoạt động tay chân, phát hiện cũng không có trở ngại gì nhiều, hấn nhịn xuống đau đớn, từ trên mặt đất bò dậy, rồi hướng trong cung đi tới.

Thị vệ ở trong cung nhận ra hấn, tự nhiên không có ngăn cản, chờ hấn đi được nửa đường, lại nghe thấy chuông lớn trong cung đột nhiên vang lên, hơn nữa còn vang lên mấy chục tiếng, tiếng chuông bi thương, tất cả mọi người sau khi nghe xong đều quỳ xuống, đây là..... Hoàng đế băng hà.

Bước chân Nguyệt Tri liền nhanh hơn, vừa lúc đụng phải Quý Lạc đang bị đuổi ra ngoài, đầu tóc Quý Lạc hơi hơi hỗn loạn, nhưng lại hoàn hảo không có tổn hao gì, tảng đá trong lòng Nguyệt Tri rốt cuộc cũng buông xuống, đang muốn nói chuyện với Quý Lạc, thì lại được Quý Lạc đưa00 cho một cái đồ vật.

Hấn còn chưa kịp tới hỏi cô, Quý Lạc giống như là nhìn thấy gì đó, đột nhiên nói với hấn: "Thực xin lỗi Nguyệt Tri, từ trước đến nay ta chưa từng thích huynh."

Nguyệt Tri không nghĩ tới lúc này rồi mà Quý Lạc còn vô tình như vậy, hấn bối rối quá thân, hướng phía trước đi vài bước, không hề nhìn Quý Lạc nữa, trong lòng bắt đầu nghĩ lại có phải bản thân đã sai rồi không, hay là hấn thật sự nên buông tay?

Vì thế hấn nói: "Ta vừa mới phát hiện, ta cũng không có yêu nàng."

Giây phút đó, Nguyệt Tri nghe được thanh âm lạnh băng của chính mình, không mang theo một tia tình cảm, hấn cho rằng bản thân đã thắng, hấn nói ra rồi.

Nhưng Quý Lạc ở phía sau lại chậm chạp không có động tĩnh, qua một hồi lâu, mới nghe được ba chữ mờ ảo: "Vây..... Liên..... Tốt....."

Nguyệt Tri không có nghi ngờ, vẫn tiếp tục nói: "Kỳ thật ta sao có thể thích nàng chứ, thân phận của nàng như vậy, hiện tại nghĩ lại, có lẽ là ta đã bị nàng mê hoặc."

Ta thích nàng, nhưng lại không muốn thích nàng.

"Huynh không yêu ta, ta cũng không yêu huynh, a, thật tốt."

Ta yêu nàng, lại không thắng nổi một câu nàng không yêu ta.

Nguyệt Tri lải nhải trong chốc lát, lại không nghe được phía sau đáp lại, lúc này hấn mới cảm thấy có chút không đúng, vội xoay người, lại thấy được cảnh tượng hấn cả đời cũng không dám nghĩ đến.

Máu, đầy đất máu, máu đỏ tươi khiến đôi mắt hấn đau đớn, hấn sững sờ đứng im, giống như mới phát hiện máu này là của Quý Lạc, mà ngực Quý Lạc, đang cắm một mũi tên.

Cứ như vậy trong nháy mắt, Nguyệt Tri thật sự lâm vào trạng thái trống rỗng, hấn bắt đầu không biết bản thân đang ở nơi nào, nhưng chỉ trong nháy mắt, chờ đến lúc hấn nghe thấy Quý Lạc nói hấn giờ đồ vật trong tay lên, hấn cũng mờ mịt mà làm theo.

Sau đó một đám người cũng vây quanh lại, mắt nhìn chăm chăm vào đồ vật trong tay hấn, chờ đến khi nhìn thấy nội dung, liền rầm một tiếng bỗng nhiên quỵ xuống.

Tất cả đều cùng hấn không quan hệ, hấn đến gần, nhẹ nhàng lau đi vết máu trên mặt Quý Lạc, rồi nói với cô: "Nàng làm sao vậy?"

Quý Lạc há mồm, nhưng lại nói không ra lời, một ngụm máu bỗng nhiên phun ra.

Nguyệt Tri vội vàng luống cuống tay chân mà giúp cô chà lau, nhưng lại phát hiện càng lau thì lại càng ra nhiều, hấn nóng nảy, nhìn về phía sau của Quý Lạc, thì thấy bộ dáng mờ mịt của Mộ Lân, trên tay hấn ta còn đang cầm một cái cung.

Nguyệt Tri cúi đầu nhìn lại Quý Lạc, Quý Lạc phảng phất như đang ở trong trạng thái hấp hối, cô vô lực mà bắt lấy quần áo của Nguyệt Tri, Nguyệt Tri bỗng nhiên quỵ dị cười, thanh âm vô cùng trống rỗng: "Là hấn khiến Lạc Lạc xấu như vậy, Lạc Lạc thích đẹp nhất, đều do hấn, không bằng giết hấn, nàng thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Họa quốc yêu cơ (27)

Nhưng mà hấn còn chưa kịp nghe được Quý Lạc đáp lại thì đã thấy nữ nhân trong lòng ngực không biết đã nhắm mắt lại từ khi nào, Nguyệt Tri ý thức được, hấn sẽ không còn được gặp cô nữa.

Một giọt hai giọt, có thứ gì từ trong hốc mắt hấn chảy ra, Nguyệt Tri mờ mịt chà lau, nhưng càng lau thì lại cảm thấy nó rơi xuống càng nhiều, tâm cũng càng thêm đau đớn, vài giây sau, hấn đột nhiên la lên một tiếng: "Lạc Lạc!"

Giờ phút này, trong đầu hấn bỗng nhiên nhiều thêm một đoạn ký ức không thuộc về mình, đó là ký ức của một người hoàn toàn khác hấn, nhưng cũng giống hấn, chính là đều yêu Quý Lạc, hoặc nói cách khác, hấn chính là người kia.

"Lạc Lạc, vì sao ta đã tìm được nàng rồi, thì nàng lại rời đi? Ta không cam lòng, ta không muốn mỗi lần đều phải nhìn nàng rời đi."

Nguyệt Tri đem tay Quý Lạc đặt ở trên ngực hấn, rồi làm nũng nói: "Nơi này đau quá, thật sự đau quá, Lạc Lạc."

Mặt khác, những người đang quỵ trên mặt đất thì lại lẳng lặng mà nhìn Nguyệt Tri, thấy tình huống của hấn không tốt lắm, bọn họ liền không dám lên tiếng.

"Lạc nhi....."

Lúc này, thanh âm của Mộ Lân bỗng nhiên truyền đến, Nguyệt Tri nghe tiếng liền phản ứng lại, là do người này, nên mới làm hấn mất đi Quý Lạc, vì vậy, hấn phải trừng phạt người này thế nào đây?

Nguyệt Trì đứng lên, đôi mắt giống như hiện ra ánh sáng màu đỏ, hất ném đồ vật trong tay xuống, rồi quay đầu lại nói với những người đang quỳ: "Hiện tại là để ta làm chủ đúng không?"

Những người đó bỗng cảm thấy sau lưng chột lạnh, nghiễm nhiên đã quên đi Hoàng đế mới chết, từng người từng người kính cẩn gập đầu, chỉ sợ không thể ở trước mặt tân hoàng đế mà tranh công.

Động tác của bọn họ làm cho Nguyệt Trì rất vừa lòng, Nguyệt Trì cười một cái, kế tiếp, ngữ khí liền sắc bén, giống như một lưỡi dao sắc bén cắt ngang không khí, "Nếu đã như vậy, thì ta muốn người này sống không bằng chết."

"Này....." Vẫn có người còn do dự, Mộ Lãnh tốt xấu gì cũng là hoàng tử, như vậy tựa hồ không được tốt lắm.

"Hừm? Các ngươi không nghe theo? Không nghe theo vậy thì cùng chết đi."

Nguyệt Trì cởi áo khoác trên người ra, rồi đắp lên người của Quý Lạc, sau đó mới bế cô lên, rồi ném xuống một câu: "Các ngươi tự nhìn mà thực hiện."

Một ngày sau, thời điểm Mộ Lãnh bị cắt rớt thân[1], sau đó bị ném đến nam phong quán[2], Nguyệt Trì rút cuộc cũng vừa lòng, "Loại người này, làm sao có thể để cho hất chết dễ dàng được. Lạc Lạc, nàng cũng không hy vọng, có đúng không?"

[1] Hình như là cắt cái ấy ấy á~Xấu hổ quá ko dám nói ra ầu□□

[2] Nam phong quán: Kĩ viện dành cho nam><

Nguyệt Trì nói với Quý Lạc đang nằm ở trong quan tài bằng thủy tinh, giờ phút này vết máu trên người của Quý Lạc đã được Nguyệt Trì xử lý sạch sẽ, hân còn giúp Quý Lạc thay một bộ quần áo xinh đẹp, tuy rằng Quý Lạc đã chết, nhưng bên cạnh rải đầy hoa mẫu đơn, làm cô nhìn qua vẫn khiến người kinh diễm như cũ.

Nguyệt Trì thật sâu mà ngắm nhìn Quý Lạc lần cuối, sau đó, hân mở nắp quan tài ra, rồi theo đó liền nằm vào, nhưng một phút kia, khóe miệng hân lại giờ lên.

Sau này, có người đã viết lại câu chuyện này, mãi cho đến mấy trăm năm sau, rất nhiều người vẫn luôn nói Quý Lạc là họa quốc yêu cơ, cô không những hại chết hoàng tử, mà còn hại chết cả tân hoàng đế mới đăng cơ.

Nhưng cũng có rất nhiều cô nương chưa lấy chồng thấy hâm mộ Quý Lạc, bởi vì cô có được tình yêu xinh đẹp mỹ lệ nhất.

Trong không gian, Quý Lạc xem xong chuyện xảy ra kế tiếp, liền thở dài một hơi, quả nhiên không thể có quá nhiều gút mắt với người của vị diện, bằng không chính mình cũng sẽ dao động.

Nhị Linh ở bên cạnh sau khi xem xong, mới nói, 【 Nhiệm vụ thất bại! 】

Cái gì?

Quý Lạc còn chưa có phục hồi tinh thần lại từ trong thương cảm, đã bị một tin dữ này làm cho ngốc, vì sao nhiệm vụ lại thất bại?

Cô dùng ánh mắt dò hỏi Nhị Linh, Nhị Linh liền điều ra Quang Bản, mặt trên lại nhảy ra nữ nhân kia, lúc này tuy nàng không còn vẻ mặt ai oán, nhưng lại khóc suốt mướt mà nói: "Sao ngươi có thể làm Mộ Lãnh thành như vậy? Ta chỉ nói không được để cho hân lên ngôi Hoàng đế thôi mà, còn có Mai Âm Âm, vì sao nàng ta vẫn còn sống êm đẹp như thế? Blah blah..."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Anh hai, em muốn ăn anh (1)

Có lẽ là do trình độ ồn ào của nữ nhân này cũng khiến cho Nhị Linh chịu không nổi, nó vội vàng tắt dụng cụ đi, 【 Hiện tại đã biết rồi chứ, nhiệm vụ cũng không được hoàn thành mặt ngoài, mà còn phải làm sao để cho phù hợp với ý tưởng của người ủy thác. 】

Quý Lạc còn có thể nói gì, chỉ có thể nhận mệnh, một cô còn nghĩ rằng chính mình đã làm rất hoàn mỹ, giờ thì tốt rồi, biết vậy thì lúc trước trực tiếp tự sát làm nhiệm vụ thất bại luôn cho xong.

【 Không được, như vậy thì tích phân của ngươi sẽ không còn, ngươi cũng sẽ biến mất. 】

"Vậy theo lời ngươi nói thì ta còn có tích phân?"

【 Ừm, tuy rằng thất bại, nhưng vẫn có hoàn thành một chút, hệ thống sẽ tự động khen thưởng một nửa tích phân. 】

"A, thật đáng tiếc, không thể giúp người thăng cấp."

Ngoài miệng thì nói đáng tiếc, nhưng trên mặt Quý Lạc lại là một bộ dáng vui sướng khi người gặp họa, Nhị Linh thấy vậy liền sâu kín mà nói, 【 Quên nói cho người, tuy rằng không thể thăng cấp, nhưng hôm nay là ngày kỷ niệm ba trăm năm thành lập công ty, thế nên mỗi cái hệ thống đều có thể rút thăm trúng thưởng miễn phí một lần. 】

"Thật ư, vậy người còn chờ cái gì, sao không mở Quang Bản ra?"

Quý Lạc đột nhiên chuyển thành hình thức nữ vương, Nhị Linh một bên phát ngốc một bên ngoan ngoãn mà nghe lời mở ra, chờ thời điểm Quý Lạc bắt đầu quay thì nó mới phản ứng lại, người vừa mới nghe lời như vậy, chính là nó?

Đĩa quay xoay vài vòng, liền dừng lại ở phần "Bán manh* thiên hạ vô địch thủ", Quý Lạc click mở ra phần thưởng, phần thưởng liền lập tức biến thành hình thức người máy, dùng thanh âm giải thích cách dùng.

*Bán manh: Từ moe tiếng Nhật dùng Hán tự 萌 (manh), nên giới trẻ bên Trung Quốc mang chữ này về. "Bán manh" xuất phát từ cụm "mại manh" (卖萌) = bán (cái) moe. Bán manh có nghĩa là (cố) tỏ vẻ dễ thương.

"Bán manh thiên hạ vô địch thủ, tình địch thì tính là cái gì, dù đẹp cũng không so được với chính mình bán manh, bữu môi kéo tay moah moah, xem ai có thể so với ta càng dễ thương, đến đây đi, chúng ta cùng nhau chơi đùa vui vẻ nào."

Thế nên nói, rốt cuộc lợi ích của thứ này là gì?

Được rồi, có còn hơn không.

"Như vậy, giờ chúng ta hãy chào đón người ủy thác tiếp theo."

Quang Bản chợt lóe, một cô gái trang điểm thật đậm liền xuất hiện, tuy rằng cùng Quý Lạc lớn lên không khác lắm, nhưng vẫn có thể nhìn ra cô còn chút non nớt, trên mặt cô được trang điểm hoàn toàn không phù hợp với lứa tuổi, nháy mắt liền làm cho cô thêm già đi.

"Ô ô ô..... Tôi đối Anh tỷ tỷ tốt như vậy, vì sao chị ấy lại muốn cướp đi anh hai của tôi? Rõ ràng chị ấy biết tôi rất yêu anh hai mà, chị ấy thật xấu xa."

Từ từ, anh hai? Không phải như cô nghĩ đấy chứ.

Quý Lạc thử hỏi: "Vậy tâm nguyện của cô là gì?"

Cô gái nghe vậy liền không khóc thút thít nữa, chu miệng lên, mang theo giọng con nít ngây ngô mà nói: "Tôi muốn khiến cho anh hai yêu tôi."

Ngữ khí dừng cầm, làm Quý Lạc ngạc nhiên đến cảm đều muốn rớt xuống mặt đất, cô hỏi: "Cô không còn nguyện vọng khác sao? Chỉ có một cái này? Không bằng cô đổi cái khác đi?"

Nữ hài lắc đầu, nói: "Tôi chỉ muốn cái này, chỉ cần cái này là đủ rồi."

Quý Lạc bắt đầu đi, hỏi Nhị Linh: "Ta có thể không nhận chứ?"

Nhị Linh đang đánh giá giá trị, chờ khi tích phân hiện ra, nó liền nói, 【 Tuy rằng chỉ có một nguyện vọng, nhưng tích phân lại là tám ngàn. 】

Quý Lạc không chút do dự, quay đầu lại nói với cô gái: "Bảo đảm sẽ hoàn thành nhiệm vụ."

Nhận được câu trả lời, cô gái liền biến mất, Quý Lạc ở trong lòng trầm nghĩ, tình yêu cấm kỵ thì tính là gì, ở trước tích phân, thì cái gì cũng không quan trọng.

"Nhị Linh, ta muốn dùng đạo cụ."

【 Được, chờ sau khi người truyền tống đến vị diện kia liền lập tức có hiệu lực, hiện tại, truyền cốt truyện. 】

Cha mẹ nguyên chủ ở thời điểm cô bốn tuổi liền qua đời, cho tới nay đều là anh hai Quý Bắc chăm sóc cho cô, bởi vì cha mẹ lưu lại một khối di sản xa xỉ, thế nên anh em hai người sống cũng không tệ lắm.

Vốn dĩ tất cả đều rất bình thường, cho đến khi nguyên chủ lần đầu tiên có kinh nguyệt, bạn thân cho cô xem một bộ tiểu thuyết incest*, kết quả ban đêm nguyên chủ liền mơ một giấc mộng xuân, nhưng đáng xấu hổ chính là, gương mặt ở trong mộng, thế nhưng lại là anh hai của cô.

*Tiểu thuyết loạn luân

Nguyên chủ tựa như ăn phải thuốc phiện, một bên vừa cảm thấy sung sướng, một bên lại sợ hãi bị người khác phát hiện.

Cho đến khi nữ chủ Giang Anh Anh xuất hiện, Giang Anh Anh cùng anh em nguyên chủ học chung một trường, tuy rằng cha mẹ đều mất giống như

nguyên chủ, nhưng mà không có lưu lại di sản cho cô ta, bởi vì từ nhỏ đã trôi giạt khắp nơi nên khiến cô ta trưởng thành hơn so với những người khác, ở thời điểm năm cô ta mười bốn tuổi đã biết dùng dung mạo của mình để đi hấp dẫn người khác rồi đòi lấy tiền tài.

Nhưng mà cố tình lại để cho cô ta gặp được người kia, người kia sạch sẽ đến mức khiến cô ta chỉ dám đứng xa xa mà nhìn hấn, cô ta biết người kia có một cô em gái, hơn nữa hấn cũng vô cùng yêu thương cô ấy, cho nên cô ta liền tìm mọi cách để trở thành bạn tốt của nguyên chủ.

Nguyên chủ cũng thuận lý thành chương mà nói ra bí mật trong lòng với cô ta, bởi vì bí mật này, nên mới để Giang Anh Anh có điểm đột phá, cô ta bắt đầu dạy nguyên chủ làm thế nào để trang điểm cho có tư vị của nữ nhân, cũng chính là trang điểm thật đậm trong truyền thuyết, bởi vì cô ta biết Quý Bắc sẽ không thích cô gái như vậy.

Dần dần, nguyên chủ cùng Quý Bắc liền bắt đầu khác khẩu lần thứ nhất, kế tiếp là lần thứ hai rồi đến lần thứ ba thậm chí vô số lần, đều đem tình cảm của Quý Bắc đối với em gái, mà Giang Anh Anh vẫn luôn tự xưng là bạn tốt của nguyên chủ, lại mượn chuyện này trở thành bạn gái của Quý Bắc.

Nguyên chủ không nghĩ tới Giang Anh Anh thế nhưng sẽ đối xử với cô như vậy, sau khi mất đi anh hai, cô đã không còn dũng khí để sống tiếp, thế nên vào ngày Quý Bắc cùng Giang Anh Anh đính hôn liền tự sát.

Kỳ thật đến cuối cùng, nguyên chủ cũng không biết được rằng chính mình với Quý Bắc không phải là anh em ruột, Quý Bắc là cô nhi lưu lạc được ba mẹ cô nhặt về.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: Anh hai, em muốn ăn anh (2)

May mắn không phải là anh em ruột, bằng không trong lòng cô vẫn sẽ có bóng ma, lúc này, cô liền có chút đồng tình với nguyên chủ, nếu như ngay từ đầu cô ấy không nói ra*, kết cục cũng không đến mức như vậy.

*Đây chắc là nói ra bí mật vs GAA

【 Tuyên bố nhiệm vụ! 】

Nhiệm vụ một: Làm Quý Bắc yêu chính mình.

Tích phân khen thưởng: 8000

Đạo cụ: Bán manh thiên hạ vô địch thủ

Bắt đầu truyền tống....

Thời điểm Quý Lạc được truyền tống tới, liền phát hiện bản thân đang xích lô ở trong phòng tắm, thời gian này đại khái là lúc nguyên chủ vừa mới phát hiện ra chính mình thế nhưng lại thích anh hai.

Cô vội vàng lau khô thân thể, đang muốn mặc quần áo, thì lại phát hiện khắp nơi vậy mà không có bóng dáng của quần áo, cô bắt đầu hoài nghi nguyên chủ có phải bị ngốc hay không, tắm rửa mà lại không mang quần áo vào sao?

Không đợi cô nghĩ nên làm gì bây giờ, thì bỗng đột nhiên vang lên tiếng đập cửa, toàn bộ trong phòng trừ bỏ cô thì chính là Quý Bắc, cho nên không cần đoán cũng biết người kia chính là hấn.

"Lạc Lạc, em không có mang quần áo vào, thế nên anh đặt ở cửa nhé."

"Khoan đã anh, hình như đầu em có chút choáng váng."

Vốn dĩ Quý Bắc đang chuẩn bị rời đi, thì nghe được Quý Lạc nói choáng váng đầu, hấn liền không khỏi khản trương, cho rằng Quý Lạc là do ngâm nước lâu quá, vừa định gọi cô mở cửa ra, để hấn nhìn xem tình huống bên trong, lại bỗng nhiên nghĩ đến cô đã trưởng thành, hấn cũng không thể cứ tùy tiện đi vào như vậy.

Lạch cạch, cửa mở, đầu Quý Lạc liền lặng lẽ vươn ra, bởi vì do hơi nước, xông đến mặt cô đỏ bừng, hơn nữa đôi mắt to tròn cùng khuôn mặt nhỏ nhắn mang chút trẻ con, nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu.

Cô nhỏ nhẹ nói: "Anh hai, có thể đưa quần áo cho em không?"

Vốn dĩ Quý Bắc còn đang đắm chìm ở trong vẻ đáng yêu của em gái nhà mình, bị Quý Lạc gián đoạn như vậy, hấn liền a một tiếng, rồi đem quần áo đưa cho cô.

Đôi mắt Quý Lạc cong cong, giống như hình trăng non, hai chiếc răng nanh lộ ra, nhìn vào có vẻ phá lệ nghịch ngợm.

Vì để xem xét tình huống của cô, nên Quý Bắc cố tình chờ cô mặc xong quần áo, một thân áo ngủ Hellokity trên người cô hoàn toàn không có cảm giác không khỏe.

*Trầm nghĩ ở đây có lẽ là nhìn vào QL mặc bộ Hellokity thì không thấy cô giống như có chút choáng váng đầu~

Tóc cô vẫn còn ướt, trong tay cô thì lại cầm một cái máy sấy: "Anh, giúp em sấy tóc."

Hai ngày trước không biết là vì cái gì, mà cô luôn trốn tránh hắn, hiện tại nhìn cô lại thân cận hắn như cũ, hắn liền rất cao hứng, đừng nói là sấy tóc, bắt hắn đi tới thành phố bên kia để mua đồ ăn cho cô thì hắn cũng sẽ đi.

Quý Bắc thuận tiện tiếp nhận cái máy sấy, bắt đầu cẩn thận mà sấy tóc cho cô, thời điểm sấy đến không sai biệt lắm, đột nhiên Quý Lạc bỗng ngẩng đầu ra sau, bởi vì chiều cao chênh lệch, hơn nữa Quý Lạc lại đang ngồi, một động tác này, liền làm cho Quý Bắc thấy được những thứ không nên thấy.

Từ góc độ này, hắn liền thấy rõ hai cái tròng trịa đang phồng lên, tuy rằng không lớn, nhưng lại giống như trái cây tình xảo đáng yêu.

Đại khái dừng lại khoảng hai ba giây, Quý Bắc mới hồi phục tinh thần lại, hắn hận không thể tát chính mình một cái, hắn vừa mới suy nghĩ cái gì vậy, vì để che giấu xấu hổ, hắn liền buông máy sấy xuống, ở dưới ánh mắt khó hiểu của Quý Lạc, mới giải thích: "Không sai biệt lắm, đầu em còn choáng sao?"

Quý Lạc đơn thuần mà sờ sờ cái trán của mình, lại sờ sờ Quý Bắc, vẫn không có cảm giác gì, vì thế cô liền chạm trán mình vào trán của Quý Bắc, hai người mắt to trừng mắt nhỏ một hồi, sau đó Quý Lạc mới thu đầu lại, nghiêm trang mà nói: "Thì ra không có phát sốt."

Động tác của cô liền thành công chọc cười Quý Bắc, Quý Bắc buồn cười mà nhẹ nhàng gõ một cái vào trán của cô, rồi nói: "Thật ngốc, vốn không phải phát sốt, chỉ là em ngốc ở trong phòng tắm quá lâu thôi."

Quý Lạc che lại chỗ bị đánh, ngơ ngác mà nói: "Là vậy à? Em thật ngốc mà."

Quý Bắc buồn cười, có điều cô không có việc gì liên tốt, hắn sờ sờ mái tóc mềm mại của Quý Lạc, rồi ôn nhu nói: "Vậy anh hai ra ngoài đây, em ngủ sớm một chút."

Mới quay người lại, eo đã bị ôm lấy, Quý Bắc bắt đắc dĩ mà nhìn bộ dáng giống bạch tuộc của Quý Lạc, nói: "Lại như thế nào nữa?"

Quý Lạc rầu rĩ nói: "Em muốn ngủ cùng với anh hai."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Anh hai, em muốn ăn anh (3)

Đây không phải là lần đầu tiên Quý Bắc ngủ chung với em gái mình, bởi vì hắn nuôi em gái ba tuổi, cho nên khi còn nhỏ đều là hắn bồi cô ngủ, Quý Bắc cho rằng cô lại sợ tối, vừa định đáp ứng, không biết vì sao trong đầu đột nhiên hiện lên cảnh tượng vừa thấy lúc này, hắn liền có chút xấu hổ.

"Hay là, Lạc Lạc ngủ một mình nhé?"

Đáp lại hắn chính là hai mắt nhắm lẹ mông lung của Quý Lạc, Quý Bắc chịu không nổi cô làm nũng như vậy, bèn vội vàng gật đầu đáp ứng, sau đó liền nhìn thấy Quý Lạc giống như làm ảo thuật bỗng thu hồi lại nước mắt.

Quý Bắc: "....."

Chờ thời điểm hai người sống vai nằm ở trên giường, Quý Lạc đã bao vây bản thân đến kín mít, giống như một cái bánh chưng, đầu tóc xù xù lộ ra ngoài, có vẻ đặc biệt ngoan ngoãn, Quý Bắc nói với cô: "Anh tắt đèn nhé?"

Quý Lạc nghe thế thì gật gật đầu, Quý Bắc đang chuẩn bị tắt đèn, thì lại nghe được Quý Lạc ở bên cạnh nói từ từ, hắn nghi hoặc mà quay đầu lại, môi liền chạm vào một vật thể mềm mại, giống như hồi nhỏ ăn kẹo đường, phản xạ có điều kiện hắn bỗng vươn đầu lưỡi ra liếm một cái, sau giống như là gặp quỷ liền thu hồi, rồi đẩy Quý Lạc ra.

"Em đang làm gì vậy?" Quý Bắc có chút phẫn nộ.

"Em muốn hôn chúc ngủ ngon a, có điều anh đem miệng cho em là muốn làm gì?"

Một phen lời này, liền làm Quý Bắc á khẩu không trả lời được, tức giận cũng không thể bộc phát, đúng là do hắn quay đầu lại nên mới phát sinh loại

chuyện này, đây là chuyện ngoài ý muốn, không thể trách cô được.

"Lần sau....." Nhớ chú ý.

Quý Bắc còn chưa nói xong, Quý Lạc bỗng ấn môi lên, cũng học bộ dáng vừa rồi của hắn, vụng về mà liếm một cái, nhưng bởi vì không nắm chắc lực đạo, nên lần này liền có chút ý vị nước miếng giao hòa.

Sau đó ở trong ánh mắt kinh ngạc của Quý Bắc, Quý Lạc bỗng liếm liếm khoe môi, vô tội mà hỏi: "Đây là phương thức hôn ngủ ngon mới sao? Anh hai, anh thật thông minh, em rất thích như vậy."

Nói xong, liền thỏa mãn mà nằm xuống, sau đó tuyên bố mệnh lệnh: "Tắt đèn."

Quý Bắc đắm đắm giường, có chút nhụt chí mà tắt đèn.

Ban đêm Quý Lạc ngủ thật sự không yên ổn, luôn rất thích đá chăn, Quý Bắc mở đèn vài lần để đắp lại chăn cho cô, có điều rất nhiều lần hắn đều không cẩn thận mà thấy được da thịt lỏa lồ ở bên ngoài của cô, giống như sữa bò trắng nõn.

Chờ đến một lần cuối cùng, cơn buồn ngủ của Quý Bắc bỗng dâng lên, đầu óc mơ mơ màng màng liền đem Quý Lạc trực tiếp ôm vào trong ngực, trước khi mất đi ý thức, hắn nghĩ biết vậy nên làm như thế sớm hơn, ôm cô không chỉ mềm mại mà còn thoải mái, lại còn có thể giải quyết được vấn đề đá chăn.

Có điều buổi sáng ngày hôm sau liền không quá tốt đẹp, bởi vì Quý Bắc có một chuyện mà mỗi chàng trai đều phải trải qua, nếu là ở phòng bán thân, có lẽ hắn sẽ dùng tay để giải quyết, nhưng mà hiện tại hắn lại đang ở phòng của em gái mình, hắn đành phải nhịn xuống cảm giác khác thường.

Lúc này Quý Lạc cũng đã tỉnh lại, nhưng cơn buồn ngủ còn chưa có tan đi, cô ở trên giường lăn qua lăn lại một hồi, sau đó bỗng ôm chặt lấy Quý Bắc, không chịu buông tay.

Vài phút sau, Quý Bắc liền cảm giác được tay cô không an phận ngấm di chuyển, sau đó bỗng sờ đến nơi đó, thân mình Quý Bắc liền căng thẳng, vừa định đẩy Quý Lạc ra, nhưng Quý Lạc giống như là tìm được một món đồ chơi, nhéo vài cái sau còn cười hi hi nói với hắn: "Ca ca, trong chăn có đồ chơi rất hay."

Quý Bắc một bên chịu đựng tay cô, một bên hướng dẫn từng bước: "Lạc Lạc, chúng ta nên rời giường rồi."

Quý Lạc dùng sức lắc lắc đầu, nói: "Không, em muốn xem thử thử ở trong chăn."

Chuyện này đương nhiên là không được, cô hiện tại vẫn còn nhỏ, Quý Bắc không muốn cho cô hiểu được chuyện này quá sớm, sau đó hắn lại có chút nôn nóng, không cho cô xem, cô liền sờ.

Hơn nữa cô sờ làm Quý Bắc cảm thấy có chút thoải mái, rất nhiều lần hắn đều thiếu chút nữa rên ra tiếng, vào thời điểm cuối cùng, Quý Bắc liền thấp giọng chửi bậy một câu, rồi cường chế kéo tay Quý Lạc ra, cả người nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Anh hai, em muốn ăn anh (4)

"Em....."

"Hửm? Anh hai, anh làm sao vậy?"

Bộ dáng của Quý Lạc thực sự làm Quý Bắc tức giận không được, hắn rầu rĩ đắm xuống giường để kháng nghị, sau đó âm thầm thề trong lòng từ nay về sau sẽ không ngủ với cô nữa.

Sau đó vào lúc ban đêm, Quý Bắc mới nằm xuống, cửa phòng liền vang lên tiếng bang bang, hắn đứng dậy mở cửa, liền phát hiện Quý Lạc đang ôm một cái gối nhỏ đứng ở ngoài, hắn bỗng cảm thấy đầu có chút đau, chờ nhìn thấy Quý Lạc thế nhưng không có mang dép, cơn đau lại càng lợi hại hơn.

Hắn nhú nhú mày, hỏi: "Sao em lại không mang dép?"

Lúc này Quý Lạc mới cúi đầu nhìn xuống, phát hiện quả nhiên bản thân không có mang dép, cảm thấy sàn nhà có chút lạnh, cô liền rụt rụt đầu ngón chân, ấp úng mà nói: "Em quên mất."

Ánh mắt tội nghiệp, giống như một con chó nhỏ, Quý Bắc cau mày, bỗng trực tiếp bế bổng Quý Lạc lên, Quý Lạc thấy vậy liền kêu oa oa: "Em không muốn về phòng của mình."

Ai ngờ Quý Bắc chỉ dùng chân đá cửa phòng, rất tức giận mà ném Quý Lạc xuống giường, vừa ném xong, hắn liền bắt đầu lo lắng sức lực quá lớn của mình có thể làm đau cô hay không, kết quả lại nhìn thấy Quý Lạc đang vui vẻ ở trên giường hắn lần qua lần lại, lúc này hắn mới cảm thấy bản thân đã suy nghĩ nhiều rồi.

.....

Buổi sáng ngày hôm sau, mãi cho đến thời điểm ăn sáng, Quý Bắc mới nhẹ nhàng thở ra, chuyện hắn lo lắng rốt cuộc cũng không có xảy ra, Quý Lạc thấy được vẻ mặt của hắn, trong lòng thầm nghĩ: Sao cô có thể bức hắn tức chết chứ?

Tuy rằng cha mẹ nguyên chủ để lại rất nhiều tài sản, nhưng Quý Bắc cũng không có mồi bảo mẫu, mọi việc trong nhà đều do hắn làm, trong này cũng bao gồm chuyện nấu cơm, vì thế nên đã luyện cho Quý Bắc một tay nghề nấu nướng giỏi.

Quý Lạc ăn xong, liền theo bình thường mà khen hắn: "Anh làm cơm rất ngon."

Thần sắc của Quý Bắc vẫn như cũ, không hề vì được khen mà cảm thấy vui sướng, hắn ưu nhã xoa xoa miệng, sau đó mới nói: "Cho dù em có khen anh, thì hôm nay em cũng phải đi học."

Chuyện nguyên chủ ghét nhất chính là đi học, điểm này, thân là anh trai Quý Bắc lại càng biết rõ.

Nhưng lần này hắn bỗng phát hiện Quý Lạc không có cự tuyệt giống như mọi ngày, ngược lại hơi mang cảm giác chờ đợi cùng khát khao, một đôi mắt sáng long lanh, "Được a được a, em muốn quen biết thêm thật nhiều bạn mới."

Quý Bắc vốn đang nghĩ sẽ dạy dỗ cô một phen bỗng ngậm miệng lại, trong lòng có chút bức.

Trường học của bọn họ là trường hai cấp*, Quý Lạc đầu tháng ba, Quý Bắc cao tam, nhưng mà bọn họ lại học chung trường, thế nên lớn nhỏ đều là học cùng nhau.

*Có thể là trường gồm cấp 2 vs cấp 3 luôn~

Trước nay đều là Quý Bắc đưa cô đến lớp học, lúc này Quý Lạc lại tự mình ngoan ngoãn đi, Quý Bắc vui mừng rất nhiều nhưng cũng cảm thấy có chút buồn bã, đại khái đây là tâm lý của mỗi người anh trai đi, hắn buồn bã mà nhìn nhìn không trung, cùng lúc đó, một cô gái ở phía sau cũng đang nhìn hắn.

Sau khi tan học, Quý Lạc liền tranh thủ đi WC, thời điểm trở về liền thấy trên bàn bỗng nhiên thêm vài món đồ ăn, cô còn đang hỏi là ai đem tới, kết quả liền nhìn thấy một cô gái trang điểm thật đậm đi tới, gương mặt kia, Quý Lạc biết rất rõ, đúng là Giang Anh Anh.

Xem ra, cô ta đã gặp được Quý Bắc.

Hiển nhiên Giang Anh Anh đã biết được thân phận của cô, thế nên biểu tình trên mặt cô ta liền có chút cố tình lấy lòng, cô ta chỉ chỉ đồ ăn ở trên bàn, cười tủm tỉm rồi nói: "Tớ mời cậu đồ ăn, chúng ta có thể làm bạn tốt không?"

Sau đó Quý Lạc liền bắt chước nguyên chủ lúc mới gặp Giang Anh Anh, đôi mắt cong cong, rồi ngọt ngào nói: "Được a." Vậy chúng ta hãy làm bạn tốt đi.

Giang Anh Anh nghe vậy liền yên lòng, nói: "Giờ chúng ta cùng nhau tan học thôi."

Quý Lạc mỉm cười nói: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Anh hai, em muốn ăn anh (5)

Thời điểm tan học, Quý Bắc bỗng đi đến phòng học đón Quý Lạc, vừa vận dụng phải hai người Quý Lạc đang chuẩn bị ra cửa, Quý Bắc rất tự nhiên mà tiếp nhận cặp sách của Quý Lạc, sau đó nghiêng người nhường đường cho Giang Anh Anh, đợi hồi lâu không thấy Giang Anh Anh động, Quý Bắc mới hỏi: "Không đi sao?"

Ngữ khí không tốt cũng không xấu, nhưng mà so với ngữ khí hắn nói chuyện cùng Quý Lạc quả thực là cách biệt một trời.

Giang Anh Anh bị hắn hỏi như vậy, lập tức xấu hổ mà đứng tại chỗ, bộ dáng có chút không biết làm sao.

Quý Lạc đầu tiên đứng nhìn trơ hay một lát, khi cảm thấy không sai biệt lắm mới đứng ra giải vây giúp cô ta: "Anh hai, đây là bạn mới của em, Giang Anh Anh."

Quý Lạc cố tình nói thêm hai chữ bạn mới, quả nhiên Quý Bắc vừa nghe liền nhú nhú mày, trên dưới đánh giá Giang Anh Anh vài cái, rồi lại nhìn em gái đáng yêu tươi mát bên cạnh bản thân, trong lòng tức khắc cảm thấy không thể để Quý Lạc chơi với Giang Anh Anh, có điều lúc này cũng không thể quét đi hưng phấn của em ấy, vẫn là chờ lúc trở về rồi lại nói với em ấy đi.

"Anh biết rồi, giờ chúng ta về thôi."

"Dạ."

Quý Lạc ngoan ngoãn cầm lấy tay hắn, sau đó hai người liền vai sóng vai mà đi, Giang Anh Anh ở phía sau dậm dậm chân, hai ba bước cũng đi theo lên, thẳng đến khi ánh mắt nghi hoặc của Quý Bắc đảo qua, Quý Lạc mới giải thích nói: "Đứng rồi, Anh Anh cũng cùng về với chúng ta."

Quý Bắc vừa nghe, tức khắc có chút không vui, ở trong mắt hắn Giang Anh Anh chính là một người dư thừa, hiện tại lại muốn quấy rầy chính mình cùng em gái, nhưng mà nhìn thấy cô phần khởi như vậy, hắn cũng không tiện nói thêm gì, thờ dài, rồi lờ lững kéo Quý Lạc tiếp tục đi.

Đi được một nửa, Giang Anh Anh đột nhiên dừng lại, rồi phát tay với Quý Lạc, ý bảo Quý Lạc lại đây, Quý Lạc đi qua theo lời cô ta, liền nghe thấy cô ta nói: "Có thể đi ra đây cùng tớ được không, tớ có lời muốn nói với cậu."

Quý Lạc cầm tay cô ta, sáng khoái đáp ứng: "Được a."

Nói xong, liền lớn tiếng nói với Quý Bắc ở cách đó không xa: "Anh hai, em đi ra đây một lát, rất mau sẽ trở về, anh chờ em nhé."

Quý Bắc vỗ trán, gần đây có phải do hắn quá dễ nói chuyện, mới đem em gái nuông chiều thành như vậy?

Giang Anh Anh kéo Quý Lạc vào một ngõ nhỏ, sau đó dùng ngữ khí giống như lấy lòng nói với Quý Lạc: "Lạc Lạc, hình như tớ đã thích anh cậu mất rồi, cậu có thể giúp tớ được không?"

Trong lòng cô nghĩ Quý Lạc dễ nói chuyện như vậy, nhất định sẽ giúp cô, ai ngờ Quý Lạc lại dùng sức ném tay cô ra, ngữ khí hài hước nói: "Vì cái gì?"

Giang Anh Anh còn đang bất ngờ với phản ứng trước sau quá khác biệt của Quý Lạc, nghe được Quý Lạc hỏi lại, cô liền nồn nóng nói: "Bởi vì tớ thích anh cậu a."

Quý Lạc đi quanh cô vài vòng, sau đó tiếc hận mà nói: "Tôi đương nhiên sẽ giúp cậu."

Giang Anh Anh nghe vậy liền tươi cười đầy mặt, nhưng mà Quý Lạc lại nói: "Nhưng mà, tôi cũng thích anh hai, phải làm sao bây giờ? Chuyện này thật khó xử, tôi nên giúp hay là không giúp đây?"

Lời của Quý Lạc liền làm cho Giang Anh Anh kinh ngạc, đôi mắt tức khắc liền trừng lên giống như một cái chuông đồng lớn, vẻ mặt không thể tưởng tượng được, lúc nói chuyện liền có chút lú lờ: "Nhưng..... Nhưng anh ấy là anh cậu mà."

Quý Lạc nhẹ nhàng khảy khảy móng tay, không thèm để ý mà nói: "Anh trai thì thế nào, nếu tôi đã muốn, thì nhất định phải có được, cho nên, từ giờ trở đi, cậu không còn là bạn của tôi nữa."

Nói xong, cô liền xoay người đi khỏi ngõ nhỏ, sau đó bỗng dừng bước chân lại, rồi quay đầu tươi cười sáng lạn nói: "Ai biết cậu mơ tưởng người mà tôi yêu làm chỉ?"

Chờ thời điểm sắp đến gần Quý Bắc, Quý Lạc liền đem mặt chính mình niết cho hồng lên, sau đó vội vàng bước nhanh tới phía hắn, cúi đầu, nhìn mũi chân chính mình.

Quý Bắc không thấy Giang Anh Anh, rốt cuộc trong lòng cũng vui vẻ lên tí, nhưng lúc nhìn đến Quý Lạc thì lại phát hiện cô có chút khác thường.

"Lạc Lạc, em làm sao vậy?"

Quý Lạc xoắn tới xoắn đi mấy đầu ngón tay, ấp úng nói: "Không..... Không có gì, chúng ta mau về nhà thôi anh."

Cô xô đẩy Quý Bắc, không nghĩ để hắn hỏi thêm nữa, Quý Bắc không còn cách nào, đành phải mặc kệ cô.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Anh hai, em muốn ăn anh (6)

Thời điểm buổi tối, Quý Bắc phát hiện Quý Lạc ăn cơm có chút thất thần, trước khi ngủ cũng không có như trước kia dính lấy hắn, mà là ôm lấy

notebook, sớm chạy về phòng, rồi đóng cửa.

Thời điểm Quý Bắc đưa sữa bò đến cho cô, gõ cửa nửa ngày đều không có người ra mở cửa, chờ lúc cửa mở, liền nhìn thấy gương mặt của Quý Lạc đỏ bừng, hần vừa định nói chuyện, cửa liền bang một tiếng rồi đóng lại, rất rõ ràng, cô cũng không muốn nói chuyện với hần.

Trước sau tương phản quá lớn, trong lòng Quý Bắc bỗng có chút mất mát, hần về lại phòng, đem chăn che mặt lại, tự mình sinh hờn dỗi rồi ngủ.

Liên tiếp mấy ngày, Quý Lạc vẫn là như vậy, liền có vẻ có chút không bình thường.

Lần này Quý Bắc đưa sữa bò tới, chờ Quý Lạc vừa mở cửa ra, ngay lập tức hần liền lách vào trong cửa, bởi vì máy tính của Quý Lạc đối diện với cửa, hần liền nhìn thấy cảnh tình cảm trên màn hình, nam trên nữ dưới.

Thiếu chút nữa Quý Bắc liền tức đến ngất đi, em gái của hần, thế nhưng lại xem cái này?

Quý Lạc nhìn thấy sắc mặt của Quý Bắc trầm xuống, lập tức trong mắt liền hiện lên nước mắt, muốn dùng chiêu này để trốn tránh, ai ngờ lần này Quý Bắc căn bản không để mình bị xoay vòng nữa, hần tiến lên đem máy tính khép lại, sau đó quay đầu hỏi cô: "Ai cho em xem cái này?"

"Em tự mình tìm được."

Quý Bắc đương nhiên sẽ không tin, trong đầu hần bắt đầu tìm tòi người khả nghi, cuối cùng đem mục tiêu tóa định ở trên người Giang Anh Anh, xem ra, chỉ có cô gái kia là có khả năng nhất.

"Là Giang Anh Anh?"

Hiển nhiên Quý Bắc đã đoán đúng, trên mặt Quý Lạc liền có chút bàng hoàng, sau đó cô liền muốn che lấp, một đôi mắt né tránh, chính là không dám nhìn thẳng vào Quý Bắc: "Không..... Không phải."

"Anh đã biết."

Phản ứng của cô như thế, sao có thể không phải? Xem ra hần cần phải nhờ người dạy dỗ lại Giang Anh Anh cho tốt một chút, nhưng mà trước mắt vấn đề hần cần giải quyết chính là cô.

"Lạc Lạc, em nghe anh hai nói, tất cả cái này đều là giả, con trai đều không phải là thứ tốt, em hãy tin tưởng anh hai."

Quý Bắc quyết định dùng phương thức nước ấm nấu ếch xanh* để làm Quý Lạc quên đi chuyện này, Quý Lạc khó hiểu mà trả lời: "Vì sao, em cảm thấy anh hai rất tốt a, vô cùng tốt."

*Tương đương vs câu thành ngữ "Mưa dầm thấm lâu"~

Được em gái khen, mặt Quý Bắc bỗng có chút hồng, hần ho nhẹ một tiếng, nói: "Đương nhiên, đó là ngoại trừ anh hai."

Lúc này Quý Lạc mới gật đầu, tiến lên ôm lấy eo hần, mặt đỏ hồng, thanh âm tựa như muỗi kêu nói: "Đó không phải là giả, lúc em xem cái này thì luôn nghĩ tới mặt của anh hai, hơn nữa thân thể cũng thấy nóng, rất không thoải mái."

Lúc em xem cái này thì luôn nghĩ tới mặt của anh hai!

Suy nghĩ của Quý Bắc bỗng loạn thành một đoàn, vừa rồi cô mới nói cái gì? Lúc này Quý Bắc mới ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, ánh mắt hần sắc bén, hỏi cô: "Em biết em đang nói cái gì không?"

"Em biết." Quý Lạc trả lời, "Em yêu anh hai."

"Bang"

Một đầu tay liền hiện lên trên khuôn mặt nhỏ của Quý Lạc, Quý Bắc có chút hối hận vì bản thân đã quá xúc động, lại hỏi thêm một lần: "Em lặp lại lần nữa?"

"Em yêu anh hai, em yêu anh hai, có nói mấy lần thì cũng sẽ là như vậy."

Quý Bắc cảm thấy có chút khó thở, một cái tát lại lần nữa giáng xuống, Quý Lạc che mặt lại, đôi mắt hồng giống như một con thỏ, la lớn: "Chẳng lẽ như vậy thì có gì sai sao? Vì cái gì mà em không thể thích anh hai?"

"Bởi vì anh là anh của em!"

Quý Lạc dần dần lui về phía sau, cho đến khi đã rời khỏi phòng, cô đứng ở cửa, ngữ khí lạnh lùng nói: "Nhưng anh không phải anh trai ruột của em, em ghét anh, em không muốn thích anh nữa."

Nói xong, liền giận dỗi mà chạy xuống lầu, rồi ngủ ở thư phòng nhỏ.

Cô biết, phản ứng đầu tiên của Quý Bắc chính là cái này, trong tiềm thức hấn cho rằng, Quý Lạc đã bắt đầu ghét bỏ hấn, hấn nhìn tay của mình, rồi bỗng trở tay tự tát mình một cái, đây là xảy ra chuyện gì a.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Anh hai, em muốn ăn anh (7)

Bắt đầu từ ngày đó, Quý Lạc liền không hề dính lấy Quý Bắc nữa, cô tự mình đi học, sau đó lại tự mình về nhà, ăn cơm cũng tự đến phòng ăn mua, Quý Bắc nhìn ảnh chụp một nhà bốn người ở trên bàn, nhìn cặp vợ chồng trẻ tuổi đang cười xán lạn trong ảnh, trong mắt là cảm xúc phức tạp.

Vào thời điểm hấn năm tuổi, Quý Lạc ba tuổi, một năm kia, vừa vặn gặp phải cha mẹ Quý Lạc đang dẫn cô đi ra ngoài dạo phố, vào lúc đó hấn vừa mới bị cha mẹ nuôi đuổi ra khỏi nhà, nguyên nhân đến chính hấn cũng không biết, đó là một cái nguyên nhân rất buồn cười, bọn họ nói hấn là đồ ma quỷ.

Cùng với lời nói của viện trưởng viện cô nhi giống nhau như đúc, có điều ma quỷ là gì? Hấn không biết, hấn chỉ biết là hấn lại bị vứt bỏ.

Lúc này đây, hấn cảm thấy rất mệt, vì thế liền nằm trên ghế ở trong công viên, rồi đắp một tờ báo lên trên mặt, làm vậy thì toàn thế giới đều không nhìn thấy hấn được rồi, nhưng mà bọn họ lại xuất hiện.

Ánh mắt khi bọn họ nhìn hấn không phải là đồng tình, mà là thật sự muốn bảo hộ hấn, hấn theo bản năng mà nghĩ cự tuyệt, nhưng lại không muốn cự tuyệt sự ấm áp đó, vì thế, hấn liền có nhiều thêm một cô em gái.

Đoạn thời gian đó, chính là lúc mà hấn vui vẻ nhất, cái từ ma quỷ cũng không còn xuất hiện lại trong cuộc đời hấn, thẳng đến khi Quý Lạc năm tuổi, bọn họ đã vĩnh viễn rời đi.

Giây phút đó hấn liền thề, nhất định phải bảo hộ em gái mình cho thật tốt, nhưng hiện tại, Quý Lạc đã biết chân tướng, hơn nữa mọi chuyện cũng đã biến chất, cô thề nhưng vẫn còn thích hấn?

Không phải không có động tâm, hấn là một người bình thường, hấn biết chính mình cũng động tâm đối với Quý Lạc, nhưng trên danh nghĩa, cô vẫn là em gái của hấn, cô còn nhỏ, khả năng không phân biệt được tình yêu với tình thân, nhưng hấn đã sắp thành niên, không thể cứ tùy hứng như vậy.

Đã liên tục mấy ngày Quý Lạc không có nói chuyện cùng với Quý Bắc, mục đích của cô chính là để Quý Bắc suy nghĩ cho kỹ, sau khi làm rõ thân phận, trở ngại của bọn họ liền ít đi rất nhiều, nếu quá mức ép buộc hấn, có khả năng sẽ làm kết quả đi ngược lại.

Cô đang nghĩ ngợi, chân bỗng không cẩn thận mà vấp phải một cục đá, thân mình lao đảo, liền sắp ngã xuống mặt đất, lại ở giây phút nghìn cân treo sợi tóc rơi vào một lòng ngực có hương vị cỏ xanh.

Quý Lạc nỗ lực đứng thẳng thân thể, vừa định nói cảm ơn, nhưng thời điểm nhìn thấy khuôn mặt của người kia, liền ngậy người.

Mặt của chàng trai kia như được vẽ ra, khí chất như lan, hơn nữa làm Quý Lạc giật mình chính là, thế nhưng bộ dáng của hấn lại giống với Nguyệt Tri như đúc.

Làm thế nào....? Hay đây chỉ là một người lớn lên giống với Nguyệt Tri mà thôi?

Cô thử gọi một tiếng: "Nguyệt Tri?"

Trên mặt người nọ liền hiện lên biểu tình nghi hoặc, hấn cầm tay vào túi quần, khéo môi khẽ nhếch lên: "Tiểu thư mỹ lệ, tên của tôi không phải là Nguyệt Tri."

Một câu, liền đánh vỡ ảo tưởng của Quý Lạc, cô thầm khinh bỉ bản thân đã suy nghĩ nhiều, cho dù là hấn thì thế nào, cô cái gì cũng không làm được.

"Cái người tên Nguyệt Tri rất giống tôi sao? Khó có thể tương tượng trên thế giới này thế nhưng còn có một người có khuôn mặt anh tuấn giống tôi."

Biểu tình Quý Lạc lãnh đạm, đáp: "Đúng là khó có thể tương tượng, gương mặt này của anh quả thật là đẹp đến không thực."

Nói xong, Quý Lạc liền trực tiếp đi qua người hấn, lưu lại người kia đứng ở tại chỗ, trên mặt mang theo ý cười sâu xa.

【 Leng keng! Kích phát nhiệm vụ chi nhánh, thỉnh ký chủ hãy hung hăng ngược Thư Thịnh, tích phân khen thưởng, hai ngàn. 】

Trong đầu đột nhiên vang lên một âm thanh, liền thành công khiến cho Quý Lạc dừng bước chân lại, cô vội vàng tiến hành liên hệ cùng Nhị Linh, dùng tinh thần lực đề hỏi nó: "Nhị Linh, nhiệm vụ chi nhánh là cái gì?"

Nhị Linh thật cao hứng mà nói 【 Lạc Lạc, nhanh như vậy mà người đã kích phát được nhiệm vụ chi nhánh? Tích phân khen thưởng cho nhiệm vụ chi

nhánh rất là nhiều, mỗi cái vị diện đều sẽ có rải rác vài nhiệm vụ chi nhánh lớn hoặc nhỏ, chỉ cần vận khí tốt, là có thể kiếm được rất nhiều tích phân. 】

Quý Lạc chặt đứt liên hệ, rồi thở dài, người tên Thư Thịnh, phòng chừng chính là vị mới vừa rồi kia, vẫn là quay lại mới tốt.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Anh hai, em muốn ăn anh (8)

Thư Thịnh nhìn người vốn dĩ đã đi xa bỗng lại quay trở về, nghĩ thầm quả nhiên không ai có thể thoát khỏi mị lực của hắn, đang nghĩ làm sao để cura đồ được cô nàng này, thì cô lại đi tới trước mặt hắn, nâng một bàn tay lên, nắm lấy mặt hắn.

"Ừm, không tồi, từ hôm nay trở đi, anh chính là bạn trai của tôi."

Thư Thịnh lớn như vậy, còn chưa có gặp qua người so với hắn còn tự luyện hơn, nhưng lại không hiểu sao..... Hắn không có chán ghét?

Bởi vì vấn đề chiều cao, thế nên cô không thể không nhón chân lên để nắm lấy mặt hắn, hơn nữa khuôn mặt cô lại đáng yêu, đôi mắt tròn xoe, lời nói ra lại cùng diện mạo bất đồng, chẳng lẽ đây là tương phản mạnh trong truyền thuyết?

Thú vị, có một cô bạn gái như vậy, tựa hồ cũng không tồi.

Thư Thịnh cầm lấy tay cô, cũng không có buông ra, mà là nắm chặt trong bàn tay, mềm mại, xúc cảm cũng không tồi.

"Được, tôi phê chuẩn."

Hiển nhiên Quý Lạc rất không hài lòng với ngữ khí của hắn, cô bỗng rút tay ra khỏi bàn tay của hắn, vẻ mặt không cao hứng nói: "Cái gì gọi là anh phê chuẩn? Chẳng lẽ cái này còn phải để anh phê chuẩn?"

Mất thấy Quý Lạc muốn đi, Thư Thịnh liền vội vàng ngăn cô lại, lấy lòng mà nói: "Được, để em phê chuẩn, tôi tên Thư Thịnh, nhớ kỹ đó, bạn gái của tôi."

"Ừm." Quý Lạc hừ thầm một tiếng trong lỗ mũi, sau đó mới nói: "Quý Lạc."

"Được, cứ như vậy nhé, tôi đi đây."

Hoàn thành xong mọi chuyện, Quý Lạc liền trở về, vừa lúc đụng phải Quý Bắc đang ngồi ở dưới tàng cây đọc sách, vốn dĩ là một việc làm thú vị, nhưng hắn lại mặt ủ mày chau, Quý Lạc nhẹ nhàng cười, lúc này cho hắn một tí ngọt ngào, hắn là không tồi.

"Anh hai!"

Cô đột nhiên từ trong tay hắn lấy cuốn sách đi, quả nhiên không ngoài dự liệu Quý Bắc liền chấn động, chờ sau khi phát hiện là cô, mới thở hắt ra.

Tuy rằng đã bị dọa, nhưng mà hắn một chút cũng không tức giận, rốt cuộc mấy ngày nay quan hệ của bọn họ vẫn luôn không tốt lắm, hắn còn đang nghĩ nên làm thế nào để hòa hảo với cô, sau đó lại kéo quan hệ của bọn họ trở về quỹ đạo, kết quả hắn lại nghe được Quý Lạc nói:

"Anh hai, có người thích em."

"Có ý tứ gì?"

Quý Bắc bất ngờ đứng lên, làm Quý Lạc phải lui về phía sau một bước, như là bị phản ứng của hắn dọa sợ.

"Thì..... Chính là em đã có bạn trai."

"Không thể."

Một câu này, nhảy mắt liền chọc giận Quý Lạc, cô lớn tiếng quát hắn: "Dựa vào cái gì mà không thể, anh không muốn em thích anh, được, em nghe anh, nhưng hiện tại em đi thích người khác, vì cái gì mà anh còn muốn xen vào?"

Nói xong, trong mắt cô liền có nước mắt, một bộ dáng muốn khóc.

"Bởi vì anh là anh trai của em."

"Anh trai? Thật buồn cười, em nói thích anh, anh không cho, vậy em xem anh như người anh tốt, bằng không em lại thích anh."

Bộ dáng chơi xấu của cô, khiến cho Quý Bắc có chút dở khóc dở cười, nhưng mà hấn lại bất lực, quả thật hấn không có tư cách đi quàn cô, hơn nữa cũng không thể đáp lại cô.

Vì thế hấn nói: "Vậy được, anh mặc kệ chuyện yêu đương của em, nhưng mà, phải qua được cửa ải của anh, dù sao cũng phải để anh biết đối phương là người thế nào chứ."

Quý Lạc nghe vậy rốt cuộc cũng cười, cô rất tự hào mà nói: "Anh ấy vô cùng đẹp a, ngô ~ so với anh còn đẹp hơn."

Nghe đến đó, trong lòng Quý Bắc liền có loại cảm giác ê ẩm, mấy ngày trước, trong lòng cô, hấn mới là người tốt nhất, nhưng hôm nay, lại xuất hiện một người so với hấn còn tốt hơn, không biết vì sao, đột nhiên hấn rất muốn đem người kia đánh cho một trận.

Nhưng hấn vẫn trái lương tâm mà nói: "Vậy thực tốt a."

"Anh muốn gặp anh ấy? Thế em liền nói với anh ấy, sau đó sẽ để cho hai người gặp nhau, cứ như vậy nhé. Anh hai, em yêu anh, hẹn gặp lại."

Nói xong, liền cao hứng phấn chấn mà chạy đi, Quý Bắc ở trong lòng thâm phun nước miếng, nói yêu anh cái gì chứ, hiện tại người em yêu chính là người khác a.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Anh hai, em muốn ăn anh (9)

Cuối tuần, trường học tổ chức một chuyến đi leo núi, Quý Lạc với Quý Bắc ngồi cùng một chiếc xe, vốn dĩ hai người ngồi gần nhau, nhưng mà Thư Thịnh cũng đi chiếc xe này, sau khi Quý Lạc nhìn thấy hấn, ánh mắt lập tức sáng lên, rồi trực tiếp chạy đến ngồi bên cạnh hấn.

Quý Bắc thấy vậy liền buồn bực mà cảm lấy đi động, vốn dĩ nghĩ chơi trò chơi một lát, nhưng mà thanh âm đùa giỡn của đôi nam nữ bên cạnh vẫn luôn truyền vào lỗ tai, làm tâm tình của hấn một chút cũng không còn.

Thư Thịnh xác thật rất tuần tú, có thể cùng hấn không phân thắng bại, hơn nữa từ khí chất mà nhìn, đây cũng là một chàng trai ưu tú, lần đầu tiên, Quý Bắc bỗng sinh ra một loại cảm giác thất bại, nếu không phải Quý Lạc, hấn căn bản khinh thường cùng người khác so sánh.

Vốn dĩ hấn đã rất phiền, ai biết Giang Anh Anh lại ngồi xuống bên cạnh hấn, sau đó khách khí lễ phép mà cười nói: "Em có thể ngồi ở chỗ này không?"

Quý Bắc không kiên nhẫn, tắt đi đi động, ngữ khí có chút phẫn nộ: "Cô không thể ngồi ở đây."

Giang Anh Anh cho rằng Quý Bắc sẽ không cự tuyệt mình, ai biết nhanh như vậy đã bị vả mặt, giờ cô ngồi cũng không được mà đứng dậy cũng không xong, quay đầu vừa lúc nhìn thấy Quý Lạc đang nhìn cô bằng ánh mắt như cười như không, đó là ánh mắt khi kẻ mạnh nhìn kẻ yếu.

Ghen tỵ trong lòng cô dần dần lan tràn, âm thầm véo véo ngón tay, đột nhiên nghĩ ra một cái chủ ý, cô bỗng tới gần Quý Bắc, dùng thanh âm chỉ có hai người nghe được nói: "Quý Lạc thích anh, anh có biết không?"

Quý Bắc nghe được lời này của cô, trong lòng liền kinh hoàng, tuy rằng hấn không biết vì sao Giang Anh Anh lại biết, nhưng mà hiện tại, hấn không thể biểu hiện ra một tia khác thường nào, bằng không liền chứng thực suy đoán của cô.

Vì thế hấn không chút để ý mà nói: "Cô không phải ngu chứ?"

Giang Anh Anh cũng không có xác định Quý Bắc có biết hay không, có lẽ hấn thật sự không biết, nhưng mà chỉ cần cô biết rõ, vậy là đủ rồi.

"Mặc kệ lời tôi nói có phải sự thật hay không, lấy tính cách của Quý Lạc, nếu như tôi đem chuyện này nói ra, chỉ sợ cậu ấy sẽ không phủ nhận đi."

Lúc này, Quý Bắc rốt cuộc cũng nhìn cô, hấn sớm đã cảm thấy cô cũng không phải là người tốt gì, không nghĩ tới cô lại vô sỉ như vậy, Quý Bắc cảm thấy chỉ cần nhìn cô nhiều thêm một chút thì liền sẽ đau đầu.

"Cô muốn cái gì, nói đi."

Giang Anh Anh cười, thì ra Quý Bắc quả nhiên biết, hơn nữa thế nhưng còn tính toán bao che, xem ra Quý Lạc ở trong lòng hấn cũng có phân lượng không nhẹ, nhưng mà thái độ này của Quý Bắc, chính là không muốn tiếp nhận cô*, cũng đúng, tình yêu dị dạng như vậy, ai sẽ muốn tiếp nhận chứ?

*Cô ở đây là chỉ QL nhé~

"Em muốn anh làm bạn trai em."

Chờ Quý Bắc chân chính tiếp xúc với cô, nhất định sẽ yêu cô.

Quý Bắc thiếu chút nữa đã cười ra tiếng, hiện tại hắn đã biết, ngay từ đầu Giang Anh Anh tiếp cận Quý Lạc chính là vì hắn, hiện tại chẳng qua chỉ là thay đổi một cái phương thức vô si khác thôi.

Vậy hắn liền thành toàn cho cô.

"Được thôi."

Trong lòng Giang Anh Anh liền vui vẻ, cô biết, Quý Bắc vẫn có hảo cảm đối với cô, bằng không sẽ không đáp ứng sáng khoái như vậy.

Cô vừa định cầm lấy tay của Quý Bắc, thì thấy Quý Bắc bỗng đưa hai tay ôm lấy ngực, nhắm mắt lại, trong miệng nhàn nhạt nói: "Cô có thể làm bạn gái tôi, nhưng không nhất thiết tôi phải thực hiện nghĩa vụ nên làm của bạn trai."

Khóe môi cô lập tức rũ xuống, hắn đây là có ý tứ gì?

"Nhưng mà, chỉ cần cô thêm nỗ lực, có lẽ tôi sẽ thích cô."

Những lời này, liền bốc cháy lên tin tưởng của Giang Anh Anh một lần nữa, cô nhất định sẽ nỗ lực.

Sau khi xuống xe, lão sư chia nam nữ thành một tổ, có thể tự mình chọn tổ, kết quả chính là Quý Lạc cùng một tổ với Thư Thịnh, còn Quý Bắc thì cùng một tổ với Giang Anh Anh.

Vừa mới bắt đầu, Quý Bắc còn đi theo sau Quý Lạc cùng Thư Thịnh, rồi quan sát hai người bọn họ, Giang Anh Anh vẫn luôn ở bên cạnh hắn nói không ngừng, Quý Bắc nghĩ Quý Lạc đã có Thư Thịnh chiều cô, liền thấy hơi yên tâm, giờ hắn chỉ nghĩ cách để thoát khỏi Giang Anh Anh, vì thế hắn liền bước nhanh hơn, hướng đỉnh núi mà đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Anh hai, em muốn ăn anh (10)

Hai người Quý Lạc cùng Thư Thịnh một đường đi đi dừng dừng, cùng nhau chụp rất nhiều bức ảnh, trong mỗi một bức ảnh, Quý Lạc đều có vẻ vô cùng nghịch ngợm, không biết vì cái gì, Thư Thịnh càng nhìn cô liền càng cảm thấy cô đáng yêu.

Có đôi khi ở trên đường, nhìn thấy một đóa hoa, đều sẽ nghĩ đến cô, nhớ tới sự mỹ lệ của cô, thấy một cây thảo, cũng sẽ nghĩ đến cô, nhớ tới sự quật cường của cô, sau đó hắn liền không tự chủ được mà chụp lại hết mấy cái này, sau đó quan sát kỹ càng.

Bởi vì đắm chìm ở thế giới của mình, rất mau, Thư Thịnh đã quên mất Quý Lạc, chờ khi hắn phục hồi tinh thần lại, mới phát hiện bóng dáng của Quý Lạc đã sớm không thấy đâu, hắn cho rằng Quý Lạc đã đi lên núi trước, vì thế cũng bước nhanh hơn, hướng đỉnh núi đi đến.

Sau khi Quý Bắc tới đỉnh núi, liền an vị ở trên tảng đá, rồi chờ Quý Lạc lên tới, đợi nửa ngày, cũng chưa thấy bóng dáng của cô, cho đến khi hắn thấy được Thư Thịnh, liền theo thói quen mà nhìn xem bên cạnh hắn, nhưng lại không có nhìn thấy Quý Lạc.

Hắn đi tới, hỏi Thư Thịnh: "Lạc Lạc đâu rồi?"

Thư Thịnh nhìn trước mặt bỗng xuất hiện một chàng trai xuất sắc, liền sững sốt, sau đó mới hỏi lại hắn: "Cậu là ai?"

"Tôi là ai?" Quý Bắc nổi giận, "Tôi là anh trai của Quý Lạc, tôi hỏi cậu*, cậu TMD không phải ở bên em ấy sao? Hiện tại em ấy đâu rồi?"

*Ta nghĩ QB vx còn là học sinh với lại TT chắc cx bằng QB thế nên xưng là cậu nhé~

Thư Thịnh không nghĩ tới Quý Lạc còn có một người anh, vừa định lấy lòng hắn, lại nghe được nửa câu sau của hắn, trong lòng cũng có chút khản trương, liền hỏi: "Lạc Lạc còn chưa có lên tới sao?"

Mới vừa nói xong, trên mặt liền ảm một quyền, Thư Thịnh bị lực đạo kia đánh cho phải lui về phía sau vài bước, chỉ trong chớp lát, nửa khuôn mặt đều sưng đỏ lên, nhìn vào thì có thể thấy được người xuống tay rất là tàn nhẫn.

Từ trước đến nay Quý Bắc vẫn tương đối là ôn hòa, tuy rằng không thể nói là đối với ai cũng lễ phép, nhưng mà hắn độc lai độc vãng, cũng sẽ không tùy tiện đi trêu chọc người khác, thế nên hắn vừa mới động thủ, liền khiến cho rất nhiều người ghé mắt tới.

Giang Anh Anh cũng ngăn cản cả người, trước giờ cô chưa từng thấy bộ dáng tức giận như vậy của Quý Bắc, cho dù là vừa rồi, rõ ràng hắn đã nhẫn

nại tới cực hạn, nhưng vẫn là không có phát giận với cô.

"Cô ấy cũng không phải là không biết đường đi, cậu đánh tôi làm cái gì?"

Tuy rằng không có chiều cổ tốt Quý Lạc, xác thật Thư Thịnh cũng có chút đuối lý, nhưng mà hấn cho rằng Quý Lạc cũng không còn là đứa bé nữa, như vậy thì cũng sẽ không đi lạc, hấn ta* nhất định phải động thủ sao?

*Ở chỗ này dùng hấn ta là vì ta nghĩ TT ko thích QB~Nhưng nếu nàng nào thấy ko hợp lý thì có thể nói ta sửa lại~

Quý Bắc cời áo khoác ra rồi vắt ở trên tay, đi được vài bước hấn bỗng quay đầu lại, nói: "Cậu nói rất đúng, em ấy chính là không biết đường, cho nên tốt nhất cậu hãy cầu nguyện là em ấy không có xảy ra chuyện, bằng không....."

Câu nói kế tiếp Quý Bắc không có nói ra, bởi vì hấn cũng không biết nếu Quý Lạc không thấy hấn sẽ làm ra chuyện đáng sợ gì, hiện tại hấn bỗng có chút trách cứ bản thân vì sao lại muốn tịch thu điện thoại của cô.

Nghĩ đến đây, tâm Quý Bắc lại càng nôn nóng, hấn vội vàng chạy đi, chỉ hy vọng có thể tìm được cô.

Nguyên chủ quả thật là một người mù đường, nhưng mà Quý Lạc lại không phải, cô vô cùng tin tưởng, nhất định Quý Bắc sẽ tìm được cô, cho nên cô một chút cũng không thấy vội, ngược lại đi tìm một chỗ ngồi mát mẻ, rồi nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Chờ thời điểm cô bị Quý Bắc đánh thức, thời gian chỉ mới trôi qua có bốn mươi phút, cái núi này lớn như vậy, thế mà Quý Bắc lại tìm được cô nhanh như thế, xem ra hấn một chút cũng không có nghỉ ngơi.

Nhìn thấy trên mặt Quý Bắc tất cả đều là mồ hôi, đến cả áo somi cũng ướt nhẹp, trong mắt Quý Lạc liền hiện lên tự trách cùng đau lòng, cô bất an mà xin lỗi: "Anh hai, em xin lỗi, đều tại em tùy hứng rồi khỏi, mới hại anh thành như vậy."

Vừa mới nói xong, cô đã bị hấn ôm vào trong lòng, cô nghe được tiếng tim đập phanh phanh của hấn, còn có bàn tay run nhẹ đang đặt ở trên lưng cô của hấn.

"Lạc Lạc, vừa rồi anh rất sợ hãi, nếu em xảy ra chuyện gì, thì anh biết làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Anh hai, em muốn ăn anh (11)

"Vậy anh hai đã thích em rồi sao?"

Quý Lạc thử hỏi, ngữ khí tràn ngập chờ đợi.

Cô càng như vậy, Quý Bắc lại càng cảm thấy vô lực, hấn không thể đáp lại cô, càng không thể cho cô hy vọng. Hấn cường chế dòi tay đang đặt trên lưng cô đi, sau đó đẩy cô ra, nói: "Giang Anh Anh đã là bạn gái của anh."

Quý Lạc nghe vậy, nháy mắt sắc mặt liền trở nên trắng bệch, thân mình cũng bắt đầu run rẩy, cô cố nén nước mắt, mang theo tia nức nở nói: "Vậy chúc mừng anh hai nhé, em quên mất, em cũng đã có bạn trai rồi, từ nay về sau, em sẽ không bao giờ dây dưa anh nữa."

"Lạc Lạc..... Anh....."Giây phút đó, hấn rất muốn nói, chúng ta hãy xuất ngoại đi, ở nơi đó, anh sẽ không làm anh trai của em nữa, mà sẽ làm bạn trai của em, nhưng mà hấn vẫn nhịn xuống, chỉ nói một câu: "Chúng ta đi thôi."

Quý Lạc nghe vậy liền thấy thất vọng, cô thu hồi lại cảm xúc, gật gật đầu, Quý Bắc vron tay chuẩn bị dắt cô, nhưng lại bị cô tránh khỏi.

"Anh hai, hiện tại em cũng không phải là đứa bé, anh làm vậy, thì sẽ khiến em hiểu lầm đấy."

Quý Bắc bỏ tay xuống, ánh mắt âm trầm mà đi theo sau Quý Lạc.

Thư Thịnh thấy Quý Lạc đã bình an trở về, rốt cuộc liền thở dài một hơi nhẹ nhõm, vốn dĩ muốn đi tới cầm lấy tay cô, thì lại thấy Quý Bắc ở phía sau cô, thế là hấn liền không một tiếng động thu tay lại, miệng vết thương vừa mới được xử lý lại bắt đầu ần ần đau.

Quý Bắc hừ lạnh một tiếng, may mắn là hấn tìm được Quý Lạc, bằng không hấn sẽ không dễ yên cho Thư Thịnh, bên này hấn một bụng lửa giận, bên kia Quý Lạc đã chậm rãi đi tới bên cạnh Thư Thịnh, Quý Bắc lập tức ngăn cô lại.

"Cậu ta không thích hợp với em "

Quý Lạc nghi hoặc mà nhìn hấn, sau đó hỏi: "Anh ấy có điểm nào không thích hợp?"

Điểm nào cũng đều không thích hợp, Quý Bắc thần nghĩ trong lòng.

"Cậu ta không có chiều cô em tốt."

"Đó là vấn đề của em, anh ấy là bạn trai của em."

Quý Lạc đẩy tay hấn ra, vẫn một mực khẳng định đi đến chỗ Thư Thịnh đang đứng.

Đầu Quý Bắc bắt đầu phát đau, hấn cảm giác có một âm thanh trong thân thể đang nói cho hấn, muốn, thì phải không từ thủ đoạn để đạt được.

Trong lòng hấn có chút dao động, hấn bắt đầu nghĩ vì sao chính mình lại không thể ở bên cô, rõ ràng nhiều năm như vậy vẫn luôn là hấn chiều cô, so với bất luận kẻ nào, thì hấn càng có tư cách có được cô.

Nghĩ như vậy, Quý Bắc liền muốn kéo cô lại, hấn muốn hung hăng hôn cô, muốn cho mọi người biết cô là của hấn, của một mình hấn.

Còn chưa đi được hai bước, Giang Anh Anh ở phía sau đã nhẹ nhàng gọi một tiếng: "Quý Bắc."

Thanh âm truyền vào lỗ tai hấn, liền làm hấn tỉnh táo lại, hấn vừa mới làm sao vậy? Vừa rồi cái người có tư tưởng hắc ám kia chính là hấn sao?

Nghe được tiếng cười ở phía trước của Quý Lạc, Quý Bắc mới phát hiện ra lúc cô ở bên Thư Thịnh thì luôn luôn vui vẻ, mà bản thân, lại là người mang đến cho cô những cảm xúc khổ sở, hoặc là hấn cứ như vậy nhìn cô kết hôn, cũng rất tốt.

Quý Bắc đem cảm xúc đang quay cuồng trong lòng áp xuống, không hề nhìn hai người nữa.

Thời điểm trở về, Quý Lạc cùng Thư Thịnh ngồi xe ban nhât, cho nên Quý Bắc liền về đến nhà trước Quý Lạc một bước, hấn lên lầu, kéo bức màn đối diện với đường cái ra, cứ như vậy mà chờ Quý Lạc trở về.

Chờ đến khi màn đêm buông xuống, thời điểm dạ dày của Quý Bắc có chút phát đau, hấn mới phát hiện thể nhưng bản thân đã ở chỗ này nhìn lâu như vậy, lúc hấn đang chuẩn bị rời đi, thì đột nhiên cũng thấy được hai bóng người đang đứng ở cửa.

Nhưng mà ngay sau đó, hấn lại nhìn thấy đầu Thư Thịnh bỗng chậm rãi đề sát vào, hai người như là đang hôn môi, con người hấn hít lại, cảm xúc bất an liền chậm rãi lên men.

Quý Lạc cũng không nghĩ tới thể nhưng Thư Thịnh lại muốn hôn cô, thời điểm cuối cùng, cô bỗng ngăn lại động tác của Thư Thịnh, mặc kệ chuyện khoảng cách giữa hai người chỉ còn có mấy centimet.

Lần đầu tiên trong cuộc đời Thư Thịnh bỗng sinh ra cảm giác thất bại, không biết vì sao, hấn vẫn luôn cảm thấy Quý Lạc cũng không có thích hấn, nhưng hấn cũng không nghĩ ra được vì sao mà cô lại muốn để hấn làm bạn trai cô.

Lúc này thử, hấn liền nhận thấy rõ ràng, Quý Lạc đối với hấn, thật sự là không có cảm giác.

Hấn đem khoảng cách của hai người kéo ra, người luôn luôn đùa giỡn tình cảm như hấn lần đầu tiên bỗng vô cùng nghiêm túc nói: "Mặc kệ em có thật sự thích tôi hay không, tôi cũng sẽ làm cho em thích tôi."

Loại tình huống này, tự nhiên là loại mà Quý Lạc thích nghe nhất, chỉ có động tâm, mới có thể ngược tâm, không phải sao?

"Được, anh hãy cố gắng lên."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Anh hai, em muốn ăn anh (12)

Nói xong, cô liền chúc hấn ngủ ngon, rồi từ trong túi lấy ra chìa khóa, mở cửa.

Mới vừa đóng cửa lại, cô đã bị một người đè ở trên tường, động tác thành linh xảy ra làm cô vô cùng hoảng sợ, chờ sau khi cô phát hiện là Quý Bắc, mới thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

"Chơi rất vui vẻ sao?"

Hấn vừa mới mở miệng, Quý Lạc liền ý thức được Quý Bắc cùng với thường ngày không giống nhau, hơn nữa còn rất không giống nhau, người trước

mắt này, có vẻ bề ngoài giống với hắn, nhưng mà nếu nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, hơi thở lợ khí trên người hắn rất trầm trọng, khóe miệng cười cũng thực tà mị.

Người này, vô cùng nguy hiểm.

"Anh không phải là anh ấy, anh là ai?"

Tay đang chống ở trên vách tường của Quý Bắc dần dần trượt xuống, rồi dừng lại ở trên mặt cô, tựa hồ là lưu luyến xúc cảm mềm mại trên mặt cô, sau khi sờ soạng vài cái liền dừng lại. "Anh chính là anh ấy, chẳng qua, anh là một mặt âm u của anh ấy."

Lúc này Quý Lạc rốt cuộc cũng nghe hiểu, thế nhưng Quý Bắc vậy mà lại có hai nhân cách, việc này ở trong cốt truyện, hình như chưa từng nói qua, làm thế nào mà lần này lại xảy ra biến cố a?

"Em không ngoan nha, em rõ ràng là của anh hai, nơi này, nơi này, còn có..... Nơi này....."

Tay hắn xẹt qua đôi mắt của Quý Lạc, rồi lại rơi xuống cái mũi của cô, cuối cùng, dừng lại ở trên đôi môi no đủ hồng nhuận, hắn bỗng tỉnh táo vuốt ve.

"Anh rốt cuộc muốn làm cái gì?"

Cô muốn nhìn thử xem, nhân cách thứ 2 của Quý Bắc, đến cùng là có bao nhiêu thú vị.

"Làm cái gì..... Đương nhiên là làm chuyện thú vị a."

Nói xong, hắn cúi đầu, dễ như trở bàn tay mà đặt một nụ hôn lên môi của cô, Quý Lạc thấy vậy liền cắn chặt răng, không cho lưỡi của hắn đi vào.

Ngược lại hắn rất có kiên nhẫn, chậm rãi liếm láp hàm răng của Quý Lạc, từng cái từng cái, lặp đi lặp lại.

Quý Lạc cũng không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, đầu cô bỗng có chút choáng váng, cô tính toán thời gian không sai biệt lắm, liền làm bộ dáng kiên trì không được nữa, thân mình liền mềm nhũn, miệng khẽ nhếch lên, để cho Quý Bắc dễ như trở bàn tay mà đi vào.

Vừa mới bắt đầu hắn hôn còn không nhanh không chậm, nhưng sau đó, lại giống như mưa rền gió dữ thổi quét mà đến, độ ẩm giữa hai người dần dần lên cao, thẳng đến khi Quý Lạc có chút không thở nổi, Quý Bắc mới buông cô ra.

Cô vừa mới thở ra một hơi, Quý Bắc liền cười khế, sau đó nói: "Lại tiếp tục."

Lấy hôn phong giam, lúc này cũng không có luyện tập trước, đây là một nụ hôn đau đớn mang theo tia cuồng bạo cùng với ý trừng phạt, Quý Lạc có chút chịu không nổi, thân thể bắt đầu hơi hơi giãy giụa.

Sự khác thường của cô liền bị Quý Bắc cảm giác được, hắn liền nghĩ thành là cô đối với hắn kháng cự, ánh mắt hắn bỗng trở nên cuồng bạo, bên trong phảng phất như đang tụ tập mưa rền gió dữ.

Trong chớp lát, thân mình Quý Lạc liền bay lên không, cả người bị Quý Bắc ôm ngang lên, sau đó liền lên lầu.

"Em không ngoan, cho nên anh sẽ trừng phạt em."

Lúc đầu Quý Lạc còn nghĩ nhân cách thứ 2 này cùng với Quý Bắc chính là một người, cho nên nếu cùng hắn phát sinh cái gì, thì cũng là phát sinh với Quý Bắc, hơn nữa nhân cách đầu tiên của Quý Bắc có chút chậm hiểu, có lẽ đây chính là một cái cơ hội không tồi.

Nhưng mà công phu mặt ngoài thì vẫn phải làm, vì thế cô liền tỏ vẻ kháng nghị.

"Anh không thể đánh em."

Phản ứng đáng yêu của cô liền lấy lòng Quý Bắc, Quý Bắc cười khế, trong lòng nghĩ thầm nha đầu ngốc này quả nhiên là đơn thuần, thế nhưng sẽ cho rằng hắn muốn đánh nàng, có điều trêu chọc cô một chút cũng không sao.

"Vì cái gì không thể? Anh không chỉ muốn đánh em, còn muốn đánh rất đau."

Quý Bắc nói, lộ ra một nụ cười ý vị không rõ.

Hắn trực tiếp đưa cô tới phòng hắn, sau đó đem cô đặt ở trên giường, vì phòng có chút nóng, thế nên Quý Bắc liền cởi áo khoác ra.

Quý Lạc không biết hắn đang muốn làm cái gì, hai tay ôm đầu gối, một bộ dáng sợ hãi bị đánh.

Bởi vì sợ hãi, đôi mắt cô có vẻ sáng dị thường, ánh mắt lập loè, giống như như nai con vô tội, lông mi của cô cũng bắt đầu nhẹ nhàng run rẩy.

Quý Bắc ngồi ở trên giường, ôm chặt cô, rồi lại lần nữa hôn cô, ở trên môi cô mà trần trọc mút hút, đây chỉ là một nụ hôn ngắn ngủi, rất mau, hắn liền buông cô ra, sau đó nói: "Đừng sợ."

Những lời này như là có ma lực, quả nhiên Quý Lạc liền không hề run rẩy nữa, cả người dần dần an tĩnh lại.

Quý Bắc đối mắt với hắn, ánh mắt hắn sâu như biển, thâm trầm đến nỗi làm người khác nhìn không được muốn hôn môi, hắn thử đem tay đặt lên ngực cô, hiển nhiên Quý Lạc có chút thẹn thùng, muốn đem tay hắn kéo ra, nhưng Quý Bắc lại không nghe theo ý của cô, bỗng dùng một bàn tay giam cầm lại đôi tay của cô.

"Anh làm như vậy, Lạc Lạc sẽ cảm thấy ghê tởm sao?"

Quý Lạc lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Sẽ không, nhưng mà em có điểm không thoải mái, anh hai là phải làm chuyện trên truyền hình (tivi) kia sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Anh hai, em muốn ăn anh (13)

Truyền hình?

Nghe cô nhắc tới chuyện truyền hình, thần sắc Quý Bắc liền khê biến, sau đó ngữ khí quái dị mà nói: "Trừ bỏ anh, em không được để chàng trai khác chạm vào em, nếu không....."

Nửa lời sau hắn còn chưa nói hết, nhưng mà người nghe cũng hiểu cái ám chỉ rất rõ ràng này, hiển nhiên dục vọng chiếm hữu của người này vô cùng lớn.

Khoảng cách giữa hai người dần dần biến mất, bất tri bất giác, quần áo của Quý Lạc đã bị cởi bỏ, nhưng rồi lại không hoàn toàn cởi bỏ, gần lộ ra một nửa bầu ngực tuyết trắng, nhưng đối với Quý Bắc mà nói, đây chính là anh túc, tràn ngập dụ hoặc.

Hắn cảm lòng không đậu mà cúi đầu xuống, muốn hôn lên, nhưng mà đột nhiên, cả người hắn bỗng ngã xuống người của Quý Lạc, sau đó thời điểm ngẩng đầu lên, khuôn mặt liền đỏ đến quỷ dị.

"Lạc..... Lạc Lạc?"

Quý Bắc nhìn cả người cô giờ phút này đang lộ ra một cổ phong tình, nhìn không được hắn bỗng nuốt nước miếng, sau đó mới giúp cô sửa sang lại quần áo cho tốt.

Quý Lạc nhìn phản ứng của hắn, lại nhìn vành tai hồng hồng của hắn, đoán rằng chủ nhân cách phòng chừng đã trở lại, thật là không đúng thời điểm.

"Anh hai, sao anh lại dừng?"

Trong mắt cô tràn ngập nghi hoặc cùng khát vọng, cô tựa như một con thỏ trắng nhỏ, ngượng ngập rồi lại có chút lén lút.

Giờ Quý Bắc mới biết được thì ra hắn có 2 nhân cách, trước kia thời điểm nhân cách thứ 2 ra tới, thì hắn hoàn toàn không biết gì cả, nhưng mà lúc này đây, hắn đối với Quý Lạc đã làm hết thấy, bao gồm hôn môi cô, dùng tay vuốt ve thân thể của cô, hắn đều có thể cảm giác được, hơn nữa hắn cũng có phản ứng.

Hắn không thể phủ nhận người kia không phải là hắn, bởi vì hắn cũng có quyền chủ động.

Chuyện đã biến thành như vậy, thì hắn có thể làm gì bây giờ, hắn cũng không thể nói bản thân hoàn toàn không động tâm, hơn nữa người đang ở dưới thân kia, vô cùng khó giải quyết.

Chuyện đã như vậy, hắn cũng không nghĩ sẽ vi phạm nội tâm, cứ thế đi, về sau có chuyện gì, cùng lắm thì hắn chịu trách nhiệm với cô là được, nếu như khi cô trưởng thành muốn đổi ý, vậy hắn cũng sẽ thành toàn cho cô, để cô đi theo đuổi hạnh phúc mà mình muốn.

Hắn chủ động cúi đầu, hôn lên môi cô, ở trong ánh mắt kinh ngạc của Quý Lạc, hắn nghiêm túc hỏi cô: "Lạc Lạc thật sự thích anh sao?"

Quý Lạc đầu tiên là sững sốt, sau đó trong mắt thoáng hiện lên ánh sáng mừng như điên, đầu gật gật giống như gà mổ thóc, "Anh hai cũng thích em sao?"

Quý Bắc quả thực là bị đánh bại, hắn từ trên người cô xoay xuống dưới, sau đó cùng cô vai sòng vai mà nằm, bất đắc dĩ nói: "Em nói xem?"

Hắn đáp lại không thể nghi ngờ chính là mang đến cho Quý Lạc sự kinh hi lớn nhất, cô ngồi dậy, sau đó nửa ghé vào trên người Quý Bắc, một đôi mắt chớp chớp, ngữ khí có chút không xác định hỏi: "Thật vậy sao, anh thật sự thích em?"

Quý Bắc trực tiếp ôm lấy cô, khiến cho cô nằm ở trên người hắn, sau đó cường chế tính tình mà nói: "Ngủ!"

Từ sau khi hai người bày tỏ cõi lòng, Quý Lạc liền phá lệ mà dính lấy hắn, tỷ như lúc ăn cơm, một hai cũng phải hắn nuốt, tuy rằng hắn cũng nuốt đến cảm

thấy mỹ mãn, nhưng mà lúc cô ăn cơm sao lại đáng yêu như vậy?

Đặc biệt là cái miệng nhỏ mê hoặc, thật giống như một chú hamster nhỏ, làm hấn hận không thể nuốt cô vào trong bụng.

Sau đó chính là hôn ngủ ngon buổi tối, cô hình như không biết hàm nghĩa chân chính của hôn môi là gì, có lẽ trong lòng cô đây chỉ là một chuyện giống như cùng nhau ăn cơm đúng giờ.

Sau mỗi lần hôn làm hấn có phản ứng xong thì cô lại rời đi, thời điểm hấn hận không thể kéo cô vào trong lòng ngực mà hung hăng hôn một trận, thì cô lại dùng một vẻ mặt vô tội mà nhìn hấn, trái lại nhìn hấn có vẻ giống như là một người đang vô cùng đói khát.

Có điều bọn họ đã ước định, ở trường học cũng không được quá gần gũi, đây là phương thức mà hấn đủ khả năng để bảo vệ cô, nếu như sau này bị vạch trần, vậy thì hấn sẽ đứng ra, chủ động thừa nhận, hấn tuyệt đối sẽ không để những người khác xúc phạm tới cô.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Anh hai, em muốn ăn anh (14)

Sáng sớm, sau khi hai người ăn xong liền ra ngoài, mới vừa ra cửa, liền thấy được một người mà bọn họ đều không nghĩ sẽ gặp, Giang Anh Anh.

Thời điểm Giang Anh Anh nhìn thấy Quý Bắc, trên mặt liền hiện lên kinh hi, chờ khi nhìn thấy hấn cùng Quý Lạc đang tay trong tay, tươi cười liền cứng đờ, trực giác của cô nói cho cô biết, hai người bọn họ nhất định đã xảy ra chuyện gì rồi.

Quý Lạc lôi kéo tay của Quý Bắc, Quý Bắc cúi đầu xuống, cô liền tiến đến bên tai hấn rồi nói: “Anh hai, ngày hôm qua không phải anh từng nói Giang Anh Anh là bạn gái của anh sao?”

Giờ thì tốt rồi, hấn đem đá tự đập chân mình, Quý Lạc ném tay hấn ra, rồi đi về phía trước, giống như là đang tức giận.

Lúc này Quý Bắc nào còn rảnh để đi quản Giang Anh Anh, vội vàng đuổi theo cô, sau đó như là nhớ tới cái gì, bỗng dừng bước chân lại, nói với Giang Anh Anh: “Chuyện ngày hôm qua, không phải là thật, tôi không có thích cô.”

Không phải là thật? Giang Anh Anh sau khi nghe xong mặt liền trầm xuống, Quý Bắc là đang chơi cô? Hay là nói, hấn thật sự không sợ cô sẽ đem mọi chuyện nói ra, như vậy, liền thử nhìn xem hấn có thể vì Quý Lạc mà làm được tới đâu đi, đến lúc đó, cô sẽ khiến cho hấn khóc lóc tới cầu xin cô.

Dọc theo đường đi, Quý Lạc luôn không có để ý tới hấn, cho dù hấn nói chuyện với cô, cô cũng vẫn xa cách, cuối cùng, hấn đột nhiên nói một câu: “Em cũng từng nói qua Thư Thịnh là bạn trai em a.”

“Làm sao anh biết được anh ấy tên là Thư Thịnh?” Quý Lạc dừng lại bước chân, hình như cô chưa từng nói tên của Thư Thịnh cho Quý Bắc.

Cuối cùng, lại lộ ra một cái dấu vết, dứt khoát trực tiếp chịu thua mới tốt.

“Lạc Lạc, quả thật là anh có điều tra qua cậu ta, sở dĩ anh làm như vậy, là bởi vì anh ghen tị, anh muốn nhìn một chút, chàng trai có thể khiến cho em động tâm rốt cuộc có cái bản lĩnh gì.”

Hấn không có tự xưng là anh hai nữa, bởi vì ở trong lòng hấn, Quý Lạc đã không còn là em gái nữa, sự tồn tại của cô giống với thân nhân hơn, nhưng lại càng như người yêu.

Quý Lạc khó mà thấy được hấn ghen, trong lòng rốt cuộc cũng tha thứ cho hấn, cô nhón mũi chân, ôm lấy cổ của Quý Bắc, mặt có chút hồng: “Em thích nhìn bộ dáng ghen của anh hai.”

Quý Bắc thấy cô có chút cổ sức, liền ôm lấy eo cô, đem cô nâng lên phía trên, như vậy trọng lượng sẽ ở trên người hấn, mà khuôn mặt nhỏ đáng yêu của cô khiến hấn động tâm không thôi, vì thế hấn bỗng cúi đầu khẽ hôn cô một cái, sau đó nói: “Vậy khen thưởng cho anh một cái hôn.”

“Anh hai, anh chơi xấu, em cũng muốn hôn đáp lại.”

Quý Bắc đương nhiên vui đến cực điểm, vì thế hấn nhắm mắt lại, chờ cho Quý Lạc chủ động, nhưng mà đợi đến nửa ngày, đều không có chờ được đôi môi mềm mại của cô. Hấn mở mắt ra, nhìn thấy người trước mắt đang cười tươi như một đóa hoa, hấn vội nói: “Anh hai, anh thật ngốc nha.”

“Đồ ngốc.” Hấn nhẹ nhàng lau đi khóe mắt bởi vì cười mà nổi lên nước mắt của cô, sau đó mới buông tay đang ôm eo cô ra.

Khóe miệng Quý Lạc mang ý cười, sắc mặt thần bí hề hề mà nói: “Em cũng nói cho anh hai biết một bí mật, thật ra em không có thích Thư Thịnh, đó là em có ý chọc giận anh, hơn nữa đêm qua, anh ấy cũng chưa có hôn em a.”

Lúc này, Quý Bắc còn nhìn không ra Quý Lạc không thích Thư Thịnh thì chính là đồ ngốc, nhưng hắn cũng không có vạch trần cô, ngược lại khích lệ nói: "Lạc Lạc nhà anh thật lợi hại."

Quý Lạc vui rạo rức mà vươn tay cầm lấy tay hắn, hai người cùng nhau đi đến trường.

Thời điểm ăn cơm trưa, Quý Bắc liền cùng Quý Lạc ăn cơm ở nhà ăn trường học, vốn dĩ hai người đang ăn ngon lành, không biết dây thần kinh nào của Thư Thịnh bị chạm đến, cơm trưa tư nhân cho đại thiếu gia thì không ăn, cố tình lại chạy tới nhà ăn, thế còn chưa tính, hắn vậy mà còn cố tình ngồi xuống bên cạnh cô.

Cái này thì tốt rồi, hai nhân vật công lược đều ở chung một chỗ, không biết có thể gây ra trục trặc gì cho nhiệm vụ không.

Có điều trước mắt cũng đã khiến cô rất bối rối, hai chàng trai ưu tú như vậy đều ngồi ở bên cạnh cô, không ít ánh mắt của nữ sinh trong nhà ăn đều dừng lại ở trên người cô thật lâu, nếu ánh mắt có thể giết người, hiện tại phòng chừng Quý Lạc đã đi đến nơi đó của Nhị Linh để báo danh.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Anh, hai, em muốn ăn anh (15)

Chuyện này thực xấu hổ, Thư Thịnh không biết chuyện giữa cô và Quý Bắc, nhưng Quý Bắc lại biết chuyện của cô với Thư Thịnh nha, tuy rằng Quý Bắc không có nói gì, chỉ yên lặng mà ăn cơm, nhưng Quý Lạc ngồi ở bên cạnh hắn rõ ràng có thể cảm nhận được áp suất không khí đang rất thấp.

Tính ra, cô vẫn nên cúi đầu yên lặng ăn cơm thì mới tốt.

Nhưng mà cho dù như vậy thì vẫn không được an bình.

Đầu tiên là Quý Bắc gấp một cái chân gà vào trong chén cô, nhìn vẻ mặt ôn nhu của hắn, Quý Lạc nhất định phải ăn hết đi, mới vừa ăn xong, Thư Thịnh ngồi ở đối diện cũng gấp một cái chân gà rồi bỏ vào chén cô.

Hiện tại thì tốt rồi, không có khả năng nặng bên này lại nhẹ bên kia, cái nhiệm vụ hồ cha đáng chết này, Quý Lạc tận lực bỏ qua ánh mắt muốn giết người của Quý Bắc, căng da đầu mà ăn luôn.

Ai ngờ mới vừa ăn xong, một cái nữa lại được bỏ vào chén, chính là những món thức ăn kia cô vẫn chưa có ăn xong, hai người này là đang muốn quấy gì đây, thoát nhìn bình thường thì vô cùng lý trí mà.

Vì thế Quý Lạc bỗng nhiên mỉm cười, gấp một cái chân gà cho Quý Bắc, Quý Bắc hướng Thư Thịnh đắc ý cười, còn chưa có cười xong, trong chén Thư Thịnh cũng nhiều thêm một cái.

Quý Lạc buông đũa xuống, "Giờ thì tốt rồi, đều đã công bằng, hai người các anh cứ từ từ mà ăn."

Nói xong, cô liền lau miệng, sau đó đứng dậy rời đi, lưu lại bọn họ hai mặt nhìn nhau.

"Lạc Lạc là em gái tôi, cậu quan tâm ân cần thế làm gì?"

"Tôi là người theo đuổi cô ấy, vì sao lại không thể?"

"Tôi là anh trai của cô ấy, tôi nói không được thì chính là không được."

"A, đầu năm nay cũng không phải là ép duyên, một người anh trai như anh còn quản nhiều như vậy."

Quý Bắc rất muốn nói tôi không chỉ là anh trai của cô ấy mà tôi còn là người cô ấy thích, nhưng mà hắn vẫn nhịn xuống, dù sao người Lạc Lạc thích chính là hắn, cứ để cho Thư Thịnh khoa tay múa chân cỡ hai ngày đi.

"Cho nên cậu liền nhìn xem cậu với tôi ở trong lòng của Lạc Lạc thì ai nặng ai nhẹ đi."

Vài ngày sau, trường học tổ chức một buổi cosplay manga anime, loại hoạt động này từ trước đến nay luôn được học sinh hoan nghênh, mỗi năm vào lúc này, chính là thời điểm mà trường học náo nhiệt nhất.

Hơn nữa người được bình chọn là cosplay đẹp nhất còn có thể được trường học tuyên truyền như một đại sứ.

Phần thưởng này, so với giáo hoa giáo thảo* càng có lực tuyên truyền hơn, nếu đạt được phần thưởng này, phòng chừng người đó sẽ được tất cả mọi người ở gần trường học biết đến.

*Chắc là mỹ nam mỹ nữ

Mấy năm trước có một học tỷ bởi vì đạt được cái phần thưởng này mà liền nổi tiếng, sau này cô cũng trở thành một minh tinh.

Cho nên nói, vào ngày này, vô luận là nam hay nữ, đều sẽ dụng tâm mà trang điểm.

Lúc trước Quý Lạc luôn luôn quan tâm đến dung mạo, cho nên đối với loại trang điểm này cô có thể hạ bút thành văn, nhưng mà muốn giả ai, vẫn cần phải có kỹ xảo nhất định.

Đầu tiên phải loại trừ cosplay manga anime, dù sao nếu như làm giống với những người khác, liền vô cùng có hại, cô ngồi chọn nửa ngày, cuối cùng nhất quyết chọn một quyển truyện tranh.

Cuốn truyện tranh này cũng không quá nổi danh, bởi vì trước giờ vẫn chưa từng được lên thứ hạng cao trên bảng xếp hạng, nhưng mà Quý Lạc lại chú ý tới nó, bởi vì bên trong truyện có một nữ xứng tên là Nguyệt Cửu. Từ lần đầu tiên Quý Lạc nhìn thấy nàng, giống như là nhìn thấy một viên ngọc lưu li, thuần khiết, trong suốt, vô cùng thích hợp với cô ở hiện tại.

Kế tiếp, Quý Lạc liền vẽ lại quần áo của nàng, sau đó nhờ thợ may hỗ trợ chế tác.

Không ngoài dự đoán của Quý Lạc, thời điểm cô ra trình diện, liền thấy được vài người ăn mặc rất giống nhau, có thể thấy các cô đều rất xấu hổ, nhưng mà Quý Lạc vừa xuất hiện, nháy mắt liền hấp dẫn phần lớn ánh mắt.

Cô đem tóc mái cắt thành mái bằng, bên cạnh chừa ra hai sợi tóc, rồi dùng máy uốn tóc cuốn lại. Cô cũng không có dùng tóc giả, chất lượng đầu tóc của nguyên chủ rất tốt, hơn nữa cũng đủ dài, vì thế cô dựa theo hình mẫu của Nguyệt Cửu, buộc hai cái đuôi ngựa, phần đuôi tóc hơi uốn cong.

Cô như vậy, giống như một con búp bê Barbie, làm người khác nhìn không được mà muốn ôm vào trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Anh hai, em muốn ăn anh (16)

Trùng hợp chính là, Quý Bắc thế nhưng lại cùng Quý Lạc mặc đồ đôi.

Không sai, couple trong truyện tranh chính là Nguyệt Cửu cùng Xích Vũ, lối trang điểm này của Quý Bắc, còn không phải là hần* sao?

*Hần ở đây là Xích Vũ><

Tên gia hỏa này, khẳng định là đã thấy được cô xem quyển truyện tranh kia.

Nhìn ánh mắt bi phẫn của Quý Lạc, Quý Bắc liền bật cười, vốn dĩ hôm nay hần trang điểm thập phần soái khí, giờ cười lên, càng làm người khác không thể hô hấp, tựa như gió nam thổi qua, làm người ta như đang tắm mình trong gió xuân.

Giờ phút này những người khác đều có chút hối hận bản thân đã mù quáng đi chọn phong cách tương đối giống nhau, nhìn lại Quý Lạc cùng Quý Bắc, nghĩ như thế nào đều cảm thấy không thoải mái.

Có điều vẫn còn rất nhiều nam sinh vô cùng kinh diễm đối với màn hoá trang của cô, thậm chí cô còn thấy được có vài nam sinh đang nóng lòng muốn thử đến nói chuyện với cô.

Nhưng mà bọn họ còn chưa có dũng cảm bước ra bước đầu tiên, Quý Bắc đã đi tới, ánh mắt đảo qua phía bên kia, các nam sinh liền ngoan ngoãn quay trở về.

Thời điểm Giang Anh Anh lên sân khấu, cũng làm ánh mắt của rất nhiều người sáng lên, cô hóa trang theo phong cách vốn có của cô, mà nhân vật cô cosplay, cũng là cái loại quyền rũ phong tình, cho nên da thịt bị bại lộ bên ngoài liền hấp dẫn được không ít ánh mắt.

Cô rất vừa lòng với loại cảm giác được mọi người chú ý này, môi đỏ khẽ nhếch, liền hiện lên phong tình.

Quý Lạc lắc lắc đầu, nguyên cốt truyện bởi vì có tên gốc là nguyên chủ trợ giúp Giang Anh Anh, nên mới khiến cô ta thành công chuyển mình, đời này, rốt cuộc Quý Lạc cũng không có gốc bạch ngọc giống như trước, Giang Anh Anh không bao giờ có thể làm theo cái biện pháp này nữa.

Hiện tại để cô ta đắc ý, chờ lát nữa, chỉ sợ cũng phải thất vọng.

Như trong dự kiến của cô, vừa mới bắt đầu vẫn còn rất nhiều người nhìn chằm chằm vào Giang Anh Anh, nhưng mà nhìn lâu rồi, cái lối trang điểm đậm của cô ta chỉ làm cho thị giác của mọi người càng thêm mệt mỏi, lúc này lại nhìn sang Quý Lạc, liền cảm thấy giống như hoa nhài, tươi mát tự nhiên, rất

đẹp mắt.

Cho nên người cuối cùng giành chiến thắng, tự nhiên chính là Quý Lạc, số phiếu dẫn đầu của cô gấp hai lần số phiếu của Giang Anh Anh.

Cuối cùng chính là mười người đứng đầu lên đài chụp ảnh chung. Quý Lạc đạt được giải nhất, cho nên liền đứng ở phía trước, mà Quý Bắc lại không có tham gia, cho nên tự nhiên không có thứ tự, nhưng mà hắn vẫn nhìn Quý Lạc bằng một ánh mắt tự hào.

Quý Lạc đang muốn mỉm cười với hắn, thì đột nhiên phía sau bỗng có một cổ lực đẩy cô về phía trước, mà nơi cô đứng lại gần với phần mép sân khấu, cho nên nếu như cô có dùng hết toàn lực để ổn định lại thân mình thì vẫn tránh không được mà ngã xuống.

Nhưng mà cô có thể xác định được ai là hung thủ, cô tùy ý để thân thể chính mình ngã xuống, sau đó quay đầu lại, quả nhiên thấy được Giang Anh Anh đang thu hồi tay lại.

Chuyện đột nhiên xảy ra, người bên cạnh liền một trận kinh hô.

"Lạc Lạc!"

Quý Bắc nhìn thấy cô từ trên đài rơi xuống, trong lòng liền căng thẳng, không chút suy nghĩ liền trực tiếp tiến lên, mắt thấy không còn kịp nữa, hắn liền dứt khoát nằm xuống mặt đất, làm đệm lót cho Quý Lạc.

"Ngô....." Thời điểm thân thể hai người tiếp xúc với nhau, Quý Bắc bỗng kêu lên một tiếng, hàm răng cắn trúng môi, máu theo bên môi lưu lại, hên là đài không quá cao, Quý Lạc cũng không có xảy ra chuyện gì.

Quý Lạc không nghĩ tới Quý Bắc sẽ làm như vậy, sau một hồi kinh ngạc liền vội vàng đỡ hắn dậy, Quý Bắc thấy cô không có gì đáng ngại, tâm liền thả xuống.

Hắn quay đầu, nhìn chằm chằm vào Giang Anh Anh, trong mắt là một mảnh lạnh băng, giống như băng đang bị đông cứng, thân mình Giang Anh Anh nhìn không được bỗng co rúm lại, có chút hối hận bản thân sao lại xúc động như vậy.

Quý Bắc lau đi vết máu bên môi, sau đó tiến lên đài, rồi đi đến trước mặt Giang Anh Anh, nói: "Tôi không đánh con gái."

Những người khác không biết đã xảy ra chuyện gì, về mặt liền buồn bực, giây tiếp theo, một bạt tai của Quý Bắc liền ném tới trên mặt cô ta.

"Nhưng mà nhìn thấy cô, tay tôi liền sẽ ngứa, loại chuyện này, nếu còn xảy ra một lần nữa, thì cô liền không cần ở chỗ này lẫn lộn nữa."

Về mặt Giang Anh Anh không thể tin được, cô không nghĩ tới người luôn luôn ôn hòa như Quý Bắc thế nhưng sẽ vô tình như vậy, đây không phải là Quý Bắc mà cô vẫn luôn thích.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Anh hai, em muốn ăn anh (17)

Quý Bắc mặc kệ Giang Anh Anh đang có cái biểu tình gì, trực tiếp đi xuống đài, rồi kéo lấy Quý Lạc muốn rời đi, mà Quý Lạc lại nhẹ nhàng tránh khỏi tay hắn.

Cô đi lên trên đài, mắt lạnh nhìn chằm chằm Giang Anh Anh, sau đó tự mình tát cô ta một cái.

Đầu Giang Anh Anh bị đánh cho trật sang một bên, tuy rằng lực đạo của Quý Lạc không có mạnh như Quý Bắc, nhưng cô đánh người lại rất có kỹ xảo, biết làm thế nào để khiến người khác càng đau.

"Cô....."

"Cô biết vì sao tôi lại đánh cô không, tốt nhất là cô nên ước lượng lại giá trị của bản thân đi, lần này chỉ là một cái tát, còn lần sau, cô sẽ rất thảm."

Giây phút đó, Giang Anh Anh như là bị uy hiếp, đặc biệt là trong ánh mắt của Quý Lạc có chút thô bạo, cô ta bắt đầu tin tưởng cô nói được sẽ làm được.

Khi cô đi đến bên cạnh Quý Bắc, mới hỏi hắn: "Anh hai cảm thấy em rất tàn nhẫn sao?"

Quý Bắc xoa đầu cô, vui mừng nói: "Không có, ngược lại, Lạc Lạc có thể tự bảo vệ bản thân, anh cảm thấy rất vui."

Chờ về tới nhà, Quý Lạc mới nhớ tới hình như vừa rồi môi của Quý Bắc có bị chảy máu, cô lục tung căn nhà tìm nửa ngày, rốt cuộc cũng tìm được một

cái băng keo cá nhân, vì thế cô liền vui rạo rức mà chạy đến trước mặt Quý Bắc, muốn giúp hắn dán lên.

“Thật ngốc, làm gì có người nào dán băng keo cá nhân lên miệng?”

“.....”

“Vậy phải làm sao bây giờ?”

Quý Lạc đang tự hỏi, tay đột nhiên bị một lực lôi kéo, cả người liền ngã vào trên người Quý Bắc, Quý Bắc nhẹ nhàng vuốt ve chỗ môi bị trầy da của mình, rồi nói: “Làm sao bây giờ? Không băng. .... Như vậy?”

Hắn dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm cánh môi một chút, có một loại ý vị ám chỉ.

Quý Lạc nhìn chăm chăm hắn, mới phát hiện bất tri bất giác Quý Bắc đã biến thành nhân cách thứ hai, gần đây Quý Bắc xác thật rất không thích hợp, cô không biết có phải tại mình thay đổi cốt truyện nên mới như vậy hay không.

“Được thôi.”

Quý Lạc ở trong ánh mắt kinh ngạc của hắn, nhẹ nhàng đem môi mình dán lên môi hắn, sau khi hôn hai cái, cô thế nhưng lại ngậm lấy chỗ bị thương của hắn, Quý Bắc chỉ cảm thấy lúc cô đụng vào rất giống như một con mèo nhỏ.

Sau khi hôn, cô tựa vào trong lòng ngực của Quý Bắc, tò mò hỏi: “Anh hai, sao anh lại có hai loại bộ dáng?”

Ánh mắt Quý Bắc nhìn về phía trước, như là đang suy nghĩ cái gì, một lát sau, hắn mới hỏi: “Em thích bộ dáng nào của anh? Há?”

Hắn vừa hỏi như vậy, mặt Quý Lạc liền đỏ lên, cô đem đầu vùi vào ngực hắn, không chịu ngẩng đầu lên.

Cô càng như vậy Quý Bắc lại càng muốn biết được đáp án của cô, đem đầu cô nâng lên, làm cho ánh mắt cô đối diện với hắn.

“Em. .... Em đều thích.”

“Thật sao? Vậy nếu anh là ma quỷ, thì em cũng vẫn thích?”

Biểu tình âm áp của Quý Bắc đã không còn, ngược lại cả khuôn mặt có chút vặn vẹo, nhưng cũng không phá hư đi vẻ đẹp của hắn, không biết vì sao, Quý Bắc như vậy, lại làm cho trong lòng của Quý Lạc có chút căng thẳng, so với nhân cách thứ nhất, cô tựa hồ càng đau lòng cho hắn.

“Đúng vậy, mặc kệ anh là bộ dáng gì, Lạc Lạc đều thích, bởi vì anh chính là anh.”

Lời nói của cô có chút ấu trĩ, lại từng câu từng chữ mà xông vào trong lòng hắn, hàn băng bị kết băng nhiều năm trong lòng hắn, tựa hồ cũng bắt đầu dần dần tan vỡ, có lẽ những trắc trở trước kia, là khảo nghiệm ông trời đưa ra để hắn gặp được cô, nếu thật là như thế, vậy hắn xin nhận.

Hắn ôm chặt cô, thật lâu cũng không nói.

Mà Quý Lạc cũng có thể cảm nhận được cảm xúc của hắn, cũng phối hợp không nói gì, trong lòng lại suy nghĩ, nếu sau khi cô hoàn thành nhiệm vụ rồi rời đi, thì hắn phải làm sao bây giờ, suy nghĩ một hồi, trong lòng cô bỗng có chút mê mang.

Cô liền liên hệ với Nhị Linh, hỏi nó: “Ta có thể lưu lại vị diện này không?”

Nhị Linh tựa hồ đã sớm đoán được kết quả như vậy, nhưng mà nó cũng không thể làm được gì, 【 Không thể. 】

Tuy rằng biết kết quả sẽ là như thế, Quý Lạc vẫn có chút thất vọng, hiện tại điều cô có thể làm, chính là đối tốt với hắn gấp bội.

Còn về nhiệm vụ chi nhánh, không làm cũng được.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Anh hai, em muốn ăn anh (18)

Sau khi quyết định từ bỏ nhiệm vụ chi nhánh, Quý Lạc liền nghĩ kỹ rồi muốn nói rõ ràng với Thư Thịnh, nhưng mà Thư Thịnh cho rằng Quý Lạc sẽ nói một chuyện quan trọng* nào đó với hắn, liền lập tức đặt một phòng com ở một nhà hàng.

*Chắc chuyện quan trọng ở đây là chuyện QL tỏ tình với TT

Quý Lạc suy nghĩ, vẫn là nên đi thôi.

Thời điểm cô đến, Thư Thịnh đã ở đó, trên bàn đặt rất rất nhiều đồ ăn, cô thoáng liếc mắt một cái, phát hiện thế nhưng có rất nhiều món mình thích, xem ra Thư Thịnh thật đúng là đã tốn một phen tâm tư.

Cô ngồi xuống, trực tiếp vào thẳng chủ đề.

“Kỳ thật em đã có người mình yêu, cho nên chỉ đành phải nói một tiếng xin lỗi với anh.”

Thư Thịnh nghe vậy, tâm tình vốn đang sung sướng nháy mắt liền trầm xuống, xem ra là hắn đang bị cô đùa bỡn, Quý Lạc, em đúng là làm tốt lắm.

Hắn bất động thanh sắc mà cầm lấy một cái ly, lắc lắc nước trong ly, sau đó đưa cho cô, nói: “Anh đã biết, em uống trước chén nước này đi, không thể làm người yêu chúng ta cũng có thể làm bạn tốt mà, đúng không?”

Trực giác của Quý Lạc nói cho cô biết, chén nước này tuyệt đối có vấn đề, cô nhìn khuôn mặt giống với Nguyệt Trì này, chỉ cảm thấy vô cùng chói mắt.

Nhưng mà ở phía cửa phòng có vài bóng người, phòng chừng hôm nay, cô sẽ không đi được.

Cô một bên làm bộ hoàn toàn không biết gì mà giọng lên, một bên ở trong đầu liên hệ với Nhị Linh, để nó phát ra cái tin tức truyền tới Quý Bắc, hy vọng hắn có thể tới sớm một chút.

Chờ khi cô uống xong chén nước kia, biểu tình của Thư Thịnh liền trở nên quý dị, thậm chí loáng thoáng có chút hưng phấn, trong lòng cô liền lộp bộp một cái.

Xem ra đây không phải là thuốc mê, mà là.....

Chẳng được bao lâu, thân thể của cô liền bắt đầu có chút khô nóng, ánh mắt cũng dần dần trở nên mê ly, cô dùng sức véo lòng bàn tay của bản thân, vì để bảo trì thanh tỉnh, cô cố ý hỏi Thư Thịnh: “Anh đã bỏ gì vào trong nước?”

“Bỏ gì?” Thư Thịnh cầm lấy ly nước còn dư lại của cô, rồi uống một hơi cạn sạch, “Anh vốn dĩ không muốn làm như vậy, nhưng mà em một hai đều phải bức anh, anh cũng không thể để tất cả thành công đã tròng đi.”

Sau đó hắn giật giật cà vạt ở trên cổ, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Quý Lạc, cùng với Quý Bắc rất bất đồng, cảm giác hắn mang lại cho Quý Lạc chính là ghê tởm.

Tất cả là tại cô, nếu cô không đáp ứng, khả năng cũng sẽ không xảy ra nhiều chuyện như vậy, hiện tại cô chỉ có thể cầu nguyện Quý Bắc tới sớm một chút.

Cái dược hiệu này vô cùng khủng bố, dần dần cô bắt đầu mất đi ý thức, hơn nữa cô có thể cảm giác được bản thân đang khát vọng muốn được vuốt ve, mà bên người cô, lại đang có một chàng trai.

Dược hiệu trong người Thư Thịnh cũng bắt đầu phát tác, nhưng mà hắn vẫn đợi, đợi cho Quý Lạc tự mình chủ động, như vậy hắn mới có cảm giác thành tựu.

Thời điểm Quý Lạc sắp nhận không được nữa, cánh cửa bỗng bị một bàn chân đá văng, Quý Bắc vội vàng tiến vào, ở phía sau hắn là một chuỗi dài bảo tiêu, mà những người được Thư Thịnh mang đến, đều đã bị bảo tiêu trói lại.

Khi Quý Bắc nhìn thấy bộ dáng của Quý Lạc, liền lập tức vọt qua, sờ sờ mặt cô, độ ẩm nóng bỏng dị thường cho thấy hiện tại bản thân cô đang phải thừa nhận sự thống khổ vô cùng lớn, mà bên cạnh cô, là Thư Thịnh đang nằm với sắc mặt tương tự.

Trong mắt hắn hiện lên một tia sát ý, hắn nói với một bảo tiêu đứng gần hắn nhất: “Đi, dắt một con chó tới, các anh phải ở ngoài cửa canh chừng, biết làm thế nào rồi chứ?”

Bảo tiêu rùng mình một cái, trong lòng thầm bi ai thay cho Thư Thịnh.

Sau khi về đến nhà, Quý Bắc liền trực tiếp đem Quý Lạc ném vào bồn tắm, sau đó dùng nước lạnh giúp cô ngăn chặn lại dược hiệu, nhưng hắn đã xem nhẹ loại dược này, nửa tiếng sau, Quý Lạc vẫn là không thuận theo mà liên tục kêu nóng, lại còn muốn hướng trên người hắn cạ cạ.

Hắn lần lượt đẩy cô ra, mỗi lần như vậy cô lại lần lượt nhích lại gần, mỗi lần nhìn thấy biểu tình tội nghiệp của cô, trong lòng hắn liền có một cái ý nghĩ, đó chính là ăn cô luôn.

Nhưng mà, hắn không thể.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Anh hai, em muốn ăn anh (19)

"Anh hai....."

Ánh mắt Quý Lạc dần dần trở nên mê ly, thậm chí cô còn bắt đầu giựt giựt quần áo ở trên người, nút áo trên người như là một gánh nặng tra tấn cô, rốt cuộc hai viên nút ở trên cũng rớt xuống.

Nhưng mà Quý Lạc vẫn cảm thấy rất nóng, đó là một loại nhiệt độ dâng lên từ trong cơ thể, hơn nữa giống như đang bị con kiến cắn khác người khác cảm thấy khó nhịn.

"Lạc Lạc, nhìn một chút, được không?"

Nhìn cái con khi, tức khắc Quý Lạc liền cảm thấy không kiên nhẫn, không quản người trước mặt là ai nữa, cô nhích người qua, duỗi tay ra, trực tiếp kéo người nọ vào bồn tắm.

Quý Bắc còn chưa kịp phản ứng lại, thì toàn thân đã ướt đẫm, càng làm cho hắn không thể chịu đựng được chính là, cô vẫn luôn hướng trên người hắn mà cọ.

Xem ra muốn giải loại được này thật sự chỉ còn cái biện pháp kia.

Quý Bắc do dự mãi, rốt cuộc cũng hạ quyết tâm, hắn nâng mặt Quý Lạc lên, hỏi cô: "Em yêu anh sao? Lạc Lạc, em yêu Quý Bắc sao?"

Thần chí Quý Lạc lúc này sớm đã không còn, sao có thể trả lời lại hắn, nhưng Quý Bắc cũng không phiền mà vẫn ở bên tai cô lặp đi lặp lại, mục đích của hắn chỉ có một, chính là muốn cô trả lời.

Có lẽ là Quý Lạc chịu không nổi nữa, rốt cuộc cũng mở miệng: "Yêu, em yêu anh."

Quý Bắc nghe vậy, khóe miệng liền khê nở nụ cười, ánh mắt nhìn cô lại càng thêm ôn nhu, sau đó cúi đầu, ở khóe môi cô in lên một nụ hôn: "Anh cũng yêu em, rất yêu rất yêu."

Kế tiếp, Quý Bắc liền ôm cô ra khỏi bồn tắm, cởi quần áo bị ướt của cô ra, chà lau thân thể dính đầy bọt nước của cô từng chút một, sau khi lau xong, hắn liền nhẹ nhàng đặt cô lên trên giường.

Thời điểm Quý Lạc nở rộ ở dưới thân hắn, trong lòng Quý Bắc như là bị mật lấp đầy, cô bé được hắn cưng chiều nhiều năm, thế nhưng cuối cùng lại biến thành người phụ nữ của hắn.

Hắn một tác một tác mà chiếm lấy cô, muốn cho cô cảm nhận được sự tồn tại của bản thân, mà sự hồi báo của cô chính là ở trên lưng hắn để lại một vết cào, đau, nhưng cũng vui sướng.

.....

"Ngô....." Ánh sáng của buổi sáng rất chói mắt, khiến Quý Lạc nhìn không được mà đưa tay lên che lại, mới động một chút, thân thể giống như là bị bánh xe nghiền qua, cô lập tức biết được là đã xảy ra chuyện gì.

【 Leng keng! Nhiệm vụ chủ tuyến hoàn thành, thỉnh ký chủ lựa chọn lập tức rời đi hay là tạm thời ở lại! 】

Nhiệm vụ hoàn thành? Quý Lạc có chút không thể tin được, đừng nói với cô là bởi vì một đêm ngày hôm qua mà Quý Bắc liền yêu cô?

Chuyện này không có khả năng, Quý Bắc không phải là người như vậy, trừ phi, là hệ thống bị lỗi, đêm qua, cô loáng thoáng nghe được lời tỏ tình của Quý Bắc, xem ra là vì câu tỏ tình này, nên nhiệm vụ mới một cái kết thúc hoàn mỹ.

【 Tạm thời ở lại. 】

Nếu không thể bồi hắn cả đời, cô cũng ích kỷ mà muốn cùng hắn vượt qua thêm một đoạn thời gian hạnh phúc.

Cô quay đầu lại, phát hiện thì ra Quý Bắc đã sớm tỉnh, hơn nữa còn đang nhìn cô chăm chú, hiện tại cô phải phản ứng như thế nào? Ngượng ngùng?

Vì thế cô cầm chăn lên, rồi che đầu lại.

Quý Bắc cười khê, đem chăn lật ra, làm lộ ra cái đầu của cô, sau đó bọc kín mít thân thể của cô lại, hắn hài hước nói: "Hiện tại đã biết thẹn thùng? Ngày hôm qua em không nên lỗ mãng như vậy."

Cô thè lưỡi, nói: "Anh hai, thực xin lỗi."

Quý Bắc nhìn cô vốn không hề có một tia xin lỗi nào, hấn vốn đang nghĩ muốn trừng phạt cô, nhưng mà nhìn cô đang nỗ lực bán mạnh để lấy lòng hấn, trong lòng hấn liền mềm nhũn, thôi, dù sao cũng không có xảy ra chuyện gì.

"Anh hai, chúng ta....."

"Lạc Lạc, chúng ta kết hôn đi."

"Được."

Trong lòng Quý Lạc đứng là nghĩ như vậy, cô hy vọng cuối cùng, có thể cho Quý Bắc một cái hôn lễ, cũng có thể đền bù khuyết điểm trong lòng cô.

Cô cũng hy vọng, có thể ở bên hấn càng lâu, nhưng mà cô không thể được. Nghĩ đến đây, nháy mắt Quý Lạc liền đỏ hốc mắt.

Quý Bắc cho rằng cô không thoải mái, liền khăn trương hỏi cô, cô lắc lắc đầu, vội đem nước mắt nuốt trở về

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Anh hai, em muốn ăn anh (20)

Hôn lễ của Quý Lạc được tổ chức ở một căn nhà tư nhân, nguyên nhân là do Quý Bắc biết cô thích hoa hồng.

Vào ngày diễn ra hôn lễ, khắp hiện trường đều là tầng lớn những bó hoa hồng, tuy rằng không có người quen của bọn họ tới tham gia, nhưng lại có rất là nhiều người tới xem, những người đó cùng nhau chứng kiến buổi hôn lễ này.

Ở thời điểm hai người tuyên thệ, Quý Lạc liền có chút nghẹn ngào, đặc biệt là một câu không rời không bỏ kia, mà Quý Bắc không biết bị làm sao, tựa hồ là đã nhìn ra được cô khác thường, nhưng hấn vẫn chỉ mỉm cười.

Buổi tối thì hai người ở lại khách sạn, Quý Lạc đứng ở trước cửa sổ sát đất, cứ như vậy mà ngắm nhìn cảnh đêm bên ngoài cửa sổ, Quý Bắc bỗng đi tới ôm chặt lấy cô, cảm thì đề ở trên đầu cô.

"Thích nơi này sao? Nếu thích, chúng ta liền ở lại chỗ này."

Quý Lạc lắc đầu, bỗng cô xoay người lại ôm lấy hấn.

Một tháng sau, Quý Lạc bỗng nhiên biến mất, Quý Bắc cũng không có đi tìm cô, mà là chuyển đến ở nhà tư nhân.

Trở lại không gian, chuyện thứ nhất mà Quý Lạc làm đó chính là kêu Nhị Linh đưa hình ảnh sau đó cho cô xem.

Trong hình, Quý Bắc thành thực đi không ít, hấn vẫn giống trước kia, mặt mày ôn nhu, nhưng nếu nhìn kỹ sắc mặt của hấn, tổng có thể phát hiện được chút tối tăm không thể biến mất.

Đây là hai năm sau, lúc mà Quý Bắc chấp nhận phỏng vấn của phóng viên.

"Xin chào Quý tiên sinh, xin hỏi khuôn viên hoa hồng này là do anh tự mình xây dựng sao?"

"Đúng vậy."

"Nghe nói mỗi một gốc hoa hồng ở đây, đều là do anh tự mình trồng, đó có phải là thật không?"

Quý Bắc nghe được lời này, như là nghĩ tới cái gì đó, khóe miệng bỗng nhếch lên, nụ cười mê người khiến rất nhiều cô gái đang xem tin tức chỉ biết hô to một tiếng ồ ồ ồ.

"Đúng vậy, đều là do tôi tự mình trồng."

Hình như phóng viên đã nghĩ ra được cái tin nào đó, cô ta vội vàng truy hỏi: "Vậy vì sao anh phải tự mình trồng rất nhiều hoa hồng như vậy?"

"Bởi vì vợ của tôi."

Phóng viên không nghĩ tới một người tuổi trẻ đầy hứa hẹn như Quý Bắc thế nhưng đã có vợ, cô ta vội hỏi: "Nghe nói anh còn có một cô em gái, hơn nữa cũng rất thương yêu cô ấy, vậy xin hỏi, giữa em gái và vợ thì đối với anh, ai quan trọng hơn?"

"Cả đời này của tôi, chỉ yêu một người, cô ấy là em gái của tôi, cũng là vợ của tôi, hiện giờ cô ấy đang đi ra ngoài giải sầu, tôi trồng vườn hoa hồng này,

đơn giản là để đợi cô ấy trở về, tôi tin cô ấy sẽ trở về."

Nói xong, hắn hơi hơi mỉm cười, không nghĩ sẽ trả lời tiếp, liền trực tiếp rời đi, rất nhiều người nhìn đến bóng dáng của hắn, đều cảm thấy có chút hui quanh thể lương.

Các cô gái ngồi trước TV đều cảm thấy lạ nóng doanh tròng, giống như các cô chính là người bị thất tình.

Lúc này, tại một phòng thuê ở hộp đêm, Giang Anh Anh đang phải hầu hạ một ông già lớn hơn cô bốn mươi tuổi, sau khi nhìn thấy Quý Bắc trong TV, cô liền cười châm chọc, cuối cùng anh cũng phải sống một mình cô độc không phải sai?

Quý Lạc không nghĩ sẽ xem tiếp, kêu Nhị Linh đóng hình ảnh lại, Nhị Linh thôi qua tới, 【 Ta đã nói rồi, tốt nhất không nên sinh ra tình cảm cùng người trong vị diện. 】

Quý Lạc suy sụp mà ngồi ở trên giường, "Ta không không chế được bản thân mình, không nói cái này nữa, tích phân của nhiệm vụ lần này là bao nhiêu?"

【 Chín ngàn, nhiệm vụ chủ tuyến là tám ngàn, nhiệm vụ chi nhánh là một ngàn, bởi vì cuối cùng Thư Thịnh bị chó làm....., Cho nên chính xác là ngược tâm hắn, nhưng mà cũng không đủ ngược, thế nên chỉ khen thưởng có một ngàn tích phân. 】

Bị chó làm.....? Đó không phải do cô làm, đó là do Quý Bắc.

"Có thể thăng cấp cho người không? Nếu được thì thăng cấp đi."

【 Khởi động chế độ thăng cấp hệ thống, tiến hành thăng cấp, thăng cấp xong, cấp bậc của hệ thống: Hai, công năng mới đó chính là mỗi cái vị diện đều được rút thăm trúng thưởng một lần, cấp bậc càng cao thì rút thăm trúng thưởng sẽ được đồ vật càng thêm trân quý. 】

"Lại là rút thăm trúng thưởng? Lần trước là bán manh thiên hạ vô địch thủ đúng không? Người nói xem, nó có ích lợi gì hả?"

【 Bán manh a. 】

"Người còn dám nói thêm một cái ưu điểm nữa?"

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Phấn đấu đi tướng quân (1)

Nhị Linh gục cánh xuống, nó nên yên lặng ở bên cạnh vẽ xoắn ốc đi.

Quý Lạc thờ dài, tự mình mở ra giao diện, nghênh đón người ủy thác tiếp theo.

Người ủy thác lúc này đây, rõ ràng so với hai lần trước thì bình thường hơn nhiều, một thân vải lụa, bộ dáng hào sảng làm Quý Lạc đối với nàng rất là thương thức.

Nữ tử kia nói chuyện cũng vô cùng trực tiếp: “Yêu cầu của ta chỉ có một, đó chính là bảo vệ tốt Quyết Y.”

Bảo vệ? Nói như vậy thì nhiệm vụ hiện tại so với nhiệm vụ lúc trước bắt cô chinh người thì khá hơn nhiều, Quý Lạc gật đầu, đồng ý tiếp nhận nhiệm vụ này.

【 A, khoan đã.....】

Nhị Linh đột nhiên hô to, muốn gọi người ủy thác lại, nhưng thân hình người ủy thác bỗng lóe, liền trực tiếp biến mất khỏi màn hình.

【 Lạc Lạc, sao người có thể tiếp nhận nhiệm vụ này? 】

“Làm sao vậy, không thể tiếp nhận sao?”

【 Nhiệm vụ này giống như là có chút vấn đề, vừa mới nảy ta không tra ra được bất luận cái cốt truyện gì, không chừng chính là bug. 】

Không có cốt truyện? Quý Lạc rút cuộc cũng phát hiện ra tính nghiêm trọng của sự việc, nếu ở dưới tình huống làm nhiệm vụ mà không biết chút gì về cốt truyện, sẽ mang đến cho cô vô tận phiền toái.

Vậy là không được rồi, giờ cái duy nhất mà cô biết, chính là phải bảo vệ tốt Quyết Y.

【 Nhưng cũng không phải đều là lỗ hồng, chờ tới khi người tiếp xúc với các nhân vật trong vị diện, hẳn là sẽ có phần giải thích thân phận, chỉ là không có cốt truyện mà thôi. 】

“Ân, như vậy chắc là không có vấn đề gì lớn, giờ rút thăm trúng thưởng đi.”

Đĩa quay chuyển động, cuối cùng dừng lại ở trên mặt một thân kiếm, sau đó giải thích: "Đây không phải là một cái kỹ năng bình thường, có được cái kỹ năng này, người sẽ được sở hữu vũ khí, bất cung tuyệt đối bắn phát nào trúng phát ấy, dùng kiếm uy lực tuyệt đối mạnh mẽ vô cùng, tóm lại chỉ có năm chữ, không gì làm không được.”

Cái kỹ năng này hình như không tới a, nói như vậy, chẳng phải là các loại vũ khí cô đều sẽ dùng? Cô vừa lòng gật gật đầu.

【 Tuyên bố nhiệm vụ! 】

Nhiệm vụ: Bảo vệ tốt Quyết Y

Tích phân khen thưởng: Một vạn

Cấp bậc hệ thống: Cấp hai

Kỹ năng: Vũ khí tiêu cao nhân

Bắt đầu truyền tống

“Truyền tống.”

Quý Lạc mở mắt ra, phát hiện xung quanh tất cả đều là binh lính, mỗi người đều đang dốc sức tập luyện, trên người bọn họ đều ướt mồ hôi, trái với bản thân, tuy rằng cũng là một thân quân trang, nhưng rõ ràng so với bọn họ thì nhàn nhã hơn.

【 Thân phận nguyên chủ: Tướng quân, họ tên Quý Lạc. 】

Lúc này hệ thống mới kích phát thông tin về thân phận, Quý Lạc đại khái cũng đã đoán được thân phận của nguyên chủ, nhưng không nghĩ tới địa vị của nàng lại cao như vậy, thế mà lại là tướng quân, hơn nữa cái hệ thống này thật đúng là thứ vắt chày ra nước*, thật sự chỉ lộ ra thông tin về thân phận.

*Ý chỉ người keo kiệt

“Tướng quân, bài thể dục sáng hôm nay đã xong, xin hỏi ngài còn có chỉ thị gì không?”

Một tiểu binh lính thanh tú bỗng chạy đến, nhìn đáng vẻ hẳn là tên cầm đầu đàn binh lính, hiện tại Quý Lạc còn chưa có biết rõ về cốt truyện, thế nên chỉ phát phát tay, ý bảo bọn họ có thể đi rồi.

“A, khoan đã, người mau đi tìm một cỗ kiệu rồi đưa ta hồi phủ.”

Về mặt tên binh lính kia nháy mắt liền trở nên buồn bực, không phải tướng quân luôn không thích ngồi kiệu sao? Sao hôm nay lại đột nhiên muốn ngồi rồi? Có điều hẳn cũng chỉ dám buồn bực trong lòng, còn mặt ngoài thì vẫn làm theo.

Cỗ kiệu một đường đi luôn lung lay, không biết là do thể chất của nguyên chủ có vấn đề hay là do cái khác, thời điểm về đến nhà thiếu chút nữa Quý Lạc đã nôn ra, hít sâu một hơi mới đem cảm giác ghê tởm áp xuống.

Chờ cô đẩy cửa ra, phát hiện thế nhưng lại không có một người hầu nào, hơn nữa bài trí trong phủ cũng vô cùng đơn sơ, nếu để cho người khác thấy được, tuyệt đối không nghĩ ra đây chính là phủ tướng quân.

“Tướng quân, ngài đã về rồi?”

Quý Lạc nghe thấy âm thanh, liền quay đầu nhìn lại, phát hiện có một đồng tử đang dùng đôi mắt nho nhỏ mà nhìn cô, đôi mắt hẳn tỏa ra ánh sáng.

【 Thân phận: Người hầu, họ tên: A Quang. 】

Rốt cuộc cũng thấy được người sống, Quý Lạc dò hỏi hẳn: “A Quang, những người còn lại trong phủ đâu?”

A Quang gãi gãi đầu, thật lâu sau mới trả lời: “Làm gì còn người nào nữa, trong phủ này vẫn luôn chỉ có hai người là ta cùng với tướng quân thôi mà.”

Quý Lạc: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Phấn đấu đi tướng quân (2)

Quý Lạc nháy mắt liền hồng mắt, đừng nói với cô, nguyên chủ vẫn luôn là một thanh quan*? Sau đó hiện tại tình huống trong nhà chính là nghèo rớt mồng tơi?

*Thanh quan: quan trọng sạch, không tham nhũng, không cầu tiến

Được rồi, như vậy cũng không phải không sửa gì được, tốt xấu gì bản thân cũng là quan, không phải sao?

Tuy nói đồ vật trong nhà đều tương đối cũ, nhưng tòa nhà này lại vô cùng lớn, cũng không biết nguyên chủ là muốn rèn luyện thân thể hay là thật sự động kinh, phòng của cô thế nhưng lại ở gian cuối cùng của tòa nhà.

Nhưng mà hiện tại thân thể Quý Lạc đang dùng chính là của nguyên chủ. Cho nên mặc dù đường đi có hơi xa thì cô cũng mặt không đỏ khí không sưng, chuyện này thật đáng ăn mừng.

Được rồi, hiện tại nhiệm vụ của cô chính là ngủ một giấc cho đã, mọi chuyện còn lại thì đợi lúc cô tỉnh lại rồi nói tiếp.

Một giấc ngủ này của cô, trực tiếp ngủ tới giữa trưa, chờ thời điểm cô ngủ dậy muốn ăn cơm, thì phát hiện người hầu duy nhất trong phủ là A Quang cũng không có đem cơm đưa tới, mà đang ngồi ở phía dưới bóng cây, vui sướng ngủ trưa.

Quý Lạc đi qua, đánh vào đầu hắn một cái, A Quang lập tức bừng tỉnh, nhảy dựng lên hí mắt liền mắng: “Là ai? Là người nào không có mắt?”

Thời điểm đôi mắt của hắn nhìn thấy Quý Lạc, lập tức liền biến thành chú cừu con ngoan ngoãn.

Đang đói bụng, Quý Lạc cũng lười nói hắn, cô hỏi A Quang: “Làm sao mà lại không chuẩn bị đồ ăn?”

Đôi mắt của A Quang lập tức trừng lớn: “Ta không nấu đâu.”

Chỉ có một người hầu duy nhất, thế mà lại nói với cô là hắn sẽ không nấu cơm?

“Cho nên người chả có tác dụng gì?”

A Quang cho rằng Quý Lạc muốn đuổi hắn đi, liền vội vàng giải thích: “Nhưng mà tướng quân, ta sẽ làm những việc khác a, như là giặt quần áo hay quét rác, hơn nữa nếu như ngài đuổi ta đi, vậy ngài có tiền để tìm người hầu khác không?”

Đúng rồi, không có tiền, đây thật đúng là một chuyện lớn.

“Huống chi không phải ngày thường ngài đều ăn ở tửu lầu bên ngoài sao? Ngài từng nói là rất thân với ông chủ ở đó.”

Nói như vậy, là muốn cô đi ăn thử cơm bá vương*? Ngẫm lại cũng quá hơi rồi đi.

*Ăn cơm bá vương: Ăn cơm không trả tiền. Ở đây chắc là do nguyên chủ quen thân vs ông chủ ở đó nên ăn cơm ko cần phải trả tiền~

“Được rồi, vậy ta ra ngoài đây.”

May mắn là hệ thống vẫn luôn chiếu cố cô, cô vừa đi trong đầu liền hiện lên lộ tuyến đồ*, chỉ chốc lát sau, liền tìm được cái tửu lầu kia, nhưng khi nhìn thấy phần trang trí ngoài của tửu lầu, cô liền bắt đầu hoài nghi nguyên chủ có phải đã lừa A Quang hay không, nếu đặt cái tửu lầu này ở hiện đại, nhất định chính là khách sạn năm sao cao cấp, loại rượu lầu này, thật sự có thể ăn cơm bá vương?

*Lộ tuyến đồ: Bản đồ

Có điều đã đi tới nơi này rồi, nếu từ bỏ thì không giống với phong cách của Quý Lạc cô, nghĩ vậy cô liền ngẩng đầu ưỡn ngực rồi đi vào bên trong.

Mới vừa đi vào, liền nhìn thấy một tiểu nhị chạy tới tiếp đón cô, vẻ vui sướng trên mặt không giống như là đang giả vờ.

“Quý tướng quân, ngài tới rồi, hôm nay ngài vẫn ngồi chỗ kia sao?”

Quý Lạc gật gù đầu, tiểu nhị thấy vậy liền duỗi tay ra, làm ra một cái tư thế, sau đó đưa Quý Lạc lên lầu hai rồi tới vị trí bên cạnh cửa sổ, đây hẳn là vị trí tốt nhất ở tửu lầu, bởi vì nơi này có thể nhìn thấy được hết phong cảnh ở bên ngoài, tự nhiên có thể làm cho tâm tình người ăn cơm cảm thấy vui sướng.

Xem ra giao tình giữa nguyên chủ cùng chủ quán rất tốt, dù sao cũng là tiện lợi cho cô.

Khi ăn cơm được một nửa, Quý Lạc liền nghe thấy thanh âm ồn ào ở dưới lầu, hình như là có người gây sự. Vốn dĩ Quý Lạc còn muốn duy trì thái độ không liên quan đến mình, nhưng có người lại không muốn làm theo ý cô, cô mới kẹp lên một miếng thức ăn, thì đột nhiên có thứ gì đó bay qua, nằm ở

giữa miếng thức ăn trong tay cô, sau khi miếng thức ăn trắng trẻo mập mạp lăn vài vòng trên mặt đất, thì liền phủ kín một tầng bụi.

Quý Lạc có chút tiếc hận mà nhìn miếng thức ăn kia, sau đó ngẩng đầu, chỉ thấy một nam tử mặc áo tím đang đứng ở trước mặt cô, nhìn quần áo của hắn hẳn là phú quý nhân gia công tử*, hơn nữa tuổi của hắn hình như chỉ mới có mười bốn mười lăm tuổi, ở trong mắt Quý Lạc thì giống như một tiểu hài tử.

*Phú quý nhân gia công tử: Công tử nhà giàu

Nếu là tiểu hài tử, vậy cô cũng không thể cùng hắn so đo.

Nhưng người nọ bỗng trực tiếp ngồi xuống vị trí đối diện cô, hơn nữa còn nói với cô bằng một ngữ khí thần nhiên: “Đứng dậy, đây là vị trí của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 82: Phấn đấu đi tướng quân (3)

Uy, khẩu khí của tiểu tử này cũng không vừa đâu a, xem ra lại là một tiểu công tử được sủng đến hư.

Nếu như tính tình hắn tốt một chút, Quý Lạc nhất định sẽ nhìn vào phần đáng yêu của hắn mà cho hắn ngồi cùng, nhưng mà ngữ khí của hắn đã như vậy rồi, thì cô còn cần khách khí làm cái gì nữa?

Tiểu công tử kia thấy Quý Lạc hoàn toàn không có đem hắn để vào mắt, lại còn tiếp tục vui vẻ thoải mái mà ăn cơm, hắn liền nổi giận, cơn giận của hắn vừa lên tới, liền đưa tay muốn lật bàn, nhưng cái bàn lại vững như núi Thái sơn, hắn mới phát hiện Quý Lạc đang đặt một tay ở trên bàn, một tay khác thì đang cầm chiếc đũa ăn cơm.

Chỉ cần tùy tiện đặt một tay ở trên bàn, không cần đoán cũng biết sử dụng bao nhiêu lực, rốt cuộc hắn cũng dùng hết sức lực toàn thân để lật bàn nha.

Cô, thật là lợi hại.

Trong lòng tiểu công tử liền sinh ra một ít kính sợ, nhưng hắn bỗng nhớ tới thân phận của chính mình, lá gan lại lần nữa lớn lên.

Không thể lật bàn, hắn còn không thể quét đồ ăn trên bàn xuống sao?

Nghĩ như vậy, hắn liền lập tức hành động, mà hình như Quý Lạc đã sớm nhìn thấu nội tâm của hắn, trực tiếp ném chiếc đũa trên tay về phía trước, không nghiêng không lệch mà cắm ở trên đầu hắn.

Quý Lạc cảm lòng không đau mà huyết sáo một cái, không tồi, kỹ thuật mẫn phân*.

*Ở đây gần giống với level max ấy

Tùy tùng tranh chấp cùng tiểu nhị ở dưới lầu bỗng lên đây, liền thấy được trên đầu công tử nhà mình đang cắm hai chiếc đũa, cả người liền cùng ngóc từ giống nhau mà ngồi ở chỗ kia, không có nhúc nhích.

Trong lòng hắn lộ bộ một cái, vội vàng chạy qua. Nếu là vị gia này mà xảy ra chuyện gì, hắn sẽ không dễ báo cáo kết quả công tác với cấp trên a.

Chờ lúc hắn đi qua mới thấy, công tử nhà hắn không phải là đang ngây người, mà là đang ngơ ngẩn nhìn nữ tử đối diện, hắn vội vàng thấp giọng kêu một tiếng: "Quyết Y công tử?"

"A, chúng ta đi thôi."

Hồn phách của Quyết Y giống như là bị bay mất, hắn đứng dậy, rồi đẩy tên tùy tùng ra để đi ra ngoài.

Mà Quý Lạc sau khi nghe được tên hắn liền ngơ ngẩn, Quyết Y?

Cô liền nghĩ Quyết Y này có phải là Quyết Y mà mình cần tìm hay không, thanh âm nhắc nhở của hệ thống liền vang lên, 【 Thân phận: Thái Tử điện hạ tôn quý, họ tên: Quyết Y. 】

Xem ra chính là hắn, không sai.

Cứ như vậy mà thả hắn đi? Không có khả năng.

Vì thế Quý Lạc liền mở miệng: "Ngồi xuống đi, chúng ta cùng nhau ăn."

Vốn dĩ lúc đầu Quyết Y còn nghĩ muốn ngồi ở đây, nhưng lúc này thì nghĩ cũng không dám nghĩ nữa, hấn trực tiếp lắc đầu cự tuyệt, nhưng thời điểm nhìn thấy Quý Lạc lại lần nữa rút ra một đôi đũa rồi để ở trong tay thường thức tới lui, hấn liền lập tức trở lại chỗ cũ rồi ngồi xuống.

Lúc này mới nghe lời sao!

"Mau ăn đi."

Vì muốn thể hiện sự thân thiết, Quý Lạc còn gấp đồ ăn cho hấn, kết quả hấn vừa ăn vừa phát run, cuối cùng thật sự chịu không nổi nữa, hấn liền trực tiếp tông cửa xông ra. Trong miệng còn luôn nói: "Kẻ điên."

Quý Lạc liền buồn bực, cô có đáng sợ như vậy sao? Thật mệt với cái loại Thái Tử này. Không có chút can đảm nào cả, khó trách nguyên chủ muốn cô phải bảo vệ hấn.

Thôi, tương lai còn dài. Tổng không có khả năng hấn vừa ra ngoài thì liền gặp nguy hiểm đi.

Sau khi ăn xong, Quý Lạc liền rời khỏi tử lâu, mới vừa đi qua một cái ngõ nhỏ, liền nghe được có tiếng hô nhỏ của một người, bởi vì đã từng trải qua loại chuyện này, thế nên Quý Lạc rất rõ ràng là đang xảy ra chuyện gì, cô vội vàng đi tới, quả nhiên liền phát hiện có một nam tử đang bị một người vây quanh, trong miệng người đó còn phát ra tiếng cười quái dị.

Quý Lạc nhìn lực sát thương của hấn, liền lùi lại cùng hấn giao thủ, trực tiếp nhặt một cục đá ở trên mặt đất, nhẹ nhàng ước lượng ở trong tay, sau đó nhắm chuẩn mục tiêu rồi ném ra. Người nọ kêu thảm một tiếng, rồi trực tiếp ngã xuống dưới đất.

Quý Lạc đi qua, liền thấy một người mặc đồ màu trắng đang cuộn tròn ở góc tường, cô vội vàng đi tới, an ủi nói: "Không sao rồi."

Người mặc đồ màu trắng nghe vậy liền ngẩng đầu lên, một khuôn mặt quả thực là nhìn thấy mà thương, trên mặt còn có nước mắt chưa được lau khô.

Nhưng mà, thế nhưng lại là một nam hài tử.

Thật đúng là cảm giác tất cả, đầu năm nay đến cả nam hài tử cũng không được an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Phấn đấu đi tướng quân (4)

"Được rồi, không có việc gì, tạm biệt."

Quý Lạc vỗ vỗ tay, đang muốn rời đi, thì người ngồi xổm trên mặt đất đột nhiên đứng dậy, sau đó từ phía sau nắm lấy vạt áo của cô, bởi vì vóc dáng chỉ tới bả vai cô, thế nên nhìn qua phá lệ buồn cười.

"Đừng đi."

"???"

Quý Lạc dùng biểu tình nghi hoặc mà nhìn hấn, đầu tiên hấn còn do dự, nhưng cuối cùng vẫn cắn môi, lấy hết can đảm ra nói: "Người có thể đưa ta về nhà hay không?"

Không phải đâu, cô chỉ phụ trách làm anh hùng cứu mỹ nhân, chứ không phụ trách đưa về tận nhà a, hơn nữa nam hài này nhìn qua cũng không lớn lắm so với Quyết Y, như thế nào mà còn nhát gan hơn cả Quyết Y vậy a?

"Tự mình về đi."

Cô không có thời gian dây dưa cùng hấn, còn chưa đi được hai bước, vạt áo lại lần nữa bị kéo lại, cô còn chưa có quay đầu lại liền cảm giác được thân mình hấn bỗng ngã về phía trước, Quý Lạc cả kinh, liền vội vàng ôm lấy hấn.

Hai mắt hấn nhắm nghiền, hình như đã ngất xỉu.

Được rồi, cho dù có muốn cô đưa hấn về nhà, thì cô cũng không biết địa chỉ nhà hấn a.

Cái ý niệm này mới vừa hiện lên, hệ thống liền đặc biệt tri kỷ mà nói, 【Địa chỉ: Phủ Thượng Thư.】

Sau đó trong đầu cô liền hiện lên một cái bản đồ, tọa độ chính là ở phủ Thượng Thư.

Thôi, coi như là tích đức đi.

Quý Lạc nhận mệnh mà bé hấn lên, rất kỳ quái, thế nhưng cô lại bé hấn lên rất nhẹ nhàng, hơn nữa cũng không phải do sức lực của cô lớn, cô có thể cảm giác được người trong lòng ngực vô cùng nhẹ, lúc này lại nhìn khuôn mặt hấn, giống như viên ngọc tinh xảo, nhưng lại tái nhợt vô lực, bộ dáng vô cùng yếu ớt.

Tới phủ Thượng Thư, cô liền nói lại những chuyện đã xảy ra một cách đơn giản nhất, rồi muốn đem hấn giao cho hạ nhân, kết quả là hạ nhân không tin cô, thế nhưng không cho cô đi, hai bên giằng co một hồi, cuối cùng vẫn là Thượng Thư đại nhân tự mình chạy ra.

Thượng Thư vừa thấy Quý Lạc, bước chân liền dừng lại, sau đó nói: "Quý tướng quân?"

Quý Lạc bình tĩnh mà ừ một tiếng, sau đó đem trong lòng ngực một đại đoàn giao cho Thượng Thư, Thượng Thư thấy ái tử biến thành bộ dáng như vậy, liền vội vàng hỏi cô đã xảy ra chuyện gì, Quý Lạc bắt đầu kể, đành phải nói lại tình huống một lần nữa.

Thượng Thư cũng là người biết điều, biết Quý Lạc sẽ không làm ra loại chuyện này, vì thế liền liên tục nói cảm ơn, Quý Lạc sờ sờ mũi, nói: "Không cần cảm ơn, ta đi đây."

"Không bằng tướng quân lưu lại phủ dùng một bữa cơm đi, coi như là cảm tạ ân cứu mạng của tướng quân."

Quý Lạc nghĩ trở về cũng không có cơm ăn, chỉ bằng ở chỗ này ăn cơm ké, vì thế cô liền gật đầu, sáng khoái nói: "Được, vậy ta không khách khí nữa."

Thượng Thư vui mừng khôn xiết, liền tục gật đầu, sau đó nói: "Không cần khách khí, không cần khách khí."

Thời điểm Thư Ninh tỉnh lại, phát hiện bản thân đang ở trong phòng của mình, nghĩ đến chuyện xảy ra trước khi ngất xỉu, hấn liền vội vàng gọi gã sai vặt bên người tới, rồi hỏi: "Ta làm sao mà trở về được vậy?"

Gã sai vặt kia thấy hấn tỉnh, đang chuẩn bị gọi người tới, thì lại nghe được hấn hỏi, vì thế đáp: "Có một vị cô nương đưa công tử trở về, vị cô nương đó rất xinh đẹp."

Thư Ninh nhớ lại bộ dáng của cô, quả thật rất xinh đẹp, còn không phải là cô sao, hấn cười nhợt nhạt, xem ra cô thật sự là người tốt.

"Vậy nàng ấy đâu rồi? Đã đi rồi sao?"

"Không đâu, đại nhân đã lưu nàng lại trong phủ ăn cơm."

Biết được cô không đi, Thư Ninh liền thở ra một hơi, không đi liền tốt, hấn còn nghĩ muốn báo đáp cô đây, hấn ngồi dậy, liền nhớ tới giường.

Gã sai vặt vội vàng chạy tới ngăn hấn lại, "Công tử, thân thể ngài suy yếu như vậy, vẫn là nên nghỉ ngơi đi, có gì ta sẽ đem cơm tới cho ngài."

"Không cần, ta muốn đi tới sảnh ngoài ăn cơm."

Thấy hấn chấp nhất như vậy, gã sai vặt chỉ còn cách nâng hấn dậy, khoác thêm cho hấn một kiện xiêm y, rồi đi theo hấn cùng nhau ra ngoài.

Còn chưa đến nơi, Thư Ninh đã nghe thấy thanh âm cô, thanh âm của cô không nhanh không chậm, có một loại ma lực khiến người khác cảm thấy yên ổn.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Phấn đầu đi tướng quân (5)

Beta:Na_2903

Quý Lạc nghe Thượng Thư nói về chuyện trên triều đình, thời điểm gặp được đề tài bản thân cảm thấy hứng thú thì cũng phụ họa theo hai câu, trừ lần đó ra, cô đều nhàm chán mà dùng ngón tay gõ gõ bàn, ngắm nhìn phong cảnh bốn phía.

Nói thật, may mắn cô chỉ là quan võ chứ không phải quan văn, nếu bắt cô đi viết cái luận văn hay văn chương gì đó linh tinh, vẫn là nên giết cô đi.

Thượng Thư vừa lúc nhắc tới chuyện của con ông, Quý Lạc nhớ tới hấn, đột nhiên hỏi một câu: "Thân thể lệnh lang* không khỏe sao?"

*Từ dùng để gọi con trai của người đối thoại thuộc gia đình quyền quý, biểu thị ý tôn trọng.

Lời này vừa lúc nói trúng tâm sự của Thượng Thư, ông thờ dài một hơi, sau đó nói: "Thật không dám dấu diếm, thân mình khuyên từ Thư Ninh từ nhỏ đã

suy nhược, mẫu thân chẳng bé qua đời sớm, người làm cha như ta cũng không biết phải làm thế nào để chăm sóc nó, thế nên mới làm cho thân mình nó đã lớn tới vậy rồi mà vẫn luôn không có chuyển biến tốt.”

Thì ra là thế, Quý Lạc gật gù đầu, khó trách lúc trước thấy hắn suy yếu như vậy, hóa ra là một bệnh mỹ nhân.

Đang nghĩ ngợi, cô bỗng nhìn thấy thân ảnh của Thư Ninh, sắc mặt hắn vẫn rất tái nhợt, nhưng mà thần sắc hắn vẫn không thấy khác thường gì, nghĩ đến chuyện vừa mới xảy ra vào buổi chiều, hẳn là hắn cũng không có đề ở trong lòng đi.

Hắn vừa đi lại, đầu tiên là lễ phép gật đầu với Quý Lạc, sau đó mới ngoan ngoãn ngồi xuống ở bên cạnh cha mình, Thư Ninh dùng đôi mắt trộm liếc Quý Lạc vài lần, Quý Lạc đem động tác nhỏ này của hắn để ở trong mắt, nhưng cũng không có vạch trần.

“Thư Ninh đa tạ ân cứu mạng của cô nương, xin hỏi cô nương họ gì?”

“Không dám, ta họ Quý.” Quý Lạc trả lời xong, lại cảm thấy hắn hình như hơi ngượng ngùng khi hỏi họ tên của cô. Vì thế lại bồi thêm một câu, “Quý Lạc.”

Thư Ninh lại cảm thấy cử chỉ này của cô vô cùng sắc sảo, hắn che dấu tia vui sướng ở trong lòng, nói một câu: “Quý cô nương.”

Thượng Thư vừa nghe liền cảm thấy không ổn, nói: “Sao lại gọi là Quý cô nương, mau gọi tướng quân.”

Thư Ninh bị hai chữ tướng quân này làm cho sững sờ, không nghĩ tới cô thế nhưng lại là tướng quân?

Trong cơn ngầy ngời, hắn bỗng nghe thấy cô nói: “Không cần gọi là tướng quân.”

Sau đó cô uống một ngụm trà, rồi mới nói: “Cứ gọi là tỷ tỷ đi.”

Lời này của Quý Lạc nói không sai, lấy tuổi tác của nguyên chủ ra tính, thì cô cũng lớn hơn Thư Ninh bốn tuổi.

Trên mặt Thư Ninh hơi có chút xấu hổ, nói hắn gọi tỷ tỷ thì hắn lại gọi không ra tiếng, nghĩ nghĩ, hắn vẫn dứt khoát quyết định không dùng xưng hô gì cả, nói: “Phụ thân, vừa rồi các người đang nói chuyện gì vậy?”

Quý Lạc nói trắng ra: “Đang nói về người.”

“A?” Thư Ninh tò mò, liền nhìn về phía Quý Lạc, Thượng Thư ở bên cạnh sợ Quý Lạc sẽ nói ra sự thật, làm Thư Ninh thương tâm.

Ai ngờ Quý Lạc lại nói một câu: “Đang nói người lớn lên rất đẹp.”

Thư Ninh nghe vậy, mặt liền đỏ lên, là xấu hổ, hắn ấp úng nói: “Ta một nam nhi, sao có thể dùng từ đẹp để hình dung?”

“Vì sao không thể? Tuy nói nhìn mặt người tương đối nông cạn, nhưng ta cố tình lại là cái người nông cạn kia, cho nên ở trong mắt ta, người thật sự rất đẹp a.”

Thư Ninh còn muốn nói thêm gì đó, nhưng mà lúc này hạ nhân đã đem đồ ăn bưng lên, hắn thấy đôi mắt Quý Lạc tỏa ra ánh sáng mà nhìn chăm chăm vào những món ăn đó, cũng ngượng ngùng không muốn quấy rầy cô, lẳng lặng mà nhìn cô dùng bữa, sau đó yên lặng mà đem những món cô thích ăn ghi nhớ trong lòng, hắn thầm nói với chính mình, như vậy về sau liền có thể nấu cho cô ăn, dùng để báo đáp cô.

Nhưng mà trời cũng dần dần tối, cơm nước xong, Quý Lạc cũng không thể không cáo từ, Thư Ninh chìm chăm chăm cái chén trên bàn cô, không biết là đang suy nghĩ cái gì.

Có lẽ hắn cũng có thể đi thư viện để học, như vậy thì mỗi ngày đều được nhìn thấy cô.

Vào ban đêm, lần đầu tiên hắn tới xin phụ thân hắn, tuy rằng bận tâm tới thân thể của nhi tử, nhưng Thượng Thư cũng sốt ruột cho ái tử, nên vẫn đáp ứng thỉnh cầu của hắn.

Suốt buổi tối hôm đó, Thư Ninh đều tưởng tượng tình cảnh ngày hôm sau khi nhìn thấy cô, hắn suy nghĩ, nhìn thấy hắn, cô có phải sẽ rất vui mừng hay không? Ở trong ảo tưởng như vậy, Thư Ninh ngọt ngào tiến vào mộng đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Phấn đấu đi tướng quân (6)

Ngày hôm sau trời còn chưa sáng, đồng hồ sinh học khiến cho cô tự nhiên tỉnh giấc, hơn nữa cô vô cùng thuần thục mà mặc xong quần áo, sau đó đi tới nơi tập luyện, những tiểu binh kia đã thức dậy từ sớm, thời điểm cô đến, bọn họ đã bắt đầu tự giác mà đứng đánh.

Bởi vì Quý Lạc là tướng quân, cho nên cô không cần đi theo giảng dạy, nhưng vẫn muốn dạy bọn họ một chút động tác cơ bản.

Đều là nơi dùng để học tập, thế nên thư viện cùng nơi tập luyện rất gần, hơn nữa thường xuyên cũng sẽ có vài học sinh tới nơi này để luyện tập.

Quyết Y bởi vì ngày hôm qua bị kích thích, lúc này mới nghĩ đi luyện võ để xả giận, hân mang theo hy vọng đầy lòng đi vào, vào giây phút nhìn thấy Quý Lạc kia, da đầu liền có chút tê dại, nữ nhân đáng sợ như thế sao lại ở chỗ này?

Vội vàng quay đi, nơi đây vẫn không nên ở lại lâu, hân còn chưa đi được hai bước, đã bị mắt sắc của Quý Lạc nhìn thấy, Quý Lạc đang nghĩ làm thế nào để tiếp cận được hân, hiện giờ con mồi lại tự mình đưa tới cửa, không bằng cùng hân luyện võ để rèn luyện thân thể, như vậy thì ngày thường hân có thể tự bảo vệ mình rồi.

Nghĩ như vậy, Quý Lạc liền đi qua, đem hân giữ lại.

“Khoan đã, ngươi tới đây để học võ sao?”

Quyết Y vốn dĩ muốn cách ôn thần này xa một chút, mặc dù ban đầu hân vốn nghĩ như thế, nhưng hiện tại cũng không dám thừa nhận a, hân đột nhiên lắc đầu.

Hân như vậy làm Quý Lạc liên tục thờ dài, cô tiếc hận mà nói: “Mấy năm gần đây đất nước ra luôn bị Sở quốc kiêu kị, là vì cái gì? Bởi vì thực lực, nếu như Thái Tử điện hạ cứ như vậy nữa, chỉ sợ về sau phong thủy đất nước sẽ không tốt.”

Quyết Y kinh ngạc với việc cô thế mà lại biết thân phận của mình, thế nhưng nghe đến lời nói phía sau của cô, hân cũng không rảnh lo hỏi cô nữa, khẩn trương mà nói: “Thật vậy sao?”

Là giả, Quý Lạc ở trong lòng bổ sung thêm một câu, cho dù giặc có thật sự đánh tới đi chăng nữa, cũng không cần Thái Tử như ngươi lên ngựa.

“Đương nhiên, ta sao có thể gạt ngươi được.”

Quyết Y vẫn tương đối đơn thuần, lập tức liền trúng kế, ở giữa sự sợ hãi đối với Quý Lạc cùng với quốc gia, hân vẫn lựa chọn quốc gia, điểm này cũng rất đáng khen ngợi.

“Vậy thì bắt đầu đi.”

Vừa mới bắt đầu, Quyết Y cũng là đứng đánh, động tác giống nhau, nhưng hân lại làm khác những người khác, Quyết Y làm thật là thâm không nở nhìn, tư thế ngồi xếp hai chân không tiêu chuẩn chưa nói, thời gian chỉ mới có nửa nén hương, hai chân hân đã bắt đầu run lên.

Quyết Y từ nhỏ đến giờ chưa chịu qua khổ tự nhiên là cảm thấy bản thân sắp không được, thời điểm hân muốn từ bỏ, thì Quý Lạc đột nhiên đè hân lại, sau đó hân không thể không tiếp tục duy trì tư thế như vậy.

Nhìn khuôn mặt nghiêm trang kia của cô, Quyết Y đang muốn nói từ bỏ liền nuốt trở lại, vạn nhất cô dưới con giận dữ bỗng đánh hân thì phải làm sao bây giờ?

Có điều cô cũng không có khả năng vẫn luôn bồi hân đứng ở chỗ này, chờ cô đi rồi, hân cũng liền chuẩn luôn.

Quả nhiên, sau nửa tiếng, Quý Lạc đi đến chỗ khác, Quyết Y đang muốn tung một hơi, liền phát hiện một sĩ binh bỗng đi tới, thay thế cương vị của Quý Lạc, tiếp tục giám thị hân.

Hân đúng là sợ Quý Lạc, nhưng chẳng lẽ hân còn sợ một sĩ binh không thành? Nghĩ như vậy, Quyết Y liền muốn trực tiếp rời khỏi, nhưng còn chưa có kịp đi, thì Quý Lạc đã trở lại, trong tay cô khiêng một cái ghế dựa, phía sau còn có một thị nữ đi theo, trên tay bưng một cái mâm.

Quý Lạc đem ghế dựa đặt ở bên cạnh hân, ý bảo binh lính có thể đi rồi, sau đó liền ở bên cạnh hân nhàn nhã uống trà.

Quyết Y chỉ cảm thấy bản thân sắp bùng nổ rồi, thời điểm nghĩ muốn phát giận, thì Quý Lạc đột nhiên mở miệng nói: “Ngồi xuống đi.”

Cô bỗng dung đổi lệnh làm Quyết Y giật mình, nhưng càng thêm kinh hi, hân vội vàng ngồi xuống, xoa xoa đôi chân đang phát đau.

Quý Lạc nghĩ đây là lần đầu tiên hân huấn luyện, cũng không cần bức hân quá. Thấy hân trên mặt có hân, liền rót cho hân một ly trà.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Phần đầu đi tướng quân (7)

Beta:Minh Nguyệt

Uống xong một ly trà, Quyết Y vẫn cảm thấy không đủ, tự giác mà vươn tay ra, còn nghĩ muốn uống thêm một ly nữa, Quý Lạc thấy vậy liền giúp hắn rót thêm chén nữa.

Uống xong hai ly, Quyết Y thể nhưng lại duỗi tay ra lần nữa, nhìn bộ dáng hình như là còn muốn, nhưng Quý Lạc đã nhìn thấu tâm tư của hắn, tay đánh một cái, chén sứ cứ như vậy mà rớt xuống mặt đất, tuy rằng không có vỡ, nhưng nước bên trong lại chảy đầy đất.

"Sao ngươi lại làm vậy?"

Quyết Y tức giận đến cả người phát run, hắn lớn tới vậy rồi còn chưa có gặp qua người so với hắn còn ngang ngược hơn đâu.

Quý Lạc từ trên mặt đất nhặt chén sứ lên, rồi nói: "Ta làm thế nào?"

Được, là ngươi lợi hại, Quyết Y giận dữ tiếp tục đứng tấn*, Quý Lạc cũng toàn tâm toàn ý mà nhìn chăm chăm hắn.

*Là một thế đứng trong võ

Tuy rằng đây là lần đầu tiên Thư Ninh đi học, nhưng bởi vì hắn thông minh, nên rất nhiều vấn đề vừa nghe đã hiểu, làm phụ tử dạy học rất vừa lòng mà gật đầu, thật vất vả đợi tới tan học, hắn liền cầm hộp đồ ăn, rồi đi đến chỗ của Quý Lạc.

Thời điểm vừa đến, hắn cũng không có chú ý tới Quyết Y, trong mắt hắn tất cả đều là Quý Lạc, hắn vội chạy qua, bởi vì nguyên nhân thân thể, thế nên chỉ mới một lát mà hắn đã bắt đầu thờ dốc.

Thanh âm hắn không lớn, nhưng Quý Lạc vẫn có thể nghe thấy được, thời điểm quay đầu lại nhìn thấy hắn, liền nghi hoặc hỏi: "Sao ngươi lại ở chỗ này?"

Thư Ninh nhẹ giọng trả lời: "Ta đi học ở gần đây, còn có cái này, cho ngươi."

Quý Lạc mở hộp ra, một mùi hương lập tức xông vào mũi, cô vừa nhìn, bên trong thế nhưng lại là bánh đậu xanh cô thích ăn nhất, nếu Thư Ninh đã nói là cho cô, vậy cô liền không khách khí.

Vừa mới chuẩn bị cầm một cái lên để ăn, Quý Lạc bỗng liếc thấy Quyết Y ở bên cạnh đang nhìn về phía bên này, ánh mắt đáng thương của hắn cũng đủ khiến cô mềm lòng rồi, Quý Lạc gọi hắn lại đây, Quyết Y lập tức tiến lại, không chút do dự mà cầm lấy một miếng bánh lên ăn.

Thư Ninh không nghĩ tới sẽ có vị khách không mời mà đến như vậy, hắn thờ nhẹ nói: "Đây là cho....."

Hắn còn chưa dứt lời, thì đột nhiên nghĩ tới cái gì đó, lập tức im miệng lại.

Quý Lạc thấy vậy liền hỏi: "Làm sao vậy?"

Thư Ninh lắc đầu, lén lút đem ngón tay bị thương giấu vào trong tay áo.

Mà Quyết Y rất là không có lương tâm, ăn xong đồ của người khác rồi mới chú ý tới hắn, thấy Thư Ninh có một khuôn mặt xuất sắc, Quyết Y liền bĩu môi, thấp giọng nói một câu: "Thỏ ti hoa*."

*Thỏ ti hoa chính là hoa Hải Đường, ở đây mang nghĩa là yếu đuối, phải dựa dẫm vào người khác

Thư Ninh nghe hiểu Quyết Y là đang châm chọc hắn, hắn cũng không có giận, mà chỉ đem hộp đồ ăn thu thập lại cho tốt, sau đó từ biệt Quý Lạc rồi liền đi.

Nếu như so sánh hai người với nhau, thì Quý Lạc cảm thấy Thư Ninh so với Quyết Y thì ưu tú hơn nhiều, cô bắt đầu nghĩ bản thân có nên nghiêm khắc đối đãi với hắn* hay không, vì thế cô liền bắt đầu sửa động tác không đạt tiêu chuẩn của Quyết Y lại cho đúng, đôi lại chính là kết quả so với vừa rồi còn một hơn nhiều.

*Hắn ở đây chắc là chỉ Quyết Y!

Thư Ninh ở đằng xa quay đầu lại nhìn thấy một màn này, có chút tiếc nuối bản thân vì sao không có một cái thân thể khỏe mạnh, nếu không thì hắn cũng có thể hưởng được quyền lợi như vậy.

Quý Lạc cảm giác được mà quay đầu lại, vừa lúc đối diện với ánh mắt của Thư Ninh, nhưng mới vừa tiếp xúc, cô liền nhìn thấy Thư Ninh chật vật rồi đi.

Chờ Thư Ninh đi xa rồi, Quý Lạc mới thu hồi ánh mắt lại, mà Quyết Y lại đang dùng vẻ mặt hồ nghi mà nhìn cô.

"Ngươi cùng thỏ ti hoa kia rất quen thuộc?"

Lời hần nói khiến Quý Lạc nghe thế nào cũng đều không thích, hần không biết khát vọng trong nội tâm của người ốm yếu chính là muốn có được một cái thân thể khỏe mạnh sao, hơn nữa hần nói chuyện không biết tôn trọng người khác như vậy, người như hần tương lai mà làm đế vương thì nhất định không phải là một minh quân*.

*Vị vua sáng suốt

"Luyện thì không luyện, kỳ thật nếu ngươi thật sự không nghĩ muốn luyện nữa, thì tùy thời có thể rời khỏi đây, có điều ngươi hãy nghĩ cho kỹ đi, lần này ngươi rời đi rồi, thì sau này ta sẽ không dạy cho ngươi nữa."

To tiếng cái gì chứ, hần cũng chỉ nói thô ti hoa kia có hai câu chữ mấy, làm cô đến nổi như vậy sao? Đi thi đi, ai hiếm lạ cô chứ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Phấn đầu đi tướng quân (8)

Beta:Minh Nguyệt

Quý Lạc mới không rảnh mà đi quan tâm tới hần, hần nghĩ như thế nào thì nghĩ, Quyết Y là thật sự muốn chạy khỏi, ở trong lòng hần, Quý Lạc chính là một nữ nhân vừa thô lỗ vừa vô lễ.

Hần vừa đi được hai bước, thì nhìn không được mà quay đầu lại nhìn Quý Lạc, Quý Lạc đã bắt đầu luyện kiếm, cô nhìn qua như là một nữ tử mong manh yếu đuối, nhưng mà khi luyện kiếm thì kiếm phong sắc bén, đáng người giống như du long*, không hề có điểm nào thuộc về nữ tử mảnh mai.

*Du long là rồng bay

Nếu nói thân là một nữ tử cô đã nỗ lực như vậy, thế hần cứ thế mà nhẹ giọng nói từ bỏ, còn không phải là khiến cho người khác xem thường sao?

Không được, hần Quyết Y mới không phải loại người này.

Sau khi nghĩ thông suốt, hần liền chậm rì rì mà lui về, Quý Lạc dừng động tác lại, sau đó dùng sức vung lên, kiếm liền cắm xuống mặt đất, vang lên hai tiếng thương thương, thân kiếm đang đưa.

Quyết Y nuốt nước miếng, rồi áp a áp ứng nói: "Sau khi suy nghĩ một lát thì ta mới nhận ra bản thân vẫn rất thích luyện võ, có điều ngươi đừng có hiểu lầm, ta không phải bởi vì ngươi đâu."

Hiểu lầm? Hiểu lầm cái gì?

Quý Lạc lấy ra một thanh kiếm từ cái giá bên cạnh, tùy tiện ném một cái, Quyết Y vội vàng tiếp được, nhưng hần không nghĩ tới thân kiếm lại nặng như vậy, hần phải dùng hết sức ở chân để ổn định lại thân mình, lúc này mới tránh mắt trước mặt Quý Lạc.

Nhưng mà cho hần cái kiếm để làm gì?

Giây tiếp theo, Quý Lạc liền giải thích, cô rút thanh kiếm cắm trên mặt đất kia ra, sau đó nói với Quyết Y một câu, nói: "Tới đây, công kích ta."

Ngữ khí ngạo mạn của cô liền chọc giận Quyết Y, Quyết Y cũng mặc kệ bản thân có thể làm được hay không, hần tiến lên một bước rồi chém lung tung vào không khí, động tác không hề có kết cấu, bộ dáng nhìn qua vô cùng dùng sức, nhưng bên trong lại là thói rửa, trì độn vô cùng.

Thế nên Quý Lạc rất nhẹ nhàng mà tránh được kiếm của hần, Quyết Y không cam lòng, trong lòng âm thầm thì nhất định phải đánh được Quý Lạc, vì thế hần liền tìm điểm yếu của cô, vài chiêu kế tiếp cơ hồ đều là rất độc ác.

Lệ khí trên người hần quá nặng, hơn nữa bắt đầu có loại cảm giác tàu hỏa nhập ma*, Quý Lạc cảm thấy không đúng, nên trực tiếp dùng kiếm đánh rớt kiếm của hần, sức lực cực lớn, hần cũng bị bắn ngược, toàn bộ cánh tay tê rần, kiếm bay đi thật xa.

*Tàu hỏa nhập ma (chữ Hán:走火入魔) là một dạng tai biến trong quá trình tập luyện một phương pháp nào đó không đúng phương pháp khoa học dẫn đến hiện tượng tâm thần hoang tưởng dần dần sẽ trở nên điên đại, đồng thời sức khỏe sẽ giảm sút. Tàu hỏa nhập ma là thuật ngữ được một số chuyên gia y học công nhận là rối loạn tâm sinh lý.

"Ngươi làm gì vậy?"

Quyết Y vuốt vuốt tay, ngữ khí có chút kích động.

"Làm gì?" Quý Lạc nói với hần, "Ngươi lại đây một chút."

Hai người bọn họ đi tới trước một thân cây, Quyết Y còn chưa có mở miệng, Quý Lạc đã bắt đầu vung kiếm, nhắm cây kia mà chém, lá cây ào ào rơi xuống, giống như trời mưa, nhưng nếu nhìn gần thì có thể thấy thân cây có vài đạo dấu vết.

"Người điên rồi sao?"

Quý Lạc rút cuộc cũng dừng động tác lại, mà Quyết Y tựa như đang nhìn kẻ điên mà nhìn cô, cô cũng không ngại, hỏi hắn: "Người cảm thấy ta vừa rồi làm thế nào?"

Thế nào? Quả thực là không nổi nhìn thẳng, rõ ràng vừa rồi cô còn luyện tốt như vậy.

"Lung tung rối loạn đúng không?"

Quyết Y gật gật đầu, Quý Lạc cũng tán đồng gật đầu theo, "Lung tung rối loạn là đúng rồi, bởi vì người vừa rồi, chính là như vậy đó."

Hắn vừa rồi là cái dạng này? Ở trong lòng hắn, hắn cho rằng bản thân vừa rồi vô cùng uy phong, không nghĩ tới hiện tại cô lại nói cho hắn, đây mới là biểu hiện vừa rồi của hắn.

"Đừng tưởng người là Thái Tử thì thế nào cũng được, riêng về phần kỹ thuật thì người đã rất kém, còn chưa nói tới người rất hay tự luyện, giờ người tự mình luyện tập với cái cây này đi, khi nào người có thể chém được thân cây có vết mà lá không rơi, thì chúng ta sẽ luyện cái khác."

Quyết Y bị đá kích, liền buồn bực gật gật đầu, Quý Lạc đi được hai bước thì bỗng nhớ tới cái gì đó, lại quay trở về, "Ta tên là Quý Lạc, tùy người xưng hô thế nào cũng được"

Nói xong, cô cũng không quay đầu lại mà liền rời đi.

Quý Lạc, Quyết Y buồn bực mà đứng ở trước thân cây, bắt đầu ảo tưởng cái cây này chính là cô, rồi chém chém chém vào tất cả góc độ, khi chém tới nhất cuối cùng, hắn thế nhưng thật sự có chút lờn ngơ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Phấn đấu đi tướng quân (9)

Mấy ngày kế tiếp, Quyết Y còn xem như là tự giác, mỗi ngày đều kiên trì tới đây huấn luyện, mà Quý Lạc cũng rất vui vẻ dạy hắn.

Làm Quý Lạc thấy kỳ quái chính là, Thư Ninh cơ hồ mỗi ngày đều chạy tới đây, mỗi lần sẽ luôn mang theo rất nhiều đồ ăn tới, nhưng Quyết Y chính là nhìn hắn không thuận mắt, mỗi lần ăn đồ của hắn còn muốn cùng hắn cãi nhau, hai người một động một tĩnh, thời gian cãi nhau luôn duy trì không đến mười lăm phút.

Hàm dưỡng* của Thư Ninh quả thật là rất tốt, đãi nhân có lẽ không phù không táo**, giống như là hoa sen trong ao, mắt của những người xung quanh đều nhìn về phía hắn, như vậy Thư Ninh không thể nghi ngờ là người được chú ý nhất, hắn với Quyết Y, một người như là thái dương một người lại như là ánh trăng.

*Hàm dưỡng (bao gồm tu dưỡng, biết kiềm chế, tiết chế bản thân) là những điều phát ra từ trong nội tâm và thể hiện ra ở hành vi, lời nói của người ấy.

**không than phiền, không ồn ào

Cứ cãi nhau như vậy, hai người thế nhưng cũng cãi ra cách mạng hữu nghị, giống như là lần này.

Quý Lạc đang đọc sách, Quyết Y đột nhiên chậm rì rì đến trước mặt cô, ở trong ánh mắt không kiên nhẫn của Quý Lạc chậm rãi nói ra ý đồ hắn đến đây.

"Ngày mai chúng ta có thể cùng đi du hồ không?"

"A, là đang muốn lười biếng?"

Quyết Y tức đến đỏ mặt, tuy rằng hắn thật sự muốn lười biếng, nhưng hắn cũng thiết tình muốn mời cô cùng đi du hồ mà.

"Được rồi, nhìn vào phần người gần đây cần mẫn như vậy, ta sẽ đáp ứng người."

"Thật tốt quá." Quyết Y cao hứng mà nhảy lên, Quý Lạc nhìn thấy mà chỉ biết lắc lắc đầu, rút cuộc cũng chỉ là hài tử mười lăm tuổi.

Quyết Y thấy Thư Ninh bên cạnh như đang suy nghĩ gì đó, bèn chạy tới đỡ cánh tay hắn một cái, nghĩ một đằng nói một nẻo mà hỏi hắn: "Uy, thối tí hoa. Người có đi hay không?"

Trên mặt Thư Ninh mang chút do dự, Quý Lạc nhớ tới thân mình hắn không được tốt lắm, nếu đi du hồ thì chỉ sợ sẽ bị nhiễm phong hàn, nên cô liền trực tiếp giúp hắn cự tuyệt. Mà Thư Ninh nhấp nháp môi, thế nhưng lại gật đầu.

"Ta đi!"

Ngữ khí của hắn vô cùng kiên định, như là không đi là không được, Quý Lạc không nghĩ tới người luôn luôn ôn hòa như hắn cũng có thời điểm kiên quyết như vậy, nhưng lại nhớ tới hắn cũng không lớn hơn Quyết Y bao nhiêu, lại có rất nhiều chuyện chưa thể làm, trong lòng liền dao động.

"Được. Vậy cùng đi đi."

Cùng lắm thì đến lúc đó cô chú ý hắn nhiều thêm một chút là được rồi.

Chờ đến ngày hôm sau, Quý Lạc mang nhiều thêm một kiện quần áo, thời điểm nhìn thấy Thư Ninh, cô liền cảm thấy những gì bản thân mang theo chính là dư thừa, Thư Ninh đem bản thân bọc lại giống y hệt một cái bánh chưng, lúc đi lại luôn có chút chậm rì rì.

Quý Lạc thấy vậy có chút buồn cười.

Quyết Y càng khoa trương hơn, trực tiếp tiến lên nghĩ muốn kéo quần áo của hắn, trong miệng còn nói mãi: "Đây là mùa xuân a, chứ không phải mùa đông, người mặc nhiều quần áo như vậy là để làm gì?"

Quý Lạc sợ hắn lại nói gì đó không tốt, liền trực tiếp giữ chặt cổ áo ở phía sau của hắn, uy hiếp nói: "Nếu nháo nữa liền không đi."

Những lời này thành công làm Quyết Y an phận lại.

Còn Thư Ninh thì một mình đi ở phía sau, biểu tình cô đơn nhìn Quyết Y nhảy nhót ở bên cạnh Quý Lạc, hắn nắm chặt quần áo của bản thân, đầu ngón tay hơi có chút trắng bệch.

Phong cảnh mặt hồ rất đẹp, Quyết Y cầm bạc đi thuê một con thuyền, vốn dĩ hắn muốn thuê một cái thật lớn, nhưng lại bị Quý Lạc lấy lý do lãng phí cự tuyệt, thế là hắn chỉ đành phải đi thuê một cái nhỏ hơn, hơn nữa còn là loại nửa lộ thiên.

Quyết Y tức khắc cảm thấy rất mất mặt, một người râu rĩ không vui mà đứng ở một bên. Quý Lạc bỗng làm ảo thuật lấy ra hai cái cần câu, sau đó nói với hắn: "Quyết Y, mau lại đây."

Một tiếng kêu này, làm hai người Thư Ninh cùng Quyết Y đều quay đầu lại. Trên mặt Thư Ninh còn mang theo chút nghi hoặc, nhưng thời điểm hắn nhìn thấy Quý Lạc nhìn Quyết Y thì mới biết được người cô gọi không phải là hắn.

Hắn gục đầu xuống, cảm giác ngực có chút đau, sau đó bỗng đứng lên.

Lúc này thuyền vừa lúc lắc lư hai cái, Quý Lạc vội vàng giữ chặt tay Quyết Y, sợ hắn sẽ rơi xuống nước.

Chờ sau khi thân thuyền ổn định lại, Quý Lạc mới thở dài nhẹ nhõm, nhưng còn chưa có thở xong, cô liền phát hiện không thấy Thư Ninh đâu cả.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Phấn đầu đi tướng quân (10)

Một loại dự cảm xấu bỗng nhiên dâng lên trong lòng cô, Quý Lạc nhìn xuống nước, quả nhiên thấy được trong nước có một tảng lớn bọt nước, mà Thư Ninh thì đang cố gắng nhô đầu lên, nháy mắt Quý Lạc liền cảm thấy cô có thù oán cùng với nước.

Lúc này Quyết Y còn làm phiền thêm, nhìn hắn nóng lòng muốn nhảy xuống, Quý Lạc liền vội ngăn hắn lại, nói giỡn, nếu như hắn xảy ra chuyện gì, vậy nhiệm vụ phải làm sao đây?

Quý Lạc bất đắc dĩ, liền tự mình nhảy xuống.

Lúc này Thư Ninh đã bắt đầu có khuynh hướng chìm xuống, Quý Lạc vội vàng bơi về phía hắn, mắt thấy Thư Ninh sắp không được nữa, Quý Lạc liền không thèm quan tâm đến cái gì mà nam nữ thụ thụ bất thân, trực tiếp dán môi lên đôi môi lạnh băng của hắn để cho hắn chút khí.

Một hơi đi xuống, Thư Ninh cuối cùng cũng không còn thấy khó chịu nữa, nhưng hắn lại theo bản năng mà hôn đáp lại Quý Lạc, sau khi hấp thu được vị ngon diệu mỹ của miệng cô thì lại càng luyện tiếu không muốn buông ra.

Quyết Y ở trên bờ nhìn thấy một màn này liền sững sốt, hẳn hoàn toàn không nghĩ tới chuyện sẽ biến thành như vậy.

Tuy rằng hẳn chỉ mới mười lăm tuổi, nhưng lúc trước phụ hoàng cũng có từng đem vài cung nữ tới để cho hẳn thị tẩm, hẳn cự tuyệt là một chuyện, hiện giờ chính mắt nhìn thấy loại chuyện này lại là một chuyện khác.

Trong lòng hẳn bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác đồ vật của bản thân bị người khác đoạt lấy.

Hắn muốn lao xuống đem hai người kia tách ra, nhưng một con sóng bỗng đánh tới, nháy mắt liền không thấy bóng dáng của hai người đâu.

Quý Lạc thăm mắng một tiếng, quả nhiên là người xui xẻo thì chuyện gì cũng có thể gặp phải, cô gắt gao ôm chặt Thư Ninh, sợ hẳn sẽ tách ra khỏi cô, mà Thư Ninh bởi vì thân thể kém, nên sớm đã hôn mê bất tỉnh.

Sau mấy con sóng mãnh liệt va chạm, thì thân mình làm bằng sắt của Quý Lạc rốt cuộc cũng không chịu nổi nữa, cuối cùng sau một lần va chạm nữa thì cô kêu rên một tiếng rồi cũng hôn mê bất tỉnh theo.

"Lạc Lạc....."

Quý Lạc nghe thấy thanh âm quen thuộc, trước mắt bỗng xuất hiện một bóng dáng màu trắng mờ mờ, cô đột nhiên nhào tới, ôm lấy bóng dáng đó.

Động tác thình lình của cô thiếu chút nữa làm cho Thư Ninh sợ hãi, tay Thư Ninh nâng lên lại buông xuống, sau mấy lần vẫn là kiềm chế không được tâm của mình, liền đặt tay ở trên lưng của cô, ôm chặt lấy cô.

Sau đó hẳn liền nghe thấy Quý Lạc làm nũng mà nói: "Ca ca....."

Thân hình Thư Ninh liền cứng đờ, hẳn đang chờ mong cái gì? Ở trong mắt cô hẳn chỉ là một hài tử. Nhưng mà hẳn cũng chưa từng nghe nói cô có ca ca a, chẳng lẽ là người cô thích?

Lúc hẳn đang nghĩ ngợi, thì thân chí Quý Lạc đã thanh tỉnh, nhìn tư thế ái muội của hai người, cô liền có hơi chút xấu hổ.

Cô sờ sờ mũi, sau đó hỏi hẳn: "Người vừa rồi gọi ta là gì?"

"Lạc Lạc....."

"Gọi tỷ tỷ."

Như thế nào mà một người hai người đều không biết lớn nhỏ như vậy, một người gọi cô là Lạc Lạc, còn một người thì lại dứt khoát gọi cả tên lẫn họ của cô.

"....."

Nhìn đi, lại vậy rồi, bắt gọi tỷ tỷ thì lại không gọi.

Phun tào thì phun tào, nhưng Quý Lạc vẫn nhớ đến chuyện chính, cô sợ Thư Ninh bị cảm, liền vội vàng đặt tay lên trán hẳn xem có nóng hay không, lần này còn tương đối là may mắn, Thư Ninh ở trong nước lâu như vậy thế nhưng một chút cũng không có việc gì.

Nhưng mà không có khả năng để hẳn tiếp tục mặc quần áo ướt, cho dù hẳn không bị cảm thì cô nói không chừng cũng sẽ bị cảm.

Hiện tại bọn họ ở chỗ nào cũng không biết, nhìn dáng vẻ là từ bên kia vọt tới, trong chốc lát phỏng chừng sẽ không trở về được, nghĩ như vậy, Quý Lạc liền đứng dậy, sau đó kéo Thư Ninh, nói: "Chúng ta đi vào bên trong đi, trước khi trời tối còn phải tìm được một cái son động."

Thư Ninh gật gù đầu, vốn dĩ thân thể không thoải mái bởi vì có thể cùng cô ở bên nhau mà không còn khó chịu lắm.

Bọn họ lang thang không có mục tiêu mà tìm kiếm, bọn họ bỗng tìm được một cái son động, trừ bỏ không có chỗ ngồi ở bên ngoài, còn lại cũng rất không tồi, bên trong cũng còn tính sạch sẽ, Quý Lạc đi vào bên trong nhìn một vòng, không có phát hiện ra dấu vết của dã thú, lúc này mới yên lòng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Phấn đấu đi tướng quân (11)

Đây là lần thứ hai Quý Lạc vào son động, lần trước là người khác hầu hạ cô, lúc này phong thủy thay nhau luân chuyển, cô lại đi hầu hạ người khác.

Cô tìm được một ít cỏ khô, rồi để Thư Ninh nằm lên trên đó, sau đó liền đi ra ngoài tìm thức ăn.

Chờ thời điểm cô trở lại, liền nhìn thấy mặt Thư Ninh đang ửng hồng, trong lòng Quý Lạc nghĩ hắn mặc quần áo ướt, không bị cảm mới là lạ. Cô vội vàng để củi lại với nhau, sau đó dùng phương pháp nguyên thủy nhất để nhóm lửa, đó là đánh lửa.

Nhưng mà cho đến lúc tay cô đều đã xước đỏ, vẫn không có thành công, mắt thấy tình hình của Thư Ninh càng ngày càng không tốt, Quý Lạc liền vội vàng làm với tốc độ nhanh hơn.

Cũng may vận may của cô cũng không phải là rất thấp, nhờ giọng xuy một tiếng, rốt cuộc cũng có một ít lửa hiện ra, Quý Lạc vội vàng đuổi tay ra để bảo vệ ngọn lửa không để dăng có được kia, chậm rãi bỏ thêm vào một ít cỏ khô, cho đến khi ngọn lửa đã dâng cao, cô mới yên lòng.

Quý Lạc đi đến bên cạnh Thư Ninh, đem áo khoác bị ướt của hắn cởi ra, rồi đặt ở trên ngọn lửa để hong khô nó. Thư Ninh bởi vì lạnh, nên thân thể gần không được mà phát run, đến môi cũng không hề có một chút huyết sắc, cả người tựa như bông tuyết sắp bị hòa tan, làm người khác có chút đau lòng.

Thật là đáng thương.

Quý Lạc cũng cởi quần áo ướt của cô ra, sau đó nằm ở bên cạnh Thư Ninh, rồi ôm lấy hắn.

Bởi vì nguyên nhân thể chất, nên nhiệt độ cơ thể của cô hơi cao, giờ phút này cô đối với Thư Ninh mà nói thì chính là một cái bếp lò, hắn cảm lòng không đậu mà muốn tới gần một chút, gần thêm chút nữa.

Nhưng ý thức còn sót lại của hắn nói cho hắn biết, hắn không xứng được như vậy, hắn liền bắt đầu muốn bảo trì khoảng cách, cứ tới gần rồi lại kéo ra. Quý Lạc cuối cùng cũng không kiên nhẫn được nữa, người này nhìn qua an tĩnh như vậy mà sao ngủ lại không thành thật như thế chứ?

Cô trực tiếp đem Thư Ninh kéo vào trong lòng ngực, cầm hắn lại nhích tới nhích lui, lần này Thư Ninh xem như an tĩnh lại.

Chờ thời điểm Thư Ninh tỉnh lại, Quý Lạc còn đang ngủ, Thư Ninh nhìn dung nhan đang ngủ gần trong gang tấc, chỉ cảm thấy vô cùng tốt đẹp, cô bây giờ giống như lần đầu tiên hắn nhìn thấy cô, chỉ liếc mắt một cái, liền trầm luân vào trong đó.

Hiện tại người này đang ở bên cạnh hắn, hắn không cần hao tổn tâm cơ cũng có thể nhìn thấy cô, nhìn mặt của cô. Thư Ninh cảm lòng không đậu mà vươn tay muốn miêu tả hình dáng của cô. Nhưng lại sợ cô kinh giác, nên hắn chỉ dám để ngón tay ở giữa không trung, chậm rãi, cẩn thận, giống như đã sờ được da thịt cô.

Loại cảm giác này, làm Thư Ninh vô cùng thỏa mãn.

Cho đến khi cảm giác hôn mê lần nữa đánh úp lại, hắn mới dần dần lâm vào bóng tối, nặng nề ngủ thiếp đi.

Chờ thời điểm hắn tỉnh lại lần nữa, bên người đã không còn thân ảnh của Quý Lạc, trong lòng hắn quýnh lên liền nhớ tới phải đi tìm cô, nhưng mà thân thể lại mềm như bông, chân còn chưa có tiếp xúc đến mặt đất thì trọng tâm cơ thể bỗng mất đi, thế là hắn liền ngã xuống đất.

Giống như là một cái ngòi nổ, hắn nhìn không được mà ho khan, thanh âm ho khan tê tâm liệt phế vang vọng ở trong sơn động, cho đến khi trong miệng truyền đến một chút tanh ngọt thì hắn mới che miệng lại, máu tươi từ khe hở ngón tay hắn chảy ra, chỉ chốc lát sau trên tay hắn liền xuất hiện một mảnh màu hồng chói mắt.

Hắn vẫn luôn biết thân thể của mình không tốt, cũng biết sinh mệnh hắn giống như là tàn thuốc, tùy thời đều có thể ra đi. Lúc trước hắn còn có thể坦然 nhiên đối mặt với sự thật này, nhưng hiện tại hắn lại luyến tiếc, luyến tiếc cô, chẳng sợ không thể giúp đỡ cô còn tốt, chỉ là hắn không thể nghĩ tới thân thể của mình đã không còn dùng được nữa.

Ngoài động truyền đến tiếng bước chân, Thư Ninh vội vàng xoa xoa miệng, đem vết máu trên tay trộm lau vào trong quần áo, thời điểm không có gì khác thường thì hắn mới nhẹ nhàng thở ra.

Quý Lạc đi vào liền nhìn thấy Thư Ninh đang ngồi dưới đất, mà sắc mặt của hắn thì không được tốt lắm, cô vội vàng chạy qua đỡ hắn dậy.

"Sao ngươi lại ngồi dưới đất?"

Thư Ninh sợ cô lo lắng, liền làm cái tư thế lẩn, cuối cùng vẻ mặt còn buồn bực,

Về mặt của hắn làm cực kỳ đúng lúc, Quý Lạc nhảy mắt liền đã hiểu.

"A, thì ra là bị ngã xuống."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Phần đầu đi tướng quân (12)

Cô cười bốn cọt làm Thư Ninh có chút quẫn bách, hần vội đánh trống lảng, nói: "Có đồ ăn không? Ta đói bụng quá."

Quý Lạc giờ gà nướng trong tay lên, đã được xử lý tốt, đây là lúc trước cô học được từ Nguyệt Trì, tuy rằng lãng phí rất nhiều thời gian của cô.

Cô nhớ lại bộ dáng nướng cá của Nguyệt Trì, cũng bắt chước làm theo, nhưng càng ngày càng không giống, một con gà đang tốt lành liền bị cô chà đạp không còn hình dáng.

Thư Ninh quả thực nhìn không nổi nữa, hần đi tới bên cạnh cô, vươn tay về phía cô, nói: "Đưa cho ta."

Xương tay hần rõ ràng, lại thập phần tinh tế, ở trước ánh lửa còn phỉm một loại ánh sáng không khỏe mạnh, Quý Lạc đối diện với ánh mắt nghiêm túc của hần, ngơ ngác mà đem đồ vật trên tay giao cho hần, sau đó cô mới nhớ tới hỏi: "Người biết làm không?"

Chờ đến lúc Thư Ninh thuần thực mà lật cá nướng, cô rút cuộc cũng tin.

Một lát sau cô mới hỏi: "Sao người lại biết làm vậy?"

Thư Ninh ở trong lòng thâm tự giễu, lúc trước vì muốn làm cho cô ăn, nên hần đã làm thí nghiệm rất nhiều lần, nhưng cuối cùng cô vẫn không biết, phải nói là hần không muốn để cho cô biết.

Hần quá nhát gan, nhát gan và tự ti, hơn nữa hần càng không muốn trở thành gánh nặng của cô, không muốn cô về sau nhớ tới hần lại không muốn nghĩ nhiều thêm.

"Thời điểm nhàm chán thì đã học."

"A."

Quý Lạc cũng không có nghĩ nhiều, dù sao trong lòng cô Thư Ninh so với tiểu tử thúy Quyết Y kia cũng không biết tốt hơn bao nhiêu lần.

Lúc này quần áo đều đã được phơi khô đến không sai biệt lắm, Quý Lạc đem quần áo phủ thêm lên người Thư Ninh, tầm mắt vô tình thấy được một vết máu ở cổ áo của hần.

Vết máu này từ đâu mà có vậy? Chẳng lẽ là Thư Ninh bị thương?

"Thư Ninh....."

Thư Ninh ngẩng đầu nhợt nhạt mà ừ một tiếng, Quý Lạc hồ nghi nhìn hần vài lần, phát hiện tuy rằng sắc mặt hần tái nhợt nhưng bộ dáng lại không có gì khó chịu, có lẽ là do bản thân đã nghĩ nhiều, Quý Lạc lắc đầu nói: "Không có gì."

Không thể không nói, tay nghề của Thư Ninh thật sự rất tốt, Quý Lạc đã ăn xong nửa con gà mà vẫn còn có chút chưa đã thèm, Thư Ninh nhìn cô khó có được tính tình trẻ con như vậy, liền đưa gà trong tay cho cô.

"?"

Quý Lạc nghi hoặc mà nhìn hần, Thư Ninh nói: "Người ăn đi, ta no rồi."

"Người mới ăn ít như vậy mà đã no rồi? Hiện tại chính là thời điểm thân thể người cần được bồi bổ, không thể để đói được."

Thư Ninh giống như không nghe thấy lời nói của cô, thu hồi tay lại rồi nói: "Nếu người không cần thì ta liền ném."

Bộ dáng của hần không giống như là đang nói giỡn, Quý Lạc vội vàng duỗi tay ra đoạt lại, sau đó ở trên miếng gà cắn một cái, cô nói: "Ai nói ta không cần?"

Kế tiếp, cô liền nhìn thấy Thư Ninh mang về mặt sùng nịch mà nhìn cô, cô một bên ăn một bên tự hỏi, cho nên hai người họ rốt cuộc là ai lớn ai nhỏ đây?

Nghĩ như vậy, Thư Ninh thể nhưng còn vươn tay ra muốn giúp cô lau đi dầu mỡ bên miệng, Quý Lạc giống như gặp quỷ mà né tránh bàn tay của hần, tay Thư Ninh cứ như thế mà dừng giữa không trung, duỗi tiếp cũng không được mà thu lại cũng không xong, không khí vô cùng xấu hổ, cuối cùng vẫn là Thư Ninh đánh vỡ sự xấu hổ này bằng cách thu hồi tay lại.

"Nhìn một hồi thấy có người ăn so với ta còn khó coi hơn."

Ý tứ của hần chính là thấy không quen tướng ăn của Quý Lạc nên mới vươn tay ra, Quý Lạc nghe vậy liền yên lòng nói: "Tướng ăn của người không có khó coi a, rất ưu nhã."

Thư Ninh: "....."

Hắn thật là bại bởi cô, thôi, phần tâm tư này chỉ cần một mình hắn biết là đủ rồi.

Chờ Quý Lạc ăn xong, cô mới nhớ tới trong tay áo còn một cái đồ vật, cô ném vào trong lòng ngực Thư Ninh, nói: "Nè, cho người."

Đây là một khối hổ phách, thời điểm Quý Lạc đi tìm thức ăn thì vô tình phát hiện, lúc nhìn thấy nó thì người cô nhớ tới đầu tiên chính là Thư Ninh.

Thư Ninh nhìn chằm chằm khối hổ phách kia một hồi lâu, rồi mới lộ ra một mặt ý cười, lông mi thật dài của hắn đánh vào trên mặt hắn, môi đỏ khê nhếch, làm cho nữ hài tử như Quý Lạc nhìn thấy đều nhìn không được mà có chút tim đập gia tốc, chờ thời điểm nhìn thấy hắn đem hổ phách bỏ vào trong quần áo, Quý Lạc chỉ cảm thấy máu mũi sắp chảy ra rồi.

"Thư Ninh."

"Àn?"

"Người nhìn thật là đẹp mắt."

"....."

Xem ra hắn sẽ bị cô làm cho tức chết trước.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Phấn đấu đi tướng quân (13)

Beta:Minh Nguyệt

Sau khi ăn uống no nê, Quý Lạc mới nhớ tới thân thể của Thư Ninh, cô thấy vết đỏ trên mặt Thư Ninh đã bắt đầu rút đi, có lẽ là không có gì đáng ngại.

Còn Thư Ninh thì lại cúi đầu vuốt ve khối hổ phách mà cô cho, ánh lửa chiếu vào trên mặt hắn, tạo nên một mảnh nhu hòa, Quý Lạc thấy vậy biểu tình cũng nhu hòa theo.

Cô ngồi xuống bên cạnh Thư Ninh, hỏi hắn: "Người rất thích hổ phách sao?"

Thư Ninh gật gật đầu.

Rất thích, vô cùng thích, thích nó, thích..... Cả người đưa nó.

"Lạc Lạc, người có yêu một người sao?"

Lời nói của hắn làm Quý Lạc lâm vào trong hồi tưởng, có sao? Trong đầu cô hiện lên khuôn mặt của Quý Bắc, vốn tưởng rằng bản thân sẽ nghĩ đến hắn, nhưng giờ phút này, lòng cô lại vô cùng bình tĩnh, không có bất kỳ một tia gợn sóng nào.

Quý Lạc giơ tay đặt ở trước ngực, quả nhiên tốc độ đập của tim cũng không có quá nhanh.

"Có, nhưng mà không biết vì sao, ta bỗng không nhớ nổi cảm giác khi thích hắn."

Cô biết rõ ràng chuyện bản thân thích Quý Bắc, nhưng cô lại giống như đang chậm rãi quên đi phần thích này, chuyện này vô cùng không thích hợp, thậm chí làm cô cảm thấy khủng hoảng, chẳng lẽ cô sẽ chậm rãi quên đi hắn sao?

Bên cạnh Thư Ninh thấy cô vờ vờ mặt mờ mịt cùng thất thần liền biết được vị trí của người kia trong lòng cô, bởi vì biểu tình của cô rất giống với hắn khi phát hiện bản thân đã thích cô.

"Người kia, là ai vậy?"

Hắn muốn biết là ai đã may mắn đến vậy.

Quý Lạc thở ra một hơi, như là muốn đem tất cả những tích tụ ở trong lòng đều nói ra, nhưng sau đó chỉ nói: "Tiểu hài tử đừng hỏi nhiều như vậy."

Thư Ninh nhấp môi đang muốn nói chuyện, thì bên ngoài lại truyền đến một đạo thanh âm.

"Quý Lạc, người ở bên trong sao?"

Là thanh âm của Quyết Y, không nghĩ tới nhanh như vậy mà hắn đã tìm ra được.

Quý Lạc nghe thấy thanh âm của hắn thì trên mặt liền vui vẻ, xem ra không cần phải ở lại chỗ này qua đêm.

Sự vui sướng của cô đều được Thư Ninh nhìn ở trong mắt, trong lòng bắt đầu nghĩ người cô thích chẳng lẽ là Quyết Y? Ý nghĩ mới vừa hiện lên liền bị áp xuống, không có khả năng, tuổi của Quyết Y cùng hắn cũng không cách nhau bao nhiêu, trong lòng cô nhất định cũng xem Quyết Y là tiểu hài tử giống hắn.

Quý Lạc vừa mới nghĩ, liền đụng phải Quyết Y đang vọt vào, sức lực của hắn có chút lớn, Quý Lạc bị hắn đâm cho lao đảo vài bước, thiếu chút nữa là đã té ngã, cũng may là còn có Thư Ninh ở phía sau đỡ được cô.

Quyết Y chạy tới giữ chặt cánh tay của cô rồi kiểm tra trên dưới, hỏi: "Người không sao chứ?"

Quý Lạc lắc đầu, đem tay hắn đẩy ra, "Đừng lỗ mãng như vậy."

Quyết Y phồng hai má, tức giận nói: "Ta còn không phải là lo lắng cho người sao?"

Lời vừa mới nói xong, liền thấy được Thư Ninh đứng ở phía sau Quý Lạc, sắc mặt của hắn lập tức trầm xuống, vừa rồi một màn hai người hôn môi vẫn luôn hiện lên ở trong đầu hắn, đuôi thế nào cũng đuôi không đi, giờ phút này lại nhìn thấy Thư Ninh, hắn lại càng giận sôi máu, cả người giống như một cái thùng lửa, mùi thuốc súng nồng nặc khắp nơi.

Hắn vòng qua Quý Lạc rồi đi tới trước mặt Thư Ninh, xô đẩy hắn một cái, thanh âm châm chọc nói: "U, người còn chưa có chết a, ta không nên nói người là thổ ti hoa, mà phải là con chồng trước mới đúng, nếu không phải người, Quý Lạc....."

Hắn nói vô cùng quá phận, quá phận đến nỗi khiến cho Quý Lạc cũng không nghe nổi nữa, "Quyết Y, người mau câm miệng."

Quyết Y mang vẻ mặt không thể tin được, hắn hỏi Quý Lạc: "Người vì hắn mà mắng ta?"

"Vì sao không thể? Ta cùng người không có bất kì quan hệ gì, chỉ là dạy người luyện võ mà thôi, nếu bởi vì như vậy mà người cho rằng có thể tùy tiện nhục mạ bằng hữu của ta thế nào cũng được, vậy người không cần đi theo ta nữa."

Biết Quý Lạc lâu như vậy, Quyết Y chưa từng nghe thấy cô mắng hắn như vậy, tuy rằng lúc trước cô cũng có tức giận, nhưng lại là do quan tâm hắn, nhưng hiện tại hắn có thể khẳng định, cô nói chính là thật, cô thật sự sẽ mặc kệ hắn.

Thư Ninh đi tới, nói: "Đúng vậy, người sai là ta, là ta khẳng khái muốn đi du hồ."

Lúc này thứ mà Quyết Y không muốn nghe thấy nhất chính là âm thanh của hắn, hắn nhìn chằm chằm Thư Ninh, sau một lúc lâu mới nói một câu: "Giới lăm Thư Ninh, chăm ngồi ly gián rất lợi hại, một ta lúc trước còn xem người là bằng hữu, hiện tại, thì miễn đi."

Nói xong, Quyết Y liền muốn đi ra ngoài, tựa hồ không nghĩ nhìn thấy hắn nữa, Thư Ninh rũ mắt, thì ra bản thân hắn lại không được người thích như vậy, hắn không nên quá tự tin, tự tin mà cho rằng bản thân có thể giống người bình thường, kết giao bằng hữu, sau đó cùng cô nương mà bản thân yêu nhất ở bên nhau, một đời một kiếp.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Phấn đấu đi tướng quân (14)

Beta:Minh Nguyệt

Quý Lạc chỉ cảm thấy tiểu tính tình của Quyết Y lại tái phát, cô quay đầu lại chuẩn bị cùng đi với Thư Ninh, mới vừa vươn tay, thì Thư Ninh lại tránh khỏi, một mình một người đi ra ngoài.

Chẳng lẽ hai người này cùng lúc tái phát tiểu tính tình? Quý Lạc thu hồi tay lại, cũng đi ra ngoài.

Quyết Y quả thật rất để ý đến Quý Lạc, ngoài động có rất nhiều người quen thuộc đang đứng, xem ra hắn đã gọi cả binh lính tới.

Quý Lạc mới đi ra ngoài, những người đó liền nhìn thấy cô, lập tức cung kính mà gọi: "Quý tướng quân."

Thanh âm chính tề to lớn vang dội, nhưng thật ra làm cô lắp bắp kinh hãi.

Làm Quý Lạc không nghĩ tới chính là, cô ở cái vị diện này thế nhưng đã được hai năm, trong lúc này cô có cùng Nhị Linh liên hệ quá, nhưng mà tới cả Nhị Linh cũng không biết đây là có chuyện gì, mà Quý Lạc lúc này mới tỉnh ngộ lại, nhận nhiệm vụ là phải bảo vệ Quyết Y, vậy chẳng phải là cô phải bảo

vệ hân cả đời?

Không sai, lý giải như vậy nói là có thể nghĩ thông suốt, Quý Lạc quả thực là khóc không ra nước mắt, đây rốt cuộc là cái nhiệm vụ gì vậy a.

Điều duy nhất làm cô vui mừng chính là, trong mấy năm nay Quyết Y luyện võ công nhưng thật ra rất không tồi, bởi vì như vậy, cô còn được hoàng đế ban thưởng cho rất nhiều bảo bối, nghĩ như vậy thì cũng không phải không có an ủi.

"A Lạc."

Quý Lạc còn đang trầm cảm thán, thì từ phía sau liền truyền đến thanh âm của Quyết Y, mấy năm nay Quyết Y đã cao hơn rất nhiều, đứng ở trước mặt Quý Lạc thì đã cao hơn cô tới nửa cái đầu, hơn nữa vẻ ngây ngô trẻ con trên mặt đã bớt đi ít nhiều, hiện tại hẳn là đối tượng được rất nhiều tiểu thư khuê các ái mộ.

Trên tay hắn cầm hai thanh kiếm, hắn bỗng đưa một thanh trong đó cho cô, Quý Lạc nghi hoặc nhìn hắn, hắn liền giải thích: "Hai năm trước ta bại bởi ngươi, hiện tại ta muốn cùng ngươi so lại một lần nữa."

Quý Lạc dương môi, tiếp nhận thanh kiếm kia, nói: "Được, hãy cho ta nhìn xem ngươi đã tiến bộ được bao nhiêu."

Hai người ngươi tới ta đi, ai cũng không chiếm được tiện nghi của đối phương, so sánh với hai năm trước, thì kiếm pháp của Quyết Y đã luyện được vô cùng thuần thực, nhất chiêu nhất động đều làm người khác tán thưởng không thôi.

Cuối cùng, kiếm của Quyết Y lại giống như hai năm trước, bị Quý Lạc đánh bay.

Về mặt Quyết Y ưu thương mà nhìn trời: "Vẫn không được, xem ra ngươi còn phải tiếp tục dạy ta."

Tâm tư nhỏ này của hắn sao Quý Lạc có thể không nhận ra, Quý Lạc liền từ chối: "Không cần, ngươi quá ngốc, ta muốn từ bỏ ngươi."

"Ngươi có phải muốn đi dạy cho Thụ Ninh đúng không?"

Quyết Y tức giận hỏi, tươi cười trên mặt Quý Lạc lập tức biến mất, mấy năm nay Quyết Y vẫn luôn không có cho Thụ Ninh sắc mặt tốt, cho dù là phát cáu thì cũng nên đủ rồi.

"Tự ngươi chơi đi, ta đi đây."

Nói xong, cũng mặc kệ Quyết Y đang gọi to ở phía sau, cô liền trực tiếp rời đi.

Mới cửa cung ra, cô liền nhìn thấy thân ảnh của Thụ Ninh, hắn vẫn thích đem bản thân bọc đến kín mít, nhưng lại che lấp không được dung mạo của hắn, chỉ cần nhìn bóng dáng thôi là có thể nhạy mắt hạ gục được vô số thiếu nữ.

Quý Lạc vừa đi phía sau hắn vừa cảm thán, Quyết Y cao hơn cô còn chưa tính, vì sao Thụ Ninh thoát nhìn gầy yếu như vậy mà cũng cao hơn so với cô?

Cô đang muốn dọa hắn một cái, ai ngờ hắn hình như phát hiện mà bỗng quay đầu lại, nhưng thật ra suýt nữa đã dọa sợ Quý Lạc.

"Thụ Ninh, vì sao mỗi lần ngươi đều có thể phát hiện ra ta?"

Giọng nói của cô rất có ý tứ oán trách, Thụ Ninh chỉ cười nhạt không nói.

Bởi vì mùi hương trên người cô sớm đã khắc vào trong tận tâm khảm của hắn.

"Hôm nay phụ thân ngươi lại mời ta đến nhà ngươi ăn cơm?"

Thụ Ninh mỉm cười gật đầu, sau đó liền lên xe ngựa, tiếp theo đuổi tay muốn kéo Quý Lạc lên, tay Quý Lạc vừa mới đặt vào tay hắn, liền cảm thấy vô cùng quen thuộc, trong giây phút cô đã bị Thụ Ninh kéo lên xe, có chút không đứng vững, liền cùng Thụ Ninh ngã ở bên trong xe ngựa lót thảm mềm mại.

Nếu bị ngã chính là Quyết Y, khẳng định hắn sẽ đẩy cô ra rồi lùi sang một bên, nhưng người trước mặt lại là Thụ Ninh, là người nhỏ tuổi hơn cô nhưng từ trước tới nay lại luôn bao dung cô, Thụ Ninh.

"Ngươi....."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Phần đầu đi tướng quân (15)

Beta:Minh Nguyệt

Ánh mắt Thư Ninh thâm trầm tựa biển, tựa hồ trong nháy mắt có vô vàn gợn sóng, nhưng giây tiếp theo lại khôi phục thành bộ dáng vốn có.

“Ngươi là ai?”

Vì sao cô lại từ trên người hắn thấy được bóng dáng của Quý Bắc, thật lâu trước kia cô đã cảm thấy quen thuộc, hiện tại lại càng làm cô khiếp sợ hơn.

Cô xuyên qua hắn mà nhìn một người khác, Thư Ninh tình nguyện cô không thích hắn cũng không muốn cô đem hắn trở thành người thế thân, hắn là Thư Ninh, không phải là người khác.

Vì thế hắn chặt vật mà đẩy Quý Lạc ra, Quý Lạc còn chưa có phục hồi tinh thần lại, thân thể liền đụng phải vách tường của xe, vang lên một tiếng phang, trong lòng Thư Ninh có chút hối hận, hắn không nên dùng sức như vậy.

Con đau làm Quý Lạc nháy mắt tỉnh táo lại, cô cười bản thân quá ngốc, loại chuyện này làm sao sẽ phát sinh, nhưng cô lại thầm thấy chút may mắn, nếu cô đã có thể xuyên qua các vị diện làm nhiệm vụ, vậy Quý Bắc cũng có thể hay không.....

Không có khả năng, Quý Bắc còn đang ở trong một thế giới khác sống rất tốt.

Nghĩ như vậy, cô vẫn là nhịn không được mà đem ánh mắt đặt ở trên người Thư Ninh.

Thư Ninh quay đi không muốn để cô nhìn thấy biểu tình của bản thân, sau đó nói: “Quý tướng quân, ta là Thư Ninh.”

Hắn tức giận, từ trước đến nay, cô chưa bao giờ nghe Thư Ninh gọi cô là Quý tướng quân. Đúng rồi, cô biểu hiện rõ ràng như thế, mà Thư Ninh lại là người cực kỳ thông minh, sao có thể không nhìn ra?

“Thực xin lỗi.”

Quý Lạc xin lỗi, Thư Ninh chính là Thư Ninh, sao cô lại có thể đem hắn nhìn thành Quý Bắc?

Thư Ninh an tĩnh mà cầm lấy một quyển sách rồi lật từng trang, không có đáp lại cô.

Quý Lạc ở trong lòng thầm mắng bản thân quá ngu ngốc, hiện tại chỉ có thể nghĩ cách để dỗ tốt Thư Ninh.

Mãi cho đến lúc ăn cơm, Thư Ninh đều không có quan tâm cô, lúc trước tốt xấu gì thì hắn còn gấp đồ ăn cho cô, nghĩ như vậy, chiếc đĩa trong tay Quý Lạc không tự giác mà hướng về phía món gà cô yêu thích nhất, nhưng mà lại bị một đôi đũa khác chặn lại, là Thư Ninh.

Thái độ của hắn rất rõ ràng, chính là không muốn cho cô ăn, Quý Lạc xoay chiếc đĩa qua một hướng khác, đuổi về chiếc đĩa có gà Cung Bảo, quả nhiên lại bị hắn chặn, chờ thời điểm cô thử kẹp một miếng thịt viên tứ hỷ, Thư Ninh lại không có ngăn cản cô, mà là yên lặng gấp rau xanh lên ăn.

Cha của Thư Ninh ở bên cạnh thì đang cười đến rất vui vẻ, cho đến khi Thư Ninh bắn một ánh mắt tựa tiểu phi tiểu* qua thì ông mới lập tức thu liễm nụ cười lại.

*Cười như không cười

Sau khi cơm nước xong, Thượng Thư liền nói Quý Lạc bởi ông đi dạo tiêu cơm, đi được một nửa, ông đột nhiên nói: “Hôm nay ngươi chọc thẳng bé tức giận?”

Quý Lạc tự nhiên biết người mà Thượng Thư nói tới là ai, cô gật gật đầu.

Thượng Thư thờ dài, nói: “Ngươi có biết Ninh nhi vì sao không cho ngươi ăn đồ ăn đó không?”

Vì sao? Không phải bởi vì hắn tức giận sao?

“Mấy năm nay, thức ăn và điểm tâm mà ngươi ăn ở đây, đều là do thẳng bé tự mình làm. Thời điểm vừa mới bắt đầu, tay thẳng bé toàn là vết thương, ta từng hỏi hắn vì sao lại cứ cố chấp như vậy, đem bản thân làm cho thương tích chồng chất, nhưng hắn lại nói với ta hắn rất thỏa mãn.”

Ý tứ trong lời nói của Thượng Thư đã vô cùng rõ ràng, Quý Lạc lại như bị nghẹn ở trong họng, một vài đáp án đã từng nghĩ qua đều không đúng, cô làm sao cũng không nghĩ tới Thư Ninh thế nhưng lại thích cô, cho nên hôm nay cô đã làm cái gì, cô lại đi coi Thư Ninh thành một người khác, không chỉ có làm tổn thương lòng kiêu ngạo của hắn, mà cũng gián tiếp làm hắn cảm thấy mấy năm nay vẫn luôn là hắn tự mình đa tình.

“Ngươi thích Ninh nhi sao?”

Thích sao? Cô không biết, càng tiếp xúc với người đó trong vị diện, tâm của cô cũng càng ngày càng mềm, dần dần cô liền càng ngày càng không quản được tâm của bản thân.

Quý Lạc không có trả lời vấn đề của Thưng Thưng, nhưng cô lại cảm lòng không đậu mà đi tới chỗ của Thưng Thưng, xuyên qua hoa viên, cô liền nhìn thấy Thưng Thưng đang khoác một chiếc áo khoác màu trắng ngồi ở trên ghế đá, hân cúi đầu giống như đang xem thứ gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Phấn đấu đi tướng quân (16)

Edit:LinhLan601

Beta:Tề Tuyết Đồng

Cô vẫn luôn không có phát hiện, thì ra một người như hân cũng có thời điểm yếu ớt như vậy. Là bởi vì từ trước tới nay hân che dấu sự yếu đuối của mình quá tốt, cho nên làm cô đã quên, cho tới nay, mọi việc đều do hân phải trả giá.

Hiện tại, cô mới nhận ra bản thân đã tiến vào một cái vòng luẩn quẩn, một nhiệm vụ cùng tình cảm luẩn quẩn.

Quý Lạc xoay người muốn chạy, lại không cẩn thận va vào chậu hoa dưới chân. Chậu hoa loảng xoảng một tiếng, lập tức vỡ nát. Thanh âm giữa ban đêm yên tĩnh phá lệ chói tai. Chờ Thưng Thưng quay đầu lại, liền thấy Quý Lạc không biết làm gì mà đứng ở chỗ đó.

Mà Quý Lạc cũng nhìn thấy rõ đồ vật trên tay hân, là một thanh kiếm. Thanh kiếm kia cô vô cùng quen thuộc, bởi vì kiếm tuệ* là do chính tay cô chọn lựa. Cô vẫn luôn cho rằng cô đã ném nó đi, lại không ngờ nó lại ở chỗ này của hân.

*tuệ (穗): tua, tua rua, đây được bện lại. "kiếm tuệ": tua kiếm.

Biểu tình của Thưng Thưng một chút cũng không có quẫn bách vì làm chuyện xấu, ngược lại, vẻ mặt hân vô cùng bằng phẳng. Rõ ràng mới chỉ là một thiếu niên mười bảy tuổi, trên mặt lại phủ kín một tầng đau thương.

“Phụ thân đã nói hết cho ngươi?”

Nếu tới nay cô xuất hiện ở chỗ này, đủ để chứng minh cô đã biết tất cả. Tâm của Thưng Thưng tựa như rơi vào hầm băng, rét lạnh thấu xương. Nhưng hân không thể không duy trì biểu tình trấn định, tận lực khiến chính mình không biểu hiện quá mức để ý đến cô.

“Đúng vậy.”

Thưng Thưng thờ dãi, xoay người lại nói: “Vậy sao ngươi còn không đi?”

Thực xin lỗi, ta không muốn để nàng nhìn thấy bộ dáng chật vật này. So với việc bị nàng cự tuyệt, còn khiến ta khó chịu hơn.

Hân đợi rất lâu, thẳng đến khi hân cho rằng cô đã đi rồi, nhưng một thân thể ấm áp đột nhiên ôm chặt lấy hân, mùi hương hân quen thuộc quanh quẩn bên chóp mũi. Con ngươi hân trừng lớn, thân thể cũng không dám động một chút, hân sợ sẽ đánh vỡ giấc mộng đẹp đề này.

“Thực xin lỗi.”

Đây là lần thứ hai trong ngày hôm nay hân nghe được cô nói xin lỗi. Mỗi một lần, đều làm hân cảm thấy sợ hãi.

“Xin lỗi vì cái gì?”

Quý Lạc hít sâu một hơi, rồi mới nói: “Thực xin lỗi, ta không thể làm như chàng mong muốn, ta không đi.”

Trong nháy mắt ấy, Thưng Thưng chỉ cảm thấy trong lòng run lên một chút. Thông minh như hân, lúc này lại có chút trì độn, không hiểu lời nói của cô có ý tứ gì.

“Lời này của ngươi..... Là có ý gì?”

“Ý của ta chính là, ta thích chàng nên ta sẽ không đi.”

Giờ phút này, Thưng Thưng bỗng cảm thấy, hân sống gần ấy năm chính là vì chờ một câu nói này. Mà hiện tại, hân đã chờ được rồi.

Hân lập tức xoay người, ôm cô thật chặt.

Quý Lạc nhìn hân một hồi lâu, lại nói thêm “Thực xin lỗi.”

Trong mắt Thư Ninh như có ánh nước. Hấn mỉm cười, nói: “Không quan hệ, việc đó với nàng không có quan hệ.”

Nháy mắt, từng giọt nước mắt lóng lánh theo gương mặt Quý Lạc rơi xuống, một giọt lại một giọt.

Thư Ninh vội vàng giơ tay lau đi. Thời điểm hấn phát hiện không thể lau hết liền dứt khoát hôn lên đôi mắt cô. Lòng mi cô run rẩy, tựa như là dòng điện tê dại khe khẽ tràn vào lòng hấn. Đôi mắt Quý Lạc hồng hồng, ánh nhìn mềm mại, tựa như đóa hoa nhài sau cơn mưa.

“Chàng...có muốn hôn ta...”

Một câu nói, liền đem toàn bộ lí trí cùng tính tảo trong đầu Thư Ninh đánh nát. Hấn cúi đầu, hôn xuống môi cô.

“Vậy, thanh kiếm này là do chàng lấy trộm?”

Quý Lạc dựa vào lồng ngực Thư Ninh, hỏi.

Thư Ninh bất đắc dĩ nói: “Không phải là trộm. Lúc trước, nàng chỉ lo cùng Quyết..... Ở bên cạnh hấn, cho nên đã quên đi nó.”

Hấn không muốn nói ra hai chữ Quyết Y, mà thanh kiếm này, lại là ở lúc trước hấn đứng trong góc nhìn bọn họ đùa giỡn với nhau, chờ đến khi bọn họ đều đã quên nó, hấn mới động tâm tư nhặt nó về, vẫn luôn giữ lại cho tới tận hôm nay.

“Nga, vậy vì sao chàng lại thích ta?”

Vấn đề này, Thư Ninh có chút không muốn trả lời, nhưng nhìn thấy đôi mắt sáng lấp lánh của cô, hấn lại không muốn cô thất vọng.

Vì thế hấn nói: “Bởi vì nàng có thể bảo vệ ta.”

Gi? Cái này mà cũng tính là thích sao?

Thư Ninh cười giả hoạt như một con hồ ly, trong lòng lại nói, bởi vì là nàng, cho nên mới thích.

Nhưng mà Thư Ninh, người ta phải bảo vệ, không chỉ có một mình chàng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Phấn đấu đi tướng quân (17)

Edit:LinhLan601

Beta:Tề Tuyết Đồng

Mấy ngày nay, Quyết Y phát hiện Quý Lạc cùng Thư Ninh rất không thích hợp. Quan hệ giữa họ tựa hồ trở nên vô cùng tốt. Mãi cho đến khi hấn nhìn thấy hai người ôm nhau, hấn mới biết được, thì ra là bọn họ đã ở bên nhau.

Cảm giác bị phản bội, thống hận lập tức dâng trào trong lòng hấn. Hấn vẫn luôn cho rằng Quý Lạc thích hấn, không nghĩ tới hấn thế mà lại bại bởi một phé nhân tay trái gà không chặt.

Thư Ninh Thư Ninh Thư Ninh. Hiện tại hấn chỉ nghĩ nên giết chết Thư Ninh như thế nào mới tốt. Hấn muốn cho Thư Ninh tuyệt vọng cùng cực mà chết đi.

Chờ đến khi Thư Ninh rời khỏi, Quyết Y liền đi đến bên cạnh Quý Lạc, nói: “Người cùng Thư Ninh đang ở bên nhau?”

Quý Lạc kinh ngạc vì hấn đã biết rõ, cũng không phủ nhận, ngược lại cười nói: “Đúng vậy.”

Câu trả lời của cô không thể nghi ngờ càng khiến hấn càng tức giận hơn. Hấn che giấu nội tâm đang sôi trào hận ý của mình, ôn tồn nói: “Người có thể ở bên ta mấy ngày không? Chỉ mấy ngày thôi.”

Quý Lạc kiên quyết lắc đầu: “Không được.”

Như vậy cũng không được? Quyết Y thống khổ nhìn nàng, ánh mắt đầy cầu xin: “Chỉ mấy ngày mà thôi. Sau đó, ta sẽ không bao giờ quần lấy người nữa.”

Sau khi cân nhắc lợi hại, cuối cùng cô vẫn đồng ý. Như vậy cũng tốt, cô không có khả năng bảo vệ hân cả đời. Bởi vì hiện tại, cô chỉ muốn bảo vệ duy nhất một người, người kia chính là Thư Ninh, chứ không phải là hân.

Mấy ngày nay, Quyết Y giống như người không có việc gì làm, chỉ mang cô đi dạo khắp nơi. Mà cô bởi vì muốn bồi hân, nên cũng không có thời gian đi gặp Thư Ninh.

Cuối cùng đến một ngày, Quyết Y đột nhiên muốn đưa cô đi uống rượu. Trong lòng Quý Lạc lập tức sinh ra cảnh giác. Vị diện trước cũng có thời điểm như thế này. Tuy rằng cô cảm thấy Quyết Y sẽ không làm như vậy, nhưng lòng người khó phòng, cô chỉ dám nhấp một chút rượu trong ly.

Nhưng dần dần, cô cảm giác thân thể có chút vô lực. Quả nhiên, cô vẫn trúng kế. Quý Lạc nỗ lực ổn định thân mình, không để Quyết Y nhìn ra khác thường.

Thấy hai tay Quyết Y đang định chụp xuống, Quý Lạc liền nghe thấy giọng nói của Thư Ninh.

Hân nói: “Các người mang ta tới nơi này làm gì?”

Quý Lạc muốn mở miệng nói chuyện, lại phát hiện bản thân không thể phát ra âm thanh, thậm chí, thân mình còn không thể nhúc nhích.

Quyết Y thấy vậy liền vừa lòng cười một tiếng. Lúc này hân mới đi ra bên ngoài.

Sự xuất hiện của hân làm Thư Ninh cực kì sửng sốt. Nhưng rất nhanh hân liền phục hồi tinh thần lại, đứng ở nơi đó không nói chuyện. Cuối cùng vẫn là Quyết Y thiếu kiên nhẫn trước: “Người không hỏi ta vì sao lại sai người đưa người tới nơi này?”

“Còn cần phải hỏi sao? Nếu ta đoán không sai, Lạc Lạc cũng ở chỗ này, cho nên, hiện tại nàng ấy đâu rồi?”

“Người không cần biết. Sau khi người chết, nàng ấy chính là của ta.”

“Quả nhiên.”

Ánh mắt châm chọc của Thư Ninh làm tim hân đau đớn. Hân cầm lấy thanh chủy thủ trên bàn, kẻ lên cổ Thư Ninh: “Người không sợ chết?”

“Sợ, nhưng người sẽ để ta sống sao?”

Quyết Y cười ha ha hai tiếng, sau đó mới nói: “Thư Ninh à Thư Ninh, người vẫn thông minh như vậy, nhưng thực đáng tiếc, đúng là sẽ không.”

Nói xong, hân liền ra hiệu cho người bên cạnh. Người nọ lập tức tiến lên, không chút khách khí xé rách quần áo của Thư Ninh. Chờ đến khi trên cổ Thư Ninh lộ ra da thịt tuyết trắng, người nọ liền cười gian hai tiếng rồi muốn hôn lên.

Nhưng lúc này, Thư Ninh lại bắt đầu ho khan kịch liệt. Quý Lạc ở trong phòng nghe thấy vô cùng khó chịu. Cô gian nan dùng chân móc lấy trăm cài tóc bị ném cách đó không xa trên mặt đất.

Thư Ninh ho khù khụ, trong miệng chậm rãi chảy ra máu tươi, tên kia hoảng sợ, trực tiếp nhảy ra cách Thư Ninh mấy mét.

Khóe môi Thư Ninh nở ra một nụ cười sáng lạn. Hân nhỏ giọng nói: “Vốn dĩ ta cũng không còn sống được bao lâu nữa, người có thể còn có cơ hội. Nhưng hiện tại, người thua rồi.”

Lần này nên là hân nói xin lỗi với cô. Lạc Lạc, thực xin lỗi, ta phải đi trước một bước.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Phấn đấu đi tướng quân (18)

Beta: Minh Nguyệt

"Người....." Quyết Y vốn còn đang tồn tại oán niệm đối với hân bỗng có chút luống cuống, hân không nghĩ tới mọi chuyện sẽ biến thành như vậy, tuy rằng hân quả thực muốn Thư Ninh chết, nhưng mà hân cũng không có muốn hân ta sẽ chết nhẹ nhàng như vậy.

Hoặc là nói, hân thật sự nhát gan, bởi vì Quý Lạc sẽ không tha thứ cho hân.

Quý Lạc ở bên trong còn không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, chờ lúc sau cô vô tình làm rơi kim châm, cổ hết sức mà nhặt lên, hung hăng đâm vào cánh tay mình một nhát, đau, nhưng mà lại có thể khiến cô tạm thời thanh tỉnh.

Cô lão đảo đi ra ngoài, lại thấy được cảnh tượng mà trong hồi ức cô cũng không dám nghĩ đến. Trên mặt Thư Ninh toàn là máu, nhưng bộ dáng lại vô cùng an bình, sau khi nhìn thấy Quý Lạc, trong nháy mắt hẳn bỗng có chút khổ sở, khổ sở vì đã để Quý Lạc tận mắt nhìn thấy hẳn chết đi, khổ sở vì còn có rất nhiều chuyện hẳn vẫn chưa cùng cô làm, khổ sở.....

Hắn muốn mỉm cười, để cho Quý Lạc nhớ kỹ bộ dáng tốt đẹp nhất của hắn, nhưng mà vẫn thất bại, bởi vì máu tươi liên tục chảy ra nên làm cho hắn thập phần thống khổ, nhưng hắn vẫn khẽ mở môi, nói một câu cuối cùng: "Ta yêu nàng."

Không có thanh âm, Quý Lạc sững sờ đứng ở tại chỗ, vừa định nói lại một câu ta cũng yêu chàng, Thư Ninh lại nhắm mắt lại, làm Quý Lạc không kịp trở tay.

Cùng lúc đó, thanh âm nhắc nhở của hệ thống bỗng truyền đến, 【 Nhiệm vụ thất bại, mục tiêu nhiệm vụ không còn hơi thở! 】

Quý Lạc tựa hồ hiểu ra cái gì, cô nhắm chặt hai mắt, Quyết Y lúc này lại nghĩ muốn tới gần cô, hẳn giải thích nói: "Quý Lạc, ta....."

"Cút!" Cây trâm trong tay Quý Lạc trực tiếp bay ra ngoài, vừa lúc cắm ở trên vai trái của Quyết Y, hẳn đau đến nỗi hô nhỏ một tiếng.

"Ta quá ngốc, vì loại người như ngươi mà lãng phí thời gian lâu như vậy."

Nói xong, cô liền cười ha ha, sau đó bế Thư Ninh đang nằm ở trên mặt đất lên, ôn nhu mà nói: "Chúng ta về nhà, thực xin lỗi."

Hệ thống lúc này còn thêm phiền, vẫn luôn cảnh cáo cô phải trở lại không gian, Quý Lạc trực tiếp rống lên một câu: "Nếu nói nữa thì sẽ biến mất."

Thời điểm cô đem Thư Ninh trở về phủ Thượng Thư, Thượng Thư giống như là đã sớm đoán được kết cục, im lặng không nói, nhưng cả người như là già đi mười tuổi, về mặt một môi.

Cô đem Thư Ninh tới phòng của hắn, bản thân thì an tĩnh ngồi xuống mặt đất, nắm tay hắn, không ngừng nói: "Thực xin lỗi Thư Ninh, là ta không bảo vệ tốt chàng."

Nhưng hiện tại cho dù cô có nói vô số lời xin lỗi thì cũng vô dụng, hắn sẽ không bao giờ ôn nhu mà cùng cô nói chuyện, sẽ không bao giờ sủng nịch mà nhìn cô, nghĩ đến đây, Quý Lạc liền cảm thấy thống khổ không chịu nổi.

Thời điểm cô nhìn thấy một bản chép tay bên gối đầu của Thư Ninh, không cảm lòng được liền cầm lấy rồi mở ra xem, phát hiện bên trong đều ghi lại tất cả mọi chuyện về cô.

"Vĩnh Nguyên ngày năm tháng ba năm mười bảy, thời điểm lần đầu tiên nhìn thấy nàng, ta đang bị một đám người xấu vây quanh, ở thời điểm ta sợ hãi nhất, nàng đã xuất hiện, khi đó ta cảm thấy nàng thật tốt đẹp, thậm chí làm ta không rời được mắt, người luôn luôn yên tĩnh như ta lại phá lệ mà giữ nàng lại."

"Vĩnh Nguyên ngày sáu tháng ba năm mười bảy, đây là lần thứ hai ta nhìn thấy nàng, tuy rằng lúc này là do ta tự mình chủ động tới, nhưng ta rất vui vẻ, bởi vì ta rốt cuộc cũng lấy hết can đảm để dậy sớm làm điểm tâm rồi đưa tới cho nàng, cho dù nàng không biết, nhưng nhìn thấy nàng vui vẻ, ta liền vui vẻ theo."

"Vĩnh Nguyên ngày mười hai tháng năm năm mười bảy, hôm nay chúng ta cùng đi du hồ, bởi vì nguyên nhân là ta, nên đã làm cho nàng bị liên lụy, nhưng ta còn rất ích kỷ mà mừng thầm, bởi vì ta đã hôn được nàng rồi, có lẽ đối với nàng mà nói thì ta cái gì cũng không phải. Điều duy nhất làm ta không cao hứng chính là, nàng đã có người yêu."

"Ta không thích nàng gọi tên của Quyết Y, bởi vì nhũ danh của ta cũng gọi là Quyết Y, ta nghĩ chỉ muốn nàng đem ta trở thành một người độc lập, mà không phải là những người khác."

"Vĩnh Nguyên ngày mười chín tháng tám năm hai mươi, ta phải nhớ kỹ ngày này, đây sẽ là ngày tuyệt vời nhất trong cuộc đời của ta, nhưng ta cũng rất thống khổ, ta không biết còn có bao nhiêu thời gian để có thể bồi nàng."

"....."

Sau khi xem xong, Quý Lạc liền nhẹ nhàng in một nụ hôn ở trên môi hắn, đồng thời cũng làm ra một cái quyết định.

Thư Ninh, chờ ta.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (1)

Trở lại không gian, Quý Lạc liền vội vã hỏi Nhị Linh: “Quý Bắc có phải cũng giống với tình huống của ta hay không?”

Nhị Linh không nghĩ tới Quý Lạc nhanh như vậy đã nhìn ra được có điều không thích hợp, nó trả lời theo đúng sự thật, 【 Ta không biết, nhưng ta có thể khẳng định số liệu quả thực có chút không thích hợp, có lẽ hẳn thật sự cũng cùng nhau lại đây, nhưng có lẽ cũng không có, chuyện này chỉ có thể dựa vào chính người tự đi tìm hiểu. 】

Đáp án này làm cho trong lòng Quý Lạc vui vẻ, cô có thể không chút do dự khẳng định mọi chuyện thật sự giống như cô nghĩ, hơn nữa cô có dự cảm, cô nhất định sẽ lại lần nữa nhìn thấy Thư Ninh.

【 Nhiệm vụ lần này thất bại, nhưng bởi vì số liệu của hệ thống bị mất đi, nên sẽ không trừ tích phân của người, nhưng mà người sẽ bị đưa vào thể giới trừng phạt, ở nơi đó người sẽ không nhận được bất kì ưu đãi nào. 】

Nói cách khác, lần này sẽ không có bất kì đạo cụ gì để cho cô sử dụng.

“Truyền cốt truyện.”

Đây là một thể giới hắc ám, khiến cho người khác cảm thấy sợ hãi, nơi này, con người không hề là bá chủ của thế giới, địch nhân lớn nhất của con người là tang thi bỗng xuất hiện, làm thế giới vốn đang có 60 tỷ người trong mấy ngày ngắn ngủn chỉ còn sót lại mấy chục vạn người, chúng nó làm cho con người rơi vào trong sợ hãi.

Mà nguyên chủ, lại là tang thi hoàng.

Đây có thể nói là pháo hôi lớn nhất trong cốt truyện, vốn dĩ nguyên chủ vẫn luôn là một học sinh cao trung được ba mẹ yêu thương, cuộc sống hẳn là phải vô ưu vô lo, nhưng một trận virus đột kích, làm cô nháy mắt biến thành cô nhi không cha không mẹ, không chỉ có như thế, cô còn tuyệt vọng phát hiện bản thân dần dần có biểu hiện của tang thi, móng tay bén nhọn cùng với răng nanh.

Chuyện này làm cô vô cùng sợ hãi, tuy rằng cô không có biến thành cái xác không hồn, nhưng đồng thời, cô cũng không còn là con người nữa.

Cô luôn luôn mềm yếu nên đã xin giúp đỡ từ bạn trai Lâm Hiên, Lâm Hiên không làm cho cô thất vọng, cho dù cô có biến thành như vậy, hẳn lại vẫn như cũ chiều chuộng cô, không có vứt bỏ cô.

Sau đó con người bắt đầu thức tỉnh dị năng, đây cũng làm cho con người đối với tương lai bắt đầu sinh ra một tia hy vọng, thậm chí có rất nhiều người cho rằng mình sẽ là chúa cứu thế của thế giới này, Lâm Hiên cũng thức tỉnh dị năng hệ lôi cường đại nhất, hơn nữa còn có nguyên chủ khổng lồ chế ngự lực của tang thi cấp thấp, rất mau, hẳn liền thành lập được căn cứ của bản thân.

Lúc này nữ chủ Hướng Vi bỗng nhiên xuất hiện, dung mạo của cô ta làm cho Lâm Hiên kinh ngạc cảm thán, Lâm Hiên bắt đầu nghĩ mọi cách để lấy lòng cô ta, thời điểm hẳn phát hiện cô ta thể nhưng có được một ít dị năng không gian, hẳn liền không chút do dự mà vứt bỏ nguyên chủ, hơn nữa còn không lưu lại một đường sống nào, hẳn giết cô.

Từ đầu đến cuối, nguyên chủ chỉ là đá kê chân của Lâm Hiên mà thôi.

【 Tuyên bố nhiệm vụ! 】

Nhiệm vụ một: Khiến Lâm Hiên không được chết từ tế.

Nhiệm vụ hai: Cứu vớt địa cầu.

Tích phân khen thưởng: Không có (Vĩ diện trừng phạt không cho tích phân khen thưởng)

Nhiệm vụ thất bại thì tích phân sẽ hoàn toàn bị trừ bỏ.

Sau khi xem xong, Quý Lạc chỉ cảm thấy thật hổ cha nó, không có tích phân còn chưa tính, cái nhiệm vụ cứu vớt địa cầu kia là cái quỷ gì vậy? Nếu như không hoàn thành nhiệm vụ, vậy tích phân mà cô cực cực khổ khổ kiếm được chẳng phải là sẽ mất sao?

Cô còn chưa có kịp chửi rủa thì đã bị hệ thống truyền tống qua, chờ thời điểm cô mở mắt ra, trong đầu liền có ký ức không ngừng xuất hiện.

Cho nên hiện tại chắc là thời điểm cô hẳn là vừa mới biến thành tang thi nhưng chưa bị ai phát hiện.

May mắn hệ thống đưa cô đến đúng lúc này, bằng không nhiệm vụ này thật đúng là tiến hành không nổi nữa.

Bởi vì mới vừa biến thành tang thi, tay chân cô vô cùng cứng đờ, miễn cưỡng chỉ có thể thẳng chân mà đi, thật vất vả mới đi tới bên gương soi, cô thiếu chút nữa là đã bị người bên trong hù chết, khuôn mặt trắng bệch màu xanh lá, hai mắt đại ra, môi đen nhánh, cô muốn nở một nụ cười mỉm, vô trong gương thì lại nhẹ răng trợn mắt xấu muốn chết, vì thế cô liền vội vàng di chuyển tầm mắt, không nghĩ lại tiếp tục nhìn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 99: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (2)

Beta: Minh Nguyệt

Bởi vì biến thành tang thi, Quý Lạc hoàn toàn không cảm giác được đói khát, hơn nữa bản thân nguyên chủ chính là tang thi hoàng, dục vọng đối với người sống cũng là thấp đến không thể thấp hơn nữa, cho nên Quý Lạc hoàn toàn không cần lo lắng về vấn đề đồ ăn.

Thứ duy nhất làm cô bối rối chính là bàn tay cùng móng tay, tay cùng móng tay cô đã hoàn toàn bị biến đen, làm cho cô dờ khóc dờ cười chính là khi cầm một món đồ gì thì đều không cẩn thận mà phá đi mất, cũng giống như khi cô rửa sạch dưa hấu trong tủ lạnh, không cẩn thận, dưa hấu đã bị móng tay cô đâm đến hoàn toàn giàn giụa nước sốt.

Nhưng móng tay này cũng là một cái vũ khí, cho nên cho dù Quý Lạc cảm thấy nó phiền thì cũng chỉ có thể lưu lại, không chừng còn có thể cứu mạng.

Có điều cái móng tay này quả thật là một thứ phiền toái, vạn nhất như bị phát hiện, có khả năng cô sẽ bị mọi người đánh thành cái sàng.

Cô ở nhà lục tung cả buổi rớt cuộc cũng tìm được một lọ sơn móng tay, cô vụng về mà vạn cái nắp ra, đem móng tay màu đen từng bước từng bước tô thành màu đỏ, trừ bỏ bên ngoài nhìn không được đẹp mắt, thì mặt khác cũng không tệ lắm, ít nhất sẽ không bị nhận ra.

Để ngừa vạn nhất, cô đi tìm một cái bao, bên trong bỏ một vài thanh đao, còn có bình sơn móng tay kia cũng mang theo, cuối cùng cô suy nghĩ một chút, vẫn nên đem đồ ăn còn thừa trong nhà theo luôn, tốt xấu gì cô cũng muốn nguy trang thành con người, dù sao không có khả năng đồ ăn gì cũng đều không mang theo đi?

Sau khi tất cả đều đã được chuẩn bị tốt, Quý Lạc liền bỏ tay lên trên then chốt cửa, vị diện này không giống với các vị diện đơn giản khác, một khi không cẩn thận thì có khả năng cô sẽ chết, cho nên nếu ra khỏi cái cửa này, liền biểu thị cô sẽ bắt đầu sống ở bên trong nước sôi lửa bỏng.

Nhưng mà cô, không còn đường lui nữa rồi.

Hít sâu một hơi, Quý Lạc liền mở cửa ra.

Chân vừa mới vurun ra liền dẫm phải một thứ mềm như bông, cô cúi đầu nhìn lại, là một khối thi thể bị xé rách đến chỉ còn một chút da thịt, hơn nữa ngẩng đầu nhìn lại thì không phải chỉ có một khối, làm cho cái không gian nhỏ hẹp này tràn đầy mùi hôi thối, tuy rằng khứu giác của cô đã không phải người bình thường, nhưng cô vẫn có thể tưởng tượng ra loại hương vị này.

Nơi đây không nên ở lại lâu, Quý Lạc khổng chế đôi chân đang cứng đờ, chậm rãi đi xuống lầu.

Chờ thời điểm cô nhìn thấy một đám tang thi ở bên ngoài, da đầu liền có chút tê dại. Thậm chí còn có tang thi đem cô trở thành đồng loại, chạy tới bên cô chào hỏi.

“Ngao ô.” Xin chào a.

Quý Lạc trong đầu còn đang suy nghĩ làm thế nào để đáp lại, trong miệng liền phản xạ có điều kiện mà trả lời: “Ngao ô.” Xin chào.

Tang thi kia hiển nhiên vô cùng cao hứng, thử hai hạ nha, sau đó nhìn thấy cách trang điểm của Quý Lạc thì lại nói: “Ngao ô ngao ô ngao.” Sao người lại ăn mặc giống con người vậy?

Cô còn chưa kịp đáp lại, tang thi trước mặt còn đang có ý tốt nói chuyện với cô đã bị bạo đầu, trong lúc nhất thời óc liền bắn ra, may mắn Quý Lạc trốn đi mau, bằng không liền phải tiếp thu lễ rửa tội óc.

Mà tiểu ca làm cho cương thi có ý tốt kia bạo đầu còn tự cho là bản thân đã làm được một chuyện vĩ đại cỡ nào, một bên đắc ý mà đảo qua bên người vài người một bên lớn tiếng nói với cô: “Còn không đi qua? Tính chờ bị tang thi ăn thịt luôn sao?”

Người này, đúng là bạn trai của nguyên chủ, vai chính của thế giới này, Lâm Hiên.

Xem bộ dạng này của hắn, thì hắn cũng không có nhận ra cô, phỏng chừng là do cô mang mũ cùng khẩu trang đi.

Cô tận lực giảm bớt tốc độ nên bước trên đường, như vậy thoát nhìn thì không khác người bình thường là mấy, Lâm Hiên thấy cô nghe lời mà đi tới, liền vừa lòng gật đầu, sau đó cầm súng trong tay vào bao súng bên hông, rồi mới nói: “Về sau cô hãy đi theo chúng tôi, tôi sẽ bảo vệ cô.”

Quý Lạc giả vờ vô cùng cảm kích gật gật đầu, còn chuẩn bị đưa cho hắn một cái ánh mắt cảm kích, nhưng nhớ tới bản thân đã không còn là con người, biểu tình cũng không còn bao nhiêu, vẫn là nên từ bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 100: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (3)

Beta:Minh Nguyệt

Đi cùng Lâm Hiên còn có năm người khác, bốn nam một nữ, những chàng trai đó đối với chuyện cô gia nhập thì không có ý kiến gì hết, mà cô gái còn lại thì lập tức tỏ vẻ bất mãn.

“Lâm Hiên, anh có làm hay không? Nhìn bộ dáng cô ta xao vàng vọt thì sẽ chỉ biết mang lại phiền toái cho chúng ta thôi, em không đồng ý cho cô ta gia nhập.”

Lời nói của cô kỳ thật cũng không sai, đây đã không còn là xã hội lúc trước có thể tùy ý giúp đỡ mọi người, nếu thật sự mang theo một người không hề trợ giúp được bọn họ, đến lúc đó không chỉ có sẽ liên lụy đến bọn họ, ngay cả đồ ăn không còn thừa nhiều lắm đều phải chia cho cô một nửa.

Nghĩ vậy, tâm của một vài người liền bắt đầu dao động, Lâm Hiên vốn đang nghĩ làm anh hùng cũng bắt đầu suy xét lại, rốt cuộc chờ lát nữa hắn còn muốn đi tìm bạn gái của mình, nếu thêm một người nữa mà nói thì quả thật có chút khó khăn.

Hắn còn đang do dự, thì Quý Lạc đã mở miệng. Thanh âm cô vô cùng khàn, nghe giống như là đã lâu không nói chuyện: “Không cần phiền mọi người, tôi tự mình..... Đi.”

Cô gái kia thấy cô thức thời như vậy thì rốt cuộc cũng thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó giữ chặt Lâm Hiên nói: “Nếu người ta đã nói như vậy, thì chúng ta cũng nên đi thôi, lúc trước thiếu chút nữa là cô ta đã bị tang thi ăn mất, chúng ta cứu cô ta đã là tận tình tận nghĩa lắm rồi.”

Quý Lạc nghe được cô ta ở nơi đó tự biên tự diễn bồng có loại cảm giác tốt đẹp hết chỗ nói rồi, dứt khoát xoay người đi về hướng ngược lại, dù sao cô cũng không muốn theo chân bọn họ cùng nhau đi.

Đến nỗi Lâm Hiên vốn còn có chút do dự, nhưng thấy Quý Lạc sáng khoái mà rời đi, trong lòng liền không còn rối rắm, dù sao cũng là do chính cô tự đi, cũng không phải là do hấn đuổi cô đi, nghĩ như vậy, Lâm Hiên không hề còn gánh nặng nữa mà hướng phía cầu thang đi đến.

Đại khái đi được vài dặm đường, Quý Lạc liền muốn ngồi nghỉ một lát, mới vừa ngồi xuống, cô liền nghe thấy có người ở phía sau lưng cô nói: “Nhìn xem tôi đã thấy được gì này? Một con người có ý thức của tang thi?”

Đờ mò, thế mà cũng có thể bị phát hiện? Quý Lạc mang theo tâm lý may mắn, nghĩ cho dù chết cũng không quay đầu, người nọ lại vòng tới trước mặt cô, Quý Lạc ngẩng đầu, chỉ thấy người nọ mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng, ở thời điểm tất cả mọi người mặt xám mày tro thì chỉ có một mình hấn là quanh thân không dính bụi trần, cho dù là áo sơ mi trắng thì cũng không nhìn ra được một chút vết bẩn trên mặt áo.

Tóc mái hấn che khuất đi đôi mắt, nhưng chỉ cần nhìn khuôn mặt củ ấu rõ ràng của hấn thì liền biết hấn nhất định lớn lên rất tuấn tú, mà giờ phút này, hấn cũng rất có hứng thú mà nhìn chằm chằm cô, như là đang nhìn một món đồ gì thú vị lắm.

Quý Lạc liền bắt đầu giả chết, không cho hấn bất kì cái đáp lại nào, hấn dứt khoát làm tới ngồi xuống bên cạnh cô, sau đó từ vaili xách tay mang theo lấy ra một quyển notebook, ngón tay thon dài giống như đàn dương cầm ghi lại thứ gì đó ở trên máy tính, hấn một bên ghi một bên nói: “Đừng giả vờ nữa, có thể nói tôi và cô đều đang đi chung một con thuyền, cô biết né tránh chướng ngại, thời điểm mệt mỏi thậm chí còn biết nghỉ ngơi, cho nên cô vẫn còn lưu lại ký ức của con người đúng không?”

Xem ra hấn cũng không có hoàn toàn đoán được, Quý Lạc thở dài nhẹ nhõm một hơi, ngàn vạn lần không nên để cho hấn biết bản thân vẫn là một người bình thường, để cho hấn cho rằng bản thân chỉ còn lưu lại ý thức của con người thì mới tốt.

Vì thế cô liền thấp giọng rống lên vài tiếng ngao ô ngao ô, tỏ vẻ bản thân đáp lại, mà hấn lại một phen kéo khẩu trang của cô xuống, Quý Lạc tức khắc 囧, cô liền đem lợi bị lộ ra và hàm răng thu trở về.

“Ừm, bên ngoài cũng không có nhiều biến hóa, thậm chí cũng không có hư thối.”

Sau khi hấn đem vài điều này ghi lại, thì mới khép notebook lại, sau đó nói: “Tôi tên là Cố Tiểu, gọi hai tiếng nghe thử xem?”

Quý Lạc như hấn mong muốn mà nói hai tiếng ngao ô ngao ô, sau đó liền nhìn thấy hấn hiểu rõ gật đầu, nói: “Đã biết, cô tên là ngao ô, về sau tôi sẽ gọi cô là ô ô đi.”

Quý Lạc học máu, cô khi nào thì tên là ngao ô?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (4)

Beta:Minh Nguyệt

Lúc này, Quý Lạc mới bắt đầu sờ móng tay của bản thân, cô đang suy xét có nên cào chết người trước mặt này hay không, dù sao lấy thể chất hiện tại của cô, hẳn là có thể đánh thắng được hắn, hơn nữa, hắn đã biết bí mật của cô, tuy rằng không phải toàn bộ, nhưng nếu để cho người khác biết được, thì chính là điểm trí mạng đối với cô.

Mà hiện tại chính là thời cơ tốt, Cố Tiểu đang đưa lưng về phía cô, hắn đang thu thập vali xách tay của bản thân, nếu cô cẩn thận một chút, thậm chí có thể làm tới thần không biết quỷ không hay.

Ba bước, hai bước, một bước, Quý Lạc nâng tay lên, răng nanh trong miệng cũng lộ ra, vạn nhất nếu móng tay không dùng được, thì vô còn có miệng mà.

Mất thấy tay sắp đụng tới vai hắn, Cố Tiểu đột nhiên không kịp phòng ngừa mà quay đầu lại làm cô vội vàng thu hồi tay, nhưng mà miệng vẫn là một bộ dáng muốn cắn người, trong lòng cô thoáng hiện lên các loại ý niệm tới tới lui lui. Xong rồi, bị phát hiện rồi, nên đánh bừa hay là bỏ chạy?

Cô còn chưa kịp nghĩ xong nên làm thế nào cho tốt, miệng đã bị nhét vào một thứ đồ vật, Quý Lạc tròn mắt nhìn xuống phía dưới, liền thấy được một củ cà rốt đỏ phấn nộn, mà củ cà rốt này không biết sao lại xui xẻo mà vừa lúc dừng ở dưới răng nanh của cô.

“Chỉ có cái này thôi, tạm chấp nhận nghiêng răng đi.” Hắn thấy củ cà rốt ngoài miệng Quý Lạc có chút lệch, liền bình tĩnh mà lấy nó xuống, sau đó tìm góc độ mà cắn cho rằng rất hoàn mỹ rồi lại bỏ vào miệng cho cô, “Cứ như vậy đi, chờ tôi nghiên cứu ra nước thuốc rồi lại cho cô đổi thứ mới.”

Quý Lạc vốn dĩ muốn cùng hắn liều mạng nghe thấy một câu này liền áp xuống cái ý niệm đó, nghiên cứu nước thuốc? Cố Tiểu..... Đờ mờ, hẳn sẽ không phải là Cố tiến sĩ nghiên cứu ra được virus khác chế tang thi chứ?

Ở trong cốt truyện miêu tả về hắn

rất ít, điều duy nhất biết được chính là hắn là một thiên tài, là thiên tài đã nghiên cứu ra được giải được virus khác chế tang thi.

Nhưng mà hắn làm người thì rất là kiêu ngạo kỳ quái, đến cuối cùng cũng không có lợi dụng được hắn tạo ra được để cứu vớt địa cầu.

Tổng thể mà nói, đây là một người tùy hứng có thực lực.

Xem ra, muốn hoàn thành nhiệm vụ thật đúng là không thể không yêu cầu hắn.

Không bằng, trước lấy được hảo cảm của hắn đã?

Quý Lạc muốn nở một nụ cười để lấy lòng hắn, hậu quả đúng như cô mong muốn đối phương sau khi nhìn thấy liền sợ ngây người, cô dự tính rèn sắt khi còn nóng tiếp tục gia tăng độ hảo cảm, kết quả đối phương không chút do dự đem khẩu trang lúc trước mở ra lấy sét đánh không kịp bưng tai mà giúp cô mang lại, sau đó nói: “Chỉ là một cây cà rốt mà thôi, không cần cảm kích tôi như vậy.”

Nội tâm tan vỡ!

May mà Cố Tiểu không có đuổi cô đi, vì thế cô liền có lý do quang minh chính đại mà tiếp cận hắn, nếu hắn không có đeo vào cổ cô một sợi dây thừng thì lại càng tốt.

Cô còn nhớ rõ Cố Tiểu vừa rồi một bên đưa cho cô một sợi dây thừng một bên lầm bầm tự nói: “Tuy rằng có khả năng cô giống với tang thi thông minh, nhưng mà để ngừa vạn nhất, tôi liền phá lệ dẫn cô vậy.”

Sau đó, Quý Lạc đã trở thành động vật nào đó bị hắn “Dẫn”.

Nghĩ đến đây, cô liền muốn ngửa mặt lên trời hét to, đây là cái nhiệm vụ gì vậy a, cô một lần so với một lần càng không làm nên trò trống gì, lần này tốt xấu gì cũng là một tang thi hoàng, thể nhưng một chút năng lực cũng không có.

Bởi vì mang theo Quý Lạc, nên một đường này Cố Tiểu đi rất an toàn, tang thi từ bên cạnh hắn đi qua cũng đều không có liếc nhìn hắn một cái. Cố Tiểu luôn luôn sợ phiền toái đối với chuyện này rất là vừa lòng, mở vali xách tay ra rồi lấy ra một món đồ, nói: “Này, thưởng cho cô, vốn dĩ chỉ còn có một cây cuối cùng, nhưng mà cô lại nghe lời như vậy, cho nên vali xách tay lại nhiều ra thêm một cây.”

Giờ khắc này, Quý Lạc thập phần hy vọng bản thân thật sự không có đầu óc, như vậy liền không cần phải trở thành người không có đầu óc bị lừa gạt.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 102: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (5)

Beta:Minh Nguyệt

Đi một hồi lâu, tuy rằng chân Quý Lạc không có cảm giác, nhưng cũng có chút mệt mỏi, Cố Tiểu đi ở phía trước tựa hồ cũng có chút mệt mỏi, sau đó chỉ thấy hần buông vali xách tay xuống, rồi lấy notebook của bản thân ra, vội vàng đánh vài chữ cái ở mặt trên, có điều trong chốc lát trên màn hình liền xuất hiện một vài điểm đỏ, Cố Tiểu nhìn sơ lược rồi cố nhớ kỹ vị trí, sau đó liền mang theo Quý Lạc đi tới một phương hướng khác.

Chưa đi được bao xa, thì trước mặt bọn họ đã xuất hiện mấy chiếc xe, bề ngoài của những chiếc xe đó nhìn qua thì có chút dơ, nhưng mà lớp xe còn có lớp che nên vẫn hoàn hảo không có tổn hao gì, lúc này Quý Lạc mới hiểu được rốt cuộc Cố Tiểu có bao nhiêu thông minh.

Ngoài dự kiến của cô, Cố Tiểu không có chọn xe vận tải lớn chuyên dụng, mà lại chọn một chiếc xe thể thao nhìn qua vô cùng rực rỡ, thân xe đều là màu sơn đỏ, hần dùng máy tính kết nối với hệ thống bên trong xe, chỉ cần vài động tác thì cửa xe đã được hần mở ra.

Sau đó hần liền nhanh nhẹn lên xe, rút vài sợi dây điện ra rồi mân mê trên tay, động cơ của xe liền vang lên.

Quý Lạc nghĩ thầm may đây là thế giới mật thể, chứ nếu là thế giới bình thường mà có một người như hần tồn tại chẳng phải là muốn nghịch thiên* hay sao?

*Làm trái ý trời

Nghĩ thì nghĩ vậy, nhưng hần thông minh như vậy thì đối với cô vẫn là có ích lợi, vì thế cô cũng lên xe theo, sau đó theo thói quen mà tính cài đai an toàn, toàn bộ quá trình Cố Tiểu đều nhìn chăm chăm cô, cho đến khi Quý Lạc phản ứng lại thì hần mới sâu kín mà nói: “Tôi nghi ngờ cô ngoài có ý thức của nhân loại, thì cô còn.....”

Lời nói còn chưa dứt, tay hần đã bị Quý Lạc đột nhiên thò qua cản cho một ngụm, Quý Lạc đang đánh cược, rồi lại sợ mình giả ngây giả dại vô dụng, làm hần biết được. Hàm răng mới đụng phải da thịt hần, thì cô đột nhiên nhớ tới hần có bị nhiễm bệnh hay không, nghĩ như vậy, lực đạo trong miệng liền bỗng nhiên nhẹ hần, nhưng hàm răng của cô quá sắc bén, nên vẫn có máu từ làn da trắng nõn của hần dần dần chảy ra.

Tâm cô lập tức liền nhắc lên, vạn nhất hần biến thành đồng bọn của cô thì phải làm sao đây, vậy thì còn ai có thể chế tạo ra giải được?

Cố Tiểu nhìn miệng vết thương, tự nhiên mà đem miệng vết thương đặt ở bên môi, sau đó hút hết máu ở trên miệng vết thương, chờ khi hần ngừng đau, miệng vết thương đã không còn vết máu nào, nhìn bộ dáng không chút hoảng hốt gì của hần, Quý Lạc có thể khẳng định hần sẽ không bị nhiễm bệnh, tâm nhắc tới cổ họng rốt cuộc cũng buông xuống.

Mà chỗ cô không nhìn thấy, biểu tình của Cố Tiểu bỗng nhiên trở nên rất khó lường, một lúc sau, khóe miệng hần mới hiện lên một tia cười mỉm.

Xe ở trên đường quốc lộ chậm rãi khởi hành, Quý Lạc ngồi giống như người gỗ đã lâu, kỳ thật cô cảm thấy có chút chán, nhưng cô còn đang tự hỏi tang thì có thể ngủ hay không, vạn nhất cô trở nên kỳ lạ thì phải làm sao đây?

Nghĩ như vậy, Cố Tiểu ở bên cạnh đột nhiên nói: “Cô không ngủ được sao?”

Quý Lạc cứng đờ mà xoay đầu nhìn hần, hần một bên lái xe một bên nói: “Tôi nhớ rõ thời điểm tôi nghiên cứu tang thì thì phát hiện chúng nó rất dễ dàng một rá rồi, nếu cô so với chúng nó thông minh hơn, thì hần là càng thích ngủ mới đúng chứ.”

Phải không? Nếu Cố Tiểu đã nói như vậy thì nhất định không sai, cho nên hiện tại cô có ngủ cũng không thành vấn đề, nghĩ như vậy, Quý Lạc liền chậm rãi khép mắt lại.

Chờ sau khi cô ngủ rồi, Cố Tiểu ở bên cạnh liền tắt xe đi, rồi nhìn chăm chăm Quý Lạc như đang suy tư gì đó, sau một lúc lâu mới một lần nữa khởi động xe.

Trong giấc ngủ, Quý Lạc không có phát hiện làn da vốn dĩ xanh trắng đã phai nhạt đi rất nhiều, nhìn qua không còn dọa người như vậy nữa. Trên mặt còn xuất hiện vết đỏ ửng nên có của con người.

Một giấc này cô trực tiếp ngủ tới tối, ban đêm so với ban ngày thì thường đáng sợ hơn, không chỉ vì năng lực ban đêm của con người không được mạnh, càng vì ban đêm có rất nhiều tang thì thích lui tới.

“Phanh phanh phanh.”

Cửa sổ xe mà đầu Quý Lạc đang dựa vào bỗng truyền đến thanh âm đập cửa, Quý Lạc lập tức bừng tỉnh thức giấc.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 103: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (6)

Beta:Minh Nguyệt

Phản ứng đầu tiên của cô chính là nhìn xem Cố Tiểu bên cạnh sẽ có phản ứng gì, Cố Tiểu nhướn mày, trực tiếp hạ cửa sổ xuống, bóng đêm ngoài cửa sổ trông rất mờ mịt, người bỗng nhiên xuất hiện ở bên cửa sổ thiếu chút nữa đã hù chết Quý Lạc.

Đội cô nhìn kỹ lại, mới phát hiện gương mặt kia nhìn thấy mà thương, đẹp đến nỗi làm người khác nhìn không được mà muốn ôm vào trong ngực để an ủi chăm sóc mới tốt, vẻ mặt của mỹ nhân kia giờ phút này đang tràn đầy hi vọng mà nhìn cô.

À không, chính xác mà nói chính là đang nhìn Cố Tiểu ở bên cạnh cô.

Có lẽ vì sắc trời khá tối, cô ta cũng không có phát hiện Quý Lạc khác với người bình thường, Quý Lạc thì lại đưa lưng về phía cô ta rồi đeo khẩu trang lên lại.

Mỹ nữ tuyệt vời này, đúng là nữ chủ Hường Vi trong cốt truyện.

Cũng không thể trách Lâm Hiên chọn cô ta mà bỏ rơi nguyên chủ, tuy rằng trước khi nguyên chủ biến thành tang thi thì cũng rất đẹp, nhưng mà làm sao có thể so được với người không chỉ đẹp mà lại còn có dị năng thừa thốt như Hường Vi?

Hường Vi vốn là đại tiểu thư ở trong nhà nhận hết sủng ái, bởi vì trận mặt thể này bỗng nhiên tiến đến, ba cô ta liền mang theo hết tiền rồi bỏ trốn cùng tình nhân, mà mẹ của cô ta cũng bởi vì cứu cô ta mà bị tang thi cắn nuốt.

Nghĩ đến đây, cô ta liền rất tuyệt vọng, mắt thấy sắc trời càng ngày càng tối, cô ta phảng phất dự cảm được bản thân sẽ rơi vào kết cục giống như mẹ mình.

Đang ở thời điểm cô ta tuyệt vọng nhất, thì lại thấy được ở cách đó không xa bỗng dừng lại một chiếc xe thể thao. Chiếc xe kia không giống với những chiếc xe khác tứ tung ngang dọc mà dừng lại đại ở một chỗ, ngược lại vô cùng có trật tự mà dừng ở ven đường, cái này làm cho lòng cô ta vốn dĩ đã tuyệt vọng nay lại dâng lên một tia hy vọng.

Vì thế cô ta liền ôm tâm lý may mắn mà qua đó gõ cửa xe.

Mới gõ vài cái, cửa sổ xe liền hạ xuống, trong lòng cô ta lập tức vui vẻ, còn chưa có vui vẻ xong, thì niềm vui lớn hơn nữa liền ập xuống, ngồi ở nơi đó thể nhưng lại là một người đàn ông vô cùng xuất sắc.

Trời cao quả nhiên không có bạc đãi cô ta, giờ trong mắt của cô ta chỉ có mỗi người nam nhân này, tự nhiên bỏ qua Quý Lạc đang ở bên cạnh, theo bản năng cô ta chỉ cho rằng người ngồi bên cạnh hẳn chỉ là một cô gái có bộ dạng bình thường.

“Xin hỏi. .... Có thể cho tôi đi nhờ một đoạn đường được không?”

Lông mi cô ta hơi rũ, mặt mang theo ngượng ngùng, như là hoa đào tháng ba chọc người triu mến, phản ứng của Cố Tiểu cũng không có khiến cô ta thất vọng, hẳn vô cùng thân sĩ mà trả lời: “Đương nhiên là có thể, thưa tiểu thư mỹ lệ.”

Nháy mắt trong lòng Hường Vi liền dâng lên một tia đắc ý, cô ta biết, không ai có thể cản lại được mệnh lực của cô ta, mặt thể thì sao chứ, lấy vẻ đẹp của cô ta, thì sẽ có rất nhiều người giống như tre già măng mọc mà tới giúp cô ta.

Vì thế cô ta có được một tác lại muốn tiến thêm một thước mà nói: “Tôi có thể ngồi ở ghế phụ được không? Tôi có chút say xe.”

Nói xong, liền nhìn thấy Cố Tiểu liếc mắt nhìn Quý Lạc ở bên cạnh một cái, thể là cô ta liền vội vàng ra vẻ khó xử rồi lại xua xua tay, nói: “Nếu anh cảm thấy khó xử thì để tôi ngồi ở phía sau cũng được.”

Lời nói của cô ta có loại ý vị ép dằn cầu toàn, ánh mắt Cố Tiểu bỗng trở nên thâm trầm, đôi mắt nhìn chăm chăm Hường Vi, đôi mắt hẳn thâm thúy lại mê người, Hường Vi chỉ cảm thấy bản thân sắp chìm vào bên trong, sau đó cô ta liền nghe thấy hắn ôn nhu mà nói: “Đương nhiên là có thể.”

Cố Tiểu nói xong liền nói với Quý Lạc đang ngồi ở bên cạnh: “Cô ngồi ở phía sau đi.”

Quý Lạc thầm phỉ báng trong lòng, cho dù hắn thông minh thì thế nào, quả nhiên vẫn là anh hùng khó qua ải mỹ nhân, có điều như vậy cũng không tồi, vạn nhất hắn có thể vì Hường Vi mà nguyện ý cứu vớt thế giới thì sao?

Nghĩ như vậy Quý Lạc liền lập tức ngoan ngoãn xuống xe, nhường vị trí lại cho Hường Vi, Hường Vi sửa sang lại chiếc váy ngắn, ưu nhã mà sải bước lên xe, cuối cùng còn hất hất tóc với cô, hương thơm trên tóc tỏa ra, quanh quẩn ở khắp trên xe.

“Soái ca, em tên là Hường Vi, anh tên gì?”

Cố Tiểu lấy khăn giấy tinh tế ra rồi lau tay, cẩn thận đến nỗi một ngón tay cũng không buông tha, mà Hường Vi nói lời này tự nhiên chẳng khác nào đang nói với không khí, hần căn bản không phản ứng tới cô ta, nụ cười xinh đẹp của Hường Vi nháy mắt liền xuất hiện một vết rách, trên mặt vô cùng xấu hổ.

Chờ Cố Tiểu lau xong rồi, mới nói một câu: “Cô không cần nói tên của cô cho tôi, chỉ là đi nhờ xe mà thôi, mà cô cũng không phải là ngồi miễn phí.”

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (7)

Edit:LinhLan601

Beta:Tê Tuyết Đồng

“Lời này của anh. .... Là có ý gì?”

Sắc mặt Hường Vi trầm xuống. Không nghĩ tới vừa rồi Cố Tiểu còn đối với cô ta khách khách khí khí mà lúc này lại thay đổi sắc mặt nhanh như vậy. Anh ta không phải là muốn hại mình chứ?

Cố Tiểu liếc mắt nhìn Hường Vi một cái, thấy thần sắc khẩn trương của cô ta, hần liền lập tức cười. Hần ném khăn giấy ra ngoài cửa sổ, nói: “Đừng khẩn trương như vậy, chỉ nói giỡn mà thôi.”

Bộ dáng của hần nhìn qua xác thật không giống với người xấu. Hường Vi hồ nghi nhìn hai mắt hần, thấy hần quả thực không có địch ý gì, hơn nữa bản thân cái gì cũng không có, hần cũng không cần thiết phải hại mình. Nếu là vì gương mặt này, vậy thì càng không thể. Cô ta cũng không tự luyến mà nghĩ mình đẹp đến mức câu dẫn được người khác.

Có lẽ thật sự chỉ là một lời nói đùa. Tâm Hường Vi liền buông lỏng xuống, bụng bỗng nhiên kêu lên. Hường Vi cũng không quay sang hỏi Cố Tiểu đồ ăn. Cô ta đã sớm nhìn thấy balo trên người Quý Lạc. Hơn nữa dựa vào thái độ của Cố Tiểu đối người phụ nữ này, Hường Vi liền kết luận Quý Lạc không được Cố Tiểu yêu thích. Cô ta liền không kiêng nể gì mà quay xuống.

Hường Vi hất mặt, giọng đầy ngạo mạn, kiêu căng nói: “Này! Trong balo của cô có thứ gì ăn không? Mau đưa cho tôi.”

Ha, lời này nghe thật chói tai làm sao. Quý Lạc nhin xuống xúc động muốn đánh người, lấy một bọc đồ vật từ trong balo ra.

Hường Vi vô cùng đói, lập tức cướp lấy. Vừa mở ra vừa đưa lên miệng ăn ngẫu nhiên, cũng không thèm nhìn xem bên trong có những gì.

Mới nhai được mấy miếng, Hường Vi liền lập tức bị sặc. Đó là một bọc ớt cay, hơn nữa còn là loại cực cay. Miệng Hường Vi giống như bị lửa thiêu, bỏng rát. Cô ta giờ tay quạt gió, hy vọng có thể giảm bớt.

“Mau. .... Cho tôi nước. ....”

Quý Lạc không có biện pháp. Đồ ăn cô có, hơn nữa rất nhiều. Nhưng mà nước, cô chỉ dành bắt lực. Ai kêu cô ta cướp lấy làm chi, cô cũng đâu kịp nói đó là gói ớt.

Không có nước, Quý Lạc liền giả chết không để ý tới cô ta. Hường Vi không có cách, đành quay đầu tội nghiệp mà nhìn chăm chăm Cố Tiểu.

Cố Tiểu đầy vẻ xin lỗi, nói: “Thật xin lỗi, tôi cũng không có. Bằng không cô xuống xe tìm nước đi?”

Xuống xe? Hường Vi thực sự tức muốn ói máu. Nếu xuống, đừng nói là đợi cô ta tìm được nước, sợ là tang thi đã tìm được cô ta trước tiên.

Bất đắc dĩ, cô ta chỉ có thể chịu đựng, nhưng trong lòng lại yên lặng nhớ kỹ Quý Lạc. Người phụ nữ xấu xa này, khẳng định là ghen ghét với cô ta. Chờ đến khi cô ta đứng vững gót chân, nhất định phải cho ả đẹp mặt.

Quá nửa đêm, tốc độ lái xe của Cố Tiểu nhanh hơn rất nhiều, lại còn thường xuyên nhìn đồng hồ. Đến cuối, số lần hần nhìn đồng hồ càng lúc càng nhiều. Chờ đến khi xuất hiện ngã rẽ, hần liền cố tình chọn một con đường lồi lõm, gồ ghề, khiến xe chạy một đường xóc nảy.

Chạy được nửa đường, Cố Tiểu liền dừng lại, ngồi ở một chỗ không biết chờ cái gì. Thời gian trôi qua từng phút, từng giây. Thời điểm Quý Lạc cảm thấy nhàm chán, Cố Tiểu đột nhiên quay đầu lại nói với cô: “Xuống xe!”

Đầu óc Quý Lạc còn chưa kịp phản ứng lại, thân thể liền theo bản năng mà mở cửa bước xuống. Chân cô vừa xuống khỏi xe, bàn tay đã bị Cố Tiểu giữ

chặt, sau đó lập tức bị kéo chạy như điên về phía trước.

Quý Lạc muốn quay đầu lại nhìn một chút xem đã xảy ra chuyện gì, lại phát hiện trong màn đêm đen kịt, bỗng xuất hiện rất nhiều tang thi. Một đám lại một đám, không khỏi khiến da đầu tê dại.

Mà Hường Vi lúc này đã choáng váng. Cô ta ngây ngốc nhìn chằm chằm phương hướng bọn họ chạy đi, muốn chạy theo nhưng đã muộn. Lúc này nếu ra khỏi xe nhất định sẽ bị tang thi xé thành mảnh nhỏ. Cô ta chỉ đành run rẩy đem cửa xe đóng lại.

Quý Lạc và Cố Tiểu chạy được một đoạn liền thấy một cái sườn dốc. Cố Tiểu lập tức ném vali trên tay xuống, sau đó không chút do dự ôm Quý Lạc cùng nhau lăn xuống.

Bởi vì có thân thể của Cố Tiểu che chở, hơn nữa cơ thể tang thi so với người bình thường cứng rắn hơn một chút nên Quý Lạc không hề bị thương, thậm chí cũng không cảm giác được đau đớn.

Trái lại, Cố Tiểu lúc này đã không còn tiêu sái như lúc cô mới gặp. Sơ mi trắng bị cào rách mấy chỗ, lộ ra cánh tay có vết máu chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (8)

Edit:LinhLan601

Beta:Tề Tuyết Đồng

Quý Lạc thấy vậy thực sự rất cảm động. Cố Tiểu này tâm địa cũng không tồi. Cô vừa nghĩ như vậy, Cố Tiểu ở đối diện liền nhìn vào mắt cô, sau đó nói: “Sớm biết rằng da cô dày như vậy, vừa rồi nên để cô làm đệm lưng.”

“.....”

Nhưng mà, làm thế nào mà Cố Tiểu biết được có tang thi?

Quý Lạc nghi hoặc nhìn hắn.

Cố Tiểu chậm rãi giải thích: “Ồ trên máy tính phát hiện phía trước có một bầy tang thi lớn, hơn nữa, ngay cả phía sau cũng có. Vừa lúc người phụ nữ kia xuất hiện, cho nên tôi liền thuận tiện để cô ta đi nhờ xe. Đây chẳng qua chỉ là cái giá mà cô ta phải trả thôi. Dù sao cô ta cũng có chân. Chân chạy không nhanh thì cũng đâu thể trách tôi.”

Nếu lần này nếu Hường Vi đại nạn không chết mà nói, chỉ sợ là sẽ hận chết bọn họ.

“Được rồi, đừng có phi báng tôi trong lòng.”

Cố Tiểu nhặt vali cách đó không xa lên, thổi đất cát trên mặt đi. Cũng không biết cái vali xách tay này được làm bằng gì. Bị ném xuống như vậy mà không hề có một chút tổn hại nào.

“Cô thật sự là không nói được? Nếu chỉ số thông minh cao như vậy, hẳn là có thể nói được mới đúng. Trừ phi.....”

Trừ phi Quý Lạc cố ý dấu diếm.

Quý Lạc lại bắt đầu sợ Cố Tiểu phát hiện ra, vì thế cô nỗ lực phát ra mấy âm tiết đơn giản: “Tôi.....Anh.....”

“Ừm. Không tồi.”

Cố Tiểu gật gật đầu, nói tiếp: “Gọi Cố Tiểu.”

“Cố.....”

“Cố Tiểu.”

“Tiểu.....”

“Cố Tiểu.”

“Cố..... Tiểu.”

Được rồi, hần hoàn toàn đem cô trở thành tiểu hài tử. Quý Lạc khóc không ra nước mắt.

Mà Cố Tiểu lại rất vừa lòng. Hần mở vali của mình ra. Quý Lạc nhìn thấy động tác này của hần đã sớm có bóng ma tâm lý. Lần này chẳng lẽ lại là cà rốt?

Ngoài dự đoán của cô, lần này không phải là cà rốt, mà là một trái cà chua. Cà chua tròn tròn bóng loáng, nhìn qua vô cùng ngon miệng.

Chỉ là, Quý Lạc đối với đồ ăn của nhân loại đã không còn cảm giác. Nhìn qua dù ăn ngon nhưng phỏng chừng cô cũng sẽ nhả ra.

Cố Tiểu dường như đã suy xét tới điểm này. Hần lấy ra một cái máy lớn bằng một tách trà. Đem quả cà chua bỏ vào bên trong, lại bỏ thêm một ít chất lỏng không rõ là gì. Sau đó, chiếc máy này bắt đầu hoạt động. Cuối cùng, khi mở ra, quả cà chua đã biến thành nước. Đồ vật này hần là giống với máy ép hoặc máy xay.

Nhưng mà, vừa rồi Cố Tiểu đã đổ thứ gì vào bên trong?

“Uống hết đi.”

Cố Tiểu đem chất lỏng đổ vào lọ, đưa tới bên môi Quý Lạc.

Quý Lạc theo trực giác muốn tránh đi, nhưng khẩu giác không tốt của cô đột nhiên ngửi thấy một cỗ hương vị mê người. Cô không cảm lòng được mà gỡ khẩu trang xuống, sau đó đưa môi lại gần, cầm lọ nhỏ lên uống hết. Hương vị quả thật không tệ, cô tỏ vẻ vẫn muốn uống nữa.

“Còn muốn?”

Cố Tiểu trong ánh mắt khao khát của cô, đem đồ vật thu trở về. Sau đó nói: “Đã không còn.”

Trên mặt Quý Lạc có chút tiếc nuối, lưu luyến mà nhìn vali xách tay của hần.

Cố Tiểu bắt đầu hỏi: “Uống ngon như vậy sao?”

Quý Lạc gật gật đầu.

Cố Tiểu nói: “Cái máy này có thể phân tách đồ vật có chứa chất hữu cơ. Vừa rồi đường trong quả cà chua đều bị tách ra. Hơn nữa, được tẽ có thể uống ngon đến vậy sao? Xem ra khẩu vị của tang thi các người thật đủ độc đáo.”

Nói xong, mắt sắc của hần nhìn thấy bên môi Quý Lạc còn dư lại chút chất lỏng. Hần đưa mặt lại gần. Trong ánh mắt tò mò của Quý Lạc, Cố Tiểu dùng môi mút chỗ chất lỏng ấy vào miệng.

“?”

Này, này. Phát triển như vậy cũng quá nhanh đi? Đối với gương mặt này mà hần cũng hạ môi xuống được?

Sau đó, Quý Lạc liền nghe thấy Cố Tiểu nói: “Còn tốt, cũng không phải rất khó uống. Có điều, được tẽ này vẫn có thể cải tiến.”

Nói xong, hần liền lấy ra một quyển sổ nhỏ. Tay thoăn thoắt ghi trên mặt giấy. Quý Lạc đoán hần lại có linh cảm. Có lẽ, hần thật sự tính toán cải tiến một chút, riêng vì cô?

Cố Tiểu hiện tại càng ngày càng đem cô trở thành sủng vật. Quả thực cái dạng này chính là dưỡng sủng vật chứ không phải chăm sóc người nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (9)

Beta:Minh Nguyệt

Vì tỏ vẻ kháng nghị, Quý Lạc liền lắc đầu, tỏ vẻ không thích uống.

Cố Tiểu sùng sốt, trong mắt hiện lên tia thất vọng, sau đó dùng một tay xé bỏ tờ giấy vừa viết kia: “Không thích liền vứt.”

Nói xong liền vo thành một nhúm rồi ném ra ngoài.

What? Có cần phải kiên quyết như vậy không, kỳ thật thứ đồ kia uống vẫn khá ngon, hơn nữa nếu như được cải tiến thì nói không chừng hương vị càng ngon hơn, nghĩ đến không thể uống được nữa, trong lòng Quý Lạc liền có chút tiếc nuối.

“Đi thôi, vòng qua chỗ này, cách đó không xa sẽ có một cái căn cứ, chúng ta đến nơi đó đi.”

Cố Tiểu một tay cầm vali xách tay một tay cầm vào trong túi, lập tức đi về phía trước, mà Quý Lạc thì lại buồn bực mà đi theo phía sau, cô nghĩ rằng nhất định là cô đã bị thân thể này ảnh hưởng rồi, bằng không vì sao cô bỗng có cảm giác chỉ số thông minh đã giảm xuống?

Có điều đi tới đi tới, cảm giác thân thể của mình phảng phất như nhẹ nhàng hơn rất nhiều, không còn cảm giác trầm trọng như khi đi con đường lúc này nữa, không biết vì sao cô bỗng nhớ tới trong cốt truyện nếu không sai biệt lắm thì vào lúc này nguyên chủ đang bắt đầu biến dị.

Trong lòng bỗng nhiên lạnh run, sau khi biến dị tuy rằng rất lợi hại, nhưng mà quá trình biến dị lại cực kỳ thống khổ, nỗi đau không thua gì lột da rút gân, nếu như cô không chịu nổi, thì có khả năng nhiệm vụ sẽ không hoàn thành được.

Huống hồ bên cạnh cô tới cả một người có thể tin nhiệm cũng không có, đến lúc đó nếu như xảy ra biến dị, bị người khác phát hiện vậy thì xong đời rồi.

Trong lòng Quý Lạc rồi như tơ, trên mặt thì mang một tầng âm u, bước chân đi đường cũng dần dần chậm lại.

Cố Tiểu đi ở phía trước nghe thấy thanh âm đi đường ở sau càng ngày càng nhỏ, không khỏi tò mò mà quay đầu lại, phát hiện Quý Lạc đã sớm bị hất bỏ lại ở thật xa, chẳng lẽ được không dùng được? Sao mà càng đi lại càng chậm vậy?

Cố Tiểu lui về, không chút rối rắm mà bế Quý Lạc lên, bởi vì biến thành tang thi, nên thể trọng của Quý Lạc cũng nhẹ hơn không ít, mà Cố Tiểu giống như là ôm một khối không khí, nên bước ổn định, thần thái tự nhiên.

“Anh.....”

Hai mắt đại ra của cô chuyển động hai cái, sau đó phát ra một âm tiết đơn, cổ họng tựa như bị đao cắt, làm cô nhìn không được mà nhú mày.

“Gọi Cố Tiểu.”

“Cố..... Tiểu.....”

Cô gian nan mà gọi tên của hắn, truyền tới lỗ tai Cố Tiểu giống như là từ kẽ răng truyền ra, hất buông Quý Lạc, dựa theo các bước vừa rồi lại điều chế cho cô một ly nước cà chua, chỉ là dựa vào cơ sở đó mà bỏ thêm vài thứ nữa.

Quý Lạc tiếp nhận ly nước rồi uống một ngụm, vị quả nhiên so với lúc trước thì ngon hơn nhiều, cổ họng tựa hồ cũng không còn đau nữa.

“Không phải..... anh đã ném rồi sao?”

“Ném cái gì?” Cố Tiểu châm chọc nói, “Cô nói tờ giấy vừa rồi kia? Chính tôi tự viết mà còn không nhớ sao? Tờ giấy đó vốn dĩ là một thứ bỏ đi.”

Đạo lý này nói rất đúng, nhưng nghe thì vẫn cảm thấy quái quái chỗ nào ấy, cô còn chưa nghĩ ra nguyên do, liền bị bế lên một lần nữa, cô ngẩng đầu, liền đối diện với Cố Tiểu đang cúi xuống, mắt hai người đụng phải nhau.

Thật lâu sau, Cố Tiểu mới gian nan mà quay đầu đi, sau đó nói: “Cô vẫn nên đeo khẩu trang lên lại đi.”

Bởi vì bản thân không cần đi đường, cho nên một đường này Quý Lạc cảm thấy thời gian trôi vô cùng mau, chờ ra khỏi cánh rừng, liền thấy cách đó không xa có một tòa kiến trúc cao đứng sừng sững, tựa hồ là vọng đài hay là gì đó, bên cạnh là một bức tường vây nhìn qua vô cùng vững chắc.

Cố Tiểu ôm cô trực tiếp đi về phía bên kia, có người trên vọng đài nhìn thấy hắn, liền vội vàng bảo người bên cạnh đi xuống nhìn xem, chỉ chốc lát sau, cửa chính liền mở ra.

Người nọ đi ra rất không khách khí mà nói: “Tới đây làm gì?”

Cố Tiểu vẫn đạm phong khinh mà nói: “Ồ nhờ.”

Người nọ phòng chừng chưa từng thấy qua người nào ở nhờ mà còn kiêu ngạo như vậy, gân xanh trên cổ hiện lên, mặt một hoành liền nói: “Không được.”

Cố Tiểu hoàn toàn không để ý tới hắn, cúi đầu nói với Quý Lạc: “Lấy món đồ trong túi áo tiền của tôi ra.”

Quý Lạc làm theo, bàn tay sờ soạng nửa ngày mới sờ được một món đồ bóng loáng, cô lấy ra rồi nhìn, là một viên hạt châu lớn bằng quả trứng bồ câu, toàn thân trong suốt đẹp đẽ, ở phần tâm tựa hồ còn mang theo ánh sáng bảy màu.

Thứ này, thế nhưng lại là một viên tinh hạch tang thi cấp hai?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 107: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (10)

Beta:Minh Nguyệt

Tuy rằng tình hẠch tang thi cấp hai cũng không có gì hiếm lạ, nhưng thời gian hiện tại hẳn là thời điểm mới cho ra mắt tình hẠch tang thi cấp hai, lúc này có được một viên tình hẠch tang thi cấp hai, tuyệt đối sẽ vô cùng nổi tiếng.

Người nọ vui rạo rức mà tiếp nhận tình hẠch trong tay Quý Lạc, ngửi khí vốn dĩ không khách khí ngay lập tức trở nên cung cung kính kính, hắN vờn tay làm một cái tư thế mời: “Ngài mau vào đi.”

Cố Tiểu lướt qua hắN, kết quả người nọ lại đột nhiên nói: “Không biết vị ở trong lòng ngài là...?”

“Bạn gái, như thế nào, không được sao?”

Người nọ ngó trái ngó phải cũng không nhìn được bộ dáng của Quý Lạc, thời điểm sắp nhìn kỹ được, thì Cố Tiểu lại trực tiếp nhắN đầu Quý Lạc vào trong ngực, làm cho hắN tới một cơ hội nhìn thấy đều không có.

Ở mặt thế, cơ hồ phòng ở tương đương với phế vật, cho nên cho dù không tiêu tiền, thì hai người cũng được phân tới một dãy nhà hai tầng kiểu Tây, hơn nữa còn là loại có hoa viên.

Có được một nơi ở tốt, thì ai cũng đều vui vẻ, sau khi Cố Tiểu đưa Quý Lạc đến phòng cô, liền tự mình trở về phòng, cũng không biết có phải đi nghiên cứu cái gì hay không.

Mà Quý Lạc còn lại là bàn chân, nỗ lực chịu đựng sự khác thường truyền đến từ bụng.

Cô có dự cảm cô muốn biến dị, nơi bụng nhỏ dần truyền đến cảm giác nóng bỏng khiến cô đau đớn, nếu nói tang thi có thể ra mồ hôi, thì lúc này nhất định cô đã ướt đầm mồ hôi.

Cảm giác đau đớn vừa mới bắt đầu thì cô còn có thể miễn cưỡng cắn răng chịu đựng, nhưng càng ngày thân thể lại càng giống như bị nắN ra, đau đớn từng trận từng trận truyền đến, làm cô nằm cũng không được mà ngồi cũng không xong, cuối cùng thỉnh thoảng một tiếng rồi trực tiếp lăn xuống đất.

Ý thức của cô bắt đầu trở nên mơ hồ, cho đến khi có người phá cửa xông vào, sau đó thân thể liền được người bế lên.

Một món đồ bỗng tiến vào trong miệng cô, nhưng mà Quý Lạc đã suy yếu đến nỗi mở miệng không nổi, chỉ có thể ngửi thấy hương thơm dụ hoặc cô, trong lòng càng thêm nôn nóng.

Cô tựa hồ nghe thấy có người thở dài một tiếng, ngay sau đó, một thứ ấm áp liền dán lên môi cô, tiếp đó môi đã bị cạy ra, cô còn chưa có phản ứng lại, thì một dòng nước ngọt lành đã bị chảy vào trong miệng cô.

Bởi vì được uống ngon, cô thậm chí bắt đầu ôm chặt thứ đồ kia, hưng hắN mà mút nơi cung cấp nước đó, chờ nước không còn nữa, cô còn bất mãn mà hừ hai tiếng, sau đó không chút nào lưu luyến mà buông thứ đồ kia ra.

Nhưng thứ đồ kia lại lần nữa dán lên, Quý Lạc theo thói quen mà mút vào, chờ đến lần thứ ba, cơ hồ thành tự nhiên, nhưng lần này tựa hồ không còn thứ đồ mà cô muốn uống, cô cũng lười đến buông ra, dù sao đã thành thói quen, sau đó ở dưới tình huống không có nước, đem cái kia đồ vật hưng hắN mà liếm cái biến.

Cố Tiểu nhìn Quý Lạc không còn ý thức, gờ tay sờ sờ đôi môi bị cô hôn đến sưng đỏ, bởi vì sức lực của cô quá lớn, nên cánh môi của hắN có chút trầy da, sờ vào có chút đau.

Có điều giờ phút này đầu sỏ gây tội lại đang ngủ ngon lành, Cố Tiểu thấy vậy thì thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắN đã sớm nhìn ra cô có chút khác thường, cho nên mới vội vã đi phối dược, không nghĩ tới lại nhanh như vậy, làm cho hắN được còn chỉ là cái tàn thứ phẩm, không biết có phải do tác dụng phụ hay không.

Cố Tiểu duỗi tay sờ sờ mặt của Quý Lạc, phát hiện hình như mặt cô đã bóng loáng đi không ít, màu xanh lá trên mặt cũng rút đi rất nhiều, vừa nhìn như vậy, mặt mày cô liền lập tức sinh động hẳn lên, cô của hiện tại, càng ngày càng giống bộ dáng của một thiếu nữ, mà không phải là một tang thi.

Xem ra dược của hắN vẫn rất là hữu dụng, Cố Tiểu cân nhắc về sau nên cho cô uống nhiều hơn mới tốt, lần sau đổi thành nước ép táo thì càng tốt.

HắN bế cô lên, nhẹ nhàng mà đặt cô lên trên giường, thời điểm đang chuẩn bị đi, thì lại phát hiện sơn móng tay trên tay cô đã bị tróc ra, nghĩ nghĩ, liền cầm chai nước thuốc mà bản thân tự mình điều chế lại đây.

Chương 108: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (11)

Beta:Minh Nguyệt

Chai nước thuốc kia có màu sắc đẹp mắt, thế nên hiệu quả hẳn là không tồi.

Cố Tiểu cảm tay của Quý Lạc, cẩn thận tô lên giúp cô, sau đó hong gió cho nó khô đi, nhìn thấy dung nhan khi ngủ của Quý Lạc khiến hắn nhìn không được mà mỉm cười.

Cô thật cho rằng hắn nhìn không ra sao? Vào lần đầu tiên nhìn thấy cô hắn liền biết cô không chỉ là một tang thi bình thường, cũng không phải là cái gì mà con người có ý thức của tang thi, cô là một con tang thi cao cấp, thậm chí còn có tư tưởng của bản thân.

Càng đến sau này hắn lại càng phát hiện tang thi này quả thực ngốc đến đáng yêu, căn bản không có tính uy hiếp, hơn nữa cô tự cho là đúng mà nguy trang lấy lòng Cố Tiểu.

Nếu nuôi dưỡng một con tang thi, tựa hồ cũng không tồi, dù sao ở thế giới này hắn cũng không có người cần quan tâm, không bằng làm bạn với cô cũng tốt.

Bởi vì cái ý nghĩ chột lóe qua này, mà lần đầu Cố Tiểu lại dùng được của bản thân để đi trợ giúp người khác, hắn muốn khiến cô không khác gì với người thường, không cần phải che che dấu dấu.

Đương nhiên, nếu thất bại thì cũng không sao, có hắn bảo vệ cô là đủ rồi.

Cố Tiểu nhìn thoáng qua Quý Lạc, sau đó đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Thời điểm Quý Lạc tỉnh lại, phát hiện trên người vậy mà một chút cảm giác đau đớn cũng không có, trong lòng thập phần vui mừng.

Cô đứng ở trước cửa sổ, nhìn cảnh vật ở nơi xa, vốn dĩ không có khả năng thấy được nơi đó giờ phút này thế nhưng lại vô cùng rõ ràng, hơn nữa trong cơ thể tựa hồ còn có một loại lực lượng dùng không hết, đây là..... Năng lực của tang thi hoàng?

Không phải, đây vẫn còn chưa đủ, chỉ gần là tang thi biến dị cao cấp mà thôi.

Cô nhớ tới trong nguyên cốt truyện tang thi hoàng có được năng lực bước nhanh, nếu cô thật sự đạt được cái trình tự kia, thì từ trước mặt người khác chạy tới hẳn là giống như một trận gió, cô nhưng thật ra bắt đầu có chút mong đợi.

Tầm mắt của Quý Lạc đảo qua cái bàn, phát hiện trên bàn thế nhưng lại có một ly nước, cô nhớ rõ đêm qua không có cơ mà, chẳng lẽ là Cố Tiểu đã tới đây?

Cô đi qua cầm lấy cái ly tinh tế nghe thấy hạ, phát hiện hương vị quả nhiên có chút tương tự với loại mà lúc trước Cố Tiểu từng cho cô uống, nói như vậy, Cố Tiểu khẳng định là đã tới.

Cho nên nói cô biến dị khẳng định là hắn đã biết, khó trách sau đó cô lại cảm giác được đau đớn bỗng biến mất, có điều ở trước mặt Cố Tiểu giả vờ làm nhân vật tiểu bạch* cũng không được nữa rồi.

*Có thể là loại ngây thơ ko biết gì, theo ý ta là vậy [Thật ra là theo ý của betaer nhà ta]

Quý Lạc đẩy cửa ra, từ lan can tầng hai liền thấy được Cố Tiểu.

Cố Tiểu giờ phút này đang đoan đoan chính chính mà ngồi ở bàn ăn cơm, bữa sáng của hắn là phô mai, mà bản thân hắn thì lại thông thả ung dung mà dùng tay xé mở.

Đối diện với hắn còn có một phần bữa sáng, Quý Lạc không cần đoán cũng biết đây là dành cho cô, vì thế cô liền nhẹ nhàng nhảy lên thanh chắn ở trên lan can, một cái xoay người liền trực tiếp từ tầng hai rơi xuống tầng một.

Khốc tể, loại cảm giác này thật sướng khoái.

Cố Tiểu nhìn thấy Quý Lạc đột nhiên xuất hiện thì một chút cũng không ngoài ý muốn, dùng ánh mắt ý bảo cô mau ngồi xuống ăn cơm.

Quý Lạc nhìn thứ đồ hồng hồng kia, cho rằng lại là nước uống ngon lần trước, liền trực tiếp bụng lên uống một ngụm.

Giây tiếp theo, cô liền phun ra toàn bộ.

Quá khó uống đi, quả thực là muốn mệnh cô.

Rõ ràng là thứ đồ này lớn lên cũng không xấu lắm, thế nào mà lại khó uống như vậy?

"Làm sao vậy? Không ngon sao?"

"Khó uống....."

Quý Lạc tội nghiệp mà nhìn hấn, Cố Tiểu nhưong mây, từ bên cạnh lại lấy ra một cái cái ly?

Lúc này Quý Lạc không dám tùy ý uống nữa, cô trước vưon đầu lưỡi ra liếm thử trước, sau đó liền phát hiện hương vị cực ngon, lúc này mới nâng cái ly lên uống hết.

Uống xong cô mới hỏi: "Vì sao..... Hương vị lại không giống nhau vậy?"

"Rất đơn giản a, bởi vì tôi không nếm ra hương vị."

Hấn nói rất nhẹ nhàng, động tác uống của Quý Lạc tạm dừng trong chốc lát, hấn..... Thế nhưng lại không có vị giác?

Không đúng, lần trước hấn từng nói là hương vị không tồi mà?

"Vậy lần trước không phải anh....?"

"Cái gì cũng chưa nếm ra được."

"....."

Vậy hấn liếm cô làm gì? Biểu tình lằng phí.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (12)

Beta:Minh Nguyệt

Đồ ăn trong căn cứ còn tính là tương đối đầy đủ, nhưng mà bởi vì lòng dạ người ở phía trên tham lam, cho dù lúc đầu đầy đủ thì khi phân phát xuống cho những người khác thì đồ ăn cũng ít dần đi, Quý Lạc không cần ăn cái gì, nhưng mà Cố Tiểu vẫn kiên trì mỗi ngày đều tìm hoa quả mới lạ cho cô rồi trộn cùng với được để làm cho cô uống.

Một tháng sau, rốt cuộc Quý Lạc cũng có thể tháo khẩu trang xuống, thiếu nữ trong gương nghiêng nhiên là bộ dáng mỹ lệ vốn dĩ, cô hơi hơi mỉm cười, phát hiện tới cả biểu tình cũng có thể không chế làm sao cho tự nhiên.

Thật tốt quá, cô không biết phương diện này có công lao của Cố Tiểu hay không, nhưng mà chỉ cần kết quả tốt là được rồi.

Khuyết điểm duy nhất chính là móng tay của cô vẫn là màu đen, cho dù buổi tối mỗi ngày Cố Tiểu đều kiên trì giúp cô tô nước thuốc lên móng, thì móng tay của cô vẫn là màu đen, không hề có biến hóa chút nào.

"Phanh!"

Bên ngoài truyền đến một tiếng vang lớn, vốn dĩ hai người đang ăn cơm đột nhiên liền liếc nhìn nhau, sau đó yên lặng mà tiếp tục ăn, nhưng mà sau khi vài tiếng đó cứ liên tiếp vang lên, thì Cố Tiểu không khỏi nhíu mày, không phải là bọn tang thì tìm tới đây chứ?

"Tôi đi ra ngoài nhìn một chút."

Hấn đứng dậy liền rời đi, Quý Lạc cũng đứng dậy đi theo, Cố Tiểu quay đầu lại nói: "Cô cứ ở đây đi."

"Không, tôi muốn đi theo anh."

Biểu tình của cô vô cùng kiên quyết, Cố Tiểu ách một tiếng, lui về lại, hấn bỗng nâng tay lên, đầu ngón tay ngưng tụ một đoàn ánh sáng màu trắng, sau đó hấn đem ngón tay để ở trên trán Quý Lạc, Quý Lạc chỉ cảm thấy trán mình đột nhiên nóng một chút, sau đó liền không còn cảm giác gì.

Làm xong chuyện đó, Cố Tiểu liền đi về phía trước, Quý Lạc còn đang suy nghĩ hành động vừa rồi của hắn là có ý gì, liền thấy Cố Tiểu quay đầu lại, nói: "Còn không đi theo?"

Biểu tình của cô ngây ra, Cố Tiểu đuổi tay ra, rồi cầm lấy tay cô, cùng cô đi ra bên ngoài.

Quả nhiên là đã xảy ra chuyện lớn, nơi mà thanh âm phát ra là tại một quảng trường, thời điểm bọn họ đến thì nơi đó đã đứng đầy người, những người đó hình thành một vòng vây, như là đang vây quanh cái gì đó.

Bọn họ đứng gần đủ để quan sát, phát hiện là một đám người, hẳn là người từ bên ngoài đến.

Cố Tiểu không quen biết bọn họ, nhưng Quý Lạc lại biết, đám người kia, còn không phải là đám người Lâm Hiên sao?

Lại nhìn lỗ thủng lớn như là bị nổ tung trên mặt đất, Quý Lạc đoán rằng không chừng Lâm Hiên đã thức tỉnh dị năng rồi, cái này thật phiền toái a.

Cô không nghĩ tới thời gian hắn thức tỉnh dị năng thế nhưng so với nguyên cốt truyện lại sớm hơn nửa tháng, vốn dĩ cô tính toán sau khi biến dị trở thành tang thi hoàng thì sẽ đi tìm hắn, sau đó hoàn thành nhiệm vụ, lúc này dị năng hệ lõi của Lâm Hiên lại thức tỉnh trước, chỉ sợ là sẽ phiền toái.

Vài người bên cạnh hắn vẫn là những người ngày đó, Quý Lạc đảo mắt một cái, thế nhưng phát hiện một người không nên xuất hiện ở chỗ này, Hường Vi.

Cô ta thế nhưng lại không chết? Cái này chẳng lẽ gọi là hào quang của nữ chủ?

Nhìn vài người bọn họ vài người ăn mặc sạch sẽ sắc mặt thì hồng nhuận, chỉ sợ ngay cả Hường Vi cũng đã thức tỉnh dị năng rồi.

Hiện tại còn chưa phải thời điểm nên xuất hiện

Quý Lạc nghĩ vậy, liền muốn lôi kéo Cố Tiểu rời khỏi, mà Hường Vi ở bên kia lại phát hiện ra Cố Tiểu, lập tức tiem thanh kêu to: "Hiên, em tìm được kẻ thù rồi."

Lần đầu tiên Lâm Hiên nhìn thấy Hường Vi đã bị khuôn mặt của cô ta hấp dẫn, khi đó cô ta bị nhốt ở trong một chiếc xe, bên cạnh đều là tang thi, may mắn hắn thức tỉnh được dị năng nên mới cứu cô ta ra ngoài được.

Hắn vốn dĩ còn nghĩ rằng phải tốn chút công phu mới có thể theo đuổi được cô ta, không ngờ tới vài buổi tối ngày hôm sau cô ta lại tự mình bò lên trên giường hắn, hiện tại nhớ tới thủ đoạn của cô ta, Lâm Hiên còn cảm thấy chưa đã thêm.

Cho nên kẻ thù của Hường Vi, thì tự nhiên cũng là kẻ thù của hắn, huống chi hiện tại hắn lợi hại như vậy, còn có ai có thể đánh thắng được hắn đây?

Trong tay hắn liền hiện lên một đoàn tia chớp, tiếng dòng điện xẹt xẹt mà vang lên, quần chúng vây xem vội vàng lui về phía sau vài bước, sợ chỉ cần không cẩn thận một chút thì mạng liền không còn.

Bọn họ từng người lui về phía sau, thì hai người Quý Lạc tự nhiên liền thấy được, lõi điện trong tay Lâm Hiên hướng về phương hướng mà Hường Vi chỉ, liền muốn quăng ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (13)

Beta: Minh Nguyệt

Lâm Hiên tùy ý mà nhìn lướt qua hai người bọn họ, chờ thời điểm nhìn thấy Quý Lạc, trên mặt hắn liền hiện lên tai nức nở, năng lượng ngưng tụ trong tay bang một tiếng liền vỡ rách.

“Quý..... Quý Lạc?”

Bị nhận ra, Quý Lạc tính toán muốn liều mạng một lần, làm như không quen biết hắn.

Cô không trả lời, nhưng Lâm Hiên rốt cuộc cũng từng làm bạn trai cô, hắn vô cùng chắc chắn, người kia chính là Quý Lạc.

Ngày đó hắn đi tới nhà Quý Lạc thì lại không tìm được cô, cho rằng cô đã bị tang thi ăn, nghĩ đến khuôn mặt của cô liền có chút đáng tiếc, rốt cuộc thời điểm lúc trước theo đuổi cô cũng tốn hơn phân nửa công phu của hắn.

Lúc này ở chỗ này nhìn thấy cô, phát hiện cô so với trước kia thì xinh đẹp hơn nhiều, nét mặt toả sáng làm hấn bỗng động tâm, hấn đi về phía trước, trong lòng tính toán định trình diễn tiết mục bản thân đau thương ra sao.

Quý Lạc yên lặng mà nhìn trong mắt hấn chậm rãi dâng lên cảm xúc thống khổ, bộ dáng muốn nói lại thôi kia làm Quý Lạc nhin vài lần mới nhin xuống được.

Cô nhin được, nhưng Cố Tiểu lại nhin không nổi, người trước mặt này nhìn qua áo mũ chỉnh tề kỳ thật lại là loại mặt người dạ thú, đây là muốn câu dẫn tang thi nhà hấn sao?

Nghĩ hấn là người chết sao?

Ánh mắt hấn rơi xuống mảnh đất dưới chân Lâm Hiên, vốn dĩ Lâm Hiên đang đi đường rất tốt không hiểu vì sao mà bỗng dưng lao đảo một chút, mới vừa đứng vững thân hình, liền cảm giác được một cỗ áp lực bỗng dè ở trên người hấn, tức khắc không đứng vững liền té ngã với tư thế chó ăn cứt.

Cầm đập xuống mặt đất, trầy mất một miếng da.

Quần chúng ăn dưa thấy vậy liền cười trộm, người này từ khi bắt đầu tiến vào chính là một bộ dáng tội mệnh nhất các người đều phải nghe theo tôi, bọn họ vốn dĩ bởi vì mặt thể tội mà trong lòng có khối mùi, tang thi khi dễ bọn họ còn chưa tính, nhưng ngay cả đồng loại cũng khi dễ theo, cái này nói bọn họ làm thế nào mà có thể nhin?

Giờ phút này thấy Lâm Hiên xấu mặt, trong lòng bọn họ đều mắng hấn xứng đáng.

Mà vài người đi theo Lâm Hiên cũng choáng váng, ở trong mắt bọn họ, Lâm Hiên vừa mới bắt đầu có khả năng không đứng vững được thiếu chút nữa là té ngã, nhưng sau khi đứng vững rồi, hấn lại có ý ngã xuống mặt đất?

Đây là cái logic gì vậy?

Mặt Lâm Hiên đỏ lên, từ trên mặt đất bò dậy, khuôn mặt vốn dĩ tuấn tú bởi vì vận vẹo nên nhìn qua phá lệ buồn cười.

“Là ai?”

Hai mắt của hấn đảo qua những người xung quanh, người khác không rõ nhưng hấn lại biết rất rõ, vừa rồi rõ ràng là có người cố ý chinh hấn, nói như vậy, nơi này cũng có người đạt được dị năng giống hấn, hơn nữa, còn rất cường đại.

Như vậy, hấn cần phải diệt trừ người kia thì mới sáng khoái được, bằng không người kia sẽ là một kình địch của hấn.

Ánh mắt hấn liếc vài vòng trên người từng người, cuối cùng rơi xuống trên người Cố Tiểu ở bên cạnh Quý Lạc.

Đàn ông không sợ bản thân không ưu tú, nhưng mà lại sợ sẽ có một người so với bản thân lại càng ưu tú hơn, khí chất xuất trần của Cố Tiểu, hơn nữa trong ánh mắt của hấn lại hiện lên vẻ châm biếm, ánh mắt của Lâm Hiên lập tức bao chặt lấy hấn, tay vừa nhấc, một quả cầu lôi điện liền bay tới trên người hấn.

Cố Tiểu vốn dĩ có thể né được, nhưng mà Quý Lạc lại cách hấn rất gần, hấn sợ sẽ thương tổn đến cô, cường ngạnh nâng chương liền tiếp được một cái công kích nhìn qua vô cùng lợi hại.

Vốn dĩ mọi người cho rằng hấn sẽ bị đánh chết thấy vậy liền lập tức ồ lên.

Bọn họ đã nhìn thấy gì? Một quả cầu lôi điện khí thế rào rạt bay tới bây giờ bỗng biến mất?

Chuyện này là thật, thời điểm quả lôi điện cầu tiếp xúc đến bàn tay của Cố Tiểu, thế nhưng lại thật sự không nhìn thấy nữa.

Cường đại! Đây là ý niệm đồng thời dâng lên ở trong lòng mỗi người.

Lâm Hiên lui về phía sau hai bước, không dám tin mà nhìn bàn tay của bản thân, hấn biết dị năng của mình cường đại bao nhiêu, nhưng mà mới vừa rồi, thế nhưng người kia một chút cũng không có chuyện gì.

“Còn muốn đến nữa sao?” Ánh mắt của hấn đảo qua Lâm Hiên, Lâm Hiên co rúm lại, ngữ khí hấn trào phúng, “Nếu không dám thì tôi đi đây.”

Nói xong liền kéo Quý Lạc rồi đi, đi đến phương hướng bọn họ đang ở.

Vừa mới bắt đầu hấn nện bước vẫn không nhanh không chậm, nhưng sau đó lại dần dần nhanh hơn, chờ tới khi hấn đẩy Quý Lạc vào bên trong rồi sau đó nhanh chóng đóng cửa lại rồi khóa trái.

Giây tiếp theo, Quý Lạc liền nhìn thấy hấn phun một ngụm máu.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (14)

Hắn dựa vào cửa, thân thể từ từ trượt xuống, cuối cùng ngồi hẳn ở trên mặt đất, trên áo sơ mi trắng trước ngực là một mảnh vết máu, thoạt nhìn vô cùng dọa người.

Quý Lạc vội vàng chạy tới rồi ngồi xổm xuống, nói: “Anh. ....”

Vừa mới nói được một chữ, lời nói của cô đã bị hắn đánh gãy, Cố Tiểu bắt lấy tay cô, sau đó hỏi cô: “Cô biết chàng trai kia đúng không?”

Rất hiển nhiên, hắn đã biết được đầu óc cô vẫn bình thường, với lại, đối với phương diện mà hắn am hiểu nhất, cô có thể lừa gạt hắn sao?

Vì thế cô liền gạt đầu, vô cùng thành thật mà nói: “Bạn trai cũ.”

Cố Tiểu nhìn chằm chằm cô nửa ngày, cho đến khi nhìn đến trong lòng cô nhảy dựng thì mới buông tay cô ra, sau một lúc lâu mới nói một câu: “Ánh mắt của cô đúng là không tốt.”

Hắn đứng dậy, giơ tay lau miệng, liền thấy bàn tay quả nhiên toàn là máu, hắn thế nhưng ghét bỏ bản thân, đứng dậy định đi tìm khăn giấy.

Quý Lạc sờ túi quần một cái, phát hiện có khăn giấy, vì thế liền đưa cho hắn, hắn cẩn thận lau khô tay, cuối cùng mới bổ sung thêm một câu: “Ít nhất cũng phải tìm người như tôi.”

Cô không có nghe lắm?

Nếu như cô lý giải không sai, thì vừa rồi hắn có tính là tỏ tình không?

Cô hồ nghi mà liếc mắt nhìn Cố Tiểu, thấy hắn căn bản không có phản ứng lớn gì, liền cảm thấy bản thân là tự mình đa tình, Cố Tiểu sao có thể coi trọng cô được?

Nhưng mà lại nói lại, cũng không phải không có khả năng, hơn nữa nếu Cố Tiểu thật sự thích cô mà nói, vậy nhiệm vụ không phải càng thêm dễ dàng giải quyết?

Lúc trước sao cô lại không nghĩ tới nhỉ?

“Đúng vậy, anh nói rất đúng, muốn tìm thì cũng phải tìm người như anh.”

Cố Tiểu đang cầm lấy cái ly súc miệng, nghe Quý Lạc nói vậy, nước trong miệng muốn nuốt cũng không được mà phun ra cũng không xong, thiếu chút nữa là đã sặc.

Thật lâu sau, hắn mới nhổ nước ở trong miệng ra, sau đó xoay người nhìn Quý Lạc.

“Cô tên là Quý Lạc?”

“Ừm. ....”

“Không dễ nghe, vẫn là Ô Ô nghe hay hơn.”

Ô Ô chỉ thuộc về hắn, chỉ một mình hắn.

“Thế nên. .... Anh?”

“Đúng vậy, tôi đáp ứng cô.”

Cố Tiểu vỗ vỗ vai cô, lấy đó để cổ vũ, trong lòng Quý Lạc còn đang buồn bực, cô cái gì cũng chưa nói, thế nào mà hắn đã đáp ứng rồi?

Làm Quý Lạc buồn bực chính là, đám Lâm Hiên thế nhưng vẫn luôn không có tới tìm bọn họ, ngược lại như vậy cũng tốt, nhưng sợ bọn họ dùng âm kế.

“Chú ý chú ý, nhóm cư dân mau rời đi bằng tốc độ nhanh nhất, năm ngàn mét ở phía trước có một đoàn tang thi đang tới gần.”

Loa trong căn cứ đột nhiên vang lên, dồn dập mà chói tai, có người vốn dĩ đang ngủ trưa, liền bị cứng rần lòi từ trong giấc ngủ dậy, sau khi nghe được nội dung, bọn họ cũng không dám sơ sẩy, vội vàng thu thập những đồ tốt rồi chạy tới quảng trường.

Còn mấy người lãnh đạo thì vẫn còn đang thảo luận đối sách, có người kiên định muốn ở lại, chỉ cần cố chịu thì được rồi, có người thì lại sợ chết, vạn nhất tang thi thật sự phá tường xông vào, khi đó sẽ không còn kịp nữa rồi.

Nhưng trong lòng mọi người, đều không nghĩ sẽ vứt bỏ chỗ này.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều trầm mặc.

Lúc này, Cố Tiểu lại đột nhiên đứng dậy, nói: “Không đi, các người nghe tôi chỉ huy là được.”

Súng bắn chim đầu đàn, hần vừa nói lời này, lập tức liền có người nhảy ra chửi ầm lên: “Anh thì biết cái gì? Chỉ bằng anh mà có thể đánh được hết đám tang thì sao?”

Ánh mắt lạnh băng của Cố Tiểu lập tức rơi xuống trên người hần, người kia lập tức im miệng lại.

Cố Tiểu nói thẳng với hần: “Anh muốn đi? Cũng được, nhưng sẽ không có bất kì chiếc xe nào cho anh, anh chỉ có thể đi bộ, hiện tại anh nói cho tôi biết, có đi hay không?”

Đi bộ, nói đùa gì vậy chứ, người nọ rút cuộc không còn phản kháng nữa, trực tiếp lui về lại trong đám người.

Lãnh đạo thấy bộ dáng Cố Tiểu như là đã dự liệu trước, hơn nữa lúc trước cũng từng nghe nói qua về hần, trong nháy mắt có người chỉ huy, cùng với thể khó xử, không bằng thông khoái buông tay.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (15)

Beta:Minh Nguyệt

“Được, bọn tôi sẽ nghe theo cậu.”

Cố Tiểu đứng ở phía trước, sau đó nhìn xuống tay phân phó, nói: “Dựa vào tốc độ di chuyển của tang thi bình thường, thì phải mất ba tiếng nữa bọn chúng mới tới được nơi này, trong các người có ai có lực lượng dị năng không?”

Nếu đã đạt chung nhận thức, mọi người liền bắt đầu đoàn kết lại, hần vừa mới hỏi liền có vài người giơ tay lên, những người kia đều là tráng hán*, nhìn qua liền cảm thấy cả người có lực.

*Theo ý betaer nhà ta thì "Tráng Hán" có nghĩa là người đàn ông lực lưỡng, nhưng nếu ai biết nghĩa khác thì có thể góp ý để ta sửa nhé~

“Được, những người này sẽ cầm dụng cụ, ở ngoài tường năm mươi mét đào hố, rộng năm mươi mét, sâu mười lăm mét.”

Mấy người kia nhận lệnh, lập tức bắt đầu hành động.

“Trong căn cứ có xăng không?”

Cố Tiểu hỏi lãnh đạo, lãnh đạo nhớ lại thời điểm mấy ngày trước đi ra ngoài tìm tài nguyên thì có kéo vài xe trở về, liền liên tục gật đầu, biết là Cố Tiểu phải dùng, bèn trực tiếp phân phó người dọn hết kho hàng xăng ra.

Một thùng rồi lại một thùng xăng được đặt ở cạnh nhau, hình như có tới 5-60 thùng, Cố Tiểu móc một cái ống nghiệm từ trong túi ra, trong ống nghiệm là một lượng chất lỏng màu xanh biếc, hần mở một thùng trong đó ra, rồi nhỏ vào bên trong hai giọt, chỉ một lúc sau, xăng trong thùng liền bắt đầu vang lên thanh âm lộc lộc lộc lộc.

Một lát sau, khí liền bốc lên trên thùng xăng.

Cố Tiểu đưa đồ vật trong tay cho người bên cạnh, sau đó chỉ đạo hần: “Mỗi thùng đều phải nhỏ vài giọt, thùng nào cũng phải nhỏ.”

Người nọ nghe lệnh liền làm theo, tay chân lạnh lẽo mà nhỏ vài giọt vào mỗi thùng.

Ba tiếng sau, Quý Lạc cảm giác mặt đất bỗng chấn động vài cái, cô nghĩ số lượng tang thi nhất định cũng không ít.

Cố Tiểu phân phó bọn họ đặt vài cái thang lên, sau đó mỗi người đều cầm một thùng xăng, mọi người dựa theo đội hình mà triển khai.

Chờ thời điểm tang thi cách chỗ đào hố chỉ còn có mấy mét, Cố Tiểu liền phân phó bọn họ đem toàn bộ thùng xăng hất lên người tang thi, tang thi không biết thứ ở trên người là cái gì, theo phản xạ có điều kiện mà tiếp tục đi về phía trước.

“Ô Ô, đưa thứ đồ trong túi tiền của cô cho tôi.”

Quý Lạc phản ứng lại Cố Tiểu là đang gọi cô, cô cho tay vào túi tiền, quả thật sờ được một thứ đồ, cô liền trèo lên cái thang bên cạnh Cố Tiểu, đưa thứ đồ trong tay cho hắn.

Sau khi hắn nhận, liền dùng sức ném về phía trước, sau khi chất lỏng tiếp xúc với xương trên người tang thi, thể nhưng bỗng sinh ra phản ứng, từng cụm hoa lửa bốc lên từ trên người tang thi.

Thời điểm Quý Lạc còn đang cảm thán, thì từ sau lưng đột nhiên bị thứ gì đó đẩy một cái, cả người liền mất cân bằng, lộn nhào một cái giống như lộn ra phía ngoài tường.

Giờ khắc này, cô cảm thấy vô cùng may mắn bản thân là tang thi, bởi vì như vậy thì cô vô cùng an toàn.

Nhưng Cố Tiểu không nghĩ như vậy, hắn biết Quý Lạc không muốn để cho người khác biết cô là tang thi, nếu cô ngã xuống mà không có chuyện gì, vậy thì tất cả chân tướng đều sẽ bị bại lộ, tuy rằng hắn không thêm để ý, nhưng mà hắn cũng không muốn cô phải chịu thương tổn.

Cố Tiểu nhắm mắt lại, Quý Lạc chỉ cảm thấy thân mình bỗng nhẹ hẳn, sau đó cô thể mà lại trao đổi vị trí với Cố Tiểu, cô tận mắt nhìn thấy Cố Tiểu lấy tốc độ nhanh nhất mà ngã xuống.

Mà ở phía dưới có hơn mười tang thi vừa mới bò tới, bọn chúng đang dùng ánh mắt xanh lục u ám nhìn chằm chằm hắn.

Tâm Quý Lạc lập tức nhắc lên cổ họng, nếu Cố Tiểu xảy ra chuyện gì, cô sẽ không tha thứ cho bản thân.

Vào lúc Cố Tiểu sắp đụng đến tang thi, dưới nhiều ánh nhìn như vậy, cả người hắn tựa như phát lực, trực tiếp biến mất trên không trung.

Đây là..... Dị năng của hắn?

Cô nhớ tới khẩu hình miệng trước khi hắn biến mất, hai chữ kia phiên dịch lại thì chính là “Chờ tôi”, giải thích cho việc hắn biết hắn có dị năng này.

Chẳng lẽ nói hắn không ngừng một cái dị năng? Xem ra trong nguyên cốt truyện hắn che giấu rất tốt.

Nếu hắn kêu cô chờ, vậy cô liền chờ, chỉ là trước đó, cô còn phải tính sổ một chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (16)

.....

Cố Tiểu đột nhiên biến mất làm mọi người chấn động, Quý Lạc thấy bộ dáng phát ngốc của bọn họ, động tác trên tay đều dừng lại, mắt thấy tang thi đang dần dần tới gần, tức khắc sắc mặt Quý Lạc liền lạnh xuống.

"Các người còn thất thần làm gì? Đợi tang thi ăn? Thực xin lỗi tôi sẽ không bồi."

Những người đó tuy rằng giật mình, nhưng lại càng sợ chết, nghe Quý Lạc nói vậy, lại nhìn đám tang thi đông đúc ở phía dưới, lập tức vội vàng di chuyển lên.

Ánh lửa ở phía dưới sáng quắc, các tang thi thấy được Quý Lạc đứng ở trên, liền kêu hai tiếng ngao ngao, cô nghe thấy rất rõ ràng chúng nó là đang hỏi cô vì sao lại ở đây, cô ở trong thanh âm của bọn họ nghe thấy được đau thương.

Có lẽ kỳ thật chúng nó rất đơn thuần, tựa như sói cần ăn thịt, thiên tính của chúng nó chính là ăn thịt người, cho nên chúng nó không hiểu Quý Lạc vì sao lại đứng ở bên của con người.

Quý Lạc nhìn thấy tang thi chậm rãi giảm bớt, liền quay đầu lại, hạ cây thang xuống, khi nhìn thấy vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa của Lâm Hiên ở phía dưới thì rốt cuộc nhìn không được nữa, tiến lên cho hắn một cái tát.

Lâm Hiên nhìn chằm chằm Quý Lạc, hắn còn chưa có nói gì, thì Hường Vi ở bên cạnh hắn liền vọt lại, muốn đẩy Quý Lạc.

Quý Lạc nhanh nhẹn mà tránh khỏi, Hường Vi liền đẩy vào hư không, "Cô có ý gì?"

"Tôi có ý gì? Các người khi tôi ngốc sao?" Quý Lạc giờ ngón giữa với Lâm Hiên, "Tôi đúng là ngốc thật, loại người như anh cũng chỉ xứng ở bên cô ta."

Những lời này so với việc cô trực tiếp tát hấn còn làm hấn cảm thấy xấu hổ và giận dữ hơn, cô đây là đang nói hấn không xứng với cô?

Nếu đã như vậy, còn nói chuyện kiểu gì nữa. Lâm Hiên điều động dị năng, muốn giáo huấn Quý Lạc một chút, Quý Lạc nhìn ở trong mắt, nhẹ giọng nói: "Muốn đánh tôi? Lúc này nếu như anh đánh tôi, chỉ sợ nơi này sẽ không nhận anh."

Không sai, Cố Tiểu với Quý Lạc đều giống nhau, bọn họ đều có công đối với căn cứ, mà bản thân chỉ là một người mới tới, vốn dĩ đã chọn cho nhiều người bất mãn, nếu lúc này lại xảy ra chuyện thị phi, chỉ sợ thật sự sẽ bị đuổi khỏi đây.

Hơn nữa hiện tại hấn mới biết được, người có dị năng không chỉ có một mình hấn.

Hướng Vi nhanh chóng phân tích lợi và hại ở trong lòng. Lâm Hiên rất lợi hại không sai, nhưng cô không muốn lại sống cuộc sống cứ phải trốn tránh suốt như vậy, nơi này là an toàn nhất, vì thế cô đi đến bên cạnh Lâm Hiên, cầm lấy tay hấn, kiểu thanh nói: "Tôi biết Hiên chưa bao giờ đánh con gái, lần này cứ tha cho cô ta đi, chúng ta đi."

Đây là một cái bậc thang rất tốt, Lâm Hiên không tính ngược, sau khi phản ứng lại liền lập tức gật đầu theo, sau đó nói: "Vi Nhi nói đúng không sai, Quý Lạc lần này tôi tạm tha cho cô."

Hấn quay đầu đang muốn đi, lại bỗng nhìn thấy móng tay của Quý Lạc, trong đó có một ngón, thế nhưng là màu đen?

Người luôn luôn đa nghi như hấn liền đem chuyện khác thường này ghi tạc trong lòng, hơn nữa quyết định phải quan sát cô thật tốt, nếu cô thật sự có vấn đề, như vậy.....

Quý Lạc trở lại phòng, đã không còn Cố Tiểu, phòng ở có vẻ trống rỗng, cô theo thói quen mà cầm lấy cái ly, phát hiện bên trong cái gì cũng đều không có.

Trước kia thời điểm Cố Tiểu còn ở đây, mỗi ngày đều sẽ chuẩn bị một ly thức uống chỉ thuộc về cô.

Cô thở dài, bỏ ly xuống, trong lòng vắng vẻ, thời điểm khoe mắt quét qua bàn tay của bản thân, cô bỗng nâng tay lên, phát hiện quả thật cô không có hoa mắt, móng tay của ngón giữa thế nhưng lại biến thành màu đen.

Vừa rồi không có người nhìn thấy chứ? Cô ở trong lòng yên lặng cầu nguyện, nếu có người phát hiện, lúc này một mình cô, khẳng định sẽ đánh không lại được nhiều người như vậy.

Cố Tiểu a Cố Tiểu, nếu anh thật sự lợi hại như vậy, liền mau mau trở về đi, đừng làm cho cô sợ hãi, cũng đừng làm cho cô cảm thấy hấn mới vừa đi, bản thân liền bắt đầu..... Nhớ hấn.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (17)

.....

Lần thứ hai biến dị làm Quý Lạc trở tay không kịp, đây là vào ngày thứ mười sau khi Cố Tiểu biến mất, không còn Cố Tiểu, quá trình cô biến dị liền vào cùng thống khổ, hơn nữa không biết là tình huống như thế nào, mà cô biến dị hấp dẫn rất nhiều tang thi.

Bên ngoài có rất nhiều người đang dùng biện pháp của Cố Tiểu để chống tang thi xâm nhập, nhưng mà thiếu đi nước thuốc của Cố Tiểu, nên hiệu quả kém đi rất nhiều, mất thấy tang thi sắp phá cửa mà vào, lãnh đạo liền ném xuống thùng xăng trong tay, rồi la lớn: "Bỏ đi."

Hấn nói bỏ đi, tất cả mọi người đều hiểu là đang nói cái gì, bọn họ nhìn thoáng qua chỗ này, sau đó không chút do dự mà chạy trốn.

Lúc này trên người Quý Lạc đã xuất hiện rất nhiều tơ trắng*, cho đến khi càng ngày càng nhiều tơ trắng bao bọc lấy cô, đem cô bọc lại thành kén.

**Kiểu giống tơ nhện ấy* □~~

Cô bỗng lâm vào ngủ say, lúc này trong nhà đang có người phá cửa mà vào, người kia đúng là Lâm Hiên, chờ thời điểm hấn nhìn thấy Quý Lạc nằm ở trên giường, liền cười lạnh một tiếng, hấn đoán quả nhiên không sai, Quý Lạc đúng là tang thi cao cấp.

Vốn dĩ Lâm Hiên còn sợ Quý Lạc có tính uy hiếp, nhưng lúc này lại thấy cô bị bọc thành như vậy, tâm nhắc tới cổ họng liền buông xuống, hấn khiêng đoàn kén kia lên rồi phóng ra bên ngoài cửa.

Trong căn cứ tất cả mọi người đều tụ tập lại cùng nhau, đang chuẩn bị chạy trốn, nhìn thấy Lâm Hiên ôm một vật thể không biết tên chạy tới, có người liền châm chọc nói: "U, chạy trốn đi, ôm thứ này có thể bảo mệnh sao?"

Người đó còn chưa dứt lời, một đạo dị năng lóe lên trực tiếp bổ tới trên người người kia, người kia mở to hai mắt ngã xuống, phỏng chừng đến chết cũng không biết bản thân sẽ có cái kết cục này.

Lâm Hiên ra tay ngoan độc, mặt khác những người có dị năng lập tức mặt mang sát khí mà vây quanh hắn, một bộ phải đánh chết hắn.

Hắn ném Quý Lạc bị bọc thành kén xuống trước mặt bọn họ, sau đó nói: "Thứ này, là tang thi cao cấp, có cô ta, chúng ta sẽ không cần chạy nữa."

Nghe được không cần chạy nữa, trong lòng bọn họ liền vui vẻ, đương nhiên cũng có người không tin: "Làm sao anh biết?"

"Tôi đương nhiên biết." Lâm Hiên nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Cô ta là bạn gái cũ của tôi."

Lúc này, Quý Lạc đột nhiên phá vỡ kén, sau đó đứng lên, trải qua một lần biến dị cuối cùng này nhan sắc của cô bỗng trở nên yêu kiều hơn, tóc đen của cô bay múa ở sau người, ánh mắt lạnh băng.

"Ai là bạn gái cũ của anh?"

Lâm Hiên không nghĩ tới Quý Lạc lại biến dị xong nhanh như vậy, hắn lui về phía sau vài bước, sau đó nói với những người khác: "Diệt trừ cô ta, bằng không người chết chính là chúng ta."

Hương Vi đứng ở một bên phụ họa: "Đúng vậy, nhất định phải diệt trừ cô ta, lúc trước chính là cô ta ném tôi ở trong đàn tang thi."

"Tang thi quả nhiên máu lạnh, nhất định phải giết cô ta."

Những người khác sôi nổi đồng ý, đối với bọn họ mà nói, địch nhân lớn nhất không gì hơn là tang thi, cho dù là Quý Lạc thì sao, là tang thi thì chính là do cô ta sai.

Dị năng giả rất nhiều, tuy rằng tốc độ của Quý Lạc nhanh, nhưng mà địch không lại bọn họ, hơn nữa cô cũng không muốn ra tay đối với những người vô tội, thế là cô liền bị buộc tới chỗ góc tường, mắt thấy sắp không thể lui được nữa, trên đầu tường đột nhiên có một bàn tay vươn ra, sức lực lớn đến cực kỳ.

Cái tay kia nhắc thân mình của Quý Lạc lên, cô liền lập tức đứng ở trên tường, người trước mặt kia mặt mang ý cười, như cũ vẫn soái khí như vậy, không phải là Cố Tiểu thì là ai?

"Lạc Lạc, thực xin lỗi anh đã tới trễ."

"Không sao, anh đến rồi liền tốt."

Quý Lạc kiềm chế kích động trong lòng, quả nhiên thời khắc máu chó vẫn là Cố Tiểu đáng tin nhất, hắn nếu như không tới, cô đường đường là một tang thi hoàng liền bị đánh thành cái sàng*.

*Cái sàng: đồ đan bằng tre, hình tròn, lòng nông, có lỗ nhỏ và thưa, thường dùng để làm cho gạo sạch thóc, trấu và tấm (dài dòng vậy thôi chứ ở đây ý là chị có thể sẽ bị đánh nát bét ấy =))

Nhưng mà giây tiếp theo, Cố Tiểu đột nhiên lại nói một câu: "Anh quả thật đã tới trễ."

Cái gì nói là quả thật đã tới trễ? Quý Lạc nhìn thẳng vào Cố Tiểu, hắn vẫn như vậy không sai, nhưng mà có trong nháy mắt, cô lại cảm thấy khí chất của hắn đã thay đổi, ở trên người Cố Tiểu bỗng nhiên thêm một phần ôn nhu.

"Thư..... Ninh?"

=====

#Lâmnhâm:

✓Tận hôm kiamsinh là có hứa sẽ đăng 7 chương chocác nàng, vậy là lầngấp riteditchonhanh để betaer còn kiểm tra

✓Sở dĩ tan ôi là 7 chương là vì 5 ngày trước có đã đăng chocác nàng 1 chương nhé, thế nên giờ đã đăng thêm 7 chương rồi + lại là 8 đây~
Chữ kophailà racác nàng âu~ Cx kophailà dota rồi iâu><

=====

#Ánngôisao><và comment ủng hộ đội này~

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (18)

Beta:Minh Nguyệt

Cố Tiểu vươn tay, lau đi tro bụi trên mặt cô bởi vì vừa rồi tránh né nên không cẩn thận cọ phải, sau đó nói: “Ừm, là ta.”

Thanh âm hần ôn nhu cực kỳ, tâm của Quý Lạc cũng mềm đến rồi tình rồi mù, đây xem như là phần thưởng cho cô sao? Thật không chân thật.

“Thật là chàng sao?”

Cố Tiểu nhìn bộ dáng rõ ràng không tin của cô, không có trả lời, mà trực tiếp dùng hành động chứng minh, hần một tay ôm Quý Lạc vào trong ngực: “Đúng vậy, ta đã trở lại.”

Bọn họ ân ái còn chưa được vài phút, thì người ở phía dưới đã bắt đầu ồn ào, “Bọn họ là đồng bọn của nhau, phải giết chết hết cả hai.”

Cố Tiểu buông Quý Lạc ra, ánh mắt mang theo sát ý, hần không có nhìn lắm, vừa rồi những người ở nơi này, tựa hồ đều muốn giết Quý Lạc.

Hần cầm tay Quý Lạc, sau đó nói: “Ta là Thư Ninh.”

Hai cùng nhau thả người rồi nhảy xuống, vũng vàng chạm đất, trên tay Cố Tiểu hiện lên một đoàn ánh sáng màu lam, hần lại nói một câu: “Nhưng hiện tại, ta là Cố Tiểu.”

Nói xong, ánh sáng màu lam trong tay liền đánh úp về người vừa mới mở miệng kia, ánh sáng màu lam tiếp xúc đến ngực hần, ngực giống như là bị axit với cường độ lớn ăn mòn, trực tiếp phá một cái động lớn, người nọ cúi đầu, sau khi nhìn thấy thân hình bị tàn phá của bản thân, mặt đầy hoảng sợ mà bỗng chọc mù hai mắt của mình, sau đó ầm ầm ngã xuống đất.

Ánh mắt hần đảo qua những người khác, những người đó vốn dĩ còn kiêu ngạo mà muốn giết bọn họ đều lui lại về phía sau một bước, vẻ âm trầm thị huyết trên mặt hần làm bọn họ run như cây sậy.

“Còn..... Ai nữa không?”

Hần nói hết lời, tầm mắt liền rơi xuống trên người Lâm Hiên, Lâm Hiên theo bản năng mà cảnh giác, hần biết rõ, mục tiêu của người này chính là hần.

“Anh..... Anh không được giết tôi, tôi là bạn trai cũ của Quý Lạc.”

Bạn trai cũ? Vốn muốn cho hần chết thống khoái nhưng hiện tại trong lòng Cố Tiểu khó chịu, nên hần cười lạnh nói: “Vậy liền như anh* mong muốn, tôi không giết anh.”

*Vi ở chỗ trên đã nói là hiện giờ anh sẽ là Cố Tiểu nên ta sẽ chuyển xưng hô theo kiu hiện đại nhé~

Hần nâng tay lên, nhắm ngay phương hướng bên kia tường, mà bên kia tường, còn có một đoàn tang thi đang có ý đồ phá tường để đột nhập.

Không tốt, trong lòng mọi người tức khắc luống cuống, Lâm Hiên cũng luống cuống, vội vàng kinh hô: “Anh muốn làm gì?”

Trả lời hần chính là thanh âm ầm ầm ngã xuống đất của bức tường, tang thi thấy được lối vào, một đám liền ngo ngoe mà tiến vào, nhìn thấy người sống ở phía trước, liền vô cùng gấp gáp.

Cố Tiểu ôm chặt eo Quý Lạc, nói với bọn họ: “Người cư xử tùy hứng cuối cùng cũng phải trả giá đại giới.”

Nói xong thân hình hai người bọn họ bỗng chọc lóe, liền rơi xuống ban công trên lầu.

Những người đó sẽ không bay, mà trước mặt lại đều là tang thi, một đám vội trón lên xe, nhưng mà trật tự đã bị quấy rầy, việc này làm cho rất nhiều người đều xô xô đẩy đẩy, ai cũng không chịu nhường ai.

Một đám người khá mập mạp bị vài người đẩy ra, lại nhìn thấy Lâm Hiên ở bên cạnh cũng có ý đồ muốn lên xe, tức khắc liền tức giận, hần trực tiếp đánh một quyền qua, bởi vì có dị năng, nên một quyền này liền làm Lâm Hiên trực tiếp phun một ngụm máu ra.

Người nọ còn mắng ác liệt: “Mụ nội nó, nếu không phải do tiểu tử cậu mà phải gặp nhiều chuyện thị phi như vậy, thì lão tử đã sớm rời khỏi đây rồi.”

“Đúng vậy, không sai, người này chính là tai tinh*, rước lấy nhiều tai họa như vậy, nên để cho hần bị tang thi ăn mới được.”

*Người thu hút nhiều tai họa~

Hương Vi thấy không ổn liền muốn chạy, mới chạy được một bước thì đã bị người khác bắt lại, “Cô gái này là một cặp với hần, không thể để cho cô ta

đi, các người cứ lên xe trước đi, tôi sẽ theo sau, tôi muốn đem bọn họ cho tang thi.”

Đầu sỏ gây tội tìm đến, hiện trường lại không hề hỗn loạn, một đám lên xe, mà tráng hán kia trực tiếp một tay một cái đi phía trước ném, ném xong cũng liền lên xe, mấy chục chiếc xe dương trần mà đi.

Tang thi càng ngày càng đến gần, bởi vì Lâm Hiên ném tất cả kỹ năng ra, hơn nữa dị năng tiêu hao quá nhiều, thân thể hắn cũng có chút hư không.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Tiến sĩ đại nhân hôn một cái (19)

Beta:Minh Nguyệt

Hương Vi giờ phút này mới cảm giác được nỗi sợ cái chết, cô thể nhưng trực tiếp quỳ xuống đất, trên mặt toàn là nước mắt nước mũi, “Cầu xin anh, mau cứu tôi, tôi không muốn chết.”

Lời này là cô nói với Cố Tiểu, cô nỗ lực để mặt mình lại gần Cố Tiểu, hy vọng hắn có thể thương hương tiếc ngọc mà cứu bản thân, nhưng mà thời điểm cô nhìn thấy trên mặt Cố Tiểu hiện lên trào phúng, tâm nháy mắt liền lạnh đi.

Thế nào mà cô lại đi cầu xin hắn? Lúc trước hắn đã có thể ngoan độc ném một mình cô vào trong đàn tang thi, thì hiện tại vẫn có thể nhẫn tâm như cũ.

Mắt thấy tang thi càng ngày càng tới gần, ánh mắt Lâm Hiên quét đến Hương Vi đang quỳ trên mặt đất, trong ánh mắt hiện lên ánh sáng ngoan độc, người phụ nữ này hiện tại làm trò trước mặt hắn mà đi cầu xin người khác, đây là không đem hắn để vào mắt sao? Cũng tốt, vậy để cho cô ta đảm đương nhiệm vụ làm cái đệm lưng đi.

Lâm Hiên một phen kéo Hương Vi trên mặt đất dậy, Hương Vi vẫn mang biểu tình mờ mịt, giây tiếp theo, cô liền phát hiện bản thân thể nhưng lại bị Lâm Hiên ném tới chỗ gần đàn tang thi, những con tang thi vốn dĩ muốn tới gần Lâm Hiên bỗng nhìn thấy cô, liền hướng chỗ cô đi đến.

Thời điểm con tang thi thứ nhất cắn ờ trên cổ cô, đau đớn liền đột kích, trong lòng cô tràn đầy hận ý, thanh âm cô như là ma quỷ đến từ địa ngục, vừa khàn khàn lại vừa thê lương: “Lâm Hiên, tôi thành quỷ cũng không tha cho anh!”

Lâm Hiên bị lời nói của cô dọa đến, nhưng vẫn nói lại một câu: “Được a, tôi chờ.”

Nói xong, tầm mắt hắn liền nhìn qua bọn Quý Lạc, ánh mắt như muốn bấm thây vụn đoạn bọn họ ra, vài giây sau, hắn liền quyết đoán mà quay đầu bỏ chạy.

Lúc này Quý Lạc làm sao sẽ vứt bỏ cơ hội tốt như vậy, cô tránh thoát khỏi cái ôm của Cố Tiểu, mũi chân nhẹ điểm, bởi vì biến dị thành công nên thân thể cô vô cùng uyển chuyển nhẹ nhàng, giây tiếp theo cô liền trực tiếp rơi xuống trước mặt Lâm Hiên.

“Xin lỗi, chỉ sợ hôm nay anh phải ở chỗ này để bồi Hương Vi.”

“Phải không?”

Lâm Hiên cũng bất chấp tất cả, nếu hôm nay hắn không đi được, vậy thì mặc kệ phải thế nào, hắn cũng muốn kéo bọn họ chôn cùng, hắn đứng ở nơi đó, Quý Lạc cảm giác được dòng khí ở xung quanh đột nhiên trở nên quỷ dị, thậm chí có chút làm người ta hít thở không thông.

Vốn dĩ Cố Tiểu đang đứng bên xem kịch vui đột nhiên nghĩ tới cái gì, đồng tử bỗng nhiên phóng đại, hắn chuyển động thân mình, trong miệng gọi: “Lạc Lạc, mau rời khỏi hắn.”

Quý Lạc còn chưa có phản ứng lại, liền nhìn thấy khóe miệng của Lâm Hiên bỗng nhếch lên, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm cô: “Chậm rồi.”

“Phanh.”

Giây tiếp theo, Lâm Hiên vốn dĩ còn đang êm đẹp mà đứng ở trước mặt cô đột nhiên nổ mạnh, một cỗ lực lượng cường bạo đột nhiên xông tới, Quý Lạc bị ánh sáng màu trắng làm cho chói mắt không thể không nhắm hai mắt lại, cô cho rằng bản thân sẽ bị liên lụy, nhưng mà xung quanh cô như là bị thứ gì đó chặn lại, tang thi cấp ba xung quanh đều bị xé nát, nhưng cô vẫn còn êm đẹp mà đứng ở đó.

Cô phản xạ có điều kiện mà quay đầu lại, quả nhiên thấy Cố Tiểu đang nửa quỳ trên mặt đất, dưới sàn tầng hầm là một bãi máu tươi, cô vội vàng chạy tới, mới tới gần hắn liền nghe thấy hắn suy yếu mà nói: “Thật là uống công anh ở trên người em thả vòng bảo hộ.....”

Nói xong, thân mình oai một tiếng, liền ngã xuống trong lòng Quý Lạc.

Quý Lạc sợ tới mức vội vàng đem bàn tay đưa đến trước mũi hân, sau khi phát hiện hân chỉ là ngất xỉu thì mới yên lòng.

【 Nhiệm vụ một hoàn thành, còn thỉnh ký chủ nỗ lực, cố hoàn thành nhiệm vụ. 】

Cứu vớt địa cầu?

Có cái gì tốt mà cứu vớt, trong lòng Quý Lạc đột nhiên có một cái ý tưởng, một cái ý tưởng có thể giúp cô ở lại nơi này.

Sau đó Cố Tiểu nghiên cứu ra được dược liệu trị virus tang thi, hân truyền bá phương thức chế tạo được ra bên ngoài, không lâu sau đó, địa cầu lại biến thành bộ dáng tốt đẹp vốn dĩ, lúc này Quý Lạc đang cùng Cố Tiểu ở trong một ngọn núi sâu, hưởng thụ ngày qua ngày bình dị không hề có được.

“Thế nên làm thế nào mà em tránh được nhiệm vụ?”

Quý Lạc ở thời điểm sau đó liền đem tất cả mọi chuyện nói cho Cố Tiểu, nếu là nói cho Thư Ninh thì khẳng định hân sẽ không tiếp thu được, nhưng Cố Tiểu không giống vậy, hân cũng không có hoài nghi Quý Lạc nói thật hay là giả.

Quý Lạc ở trong lòng ngực hân cười đến vẻ mặt vui vẻ, cô giả hoạt mà nói: “Bởi vì thế giới này còn có một con tang thi cuối cùng nha, cho nên nhiệm vụ hoàn hay không còn phải xem tâm tình của em.”

Đôi mắt cô giống như một mảnh sao trời, Cố Tiểu nhìn không được cúi đầu hôn xuống, giờ phút này gió đang thổi, lá rụng đưa, mà thời gian tốt đẹp của bọn họ, còn rất lâu rất lâu.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (1)

Thời điểm trở lại không gian, trong lòng của Quý Lạc không có tiếc nuối, bởi vì cô tin tưởng vững chắc cô sẽ gặp lại Cố Tiểu, cho dù không phải đều gặp lại ở mỗi vị diện, nhưng cuối cùng bọn họ nhất định sẽ ở bên nhau.

Ôm tâm tình như vậy, Quý Lạc đối với việc hoàn thành nhiệm vụ càng thêm tích cực, cô muốn ở thế giới hiện thực, cùng hân vĩnh viễn ở bên nhau.

【 Lạc Lạc, người đã thông qua thế giới trừng phạt. 】

“Ừm, tiếp nhận người ủy thác đi.”

Lần này trong Quang Bản là một cô gái nhìn qua vô cùng gầy yếu, ở phía dưới đôi mắt của cô ta là quần thâm, giống như bộ dáng thường xuyên thức đêm, sau khi cô nhìn thấy Quý Lạc, trên mặt liền mang theo biểu tình giải thoát.

“Cô có nguyện vọng gì không?”

Quý Lạc hỏi cô ta, cô ta lải nhải nói: “Ba mươi ngày, hy vọng cô có thể sống quá ba mươi ngày.”

Nói xong, không đợi Quý Lạc phản ứng, cô ta liền nói với Nhị Linh, “Hơn nữa tôi sẽ dùng linh hồn mình để thỉnh cầu chấp nhận nhiệm vụ này.”

Cô ta vừa mới dứt lời, hệ thống liền tự động lập kế ước, loại kế ước là kế ước cao cấp nhất, cũng là loại có lực trời buộc nhất, bởi vì loại kế ước này không cho cự tuyệt, cũng không thể thông qua hệ thống xem được cốt truyện.

Sau khi Quý Lạc biết được tình huống, cô liền rất tò mò, rốt cuộc là cái loại nhiệm vụ gì, làm cô ta không tiếc dùng linh hồn để làm điều kiện.

“Rút thăm trúng thưởng.”

【 Chúc mừng ký chủ rút được định thân thuật ba lần, định thân thuật khốc huyền cường bá, vào thời điểm bất kì đều dùng được, quả thực là lương phẩm dùng để bỏ trốn sau khi chinh người, lúc đó người chỉ cần yên lặng nói một câu ‘ Định ’ ở trong lòng, thì đối phương sẽ không thể nhúc nhích, thời hạn là mười phút. 】

Định thân thuật a, nhìn hệ thống nói như vậy, hân là không quy định chủng tộc giới tính, xác thật so với lúc trước thì khá hơn nhiều.

【 Tuyên bố nhiệm vụ! 】

Nhiệm vụ: Sống quá ba mươi ngày.

Tích phân khen thưởng: Một vạn

Bắt đầu truyền tống.

Đây là một căn phòng đóng kín, phòng rất lớn, có loại bộ dáng cổ phong. Quý Lạc từ trên giường bò dậy, trên giường là chăn đơn đồ thẫm, mặt trên còn thêu uyên ương cùng màu với giường, mà bên cạnh tủ đầu giường, không phải là đèn bàn, mà là nền với chụp đèn ở bên ngoài.

Cứ như thế, cảnh tượng trong phòng nhìn cũng không rõ ràng, mà bởi vì nguyên nhân căn phòng này lớn, nên có vẻ vô cùng trống vắng.

Quý Lạc muốn xuống giường, nhưng mà tìm một vòng quanh mép giường cũng không có nhìn thấy dép lê, cô thử đặt chân trực tiếp ở trên mặt đất, cảm giác lạnh băng của sàn nhà lập tức từ lòng bàn chân truyền tới trái tim Quý Lạc, cô xoa hai chân vào nhau, cho đến khi có chút nhiệt độ mới thả xuống đất.

Cô sờ soạng đi tới cửa, đây là một cái phục thức lâu, hành lang bên cạnh chính là cầu thang xoắn ốc, hơn nữa tiếng vọng lại vô cùng lớn, cho dù Quý Lạc đi chân không, cũng có thể nghe được rõ ràng tiếng bước chân của bản thân.

Đi xuống mấy bậc thang, Quý Lạc bỗng ở một bậc thang thấy được một chiếc dép lê, mặt trên dép lê còn có hai cái tai thỏ, đây hẳn là của nguyên chủ.

Quý Lạc mang chiếc dép lê kia vào, lại đi xuống dưới vài bước, quả nhiên lại thấy được một chiếc.

Chờ sau khi cô mang xong chiếc dép lê, cô đột nhiên nghĩ tới một chuyện, ở trong nhà mình vì sao nguyên chủ lại bỏ dép lê tại cầu thang? Hơn nữa vị trí của hai chiếc dép lê lại không giống nhau, nhìn qua giống như là khi đang chạy trốn chết thì không cần thận làm rớt.

Hy vọng cô có thể sống quá ba mươi ngày.

Lúc này, trong đầu Quý Lạc đột nhiên vang lên lời mà nguyên chủ từng nói, lại nhìn phòng ở quý đệ này, trong lòng bỗng dâng lên một loại cảm giác kinh khủng.

Cô vội vàng nhắm hai mắt lại, thầm nói với bản thân không cần nghĩ bậy cái gì, càng nói vậy với bản thân, nội tâm cô lại càng thêm sợ hãi.

Đây là cái nhiệm vụ gì vậy? Thật đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (2)

Quay trở lại đường cũ, chờ ngày mai trời sáng rồi lại tính tiếp.

Thân thể Quý Lạc run nhè nhẹ, tận lực khiến thanh âm đi đường giảm nhẹ, hiện tại cô chỉ cảm thấy bất kì cái thanh âm gì cũng đều có thể trở thành ngòi nổ đánh sập cô.

Dọc theo đường đi mang theo lo lắng phòng, cho đến khi tới trước cửa phòng cô mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cô ở trong lòng thầm mắng bản thân nhát gan, toàn là do mình tự dọa mình, không phải là không có việc gì sao? Có lẽ nguyên chủ nói sống quá ba mươi ngày có lẽ là có ẩn tình khác không chừng.

Cô đẩy cửa ra, sau đó nhanh chóng đóng lại, thời điểm dựa vào cửa phòng, cô liền vỗ vỗ ngực, vừa định ngủ một giấc, nhưng cô lại đột nhiên nhớ tới một chuyện, vừa rồi thời điểm cô ra khỏi phòng cũng không có đóng cửa a, vậy cửa này làm thế nào mà đóng lại được?

Có cái gì đó đang nhìn chằm chằm bản thân! Trực giác mãnh mẽ của cô nói cho cô biết cái thứ đồ kia đang ở trong căn phòng này.

Quý Lạc nhìn xuống sợ hãi ở trong lòng, cô cảm thấy trước nên nằm ở trên giường giả bộ ngủ thì hơn, nếu lúc này cô biểu hiện ra bộ dáng sợ hãi, thì đối với cô cũng không có chỗ tốt.

Sợ hãi qua đi tâm Quý Lạc ngược lại liền bình tĩnh, cô nhẹ nhàng xốc chăn lên, rồi trực tiếp nằm xuống, thân thể có chút lạnh khi tiếp xúc đến tấm chăn ấm áp liền làm cô thiếu chút nữa thoải mái mà kêu ra tiếng, đây cũng làm cô càng thêm xác định thứ đồ ở trong phòng là cái gì, bởi vì độ ấm ở trong phòng rõ ràng vô cùng thấp.

Nếu thứ đồ kia không có làm gì cô, vậy cho thấy không phải là thứ gì xấu, hiện tại cô chỉ cần dẫn nó ra được liền tốt rồi.

“Buồn ngủ quá, ngủ thôi.”

Cô nhắm mắt lại, lẳng lặng mà chờ điều khác thường xảy ra, qua một tiếng, lại không có xảy ra việc lạ gì, Quý Lạc cũng có chút mệt mỏi, liền thật sự ngủ luôn, là người hay quý chờ cô ngủ xong rồi lại nói.

Lúc này ngoài cửa sổ, một thứ đồ liền chậm rãi hiện lên, nếu Quý Lạc nhìn phía bên kia, thì sẽ phát hiện được cửa sổ đang chậm rãi mở ra, một trận gió thổi tới làm lay động bức màn, trực tiếp tiến vào.

Buổi sáng ngày hôm sau thời điểm Quý Lạc phát hiện cửa sổ mở cũng không nói gì, cô trực tiếp đi đến trên ban công, lẳng lặng mà nhìn ngắm phong cảnh gần đó.

Tòa phòng ở này không chỉ có bên trong rất lớn, ngay cả bên ngoài cũng vây quanh rất nhiều chỗ, ngay gần đó chính là một vườn hoa, lúc này hoa trong vườn hoa đều đã nở, liếc mắt một cái liền cảm thấy tương lai vô cùng sáng lạn, hơn nữa trong không khí cũng tràn ngập mùi hoa nhàn nhạt, loại cảm giác thích ý này làm Quý Lạc thoải mái mà lòng biếng duỗi cái eo.

Quý Lạc nhìn áo ngủ ở trên người, đi đến tủ quần áo bên cạnh, khi mở ra liền thấy, bên trong trống tuếch, Quý Lạc có chút không thể tin được, nguyên chủ chẳng lẽ luôn mặc áo ngủ sao?

Chờ thời điểm nhìn thấy rương hành lý bên mép giường, Quý Lạc mới biết được bản thân đã suy nghĩ nhiều, cô mở rương hành lý ra, bên trong quả nhiên có vài bộ quần áo, theo như cái này thì, cái phòng ở này cũng không phải là của nguyên chủ, rất có khả năng là cô ta vào nhầm hoặc là vào đây làm gì đó, rồi sau khi cô ta tiến vào liền giống như Quý Lạc tối hôm qua phát hiện nơi đây không chỉ có một mình cô.

Mà dưới mắt của nguyên chủ toàn là quần thâm chứng minh cô ta đã lâu không được ngủ một giấc ngon, cho nên tất cả đều là do năng lực thừa nhận của nguyên chủ không tốt, nhưng bởi vì nguyên nhân nào đó nên cô ta không thể không ở lại chỗ này, sau đó kết cục chính là..... Bị hù chết?

Nghĩ đến đây, cả người Quý Lạc liền không tốt, nếu muốn sống quá ba mươi ngày, như vậy cô cũng không thể nhất gan, cho nên cô cần phải tìm được cái thứ đồ kia, bằng không ở dưới tình huống cái gì cũng không biết, cô rất có khả năng là sẽ đi lên con đường của nguyên chủ.

Thời điểm thay quần áo, Quý Lạc rõ ràng cảm giác được có một ngọn gió nhỏ thổi qua ở bên người, sau đó bức màn ở nơi đó liền bay lên.

Ừm, Quý Lạc trầm nghĩ ở trong lòng, xem ra là một con quỷ nam, vậy là tốt rồi.

Làm cho địch nhân thích bản thân, đây không phải là biện pháp an toàn nhất sao? Hy vọng con quỷ này lớn lên không tồi, bằng không liền rất phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (3)

Beta:Minh Nguyệt

Quý Lạc lấy một cái váy hoa dài từ trong tủ quần áo ra, sau đó choàng thêm một cái khăn choàng nhỏ màu trắng, thân thể của nguyên chủ tương đối yếu ớt, hơn nữa nguyên nhân có thể là bởi vì hàng năm cô ta không có phơi nắng, nên trên mặt có hơi trắng bệch.

Nhưng mà lại có được giá trị nhan sắc cao, nên cho dù là vậy cũng có một loại xinh đẹp nhu nhược.

Bàn trang điểm ở trong phòng đặc biệt đẹp, được làm từ gỗ đàn lâu năm, mặt trên khắc rất nhiều hoa mẫu đơn nở rộ, sinh động giống như thật.

Nhìn khuôn mặt tái nhợt của mình, Quý Lạc càng nhìn lại càng thấy khó chịu, lục cả buổi cũng không thấy được đồ trang điểm hay thứ linh tinh nào khác.

Đang ở thời điểm cô chuẩn bị từ bỏ, thì lại phát hiện ngăn kéo bên phải của bàn trang điểm lại mở ra, cô dám khẳng định, cái ngăn kéo này tuyệt đối không phải do cô mở ra.

Cô vừa nhìn sát vào liền thấy, trong ngăn kéo có một cái hộp nhỏ, trên hộp còn được khảm một viên hồng bảo thạch, cô mở hộp ra, phát hiện đây là một hộp phấn, lại còn tỏa ra mùi u hương.

Loại phấn này nhìn qua như là loại dùng cánh hoa để nghiền cứu chế tạo ra, phí chế tạo một hộp này vô cùng cao, cho nên quá trình chế tác cũng vô cùng gian nan, trong mười hộp có lẽ chỉ có hai hộp có thể dùng được.

Chỗ tốt duy nhất là.....

Ngón tay Quý Lạc nhẹ chạm vào mặt trên một cái, trên ngón tay nháy mắt liền hiện lên một mảnh hồng, cô liếm một miếng, phát hiện phá lệ mà ngọt, là cái loại ngọt đến tận xương tủy.

Đây là chỗ tốt, có thể dùng để vẽ lên mi tâm, cũng có thể dùng để trau chuốt, cũng có thể thay thế cho son môi.

Sau khi trang điểm, khí sắc cả người cô khá hơn rất nhiều, cô cầm hộp phấn kia, nói một câu cảm ơn với không khí.

Mặc kệ người kia có nghe hiểu cô đang nói với ai không, dù sao cô cũng đã nói.

Kế tiếp làm cô đau đầu chính là vấn đề ăn cơm, cái chỗ này, thể nhưng một chút đồ ăn cũng không có, chỉ có duy nhất mấy thùng mì gói ở chỗ phòng bếp, cô chuẩn bị nấu một ít nước sôi, nghĩ nấu mì ăn tạm thay cơm.

Mới vừa mở vòi nước ra, cô liền ngửi được một mùi máu tươi nồng đậm, cô mới phát hiện nước ở bên trong thể nhưng đều là màu đỏ, là máu!

Cô sợ tới mức lui về phía sau hai bước, dưới chân không đứng vững được liền ngã xuống, bỗng có một cổ lực hơi nâng cô lên, khiến cô không đến mức phải ngã.

Lúc này lại thấy dòng nước đã trở lại bình thường, nếu không phải trong không khí còn thoang thoảng mùi hương, Quý Lạc thiếu chút nữa đã cho rằng tất cả mọi chuyện vừa rồi kia chỉ là ảo giác của bản thân.

Rất rõ ràng, thứ đang đùa dai cùng với thứ mới vừa rồi giúp cô không phải là cùng một thứ, nếu thật như vậy thì tòa nhà này đích thực vô cùng nguy hiểm, có khả năng nguyên chủ cũng không phải bị một thứ đồ dọa cho sợ.

Làm sao bây giờ? Hay là chạy trốn?

Dù sao chỉ cần sống sót qua ba mươi ngày là thành công.

Quý Lạc dứt khoát ném gói mì đi, rồi đi mở cửa, ánh mặt trời ngoài cửa liền tiến vào, Quý Lạc cảm thấy trong phòng ấm áp hơn rất nhiều, không hề âm lạnh giống như vừa rồi nữa.

Cô đến cả hành lý cũng không cầm, lập tức đi đến cửa lớn.

Xuyên qua hoa viên chính là cửa chính, cô nhìn tòa phòng ở phía sau, trong lòng nói câu hẹn gặp lại, sau đó đặt tay ở trên cửa, rồi ra sức kéo, cửa..... Không động.

Sao lại thế này? Quý Lạc dùng hai tay để kéo, nhưng lại phát hiện cửa vẫn không chút sứt mẻ nào, kì lạ, quá kì lạ.

Chẳng lẽ cô thật sự phải ở lại chỗ này ba mươi ngày?

Tầm mắt cô di chuyển đến bức tường bên cạnh, bức tường kia đại khái cao hai mét, nếu cô ra sức nhảy lên thì hẳn là được.

Vì thế Quý Lạc lui về phía sau vài bước, rồi lại chạy tiến lên, dồn hết lực lượng xuống dưới chân, rồi nhảy dựng, thành công nhảy lên đầu tường.

Cô lập tức bò lên trên, trong lòng còn chưa kịp vui sướng, liền phát hiện cô căn bản không thể đi xuống được, tuy rằng nhìn qua liên kết với bên ngoài, nhưng ở giữa lại có một bức tường trong suốt, ngăn cách cô lại.

Một trận gió thổi qua, thanh âm ô ô như là đang nói cho cô biết cô nên hết hy vọng đi.

Quý Lạc oán hận mà nhảy xuống, bang một tiếng, có thứ gì đó rơi xuống đất, Quý Lạc cúi đầu liền thấy, là một cái ngọc trụ*, hình dạng hoa sen, mặt trên là hình một cây tâm gửi, hẳn là đã ở trên tay cô từ trước, chỉ là do cô không có chú ý, lúc này dây đeo bỗng bị đứt.

*ngọc trụ: Hoa tai ngọc, trang sức đeo bằng ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (4)

Beta:Minh Nguyệt

Cô cúi đầu, muốn nhặt hoa tai lên. Đột nhiên, một trận gió thổi qua, mạnh đến mức cô có chút không mở mắt ra được. Trận gió này tới vô cùng kì lạ, dường như không muốn cô nhặt đồ vật kia lên.

Hừ, không cho cô nhặt? Cô càng muốn nhặt.

Cô muốn nhìn thử, thứ này có gì mà khiến cho bọn họ sợ hãi như vậy.

Thời điểm tay cô vừa chạm vào, cảm giác lạnh thấu xương tràn qua da thịt. Mất một lúc lâu sau, nó mới trở nên ấm áp.

Căn cứ vào kinh nghiệm xem tiểu thuyết của cô, thứ này nhất định là có tác dụng rất lớn, tỷ như trừ tà.

Cô cắt một đoạn dây, sau đó trực tiếp đeo ngọc trụ lên cổ.

Căn phòng ở phía sau vẫn là bộ dáng như lúc đầu. Lần đầu tiên, trong lòng Quý Lạc bỗng dâng lên cảm giác muốn xem xét nơi này rốt cuộc là có thứ gì. Hù dọa cô, vậy cô liền diệt.

Lầu một chỉ có một cái phòng bếp. Vậy hẳn là ở lầu hai.

Trên lầu hai, bởi vì phòng ở được thiết kế không tốt, ánh mặt trời không thể chiếu vào. Cho nên dù là ban ngày ban mặt nhưng vẫn mang bộ dáng âm u, ngột ngạt. Rất thích hợp cho một thứ gì đó muốn làm xằng làm bậy.

Quý Lạc cảm lấy nền, bắt đầu bước lên lầu xem xét.

Cô đi vô cùng chậm, tuy rằng bản thân nói không được sợ hãi, nhưng trong lòng vẫn có chút thấp thỏm. Thẳng cho đến khi cô tới trước cửa một căn phòng, cô mới dừng bước chân lại. Cô do dự một lúc lâu, sau đó hít một hơi thật sâu, đẩy cánh cửa ra.

Bài trí trong căn phòng này cùng căn phòng Quý Lạc ở trước kia rất giống nhau, chỉ là không có giường, nhưng cũng đủ để cho Quý Lạc nhìn thấy rõ ràng cấu tạo hoàn chỉnh của toàn bộ căn phòng. Không có một chút gì khác thường.

Nơi này không có, Quý Lạc đi ra ngoài, mở cửa căn phòng cách vách.

Vừa mới bước vào, ngọn nến trong tay cô đã bị một trận gió thổi tắt. Cửa phòng "phanh" một tiếng, đóng lại.

Quý Lạc sợ tới mức ném cây nến trong tay xuống, quay đầu muốn chạy.

Bên tai cô truyền đến một tiếng cười khế. Vô cùng nhẹ, như có như không. Nếu không phải thính lực của Quý Lạc tốt, cô hẳn đã cho rằng mình nghe lầm.

"Xuy."

Giả cảm nền trong phòng đột nhiên sáng lên, Quý Lạc thành công mà thấy được bài trí trong gian phòng này. Chính giữa phòng thê nhưng lại đặt một chiếc quan tài!

Quan tài kia nhìn qua đã thấy giá trị xa xỉ, đủ để chứng minh thân phận người chết không phú thì cũng quý.

Nương theo ánh sáng, Quý Lạc chậm rãi đi về phía quan tài. Đi được một nửa, thứ vẫn luôn khiến cô hoang mang kia rốt cuộc cũng xuất hiện.

Nam quý kia ngồi ở trên quan tài, hai chân đều không mang giày, treo ở giữa không trung. Tuổi tác hẳn xem chừng không lớn, trên dưới hai mươi tuổi. Khuôn mặt hắn vô cùng tuấn tú, da trắng nõn, mắt mờ mịt hơi nước, môi cũng không hề có một tia huyết sắc. Nhưng bên dưới đuôi mắt hắn có một nốt ruồi lệ, khi hắn câu môi cười, bảy phần vũ mị ba phần hồn nhiên. Lệ chí* dưới đuôi mắt lập tức sinh động lên, cả người đẹp đến mức khiến người khác không rời được mắt.

*Lệ chí: nốt ruồi lệ.

“Cô không sợ tôi?”

Quý Lạc không trả lời nam quý, ngược lại đi về phía hắn. Nam quý cho rằng Quý Lạc đã sa vào trong mỹ mạo của hắn, cũng không phát ra tiếng đánh gãy cô, đôi mắt vẫn mang ý cười như cũ, nhìn cô từ từ đi tới.

Đồng thời, trong lòng hắn lại thờ dài. Thật vất vả mới tìm thấy một món đồ chơi. Vốn dĩ hắn còn cho rằng cô sẽ khác với những kẻ trước, dù sao biểu hiện hôm qua của cô vô cùng tốt.

Quý Lạc không chút nào ý thức được tử vong đang tiếp cận mình. Thẳng cho đến khi cô cùng nam quý chỉ còn cách nửa thước, nam quý động thân thể, tựa hồ muốn làm cái gì đó.

Chính là hiện tại!

Trong lòng Quý Lạc mặc niệm trấn định lại bản thân, vốn đang nghĩ phải làm gì đó, đột nhiên cô lại phát hiện bản thân bỗng không động đậy nổi.

Mà nam quý trước mặt cô, cười đến thập phần giáo hoạt, ánh nến trong mắt cô, tựa như là vũ trụ bao la, lộng lẫy vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Ở chung ba mươi ngày với quý (5)

Edit:Linhlan601

Beta:Tề Tuyết Đồng

Ngay lúc này, Quý Lạc lập tức sử dụng đạo cụ. Nam quý quả nhiên bị định trụ, cô cũng cử động lại được. Trong lòng Quý Lạc thở phào nhẹ nhõm, vì cái đạo cụ này cho một trăm tám mươi điểm khen ngợi. Đáng tiếc chính là, nó chỉ có thể dùng được ba lần. Nhân cơ hội nam quý không thể động đậy, cô liền nhanh chóng chạy khỏi hẳn.

Quý Lạc cách nam quý chỉ có vài bước chân. Tuy rằng hắn bị cô định trụ nhưng trên mặt lại không có một chút hoang mang, hoảng sợ. Cả người nhìn qua vô cùng bình tĩnh.

"Anh không sợ tôi?"

Quý Lạc đem lời vừa rồi hắn nói mà trả lại.

Nháy mắt, khuôn mặt nam quý hiện lên nồng đậm hứng thú. Hắn hỏi lại Quý Lạc:

"Cô có thể làm gì tôi? Nếu cô biết tôi là cái gì, thì cô tuyệt đối không thể động vào. Tuy rằng..... Tôi không biết cô làm thế nào mà có thể định trụ được tôi."

Nhìn bộ dáng cô không thể làm khó dễ tôi của hắn, Quý Lạc không nhịn được cười. Cô đi qua, đưa tay vào trong áo. Nam quý nhìn thấy, liền cười lưu manh: "Thế nào, không có biện pháp đối phó tôi nên quyết định lấy sắc để dụ?"

Hừ. Xem ra tên này còn rất tự luyến. Có điều, đừng tưởng rằng cô không nhìn thấy mặt hắn đang đỏ lên. Haha. Thì ra quý cũng sẽ đỏ mặt, thật đúng là được mở mang tầm mắt.

"Anh không phải đã xem qua rồi sao?"

Úc Trầm thiếu chút nữa thì bị nghẹn lại. Thì ra cô đã sớm biết ngày hôm qua hắn ở trong phòng.

"Có điều..... Chiêu lấy sắc để dụ này anh có chịu được hay không, còn chưa biết được."

Quý Lạc lấy ngọc trụ từ bên trong quần áo ra. Vốn dĩ Úc Trầm vẫn mang bộ dáng thần nhiên, nhìn thấy đồ vật kia sắc mặt lập tức liền biến đổi, vội vàng nói: "Đem nó ra khỏi đây"

Quý Lạc cũng không phải thật sự muốn thương tổn hắn, chỉ làm bộ làm dáng một chút. Thấy hắn sợ hãi như thế liền cắt ngọc trụ vào. Úc Trầm thấy vậy mới thở dài nhẹ nhõm một hơi.

"Vì sao cô lại có đồ vật đáng sợ như vậy?"

"Anh không cần biết, hiện tại tôi muốn hỏi anh một vài chuyện, anh phải trả lời thành thật. Bằng không....."

Quý Lạc đưa tay vào trong áo, làm bộ muốn đem ngọc trụ ra. Thấy vậy, Úc Trầm vội đáp ứng: "Được được được. Cô hỏi đi."

"Nơi này là đâu?"

"Nhà tôi." Úc Trầm vẻ mặt vô tội, "Cô không thấy tôi đang ngồi trên cái gì ư?"

Quả nhiên, cô không phải vì mình mà đến đây.

"Anh có biết vì sao tôi lại ở chỗ này không?"

"Tôi sao biết được vì sao cô lại xuất hiện ở nhà tôi?"

Nhìn dáng vẻ này của hắn hẳn là không muốn nói thật, vẫn nên đổi một câu hỏi khác thì hơn.

"Trong căn phòng này, có phải còn một thứ đồ giống anh có đúng không?"

Lời này vừa nói xong, nụ cười bên khóe miệng Úc Trầm liền biến mất, giống như Quý Lạc đã nhắc tới đề tài không nên nói đến.

"Đúng vậy. Bọn họ giống cô, đều là khách không mời mà đến."

Quý Lạc bỏ qua lời hắn nói, hỏi hắn vấn đề cuối cùng.

"Nơi này đi ra ngoài như thế nào?"

Úc Trầm trầm mặc một lúc, nói: "Không ra được."

Bởi vì đã chuẩn bị tâm lý, Quý Lạc cũng không thất vọng quá nhiều. Cô hít sâu một hơi, nói: "Được. Tôi đã hỏi xong. Vậy gặp lại sau."

Nói xong, Quý Lạc liền đi tới cửa, còn chưa kịp mở cửa, phía sau lưng cô bỗng nhiên có một đồ vật lạnh lẽo dán lên. Ngay sau đó, một đôi tay liền ôm lấy eo cô.

Vai Quý Lạc chùng xuống, một giọng nói trầm thấp vang lên bên tai cô: "Chuyện quan trọng nhất cô còn chưa hỏi tôi. Cứ như vậy mà đi, hình như là không tốt lắm?"

Tao*! Trong lòng Quý Lạc chửi thầm. Nửa giờ đã hết rồi ư? Vì sao tên này có thể động vào cô?

*"Tao": Tương tự câu chửi "Mẹ kiếp".

Xem ra tiểu thuyết đều là giả dối. Nói quý hồn chỉ là hư ảnh, đều là giả.

Cảm giác tiếp xúc lạnh băng khiến Quý Lạc sồn tóc gáy. Mà hần nói chuyện còn dán vào lỗ tai cô, hàn khí trực tiếp thổi vào lỗ tai và cổ khiến cô không khỏi rùng mình một cái.

Úc Trầm ở phía sau tựa hồ cảm nhận được, hơi buông lỏng vòng tay bên hông Quý Lạc, thân thể tách ra, cách cô một khoảng cách.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Ở chung ba mươi ngày với quý (6)

Edit: Linhlan601

Beta: Tê Tuyết Đồng

[TG6] Chương 122: Ở chung ba mươi ngày với quý (6)

“Tôi cảm thấy tôi đã hỏi xong rồi mà.”

“Hừm?”

Tay Úc Trầm đột nhiên siết chặt lại, sau đó liền xoay người Quý Lạc lại đối diện với hần. Đôi mắt đen nhánh của hần nhìn chăm chú vào cô. Hần cúi đầu, mãi cho đến khi khoảng cách giữa hai người chỉ còn mấy centimet, hần mới dừng lại.

"Hỏi xong? Tên của tôi cô còn chưa có hỏi mà."" Một bộ dáng vô cùng thất vọng.

Quý Lạc rất kiên nhẫn phối hợp.

“Vậy anh tên là gì?”

“Tên của tôi.....” Hần dừng lại, “Không nói cho cô, trừ phi cô nói tên của cô trước.”

Quý Lạc lẳng lặng nhìn lại hần. Trong mắt hình như có ngàn vạn cảm xúc. Sâu trong đó là một loại tình ý miên man không thể nói ra.

Úc Trầm đã chết từ rất lâu. Lúc còn sống ngay cả bạn gái hần cũng chưa từng có, khi chết rồi, bộ dáng của hần lại khiến người gặp người sợ. Lúc này thấy ánh mắt Quý Lạc, hần không khỏi sùng sốt.

“Tôi tên Quý Lạc. Vậy còn anh?”

Hần ngơ ngác trả lời: “Úc Trầm.”

“Được. Hiện tại tôi hỏi anh, Úc Trầm, anh có thể buông tôi ra không?”

Úc Trầm gật đầu, lại nghĩ tới cái gì, liền chơi xấu mà ôm chặt lấy cô, lắc lắc đầu, nói: “Không được.”

“Thật sự không được?”

“Không được.”

Hắn vừa mới nói xong, Quý Lạc liền đem ngọc trụ ra, Úc Trầm sợ tới mức bay ra xa mấy mét, về mặt sợ hãi mà nhìn Quý Lạc: “Cô chơi xấu.”

“Chơi xấu? Không, đây không gọi là chơi xấu, cái này gọi là bàn tay vàng.”

Quý Lạc nói xong, liền mở cửa ra. Úc Trầm ở phía sau còn đang nói: “Đừng mở ra!”

Nhưng đã chậm. Cửa vừa mở ra, Quý Lạc liền thấy bên ngoài cửa là một đám quỷ đang bay lơ lửng. Bọn chúng không có bộ dáng con người giống như Úc Trầm, cả một đám đều mang khuôn mặt đầy máu. Thậm chí, có con trông mắt còn rớt ra ngoài. Nhìn thấy Quý Lạc, cả đám liền nhe răng trợn mắt.

“Bang.” Quý Lạc mặt không biểu cảm đóng cửa lại.

Ở phía sau, về mặt Úc Trầm vui sướng khi người khác gặp họa: “Đều do cô không nghe lời tôi nói.”

Giết chết hắn bây giờ liệu có được không nhỉ?

Quý Lạc lấy ngọc trụ ra, Úc Trầm nhanh chóng vọt sang một bên. Đôi mắt nhìn chăm chăm cô, sợ cô trực tiếp chạy tới đây. Khuôn mặt hắn đáng thương hề hề, giống như Quý Lạc đang khi dễ hắn.

“Anh mau đuổi bọn chúng đi.”

“Tôi..... Tôi đánh không lại bọn họ.”

Nói xong, đôi mắt hắn còn chớp chớp, sương mù trong mắt dâng lên.

Quý Lạc nhìn đáng vẻ này của Úc Trầm, nghĩ tới mấy con ác quỷ ở bên ngoài cửa kia, cảm thấy quả thật là làm khó hắn. Không bằng chính mình tự đi, cùng lắm thì coi như không nhìn thấy bọn họ.

Cửa lại một lần nữa mở ra, Quý Lạc trực tiếp giơ ngọc trụ kia lên. Ngoài cửa, những con quỷ đang ôm cây đợi thỏ lập tức bay tới. Ngay thời khắc ấy, tất cả đều tan thành bụi. Đám quỷ phía sau nhanh chóng bay ra xa, gầm nhẹ mấy tiếng, không dám tới gần cô.

Quý Lạc một tay giơ ngọc trụ, cẩn thận bước xuống cầu thang. Đi được một nửa, một quỷ hồn chơi xấu đem đồ vật đặt dưới chân Quý Lạc. Quý Lạc bất ngờ bị vướng, trực tiếp ngã từ trên cầu thang xuống, ngọc trụ trong tay cũng bay ra ngoài.

Đau đớn trong tưởng tượng không xảy ra. Quý Lạc mở mắt, phát hiện bản thân đang ở giữa không trung, mà Úc Trầm mang về mặt hài hước nhìn cô. Quý Lạc cúi đầu, nhận ra hắn đang ôm lấy mình.

Vốn dĩ Quý Lạc còn muốn cảm ơn Úc Trầm, nhưng khi cô nhìn thấy ngọc trụ đang nằm trong tay hắn, sắc mặt trầm xuống, trực tiếp đoạt về.

“Anh không phải là sợ nó sao?”

“.....”

Úc Trầm đuối lý, đặt Quý Lạc xuống đất, nói: “Cô về phòng đi. Vì cô có thứ này nên bọn họ sẽ không theo cô nữa.”

Quý Lạc nắm lấy ngọc trụ, cẩn thận trở về phòng, sau đó khóa cửa lại.

Thời điểm nằm ở trên giường, cô mới cảm thấy mình quá ngốc, cô khóa cửa phòng làm gì chứ?

Mà dưới lầu, Úc Trầm nhìn đám quỷ đang vây quanh cửa phòng Quý Lạc, hắn thu hồi nụ cười, ngữ khí mang theo sát ý lạnh như băng: “Trở về!”

Mấy con quỷ vốn không cam lòng, nhưng dường như rất sợ hắn, một đám đều bay đi.

=====

#Lâm nhâm:

✓*Cảm thấy tuần ni sẽ phải bắt đầu hành trình bù chương cho các nàng rùi><*

=====

#Án ngôi sao><và comment ủng hộ nhé~

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 123: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (7)

Beta:Minh Nguyệt

Quý Lạc đang ngủ liền bị con đói làm cho tỉnh, thời điểm tỉnh lại đã đói đến độ chịu không nổi.

Cô xuống dưới tầng, thời điểm nhìn thấy gói mì ở trên bàn, thì chỉ còn cách cam chịu mà đi lấy nước để nấu.

Đề ngửa vụn nhắt, cô liền mở cửa chính ra, ánh mặt trời trực tiếp chiếu vào, cô chưa bao giờ cảm thấy ánh mặt trời lại có thể tốt đẹp như vậy.

Vì thế cô vừa hát ngâm nga, vừa chờ mì gói chín.

Một lúc sau, cô liền mở nắp ra, mùi mì gói lập tức xông vào mũi, cô hít sâu một hơi, vừa lòng mà chuẩn bị ăn.

Phía sau đột nhiên truyền đến một thanh âm: "Ăn ngon không?"

Quý Lạc ôm mặt quay đầu lại, thì phát hiện Úc Trầm đang ngồi trên cái bàn ở phía sau cô, nhưng mà cái này không phải là trọng điểm, trọng điểm chính là hấn thể nhưng lại không sợ ánh mặt trời.

Đúng vậy, ánh mặt trời thẳng tắp chiếu vào trên người hấn, mà hấn lại giống con người, không sợ hãi chút nào.

Cô thật khờ, lúc trước còn nghĩ rằng hấn sợ cái ngọc trụ kia, hiện tại xem ra thì hấn cái gì cũng không sợ, cũng không biết lúc trước cái thuật định thân kia có thật sự hữu dụng đối với hấn hay không.

"Ăn gì vậy? Thật thơm a."

Quý Lạc không đề ý tới hấn, ngồi ở bên cạnh bắt đầu ăn.

Ăn mì gói rất là đã, âm thanh ọc ọc nghe cũng vô cùng thoải mái, cô đột nhiên nhớ tới bản thân đã rất lâu rồi chưa ăn lại thứ này, hiện tại nhớ tới còn có chút hoài niệm.

Nghĩ như vậy, cô liền nhớ tới cuộc sống làm mình tỉnh trước kia, khi đó gia cảnh của cô cũng không tốt lắm, cha cô qua đời sớm, sau khi cô nổi tiếng mẹ cô cũng không hưởng thụ được mấy ngày lành thì đã đi theo cha cô.

Nhiều năm rồi, ăn mặc của cô đều là dùng thứ tốt nhất, nhưng mà trước sau cũng không có được ăn lại mì gói do mẹ cô nấu, hiện tại nhớ tới những việc này, dường như đã qua mấy đời.

Mà cuộc sống của bản thân sớm đã trở nên long trời lở đất, lung tung rối loạn một mảnh.

Đang ở thời điểm thương cảm, cô vừa ngẩng đầu lên, liền thấy Úc Trầm vốn dĩ cách cô một khoảng không biết từ khi nào đã bay tới trước mặt cô, đôi mắt hấn giống như là dính chặt vào mì gói của cô.

Hấn đối diện với đôi mắt hơi hơi rung rung của Quý Lạc, cũng liền sùng sốt một chút.

Quý Lạc buông mì gói trong tay ra, tức giận nói: "Muốn ăn như vậy sao? Cho anh này."

Nói xong, cô lại cảm giận mà nói thêm một câu: "Dù sao anh cũng không thể ăn."

Làm cô rút trong mắt ra ngoài chính là, tư thế kia thật đúng là đang bùng nổ mì lên, ra dáng ra hình mà ăn, tốc độ này giống như là nạn châu chấu, một giây liền ăn hết sạch.

"Thật ngon, đây là cái gì?"

"Mì gói a, anh chưa từng ăn sao?"

Biểu tình mờ mịt của hấn liền nói cho cô biết sự thật, hấn quả thực chưa từng ăn.

"Cho nên..... Năm nay anh bao nhiêu tuổi rồi?"

Úc Trầm liếm nước mì còn sót ở bên môi, sau đó bẻ ngón tay tính toán, suy nghĩ hồi lâu mới nói: "Nhớ không rõ lắm, đại khái hình như là mười mấy tuổi đi."

"Anh đang trêu tôi sao?"

Mười mấy năm trước thì mì gói đã có rồi, thế nào mà lại chưa từng ăn qua? Hơn nữa chỉ có mười mấy tuổi mà cũng cần tính lâu như vậy? Còn nói cái gì mà nhớ không rõ.

"Không có a, tôi quả thực chưa từng ăn mà."

Quý Lạc đột nhiên nghĩ đến có thể hẳn chính là công tử thiếu gia, như vậy chuyện hẳn chưa từng ăn mì gói cũng rất bình thường, tức khắc ánh mắt nhìn hẳn liền thêm vài tia đồng tình.

Úc Trâm bất giữ được cảm xúc thay đổi của Quý Lạc, hẳn bay tới trước mặt Quý Lạc, đáng thương hề hề mà nói: "Tôi rất đáng thương, đến cả mì gói cũng chưa từng ăn qua."

"....." Làm gì có người nào tự nói bản thân đáng thương chứ.

"Thật đó, sau khi gặp cô tôi mới phát hiện bản thân rất đáng thương."

"Đừng, đừng cùng tôi so sánh." Quý Lạc vội xua tay, "Tôi so với anh còn đáng thương hơn nhiều, phải ở yên một chỗ như thế này, tôi cũng chưa nói bản thân đáng thương."

Nụ cười trên mặt Úc Trâm liền cứng đờ, hẳn nhẹ giọng hỏi: "Chỗ như vậy..... Là gì thế?"

"Đương nhiên là....."

Quý Lạc vừa định trả lời, không biết vì sao, sau khi nhìn đến vẻ mặt của hẳn liền nuốt câu nói kế tiếp trở về, sau đó cô bực bội nói: "Tôi lại đi nấu một tô mì khác."

Úc Trâm nhìn bóng dáng của cô, một lúc lâu sau, mới đắc ý mà cười.

Tầm lòng mềm yếu, cái này đủ để làm nhục điểm trí mạng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (8)

Beta:Minh Nguyệt

Lúc này rốt cuộc Úc Trâm cũng không làm phiền cô nữa, sau khi ăn xong mì gói, cô liền dọn dẹp rác, cái đuôi ở phía sau vẫn luôn đi theo cô.

Thùng rác ở nơi cửa, thời điểm tầm mắt Quý Lạc rơi vào cửa chính thì đột nhiên nói: "Nếu không thể đi ra ngoài, tôi đang sống sờ sờ sẽ đói chết ở nơi này."

"Đói?" Úc Trâm tỏ vẻ khó hiểu, "Vì sao lại đói?"

Quý Lạc vỗ trán, có lẽ mười mấy năm qua hẳn vẫn chưa cảm giác được đói khát, cho nên nếu như quỷ ăn cơm thì sẽ là bộ dáng gì nhỉ?

"Cô thật sự sẽ đói chết sao?"

"Đúng vậy!"

Cô vừa mới trả lời xong, liền nhìn thấy vẻ mặt vui vẻ của Úc Trâm, lúc này Quý Lạc thật ra không thể hiểu được, cô vừa rồi nói cái gì buồn cười lắm sao?

Úc Trâm bay tới bên cạnh cô, hưng phấn mà nói: "Thì ra còn có thể đói chết, vậy đói chết cũng được, cô ở lại bồi tôi đi."

Quý Lạc xụ mặt nói: "Chẳng buồn cười chút nào."

Không có người nào muốn đói chết, có lẽ đây là sự khác nhau giữa người với quỷ, người thì muốn có thể sống sót, nhưng quỷ lại cảm thấy chết cũng không sao cả.

"Cô thật sự muốn rời khỏi đây?"

Hắn dùng vẻ mặt nghiêm túc đối diện với Quý Lạc, biểu tình trên mặt cô nói cho hắn biết cô muốn đi ra ngoài, rất muốn.

Đột nhiên, thân mình Quý Lạc bỗng bị ôm lấy, giây tiếp theo, cô cùng Úc Trầm đều tới trên mặt tường vậy, Quý Lạc thử đưa bàn tay sờ sờ một chút, quả nhiên ở phía trước vẫn có một tấm chắn mà ai cũng không thể thấy được.

Lúc này, Úc Trầm đột nhiên để tay ở trên tay cô, một lạnh băng một ấm áp, hai người đều không khỏi sùng sốt.

Úc Trầm cầm chặt lấy tay cô, sau đó cầm theo tay cô cùng vươn ra, kỳ quái chính là, lần này lại không cảm giác được có trở ngại gì cả.

"Tôi đưa cô đi ra ngoài."

Hắn vừa mới nói xong, Quý Lạc liền cảm giác được có một ngọn gió xẹt qua bên tai, loại cảm giác kỳ diệu này làm tâm tình u ám mấy ngày nay của cô hơi có chút dễ chịu.

"Anh không giống với những con quỷ khác."

Úc Trầm một bên bay một bên cúi đầu hỏi cô: "Quý?"

Quý Lạc gật đầu, Úc Trầm chỉ cười trầm thấp một tiếng, sau đó mới nói: "Có lẽ là vậy."

Tốc độ hắn rất nhanh, ở dưới sự chỉ dẫn của Quý Lạc, bọn họ liền đáp xuống một con ngõ nhỏ, nếu như bị người khác thấy được thì tin tức đầu đề ngày mai đại khái chính là bọn họ.

Quý Lạc đi tới một cái siêu thị ở gần đó, rồi mua rất nhiều đồ ăn, vốn dĩ cô có ý niệm muốn chạy trốn, nhưng cô đột nhiên nghĩ đến nhiệm vụ này tuyệt đối không đơn giản như vậy, nếu chỉ cần chạy trốn là có thể giải quyết được vấn đề thì nguyên chủ cũng sẽ không dùng linh hồn mình để làm trao đổi.

Tuy rằng căn phòng kia có rất nhiều quý, nhưng mà tốt xấu gì bên người cô có một con còn tính là bình thường, cùng với việc không biết sẽ gặp phải nguy hiểm gì, thì không bằng cứ ngốc ở đó đi.

Nghĩ như vậy, cô liền dời tầm mắt sang Úc Trầm ở cách đó không xa đang tò mò mà nhìn chocolate.

Úc Trầm cảm nhận được tầm mắt của cô, khóe miệng liền nhếch lên: "Tôi đã lâu rồi chưa ăn cái này."

"....."

Cho nên đây là đang muốn cô mua cho? Được rồi, mua thì mua!

Hai người vừa đi vừa chọn thêm vài thứ, mãi cho đến khi xe mua sắm đầy ắp, thì mới chưa đã thèm mà đi tính tiền.

Thời điểm tính tiền Quý Lạc đột nhiên nghĩ đến việc bản thân không có tiền, cô khóc không ra nước mắt mà muốn hỏi Úc Trầm có hay không, có lẽ hắn có thì sao.

Nhưng mà vừa mới quay đầu lại, liền phát hiện có rất nhiều người đang vây quanh hắn, phần lớn là những thiếu nữ, những thiếu nữ đó hiển nhiên đối với khuôn mặt của Úc Trầm thì cảm thấy rất hứng thú.

"Soái ca có thể để lại số điện thoại không?"

"Soái ca anh có phải là diễn viên không?"

"Soái ca....."

Úc Trầm đứng ở giữa các cô, bộ dáng có chút không biết nên làm gì, nhìn thấy Quý Lạc đang nhìn về phía này, ánh mắt liền sáng lên, nghiêm nhiên hắn đã xem Quý Lạc là một cọng rom cứu mạng.

Quý Lạc tức khắc có loại cảm giác đây chính là sứ mệnh, vì thế cô liền tiến lên, rồi giải cứu Úc Trầm thoát ra khỏi đó, trong lúc đó thì có một cô gái còn đẩy cô một cái.

Cô lao đảo vài bước mới giữ vững được thân mình, Úc Trầm đang muốn tức giận, thì Quý Lạc đã giữ chặt hắn lại rồi nói: "Thôi, nhân quả báo ứng sẽ thay nhau tới."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 125: Ở chung ba mươi ngày với quý (9)

Beta:Minh Nguyệt

“Anh có tiền không?”

Úc Trầm lắc đầu, sau đó từ trên người móc một quả đồng vàng ra, đúng thật là một quả đồng vàng.

Quý Lạc cầm quả đồng vàng đi về quầy thu ngân ở phía trước, nhân viên thu ngân ở trước quầy liền sợ hãi người, vẫn luôn nói không có tiền lẻ, cho đến khi Quý Lạc nói không cần tìm nữa thì cô ta mới lấy tất cả tiền lẻ trong ngăn ra đưa cho cô, rồi lại đưa tiếp cho cô một cái thẻ hội viên.

Đôi mắt Úc Trầm âm trầm mà nhìn chăm chăm vào cô gái vừa mới đẩy Quý Lạc, hai giây sau cô gái kia không biết vì sao lại đụng phải hàng sữa bột được xếp thành hình kim tự tháp ở bên trong siêu thị, bởi vì hộp sữa bột có chút nặng, nên cô gái bị đụng trúng liền kêu to oa oa.

Trong lúc nhất thời tất cả tầm mắt đều rơi xuống trên người cô ta.

Quý Lạc ôm một đồng lớn tiền lẻ đi tới, nhìn thấy một màn này, liền nói: “Xem đi, trời xanh đúng là không tha cho ai.”

Nụ cười của cô liền ảnh hưởng đến Úc Trầm, Úc Trầm tự nhiên mà tiếp nhận túi mua hàng có chút nặng trong tay cô, sau đó phụ họa mà nói: “Ừm, cô nói không sai.”

Trên đường trở về hai người bọn họ vừa đi vừa tán bộ, Quý Lạc hỏi Úc Trầm rất nhiều vấn đề khi hấn còn sống, nhưng mà đáng tiếc chính là, mặc kệ là cái vấn đề gì, hình như hấn đều không nhớ rõ, trừ bỏ tên, cũng từ khi hấn có ý thức tới nay liền ở trong ngôi nhà đó.

Quý Lạc vốn dĩ đang đi bình thường, nhưng càng đi lại càng thấy không thích hợp, cô vẫn luôn cảm thấy có người nào đó đang theo dõi bọn họ, hơn nữa ánh mắt kia khiến cô vô cùng không thoải mái, không biết Úc Trầm có cảm nhận được hay không.

“Úc Trầm.....”

“Ừm?”

“Anh có cảm thấy có cái gì đó không thích hợp không?”

Úc Trầm lắc đầu, sau đó nói: “Không có a, có thể có cái gì không thích hợp chứ.”

Nếu Úc Trầm đã không cảm nhận được gì, thì có thể chỉ là ảo giác của cô, cô đem loại cảm giác khác thường này đuổi ra khỏi lòng.

Úc Trầm quay đầu lại, tầm mắt dừng ở một chỗ rẽ, nơi đó không có một bóng người, hấn cười như không cười mà nhìn nơi đó.

Muốn bắt hấn? Đúng là ảo tưởng!

Vốn dĩ Quý Lạc cho rằng làm mấy thứ này rất là đơn giản, nhưng mà cô nghĩ sai rồi, chỉ là món cà chua xào trứng, đã làm khó cô rồi, cà chua xào xong mang theo màu sắc cháy đen, quả thực làm người khác không nở nhìn thẳng.

Mười phút trước, cô còn bảo Úc Trầm chờ ăn đồ ăn cô làm ra.

Hiện tại xem ra, phỏng chừng sẽ phải xấu hổ rồi.

Cô đứng ở nơi đó buồn bực, phía sau Úc Trầm ôm lấy eo cô, sau đó nói: “Không làm được?”

“Ừm.” Quý Lạc gật đầu, sau đó tránh thoát khỏi bàn tay của hấn, hấn cũng không ngại, tiếp nhận nỗi sạn trên tay Quý Lạc, rồi đảo thức ăn trong nồi, một lần nữa bắt bếp xào rau.

Toàn bộ quá trình nhìn qua tựa như đang làm một tác phẩm nghệ thuật, ưu nhã thông dong, làm người ta nhìn mà cảnh đẹp ý vui.

“Anh biết nấu cơm sao?”

Úc Trầm một bên xào đồ ăn trong nồi một bên nói: “Không biết, nhưng mà nhìn cái này lại cảm thấy có chút quen thuộc.”

Lợi hại! Quý Lạc tức khắc liền nổi lòng tôn kính, sống nhiều năm như vậy, ngay cả quý cũng không bằng, thật quá thất bại.

Việc đã kích cô nhất là, đồ ăn hấn làm thật sự rất ngon, mỗi một món ăn đều rất ngon, thời điểm Quý Lạc ăn đến vô cùng vui vẻ, thì trên lầu đột nhiên truyền đến một tiếng vang.

Trừ bỏ những thứ đó, cô thật sự không thể nghĩ ra còn có thứ gì ở trên lầu nữa.

“Ngày hôm qua anh nói anh sợ những thứ kia là nói dối đi?”

Úc Trầm vừa chống đầu, vừa nhìn cô ăn com, nghe thấy cô hỏi cái đề tài này, liền chớp chớp mắt: “Tôi thật sự sợ mà, lớn lên xấu như vậy, đương nhiên phải sợ rồi.”

“.....”

“Cô rất sợ bọn họ sao?”

Quý Lạc tức giận mà nói lại một câu: “Đương nhiên phải sợ chứ, lớn lên xấu như vậy, có ai mà không sợ?”

Úc Trầm tức khắc liền cười khế, hần bay tới bên cạnh Quý Lạc, thần bí nói với cô: “Tôi cho cô một thứ đồ, làm chúng nó không lại gần người được, so với ngọc trụ của cô còn dùng tốt hơn nhiều, cô có muốn không?”

Hử? Còn có thứ đồ tốt như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (10)

Beta:Minh Nguyệt

“Được.....”

Vừa dứt lời, môi của cô đã bị phong bế, Úc Trầm nhìn phản ứng của cô, đầu tiên là thử liếm môi cô, thấy cô còn chưa có phản ứng lại, liền lớn mật mà vờn đầu lưỡi vào.

Hần hôn nhẹ như lá cây đang rơi xuống, chậm rãi, lại vô cùng có quy luật, vừa mới bắt đầu chỉ là lướt qua liền dừng, nhưng sau đó lại hôn tiếp làm cho môi Quý Lạc có chút tê dại.

Quý Lạc đẩy hần ra, cũng không nói lời nào, cứ như vậy mà nhìn hần.

Úc Trầm gọt tay lau đi bọt nước dính ở bên môi, trên mặt hần mang theo chút tình cảm mãnh liệt đồ ồng, cái này làm cho khuôn mặt vốn dĩ tái nhợt của hần có chút khí sắc, hần tựa hồ còn chưa có phục hồi lại tinh thần từ nộ hôn kia.

“Đây là thứ đồ mà anh nói?”

“Ừm.” Úc Trầm thấy sắc mặt Quý Lạc mang theo tức giận, liền vội vàng giải thích: “Cái này thật sự rất hữu dụng.”

“Hữu dụng hay vô dụng cũng là do tôi quyết định.”

Quý Lạc đem lời nói ra, rồi trực tiếp đi lên lầu, cô thật muốn nhìn một chút là có thật sự dùng được hay không.

Nhưng sự thật là, thật sự không còn thấy một con quỷ nào, Úc Trầm bay lên, ở phía sau cô nói: “Nhìn đi, tôi đã nói là hữu dụng mà, cô còn muốn nữa không?”

“Muốn cái đầu quỷ anh ấy.”

Cô đi lướt qua Úc Trầm, Úc Trầm bỗng duỗi tay muốn giữ chặt tay cô, lại bị cô trốn tránh, chỉ cọ qua da thịt với cô.

Bước chân Quý Lạc hơi dừng một chút, không biết có phải do ảo giác của cô hay không, vừa rồi cô bỗng cảm nhận được tay của Úc Trầm tựa hồ không có lạnh băng như cũ.

Cô quay đầu lại nhìn mắt Úc Trầm, trong bóng đêm, Úc Trầm đứng ở đó, biểu tình trên mặt có chút quỷ dị, cảm giác lạnh lẽo dâng lên trong lòng Quý Lạc, cô vội vàng chạy về phòng của mình.

Lưu lại Úc Trầm, hần sờ bàn tay chạm vào Quý Lạc, nghĩ đến biểu tình kinh ngạc vừa rồi của cô, liền cười một tiếng, nụ cười kia làm người ta nhìn mà thấy sợ.

“Mẹ ơi..... Đừng ném con xuống, con sợ quá, con không muốn ở đây một mình.”

Trong bóng đêm bỗng truyền đến thanh âm thanh thúy của bé gái, khả năng là bởi vì sợ hãi, nên thanh tuyến của cô bé có chút run rẩy, làm cho thanh âm liền biến dạng, một loại cảm giác vặn vẹo.

Cô đi qua, liền nhìn thấy một bé gái mặc váy màu trắng đang quỳ trên mặt đất, đối diện với bé gái, là một phụ nhân ăn mặc cao quý hoa lệ đứng ở đó, hẳn chính là người mẹ trong miệng của bé gái.

Người mẹ kia giống như không có nhìn thấy sự sợ hãi của bé gái, trên mặt là một mảnh hồ hững, một lúc lâu sau, bà ta mới mở miệng nói: “Lạc Nhi, đây đã là số mệnh, con không giống với người khác, đây liền quyết định là con không thể sống tốt như những người bình thường khác.”

“Không, mẹ, con là con gái của người mà.”

Bé gái bỏ nhào dưới chân vị phụ nhân, đau khổ mà cầu xin.

Trên mặt người mẹ rốt cuộc cũng hiện lên tia gọn sóng, nhưng rất nhanh đã không thấy tăm hơi, bà dùng một chân đá văng bé gái đang quỳ trên mặt đất, không chút lưu tình mà xoay người rời đi.

Bé gái rốt cuộc cũng hết hy vọng, cô bé đứng dậy, sau đó quay đầu, sau khi Quý Lạc nhìn thấy mặt cô bé liền sững sốt một chút.

Gương mặt này, còn không phải là nguyên chủ sao? Hay đây là ký ức còn sót lại trong đầu của nguyên chủ?

Cô còn muốn tiếp tục tìm tòi nghiên cứu, nhưng mà tất cả hình ảnh đều bay đi, cho dù cô có nỗ lực muốn bắt lấy, nhưng cuối cùng tất cả hình ảnh vẫn biến thành một khoảng trống.

Quý Lạc mở to mắt, rồi sờ tay lên ngọc trụ ở trên cổ, rốt cuộc thân phận của nguyên chủ là gì?

Theo hình ảnh mà cô nhìn thấy, thì mẹ của nguyên chủ đưa cô ấy đến chỗ này, chính là nơi này, vì sao lại muốn đưa cô ấy đến nơi này? Hay nói cách khác, bản thân nguyên chủ có cái gì khác biệt?

Còn có Úc Trầm..... Nơi này là nhà của hần, hần có quan hệ gì với mẹ của nguyên chủ?

Có khả năng..... kỳ thật Úc Trầm luôn nhớ rõ tất cả mọi chuyện?

Rốt cuộc hần cũng không giống với những con quý khác, hần không sợ mặt trời, có thể ăn được, thậm chí chỉ cần hần muốn, người khác cũng có thể nhìn thấy hần.

Hần khẳng định đã gạt cô chuyện gì đó, chuyện mà hần gạt cô, có thể gây bất lợi đối với cô không?

Nghĩ như vậy, đầu Quý Lạc liền giống như muốn nổ mạnh

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Ở chung ba mươi ngày với quý (11)

Beta:MinhNguyệt

.....

Lúc này sắc trời còn chưa có sáng, đại khái là tầm ba giờ sáng, nhưng Quý Lạc làm thế nào cũng không ngủ được.

Cô mở to mắt mà nhìn chăm chăm bên ngoài cửa sổ, bởi vì bức màn không được thả ra, thế nên cô nhìn không sót bất kì cảnh sắc bên ngoài nào, cô đang nhìn đến xuất thần, thì bên ngoài có một thứ đồ bông hiện lên, cô liền cả kinh, vội vàng nhắm mắt lại.

Thứ đồ kia cũng không có rời khỏi, mà lại đi vào đây, Quý Lạc cảm giác được bên gối có chút lạnh lẽo, sau đó một bàn tay lạnh lẽo liền tỉnh té mà vuốt ve khuôn mặt của cô, ngay sau đó liền chậm rãi trượt xuống chiếc cô trắng nõn mảnh khảnh, hần tựa hồ đang cảm nhận mạch đập nhảy lên, tay đặt ở trên cũng không có nhúc nhích.

Là Úc Trầm, hần quả nhiên có chút không thích hợp.

Quý Lạc làm bộ ngủ say mà trở mình, tay Úc Trầm bởi vì động tác của cô mà liền trượt xuống, cô rốt cuộc cũng thờ dài nhẹ nhõm một hồi.

Nhưng chuyện này còn chưa có xong, Úc Trầm thế nhưng lại để tay mình vào trong chăn của cô, hơn nữa thân thể hần còn có khuynh hướng sắp đè lên trên người cô, mắt thấy hần càng ngày càng quá phận, Quý Lạc rốt cuộc cũng nhịn không được, mở mắt ra, cảm tức mà nhìn hần.

Mới trừng mắt, liền nhìn thấy ánh mắt cười như không cười của hần, hần rầu rĩ mà cười hai tiếng, sau đó nói: "Khản trương như vậy làm gì?"

"Anh biết tôi chưa có ngủ?"

"Ừm." Úc Trầm ôn nhu mà vén vài sợi tóc hỗn độn trên mặt cô sang một bên, "Thời điểm tôi tiến vào liền nhìn thấy cô ở trong chấn động hai cái."

Quý Lạc do dự trong chốc lát, mới hỏi ra vấn đề mà cô muốn hỏi: "Anh thật sự..... Không còn nhớ rõ những chuyện khi còn sống sao?"

Vấn đề này vừa được hỏi ra, cô liền cảm giác được thân thể của Úc Trầm hơi cứng một chút, một lúc sau, hắn mới nói: "Tôi nhớ rõ, cô có muốn biết mọi chuyện của tôi không?"

Lần đầu tiên, hắn bỗng sinh ra ý niệm muốn nói hết mọi chuyện cho người khác, tuy rằng hắn sẽ không kể hết cho cô nghe, nhưng nói một ít cho cô biết cũng không sao.

Quý Lạc gật đầu, Úc Trầm xoay người lại nằm ở bên cạnh Quý Lạc.

"Kỳ thật tôi vẫn chưa chết."

"?"

Đây là có ý gì?

"Rất kinh ngạc có phải không? Tôi còn sống, lẽ ra không nên sống mà lại còn sống, những người muốn tôi chết nhất định vẫn chưa biết tôi kỳ thật còn sống đi."

"Anh còn sống? Vậy anh....."

"Kỳ thật không phải cô đã sớm phát hiện ra rồi sao? Tôi không giống với những con quỷ khác, tôi có thể ăn cơm, cũng không có sợ ánh mặt trời, tôi dẫn cô đi xem bản thân tôi."

Nói xong, thân thể Quý Lạc liền bị hắn bế lên, hắn vòng qua hành lang, đi tới gian phòng có chứa quan tài, hắn đến gần, sau đó mới buông Quý Lạc ra.

Lúc này nắp quan tài đã bị mở ra, bên trong có một người đàn ông mặt mày như họa đang nằm, hắn nhắm hai mắt lại, giống như là đang ngủ, vô cùng an tĩnh tường hòa, nếu không phải ngực hắn không có dấu vết phập phồng, Quý Lạc thiếu chút nữa đã cho rằng Úc Trầm đang nằm ngủ ở bên trong.

"Tôi như vậy, cô có cảm thấy sợ không?"

Hắn như vậy, không phải người cũng chẳng phải quỷ, có đôi lúc hắn cũng thấy ghét bỏ bản thân.

Quý Lạc lắc đầu: "Anh không có làm tổn thương người khác, vì sao lại phải sợ anh?"

Úc Trầm nghe được lời này của cô, liền dùng mu bàn tay che lại đôi mắt cô, không muốn để cho Quý Lạc nhìn thấy biểu tình lúc này của hắn.

"Tôi đã từng hại người, còn không chỉ là một người."

Hắn nói, thanh âm có chút nghẹn ngào: "Nơi này lúc trước cũng từng có vài người, nhưng cuối cùng đều chết hết, những con quỷ trong phòng này, chính là những người đó."

Quý Lạc vốn dĩ cho rằng hắn rất thiện lương, tuy rằng có đôi khi hơi quá phận, nhưng ít ra không có tâm tư hại người, lúc này những lời hắn nói làm cô không thể không cảm thấy sợ hãi.

Cô lui về phía sau hai bước, trên mặt Úc Trầm hiện lên vài tia bi thương, "Thì ra cô vẫn thấy sợ."

"Đúng vậy, tôi thấy sợ." Quý Lạc đối diện với mắt hắn, "Tôi sợ bản thân cũng sẽ giống với bọn họ."

Úc Trầm nhấp nhấp môi, sau đó xoay người nói với Quý Lạc: "Cô đi đi, cách tôi xa ra."

Quý Lạc đứng ở đó không động đậy, cô nhìn Úc Trầm đóng lại nắp quan tài, sau đó hắn nói: "Sáng ngày mai tôi không muốn nhìn thấy cô nữa, bằng không kết cục của cô cũng sẽ giống với bọn họ."

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (12)

.....

Ngày hôm sau, thời điểm Quý Lạc đứng ở ngoài cửa, vẫn còn cảm thấy không thể tin được. Cô thế mà thật sự ra khỏi được nơi này.

Chỉ là hiện giờ, Quý Lạc không biết nên đi đâu. Cô nâng tay lên, trên tay là chiếc nhẫn trước khi đi Úc Trầm đưa cho cô. Tuy rằng Quý Lạc không biết nó có tác dụng gì nhưng ít ra cô có thể đi ra ngoài.

Viên đá quý trên nhẫn lóng lánh, thậm chí tựa như màu rượu nho, cực kỳ xinh đẹp. Dưới ánh mặt trời, dường như có thể thấy được một mảnh rực rỡ, lung linh ở bên trong.

Úc Trầm đứng ở lầu hai, nhìn bóng hình Quý Lạc càng ngày càng xa, sau đó cầm lấy ly rượu vang đỏ trên chiếc bàn bên cạnh. Chút lòng lay động trong ly phản chiếu con người của hắn.

Đôi môi Úc Trầm dán lên miệng ly. Hắn mở miệng nhấp một ngụm rượu. Thật lâu sau, phía sau hắn bỗng xuất hiện một thân ảnh.

"Chủ nhân, người cứ để cô ấy đi như vậy sao?"

Úc Trầm mở cửa sổ ra, chậm rãi đổ rượu thừa trong ly xuống. Chờ cho đến khi không còn một giọt rượu nào trong ly, tay hắn mới khẽ nắm lại, cái ly tức khắc chia năm xẻ bảy.

"Tin tưởng tôi, cô ấy sẽ còn trở về. Lần này, tôi sẽ khiến cô ấy cam tâm tình nguyện ở lại nơi này."

Con mèo muốn chạy, so với không chạy, không phải càng thú vị, càng dễ dàng bắt được hơn hay sao?

Quý Lạc đi lang thang không có mục tiêu trên đường. Hiện giờ trên người cô không một xu dính túi, cô bắt đầu suy xét tìm một công việc, bằng không cô sẽ sớm chết vì đói.

"Này, cô gái phía trước chờ một chút."

Đang sau Quý Lạc đột nhiên truyền đến một giọng nói mang vài phần tang thương. Cô quay đầu lại, liền nhìn thấy một người đàn ông trung niên khoảng chừng năm mươi tuổi, khuôn mặt có vài phần gian trá. Loại cảm giác lấm la lấm lét trên người ông ta khiến Quý Lạc có chút không thoải mái. Cô kiên nhẫn đứng lại; "Xin hỏi có chuyện gì sao?"

"Mong cô hãy xem cái này."

Ông ta lấy ra một tấm bài hiệu, trên mặt viết "Thần đoán mệnh, không linh không lấy tiền".

"Thật xin lỗi, tôi không cần đoán mệnh."

Đừng nói trước kia Quý Lạc không tin cái này, mà hiện tại, có sự xuất hiện của hệ thống, cô lại càng không tin vào nó. Loại sự tình như bói toán, đoán mệnh vốn dĩ chỉ để lừa tiền.

Thấy Quý Lạc muốn đi, ông ta sờ sờ râu, đột nhiên nói: "Cô nương gần đây hẳn đã trêu chọc phải một vài đồ vật không tốt lắm?"

Lời nói này thành công làm Quý Lạc dừng bước. Cô quay đầu lại, thấy dáng vẻ đắc ý kia của ông ta thì lập tức làm ra vẻ kinh ngạc: "Vì sao ông biết?"

Sau đó, cô lại buồn rầu nói: "Ài, không dám dối gạt đại sư, gần đây....tôi bỗng phát hiện bên người mình có vài đồ vật tà ma."

"Quả nhiên." Ánh mắt lão ta sáng lên, trên mặt mang theo chút vội vàng: "Là đồ vật như thế nào?"

Quý Lạc thấy vậy liền ấp úng nói: "Chính là thứ mà chúng ta rất sợ..."

Sắc mặt ông ta liền ngưng trọng, còn đang suy nghĩ xem đây là thứ gì, lúc này Quý Lạc lại đột nhiên kinh hô: "Đúng rồi đại sư, tôi hỏi ngài một việc, gần đây tôi luôn cảm thấy cả người mệt mỏi, tay không nhắc nổi đồ đạc. Đại sư giúp tôi nhìn xem có phải đã bị đồ vật kia làm gì hay không."

Thấy bộ dáng gấp không chờ nổi đáp án của Quý Lạc, ông ta hàm hồ nói: "Đúng vậy, cô nhất định là đã bị thứ đồ kia hút hết tinh khí."

Hừ. Đạo hạnh của kẻ lừa đảo này thật chẳng ra làm sao. Bộ dáng này của cô nhìn qua giống như là một mối lo lắng sao? Quả nhiên là ngu ngốc, nói hai ba câu liền lộ tẩy.

"Được rồi, tôi phải đi rồi, không có thời gian đây đưa cùng ông."

Nghe Quý Lạc nói vậy, lão ta vốn dĩ chuẩn bị trở về đem chuyện này nói cho sư phụ mình thì lại nhìn thấy chiếc nhẫn trên tay Quý Lạc.

Vật này, không phải là của người nọ sao?

=====

#Lámnhâm:

✓Tặng bạn công thức nấu món đêm giao thừa:

† Lấy toàn thể 12 tháng trong năm đem rửa sạch mùi cay đắng, ghen tị, thù oán... rồi để cho ráo nước. Tuần tự cắt mỗi tháng ra 28, 30, hay 31 phần.

† Trộn đều với: một chút tin yêu, một chút kiên nhẫn, một chút can đảm, một chút cố gắng, một chút hy vọng, một chút trung thành.

† Uớp thêm gia vị: lạc quan, tự tin và hài hước. Rồi đem ngâm một lát trong dung dịch "Những điều tâm niệm của mình".

† Vớt ra, xay nhỏ, đổ tất cả vào "nồi yêu thương" và nấu với lửa "hân hoan".

† Đem ra ăn với "nụ cười" trong chén "bao dung".

✓Năm mới chúc các nàng: 12 tháng phú quý, 365 ngày phát tài, 8.760 giờ sung túc, 525.600 phút thành công, 31.536.000 giây vạn sự như ý.

。 ☆ ☆ ☆ 。

★。 \ / 。

。 。

★。 / \ 。

。 ☆ 2019 ☆ 。

。 _ :: _ 。

☆ / _ _ _ / _ 。

。 | _ _ _ | _ 。

00:01

5/2/2019

=====

#Ánngôisaovàcommenttũnghộ

nhé~

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (13)

Beta:Minh Nguyệt

Ha ha, bỗng có được mà lại chẳng tốn chút công phu nào, xem ra lại có thể ở trước mặt sư phụ mà tranh công rồi.

Quý Lạc đang đi về phía trước, bỗng bị ai đó chum bao tải lên rồi trực tiếp khiêng đi, cô giãy giụa mà vẫn không có cách nào thoát khỏi, cô xem như phát hiện, từ khi bắt đầu làm nhiệm vụ đến giờ cô không phải bị hạ được thì chính là bị trói, cho nên làm nhiệm vụ có độ nguy hiểm cao thì cần phải cẩn thận a.

Người nọ khiêng cô đi một lúc lâu mới buông cô xuống, sau đó cô liền nghe thấy bên người truyền đến một đạo âm thanh, âm thanh kia nghe thì thấy rất đáng sợ, nhưng cẩn thận nghe lại thì giống như là răn dạy, làm người ta có chút sợ hãi.

“Con đang khiêng thứ gì vậy?”

“Sư phụ, đây là cô gái mà lúc trước người bảo con theo dõi.”

Âm thanh này, rõ ràng chính là cái người đoán mệnh kia, hẳn vì sao lại muốn bắt cóc mình? Còn có cái gì mà theo dõi?

“À?”

Lúc này, bao tải trên đầu cô được gỡ xuống, bởi vì đột nhiên nhìn thấy ánh sáng, cô không thể không nhắm mắt lại, đến khi lại mở mắt ra, liền nhìn thấy một người đàn ông mặc đạo bào*, người nọ thể nhưng so với đồ đệ của hắn còn trẻ hơn, bộ dáng cùng lắm cũng chỉ ba mươi tuổi.

*Đạo bào: trang phục của Đạo giáo (một trong Tam giáo tồn tại từ thời Trung Quốc cổ đại, song song với Nho giáo và Phật giáo.)

“Ta không phải bài con đi theo cô ta thôi sao? Con lại trói cô ta tới đây để làm gì?”

Người đoán mệnh cười hắc hắc một tiếng, sau đó đi tới rồi nâng tay Quý Lạc lên, nói: “Sur phụ, người nhìn xem đây là cái gì.”

Sur phụ của hắn liền đến gần nhìn thử, sau khi nhìn thấy chiếc nhẫn trên tay cô thể nhưng lại cười, sau đó hắn hưng phấn mà tháo chiếc nhẫn xuống, cẩn thận đoan trang đặt trong lòng bàn tay bàn thân.

“Thật là không nghĩ tới, hắn thể nhưng lại đem thứ này cho cô, ha ha, trời cũng giúp ta, lúc này đây, ta sẽ khiến cho tà vật kia tan thành tro bụi.”

Giờ Quý Lạc xem như đã biết, thứ này là Úc Trầm cho cô, cho nên nói bọn họ chính là người chuyên môn nhằm vào Úc Trầm, mà nghe ý tứ trong lời nói của bọn họ, thứ này hẳn là vô cùng trọng yếu.

“Xin hỏi tiên sư, thứ này có chỗ nào kỳ lạ sao?”

Cô nói một câu tiên sư hiển nhiên làm Vương Vũ Luân rất hưởng thụ, Vương Vũ Luân cười hai tiếng, rồi nói: “Nói cho cô biết cũng không sao, có thứ này rồi, thì ta có thể tiến vào tòa nhà kia, đến lúc đó liền có thể.....”

Lời phía sau hắn còn chưa nói xong, nhưng Quý Lạc đã cả kinh, nếu thật là như vậy, thế cô chẳng phải là đang hại Úc Trầm sao?

Không được, cô cần phải sử dụng biện pháp kéo dài thời gian, cô nhất định phải thoát khỏi đây.

“Tiên sư, không lừa gạt gì ngài, tôi cũng là bị đồ vật kia lừa đến rất thảm”

“Không sai, con quý kia ý vào bản thân có một túi da* tốt, không biết đã hấp dẫn bao nhiêu người cam tâm tình nguyện vì hắn mà phụng hiến dương khí, những người đi vào đó, thì không có một ai có thể thoát ra được, đều là những người ngu xuẩn, thể nhưng ở lại chịu chết.”

*chỉ về ngoài

Thì ra những người đó cũng không phải là do Úc Trầm tự mình giết? Cô đã hiểu lầm hắn sao?

“Nhìn cô không có bị mê hoặc, còn xem như là mạng lớn, có điều nếu hắn đã đem thứ này cho cô, nói vậy địa vị của cô ở trong lòng hắn cũng không phải thấp, thế nên hôm nay cô cứ ở lại chỗ này đi.”

Hắn nói xong, thì cấp người đoán mệnh một cái ánh mắt, rồi cầm nhẫn ra khỏi cửa.

Quý Lạc vừa định theo sau, đã bị đoán mệnh ngăn lại, hẳn một bộ dáng thê sủng thê chết cũng muốn cản cô lại, mà Quý Lạc thì đánh không lại hắn, chỉ có thể nôn nóng mà ngồi ở trên ghế.

Vài phút sau, cô đột nhiên nhớ tới chuyện bản thân mình có bàn tay vàng, vì thế cô thăm mặc niệm ở trong lòng, đoán mệnh kia vốn đang bắt chéo chân hát tiêu khúc nhĩ*, đột nhiên liền phát hiện bản thân không thể động đậy;

*chắc là nhạc thiếu nhi><

Vừa lúc này Quý Lạc từ bên cạnh đi qua, hắn còn tưởng rằng Quý Lạc là cao nhân gì đó, si ngốc mà nhìn bóng dáng Quý Lạc, mãi cho đến khi bóng dáng cô biến mất hắn mới nhớ tới sur phụ bảo hắn trông chừng cô, giờ thì tốt rồi, trở về lại bị sur phụ thoá mạ* một trận

*thốt ra những lời xúc phạm nặng nề để sỉ nhục

Quý Lạc vừa ra cửa liền cất bước chạy như điên, cô yên lặng cầu nguyện ở trong lòng, Úc Trầm anh ngàn vạn không được có việc gì, chờ tôi!

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 130: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (14)

Beta:Minh Nguyệt

Úc Trầm đang nằm ở trong quan tài cảm giác được cửa kết giới bỗng mở ra, liền mở mắt rồi bay tới bên cửa sổ, sau khi nhìn thấy người quen thuộc rốt cuộc hắn cũng cười, nên tới thì vẫn sẽ tới, như vậy kỳ vọng của hắn, sẽ đến sao?

Quý Lạc, cô cũng đừng làm cho tôi thất vọng a, rốt cuộc, tôi ôm kỳ vọng rất lớn với cô.

Vương Vũ Luân đang bước đi ở dưới lầu bỗng dừng lại, vừa lúc đối diện với Úc Trầm đang đứng ở bên cửa sổ, Úc Trầm hí hai mắt lại, bên trong tất cả đều là ý vị nguy hiểm, có lẽ lúc trước Vương Vũ Luân còn sợ hắn ta*, nhưng hiện giờ cơ hồ không có người nào đi vào đây để hắn ta hút dương khí, công lực của hắn ta khẳng định không bằng như trước, mà giờ phút này hắn lại có thể tiến vào, hôm nay, chính là lúc hắn ta nên biến mất.

*Ở trên đây vì để phân biệt VVL vs UT nên ta ms để là hắn ta nhé~

Hắn còn chưa có kịp phá cửa mà vào, cửa đã tự động mở ra, hắn vừa đi vào, liền nhìn thấy Úc Trầm đang dựa vào trên tay vịn của cầu thang, tư thái nhưng thật ra rất ưu nhã, cũng không biết là thật sự không sợ hãi chút nào hay là đang ra vẻ trấn định, mặc kệ là loại nào, hắn chỉ cần thử một lần liền biết.

Vương Vũ Luân móc một lá bùa từ trên người ra, sau đó vung tay lên, lá bùa với tốc độ cực nhanh bay về phía Úc Trầm, Úc Trầm trốn cũng chưa kịp trốn, lá bùa kia đã trực tiếp dán lên trên người hắn.

Nhìn thấy cảnh tượng này trong lòng Vương Vũ Luân liền vui vẻ, Úc Trầm này thế nhưng đã thoái hóa tới tình trạng này rồi, hắn đang muốn tiến lên để tìm tòi đến cùng, thì nhìn thấy tay Úc Trầm nhẹ nhàng phát một cái, lá bùa dán ở trên quần áo hắn kia tựa như rác rưởi mà bị quét đi, rơi xuống trên mặt đất.

Úc Trầm nhắc chân, trực tiếp dẫm lên trên mặt lá bùa, sau đó khòe miệng hắn liền giương lên, khẽ cười nói: “Nếu chỉ có một chút đạo hạnh như vậy đã muốn khiến tôi biến mất, vậy anh cũng quá không đủ tư cách.”

Lại tới nữa, loại cảm giác chán ghét này, rõ ràng bản thân học đạo pháp nhiều năm như vậy, nhưng vẫn bại bởi hắn ta, cho dù là tỉ mỉ chế tác lá bùa, vẫn như cũ không dùng được, hắn ta, rốt cuộc là tồn tại ở cái dạng gì?

Không được, hôm nay nếu đã tới, thì nhất định không có khả năng thu tay lại.

Nghĩ như vậy, Vương Vũ Luân liền cắn răng móc một lá bùa khác từ trên người ra, ở trong ánh mắt hơi kinh ngạc của Úc Trầm trực tiếp dùng chùy thủ đâm tới nơi phản ngực, tức khắc máu liền nhiễm hồng quần áo hắn.

Vương Vũ Luân dùng ngón tay chấm máu, rồi vẽ lên trên lá bùa.

“Hôm nay sử dụng máu trong tim, khiến cho nguoi tan thành tro bụi.”

Nói xong, hắn lại lần nữa ra tay.

Úc Trầm không nghĩ tới hắn thế nhưng làm tới tình trạng này, hắn đã bắt đầu có chút bội phục hắn ta, chỉ tiếc, hắn không thể như ý nguyện của hắn ta, hơn nữa, chút đồ vật này căn bản không có gì tác dụng gì với hắn.

Có điều vẫn sẽ bị thương, Úc Trầm cũng không muốn bị thương, đang định tránh thoát, đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh ở ngoài cửa, thân ảnh kia cường ngạnh mà làm hắn dừng lại động tác tránh.

Vì thế Vương Vũ Luân liền nhìn thấy Úc Trầm thế nhưng không có trốn, lại còn có loại cảm giác cố ý chào đón là thế nào vậy?

Có điều nếu như đã thương được hắn ta thì cũng tốt, quả nhiên, Úc Trầm bị lá bùa kia dán lên, trên ngực nổ mạnh một tiếng, như là bị lửa đốt qua, trước mặt cháy đen thành một mảnh, mà sắc mặt của hắn cũng trở nên càng thêm tái nhợt, thân hình tiếp cận cảm giác trong suốt.

Thành công!

Vương Vũ Luân vui mừng ở trong lòng, thì ra hắn cũng không phải không tiêu diệt được, thì ra năng lực của bản thân vẫn rất là mạnh, hắn đang muốn giải quyết Úc Trầm luôn, thì nghe được một tiếng kinh hô ở ngoài cửa.

Quý Lạc một đường chạy tới, vừa đến cửa mới thở ra một hơi, liền nhìn thấy hình ảnh Úc Trầm bị đánh, giây phút kia, cô chỉ cảm thấy tim mình đang đập bỗng nhiên dừng lại, đau lòng, hối hận, mọi cảm giác dòi non lấp biển đánh úp về phía cô, vì thế cô rốt cuộc nhìn không được kêu tên Úc Trầm.

Úc Trầm nhìn thấy cô, trong ánh mắt hiện lên một tia vui sướng, rất mau, cô liền phát hiện niềm vui sướng này bỗng chuyển hóa thành ưu thương, hắn đứng ở nơi đó, quay đầu không dám nhìn Quý Lạc.

#Lâm nhâm:

✓Tình trạng lười của ta đã ăn mòn vào tận xương tủy cốt lủy mất rồi, ăn chơi sa đọa 2 tuần khiến ta ko còn mún đăng truyện nx rồi~

Chương 131: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (15)

Quý Lạc vội vàng ở trong lòng niệm chú định thân, Vương Vũ Luân tức khắc không thể động đậy, mà Úc Trầm đã biết cái chiêu này của cô, cũng không có cảm thấy kinh ngạc.

Cô chạy tới, khấn trương mà nhìn miệng vết thương của Úc Trầm.

Úc Trầm nhìn chăm chăm cô, một lúc lâu sau mới nói một câu: "Sao cô lại trở về?"

Ngữ khí kia khó hiểu không rõ, giống như một con chó nhỏ bị vứt bỏ, làm cho Quý Lạc liền đau lòng một trận, cô quả nhiên không nên đi.

"Trước cứ mặc kệ cái này đi, thương thể của anh....."

Nhìn thấy thần sắc khấn trương của Quý Lạc, ánh mắt Úc Trầm liền sáng ngời, trực tiếp cầm lấy tay Quý Lạc, vui sướng mà nói: "Cô lo cho tôi?"

Quý Lạc có chút mất tự nhiên mà muốn rút tay về, nhưng lại sợ hấn nghĩ nhiều, vì thế vẫn tùy ý để hấn nắm, sau đó gạt đầu, trả lời thành thật: "Ừm, tôi lo cho anh, thương tích của anh phải giải quyết thế nào đây, đau không?"

Cô vừa dứt lời, liền nhìn thấy nước mắt mờ mờ trong mắt của Úc Trầm, hấn làm nũng nói: "Đau, đau quá."

Nhìn dáng vẻ của hấn không giống như đang nói dối, Quý Lạc có chút nóng vội: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Làm sao bây giờ?"

Úc Trầm kéo Quý Lạc lại sát người hấn, khoảng cách giữa hai người nháy mắt liền ngắn lại, con ngươi hấn bỗng trở nên sâu thẳm, bên trong hình như có ngọn lửa đang nhảy múa, sau đó Quý Lạc liền thấy đầu của hấn cúi thấp xuống, sau đó càng ngày càng gần, mãi cho đến khi trong mắt của Quý Lạc tràn đầy hình ảnh của hấn.

Thanh âm hấn cũng trở nên trầm thấp mỉa mai hơn: "Cô chỉ cần..... Như vậy."

Lại là một nụ hôn, đây là một nụ hôn triền miên nhưng cũng ngọt ngào, hai người không ngừng trao đổi nước bọt, tuy rằng môi hấn lạnh băng, nhưng Quý Lạc chỉ cảm thấy nụ hôn này nóng như lửa, nóng đến nỗi cả người cô đã sắp hòa tan, nhưng nụ hôn này cũng không có duy trì lâu.

Úc Trầm đỡ lấy thân hình xụi lơ của Quý Lạc, ngữ khí mang theo chút ý cười mà nói: "Tốt hơn rồi."

Quý Lạc ổn định lại hai chân, thời điểm tầm mắt rơi xuống ngực hấn liền phát hiện miệng vết thương lúc nãy thế nhưng thật sự không còn, cô tức khắc cảm thấy vô cùng kỳ diệu, tay liền đặt lên ngực hấn, sờ soạng vài cái phát hiện thật sự tốt hơn rồi. Úc Trầm vẫn đứng ở đó tùy ý cô sờ tới sờ lui.

"Thật sự tốt hơn rồi, là do công lao của nụ hôn kia?"

Úc Trầm thấy cô vui mừng phát ra từ nội tâm, khóe môi cũng cong cong, sau đó nói: "Ừm, là công lao của em."

Hấn vừa nói như vậy, liền khiến cho Quý Lạc có chút ngại ngùng, cô vội dời tầm mắt đi, thời điểm nhìn thấy Vương Vũ Luân ở bên cạnh liền càng thêm xấu hổ, nơi này còn có một người đây.

Sau khi xấu hổ, cô liền thấy rất nghi hoặc, hấn ta vì sao không nói lời nào?

"Sao anh không nói lời nào thế?"

Đôi mắt Vương Vũ Luân trừng to, nhìn qua cực kỳ dọa người, nhưng hấn lại không nói lời nào, Quý Lạc lập tức biết được chân tướng của mọi chuyện.

Cô quay đầu, nhìn Úc Trầm, tức giận nói: "Ngày đó có phải anh căn bản là không bị tôi định thân đúng không?"

Úc Trầm không nghĩ tới cô nhanh như vậy đã đoán được, lúc này đương nhiên không thể thừa nhận, vì thế hấn liền nói: "Không có nha, tôi thật sự bị định thân mà."

"Vậy vì sao anh có thể nói chuyện?"

"A, là cái này sao." Úc Trầm liếc mắt nhìn Vương Vũ Luân đang bị định thân, một lát sau mới nói, "Có thể là do bản lĩnh của hấn quá thấp đi."

Vương Vũ Luân ở phía sau vừa mới bị nhét cho một bác thức ăn cho chó, lúc này lại bị chế giễu là bản lĩnh thấp, chỉ cảm thấy khí huyết cả người dâng lên, sắp bị tức chết rồi.

Còn có cô gái này không phải bị đồ đệ của mình trông chừng sao? Làm thế nào mà chạy thoát được?

Càng làm hấn kinh ngạc chính là, chỉ là một nụ hôn, miệng vết thương của Úc Trầm thế nhưng lại biến mất, thật không thể tưởng tượng nổi.

Vương Vũ Luân buồn bực ở trong lòng, đột nhiên nghĩ tới một việc, hay là cô ta.....

Đúng rồi, cũng chỉ có loại thân thể kia mới có hiệu quả kỳ diệu như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (16)

Khó trách Úc Trầm sẽ đề ý cô ta như vậy, có cô ta, không phải là có thể.....

Không được, nếu hấn đã đáp ứng người kia rồi, thì nhất định phải hoàn thành chuyện này, Úc Trầm, không thể không biến mất.

Quý Lạc vốn đang có chút không được tự nhiên, sau khi nhìn đến chiếc nhẫn trên tay Vương Vũ Luân, liền trực tiếp đoạt lại, cẩn thận xem xét phát hiện không có gì tổn hại thì mới lấy một tập giấy vệ sinh từ trong túi ra, rồi lau đi lau lại chiếc nhẫn.

Sau khi làm xong tất cả, Quý Lạc mới một lần nữa lại đeo chiếc nhẫn lên tay.

Ừm, đeo trên tay bản thân mới thấy thế nào là đẹp.

Thời điểm cô còn đang tự luyến, Úc Trầm ở phía sau đã cầm lấy tay cô, trong mắt hiện lên ánh sáng vừa lòng, sau đó nói: “Đã gấp không chờ nổi mà muốn đeo nhẫn tình nhân với tôi rồi sao?”

“Hả?”

Úc Trầm không có trả lời, chỉ nhẹ nhàng vuốt ve tay cô, tay hấn không có lạnh băng giống trước kia, ngược lại vô cùng ấm áp, bởi vì tay hấn khô ráo, Quý Lạc thậm chí có thể cảm nhận được hoa văn trong lòng bàn tay của hấn.

Nhưng hiện tại điều cô nghĩ chính là chuyện chiếc nhẫn, tay cô giật giật, quả nhiên ở trên ngón áp út của hấn cảm nhận được một thứ gì đó cứng rắn.

Cô nâng tay hấn lên, trên ngón áp út của hấn quả nhiên đeo một chiếc nhẫn, ở trên cũng cũng được khảm một viên hồng bảo thạch, cùng với chiếc trên tay Quý Lạc là độc nhất, chỉ là trông to hơn mà thôi.

“Vừa rồi rõ ràng không có.”

Úc Trầm chơi xấu nói: “Vẫn luôn có mà, em không thấy sao?”

“.....”

Quý Lạc không muốn cãi vấn đề này với hấn, bởi vì cô biết cho dù có cãi cũng không thắng được hấn.

Vì thế cô chuyển đề tài, hỏi Úc Trầm “Người này thì tính sao đây?”

Vương Vũ Luân vừa nghe nhắc tới mình, liền sợ Úc Trầm trực tiếp giết người diệt khẩu, nhưng mà Úc Trầm lại không làm gì hết, chỉ nhàn nhạt nói: “Đến từ chỗ nào thì về lại chỗ đấy đi.”

Nói xong, toàn bộ thân thể của Vương Vũ Luân liền nhanh chóng chuyển động, vội vàng biến mất ở trước mặt Quý Lạc, một lát sau, cô nghe thấy bên ngoài truyền đến một tiếng phanh lớn.

Quý Lạc ở trong lòng vì hấn bi ai vài giây, thanh âm lớn như vậy, cũng không biết còn sống hay không.

Biểu tình lo lắng của cô dừng ở trong mắt Úc Trầm, hấn liền lập tức khó chịu, hấn còn đang đứng trước mặt cô, vậy mà cô lại công khai lo lắng cho người khác, hơn nữa người kia lại là kẻ địch của hấn.

Hấn một tay áp sát Quý Lạc lên tường, về mặt Quý Lạc còn mờ mịt, liền nghe thấy hấn nói: “Em lo cho hấn ta, hả?”

Quý Lạc lắc lắc đầu, sao có thể, chỉ là một người không liên quan mà thôi, nơi nào đáng giá để cô lo lắng.

“Nói dối!”

Coi hấn là người mù sao? Nghĩ một hồi, hấn liền cảm thấy ghen, đây là tư vị mà từ khi hấn tồn tại đến giờ cũng chưa có cảm nhận qua, một loại tư vị làm hấn vô cùng bức bối.

Bởi vì bức bối, hấn liền trực tiếp nâng cầm Quý Lạc lên rồi hôn xuống, không có chút thương tiếc nào, đầu lưỡi thô bạo đã man di chuyển lung tung trong khoang miệng, môi Quý Lạc lập tức liền tê rần, thậm chí còn có thể cảm nhận được mùi máu tươi.

Quý Lạc cũng nổi giận, hung hăng cắn hấn một cái, nhưng hấn giống như không cảm nhận được đau đớn, không hề có chút thả lỏng, ngược lại còn gia tăng nụ hôn này.

Xem ra muốn cô phải sử dụng tuyệt chiêu, khuỷu tay Quý Lạc trực tiếp húc vào bụng Úc Trầm, quả nhiên thành công khiến Úc Trầm buông cô ra.

“Anh đang phát điên cái gì vậy? Đối phương cũng có thể làm ông nội của tôi đấy, cho dù là ghen cũng phải có điểm mấu chốt đi chứ?”

Cô cho rằng nói như vậy Úc Trầm sẽ nhượng bộ, kết quả không biết lời nào chọc giận Úc Trầm, vẻ mặt của hấn tựa hồ càng thêm phần nộ, lúc này cô mới nhớ tính theo tuổi mà nói, Úc Trầm hấn cũng hơn ba mươi bốn tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (17)

Úc Trầm buông tay Quý Lạc ra, sau đó trên mặt là bộ dáng có chút suy sút.

"Em đang chê tôi già?"

Được rồi, cái hiểu lầm này thì còn sâu hơn nữa, nhìn hấn một bộ dáng ủy khuất, giống như Quý Lạc đã làm một chuyện không thể tha thứ đối với hấn,

"Cũng không phải....."

"Tôi không tin, khẳng định là em chê tôi già rồi."

Hấn trực tiếp bay tới ngồi trên chiếc bàn bên cạnh, đưa lưng về phía Quý Lạc, không hề nhìn cô lấy một cái.

Quý Lạc vốn đang muốn chạy qua dỗ dành hấn, trên lầu bỗng nhiên có một thứ đồ bay xuống, bộ dáng của thứ đồ kia thật sự khủng bố, nếu không phải đã từng gặp qua hấn, Quý Lạc thiếu chút nữa đã kêu ra tiếng.

Lúc này, nháy mắt Quý Lạc liền không còn tâm tình dỗ hấn nữa, trực tiếp ném xuống một câu em lên lầu rồi liền rời đi.

Úc Trầm vốn đang chờ Quý Lạc tới dỗ hấn thuận tiện ăn chút đậu hủ của cô, nhưng đợi lâu như vậy lại chờ được một câu cô lên lầu, hấn vội vàng xoay người, vừa lúc đối diện với gương mặt xấu xí kia, bộ dáng của chủ nhân gương mặt kia giống như là cái gì cũng không biết, còn cười với hấn.

Thì ra là do hấn ta nên cơ hội chiếm tiện nghi của hấn mới không còn, Úc Trầm nháy mắt liền nổi giận, trực tiếp tát một cái lên người của con quỷ kia, con quỷ kia vô cùng vô tội mà nhìn hấn, không biết Úc Trầm vì sao lại đánh hấn, Úc Trầm một bụng tức giận không có chỗ phát tiết, liền mắng: "Ngu xuẩn."

Sau đó mãi đến thời điểm ăn cơm chiều, Úc Trầm mới gọi Quý Lạc xuống ăn cơm, cũng không biết có phải hấn đã đi ra ngoài mua thêm đồ ăn hay không, mà thức ăn trên bàn vô cùng phong phú, nhìn qua thì sắc hương vị đều có cả, làm người ta có loại cảm giác không cần ăn hết nhưng cũng có thể no bụng.

Ánh đèn chiếu lên người Úc Trầm ở bất luận thời điểm nào đều có vẻ soái khí, nhưng trên người hấn lại có một loại cảm giác tịch mịch.

Quý Lạc đột nhiên có chút đau lòng cho hấn, mười mấy năm qua, hấn ở tại căn phòng này, không thể giống như người bình thường đi làm, đi chơi, đi gặp bạn bè, nội tâm của hấn nhất định rất cô độc.

"Úc Trầm."

Úc Trầm đang bày đĩa, nghe thấy Quý Lạc gọi hấn, liền ngẩng đầu lên, đầu tóc đen bị ánh đèn chiếu lên như phát ra một tầng ánh sáng màu vàng, nhìn qua tựa hồ rất nhu hòa, dưới ánh đèn như vậy, vẻ mặt của hấn cũng dị thường nhu hòa.

"Về sau, em ở bên anh có được không?"

Tuy rằng thời gian của cô cũng không còn nhiều lắm, nhưng cô hy vọng có thể ở bên hấn vào thời gian cuối cùng.

Úc Trầm hiển nhiên rất giật mình, không phải nói là kích động, ánh mắt hấn sáng đến dọa người.

"Em nói, là thật sao?"

"Ừm."

Quý Lạc vô cùng nghiêm túc mà gật đầu, Úc Trầm rũ lông mi xuống, nhìn không rõ thần sắc của hấn.

Quý Lạc, nếu em đã nói như vậy, thế thì cả đời này, em cũng đừng nghĩ sẽ rời khỏi tôi, cho dù bị cầm tù, tôi cũng sẽ cột chặt em bên người tôi!

Ăn cơm chiều xong, Quý Lạc khó có được tâm tình tốt mà muốn đi tản bộ, Úc Trầm tự nhiên là đi cùng với cô, có điều trước đó, Quý Lạc đã đề ra một yêu cầu với Úc Trầm, hy vọng hấn có thể khiến những thứ kia không xuất hiện, vạn nhất cô đột nhiên nhìn thấy không biết có thể bị dọa hay không.

Không biết có phải bởi vì do tâm tình hay không, mà Quý Lạc cảm thấy đêm nay bóng đêm phá lệ xinh đẹp, ngôi sao cũng vô cùng loá mắt.

Tầm mắt cô rơi xuống trên nóc nhà, nếu có thể đi lên đó rồi nằm ngắm sao thì nhất định sẽ không tồi.

Cái ý niệm này vừa mới xuất hiện, cô đã bị Úc Trầm ôm ngang rồi bay lên nóc nhà, Quý Lạc còn muốn hỏi Úc Trầm có phải tâm linh hữu thông với cô hay không, kết quả Úc Trầm đã nói thẳng: "Tâm tư của em viết hết ở trên mặt kia."

Quý Lạc nhìn chằm chằm hấn, hấn cũng nhìn lại Quý Lạc, khoảng cách của hai người càng ngày càng gần, Quý Lạc cho rằng hấn muốn hôn cô, ai ngờ hấn chỉ cúi đầu, in lại một nụ hôn ở trên trán của cô. Sau đó nói một câu: "My master." (chủ nhân của tôi)

Bởi vì người đó là em, cho nên tôi tình nguyện cúi đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (18)

Quý Lạc thế nhưng cứ như vậy mà trực tiếp ngủ ở trên nóc nhà, thời điểm tỉnh lại vào buổi sáng ngày hôm sau, trên người cô có đắp cái áo khoác của Úc Trầm, trên áo mang theo hơi thở độc đáo của Úc Trầm, trong lòng cô bỗng cảm thấy ấm áp, liền muốn đi tìm Úc Trầm.

Kết quả cô vừa ngẩng đầu lên thì thấy, Úc Trầm đang ngồi ở phía trước cô, ánh mắt như là đang nhìn theo hướng mặt trời mọc, sau đó hấn đưa bàn tay ra bên ngoài, bởi vì hấn không phải người bình thường, thế nên ngón tay dưới ánh mặt trời liền trở nên trong suốt, hấn nhìn bàn tay mình thật lâu, sau đó mới buông xuống.

Quý Lạc loáng thoáng nghe thấy tiếng hấn cười tự giễu, tiếng cười này làm trong lòng cô có chút đau.

Vì thế cô phủ thêm áo khoác của hấn, rồi đi đến bên người hấn ngồi xuống.

Cảm giác được động tĩnh của cô, Úc Trầm liền quay đầu, dùng ánh mắt nhu hòa mà hỏi: "Tỉnh rồi?"

"Ừm." Quý Lạc trả lời rầu rĩ, thật lâu sau cô rốt cuộc cũng thiếu kiên nhẫn mà hỏi Úc Trầm, "Anh không phải từng nói là anh cũng chưa chết sao? Có khả năng, ý em là..... Anh có khả năng biến thành người bình thường không?"

Lời cô nói tới bản thân cô cũng có chút không tin, loại chuyện này quá ly kỳ, có lẽ chỉ là ý nghĩ kỳ lạ của chính cô đi.

Nhưng cô thật sự hy vọng Úc Trầm có thể có được những gì mà một người bình thường có được, ít nhất khi cô đi rồi, hấn có thể gặp được một cô gái thật tình đối xử tốt với hấn, tuy rằng nghĩ đến đây trong lòng cô lại có chút đau.

"Có thể."

Úc Trầm trả lời cô.

Quý Lạc vui mừng khôn xiết, cô không nghĩ tới thế nhưng thật sự lại có biện pháp, cô vội truy vấn: "Là biện pháp gì?"

Lần này Úc Trầm lại không có trả lời cô, hấn trầm mặc rất lâu. Mãi cho đến khi Quý Lạc cho rằng hấn sẽ không trả lời, thì hấn đột nhiên ôm cô vào

trong lòng: "Tôi có em là đủ rồi, những cái khác đều không quan trọng."

Thấy hấn không để tâm đến chuyện bản thân, Quý Lạc bỗng có chút tức giận, cô tránh thoát khỏi lòng ngực Úc Trầm, sau đó thở phì phì nói: "Rõ ràng là có biện pháp, vì sao anh lại không làm?"

Bởi vì tức giận, khuôn mặt của cô đỏ bừng, hai má hơi hơi phồng lên, nhìn qua thập phần chọc người trêu mến, làm cho Úc Trầm nhìn không được mà in lại một nụ hôn trên má cô, xúc cảm bóng loáng làm hấn có chút thất thần.

Quý Lạc không nghĩ tới cô đang nói chuyện quan trọng như vậy mà Úc Trầm lại làm loạn, vì thế càng thêm bất mãn.

"Vậy rốt cuộc là biện pháp gì?"

Thấy bộ dáng nghiêm túc của cô, Úc Trầm cũng nghiêm túc lại, hấn hỏi Quý Lạc: "Em thật sự muốn biết?"

"Ừm."

"Được, tôi hỏi em, em có ghét tôi không?"

Hả? Sao đột nhiên lại hỏi chuyện này? Quý Lạc có chút không phản ứng kịp, nhưng vẫn lắc đầu.

Úc Trầm cầm tay cô, hỏi lại lần nữa: "Vậy..... Em có thích tôi không?"

Hấn biết hấn hỏi như vậy có khả năng cô sẽ thấy phản cảm, nhưng hấn chính là muốn để Quý Lạc nhìn thẳng vào tình cảm của bản thân, cho dù cô không thích hấn, hấn cũng muốn cột chặt cô bên người.

Ngoài dự đoán, Quý Lạc thế nhưng lại gật đầu, sau đó nói: "Thích chứ."

Cô luôn biết bản thân muốn cái gì, sau khi trải qua vài lần nhiệm vụ trước, cô đã hiểu một đạo lý, đó chính là thích thì phải biểu đạt ra, mặc kệ trong tương lai bọn họ sẽ thế nào, nhưng giờ phút này, bọn họ là thật sự thích nhau, phần tình cảm này cho dù rất lâu sau đó có nhớ lại cũng sẽ cảm thấy vô cùng hoài niệm.

Lời khẳng định của cô không thể nghi ngờ là cho Úc Trầm thêm động lực, Úc Trầm trực tiếp đề Quý Lạc xuống nóc nhà, vì sợ lưng cô đau, hấn liền lót tay ở dưới lưng cô, Quý Lạc không khỏi khản trương.

"Em đã nói như vậy, thì nếu anh nói, em chính là biện pháp của anh, em sẽ cứu anh chứ?"

Nani? Đại não của Quý Lạc đột nhiên không đủ dùng, cái gì gọi là cô là biện pháp của hấn? Cô đột nhiên liên tưởng đến lúc trước cô hôn hấn một cái khiến cho miệng vết thương của hấn khôi phục, tức khắc cảm thấy cả người đều không tốt, trời ơi, không phải là như cô nghĩ đấy chứ?

=====

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 135: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (19)

Đầu óc Quý Lạc còn chưa kịp chuyển động, cả người đã bị bế lên, vài giây sau, cô liền bị đặt ở trên giường trong phòng mình.

Thân thể Úc Trầm cũng theo đó mà đề lên, vẻ mặt của hấn mang theo một chút ần nẫn cùng động tình, trong ánh mắt hiện lên ánh sáng nóng rực làm Quý Lạc không dám nhìn thẳng hấn.

Hấn cúi người xuống, ở bên tai Quý Lạc nhẹ nhàng nói: "Anh coi như là em đồng ý rồi."

Sau đó liền vùng tay lên, bức màn tự động đóng lại, trong phòng lập tức thành một mảnh đen nhánh.

Loại không khí này liền giảm bớt đi sự xấu hổ của Quý Lạc, nhưng cô lại càng thêm khản trương, bởi vì không nhìn thấy được đối phương, nên cô không biết giờ phút này biểu tình trên mặt đối phương rốt cuộc là như thế nào, nhưng cô biết, Úc Trầm nhất định nhìn thấy rõ ràng, bao gồm đồ ửng trên mặt cô hiện tại, nhất định hấn đều thấy được.

Úc Trầm đặt tay ở trên cổ Quý Lạc, nhẹ nhàng vuốt ve, mang đến một chuỗi cảm giác rùng mình, thân thể Quý Lạc nhè nhẹ run, ngay sau đó, cô liền cảm giác tay hấn đang dần dần trượt xuống, Quý Lạc vội vàng bắt lấy tay hấn, hấn tính trấn an mà nhéo cô một cái, sau đó nhẹ nhàng tránh tay cô ra, không chút do dự cởi bỏ quần áo cô.

Bởi vì không nhìn thấy, Quý Lạc càng trở nên miễn cảm hơn, bao gồm tay hấn mon trốn mặt cô, cổ cô, cuối cùng tới cái bụng nhỏ của cô.

Tay hấn giống như là đang du tầu, tới chỗ nào, đều làm Quý Lạc khó chịu, khó chịu đến dầy vò.

Nhưng mà còn chưa có xong, giây tiếp theo, ngón tay thon dài của Úc Trầm trực tiếp dừng ở trên hai cánh thịt hoa của cô.

"Ừm...."

Quý Lạc khó nhịn mà hừ ra tiếng, động tác của Úc Trầm không nhanh không chậm, hấn cũng không muốn làm bị thương cô, chỉ là thử chậm rãi xâm nhập, sau đó nhìn phản ứng trên mặt cô, nếu cô có một tia thống khổ, hấn liền sẽ làm chậm lại.

Cuối cùng sau vài cái, Quý Lạc liền cảm thấy một chút đau đớn, vừa muốn kêu ra tiếng, Úc Trầm liền trực tiếp cúi người hôn lên môi cô, hấn trần trọc liếm mút gặm cắn ở trên cánh môi mềm mại của cô, mà từ trong cổ họng cô còn hừ nhẹ hai tiếng, giống như một con thú nhỏ đang lâm vào tình cảnh khó khăn.

Mà động tác trên tay hấn cũng không có dừng lại, ngược lại dần dần nhanh hơn.

Quý Lạc cảm thấy giữa hai chân có thứ gì đấy ẩm ướt đang chảy ra, cô có chút khó nhịn mà kẹp chân lại, trên chóp mũi thấm ra một ít mồ hôi.

Úc Trầm phảng phất cũng nhịn không nổi, hấn cởi quần áo, giữ chặt tay Quý Lạc, dẫn dắt tay cô sờ qua ngực hấn, phần eo hấn, mãi cho đến khi sờ tới một vật nóng rực, ngón tay Quý Lạc không khỏi cuộn tròn lại.

"Anh nhịn không nổi, Lạc Lạc, cho anh được không?"

Giờ phút này ánh mắt Quý Lạc đã mê ly, theo bản năng liền gạt đầu, giây tiếp theo, đau đớn bùng lan khắp toàn thân, khoe mắt cô nhịn không được mà tràn ra vài giọt nước mắt, Úc Trầm tức khắc vô cùng đau lòng, hấn không nghĩ tới sẽ đau như vậy.

Hấn ôn nhu mà hôn lên nước mắt ở khoe mắt Quý Lạc, nghĩ muốn rời khỏi thân thể cô, Quý Lạc làm sao mà không hiểu được tâm tư của hấn, nhưng cô cũng không phải là người từ bỏ giữa chừng.

Vì thế cô ôm lấy eo hấn, nhịn xuống đau đớn rồi nói: "Đã làm liền phải làm cho xong."

Ánh mắt Úc Trầm căng thẳng, động tác dần dần nhanh hơn.

"Tê....."

Kết cục của chuyện quá mức tùy hứng chính là đau, tuy rằng vị diện lúc trước cũng từng có loại chuyện này, nhưng dù sao lúc đó cũng là thời điểm cô không thanh tỉnh, lúc này đây cô hoàn toàn tỉnh táo mà đón nhận, cho nên cảm thấy rất đau.

Nhưng mà thời điểm cô tỉnh dậy, lại phát hiện bản thân đang ở trong quan tài của Úc Trầm, bởi vì quan tài tràn ra hương khí đặc trưng trên người Úc Trầm, Quý Lạc tức khắc không còn sợ hãi.

Úc Trầm thấy cô tỉnh, liền đi tới, Quý Lạc lúc này mới nhớ tới cái gì, trực tiếp bò từ trong quan ra, chạy đến bên người hấn, vui vẻ hỏi: "Anh khỏe lại rồi?"

"Ừm"

Úc Trầm một bên trả lời một bên bế cô lên, khiến cô có thể nhẹ nhàng chút.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (20)

"Thật sao?"

Quý Lạc có chút không thể tin được, sau đó vuốt tay nhéo nhéo mặt hấn, xác thật so với trước kia thì ấm hơn một chút.

Úc Trầm thấy cô không thể tin được, liền hài hước mà nói: "Thật đấy, trước kia thời điểm ôm em cảm thấy rất nhẹ, hiện tại lại thấy e nặng lên không ít."

Đây là đang ghét bỏ cô béo? Quý Lạc làm bộ muốn đi xuống, Úc Trầm vội vàng ôm chặt lấy cô, sau đó nói: "Lừa em đấy."

Ừm, lời này còn tính là dễ nghe, kết quả hấn lại bồi thêm một câu: "Cho dù em có béo anh cũng ôm nổi em."

Được rồi, vẫn là chê cô béo.

Quý Lạc ngồi ở trước bàn trang điểm, Úc Trầm đứng ở phía sau giúp cô chải đầu, động tác của hấn rất nhẹ, không hề có chuyện làm đứt tóc cô như trong tưởng tượng, xuyên thấu qua gương, Quý Lạc nhìn thấy rõ ràng mặt mày nhu hòa của hấn, so với hung ác nham hiểm lúc trước tựa hồ tốt hơn rất nhiều.

“Thân thể của em rất đặc thù sao?”

Bàn tay đang chải đầu của Úc Trầm tạm dừng, lúc sau mới nói: “Ừm.”

Thấy Quý Lạc vẫn là vẻ mặt tò mò, Úc Trầm lại nói: “Phụ nữ trong gia tộc của em từ trước đến nay đều có được loại thân thể kỳ dị này, cho nên đại đa số phụ nữ đều bị cấm không được yêu, do là sợ bị đàn ông ngoại lai lừa, lúc trước em cũng từng hỏi anh, em làm thế nào mà tới được đây, hiện tại anh sẽ nói cho em biết, là mẹ của em đã đưa em vào đây.”

Quả nhiên là như thế, vậy giấc mộng lúc trước của cô hấn là sự thật.

“Vì sao?”

Úc Trầm không có trả lời, mà cầm lấy tay Quý Lạc, dắt cô xuống lầu, thời điểm đi qua vườn hoa, Quý Lạc phát hiện nơi đó không biết từ khi nào mà lại có thêm một cái xích đu, trên xích đu còn có mấy cây dây dăng leo lên trên, trên đó còn nở ra mấy đóa hoa nhỏ.

Quý Lạc ngồi ở trên xích đu, mà Úc Trầm thì ở phía sau đẩy cô, tuy rằng Quý Lạc đã sớm qua độ tuổi vui đùa, nhưng giờ phút này tâm tình của cô lại thật sự rất vui vẻ.

Úc Trầm ở phía sau nhìn gương mặt tươi cười của cô, trên mặt cũng mang theo mỉm cười, trong lòng lại thập phần chua xót.

Cô hỏi hấn vì sao, kỳ thật hấn cũng không biết, nhưng mà vào buổi sáng hôm nay, hấn đột nhiên lại biết, người phụ nữ kia thật là ngoan độc, bà ta đoán chắc hết tất cả, ngay cả con gái thân sinh của mình cũng hy sinh.

Động tác đẩy xích đu của hấn đột nhiên dừng lại, Quý Lạc đang chơi vui vẻ, thấy hấn không có động tác, liền nghi hoặc mà quay đầu lại, “Làm sao vậy?”

Úc Trầm tiếp tục động tác trên tay, sau đó nói: “Không có gì.”

Chỉ cần em vui, anh làm tất cả đều là đáng giá.

Mấy ngày nay, bọn họ giống như những cặp đôi yêu nhau bình thường, đi dạo phố, xem phim, ăn cơm, Quý Lạc như là muốn đem những gì Úc Trầm lúc trước chưa làm đều làm hết, phạm là chuyện giữa người yêu có thể làm, cô đều làm.

Tới buổi tối, Quý Lạc tựa như trở thành một người khác, đến chính cô cũng cảm thấy không thể tưởng tượng, có một ngày thế nhưng cô sẽ trầm mê với việc nam nữ như thế, tuy rằng Úc Trầm mỗi lần đều sẽ thỏa mãn cô, nhưng cô rõ ràng cảm giác được không thích hợp, loại không thích hợp này, là phát ra từ thân thể.

Úc Trầm như cũ cái gì cũng không nói, chỉ một mặt mà dung túng cô, giống như cô làm cái gì thì đều là đúng, càng như vậy, cô liền cảm thấy càng khủng hoảng.

Hơn nữa không biết từ khi nào, Úc Trầm bắt đầu có thói quen ngủ trưa, cho nên vào thời điểm hấn ngủ trưa, Quý Lạc sẽ một mình đi vườn hoa tưới hoa, hoặc là đọc sách.

Giữa trưa cơm nước xong, cô mới vừa lấy ra một quyển sách, ngồi ở trên xích đu, đột nhiên nghe thấy âm thanh cửa bị mở ra, cô tò mò mà nhìn qua, liền phát hiện là một người phụ nữ, người phụ nữ kia, đúng là mẹ của nguyên chủ.

Nhìn thấy Quý Lạc, bà trực tiếp dùng ngữ khí mang theo mệnh lệnh mà nói: “Lạc Nhi, nên về nhà rồi.”

Quý Lạc nghe xong thiếu chút nữa đã không khách khí mà cười, người phụ nữ này không phải bị ngu chứ? Bà cho rằng bản thân muốn vứt bỏ liền vứt bỏ, giờ đến đây kêu cô trở về thì cô nên nên mang ơn đội nghĩa mà trở về? Đừng nói là cô, cho dù giờ phút này đứng ở chỗ này là nguyên chủ, sau khi trải qua chuyện này chỉ sợ tâm cũng lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 137: Ở chung ba mươi ngày với quỷ (21)

“Xin lỗi, bà là ai?”

Người phụ nữ kia giống như không nghe được ngữ khí châm chọc của Quý Lạc, trực tiếp nhìn đồng hồ, sau đó nói: “Con cùng hấn đã ở bên nhau?”

Hấn trong miệng bà ta, không cần nói cũng biết, tự nhiên chính là Úc Trầm, Quý Lạc lập tức trầm mặc, trực giác nói cho cô biết người phụ nữ này tới đây tuyệt đối không có ý tốt.

Người phụ nữ kia thấy Quý Lạc không trả lời, cũng không thêm đề ý, chỉ là có chút không kiên nhẫn mà nói: “Hỏi lại lần nữa, con có đi hay không?”

A, trong lòng Quý Lạc thâm trào phúng, trực tiếp nói lại một câu: “Không đi thì thế nào?”

Vừa mới dứt lời, cô liền bị hai người đột nhiên xuất hiện giữ chặt lại, cả người không thể nhúc nhích, lúc này cô mới hận vì sao thuật định thân chỉ có ba lần.

“Không đi thì mẹ liền đành phải dùng thủ đoạn phi pháp để mang con đi.”

“Cho nên bà đang muốn đưa người yêu của tôi tới nơi đó?”

Nghe thấy thanh âm của Úc Trầm, Quý Lạc liền vui mừng khôn xiết mà quay đầu lại, Úc Trầm cầm tay vào trong túi, sau khi nhìn thấy ánh mắt của cô, liền trấn an mà cười một cái, ý bảo cô không cần sợ hãi.

Quý Lạc vốn dĩ chưa từng sợ hãi, nhưng giờ phút này tựa hồ cảm thấy bản thân càng không gì có thể làm hại tới, có hấn ở đây, cái gì cô cũng không sợ.

Úc Trầm vung tay lên, giây tiếp theo, hai người đang giữ chặt Quý Lạc liền trực tiếp ngã xuống đất, Quý Lạc thấy thế thì vội vàng chạy đến bên người Úc Trầm, tay Úc Trầm để trên đầu tóc mềm mại của cô rồi xoa xoa.

“Quả nhiên, cậu đúng là anh hùng khó qua ải mỹ nhân a.”

“Quá khen, nhưng tính ra tôi vẫn thua xa bản lĩnh của bà.”

“Hừ, hiện giờ sợ rằng cậu chỉ là nỏ mạnh hết đà đi?”

Úc Trầm đẩy Quý Lạc qua một bên, khi tầm mắt dừng ở trên người bà ta thì đôi mắt liền nguy hiểm mà nheo lại: “Bà thử xem?”

“À không, mục đích của tôi chỉ là khiến cậu hoàn toàn biến mất, nếu mục đích đã đạt thành, tôi cũng không nhất thiết phải nhằm vào cậu, còn con bé.....”

Khi đôi mắt bà ta nhìn đến Quý Lạc thì trong ánh mắt liền hiện lên một tia chán ghét, “Tặng con bé cho cậu đấy.”

Nói xong, liền trực tiếp rời đi, hai người nằm trên mặt đất cũng đứng lên rồi nhanh nhẹn mà đi khỏi.

Quý Lạc còn đang ở trong trạng thái mộng bức, vì sao hấn còn có thể dùng chiêu thức tà ma đó? Hơn nữa lời nói vừa rồi của người phụ nữ kia là có ý gì?

Không đợi cô mở miệng hỏi, Úc Trầm liền nói: “Biết là em tò mò, cũng không lừa được em, anh quả thực còn chưa có hoàn toàn khỏe, bởi vì trên người em bị hạ cấm chế, đặc biệt dùng để nhằm vào anh, cho nên mấy ngày nay em cảm thấy bản thân không bình thường nguyên nhân cũng bởi vì ở bên anh.”

“Khoan đã, anh muốn nói, bởi vì em, cho nên anh mới không khỏe?”

Cmm, nếu như thật sự như vậy, vậy chẳng phải là quá mệt? Cô vốn dĩ phải đi, hiện tại Úc Trầm vì cô, thế nhưng từ bỏ mong muốn của hấn từ trước tới nay.

“Không phải, do anh bỗng phát hiện không có thứ gì quan trọng hơn so với em.”

Quý Lạc nháy mắt khóc không ra nước mắt, Úc Trầm nói: “Yên tâm, anh sẽ không chết, ít nhất còn có thể bồi em, hơn nữa..... Em không phải Quý Lạc đúng không?”

Có ý gì? Đã bị nhìn ra?

Quý Lạc phủ nhận: “Em chính là em.”

Úc Trầm cười cười, không có nói chuyện tiếp, chỉ là về mặt của hấn đã sớm hiểu rõ.

Nếu như không phải thì lại như thế nào, người trước mắt này, là người hấn thích, như vậy là đủ rồi.

Lần này Quý Lạc vẫn luôn bồi Úc Trầm, mãi cho đến một phút hấn nhắm mắt kia, mới trở lại không gian.

【 Nhiệm vụ hoàn thành, thêm một vạn tích phân, tổng tích phân hiện tại là một vạn bốn. 】

“Tôi muốn rút thăm trúng thưởng, đĩa quay thọ mệnh.”

Đĩa quay chuyển động, ở trong ánh mắt vội vàng của Quý Lạc, cuối cùng dừng lại ở chỗ một năm.

Quý Lạc hơi có chút thất vọng, nhưng cô tự an ủi bản thân, không có quay được một ngày hay nửa năm thì đã rất tốt rồi.

Vạn nhất quay được một ngày, vậy cô thật sự muốn học máu, làm nhiệm vụ lâu như vậy, thế nhưng chỉ đổi lấy được một ngày thọ mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 138: Thì ra là bệnh kiêu (1)

“Người nhận nhiệm vụ tiếp theo.

Người ở nhiệm vụ lần này thì rất bình thường, chỉ là trên mặt không biểu tình, tựa hồ tâm như tro tàn.

“Cô có tâm nguyện gì?”

“Lần này tôi muốn bù đắp cho Sở Chu, từ trước tới nay hắn đối xử với tôi tốt như vậy, nhưng mà tôi thế nhưng lại cùng tên cận bã kia huỷ hoại cuộc sống của hắn, tôi muốn cô khiến cho hắn hạnh phúc, hơn nữa tôi muốn Thạch Cảnh phải phá sản!”

“Được, tôi sẽ giúp cô.”

【 Tuyên bố nhiệm vụ! 】

Nhiệm vụ một: Bù đắp cho Sở Chu, khiến hắn hạnh phúc.

Nhiệm vụ hai: Khiến Thạch Cảnh phá sản.

Tích phân khen thưởng nhiệm vụ: Một vạn

“Truyền cốt truyện.”

Cha mẹ hai nhà nguyên chủ cùng Sở Chu quan hệ rất tốt, bọn họ cùng nhau lớn lên từ nhỏ, có thể nói là thanh mai trúc mã, người nhà cả hai thậm chí có ý tưởng kết làm thông gia.

Nhưng tâm mắt nguyên chủ cao, chương mắt Sở Chu có tướng mạo bình thường hơn nữa lại hay tự ti, tuy rằng cùng nhau lớn lên, nhưng đối với hắn chỉ có tình thân chứ không có tình yêu.

Vào thời điểm hai nhà đang thương lượng hôn sự, thì cô quen biết Thạch Cảnh, Thạch Cảnh không thể nghi ngờ là một người đàn ông vô cùng ưu tú, vừa hài hước vừa biết điều, lại có bộ dáng tuấn tú, ngay cả gia thế cũng sánh ngang với nhà Sở Chu.

Lúc này, tâm của cô tự nhiên hướng về phía Thạch Cảnh, vô luận Sở Chu khuyên can như thế nào, cô đều không nghe.

Nửa năm sau, nguyên chủ không màng người nhà ngăn cản liền khăng khăng kết hôn với Thạch Cảnh.

Cuộc sống tân hôn vô cùng ngọt ngào, không lâu sau đó, nguyên chủ liền mang thai con của Thạch Cảnh, tình cảm của hai người lại càng sâu đậm.

Nếu không có lần đầu đầu đó, cô nhất định sẽ không nghĩ tới, đối thủ mà chồng của mình gặp được thế nhưng lại là Sở Chu. Mà chồng cô tựa hồ rất để ý lần đầu đầu này, hắn cầu xin cô đi trộm bằng kế hoạch của Sở Chu, vì chồng mình cùng đứa bé, nguyên chủ rốt cuộc hạ quyết tâm, đi đến nhà của Sở Chu.

Sở Chu đối xử với cô vẫn tốt như vậy, cho dù cô không có lựa chọn hắn, nhưng hắn vẫn ôn nhu như vậy, nguyên chủ thấy thời điểm hắn nhìn bụng của mình trên mặt toàn là ôn nhu, trong lòng liền có chút mềm mại, nhưng mà chồng mình từng nói chỉ là một lần đầu đầu mà thôi, đối với Sở Chu chẳng qua là tổn thất một số tiền, cô rốt cuộc ý vào sự yêu thương của Sở Chu mà trộm đồ vật đi.

Trước khi đi, cô tựa hồ thấy được trong mắt của Sở Chu tràn đầy thất vọng, trong lòng cô thầm an ủi bản thân, sẽ không, Sở Chu sẽ không phát hiện.

Không ngoài dự đoán, lần đầu đầu này Thạch Cảnh đã thắng, mà Sở Chu, cô trăm triệu không nghĩ tới, lần đầu đầu này đối với hắn mà nói, là cơ hội trở mình của công ty. Mà người chen ép hắn, lại chính là người nằm bên gối mình —— Thạch Cảnh.

Cô vĩnh viễn nhớ rõ thời điểm chồng mình phái người đi đánh Sở Chu đến chết, cô đứng ở bên cạnh đến câu cầu tình cũng không có, vốn dĩ trên mặt Sở Chu còn có hi vọng, chậm rãi liền biến thành tuyệt vọng.

Sở Chu đã chết, chuyện này thường xuyên xuất hiện trong giấc mơ của cô vào nửa đêm, cô vẫn có thể nhớ rõ ánh mắt lúc ấy mà Sở Chu nhìn cô, cô ngày càng khủng hoảng, cuối cùng liền suy sụp, mà Thạch Cảnh, hần thể nhưng lại đi tìm tình nhân, hơn nữa, tình nhân kia cũng mang thai giống cô.

Tình thần cô rối cuộc liền mất khống chế, Thạch Cảnh vì sợ cha mẹ cô phát hiện, bèn nhốt cô ở trong phòng, nguyên chủ cuối cùng tự sát ở trong phòng của mình.

“Rút thăm trúng thưởng.”

“Vòng cổ vô địch, có nó, người có thể vào cảnh trong mơ của người được chỉ định, nhưng giới hạn chỉ được một người.”

“Bắt đầu truyền tống.”

Thời gian truyền tống lần này rất thích hợp, không có truyền tống đến sau khi đã kết hôn với Thạch Cảnh, nhưng lúc này nguyên chủ đã nảy sinh tình cảm với Thạch Cảnh, đây hẳn là thời điểm nguyên chủ vừa mới ngã bài cùng với người trong nhà.

Nói như vậy, nhiệm vụ này hẳn là rất dễ hoàn thành, rốt cuộc Sở Chu đối với nguyên chủ khác biệt, hẳn là dễ công lược.

Cô vừa mới xuống lầu, liền nhìn thấy cha mẹ ở dưới lầu đang ăn cơm, nhìn thấy Quý Lạc, cha mẹ luôn luôn cưng chiều cô thế nhưng đều không để ý tới cô, phỏng chừng là bị nguyên chủ khiến cho tức giận không nhẹ đi.

Kỳ thật trong các vị diện, thì nguyên chủ ở vị diện này hẳn là hạnh phúc nhất, có điều kiện tốt, có cha mẹ từ ái, còn có thanh mai trúc mã bao dung cô, chỉ do nguyên chủ không biết quý trọng cho tốt, cuối cùng liền hại người hại mình.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Thì ra là bệnh kiêu (2)

Quý Lạc đi tới, phát hiện không có phần của bản thân, vì thế làm nũng nói: “Mẹ, phần của con đâu?”

Sắc mặt Quý mẫu liền trầm xuống, nói thẳng: “Không có.”

Ngữ khí này, thật đúng là tức giận không nhẹ a, Quý Lạc tiếp tục làm nũng: “Mẹ muốn để con gái xinh đẹp như hoa của mẹ chết đói sao?”

“Loảng xoảng.”

Quý mẫu ném nĩa ở trong tay xuống mâm, sau đó thở phì phì mà nói: “Đói chết con thì tốt rồi, như vậy cũng đỡ mẹ bớt lo.”

Chẳng qua rốt cuộc vẫn là đau lòng con gái, bà liền quay đầu phân phó bảo mẫu đem bữa sáng trong lò vi sóng ra cho Quý Lạc, sau đó tiếp tục lải nhải: “Con đó, con nói thử xem, Sở Chu tốt như vậy, nơi nào không bằng tên tiểu bạch kiểm kia? Người tốt thì con không cần, lại muốn đi nhặt ve chai.”

Nghe thấy Quý mẫu hình dung Thạch Cảnh thành như vậy, Quý Lạc cảm thấy thật ra rất chuẩn xác, phụt một tiếng liền bật cười.

Mà Quý phụ ở bên thì buồn tởm báo trong tay xuống: “Mẹ con nói đúng đó, đứa nhỏ Sở Chu này là tự ba nhìn nó lớn lên, tâm địa thiện lương, làm người lại kiên định, trừ bỏ có chút hướng nội, thì cái khác đều tốt, ít nhất so với người con coi trọng kia thì tốt hơn rất nhiều.”

“Được được được, hai người nói gì cũng đều đúng.”

“Được rồi, con cũng đừng phụ họa cho ba mẹ, tâm tư của con mẹ còn không hiểu sao?”

“Mẹ, nếu con nói con ngủ một giấc dậy liền bỗng nghĩ thông suốt, không thích Thạch Cảnh nữa thì sao?”

Một câu này, khiến Quý phụ Quý mẫu đều nhìn qua cô, trên mặt lại mang theo hoài nghi, không phải mấy ngày hôm trước còn nói không phải hẳn ta thì không gả mà.

“Không cần nghi ngờ, đúng là như vậy, Sở Chu xác thật so với hẳn thì tốt hơn nhiều, con cũng suy nghĩ cẩn thận rồi.”

“Thật sao?”

Quý mẫu vui mừng khôn xiết, bà vốn dĩ cho rằng chuyện này đã là thành kết cục đã định, tuy rằng bản thân không thích Thạch Cảnh, nhưng bà chỉ có

một đứa con gái là Quý Lạc, vì hạnh phúc của cô, bà cũng sẽ không đi ngăn cản quyết định của cô, nhưng không nghĩ tới cô thế mà lại tự nghĩ thông suốt.

“Vậy tốt rồi, mẹ muốn đến nói một tiếng với ba mẹ Sở Chu, bọn họ khẳng định rất cao hứng.”

“Không cần đâu, mẹ, con muốn tự mình giải quyết, trước đó mẹ đừng nói cái gì cả.”

Quý mẫu ngẫm lại cũng đúng, con gái đã trưởng thành, thì để cho chính nó tự giải quyết đi, bà chỉ cần chờ nghe tin vui thôi.

Bởi vì nhà Sở Chu cách nhà Quý Lạc rất gần, cho nên Quý Lạc com nước xong liền trực tiếp đến nhà hấn, người hầu trong nhà đều biết cô, cho nên cô vào mà không bị ngăn cản.

Nhưng mà bởi vì chuyện của cô cùng Sở Chu, đã làm cho người nhà Sở Chu rất là bất mãn.

Sở phụ nhìn thấy Quý Lạc cũng không còn nhiệt tình như lúc trước nữa, Sở mẫu dù sao cũng thật sự thích Quý Lạc, cho nên tuy rằng đã xảy ra loại chuyện này, nhưng thái độ đối với Quý Lạc vẫn giống như trước đây.

“Lạc Lạc tới tìm Sở Chu sao?”

“Dạ, Sở bá mẫu, Sở Chu ở trên lầu sao?”

Ở trong tiềm thức, Sở mẫu không muốn để Quý Lạc gặp Sở Chu, bởi vì cha mẹ nào cũng đều không muốn nhìn thấy con trai của mình bị tổn thương nhưng mà đây là chuyện của người trẻ bọn nó, chung quy vẫn nên nói cho rõ ràng.

“Đi thôi, Sở Chu đang ở trong vườn hoa.”

Thời điểm Quý Lạc đến vườn hoa, Sở Chu mặc một cái áo sơ mi trắng, đang đưa lưng về phía cô mà vẽ tranh, nguyên chủ cùng Sở Chu đều học họa, nhưng Sở Chu so với nguyên chủ thì có thiên phú hơn nhiều, cho dù nguyên chủ nỗ lực thì so ra cũng kém Sở Chu vừa học vẽ tranh còn muốn học tài chính.

Cứ như vậy nhìn bóng dáng Sở Chu, trong lòng liền có thể cảm thấy vô cùng yên bình, cũng không biết nguyên chủ làm sao bỏ được mà cự tuyệt hấn.

Quý Lạc chậm rì rì mà đi qua, sau đó cúi tay che lại hai mắt của Sở Chu rồi nói: “Đoán xem tớ là ai?”

Cô có thể cảm giác được thời điểm Sở Chu nghe thấy thanh âm của cô thì sống lưng hơi cương cứng, sau đó tay cô liền bị kéo xuống, Sở Chu quay đầu lại, sau khi nhìn thấy cô, tựa hồ liền có chút không kiên nhẫn.

Tình huống gì đây? Theo lý mà nói Sở Chu không nên có thái độ này mới đúng.

Chẳng qua nguyên chủ không thích Sở Chu đại khái có quan hệ rất lớn với vẻ bề ngoài của hấn, tóc mái Sở Chu quá dài nên che khuất hết nửa bên mặt, càng muốn mệnh chính là, trên mặt còn đeo thêm một cái kính đen, là thuộc về loại nếu ném ở trong một đám người thì nhất định sẽ tìm không ra, như vậy lại càng đối lập với Thạch Cảnh, quả thật rất kém cỏi.

“Cậu tới đây làm gì?”

“Thế nào, tớ không thể tới sao?”

Quý Lạc áp xuống kính ngạc trong lòng, hỏi lại hấn.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Thì ra là bệnh kiêu (3)

“Đương nhiên là có thể.”

Sở Chu cảm giác được cô kinh ngạc, biểu tình liền hòa hoãn, sau đó quay đầu lại tiếp tục vẽ tranh, thời điểm nhìn đến bàn vẽ, hấn liền dừng lại, Quý Lạc lúc này mới phát hiện bởi vì vừa rồi cô từ sau lưng che lại mắt của hấn, làm cho trên bàn vẽ vốn dĩ là một biển hoa xinh đẹp lưu lại vài vệt màu nước, sinh sôi mà phá hủy bức họa mỹ cảm này.

Quý Lạc thấy chân mày hấn cau lại, suy nghĩ một lát, tự nhiên mà cầm lấy cây bút trong tay hấn, vẽ thêm vài nét vào mấy chỗ có dấu vết kia, thời điểm nhìn lại thì không thấy dấu vết đâu nữa, thay vào đó chỉ có mấy con bướm, bởi vì thủ pháp của Quý Lạc rất cao siêu, nên cơ hồ không nhìn ra lúc trước là bộ dáng lung tung rối loạn.

Loại đồ vật vẽ tranh này, Quý Lạc vẫn là tương đối lành nghề, thời điểm lúc trước quay một bộ phim điện ảnh có nữ chính là một họa sĩ, bởi vì cô không muốn tìm thể thân, cho nên liền theo học vẽ một lớp cấp tốc, học vẽ được mấy tháng, cô ở mảng vẽ tranh vẫn rất là có thiên phú, lại kết hợp với kiến thức đã được học của nguyên chủ, có thể nói cô về hần là không kém.

”Xoạt xoạt....”

Thời điểm Quý Lạc đang thưởng thức kiệt tác của bản thân, thế nhưng Sở Chu lại một tay xé giấy vẽ xuống, sau đó không chút nào để ý mà vò thành một khối rồi ném đi.

“Không cần tác phẩm thất bại.”

Hắn nói xong, thì không để ý tới Quý Lạc nữa, mà trực tiếp lướt qua cô rồi rời đi, giống như không muốn nói nhiều với cô.

Tính cách của Sở Chu này cùng với trong nguyên cốt truyện cũng kém quá rồi đi? Thật không thích hợp.

Quý Lạc nhặt khối giấy kia lên, sau đó bỏ vào trong túi, xem ra cô cần phải hỏi Nhị Linh một chút.

Nhị Linh nói cho cô biết, Sở Chu trọng sinh.

Chuyện này sẽ làm nhiệm vụ thêm rắc rối, Sở Chu trong nguyên cốt truyện thâm như vậy, nói vậy hắn sẽ cực kỳ hận cô, cô phải làm thế nào để bù đắp cho hắn đây?

Hơn nữa vốn dĩ cô còn tính sẽ trực tiếp nói chia tay với Thạch Cảnh, nhưng hiện tại xem ra thì không thể làm như vậy được, cô còn phải tiếp tục dây dưa cùng với hắn, bằng không lấy những hiểu biết của Sở Chu trọng sinh, hắn khẳng định có thể phát hiện cô không bình thường.

Sở Chu đứng ở trên lầu nhìn Quý Lạc thất thần mà nhặt khối giấy kia lên, trên mặt tràn ngập trào phúng, kiếp trước hắn đối với cô tốt như vậy, kết quả thế nhưng lại rơi vào một cái kết cục bi thảm, lúc này đây, hắn sẽ không bỏ qua cho những người đó, đặc biệt là Thạch Cảnh, còn cô..... Phải xem tâm tình.

Quả nhiên, sau ngày đó, Quý Lạc không còn tới tìm hắn nữa, Sở Chu ngồi ở trên giường, thời điểm nhìn đến ảnh chụp của cô ở trên tủ đầu giường, liền trực tiếp ném vào thùng rác.

Rất nhanh, Sở Chu liền bắt đầu tiếp quản công ty của ba mình, mà hắn cũng dọn ra ngoài ở.

Mới vừa tiền nhiệm, bởi vì hắn làm việc sấm rền gió cuốn, toàn bộ công ty từ trên xuống dưới cơ hồ không ai đối với hắn có ý kiến, rốt cuộc thực lực của hắn ở nơi đó. Phong cách hành sự của hắn làm rất nhiều nhân viên vừa kính lại vừa sợ.

“Cốc cốc.”

“Mời vào.”

“Ông chủ, bên ngoài có tiểu thư tự xưng là bạn tốt của ngài đến tìm ngài.”

Bàn tay đang đánh văn kiện của Sở Chu tạm dừng lại, bạn tốt của hắn? Không có khả năng, hắn căn bản không có bạn tốt, huống chi là người khác phái.

“Không gặp.”

Bí thư gạt đầu, rồi lui ra ngoài, vừa định đóng cửa, thì lại do dự mà tiến vào nói tiếp: “Vị tiểu thư kia nói cô ấy họ Quý.”

Không cần đoán Sở Chu cũng có thể nghĩ đến là ai, Quý Lạc xác thật chưa từng tới công ty, cho nên nhân viên không biết cô cũng là bình thường, nhưng hắn cũng không muốn cùng cô dây dưa, nên vẫn nói: “Không gặp.”

Quý Lạc ôm bình giữ ấm trong tay, bên trong là canh cô hầm đã lâu, cô không dám nếm thử vị, liền trực tiếp chạy tới công ty của Sở Chu, ai biết vừa tới đã bị người chặn ở bên ngoài, chờ thời điểm cô tự báo thân phận còn phải đợi nhân viên đi dò hỏi.

Thật vất vả đợi đến nửa tiếng, cô lại được đáp án là không gặp, được rồi, tuy rằng đều nằm trong dự kiến, nhưng Quý Lạc vẫn chưa từ bỏ ý định mà muốn thử một lần nữa, rốt cuộc khi ra cửa cô có xem dự báo thời tiết, hôm nay có mưa.

Đôi mắt cô rơi xuống cửa sổ của tầng mười ba, chỗ kia hắn là văn phòng của Sở Chu, Quý Lạc tìm một chỗ mà chỉ cần hắn từ cửa sổ liếc mắt qua liền có thể nhìn thấy, rồi cuộn tròn mà ngồi xổm nơi đó, lẳng lặng chờ đợi.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 141: Thì ra là bệnh kiều (4)

Quý Lạc không nghĩ tới lần chờ đợi này của cô liền kéo dài đến hai tiếng, trực tiếp chờ từ giữa trưa cho tới tận buổi chiều, bởi vì ngồi xổm ở cửa công ty nhà người ta, nên những người lui tới đều dùng ánh mắt kỳ quái mà nhìn cô, thậm chí còn có vài người tiến tới nhìn xem, đều bị Quý Lạc cường chế đuổi đi.

Cô ngẩng đầu nhìn không trung, không phải nói hôm nay có mưa sao? Đã là giờ này rồi, trời thế nào mà còn chưa có mưa vậy?

Hơn nữa giờ phút này mặt trời vẫn treo ở giữa không trung, bầu trời không hề có dấu hiệu muốn mưa, không phải là sai rồi chứ?

Thời điểm cô đang nghĩ hay là ngày mai lại tiếp tục đến, thì sắc trời bỗng nhiên tối sầm xuống, gió bắt đầu nổi lên, người trên đường sợ trời sắp mưa, bước chân đi đường liền nhanh hơn, sợ chờ đến lát nữa thì sẽ bị xối ướt như gà rớt vào nồi canh.

Bởi vì gió nổi lên, nên tóc của Quý Lạc bị thổi làm cho lung tung rối loạn, đôi mắt có chút mờ không ra, cô bỗng thấy hối hận bản thân đã quá lỗ mãng, bất chấp hậu quả.

“Rào ——”

Mưa to bỗng nhiên rơi xuống, cơ hồ trong nháy mắt, quần áo của Quý Lạc liền ướt nhẹp, cô nghĩ bị ướt thật đúng lúc, dù sao cũng đã ướt, vậy cô liền tiếp tục ở chỗ này.

Trước đó, trong văn phòng Sở Chu thật vất vả mới làm xong văn kiện, hần kêu bí thư pha một ly cà phê, sau đó liền đi đến bên cửa sổ, dựa vào mặt cửa rồi chậm rãi nhắm nháp hương vị chưa xốt.

Kiếp trước thứ hần ghét nhất chính là cà phê, hần thích đồ ngọt, chẳng hạn như nước trái cây, nhưng hiện tại, hần đột nhiên cảm thấy hương vị của cà phê cũng không tồi.

Trời mưa nên tầm nhìn bị hạn chế rất nhiều, nhưng hần liếc mắt một cái liền nhìn thấy người đang cuộn tròn ở dưới lầu, ở chung với cô nhiều năm như vậy, hần cơ hồ liền lập tức nhận ra Quý Lạc, hần không biết hiện tại nên đối xử với cô như thế nào.

Kiếp trước tuy rằng rất nhiều chuyện đều do cô gây ra, nhưng hần cũng không ngốc, sau lưng cô đều là do Thạch Cảnh quạt gió thêm củi, cô chẳng qua là bị hần dùng để sai sử mà thôi, nguyên nhân chính là vì như thế, nên thời điểm hần biết cô trộm băng kế hoạch, gần như là thất vọng, nhưng không có cảm hận.

Trong tiềm thức hần hy vọng cô sẽ hạnh phúc, nhưng làm hần hận nhất, không gì hơn vào giây phút cuối cùng, cô thể nhưng đến một câu cầu xin cũng không có, cô vĩnh viễn sẽ không biết giây phút mà hần chết đã cảm thấy bất lực cỡ nào, cũng.....hận cô cỡ nào, không sai, là hận cô.

Nếu đời này cô không làm gì quá đáng với hần, hần có thể tha cho cô, nhưng nếu cô vẫn khăng khăng đi lên con đường xưa, như vậy.....

Sở Chu uống một hơi cạn sạch ly cà phê, sau đó đi đến bên bàn gọi một cuộc điện thoại cho bí thư.

“Ông chủ có điều gì cần phân phó sao?”

“Đề vị Quý tiểu thư dưới lầu kia lên đi.”

“Dạ.”

Quý Lạc ngồi xổm ở đó, chỉ cảm thấy toàn thân lạnh băng, lúc này bỗng có một cây dù che ở trên đầu cô, cô cho rằng bản thân rốt cuộc đã đã động được Sở Chu, vì thế trong lòng liền vui vẻ, ngẩng đầu lên, lại phát hiện là một người không quen biết.

Vui vẻ trên mặt cô lập tức biến mất: “Không cần, cảm ơn.”

Người bung dù lại nói: “Quý tiểu thư, ông chủ của chúng tôi mời cô đi lên.”

Quý Lạc nghe được lời này liền lập tức vui sướng trở lại, cô kích động mà đứng lên, trong ánh mắt của cô nàng kia hiện lên một tia khinh thường, ở trong mắt cô ta, Quý Lạc hiện tại chính là con hồ ly tinh đang vọng tưởng muốn câu dẫn ông chủ, lại nhìn bộ dáng hỗn độn ướt nhẹp hiện tại của Quý Lạc, trong nội tâm cô ta lại càng thêm phi nhỏ cô.

Cũng không biết ông chủ vì sao lại đồng ý cho loại người này đi vào.

Thời điểm Quý Lạc đứng ở cửa văn phòng của Sở Chu, còn theo bản năng mà sửa sang lại quần áo, tuy rằng không có gì cần phải sửa sang lại.

Cô nâng tay lên gõ cửa, bên trong truyền đến tiếng nói độc đáo của Sở Chu: “Mời vào.”

Quý Lạc nghe vậy liền đẩy cửa ra, Sở Chu lúc này đã ngồi ở trên sofa, đang xem tài liệu cứng nhắc trong tay, nhìn thấy Quý Lạc tiến vào, đầu cũng không nâng lên một cái.

“Có chuyện gì thì nói đi.”

Quý Lạc tự quen thuộc mà đem bình giữ ấm ở trong tay đặt ở trên bàn, sau đó liền oán giận nói: “Sở Chu, nhân viên của cậu cũng quá không lễ phép rồi, thế nhưng không cho tớ đi vào.”

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Thì ra là bệnh kiều (5)

.....

“Là do tôi không cho.”

Sở Chu liếc mắt một cái liền nhìn thấy bình giữ ấm ở trên bàn, sau đó lại tiếp tục xem tin tức.

“Vì sao?”

Sở Chu đặt tin tức cứng nhắc trong tay lên trên sofa, sau đó đứng dậy, hỏi: “Tôi đang hỏi cậu, tôi đây làm gì?”

Quý Lạc vỗ đầu, cầm bình giữ ấm ở trên bàn lên, vui vẻ rạo rức mà chạy đến trước mặt Sở Chu, giống như tranh công mà nói: “Tớ tới đây vì muốn đưa canh cho cậu.”

“Phanh.”

Lời còn chưa nói xong, bình giữ ấm ở trong tay cô đã bị hất vung tay hất đổ xuống đất, tất cả canh ở bên trong đều bị đổ ra ngoài, trên sàn nhà đều là nước canh, Sở Chu giống như không để ý chút nào, ngữ khí lạnh băng tới cực điểm: “Nếu còn làm chuyện nhảm chán như vậy, thì đừng tới tìm tôi.”

“Cậu.....” Vành mắt Quý Lạc đỏ lên, “Đây là tớ tự mình.....”

“Không còn chuyện gì thì ra ngoài đi, nếu không phải nhìn vào mặt mũi của bác trai bác gái, thì cậu sẽ không vào được chỗ này đâu.”

Hắn phân phó bí thư đưa cô ra ngoài, sau đó gọi người đến quét dọn mặt đất, một tờ giấy được kẹp ở vách bình giữ ấm bị rút ra, bởi vì dính canh, nên nhìn không rõ chữ cho lắm, nhưng hắn vẫn có thể phân biệt ra được ở trên viết cái gì.

“Lần đầu tiên tự mình làm canh, hy vọng Sở Chu sẽ thích. (^_^)”

Cuối cùng, ở trên còn vẽ thêm một cái biểu cảm.

Lần đầu tiên làm? Sở Chu có chút không hiểu được cô có ý gì, không phải cô thích Thạch Cảnh sao?

Hắn đi đến bên cửa sổ, lúc này Quý Lạc đã chạy xuống dưới lầu, cô ngẩng đầu nhìn chỗ hắn đang đứng, thân mình Sở Chu né vào một góc, thế cho nên cô không nhìn thấy hắn, nhưng hắn vẫn có thể cảm nhận được cô đang rất thất vọng, một lát sau, thân ảnh của cô liền biến mất ở trong màn mưa.

Buổi tối cùng ngày đó Quý Lạc liền bị cảm, lại còn có chút phát sốt, trong miệng vẫn luôn nói một vài lời mơ hồ, trên dưới Quý gia đều lo lắng gần chết, mời bác sĩ tới vẫn không thấy tốt lên.

Sở gia tựa hồ cũng biết chuyện này, vì thế đêm đó thời điểm Sở Chu trở về thăm ba mẹ liền bị ba mẹ cường chế đi nhìn Quý Lạc.

Sở Chu bắt đầu đi, đành phải đem theo một ít đồ ăn khuya qua.

Mới đến Quý gia, người Quý gia nhìn thấy hắn lập tức dẫn hắn lên lầu, sau đó vô cùng yên tâm mà để không gian lại cho hắn, một chút cũng không sợ hắn sẽ làm gì Quý Lạc.

Sở Chu đặt đồ ăn hắn mang đến lên trên tủ đầu giường trong phòng Quý Lạc, sau đó yên vị ngồi ở trên ghế trước giường cô, trên mặt Quý Lạc bởi vì phát sốt mà trở nên đỏ bừng, có thể là do mẹ Quý đắp chăn quá kín, hơn nữa cô lại phát sốt cho nên có chút nóng, thế nên cô bắt đầu có hành động đá chăn.

Sở Chu bởi vì ba mẹ nên mới đến nhìn cô, cho nên vẫn duy trì ý nghĩ nhắm mắt làm ngơ, một chút cũng không có giúp cô, kết quả phát hiện Quý Lạc càng làm càng quá, cái chăn đã bị cô đá xuống mặt đất.

Lúc này, Sở Chu không thể lại làm bộ không nhìn thấy, hắn nhặt chăn trên mặt đất lên, rồi đắp lại giúp Quý Lạc, thời điểm cúi đầu, hắn tựa hồ nghe thấy Quý Lạc đang gọi tên của hắn, có điều bởi vì thanh âm mơ hồ không rõ, hắn không xác định có phải cô đang gọi tên của hắn hay không, chẳng qua có

phải hay không thì cũng không liên quan tới hấn, người cô thích là Thạch Cảnh.

Nửa tiếng sau, Sở Chu rời khỏi Quý gia, tuy rằng ba Quý mẹ Quý còn có ý muốn hấn ở lại, nhưng vẫn bị hấn từ chối.

Mà Quý Lạc, ở lúc hấn đi rồi mới miễn cưỡng mà mở mắt ra, bệnh cảm mạo này thật muốn mệnh cô mà, cũng không biết có đạt tới hiệu quả mà cô mong muốn hay không, nhưng giờ đầu cô rất choáng, vẫn nên ngủ một giấc, ngày mai lại nghỉ tiếp.

Trận cảm mạo này của Quý Lạc vẫn luôn kéo dài tới hết một tuần thì mới hoàn toàn khỏi, một tuần này, Thạch Cảnh vẫn luôn gọi điện thoại cho Quý Lạc, có lẽ ở trong nguyên tác, Thạch Cảnh vẫn có chút thích nguyên chủ, chỉ là chút thích này chung quy vẫn kém hơn so với lợi ích quan trọng của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Thì ra là bệnh kiêu (6)

Lại nói thế nào nì, hiện tại cô ở trong mắt người khác thì vẫn thích Thạch Cảnh, thế nên vẫn phải diễn một tí, vì thế ngày hôm sau, cô liền đáp ứng lời mời của Thạch Cảnh.

Kỹ năng của gái của Thạch Cảnh xác thật thập phần cao siêu, cơ hồ chuyện gì cũng không cho Quý Lạc làm, hơn nữa rất tự nhiên mà tính tiền.

Cuối cùng bởi vì đi dạo một mõi, Quý Lạc liền đưa ra đề nghị đến quán cà phê ngồi một lát, do là cô đã tìm hiểu rõ ràng, buổi chiều mỗi ngày Sở Chu đều sẽ tới quán cà phê này uống cà phê.

Hiện tại cách thời điểm Sở Chu tới đây còn có nửa tiếng, nửa tiếng này cũng đủ để cô nói rõ ràng mọi chuyện với Thạch Cảnh.

Thạch Cảnh tự nhiên mà gọi giúp Quý Lạc một ly cà phê Lam Sơn*, mà Quý Lạc thì lại cự tuyệt, sau đó nói với phục vụ: “Một ly ma tạp**, cảm ơn.”

*Cà phê Lam Sơn có tên tiếng anh là Blue Mountain Coffee. Cà phê Blue Mountain là một trong những loại hạt cà phê arabica có giá thành cao và được ưa chuộng nhất trên thế giới. Nó có nguồn gốc ở vùng núi Blue Mountains thuộc Jamaica.

Theo những người sành cà phê thì loại cà phê này thơm mùi, ít chua, có chút xíu vị ngọt, đậm đà. Giá một kg cà phê loại này hiện nay khoảng 100 USD.

(Nguồn: wiki)

**Ở đây ta thật sự không hiểu cho lắm nên nàng nào hiểu ở đây có nghĩa là gì thì bình luận nói ta nhé~

Biến hóa của cô làm Thạch Cảnh có chút ngoài ý muốn, vì thế hấn hỏi: “Sao em lại đổi khẩu vị rồi?”

“Ghét.”

Quý Lạc nói xong, lại nói: “Cũng giống như người vậy, kỳ thật hôm nay em tới đây, là muốn nói cho anh biết, em phát hiện bản thân đã thích người khác rồi.”

Lời nói của cô giống như đang đánh đòn cảnh cáo, Thạch Cảnh lập tức không kịp phản ứng lại, rõ ràng lúc trước bọn họ còn tốt như vậy, chỉ mới ngắn ngủn hai tuần mà thôi, cô liền thay lòng đổi dạ?

“Em đang nói giỡn đúng không? Chuyện này không mắc cười đâu.”

Lúc này cà phê bỗng được đưa lên, Quý Lạc bỏ thêm đường vào bên trong, sau đó dùng muỗng nhỏ khuấy đều, cái thìa đụng tới vách ly truyền đến âm thanh leng keng leng keng, Thạch Cảnh ở đối diện không hề có tâm tình uống cà phê, chỉ nhìn Quý Lạc.

Quý Lạc uống một ngụm cà phê, phát hiện hương vị của quán cà phê này quả nhiên không tồi, khó trách Sở Chu thiên vị quán này.

“Anh nhìn em làm gì? Mau uống đi.”

Thạch Cảnh làm gì còn muốn uống cà phê, hấn hỏi: “Rốt cuộc là vì sao? Em không còn thích anh thì dù sao cũng phải có một lý do chứ?”

Quý Lạc buông ly xuống, rất nghiêm túc mà nói với Thạch Cảnh: “Anh muốn lý do? Rất đơn giản, em phát hiện em đối với anh cũng không phải là thật sự thích, mà người em thích, hiện tại em đã biết.”

“Là ai?”

“Sở Chu, anh ấy là người cùng em lớn lên, cũng bởi vì như thế, nên em mới xem nhẹ tình cảm mà mình dành cho anh ấy, em cho rằng em thích anh, nhưng

mà sau khi ở bên anh, em mới phát hiện ra rằng người em thích chính là anh ấy.”

Không có người nào muốn bản thân kém hơn một người khác, mà Thạch Cảnh thì lại càng như thế, gia thế nhà hắn tốt, người cũng ưu tú, hắn nghĩ không ra còn có ai so với hắn lại càng ưu tú hơn, hắn thật muốn nhìn, cái người gọi là Sở Chu kia, rốt cuộc là ai.

Mắt của Quý Lạc vẫn luôn nhìn chăm chăm vào cửa, vài phút sau, thân ảnh Sở Chu rốt cuộc cũng xuất hiện, Quý Lạc lập tức rất hưng phấn mà đứng lên, chào hỏi hắn: “Sở Chu.”

Sở Chu nghe được có người gọi hắn, liền nhìn qua phía Quý Lạc, thời điểm nhìn thấy Quý Lạc, tâm tình tốt của hắn nháy mắt liền không còn, điều này còn chưa có quan trọng, Thạch Cảnh ngồi ở đối diện Quý Lạc sau khi nghe thấy Quý Lạc gọi tên Sở Chu thì cũng muốn đứng lên, muốn nhìn xem thử Sở Chu rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Hắn không đứng lên còn tốt, sau khi Sở Chu nhìn thấy mặt hắn, sắc mặt liền hoàn toàn trầm xuống.

Người phục vụ bỗng nhìn thấy hắn, liền thập phần ân cần mà đi qua, muốn mời hắn vào bên trong, Thạch Cảnh sợ hắn rời đi, liền trực tiếp đi đến trước mặt hắn ngăn hắn lại, giống như đang nhìn một món hàng hóa mà đánh giá Sở Chu.

“Tôi cứ tưởng là nhân vật nào, thì ra lại là một tên tiểu tử ranh con, cả người tản ra hơi thở nghèo kiết hủ lậu.”

Lời hắn nói có thể nói là vô cùng mang theo ý vị nồng đậm khinh bỉ, Sở Chu cười cười, sau đó nói: “Vị tiên sinh này, xin tránh đường một chút.”

Sở Chu khiêm tốn làm Thạch Cảnh càng thêm không kiêng nể gì, hắn trực tiếp quay đầu nói với người phục vụ: “Nơi này tôi bao, cho nên tôi không muốn nhìn thấy những người khác tiến vào, bao gồm cả cậu ta.”

Quý Lạc vội vàng đi tới giảng hòa: “Thạch Cảnh anh làm gì vậy?”

Sở Chu dùng tay ngăn cản Quý Lạc, sau đó trực tiếp nói với người phục vụ đang mang về mặt khó xử: “Mau mời vị tiên sinh này đi ra ngoài, tôi nghĩ anh không thích hợp ở lại chỗ này.”

Người phục vụ vừa nghe, liền lập tức làm theo, vì thế Thạch Cảnh dưới tình huống không biết gì liền bị mời đi ra ngoài.

Thạch Cảnh ở ngoài cửa lớn tiếng nói với người phục vụ: “Cậu biết tôi là ai không?”

Người phục vụ đã từng thấy nhiều loại người như thế này, dù sao Sở Chu cũng đã lên tiếng, hắn cũng không sợ đắc tội anh ta, liền nói thẳng: “Tôi mặc kệ anh là ai, tôi chỉ nghe theo lệnh của ông chủ chúng tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Thì ra là bệnh kiêu (7)

Lúc này đến phiên Thạch Cảnh ngây ngốc, quán cà phê này ở thành phố A cũng coi như là số một số hai, nhưng mà vừa rồi cậu ta nói ông chủ ở phía sau quán cà phê là đang nói tới tên tiểu tử mới vừa rồi kia?

Thạch Cảnh đứng ở ngoài cửa, cách cửa kính xoay tròn, nhìn Sở Chu đứng ở nơi đó, thân hình cao dài, nhìn bóng dáng liền có loại cảm giác lạnh lùng, có một loại người chính là như vậy, khiến người khác nhìn qua không chớp mắt, nhưng vào thời khắc mấu chốt có thể khiến cho anh một kích trí mạng.

Có lẽ do ánh mắt của hắn quá nóng rực, Sở Chu hình như có cảm giác mà quay đầu, đôi mắt sau cửa kính liếc xéo Thạch Cảnh một cái, trên mặt mang theo biểu tình cười nhạo, như là đang cười nhạo hắn không biết tự lượng sức mình.

Cảm xúc tức giận, không cam lòng tràn ngập trong lòng, hắn muốn cho người đàn ông này phải trắng tay, bất kể là tài sản hay là Quý Lạc, hắn đều phải có được.

Có thể khiến cho người khác không vui, Sở Chu liền vui vẻ, thế nên khi uống cà phê hắn không tự giác mà bỏ thêm một thìa sữa bò nhỏ, đương nhiên, nếu đối diện hắn không có người phụ nữ này thì lại càng tốt.

Cứ việc hắn một bộ dạng lạnh nhạt, nhưng cô tựa hồ không hề có ý muốn rời khỏi, ngược lại còn nhàn nhả mà nhắm nháp cà phê, sau khi uống xong, còn cười khanh khách mà khen một câu: “Cà phê này thật không tồi.”

Cà phê đúng là không tồi, chính là người uống cùng lại không tốt.

“Bạn trai cậu đi rồi, cậu không đuổi theo sao?”

Đuổi theo? Cô khẳng định sẽ không đi, hấn ta đi rồi thì lại càng tốt, nhưng mà bộ dáng vẫn phải làm

"Mặc kệ anh ấy đi, chờ lát nữa tớ đỡ thì sẽ tốt lại thôi."

Nghe ngữ khí của cô thì thấy giống như là không chút để ý, tuy rằng trong lời nói có ý tứ muốn dỗ, nhưng không biết còn tưởng rằng là người không liên quan.

Sở Chu cũng lười phải quản chuyện của cô, đây chính là con đường mà cô đã chọn, hấn cũng sẽ không ngăn cản, sau khi uống xong một ly cà phê, hấn liền đứng dậy muốn đi, Quý Lạc cũng đứng lên theo, đi theo phía sau hấn.

"Cậu đi theo tôi làm gì?"

"Không có gì, vừa lúc tớ cũng muốn đi bên này."

Dù sao cô ở trước mặt Sở Chu cũng đã không còn mặt mũi, dứt khoát liền da mặt dày có khi còn tốt hơn.

"Vậy sao, thế cậu đi đi."

Nói xong, thế nhưng hấn lại trực tiếp bắt một chiếc taxi ở trên đường, đôi chân dài ở trong ánh mắt sợ ngây người của Quý Lạc liền lập tức bước lên xe, cô vừa mới chạy qua, chiếc xe kia liền nổ khói rời khỏi.

Quý Lạc nhìn bóng dáng chiếc xe, ở trong lòng nói một câu cậu đúng là vô tình vô nghĩa thật sự đúng là vô cơ gây rối, sau đó liền cảm lấy di động, gọi điện cho Thạch Cảnh.

Nếu như lúc trước Quý Lạc không có nói cô đã thích người khác, có khả năng Thạch Cảnh đối với cô sẽ không còn nhiều chấp niệm nữa, bởi vì ở trong cảm nhận của hấn thì không có người nào ưu tú hơn so với hấn, mà cô lại cố tình nói ra, hơn nữa đối phương còn hung hăng mà nhục nhã hấn một trận, cái này nói hấn làm thế nào mà cam tâm cho được?

Giờ đây hấn quyết định nhất định phải đoạt lại được Quý Lạc, bằng không hấn nuốt không trôi được chuyện này.

Không có bất kì người phụ nữ nào có thể ngăn cản được sức hút từ hoa tươi, lúc này lại tặng cho cô một đôi trang sức xứng với cô, nhất định sẽ khiến cô động tâm.

Thạch Cảnh nghĩ như vậy, liền tự mình đi đến cửa hàng bán hoa, lựa chọn 99 đóa hoa hồng, hấn nhìn hoa hồng kiểu điểm uớt át, đột nhiên nhớ tới khuôn mặt của Quý Lạc.

Lúc trước không có phát hiện, thì ra cô cũng có thể đẹp như vậy.

Hôm nay thời điểm nhìn thấy cô, cô giống như là hoa hồng trong tay, kiều nộn, mỹ lệ.

Vô luận là phong tình trên mặt hay là đôi môi như thoa mật, hiện tại nghĩ lại, đều làm cả người hấn có chút nóng lên.

Thạch Cảnh cảm lòng không đậu liền in dấu môi lên trên cánh hoa hồng, giống như là đang hôn môi Quý Lạc, nhân viên cửa hàng ở bên cạnh nhìn thấy liền sững sốt.

Mẹ ơi, không phải tôi đã gặp được bệnh nhân tâm thần chứ?

Thời điểm hấn đang say mê, tiếng chuông di động bỗng đột nhiên vang lên, hấn lấy ra, phát hiện trên màn hình hiện lên tên Quý Lạc, miệng liền nở nụ cười, có phải cô đã hồi tâm chuyển ý không?

"Alo, Lạc Lạc....."

Quý Lạc ở bên kia đầu điện thoại, thanh âm nhộp nháp của Thạch Cảnh thiếu chút nữa đã khiến cô quăng điện thoại đi, cô cũng phối hợp mà hạ thấp thanh âm, "Thạch Cảnh, hôm nay thực xin lỗi, lỗi đều tại Sở Chu."

Trong ngữ điệu của cô có ba phần oán trách bảy phần nhu mì, hơn nữa Thạch Cảnh tự nhận là cô đang hướng về hấn, vì thế trái tim đều có chút lảng lảng.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Thì ra là bệnh kiều (8)

Như vậy mới có thể khiến cho tâm của Quý Lạc lại một lần nữa đặt ở trên người mình đúng không?

Châm ngòi ly gián, đúng vậy, hấn muốn nói cho cô biết, bản thân so với Sở Chu thì tốt hơn một trăm lần.

"Anh không trách em, chỉ là....."

"Chỉ là cái gì?"

Bên này Thạch Cảnh kiểm chế nội tâm đang kích động, không vội, hấn muốn chậm rãi.

"Không có gì, anh tặng em một món quà, khi em về nhà hấn là có thể nhìn thấy."

Quà gì chứ, Quý Lạc cũng lười quan tâm, dù sao muốn đưa đồ đến nhà cô mà không trải qua sự cho phép của người trong nhà thì sẽ không vào được.

Ở trong nguyên tác, giữa tháng này hấn là sẽ có một buổi tiệc rượu, lúc ấy nguyên chủ đã sớm mê Thạch Cảnh đến thần hồn điên đảo, Thạch Cảnh bảo cô không tham gia thì cô liền không đi, nhưng mà chính là vào một lần ấy, Thạch Cảnh liền có tình nhân thứ nhất, cũng là người mà sau đó mang thai.

Mục La La, vốn dĩ chỉ là làm phục vụ ở tiệc rượu, nhận phục vụ cả đêm, vừa lúc buổi tối hôm đó Thạch Cảnh lại uống say, cứ như vậy mà cùi khô bóc lửa hai người liền lên giường, lúc ấy nguyên chủ cùng Thạch Cảnh còn chưa có kết hôn, mà Mục La La cũng không biết Thạch Cảnh còn có một vị hôn thê.

Đúng là bởi vì như thế, nên mới dẫn đến việc cuối cùng Mục La La vẫn luôn cho rằng nguyên chủ mới là kẻ thứ ba, rồi đoạt lại Thạch Cảnh.

Lúc này đây, cô muốn trước tiên để Mục La La hận cô, cô biết tính cách của người phụ nữ này, là người có tính cách mềm yếu, nếu bạn không có xúc phạm cô ta, thì cô ta cũng sẽ không làm gì bạn.

"Leng keng!"

Âm báo tin nhắn từ di động đột nhiên vang lên, Quý Lạc mở ra liền thấy.

Đến từ một người ẩn hình: Mục La La, nhân viên cửa hàng châu báu thời thượng ở tầng ba trong quảng trường trăm triệu ánh sáng.

Mấy ngày trước, cô đã tiêu tiền tìm một người trong tổ chức chuyên môn điều tra tư liệu, tổ chức kia không chỉ có hiệu suất làm việc nhanh, hơn nữa tính bảo mật lại cực kì cao, mà tư liệu của Mục La La, đúng là Quý Lạc phải ra giá cao mới tìm được.

Cô ngựa quen đường cũ mà tìm được cửa hàng châu báu kia, châu báu trong tiệm phát ra ánh sáng lóng lánh, mà Mục La La đang dùng vẻ mặt ôn nhu mà giới thiệu châu báu cho khách hàng ở quầy, ánh sáng chiếu rọi xuống làm cô ta phá lệ mỹ lệ, khó trách sau đó cô ta có thể chiếm được tâm của Thạch Cảnh.

Chẳng qua cũng chỉ có mình cô biết, bề ngoài của cô ta thuần khiết bao nhiêu, thì nội tâm lại dơ bẩn bấy nhiêu.

Trùng hợp mấy ngày hôm trước cô đòi mẹ Quý được một cái thẻ hội viên của trăm triệu ánh sáng, thế nên nhân viên trong tiệm đối đãi với cô thân thiết hơn nhiều.

Quý Lạc tùy tiện nhìn một cái, phát hiện phần lớn là nhẫn các thứ linh tinh, cô gợn ngón tay, chỉ về phía một cái nhẫn kim cương lớn như trứng bò câu.

"Phiền cô lấy ra cho tôi nhìn thử."

Lúc này Mục La La đã tiễn được một vị hộ khách đi, thời điểm nhìn thấy Quý Lạc chỉ về phía nhẫn kim cương đắt nhất trong tiệm, hai mắt liền sáng lên.

Nếu lần này bán được, cô sẽ có được ít nhất một vạn tiền hoa hồng.

Nghĩ đến tháng này bản thân sẽ không phải lo lắng chuyện tiền nong, Mục La La lập tức treo lên nụ cười mím tiêu chuẩn, thề muốn bắt được Quý Lạc.

Cô mở quầy chuyên để nhẫn rồi lấy chiếc nhẫn từ bên trong ra sau đó đưa cho Quý Lạc.

Nhẫn đúng là đẹp thật, nhưng vẫn có chút tục khí, so ra thì kém xa chiếc nhẫn thanh nhã ở bên cạnh, nhưng mà nó hơn ở cái, chính là nó đắt.

"Tiểu thư đến để mua cho bản thân mang sao?"

Quý Lạc đeo nhẫn vào ngón tay, phát hiện lại rộng hơn một vòng, liền bắt động thanh sắc mà cời nó xuống.

"Không phải, tôi sắp đính hôn, vị hôn phu để cho tôi tôi chọn, hấn nói, chọn cái nào càng đắt thì càng tốt."

Nói xong, trên mặt hiện lên một tia ngọt ngào, giống như là người được vị hôn phu nâng niu ở trong lòng bàn tay.

Cô đắc ý lắm trong lòng Mục La La dâng lên một tia không cam lòng, có người chính là như vậy, trời sinh so với bản thân thì cao quý hơn, xuất thân cao quý, vị hôn phu lại có tiền, mà Mục La La cô, trừ bỏ không có cha mẹ giàu có, thì có chỗ nào kém hơn so với những người khác?

Nhưng cũng chỉ có thể nghĩ ở trong lòng, bởi vì cô biết, cả đời này cô cũng chỉ có thể làm công cho người khác, chỉ có thể tồn tại ở tầng lớp thấp nhất.

Quý Lạc nhìn đầy mắt cô ta nổi lên gợn sóng, biết cô ta đã động tâm, kỳ thật mỗi ngày nơi này đều có hàng ngàn loại người ra vào vào, cũng không thiếu người có tiền, chắc hẳn đây không phải là lần đầu tiên Mục La La cảm thấy tự ti, đây cũng là lí do tại sao mà sau đó cô ta lại chặt chẽ nắm chặt Thạch Cảnh.

Cô giả vờ bộ dáng rất vui sướng, mở ra album trong di động, may mắn lúc trước cô không có xóa ảnh chụp chung với Thạch Cảnh, cô đem ảnh chụp cho Mục La La xem, trong ảnh nữ bộ dáng diễm lệ, nam soái khí nho nhã, bởi vì kỹ thuật chụp ảnh tốt, nên Thạch Cảnh vô cùng đáng chú ý, tim của Mục La La cơ hồ ngay lúc đó liền lập tức gia tốc nhảy lên.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Thì ra là bệnh kiều (9)

Cảm xúc hâm mộ, đổ kị chậm rãi lên men ở trong nội tâm cô, vừa mới bắt đầu chỉ giống như nước bùn, nhưng càng về sau, liền bắt đầu bùng nổ.

Đã đạt được hiệu quả mong muốn, Quý Lạc liền an tâm, Mục La La, thật chờ mong biểu hiện của cô trong buổi tiệc rượu ngày hôm đó.

Tuy rằng cuối cùng tổn của cô hơn một trăm vạn, nhưng vẫn rất đáng giá.

Kế tiếp, liền đến người khó công lược nhất kia.

Sở Chu trọng sinh, tính cách cùng lúc trước thật là khác biệt quá lớn, lúc trước là anh trai nhà bên ôn nhu, hiện tại làm sao mà lại có loại cảm giác càng ngày càng hóa đen nhĩ?

Cô bỗng có chút hoài nghi rốt cuộc có thể bắt lấy hắn được không?

But, cô có bàn tay vàng, trong đời sống hiện thực không cơ hội chạm mặt, thì ở cảnh trong mơ cô cũng không nên để hắn chạy thoát.

Bối cảnh của cảnh trong mơ của Sở Chu là một mảnh đen nhánh, Quý Lạc mới vừa tiến vào thì liền không nhìn thấy gì cả, một lát sau, mới chậm rãi có ánh sáng, nơi này là..... Chỗ Sở Chu bị đánh trong nguyên tác?

Quý Lạc theo nguồn sáng bên kia mà đi đến, quả nhiên nhìn thấy Sở Chu đang bị trói chặt tay chân ngã ở trên mặt đất, có thể là lâu lắm chưa được uống nước, nên trên môi hắn nổi lên một tầng da, ở miệng thậm chí còn có vài vết rách.

Đây là cảnh trong mơ, thế nên, một chén nước?

Quý Lạc ngưng thần nghĩ, trong tay liền xuất hiện một chén nước, cô nâng Sở Chu dậy, thời điểm đang chuẩn bị dứt hắn, nghĩ đến người trong thời gian dài không uống nước thì không thể trực tiếp dứt được, cô lại tiếp tục ảo tưởng ra một cây tăm bông, sau khi nhúng một ít nước bôi lên môi của Sở Chu.

Một lần lại một lần, không ngại phiền toái, rốt cuộc, một lúc lâu sau, môi hắn thoát nhìn không còn khô như cũ.

Sở Chu cảm thấy có thứ gì đó đang ở trên môi hắn, ngứa, vì thế hắn liền cắn đồ vật kia.

Quý Lạc thấy hắn cắn, vội vàng nắm lấy hai má hắn, sợ hắn trực tiếp ăn.

Chỉ một động tác này, lông mi Sở Chu liền run rẩy, một đôi mắt đen nhánh mở ra.

Sau khi nhìn thấy Quý Lạc, đầu tiên hắn liền vui vẻ.

"Lạc Lạc?"

Sau đó tựa hồ nghĩ tới cái gì, hắn nhỏ đồ vật ở trong miệng ra, sau đó nói: "Sao cậu lại ở chỗ này?"

Đôi mắt Quý Lạc xoay hai cái, một lát sau, cảnh tượng lập tức lại thay đổi, bọn họ trực tiếp rơi xuống trong hoa viên nhà Sở Chu.

"Sở Chu cậu đang nói cái gì vậy, không phải chúng ta muốn cùng nhau vẽ tranh sao?"

Nói xong, Quý Lạc liền chỉ giá vẽ ở bên cạnh, hai cái giá vẽ, một cái vẽ hoa, một cái..... Vẽ cô.

Người trước mặt sinh động như thật mà đứng ở chỗ đó, làm Sở Chu có chút phân không rõ cái nào là thật cái nào là cảnh trong mơ,

Rốt cuộc hắn đã từng trải qua những chuyện đó, hay là chưa từng?

"Sở Chu, cậu sao vậy?"

Quý Lạc giơ tay vẫy vẫy ở trước mắt hắn, hắn hồi phục tinh thần lại, sau một lúc lâu, mới miễn cưỡng tìm được về thanh âm của bản thân.

"Lạc Lạc, cậu quen Thạch Cảnh không?"

Trên mặt cô là một mảnh mờ mịt.

"Ai? Bạn của cậu sao?"

"Ko phải, tớ cũng không quen."

Chính hắn cũng không biết bản thân rốt cuộc có quen biết hay không.

"Tớ mặc kệ, không được nói sang chuyện khác, tóm lại, cậu đã từng nói là muốn vẽ bộ dáng đẹp nhất của tớ."

Quý Lạc bắt đầu làm nũng, cũng chu lên đôi môi no đủ hồng nhuận, cho dù xung quanh đều là hoa, cô lại áp chế đi vẻ đẹp của những đóa hoa đó xuống.

Có một loại mỹ lệ, không tiếng động, lại có thể tối thành rút tấc*, làm người khác muốn ngừng cũng không được.

*Chỗ này có chút ko hùi, ai biết thì chỉ ta vs~

"Được."

Hắn chấp bút, đem bộ dáng của cô, tất cả đều vẽ ở trên giấy, từng nét bút, mỗi một đường cong.

Sau một lúc lâu, hắn liền hoàn thành bức vẽ, mà bức vẽ Quý Lạc kia, giống hệt bộ dáng của cô ngoài đời.

"Giỏi quá, tớ quyết định, sẽ khen thưởng cậu một nụ hôn."

Nói xong, môi cô liền dán lên, hắn có thể ngửi được rõ ràng mùi u hương nhàn nhạt trên người cô, có thể nhìn thấy rõ lông tơ đáng yêu trên má cô, cũng có thể nhìn thấy lông mi run rẩy như cánh bướm của cô.

Hắn mở miệng, để cô đem hắn đánh tan, mãi cho đến khi quân lính tan rã.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Thì ra là bệnh kiêu (10)

Nhưng mà những gì tốt đẹp thì chung quy vẫn sẽ kết thúc, mà Sở Chu không có khả năng vẫn luôn ở cảnh trong mơ.

Trời tờ mờ sáng, đồng hồ sinh học của Sở Chu liền tự nhiên mà khiến hắn tỉnh lại, hắn từ trên giường ngồi dậy, sau đó xoa xoa huyết Thái Dương.

Hắn làm thế nào mà lại mơ thấy người phụ nữ kia?

Nhưng cô ở trong mộng, là người chỉ thuộc về một mình hắn, bây giờ hắn thậm chí còn có thể hồi tưởng lại cảm xúc mềm mại trên môi cô.

Những điều tốt đẹp đó có chút rối tinh rối mù, giống y như cô vậy.

Cái ý niệm này vừa mới hiện lên, đã bị chính hắn đánh gãy, hắn không cho phép bản thân té ngã hai lần ở một chỗ.

Thời điểm ăn sáng, Quý Lạc nghĩ đến biểu tình ảo não khi tỉnh dậy của Sở Chu, liền cảm lòng không đậu mà cười ra tiếng.

Không nghĩ tới Sở Chu cũng có một ngày bị cô đùa giỡn, lúc trước cô ở cùng hắn thật sự ăn không ít tức giận a.

Đáng giận nhất chính là, bình canh kia thật sự là do tự cô hầm, tuy rằng hương vị không nhất định sẽ ngon, nhưng cứ như vậy mà bị hất đổ.

Mẹ Quý ở bên cạnh nhìn thấy Quý Lạc ăn cơm cười đến run rẩy, một chút bộ dáng của thực nữ cũng không có, liền lập tức gõ đầu cô một cái.

"Mau ăn cơm đi."

Cô lập tức chỉnh lại tư thế, thu hồi nụ cười.

"Dạ, mẫu thân đại nhân."

Lúc này đến phiên mẹ Quý cười, bà chỉ chỉ cái trán của Quý Lạc.

"Con nha....."

Quý Lạc vừa định nói lại hai câu, bảo mẫu bỗng nhiên đi tới, sau đó nói: "Tiểu thư, ngày hôm qua có người đưa quà tới, nói là gửi cho người."

Hả? Chẳng lẽ Thạch Cảnh thật sự tặng quà?

Thú vị!

"Mau đưa vào để con nhìn xem thử."

Nhìn kích cỡ món quà hình như là rất lớn.

Bên ngoài là một tầng hộp, ngoài hộp còn dùng lụa thắt thành một cái nơ con bướm.

"Của ai vậy?"

Mẹ Quý nghĩ là do Sở Chu tặng, khoe miệng liền nở nụ cười lớn, trên mặt đều là vui sướng.

"Thạch Cảnh."

Cô vừa nói hết lời, mẹ Quý liền nổi giận, duỗi tay muốn lấy đồ vật kia.

"Vậy còn không vứt đi?"

Quý Lạc vội tránh ra, để hộp quà xuống mặt đất, dùng đầu ngón tay cời bỏ lớp lụa ở trên hộp.

"Trước đó phải nhìn xem là cái gì đã."

Mở nắp ra, Quý Lạc liền ngửi thấy một trận hương khí, bên trong là một bó hoa hồng đỏ như lửa vô cùng đáng chú ý.

Quý Lạc lấy bó hoa ra, bó hoa hồng này thật ra rất đẹp, chỉ là không biết có phải vì muốn để cho Quý Lạc vui không, mà hương thơm của bó hoa hồng này không giống như những đóa hoa hồng bình thường, mà đã trải qua công đoạn xử lý bằng nước hoa.

Có lẽ những cô gái khác sẽ thích, nhưng mà Quý Lạc lại đặc biệt không thích mùi hương này.

Hơn nữa Thạch Cảnh có phải đã coi cô thành cô gái nhỏ đang giận dỗi không vậy?

Quý Lạc thấy bảo mẫu bên cạnh nhìn bó hoa hồng không chớp mắt, liền đưa hoa cho bà.

"Di Lư, di đem cái này đi đi."

Cô nhớ rõ di Lư cũng rất thích hoa, thời điểm mỗi lần tưới nước cho hoa thì mặt mày toàn là sự yêu thích, dù sao mua bó hoa này cũng mất tiền, vậy thì nước phù sa không chảy ruộng ngoài*.

*Ý nói những thứ tốt không để rơi vào tay của người ngoài.

Di Lư cầm lấy bó hoa, cảm kích mà cảm ơn, sau đó liền đi tìm một cái bình hoa để cắm vào.

Nhưng thật ra mẹ Quý ở một bên nhìn thấy nhưong mày tròng mắt.

"Lạc Lạc, có phải con không có đoạn tuyệt quan hệ với tên họ Thạch kia đúng không?"

"Mẹ, mẹ nghĩ nhiều rồi, con gái của mẹ yêu một người là đủ rồi."

Thạch Cảnh, chỉ là người qua đường, cô sẽ thay thế nguyên chủ, đòi lại những gì mà hán thiếu của cô!

Quý Lạc cũng không có vào mỗi buổi tối đều tiến vào cảnh trong mơ của Sở Chu, rốt cuộc những gì tốt đẹp, vẫn nên để cho người khác mơ mộng.

Nhưng mà vẫn nên xoát cảm giác tồn tại, chẳng hạn như là ẩn núp ở nơi Sở Chu sẽ xuất hiện, rồi bày ra chuyện ngẫu nhiên gặp được, tuy rằng đối phương vẫn đối xử với cô xa cách, nhưng mà rõ ràng cô có chú ý sau khi Sở Chu nghe thấy âm thanh của cô liền ngáy người một chút.

Đây là hiệu ứng bướm bướm, cho dù Sở Chu không thể chấp nhận được, nhưng mà cô đã thành công khiến Sở Chu không thể coi cô thành người xa lạ, bởi vì chỉ cần vừa nhìn thấy cô, hần liền sẽ nghĩ đến giấc mơ kia, giấc mơ có chứa những điều -- tốt đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Bản Chép Tay Tâm Nguyên Của Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.